

ឯកសារតម្ពីព្រះតិ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់តម្ពីរព្រះតិ៍ត្របិដកដប៉ុន ។

ឯកសារតម្ពីព្រះ វិត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទៅបចំធ្វើទៀតដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងថ្នៃកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីងវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន៩ជាយ ឬនប្រុស ម៉ាន់ សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក៏ក្រក់លែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចឥ៍ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សទ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំទិត្តានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុមេធាធីតា (ស.इ.អ)
- លោក ដីម-ជា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង យឿន (កូទេវី)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំវី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុបាសិកា កោ សេង (ភ្នំ ពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាវនីរាដ, ចាន់ណា សុធាវនិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូលេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូត៖")
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន វចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ኛ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- -កញ្ញា ឃៀម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្វេង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុទិណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.ร.អ)

សេចគ្គីប្រែជាសាខ្មែរ សុទ្ធាស្តិបិសិក ទុន្ធភាសិសសន្តិលមគ្គ សុទ្ធិសិស្តិក សុទ្ធិសិស្តិក សុទ្ធិសិស្តិក សុទ្ធិសិស្តិក សុទ្ធិសិស្តិក

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

೯.ನು. ೬೮೦೮

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្គង់ស្មារពីស្ងូត្រព្រះធមិនទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនកម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្ងូត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

ពម្ភីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្តិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ មៅឆ្នាំ ១៩៦៤ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ មើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ភជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងឲ្យេត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងមាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើយោរយៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ជើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រុ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ញុំនគម្ពីរព្រះត្រៃថិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងចិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្មត្តប្តក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi In The Rev. Kejichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年 7 月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 有馬 実成 伊藤 佳通 渡井 奎一 杉谷 義純 茂田 真澄 前田 利勝 中島 教之 永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

ស្នាធ្វ**ីដ**ភា

ខ្នុកខ្កាយ បដ្ឋមន្ទ្រ

ត់និយកាក

ଚା ೧

ಣ. ಕು. ೬೬೮៦

សុត្តត្តប៉ីដិកេ

ទុទ្ធកតិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ តតិយោ ភាគោ

មហាវិគ្គេ មណ្ឌបេយ្យ៉ាបិហិ

(១) មណ្ឌ ខេយ្យមិន ភិគ្គា។ ឲ្រញ្ញាល់ សត្តាំ
សម្មុទីកូ តេ តំ នៃ មណ្ឌោ សត្តាំ សម្មុទីកូ តេ នេសនាមណ្ឌោ បដិក្តបាមណ្ឌោ ឲ្រញ្ញាំយមណ្ឌោ ។
តាន់តាំ នេសនាមណ្ឌោ ១ នាំដ្ឋិ មាំយស់ខ្វាំ នំ
អាចិក្ខាណា នេសនា បញ្ហាបនា បដ្ឋបនា ហៃណា
ក្រៃដនា ខត្តានិកាម្មំ ខតុជ្ជំ សត្ថិប្បដ្ឋានានំ ។ បេ ។
ចតុជ្ជំ សម្បប្បារាធានំ ខតុជ្ជំ សត្ថិបានានំ បញ្ជូជ្ជំ
សំន្ទិលានំ បញ្ជូជ្ជំ ពល់នំ សត្តិប្បដ្ឋានានំ បញ្ជូជ្ជំ
សំន្ទិលានំ បញ្ជូជ្ជំ ពល់នំ សត្តិប្បដ្ឋាន្តិ ពោជ្ឈ់ស្ពាំនំ
មាំយស្បី មដ្ឋនិក្សារ មក្សារ អាចិក្ខាណា នេសនា
បញ្ហាបនា បដ្ឋបនា ហៃណា ភិគជនា ខត្តានិកាម្មំ
មាំយ នេសនាមណ្ឌោ ។

តាតមោ បដ់ក្ដួយមណ្ឌោ ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុធំយោ ឧបសភា ឧទសិកាយោ នេង មនុស្ស យេ វ បន្តោញ កោទ វិញាតារោ អយំ បដ់ក្ដួ**ហម**ណ្ឌោ ។

សុត្តត្តបិជិក

ទុទ្ធកតិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

តតិយ**ភា**គ

មហាវិគ្គ មណ្ឌបេយ្យក៏ប៉ា

(១) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលព្រះសាស្តាគង់នៅក្នុងទីចំពោះ មុខ ព្រហ្មចរិយៈនេះ ថ្វាគួរក្រេចផឹក កាលព្រះសាស្តាគង់នៅក្នុងទី ចំពោះមុខ សភាពថ្វាមាន ៣ យ៉ាង គឺទេសនាថ្វា១ អ្នកទទួលថ្វា ១ ព្រហ្មចរិយៈថ្វា១ ។

ខេសនាថ្ងា តើដូចម្ដេច ។ ការប្រាប់ ការសំដែន ការបញ្ជាតិ
ការតាំងខុត ការបើក ការវែកញែក ការធ្វើឲ្យក្រ នូវអរិយសច្ច៤ ការ
ប្រាប់ ការសំដែន ការបញ្ជាតិ ការតាំងខុត ការបើក ការវែកញែក ការ
ធ្វើឲ្យក្រ នូវសតិហ្បូដ្ឋាន៤ ។ បេ ។ នូវសម្មហ្បូធាន៤ ដទ្ធិហុខ៤
ដទ្រិយ៩ ពលៈ៩ ពោជ្យត្ត ៧ អរិយមគ្គមានអង្គ ៩ នេះខេសនាថ្យា។
អ្នកខេល្ច់ប តើដូចម្ដេច ។ ពួកគិត្ត គិត្តនី ខេបាសក ខេជាសិកា
ខេវតានឹងមនុស្ស ឬពួកជនដទៃណាមួយជាអ្នកដឹង នេះអ្នកខេត្តបច្ចា ។

សុត្តន្តបិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ស្ត្រាំ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

(២) អន់ទោត្យមណ្ដោ សន្ដិច្ចិយំ អស្បទិ្ធ យ៉ំ
តាសដោ អស្បទិ្ធ យំ កាសដំ នាខ្លួត្យ សន្ដិច្ចិយស្ប
អន់ទោត្យមណ្ដាំ បំរត់នៃ មណ្ឌបេយ្យំ បក្កហមណ្ដា
វីវិយ៍ច្រ្ទិយ៍ តោសដំ កាសដំ កាសដំ កាសដំ
នាខ្លួត្យ កោសដំ កាសដៅ កោសដំ កាសដំ
នាខ្លួត្យ វីវិយ៍ច្រ្ទិយស្ប បក្កហមណ្ដាំ បំរត់នៃ មណ្ឌៈ
បេយ្យំ ឧបដ្ឋានមណ្ដោ សនិច្ចិយ៍ បទពេធា កាសៈ
ដោ បទាន់ កាសដំ នាខ្លួត្យ សនិច្ចិយ្យ អាក្រៃចូបមណ្ដោ
សមានច្ចិយំ ឧន្ធទ្ធំ កាសដោ ឧន្ធចំ កាសដំ
នាខ្លួយំ បំរត់នៃ មណ្ឌបេប្បំ អាក្រៃចូបមណ្ដោ
សមានច្ចិយ៍ ឧន្ធទំ កាសដា ឧន្ធចំ កាសដំ
នាខ្លួយ សមានច្ចិយ្យ ខ្លួច កាសដា

សុត្តទួបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដ្តិសម្ភិទាមគ្គ

ព្រហ្មច លេះថ្វា តើដូចម្ដេច ។ អរិយមគ្គមានអង្គី ៤ នេះឯង៍ ។ ដូច ម្ដេចខ្វះ ។ គឺសញ្ទិដ្ឋិ សញ្ទសង់ហ្វៈ សញ្ជាថា សញ្ចកម្មន្ទៈ សញ្ទាជជីវ: សញ្ជាយាមៈ សញ្ទសតិ សញ្ទសមាធិ នេះព្រហ្មចរិយៈថ្វា ។

(៤) សទ្ធិន្ទ្រិយ ថ្ងាដោយការដៀស៊ីប់ អសុទ្រិយ: (ការមិន ដឿ) ជាកករល្អក់ បុគ្គលលះលោល នូវអស្សទ្ធិយៈ ជាកករល្អក់ ហើយ ក្រេបផឹកខ្លាំធម្មជាតដ៏ថ្នាដោយការធឿសិប់ របស់សន្ធិន្ទ្រិយ (ដោយ **ដែ**លិច្ចភេះឃា) លេមខោះ (ឧសិច្ចភេះខោះ) ហើរៈណុង៉មីរម**េធ** ដឹក វិរិយិន្ត្រិយ ថ្វាដោយការផ្គង់ ឡើង កោសដ្ឋ: ជាកករល្អកំ បុគ្គ**ល** លះចោល នូវកោសដ្ឋៈជាកករល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជាគដ៏ថ្វាដោយ មារដ្ឋឱ ស្វើន ស្រស់វិវិយ (ដោយព្រហ្មចរិយ:ឃា) ហេតុនោះ (ត្រហ្មចរិយៈនោះ) ឈ្មោះថាថ្វាគួរក្រេចផឹក សតិន្ត្រិយ ថ្វាដោយការ ប្រជ បមាទ: ជាកករល្អក់ បុគ្គលលះ េបាល នូវបមាទ: ជាកករ ល្អក់ ហើយក្រេចជឹក នូវធម្មជាតដ៏ថ្នាដោយការប្រង របស់សតិន្ត្រិយ (ដោយ ដែលិចរួណ: ឃា) លេខខោះ (មែលិចរួណ: ខោះ) ហើយ ដោ ឋាគួរក្រេបផឹក សមាធិន្រ្ទ័យ ថ្ងាដោយការមិនរាយមាយ ទទួច្ច: ជា តតវល្អក់ បុគ្គលលះចោល នូវទទួច:ជាកករល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវ ធម្មជាតដ៏ថ្នាដោយការមិនរាយមាយ របស់សមាធិន្ត្រិយ (ដោយព្រហ្ម-**ត្រក**ៈឃា) ហេដុនោះ (ពេហិត្តកោះ) ឃើះជាជាមួរម្រេតផ្ទុម

ម**ហា**វិគ្គេ មណ្ឌបេយ្យពឋា

មណ្ឌ បេយ្យំ ឧស្សឧមណ្ឌោ បញ្ជាំថ្នៃ អាជ្ជា ភេស-ដោ អវិជ្ជិ ភសដ នឌ្គេត្យ បញ្ជាំថ្ងៃយស្ប ឧស្បនaហ្គំ ត្សន្ទន aហ៊ីតេណ្ឌ មហាទៃ្រ ៣ មយន្តិ៣-ម ណ្ឌោ សទ្ធាពលំ អស្បិទ្ធិយំ កាស ដោ អស្បិទ្ធិយំ តាសដំ ជន្ទេត្យ សន្ទាពលស្ប អស្បន្ទិយេ អតាម្បិយ-មណ្ឌំ ចំរត់តំ មណ្ឌចេយ្យំ កោសជ្លេ អកម្បី-យមណ្ឌោ វិវិយពល៌ តោសជ្ជំ កាសដោ កោសជ្ជំ កសដ ជឌ្ឌេត្ត វ៉ាយពលស្ប កោសដ្ឋេ អភម្បិយ-မြ*ယ္လ်*ု စားမွန္မွာ ရက္စ္ဆိုင္သက္တဲ့ စမားေၾကခါ့တာမႈလ္စ္ကာ សភិពលំ ខទនោ គាសដោ ខទាន់ គាសដំ ឧធ្វេត្ត សភិពលស្បី ឧសុខេ អភម្បិយមណ្ឌឹ ចិវត្តិ

មហាវិគ្គ មណ្ឌបេយ្យ**កថា**

បញ្ជាំទ្រួយ ថ្ងាដោយការឃើញ អវិជ្ជាជាកករល្អក់ បុគ្គល់លះចោលនូវ អវិជ្ជាជាភកល្បក់ ហើយក្រេបផឹកខ្លាំធម្មជាគដ៏ថ្វាដោយការឃើញ របស់ តយៈខ្ញុំគេ (គេគេ សេលីត្រគ: wu) លេខ់ខោះ (បែលីត្រគេខោះ) ឈ្មោះថា ថ្វាគួរក្រេបផឹក សទ្ធាពល: ថ្វាដោយការមិនញាប់ញ៉ឺរ ក្រោះ ការមិនដឿ ការមិនដឿ ជាកករល្អកំ បុគ្គលលះចោល នូវការមិនដឿ ជាកករល្អក់ ហើយក្រេចផឹកនូវធម្មជាតដ៏ថ្វា ដោយការមិនញាប់ញ័រ ព្រោះធម្មជាតមិនដឿ របស់សទ្ធាពល: (ដោ**យ**ព្រហ្មចរិយ:ណា) ហេតុនោះ (ព្រហ្មចរិយៈនោះ) ឈ្មោះថាថ្វាគួរក្រេចផឹក វីវិយពល: ឋ្យដោយការមិនញាប់ញ័រ ព្រោះសេចក្ដីខ្លិល សេចក្ដីខ្លិល ជាកករល្អក់ បុគ្គលលះចោល នូវសេចក្តីខ្លិលជាកករលក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជាត ដីថ្វាដោយការមិនញាប់ញ៉ាំ ព្រោះសេចក្តីខ្លិល របស់វិរិយពល: (ដោយ ម្រាលិចរូវា: ឃា) លេងខោះ (មេលិចរូវា: នោះ) ឃើះជាណិម័រម្រេជម្នុម សតិពលៈ ថ្វាដោយការមិនញាប់ញុំវ ព្រោះបមាទៈ បមាទៈ ដាកករ ល្អក់ បុគ្គលលះ ចោលនូវបមាទៈជាកករល្អក់ ហើយក្រេបដឹកនូវជម្មជាត ដ៏ថ្វារដាយការមិនញាប់ញុំរព្រោះបមាទ: របស់សតិពល: (ដោយព្រហ្ម-ចរិយៈណា) ហេតុនោះ (ព្រហ្មចរិយៈនោះ) ឈ្មោះថាថ្ងាគួរក្រេចផឹក

សុត្តទូបិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

នុទ្ធទុំ កសដោ នុទ្ធទុំ កសដ ជង្គេត្ត សមាជិ-សហហារី ៩៥៤៤ មយគ្និ៣គហ៊ី ត្យុខុខ គហ៊ីខេណៈ អាំជួយ អភម្បីយមណ្ឌោ ខញាពល់ អាំជ្ជា ភស-ដោ អវិជ្ជិ ភាសជំ ជធ្ខេត្ត បញ្ហាពលស្ប អវិជ្ជាយ អភាទ្បិយមណ្ឌំ ចុះសួន មណ្ឌៈ ខេញ្ជំ និពឌ្ឍ១ឧស្គើរា សត៌សម្ពាជ្ឈ់ ខេមា ខេ សក់ ខេមា ខំ កស់ខំ ជាខ្លួត្តា សតិសាទ្ធោជ្ឈន្និស្បា ខ្លះ-ន្ទុំ មណ្ឌបេញ បាំខយមណ្ឌោ ១ឡាំខយសម្លោះ ជ្ឈស្ថា អវិជ្ជា តសេដោ អវិជ្ជិ តសេដំ ជច្ចេត្តា

សុគ្គន្តចិដ្ឋក ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្គ

សមាធិពល: ថ្ងាដោយការមិនញាប់ញ័រ ក្រោះទទួក្ខ: ទទួក្ខ: ជាភករ ល្អក់ បុគ្គលលះចោល នូវទទួច:ជាកករល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជាត ដ៏ថ្នា ដោយការមិនញាប់ញ៉ាញ្រោះទទួច ប្រស់សមាធិពល: (ដោយ **ជ្រ**លិចរួណ: ឃា) លេខខោះ (ឯរលិចរួណ: ខោះ) ហើយ ដុង្សិមីរម្រេ_ល នឹក បញ្ហាពលៈ ថ្វាដោយការមិនញាប់ញុំរព្រោះអវិជ្ជា អវិជ្ជាជាកករ ល្អក់ បុគ្គលលះលោលនូវអវិជ្ជាជាកករល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជាត ដ៏ថ្នា ដោយការមិនញាប់ញ័រ ព្រោះអវិជ្ជា របស់បញ្ហាពល: (ដោយ មេលិចរួគេ:ឃា) លេខខោះ (មេលិចរួគៈខោះ) ហើរៈណ្ដិមីរមេស ជឺត សតិសម្ពេជ្យត្ត ថ្ងាដោយការប្រុត ថមាទ: ជាកករល្អក បុគ្គល លះ ហេល នូវបមាទ: ជាភករល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជាតដឹម្វា ដោយការប្រជុំ របស់សត្វិសម្ពោជ្យង្គី (ដោយព្រហ្មចវិយ:ណា) ហេតុ នោះ (ព្រហ្មចរិយ:នោះ) ឈ្មោះថាថ្វាគួរក្រេចផឹក ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឃផ្គ ថ្នាដោយការជ្រើសរើសធមិ អវិជ្ជា ជាកករល្អក់ បុគ្គលលះចោល នូវអវិជ្ជា ជាកករល្អក់ ហើយក្រេបផឹក ខ្យុជម្មជាតដ៏ថ្វា ដោយ មារ ផ្អែសរ្នេស រសសុធត្សិចកាស គេឃាញ់ខ្លី (ដោយ ២ ហិចរូណ: ឃា) លេដនោះ (ឧរលិត្សភោៈនោះ) ហើរៈស ឯម័រម្រេជម្នុ

ម**ហាវិ**គ្គេ មណ្ឌបេយ្យកជា

မက္သူေပေဌီ ဗန္ဂမာေက္သာ က်ိဳယလ မွာင္သူ နွဴာ តោសជ្ជំ គសដោ កោសជ្ជំ គសដំ ជច្ចេត្ រីវិយសម្ពោ*ជ*្ឈន់្តសាស្រ្ត ខ្លាំង ខាង ខេស្ត ខេយ្យ ដុំស្រាម ឃ្មែរ មិន្ទិស ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខេត្ត មាំខ្យាញ តាសដ ខធ្វេត្ត បត់សម្ពោជ្ឈផ្តស្ប \mathbf{x} លោមណ្ឌំ \mathbf{p}_{1} \mathbf{x} \mathbf{x} \mathbf{x} \mathbf{x} \mathbf{x} \mathbf{y} \mathbf{y} \mathbf{y} \mathbf{y} \mathbf{y} \mathbf{y} បស្សន្ទិសម្ពោជ្ឈន្តែ ខុដ្តហ្វំ ភាសដោ ខុដ្តហ្វុំ កសដ ជាខ្លួត បស្សន្ទិសាម្ពោជ្យដ្ឋស្បា ឧបសម-មណ្ឌំ ចំរង់ង មណ្ឌបេយ្យំ អរិក្ដេចមណ្ឌោ សមា-តំសម្ពេជ្យដ្ឋោ ឧទ្ទទ្ធ ភាសដោ ឧទ្ធទ្ធិ ភាសដ ជាខ្លួត្តា សមាធិសម្ពោជ្ឈន្តស្ប មាំក្ដេចមណ្ឌា ចាំតិតិ

មហាវគ្គ មណ្ឌបេយ្យកជា

វិយេសម្ពេជ្យគ្ន៍ ថ្វាដោយការផ្គង់ទ្បើង សេចក្ខិល្**ជាកក**រលក់ បុគ្គល លះ ចោល នូវសេចក្តីខ្លុំល ជាភករល្អក់ ហើយក្រេចផឹកនូវធម្មជាគដ៏ថ្វា ដោយការផ្គង់ ឡើយ របស់វីរិយស ម្ដាជ្យង្គ (ដោយព្រហ្មពិយ: ណា) ហេតុនោះ (ព្រហ្មពិឃៈនោះ) ឈ្មោះថាថ្វាគួរក្រេចផឹក បីតិសម្ពោជ្ឈង្គ ថ្នាដោយការផ្សាយ សេចក្តីក្តៅក្រហាយដាកករល្អក់ បុគ្គលលះចោល នូវសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ជាកករល្អក់ ហើយក្រេចផឹក នូវធម្មជាតដ៏ថ្វា ដោយការផ្សាយ របស់ប៊ីតំស ម្ពាជ្យង្គី (ដោយព្រហ្មចរិយ:ណា) ហេតុ នោះ (ព្រហ្មចរិយ:នោះ) ឈ្មោះថាថ្ងាគួរក្រេចផឹក បស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឃង្គ ឋ្យាដោយការស្ទរមាថ់ ធម្មជាគ្នជាទីតាំងនៃសេចក្តីអាក្រក់ ជាកករល្អក់ បុគ្គលលះ លេល នូវធម្មជាតជាទីតាំង នៃសេចក្តីអាក្រក់ ជាកកវល្អក ហើយក្រេចដឹកនូវធម្មជាតដ៏ថ្ងា ដោយការស្ងប់ របស់បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យត្ត (ដោយ (ប្រស្ម័ត្ន (ដែល ខ្មែក : នោះ) ហើរ នុង ជុំ គួរក្រេបជឹក សមាធិសម្ពេជ្យង្គី ថ្វាដោយការមិនរាយមាយ ទទួច្ច: ជា កករល្អក់ បុគ្គលលះចោលនូវទទួច:ជាកករល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវជម្ ជាតដ៏ថ្នាដោយកោរមិនរាយមាយ ប្រស់សមាធិសម្ពោជ្បង្គី (ដោយព្រហ្ម-ចរួក:ឃា) លេខខោះ (មេលិច្ចក:ខោះ) ហើរះជាជាមី។

សុត្តន្តបិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មណ្ឌបេយ្យកប៉ា

មហ្គដ់សង្ខាធំ គេស ដោ មហ្គដ់សង្ខាធំ គេសដំ ជធ្វើស្វា ឧធេស្វាសម្លោជីជ្រុស្សី ឧឌ្ឌមស្លឹ ត្នរង្គ្នំ ឧហ័រពេណ្ឌ ខម្មើន មើ មិញនិដ្ឋិ កាសដោ មិញនិដ្ឋឹ កាសដំ ជាឡូត្វា មាន្ទុំក្រា ខម្សិចឧណ្ដំ តូរុឌ្ទ ឧណ្ឌី ជេញ អភិបាននយ្ណោ សម្មាសង្គីទ្បោ ទំប្លាសង្គីទ្បោ តសដោ មិញសគ្គ័ព្យ តសឌំ ជធ្មេត្ត សម្មាសផ្លំ-តាំហាំ អង្គ ដេលខេតហ៊ាំ ត្សុង្គ មហ៊ា តេលា ត្រូវ កសេជ ខធ្វេត្ត សម្ទាវាខាយ មក្ដេសមណ្ដំ មិវត្តិ

សុត្តទូបិជិត ខុទ្ទកសិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ទបេក្ខាសខ្ពោជ្យង្គ ថ្កាដោយការរំពឹង ការមិនរំពឹង ជាកករល្អក បុគ្គលលះ ចោល នូវការមិនរំពឹងជាកករលក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជា**ត** ដ់ថ្ងៃ ដោយការរំពឹង របស់ (បេក្ខាស ម្ខាជ្យង្គ៍ (ដោយព្រហ្មចរិយ: ww) លេខខាះ (មេលិចរួល: សេះ) ហើរៈស ជាមីរមេជ**ូម** សមាទិដ្ឋិ ថ្វាដោយការឃើញ មិត្តាទិដ្ឋិ ជាកករលក់ បុគ្គលលះលេល **នូវ**ទី៣ ទិដ្ឋិជាភកល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជាតដ៏ថ្ងា ដោយការឃើញ រលស់សតាំទុំផ្ទី (ដោយព្រលិច្ចកោះ ឃា) លេមខោះ (មេលិច្ចកោះ នោះ) ឈ្មោះថាថ្វាគួរក្រេចផឹត សម្មាសង្គប្បៈ ថ្វាដោយការលើកចិត្ត **ឡើ**ង៍ (កាន់អាម្មេណ៍) មិញសង្គប្បៈ ជាកករល្អក់ បុគ្គលលះ ចោ**ល**នូវ មិញសត្តប្បៈជាកតរល្អក់ ហើយក្រេចផឹកនូវធម្មជាតដ៏ថ្វា ដោយការលើក ចិត្ត ឡើង របស់សម្មាសង្គប្បៈ (ដោយព្រហ្មរិយៈណា) ហេតុនោះ (ព្រហ្មចរិយ:នោះ) ឈ្មោះថាថ្វាគួរក្រេចផឹក សម្មាក់ថា ថ្វាដោយការ តំណត់ មិញ្ជាបាយ់កករល្អកំ បុគ្គលលះ ហេល នូវមិញ្ជាប់ចាយ់កករល្អក ហើយក្រេមជឹកនូវធម្មជាតដ៏ថ្នាដោយការកំណត់ របស់សម្មាវចា (ដោយ ម្រាលិត្យូឈ:ឃា) លេខខោះ (មេលិត្យូឈ:ខោះ) ហើលខេណ្ឌម៉ាមើរមេ្ណមួម

មហាវិ**គ្គេ** មណ្ឌបេ**យ្យកថា**

យោ មហដោ ត្បិយតិខ្ញុំ មេសតុ ខធើស មាយតិ. ខ្មស់រី មាត់ជាខេតហ្វី ត្រុងទ ឧហ័រ គេណ មេណ្ លេខ-មណ្ឌោ សម្មាស់ជីវេ ម៉ូញូសជីវេ គស់ដោ ម៉ូញូ-អាជីវ៉ា កាសដំ ខ ឡេត្យ សមា្សាជីវស្ស វោសាធមណ្ឌិ ត្សន្ទ ឧហ៊ាតេណ្ឌិ និងសងហើរ មាស់ក្រាកា មេ ត្បាប់លា មេ មេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សត់ារុយាឧសា ឧដ្ដលឧហ៉ា តុរង្គុង ឧហ៉ាធេល្យ ៩ឧ-ដ្ឋានមណ្ឌោ សម្មាសត់ មិញសត់ កាសដៅ មិញសត កាសដ ខធ្ខេត្ត សម្មាសតិយា ឧបដ្ឋានមណ្ឌំ ចំរត់តំ

មហាវិគ្គ មណ្ឌបេយ្យក្រហិ

សមាតមន: ថ្វា ដោយការខ្វះខ្ងែ មិល្ខាកម្ន: ជាភិក្សាក់ បុគ្ស លះ ចោល នូវមិញកម្មន: ជាកករណៈក ហើយក្រេមផឹកនូវធម្មជាតិដ៏ថ្វា ដោយការខ្លះខ្មែង របស់សម្មាតម្នះ (ដោ**យក្រ**ហ្មុធិរយ:ណា) ហេតុ នោះ (ព្រហ្មច្ចេយ:នោះ) ឈ្មោះថាថ្វាគួរក្រេចផឹក សម្មាឝាជីវ: ថ្វាដោយ សេចក្ដីផ្គង់ មិញអាជីវ: ជាកករល្អក់ បុគ្គលលះលោលនូវមិញអាជីវ: ជាកករល្អក់ ហើយក្រេបផឹកនូវធម្មជាតដ៏ថ្វា ដោ**យសេ**ចក្ដីផូរផង៍ របស់ សតិសមជ្ជ: (ដោយ(ឯលិច្ចកោះ ឃោ) លេខខោះ (ឯសិច្ចកោះខោះ) ឈ្មោះថាថ្ងាគួរក្រេបផឹក សម្មាវយាម: ថ្ងាដោយការផ្គង់ឡើង មិញ-វាយាម: ជាភករលុក បុគ្គលលះលោលនូវមិល្ខវាយាម: ជាភករល្អក់ ហើយក្រេចជឹកនូវធម្មជាតដ៏ថ្វា ដោយការផ្គង់ឡើង របស់សម្នាវាយាម: (ដោយឯលិចរួល:ឃា) លេដ់ខោះ (ឯលិចរូល:ខោះ) ហើរៈណុ ថ្ងាគួរក្រេបជឹក សម្មាសតិ ថ្វាដោយការប្រង មិហ្គសតិ ជាកករ ល្អក់ បុគ្គលលះចោល នូវមិញ្ហសតិជាកករល្អក់ ហើយក្រេចផឹក នូវ ជម្មជាតដ៏ថ្ងា ដោយការប្រង ប្រស់សម្មាសតិ (ដោយព្រហ្មចរិយ: ឃា) លេខ់ខោះ (घែលិត្តគេ:ខោះ) ហើលះណ ជាទីរប្រេតផ្ទុម

សុត្តតូចិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

ឧហ៊ាតេណ្ដិ អរ្មទេខាត្តហើយ ទាស៊ាមាត្ គូស៊ី-សមាជិ គាស់ ដោ ម៉ូឡាសមាជិ គាស់ជំ ជាធ្វើ សគាទាស្ស ត្រូវ អុំ ទើនឧស័រ ត្រុង នេស្បាធេល្បិ រ (७) मह वार्णी मह विका भे धन ស នៅ អន់មោត្តមណ្ឌោ សន្ទិន្ត្រិយ៍ អស្បន្ទិយ៍ យទុខ្មែរ ហេ ននៃ អនិរម្មេ ឧតីរមេ រួតិខ្មុ រសោ နံ ေ ខេយ្យំ ខក្កសម ណ្ណា រាំយន្ទ្រំ េះ កោ-មន្ទឹ មក ដោ ៣ ១៩ មុខមេ ១គឺមេសា រួត់ខ្មុំរម្សេ មុខ តេញ ៩០ឌាខតហើយ មានច្រឹក្ រួមខ្លុំរសោ មុខ ដេញ មន្ទ្រជនហើយ មានច្រឹញ្ញ ឧខ្ទំទំ ស្នា ស្នេ មន្ទំរសោ ១ម្មីរសោ យទុខ នេះ មនិទ្ធម្នាទេ នាងមេខា រួត់ខ្នុំមេខា

សុត្តសូចិតិក ខុទ្ចកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

(៣) សេចក្តីហ្គាំមាន ធម្មជាតគួរក្រេបផឹកក៏មាន សភាពកករ ល្អក់មាន សទ្ធិន្ទ្រិយ ថ្វារដាយការដឿ ការមិនដឿ ជាកករលក រស់នៃអត្ត រស់នៃធម៌ វស់នៃវិមុត្តិ ក្នុងសទ្ធិទ្រិយនោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក វីវិយិន្ត្រិយ ថ្ងាដោយការផ្គង់ឡើង សេចក្ដី 🧝 ជាកករល្អក់ រសនៃអត្ត សេនៃធម៌ រសនៃវិមុត្ត កង្ស័យេន្ទ្រ័យ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក សតិន្ត្រិយថ្ងាដោយការ**ប្រ**ង បមាទ: ជាកករល្អក់ រសនៃអត្ត សេនៃធម៌ រសនៃម៉ៃត្តិ ក្នុងសតិន្ត្រិយ **ឯណា នេះជាធម្មជាតគួ**រក្រេបជឹក សមាធិន្ត្រិយ ថ្ងាដោយការ មិនរាយមាយ ទទួច: ជាកករលក់ សេនៃអត្ត សេនៃធម៌ សេនៃវិមុត្តិ ក្នុងសមាធិន្ទ្រិយនោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគ្គរក្រេបជឹក បញ្ជាន្ទ្រិយ ថ្វាដោយការឃើញ អវិជ្ជា ជាកករល្អក់ រសនៃអត្ត រសនៃធមិ រស់នៅមុត្តិ ក្នុងបញ្ជាខ្មែយនោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក

មុខ ពេល្យ មុខាវិទ្ធិលោ មួយគ្នាលាធយោរ មានិយព្ អស្សទ្វិយ គេសដោ យោ គគ្គ អគ្គរសោ ជម្មីរសោ វិទុត្តាសោ ឥឌ៌ មេយ្យំ កោសជ្រើ អគម្បីយមឈ្មោ វុវ្ភិយពល កោសជ្ជំ គាស់ដោ យោ ត់គ្នា អគ្គរសោ ឌត្តារមា រួត់ខ្លួរ មេ ឧត្ត នេញ នេ ឧង គេ គ្និ នេត ណ្ដោ សភ្ពល់ បស នោ ភេស ដោ យោ នគ្ អគ្ រសោ ឧត្តរសោ ម៉ៃត្តិរសោ ឥឌ ខេយ្យ និឌិធិ ម. គេទៀយមណ្ឌោ សទានិពលំ ឧទ្ទុទ្ធំ គាស់ដោ យោ សង្គ អង្គរសោ ជតិរមោ រួមខ្មុំរមោ មុខ គេ៣ អុំជ្ជាយ អយ្ជាយឧ ហើយ ឧឃ្ឈា ឧឃាមហ្ អុំជ្ជា ២។ ដោ ហោ នង្គ អង្គរសោ ជម្មារសា វិមុន្តរសោ ឥន្ ពេលា នៃពឌី្សខេតហើយ មាន្ទមាសើនឡាឡោ ឧស យោ យ-សដោ យោ សង្គ អង្គរសោ ជម្មីរសោ រួមិខ្មុំរបមា ។ ថ្ង **းေကါ့ စႏ္ေ**ကခၤဏီသ ဧခံန္ေကနားမ်ိဳး မွန္မီး ត្រូវដោ យោ នទ្ទ អគ្គរសោ ជម្មីរសោ វិមគ្គិរសោ

ړ

សគ្គពល: ថ្នាដោយភាវមិនញាច់ញីព្រោះកាវមិនជឿ ការមិនជឿ ជាកករល្អក រសនៃអត្ត រសនៃធម៌ រសនៃវិមត្តិ ក្នុងស**ត្តពល:នោះ** ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹត វិវិយ**ព**ល: ថ្ងាដោយការមិនញាប់ ញ័រព្រោះសេចក្តី១ល សេចក្តុខលជាតករល្អក់ សេនៃអត្ត សេនៃធមិ រសនៃវិមត្តិ ក្នុងវិយេពល:នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេចផឹក សតិពល: ថ្វាដោយការមិនញាប់ញ៉ាំរ ព្រោះបមាទ: បមាទ:ជាកកវ ល្អកំ សេនៃអត្ត សេនៃធម៌ សេនៃម៉ៃតុំ ក្នុងសតិពល:នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគ្លៈក្រេបផឹក សមាធិពលៈ ថ្ងាដោយការមិនញាបញ្ជីវ ក្រោះទទ្ធក្ល: ១ទ្ធក្ល: ជាកកស្តេក់ សៅនអត្ត សេនៃធម៌ សេនៃវិមុត្ត ក្នុងសមាធិពល:នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគ្គរក្រេបផឹក បញ្ហាពល: ឋ្យាដោយការមិនញាប់ញ័រ ក្រោះអវិជ្ជា អវិជ្ជា ជាកករណ្នក់ សេនៃអត្ត រស់នៃធម៌ សេនៃវិមុត្តិ ក្នុងបញ្ហាពល:នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរ ក្រេចផឹក សតិសម្ពេជ្យង្គី ថ្នាដោយការប្រងិ ចមាទៈជាកករល្អក រស់នៃអត្ត សេនៃធម៌ សេនៃវិមត្ត កង្គី.បត្តិសម្ពេជ្យង្គីនោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេចផឹក ធម្មវិចយសម្ពោជ្យង្គី ថ្វាដោយការជ្រើស រើសធម៌ អវិជ្ជា ជាកករល្អក់ សេនៃអត្ត សេនៃធម៌ សេនៃ វិមុត្ត កង្គម្មវិចយសម្រាជ្យង៍នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគ្គួរក្រេចផឹក

សុត្តនូបិជពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិ**ស**ម្មិទាមគ្នោ

វេឌ៌ ខេយ្យំ ឧឌ្គសឧណ្ណោ វិធិយសង្គោជ្ឈន្តា កោះ សដ្ឋ ភាសដោ យោ នត្ត អត្តាសោ ១ម្នាសោ វិទ្ធិស្រស ៩៩ ខេយ្យំ ៩ឈោមឈ្នោ ខ័តិសម្ពោ-ជ្ឈស្មែ បរិទ្យាយោ គេសដោ យោ តត្ត អត្ត-វសោ ជម្មាសោ ម៉ែត្តិសេ វជ៌ មេយ្យំ ឧប-សមមណ្ឌោ បស្បន្ទិសទ្ធោជ្ឈន្នា ឧុដ្ឋហ្វំ ភេស-ដោយ នត្ត អត្តាសោ ឧដ្ធាសោ វិទ្ធតិសេ ឥនិ **បេ**យ្យំ អាំក្ដេចមណ្ដោ សមាធ៌សម្ពេជ្ឈស់ ឧន្ធ្ កសេដោ យោ តត្ត អត្តាសោ ជម្មាស វិមុត្ត-រសោ ៩៩ ខេយ្យំ ឧឌ្ឌមង្គានមណ្ឌេ ឧឧេទ្ធា \mathbf{A} းမွားငြင့်ကို မငျှင်းလည္တာဖိ $(^{\circ})$ က \mathbf{A} းင်းး ဟာ အန္ អត្តរសោ \mathfrak{a} \mathfrak{a} (៤) ឧស្សាធមណ្ឌោ សមា្ធិដ្ឋ មិញនិដ្ឋិ គាស-ដោយ នេត្ត អន្តរសោ នម្មរសោ វិទុន្តរសោ ឥនិ មេ-យ្សំ អភ្ជាពឧឧឧល្ខេណ មាសង្គុំខេរិ គូសម្ព័ធេរិ

ទ ម. អប្បដិសង្ខា ។

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

វិរ័យសម្ពោជ្យង្គីថ្នាដោយការផ្គង់ឡើង សេចក្តីខ្លួលជាកករលក់ សេនៃអត្ថ រស់នៃធម៌ រស់នៃវិមុត្តិ ក្នុងវីវិយសម្ពេជ្យង្គនោះ ឯណា នេះជាធម្មជាត គរក្រេចផឹត ប៊ុតិសម្ពេជ្យង្គ ថ្វាដោយការផ្សាយទៅ សេចក្តីក្តៅក្រហាយ ជាកករល្អក រស់នៃអត្ត រស់នៃធម៌ រស់នៃវិមុត្ត ក្នុងបត្តិសម្រាជ្យង៍នោះ ឯណា ខេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក បស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឃង្គី ថ្វាដោយការស្ទប ធម្មជាតជាទីតាំងនៃសេចក្តីអាក្រក់ ជាកករល្អក់ រស់នៃអត្ត សេនៃធមិ រស់នៃវិមត្តិ ក្នុងបសុទ្ធ្រស់ ម្ពេជ្យង្គ៍នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតុគ្គរក្រេបផឹក សមាធិសម្ពេជ្យង្គី ថ្វាដោយការមិនវាយមាយ ទទួក្ខ:ជាកកល្អេក សេ នៃអត្ត សេនៃធម៌ សេនៃម៉ៃតុំ ក្នុងសមាធិសម្ពេជ្យង្គីនោះ ឯណា នេះ ជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក ១បេក្ខាសម្ពោជ្បង្គំ ថ្កាដោយការនឹករំពឹង មិននឹករពីង៍ ជាកករល្អក់ រសនៃអត្ត រសនៃធម៌ រសនៃវិមុត កង ទបេក្ខាសម្រាជ្យង៍នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេចផឹក ។

(៤) សញ្ចុំដ្ឋិ ថ្លាដោយការឃើញ មិក្ខាធិដ្ឋិ ជាកកល្អេក សេនៃអត្ត សេនៃធមិ សេនៃវិមុត្តិ ក្នុងសម្មាធិដ្ឋិនោះ ឯណា នេះ ជាធម្មជាតគួរក្រេចផឹក សម្មាសង្គប្បៈ ថ្លាដោយការលើកចិត្តឲ្យើង (កាន់អារម្មណ៍) មិក្ខាសង្គប្បៈ ជាកករល្អក់ សេនៃអត្ត សេនៃធមិ សេនៃវិមុត្តិ ក្នុងសមាសង្គប្បៈនោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេចផឹក

មហាវិគ្គេ មណ្ឌបេយ្យព្រំ

ន់ខំ ប្រេញ ត្រុំស្សាស់ សម្នាប់ មេ គឺ ស្នាប់ មេ អង្គ ដោយ នេត្ត អត្តរសោ ជម្មាសេ វិមុត្តរសោ ឥដំ ពេលា ្ទ្រាមពី ស្តាម នេះ គ្នាម្នាប់ តាសដោ យោ ឥត្ត អត្តាសោ ជម្មាសេ វិម្មត្តិរសោ ៩៩ ខេយ**្យំ វេខានម**ណ្ឌោ សម្មាសជីវេ មិញសជីវេវ តស់ ដោយ តត្តអត្តរសោ ជម្មាសៅ វិទុត្តរសោ ឥធំ ពេលា នៃជាមេហើយ ភាសាប្រាលា ខេត្តប្រាលា គេ ក្នុង ក្រុង ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ វឌ្ជ ខេញ្ជំ វព្ទដ្ឋានឧណ្ដោ អាឡាអាត មិញអាត តាសដោ យោ តត្ត អត្តាសោ ជម្មាស ម៉ៃតុំ រសោ ឥនិ មេយ្យំ អរិក្គេមមណ្ឌោ សម្មាសមានិ ម៉ូញសមាជិ កសេដោ យោ ឥត្ត អត្តាសេ ជ<u>ម</u>្ន រសោ វិមុត្តិរសោ ឥនិ មេយ្យំ ឧស្សនមឈ្នោ សមាន្ត្រី ងមួយឧទលើ មគិហុខ្មែរ ឧរុង-ស្នេញ មាតិរង្ស មាន់ដ្ឋាខុនហើរ មាតិម្នេ-ត្ត ស្វេងមហើរ មានាមច្ចុប្រ ឧដ្ឋាមហើរ

មហាវត្ត មណ្ឌបេយ្យក្រា

សម្មាវាថា ថ្វាដោយការតំណត់ទុក មច្ឆាវាថា ជាភករល្អក រស់នៃអត្ត រសនៃធម៌ សេនៃម៉ៃត ក្នុងសម្លាវថានោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរ ក្រេបផឹក សមាកមន: ថ្វាដោយការខ្រខែង មិលាកមន: ជាកករលក អ រស់នៃអត្ត រស់នៃធម៌ រស់នៃវិមត្តិ កង្មសម្លាកមនៈនោះ ឯណា នេះ ជាធម្មជាតគួរក្រេបធឹក សមា្មអជីវៈ ថ្កាដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធិ មិញអជីវៈ ជាកករល្អក់ រស់នៃអត្ត រស់នៃធម៌ រស់នៃវិមុត្តិ ក្នុងសមា្មអាជីវៈនោះ am នេះជាធម្មជាតគួរក្រេចផឹក សម្នាក់យាម: ថ្វាដោយការផ្គន់ខ្សេង មិញវាយាម: ជាកតរល្អក់ រស់នៃអគ្គ រស់នៃធម៌ រស់នៃវិមត្តកង៍សមា-វាយាម: នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក សម្មាសតិ ថ្ងាដោយ ការប្រង៍ មិញសតិ ជាកកហ្វេក រស់នៃអត្ត រស់នៃធម៌ រស់នៃវិមុត្ត ក្នុសមាសត៌ នោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក សមាសមាធិ ហុ ដោយការមិនរាយមាយ មិញសមាធិ ជាកករល្អក់ រស់នៃអត្ត រស់នៃធមិ វស់ នៃវិមត្តិ កង្មសមាធនោះ ឯណា នេះជាធម្មជាតគួរក្រេបផឹក សម្មាទិដ្ឋិ ថ្ងាដោយការឃើញ សម្មាសង្គីហ្វៈ ថ្វាដោយការលើកបិត្តិ ឡើង (កាន់អារម្មណ៍) សម្នាក់ថា ថ្ងាដោយការកំណត់ សមា្តម្-ន្ន: ថ្ងាដោយការ១៖ខែង សមា្មអាជីវៈ ថ្ងាដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធិ

សុត្តន្ត្រិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សាស៊ាប្រហាសេ នពជាខាន ហើយ មានិសាធ្វា មន្ត្រីនិត្ត មណ្ឌោ សមា្សមាខ្ងួជឌាឧមណ្ឌោ សទិស ទោជ្ឈស់ ត្សន្នពេស្ទី និង្សន្នពេសមេ ខ្លាំ នេះ និង ខេត្ត នេះ និង ខេត្ត និង ខេត្ត និង ខេត្ត និង ខេត្ត និង ខេត្ត និង ខេត្ត រុំរូលភាសេដ្ឋា ខ្លួន ពេលពេល ខ្លួនកាសេជាខ្លែ ណ្ឌោ សមាធិសម្ពោជ្ឈ ១៩សង្ខានមណ្ឌោ ១-ចេស្តាស់ ទោជ្យស្តែ អស្សន្ធិយេ អគមរិយមឈ្មោ សទ្ធាពលំ គោសដ្ឋេ អគម្បីយមណ្ឌោ វិចេយពលំ ចមានេ អភម្បីយមឈ្នោ សភិពលំ ឧឱ្យច្ អភម្បី-លានហើយ មាន នេះ មាន ក្រាយ មេខាញិ៍ បានហើយ **ខញ្ហាតលំ** អជិ**ទោ**ក្ខុម ណ្ឌោ សន្តិទ្រ្តិយ៍ ឧក្សាម ណ្ឌោ រុំហ្វេទ្ធិល្ខ និតដ្ឋានឧហើយ មន្ទ្រិហ្គ មន្ទ្រិហ្សេ សមាន់ន្ត្រីលំ ឧស្សាធមណ្ដោ ខត្តាន្ត្រីលំ អាន់ខនេយ្យ-င္းေနြႏွိတ္္တို (၈) မငယ္သော မေဆးေတြ (၁) ၈လို(၆) မငယ္သော <u> ឈ្មោះ ឧពដ្ឋានដ្ឋេ</u>ន សត៌ព្យដ្ឋានា មឈ្មោះ បឧសានដ្ឋ<mark>េន</mark>

១ម. ឥន្ទ្រិយា ។ ៤ ម. ពណ ។

សុគ្គន្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសដ្តិវាមគ្គ

សម្នាក់យាម: ថ្ងាដោយការផ្គង់ទៀត សម្មាសតិ ថ្ងាដោយការប្រុន សម្មាសមាធិ ថ្ងាដោយការមិន៣យមាយ សតិសព្ពេជ្បង្គី ថ្ងាដោយ ការប្រុង ធម្មវិចយសម្ពោជ្ឃង្គ ថ្វាដោយការជ្រើសរើសធមិ វីវិយស-ម្ខោជ្យង៍ ថ្វាដោយការផងទៀត បិតិសម្ពោជ្យង៍ ថ្វាដោយការផ្សាយ ទៅ បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យត្ត ថ្វាដោយការសូប សមាធិសម្ពោជ្យត្ត ថ្វា ដោយការមិន៧យមាយ ១បេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ ថ្ងាដោយការនឹករំពឹង សទ្ធាតល: ថ្វាដោយការមិនញាប់ញ័រ ក្រោះការមិនជឿ វិរិយពល: ថ្វា ដោយការមិនញាប់ញ៉ាំ ព្រោះសេចក្ដីខ្លិល សតិពល: ថ្វាដោយការ មិនញាប់ញ័រ ព្រោះបមាទ: សមាធិពល: ថ្វាដោយការមិនញាប់ញ័រ ព្រោះទទ្ធច្ច: បញ្ជា**ពល:** ថ្វាដោយការមិនញាប់ញ័រ ព្រោះអវិជ្ជា សទ្ធិន្ទ្រិយ ថ្វាដោយការដឿស៊ីប វីវិយិន្ទ្រិយ ថ្វាដោយការផ្គង់ឡើន សតិទ្រ្ទិយ ថ្វាដោយការប្រង័ សមាធិន្រ្ទិយ ថ្វាដោយការមិនវាយមាយ **បញ្ជា**ន្ទ្រិយ ថ្វាដោយការឃើញ ឥន្ទ្រិយ ថ្វាដោយអត្តថាជាអធិបតី ពល: ថ្ងាដោយអត្ថថាមិនញាប់ញ៉ាំវ ដោជ្បង្គ ថ្ងាដោយអត្ថថាចេញថាក (វដ្:) មគ្គ ថ្វាដោយអត្ថថាជាហេតុ សតិហ្វដ្ឋាន ថ្វាដោយអត្ថថាប្រុន្ន

មហាវិគ្គេ មណ្ឌបេយ្យក្រហិ

ភភិពីឌាយ ឧហើយ មុខាខុឌេីខ មុខ្មុំសងា ឧហើយ ង្ស-្សេចជ្រើន ភាគន្រោ គ្រប់ការ អប់ពម្សាំខ្យើន រូពមររឹយ ឧហ៊ីស ត្រមក្រពីខ មាឧត្សឧមារីស ឧហ៊ើស មេខង្សុង-ខុឌ្ឌេយុឌឧទ្ធា មណ្ឌេ សំអឌ្ដេន សំលាំសុទ្ធិ មណ្ឌោ អរិគ្រោជពីថា ខ្លួមមន្ត្រី គឺហើយ ខហ្សីខាឌីថា ថ្មី-រុស់ខ្ញុំ ឧយ៉ោ គំខុះជីខ រូសេខ៉េម ឧយ៉ា ឧឌ្ឍុជជើខ វិជា មណ្ដោ បរិទ្ធាកដ្ឋេន វិមុត្ត មណ្ដោ សមុខ្មេន-င္သြင္ ၈ က ဿဟာ မငယ္သာ ဓင္မရိသ္သိန္ငိုန္ရွင္ မမံ-<u>ဂါ၂ ၊ ဧယ်က ရက်သ ဧလ်သ ခဲ့ လမ်္ဂီ ဧလ်က်သ</u> មន្ទស្សារា សមុដ្ឋានដើន ខណ្ដោ ដម្សោ អម្រេ-សាខដ្ឋេខ ខណ្ឌោ វេឌនា សមោសាណដ្ឋេខ ខណ្ឌោ សមាញ ឧធ់សង្កេច ឧហើយ មាញ មាញឧដ្ឋេច មណ្ឌោ អមតោកទំ និត្វាន់ បរិយោសានដ្ឋេន ឧហើយខ្មុំ ឯ

> មណ្ឌបេយ្យ**ក្ថា** ។ ភាណវារំ ។ មហាវីគ្គោ បឋិមោ ។

មហាវិត្ត មណ្ឌចេយ្យកជា

សម្បា្នន ថ្កាដោយអត្ថថាតិកល់ខុក ឥទ្ធិបា្ ថ្កាដោយអត្ថថាសម្រេច សមថ៖ ថ្កាដោយអត្ថថាមិនពយមាយ វិបស្សនា ថ្កាដោយអត្ថថាឃើញ រឿយៗ សមថ:នឹងវិបស្សនា ថ្វាដោយអត្តថាមានរស់តែមួយ ធម៌ដែល ជាប់គ្នាជាគូ ថ្នាដោយអត្ថថាមិនកន្ទង (នូវគ្មានឹងគ្នា) ស៊ល់សៃន្ទិ ថ្វា ដោយអត្ថថាសង្គម ចិត្តវិសុទ្ធិ ថ្ងាដោយអត្ថថាមិនពយមាយ ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ ថ្ងាដោយអត្ថថាឃើញ វិទោត្ត ថ្ងាដោយអត្តថារួច វិជ្ជា ថ្វាដោយអត្ត ឋាត្រាស់ដឹង វិមុត្តិ ថ្ងាដោយអត្ថថាលះចេញស្រឡះ ១យញាណ ថ្វា ដោយអត្តថាផ្ដាច់បង់ស្រឡះ អនុហ្វាទញាណ ថ្ងាដោយអត្តថារម្យាប់ នន្ទុ: ថ្វាដោយអត្តថាថ្មសគល់ មនសិការ: ថ្វាដោយអត្តថាតាំង ឡើង ត្រម ផស្សៈ ថ្វាដោយអត្តថាប្រមូល វេខនា ថ្វាដោយអត្តថាប្រជុំចុះ សមាធិ ថ្វាដោយអត្តថាជាប្រធាន សតិ ថ្វាដោយអត្តថាជាអធិបតី បញ្ហា ថ្កាដោយអត្តថាក្រៃលែងជាងធម៌**ទាំងនោះ វិមុត្តិ** ថ្កាដោយអត្ត ថាជាទ្វឹម និញ្ជានឈ្មោះអមត: ជាទីពឹង (របស់សត្វ) ថ្វាដោយអគ្គថា ចប់ស្រេច (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ។

> ច្ចាំ មណ្ឌលេយ្យក្រថា ។ ច្ចាំ ភាណាវ៉ារៈ ។ ច្ចាំ មហាវិគ្គ ទី ១ ។

សុត្តស្ថិតពេ ខុទ្ទកតិកាយស្ស បនិសត្តិទាមគ្នោ តិស្ស វិគ្គស្ស ឧទ្ទាន់ ភវិតិ

ញាណឧដ្ឋិខអស្បាស ឥន្ទ្រិយ វិមោក្ខខព្មាម កតិកាម្បីខហ្វាសា មក្តោ មស្បីមោ ខណ្ឌ ខេសាតិ។ ឯស និកាយពោ ឋិខិតោ អស្បីមោ ខិឋមោ ខ ខិតា

សុត្តស្ថិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដ្តិសុត្តិវាមត្ត

ឧទ្ធាត់តែវិគ្គនោះគឺ

ក្នុវគ្គនោះមាន ញាណ ១ ខិដ្ឋិ១ ការដកដង្កើមបេញ ១ ក្នុ ឥ ទ្រួយ ១ វិមោក្សាគំរប់ (ជាំ ១ គតិ ១ កម្ម ១ វិបល្វាស ១ មគ្គ ១ ដប់នឹងសភាពថ្ងា ។

និកាយដ៏ប្រសើរនេះ លោកតំកល់ខុកហើយ មិនមានធមិដ**ៃ** ស្មើផង ជាដំបូងផង សំខាន់ផង ជាមគ្គដ៏ប្រសើរផង ។

យុគឥទ្ធវិគ្គេ យុគឥទ្ធក្សា

(៤) ត្រុធ មន្ទ ត្រូម មាន មាន មាន មាន ខ្លា កោសប៉ូយ៍ វិទាវទិ មេសសិតារាមេ ។ តុគ្ សេ មាល់ទាំ មានប៉ើ មួយ មានបើទា មារ៉ុមោខ្មរ អាវុហេតិ ទោ គេ ភិត្ត អាយុស្នា អាជ្ជូស្បី ត្តម្សៅហ្សុំ រ មាល់ទាំ មានបើ វា្ឌឧប្ខេ លោ ហ៍ កោច អាវុសោ ភិក្ខុ វា ភិក្ខុ វិ វា មម សន្និកោ អរហត្ត ត្យាការោត សត្វសោ ខត្វហ មក្តេញ ឃុំ នេស វា អ្គាស់ ភេ ភេសមេលា ខេត្តហា ។ ឥយុះសោ ភិត្ត្ សម**៥**បុព្វ័ម វិបស្ស័ធ ភាប់ត តស្ប សមដុព្ធន្តម ម៉ែស្បី ភាយា មេត្តោ សញ្ជាយន៍ សោ នំ មក្ អាសៅន៍ ភាប់ន៍ ៣-ហុលិកពេធ តម្បី ន មក្តុំ អសៅគោ ភា-វយៈគោ ពហុលីភារោគា សញ្ញាជនាធិ មហ័យធ្វ អនុសយ តន្ត្រីយោធ្តិ៍ ។

យុគឥទ្ធវគ្គ យុគឥទ្ធភថា

(៥) ខ្ញុំថានស្លាប់មកយ៉ាងខេះ សម័យមួយ ក្រះអាននូមានអាយុ គង់នៅក្តីយោសិត្យាម ទៀបក្រុងកោសម្តី ៗ ក្នុងទីនោះឯង ក្រះអាននូ មានអាយុ បានហៅពួកកិត្តថា មាលអាវុសោ ទាំងឡាយ ៗ កិត្តទាំងនោះ ទទួលស្លាប់ក្រះអាននូមានអាយុថា ករុណា របារុសោ ៗ ក្រះអាននួមាន អាយុ បានពោលពាក្យនេះថា មាលអាវុសោ ទាំងឡាយ បព្វជិតណាមួយ ទោះកិត្តក្តី កិត្តទីក្តី ព្រកអេហេត្តក្នុងសំណាក់ខ្ញុំ ដោយមគ្គ ៤ សព្វ គ្រប់ ឬដោយមគ្គទាំងកុំ៖ មគ្គណាមួយ តើមគ្គទាំង ៤ ដូចម្ដេចខ្លះ ៗ

ម្នាលអាវុសោ ទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុសសសនា នេះ ចំរើនវិបស្សនាមាន សមថ: ជាប្រធាន កាលភិក្ខុ នោះ ចំរើនវិបស្សនាមានសមថ: ជាប្រធាន មគ្គវថែង កើតឡើង ភិក្ខុ នោះ ឈ្មោះថាសេព ចំរ៉េន ធ្វើឲ្យច្រើន នូវ មគ្គនោះ កាលភិក្ខុ នោះ សេព ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន នូវមគ្គនោះ ភិក្ខុ នោះក៏លះបង់សព្រោជន: ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងឡាយក៏វិនាស ។

សុត្តនូបិដិកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

បុឧ បម អេយុសា ភិក្ខុ បែស្បួលបុព្វន្តំមំ សមម ភាប់តំ តស្ប បែស្បួលបុព្វន្តំមំ សមម ភាវ-យ តោ មក្តោ សញ្ជាយតំ ។ សោ តំ មក្តំ អស្រេវតំ ភាប់តំ ពហុលីកហេតំ តស្ប តំ មក្តំ អស្រេវតោ ភាវយ តោ ពហុលីកហេតា សញ្ជាជនាធិ បហិយុត្តិ អនុសយា ព្យុត្តិយោត្តិ ។

បុខ ខេព្យ អាវុសោ ភិក្ខុ សមដ្ឋមស្បិនិ
យុភឧទ្ធំ^(០) អាវេតិ តស្ប តិ សមដ្ឋមស្បិនិ យុកឧទ្ធំ អាវយ តេ ខក្តោ សញ្ជាយតិ សោ តិ មក្តិ
អាសេវតិ ភាវតិ ពហុលីការេតិ តស្ប តិ មក្តិ
អាសេវតា ភាវយ តេ ពហុលីការេតា សញ្ញាជាជានិ បហុយន្តិ អនុសយា ពន្ត្រី ហេន្តិ ។

បុខ ខេព្យ អៅក្រោ ភិក្ខានេះ ឧមុខ្ទុល្វិក្កប់-នមានសំ^(៤) ហោត់ សោ អៅសោ សមយោ យន្តិ ខិត្តិ អជ្ឈត្តព្រៅ សន្តិដូតិ សន្និសីឧតិ ឯកោះខិ ហោតិ សមានិយតិ នស្ប មក្តោ សញ្ជាយតិ

ខ ខ. ម. យុគ៩ន្ធំ ។ 🔈 ខ. ម. ធ<u>ម្មទូ</u>ក្សិត្តហិត មានលំ ។

សុត្តតូចិដ្ឋក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ម្នាលអាវុសោ ទំង់ឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុបំរើនសមថ: មាន
វិបស្សនាជាប្រធាន កាលកិក្ខុនោះ ចំរើនសមថ:មានវិបស្សនាជាប្រធាន
មគ្គក៏កើតឡើង ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាសេត ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន នូវមគ្គ
នោះ កាលភិក្ខុនោះ សេត ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន នូវមគ្គនោះ ភិក្ខុនោះ
ក៏លះសញ្ហាជន:ទាំងឡោយ អនុស័យទោំងឡាយក់វិនាស ៗ

ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ មួយ ទៀត ភិក្ខុច រ៉ែនធមិ ដែលដាប់គ្នា ជាគូគឺសមថ: នឹងវិបស្សនា កាលភិក្ខុ នោះចំរើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ: នឹងវិបស្សនានោះ មគ្គក៏ ភើត ឡើង ភិក្ខុ នោះ ឈ្មោះថា សេព ចំរើន ធ្វើឲ្យ ច្រើន នូវមគ្គ នោះ កាលភិក្ខុ នោះ សេព ចំរើន ធ្វើឲ្យ ច្រើន នូវមគ្គ នោះ ភិក្ខុ នោះក៏លះស ញោជន: ទាំងឡាយ អនុស័យទាំង ឡាយក៏វិនាស ។

ម្នាលអាវុសោទាំឥឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុមានចិត្តមិនច្រួលច្រាល ដោយទទួច:ភ្និធម៌ មាលអាវុសោទាំងឡាយ មានសម័យ ដែលចិត្តថិត ល្អ តាំងនៅស៊ីប ជាចិត្តទួសឯក តាំងនៅមាំ មគ្គរបស់ភិក្ខុនោះ ក៏កើតឡើង

យុតខទ្ធវិត្តេ យុតខទ្ធកាយា

សោ តំ មក្តី អសៅតិ ភាពតិ ពហ្លឺការាតិ

នស្ប តំ មក្តី អសៅតិ ភាពតិ ពហ្លឺការាតិ

នស្ប តំ មក្តី អសៅតា ភាយនោ ពហុលឺ
ការាតា សញ្ញាជនានិ បហ្លឺន្ធិ អនុសយា

ព្យុន្តិយោន្តិ ។ យោ ហិ កោចិ អាកុសោ ភិក្ខុា

វ ភិក្ខុនិ វ មន សន្តិកោ អហេត្តិ ព្យុ
ការាតិ សព្វសោ ឥមេហិ ចត្វហិ មក្តេហិ

វ នេសំ វ អញនាពេនតិ ។

(a) មន្ត្ត មានឧត់ដំខ្ពុំ រួចមាន្ត មានខ្លុំ មេខ វុធំម្នាំ មានឧត់ដំខ្ពុំ រួចមាន្ត មានខ្លុំ មេខ ខ្លុំមាន មេខ្លុំខេត្ត ម្នាំ មានខ្លាំ មាន មានខ្លាំ មាន មាន មានខ្លាំ មានខ្លាំ មាន

ភាប់តិតិ ខត់ស្បា ភាវិល តត្ត ជាតានំ ឧញ្ជនំ អន់តាំត្តខេឌ្ឌ ភាវិល ឥន្ត្រិយាន ឯកសេខឌ្ឌេ ភាវិល តុខុខការិយកហនុខេត្ត ភាវិល ភាសេវិនខ្មែរ ភាវិល ។

១ ម. ការេតីគិ ។

យុធខទ្ធវត្ត យុធឧទ្ធពថា

កិត្ត នោះ ឈ្មោះថា សេត ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន ន្ទមគ្គនោះ កាលកិត្ត នោះ
សេត ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន ន្ទមគ្គនោះ កិត្ត នោះក៏លះសណ្ដាជន:
ទាំង៍ ឡាយ អនុស័យទាំង៍ ឡាយក៏នៃស ។ ម្នាលអាវ៉ុសោទាំង៍ ឡាយ
បញ្ជីតណាមួយ ទោះកិត្តក្ដី កិត្តនីក្ដី តែង៍ព្យាក់រអរហត្តក្នុងសំណាក់ខ្ញុំ
ដោយមគ្គទាំង៍ ៤ នេះ សព្យគ្រប់ ឬដោយមគ្គៈទាំង៍នុះ មគ្គណាមួយ ។

(៦) កិក្ខុបំរើនវិបស្សនា មានសមថៈជាប្រធាន តើដូចម្ដេច ។
ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ មិនរាយមាយ ដោយអំណាចនៃនេត្តម្មៈ
ឈ្មោះថាសមាធិ ឈ្មោះថាវិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ១ថាមិន
មឿង ឈ្មោះថាវិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ១ ថាជាខុត្ត ឈ្មោះ
ថាវិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ១ ថាមិនមែនខ្លួន នូវធមិទាំងឡាយ
ដែលកើតក្នុងសមាធិនោះ ១ សុមថៈ (កើត) មុន វិបស្សនា (កើត)
ក្រោយ ហេតុនោះ លោកពោលថា កិក្ខុបំរើនវិបស្សនា មានសមថៈ
ជាប្រធាន ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពាក្យថា ចំរើន បានដល់ ការចំរើន(ការនា) ៤ យ៉ាង គឺ ការចំរើន ដោយរត្តថាមិនកន្ទង់ នូវធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលកើតក្នុងសមាធិនោះ ១ ការចំរើន ដោយអត្តថាមានរស់តែមួយ នៃឥន្ត្រិយទាំងឡាយ ១ ការចំរើន ដោយអត្តថានាំទៅដោយវ៉ែល: ដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ ១ ការចំរើន ដោយអត្តថា ទាំទៅដោយវ៉ែល: ដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ ១ ការចំរើន

សុត្តន្តបំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ បដិសម្ភិកមត្តោ

មត្តេ សញ្ជាប់ទីទី គេ៩ មត្តេ សញ្ជាប់ទើ ឧស្សានដ្ឋេន សម្ពានិដ្ឋិ មក្តោ សញ្ជាយតិ អភិរោម-ឧដ្ឋេន សម្មាសន្ត័ព្យោ មត្តោ សញ្ជាយត៌ បរិក្ខហ-ដ្ឋេន សម្លាវថា មក្តោ សញ្ជាយតិ សមុដ្ឋានដ្ឋេន សមា្កម្មា មក្សា សញ្ជាយត់ វោធានដ្ឋេន សមា្ទអជ្ជុំ មក្សា សញ្ជាយទំ ខក្សា ដ្ឋេន សម្មារ្យាមេ មក្ដេ សញ្ជាយតិ ឧបដ្ឋានដ្ឋេន សមា្សត ៩ក្ដេ សញ្ជាយត៌ អាក្រែ្ទដ្ឋេ សមា្-សមាជ៌ ៩ក្តោ សញ្ជាយតិ ឃុំ ៩ក្តោ សញ្ជាយតិ ។ សោ នំ មក្តុំ អសេវតិ ភាវេតិ ពហុលិក-រោតត អាសេរត់តំ គេខំ អាសេរត់ ។ អាជ្លា ស សេវតិ ជាន ត្តេ ស សេវតិ បស្បី ត្តេ ស សេវតិ បទ្ធីក្រុះ ស្រាស់ ខ្លុំ អភ្ជុំ អភ្ជុំ អាស្រា អាសេវត៍ សន្ទាយ អធ៌មុខ្មុន អាសេវត់ វ៉ាំយំ មក្ខណៈនោ អាសៅតិ សតិ ឧុបដ្ឋាបេណ្ អាសៅតិ ចិត្ត សមាឧហ េត្ត អាសេវតិ បញ្ឈ **ប**ជាជ ្រោ **ឃ**

សុត្តនូចិជិក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

សំនួវត្រង៍ពាក្យថា មគ្គក៏កើតឡើង តើមគ្គកើតឡើង ដូចមេច មគ្គីសមាទិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ កើតឡើង មគ្គីសម្មាសដ៍ហ្វុះ ដោយអត្តថា លើកចិត្តទ្បើង (កាន់អាវម្មណ៍) កើតឡើង មគ្គិ សម្នាក់ថា ដោយអត្ថប៉ាកំណត់ កើតឡើង មគ្គិសមា្នមន្ទ: ដោយ អត្តថា ១ ខៀង កើត ឡើង មគ្គីសមា្មអជីវៈ ដោយអត្តថាផ្លូវផង កើតឡើង មគ្គសម្នាវាយាម: ដោយអត្តថាផ្គង់ទុក កើតឡើង មគ្គសមាសតិ ដោយអត្តថាប្រង៍ កើតឡើង មគ្គសមាសមាធិ ដោយអត្ថថាមិនពយមាយ កើតឡើង មគ្គកើតឡើង យ៉ាងនេះឯង ។ អធិប្បាយពាក្យថា ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាសេព ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន ន្សមគ្គនោះ ត្រង់ពាក្យប់ សេព តើសេពដូចមេច ។ ភិក្ខុកាលនឹករំពឹងកេ (នូវមគ្គ) ឈ្មោះថាសេព កាលដឹង ឈ្មោះថាសេព កាលឃើញ ឈ្មោះ ឋាសេព កាលពិចារណា ឈ្មោះថាសេព កាលអធិដ្ឋាននូវចិត្ត ឈ្មោះ **ថាសេព កាលដឿសំប**ដោយសន្ធា ឈ្មោះថាសេព កាលផ្គង់នូវព្យះ-យាម ឈ្មោះថាសេព កាលប្រង់នូវសាវត ឈ្មោះថាសេព កាលតិកល ទុកខ្លាចិត្ត ឈ្មោះថាសេ**ព** កាលដឹងច្បាស់ដោយបញ្ហា ឈ្មោះថាសេព

យុធខទ្ធវិគ្គេ យុធនទ្ធកថា

អាសៅត៌ អភិញ្ញាយ្យំ អភិជាឧញ្ណោ អាសៅត៌ ប្រឹ-ញ្ញោយ្យំ បរិជាឧញ្ណោ អាសៅត៌ បហាត់ត្វំ បជសញ្ញោ អាសៅត៌ ភាឋត់ត្វំ ភាឋញ្ហោ អាសៅត៌ សច្ចិកាត់ត្វំ សច្ចិកាស្រ្តា អាសៅត៌ ឃុំ អាសៅត៌ ។

អាប់តំនំ គេខំ អាប់នំ ។ អាប់ជួយ្ណា អាប់តំ
ជាន់ គោល់នំ មស្បៈ អាប់នំ មនុប់គ្នេះ គ្នា
អាប់តំ ខំត្តំ អន់ដូបយ្លោ អាប់តំ សន្ទាយ អន់មុខ្មស្នោ អាប់តំ ប៉ៃយំ មក្ខណៈ អាប់តំ សន្ទាយ អន់មុខ្មស្នោ អាប់តំ ប៉ៃយំ មក្ខណៈ ភាប់តំ សត៌ ខុមដ្ឋាបេះ អាប់តំ ប៉ំយំ មក្ខណៈ ភាប់តំ សតំ ខុមដ្ឋាបេះ អាប់តំ ចំនំ សមានមាន្តោ អាប់តំ មញ្ញាយ
បេះ អាប់នំ ខំនំ សមានមាន្តោ អាប់តំ មញ្ញាយ
បេះ អាប់នំ ចំនំ សមានមាន្តោ អាប់តំ មញ្ញាយ
បេះ អាប់តំ ប់ជាន់ អេកំពោយ្យំ អេកំជាន់ នោ អាប់តំ
បេញ បេះ អាប់តំ អាប់តំ មហាតេទំ បន់មានទំ
អាប់តំ អាប់តំ អាប់តំ មហាតេទំ បន់មានទំ
សម្ពិតហេ អាប់តំ ស្លំ អាប់តំ ។

យុតនទូវិគ្គ យុតនទូកថា

កាលដ៏ង៍ចំពោះនូវធមិដែលគួរដឹង ឈ្មោះថាសេព កាលកំណត់ជំង់នូវ ធមិដែលគួរកំណត់ដឹង ឈ្មោះថាសេព កាលលះនូវធមិដែលគួរលះ ឈ្មោះថាសេព កាលចំរើននូវធមិដែលគួរចំរើន ឈ្មោះថាសេព ភិក្ខុ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធមិដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថាសេព ភិក្ខុសេព យ៉ង់នេះឯង ។

សំនួក្រង់ពាក្យថា ចំរើន តើចំរើនដូចម្ដេច ។ គិត្តកាលនឹករំពឹងកេ ឈ្មោះថាចំរើន កាលដឹង ឈ្មោះថាចំរើន កាលឃើញ ឈ្មោះថាចំរើន កាលពិចារណា ឈ្មោះថាចំរើន កាលអធិដ្ឋាននូវចិត្ត ឈ្មោះថាចំរើន កាលរៀលបំដោយសន្ធា ឈ្មោះថាចំរើន កាលផ្គង់ព្យាយាម ឈ្មោះថា ចំរើន កាលប្រុងស្មារតី ឈ្មោះថាចំរើន កាលផុងព្យាយាម ឈ្មោះថា ចំរើន កាលប្រុងស្មារតី ឈ្មោះថាចំរើន កាលតំតល់ខុកនូវចិត្ត ឈ្មោះ ថាចំរើន កាលដឹងច្បាស់ដោយបញ្ហា ឈ្មោះថាចំរើន កាលដឹងចំពោះនូវ ធម៌ដែលគួរជីង ឈ្មោះថាចំរើន កាលកំណត់ដឹងនូវធម៌ដែលគួរកំណត់ជីង ឈ្មោះថាចំរើន កាលលះនូវធម៌ដែលគួរលះ ឈ្មោះថាច់រើន កាលចំរើន នូវធម៌ដែលគួវចំរើន ឈ្មោះថាចំរើន កាលតំធូឲ្យជាក់ច្បាស់នូវធម៌ ដែល គួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថាចំរើន កិត្តចំរើន យ៉ាងនេះឯង ។

សុត្តន្តូមិដីពេ ខុទ្ទក់និកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្នោ

ពហុល័កពេត់តែកេខំ ពហុល័កពេត៌។ អាវជ្ឈ ពហុលីការោធិ ជាឧគ្គោ ពហុលីការោធិ បស្បៈគ្រោ ពហុលីកហេត៌ មច្បុក្ខនេះ ពហុលីកហេត៌ ចំតួ អនិ-ដ្ឋា ត្រោ ត្រាល់ការោត៌ សុខ្វាយ អភិមុខ្នា ត្រាល់-កក្រេត់ វ៉ាយៃ បក្ណាទោ ពហុលិកក្រេត់ សត៌ ជប-ដ្ឋាបល្គោ ពហុលីភពេត ខិត្ត សមាឧហ គេ ពហុលី-ក ក្រេត មញ្ជាយ មជាននោះ ពហុលិការោត អភិពោ-យ្យំ អភិជាឧក្ខោ ពហុលីការោតិ បរិញ្ញាយ្យំ បរិជាa ကြော ရတ္လက္မႈကြန္မွာ ဗဟာနာရွိ ဗေ**ဒဟ**ုတ္မေ គេហេត្តាប់គេញំ ភាប់គ្នោ ពហុលិកហេត៌ សច្ចិកាត្ សច្តសាស្ត្រ ពហុល់គេហេត ឃុំ ពហុល់គេហេត ។ ត្សុ និ មត្ត អាសេវ តោ ភាវយ តោ ពហុ-ល់ការោធ សុព្យាជ្យធិ មហ័យធ្លំ អនុស្យា ព្រះ្តី ហេន្ទ័ កម្លើ សញ្ជាជនាធិ មហ័យន្តិ អនុស.

တာ ၅၂ ဇ္ဂီးဟာ န္တီ ၅

សុត្តន្តបំជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមក្នុ

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ធ្វើឲ្យច្រើន តើធ្វើឲ្យច្រើនដូចម្ដេច ។ ភក្ កាលនឹករំពឹងរក ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលដឹ $oldsymbol{s}$ ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើ $oldsymbol{s}$ ကလ ι ဏီញ ι ဏ္ဆားဗ ι ធ្វើarthetaဌ ι ເចိន ကလဂ်ာ ι ကာ ι ဏ္ဆားဗ ι ធ្វarthetaဌ ι ເចိន កាលអធិដ្ឋាននូវចិត្ត ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលដៀស៊ប់ដោយស**្វា** ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលផ្គង់ព្យាយាម ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលប្រង់ ស្មារតី ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលត់កល់ទុកនូវចិត្ត ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យ ច្រើន កាលដឹងច្បាស់ដោយបញ្ហា ឈ្មោះថា ធ្វើឲ្យច្រើន កាលដឹងចំពោះ នូវធម៌ដែលគួរដឹង ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលកំណត់ដឹងនូវធម៌ដែល គួរកំណត់ដឹង ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលលះនូវធម៌ដែលគួរលះ ឈ្មោះ ថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលចំរើននូវធម៌ដែលគួរចំរើន ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលធ្វើជាក់ច្បាស់នូវធម៌ដែលគួវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះ**ថាធ្វើឲ្យច្រើ**ន ភក្ខុ គ្លើឲ្យប្រើន យ៉ាងនេះឯង

សំនួះត្រង់ពាក្យថា កាលកិក្ខុនោះ សេព បំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន នូវមគ្គ នោះ ភិក្ខុនោះក៏លះសញ្ញាជន:ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងឡាយក៏វិទាស គើកិក្ខុលះសញ្ញោជន:ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងឡាយក៏វិនាស ដូចម្ដេច ។

យុធនទូវិត្តេ យុធនទូកហ

សោតបត្តិមក្លេច សក្តាយធិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា សឺលៈ ព្រះពេរមាសោ ឥមានិ ស៊ីឈាំ សញ្ជាជិញនិ មហិយត្តិ និដ្ឋាឲ្ស យោ វិចិកិច្ចាខុស យោ ឥមេ ខ្វេះ អនុសយា ពុទ្ធិ ហោត្តិ ។

សភពខាម់មក្តេច ជុំខ្សាវិត ភាមានស ញោ-ជន ខដ្ឋសេរ ញោជដំ ឥមាន ធ្វេ ស ញោជភានិ មហ័យខ្លំ ជុំខ្យារំកោ តាមកកានុសយោ បដ៌-ကားမ်ကေးကာ မှုနောက် မါတိုကောင့် န ជន ខែដំឃាស់ ញោជន ឥសាធិ ខេត្ត សព្រោជខានិ ខេស-យន្ត អណុសហគតោ កាបរាកានុសយោ បដិឃានុ-ស ហេ ៩ ខេ មនុស ហ ខេត្ត ហេតិ ។ អរ**ហ**ត្តមក្តេច រួមភាគោ អារុមភាគោ មា**នោ** ឧទ្ទុំ អរិជ្ជា ឥសន៌ បញ្ចូ ស ព្រោជណៈ បៃស៊ីយន្តិ **មាលខុស យោ ភវភភាខុស យោ អ**វិជ្ជាខុស យោ **ន** មេ សលោ អនុសយា ត្បីខ្លួយ ខ្លួំ ស្រ ស សា ជនា ខ មហៈ យឆ្នំ អនុសយា ឡង្គីពោរ ្ថិ ។

យុធនទ្ធវត្ត យុធនទ្ធរាជា

ភិក្ខុលះស ញោជន: ៣ នេះ គឺសក្កាយ ទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា សីលព្វ-បរាមាស អនុស័យ ៤ នេះ គឺទិដ្ឋានុស័យ វិចិកិច្ចានុស័យ ក៏វិនាស ដោយ សោតាបត្ថិមគួ ។

លះស ញោជន: ២ នេះ គឺកាមក្គស ញោជន: ឬដិឃស ញោជន: ញ ដ៏គ្រោតគ្រាត អនុស័យ ២ នេះ គឺកាមក្គានុស័យ បដិឃានុស័យ: ដ៏គ្រោតគ្រាត ក៏នៃស ដោយសកទាគាមិមគ្គ ។

លះស ញ្ញេជន:៤ នេះ គឺរួបវាគ: អរូបវាគ: មាន: ៤៤០ អវិជ្ជា
អនុស័យ ៣ នេះ គឺមានានុស័យ ការាគានុស័យ អវិជ្ជានុស័យ: ក៏វិនាស
ដោយអរហត្តមគ្គ កិក្ខុលះស ញ្ញោជន:ទាំឪឲ្យាយ អនុស័យទាំឪឲ្យាយ
ក៏វិនាស យ៉ាង៍នេះឯង ។

សុត្តន្ត្រិដិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(៧) អព្យទានរសោន ចំនួស្បី រាមន័យ អាំ-ក្ដោយ សមាធិ អល្រកសេញាវសេខ ខ្លែស<u>ព</u> ស្តស្តា អ^{ាំ} គ្នោះ ទោ សមាជិ ។ប្រ។ បដ្តិស្_{រ្ត}ា-ខុបស្បី អស្បាស់សែន… បដ្ឋស្បាត្តស្បើ បស្បា. សាស្រែន ចិត្តស្បី ស្មមន្ទ្រ អាស្ត្រៃ សមាធ្ តត្ត ជា តេ ជម្មេ អនិទ្ធាតា អនុបស្បានដ្ឋេន រួចសាស ៩២១២ មថនសាស្ត្រ រួចសាស អចស្លាត អប់ឧហាស្រីពុទ្ធ រូជមារីយ ឯ មុខ្លួ ឧកុគ្ សមឋោ បញ្ជា វិបស្បាញ គេជ វុច្ចុំ សមដប្តូ-៩មុំ វិបស្សន៍ ភាប់តំ ។

ភាប់តិតិ ខត់ស្មោ ភាវេល ឥត្ត ជាតាធំ ឧម្មាធំ អន់តាំត្តនៃដួន ភាវេល ឥន្ត្រិយាន ឯករសដ្ឋេន ភាវេល តនុបករើយវាហន់ដួន ភាវេល អា សេវេនដ្ឋេន ភាវេល។

សុត្តនូបិជិក ខុនុកនិកាយ បជិសម្តិទាមគ្គ

[៧] ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ មិនវាយមាយ ដោយអំណាច ឥតព្យាបាទ ឈ្មោះថាសមាធិ ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ មិនពយ មាយ ដោយអំណាច នៃការសំគាល់ពន្លឺ ឈ្មោះថាសមាធិ ។ បេ**។ ភាព** នៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ មិនកយមាយ ដោយអំណាចនៃដង្កើមចេញ វបស់បុគ្គលអ្នកឃើញរឿយ ៗ ក្នុងការរលាស់ ខ្លួន ចេញ... ដោយអំណាច នៃដង្កើមចូល របស់បុគ្គលអ្នកឃើញរឿយ ៗ ក្នុងការរលាស់ខ្លួនចេញ េឈ្មោះថាសមាធិ េឈ្មោះថាវិបស្សនា ដោយអត្តថា $oldsymbol{w}$ ញ ឿយ ៗ ថាមិន ទៀង ឈ្មោះថាបែស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ១ថាជាខុត្ត ឈ្មោះថា វិបស្សនា ដោយអត្ថថាឃើញរឿយ១ ថាមិនមែនខ្លួន នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងសមាធិនោះ សមថ: (កើត) មុន វិបស្សនា (កើត) ក្រោយ ហេតុនោះ លេកពោលថា ភិក្ខុចវើនវិបស្សនាមានសមថ:ជាប្រធាន ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពាក្យថា ចំរើន បានដល់ការចំរើន(កាវនា) ៤ យ៉ាង គឺការចំរើន ដោយអត្តថាមិនកន្ងន៍វុធមិទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងសមាធិនោះ ១ ការ ចំរើន ដោយអត្តថាមានរស់តែមួយនៃឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ១ ការចំរើន ដោយអត្តថានាំទៅដោយវ៊ែយៈដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ ១ ការចំរើន ដោយអត្តថានាំទៅដោយវ៊ែយៈដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ ១ ការចំរើន

យុគនទូវិគ្គេ យុគនទូកហ

បក្សា សញ្ជាយតិតិ គេខំ មក្សា សញ្ជាយតិ។ ឧស្សាខឌួន សម្មាន់ខ្ញុំ មក្សា សញ្ជាយតិ អភិ-ហេបនឌួន សម្មាស់ខ្លែ មក្សា សញ្ជាយតិ ។ប។ អាំគ្នេចឌួន សម្មាស់មាធិ មក្សា សញ្ជាយតិ សំរំ មគ្គា សញ្ជាយតិ។

សោ តំ មត្ត អសៅត៌ ភាប់តំ ពហុលីកាពេតិតិ អសៅតិតិ ភេមិ អសៅត៌ ។ អៅជួញ្គោ អសៅតិ ជាឧញ្គោ អសៅត៌ ។បេ។ សច្ចិកាតព្វិ សច្ចិកាពេ-ព្ឌោ អសៅត៌ ឃុំ អសៅត៌ ។

ភាប់គឺគិ គេខឺ ភាប់គិ ។ អាវជ្ជិញ ភាប់គិ ជាឧញ្ហេ ភាប់គិ ។២។ សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិកពេញ ភាប់គិ ឃុំ ភាប់គិ ។

ពេញសំអរពេធ័ត៌ ភេះខ្ញុំ ពេញសំគេពេត៌ ។ អាវជ្ឈត្នា ឧហ្សំគេពេត៌ ជាខន្តោ ឧហ្សំគេពេត៌ ។បេ។ សច្ចាភាគព្វំ សច្ចិតពេន្តោ ឧហ្សំគេពេត៌ ឃុំ ឧហ្សំគេពេត៌ ។

យុគនទូវគ្គ យុគនទូកថា

សំនួរត្រង់ពាក្យថា មគ្គក៏កើតឡើង តើមគ្គកើតឡើង ដូចម្ដេច ។
មគ្គក៏សម្មាទិដ្ឋិ ដោយអត្តថាឃើញ កើតឡើង មគ្គក៏សម្មាសង្គប្បៈ ដោយ
អត្តថាលើកចិត្តឡើង (កាន់អារម្មណ៍) កើតឡើង ។ បេ ។ មគ្គក៏សម្បាសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ កើតឡើង មគ្គកើតឡើង យ៉ាងនេះឯង ។
អធិប្បាយពាក្យថា កិត្តនោះឈ្មោះថាសេព ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើននូវមគ្គ
នោះ ត្រង់ពាក្យថា សេព តើសេពដូចឡេច ។ កិត្តកាលនឹករំពឹងរក
ឈ្មោះថាសេព កាលដឹង ឈ្មោះថាសេព ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់
នូវធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថាសេព កិត្តសេព យ៉ាងនេះឯង ។
សំនូវតង់ពាក្យថា បំរើន តើចំរើន ដូចមេប ។ កិត្តកាលនឹករំពឹងរក

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ចំរើន តើចំរើន ដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុកាលនឹករំពឹងរក (នូវមគ្គ) ឈ្មោះថាចំរើន កាលដឹង ឈ្មោះថាចំរើន ។ បេ ។ កាល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថាចំរើន ភិក្ខុ ចំរើន យ៉ាងនេះឯង ។

សំនួរត្រង់ពោកស្រា ធ្វើឲ្យច្រើន តើធ្វើឲ្យច្រើនដូចម្ដេច ។ កិត្តុកាល នឹករំពឹង (នូវមគ្គ) ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន កាលដឹង ឈ្មោះថាធ្វើឲ្យច្រើន ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះ ថាធ្វើឲ្យច្រើន កិត្តធ្វើឲ្យច្រើន យ៉ាងនេះឯង ។

សុត្តស្ថិតិពេ ខុទ្ទកតិកាយស្ស បដិសម្តិកមគ្គោ

តស្ប តំ មក្តំ អសៅតោ ភាយតោ ពហុ-លីការោតា សញ្ញាជនាធ៌ បហ័យខ្លំ អនុសយា ព្រឹត្តិយោខ្លីតិ កាដំ សញ្ញាជនាធិ បហ័យខ្លំ អនុ-សយា ព្រឹត្តិយោខ្លំ ។

សេសសេត្តិមក្ដេជ សភាយនិជ្ជិ វិចិក្សិញ សឺ-សេត្តបេរមាសេ ឥមានិ គឺណិ សញ្ញាជនានិ បហ្វីយន្តិ មិជ្ជានុសយោ វិចិក្សិញនុសយោ ឥមេ ទ្វេ អនុសយា ព្យុខ្លី ហោន្តិ ។

សភាសាមិមក្ដេន ជុំន្បារិកាំ ភាមរកសញ្ញោ ជន បនិយសញ្ញោជនំ ឥមាន ខ្លេ សញ្ញាជនាន៍ បហ័យន្តិ ជុំន្បារិកោ ភាមរាកានុសយោ បនិឃានុ-សយោ ឥម ខ្លេ អនុសយា ព្យន្តិយោន្តិ ។

អល់កាម៌មក្តេច អណុសហក់តំ ភាមរាកស ញែ ជំនំ បដិសស ញោជនំ ឥសនិ ទ្វេ ស ញោជជានិ បហ័យន្តិ អណុសហភាភា ភាមរាកានុស ហេ ប-ដិសានុស យោ ឥម ទ្វេ អនុសយា ព្យុទ្ធី ហោន្តិ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិកមគ្គ

សំនួរត្រង់ពាក្យថា កាលកិត្តនោះ សេ**ព** ចំរើន ធ្វើឲ្យច្រើន នូវ មគ្គនោះ កិត្តនោះ ក៏លះសញ្ជោជន:ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងឡាយ ក៏វិនាស តើកិត្តលះសញ្ជោជន:ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងឡាយក៏វិនាស ដូចម្ដេចខ្វះ ។

(៧) កិត្តល សេ ពោជន: ៣ នេះ គឺ សក្តាយ ទិជ្ជិ វិចិកិច្ចា សិលព្វតបកមាស ដោយសោ តាបត្តិមគ្គ អនុស័យ ៤ នេះ គឺ ទិជ្ជា-នុស័យ វិចិកិច្ចានុស័យ ក៏វិនាស ។

ក់ក្លបះស ពោជន: ៤ នេះ គឺកាមកគស ពោជន: បដិឃស ពោ ជន: ដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយសកទាគាមិមគ្គ អនុស័យ ៤ នេះ គឺ កាមកតានុស័យ បដិឃានុស័យ ដ៏គ្រោតគ្រាត ក់វិទាស ។

ភិក្ខុលះស ពោជន: ២ នេះ គឺ កាមកគស ពោជន: បដិឃ-ស ពោជន: ជំល្អិត ដោយអនាគាមិមគ្គ អនុស័យ ២ នេះ គឺ កាមក-ញ គានុស័យ បដិឃានុស័យ: ដ៏ល្អិត កាំនោស ។

យុគនទូវគ្គេ យុគនទូកថា

(៨) កម្ម រិបស្បាញឲ្យផ្តុំម សមម ភាពតំ ។

អន់ចូតោ អនុបស្បានដ្ឋេន រិបស្បាញ ឧុត្យូតោ អ
ឧុបស្បានដ្ឋេន រិបស្បាញ អនត្តតោ អនុបស្បានដ្ឋេន

វិបស្បាញ ឥត្ត ជាតានំ ឧម្មានំ ច ហេស្បាញម្មេសាតា

ចិត្តស្បា ឯកក្តុតា អរិគ្គោទោ សមាន ឥតិ បឋមំ

វិបស្បាញ បត្តា សមឋោ គេន ប៉ុន្តា បែស្បាញឲ្យខ្ពុំមំ

សមម ភាពតំ ។

ភាប់តីតិ ខតសេញ ភាវខា ។ មេ។ អាសេវឧដ្ឋេន ភាវខា ។ មេ។ មក្តោ សញ្ជាយតិតិ គេ៩ំ មក្តោ សញ្ជាយតិ ។ មេ។ សំរំ មក្តោ សញ្ជាយតិ ។ មេ។

យុគនទ្ធវិគ្គ យុគនទ្ធកថា

កិត្តលះស ញោជន: ៤ នេះ គឺ ប្រកគ: អប្រកគ: មាន: ឧទ្ធច្ច:
អវិជ្ជា ដោយអហេត្តមគ្គ អនុស័យ ៣ នេះ គឺ មានានុស័យ ភវិពគានុស័យ អវិជ្ជានុស័យ ក៏វិនាស កិត្ត លះស ញោជន: ទាំងឲ្យយ
អនុស័យទាំងឲ្យយ ក៏វិនាស យ៉ាង៍នេះ កិត្តបំរើនវិបស្សនា មានសមថ:
ជាប្រធាន យ៉ាង៍នេះឯង ។

(៤) កិត្តចំរើនសមថៈ មានវិបស្សនាជាប្រធាន តើដូចម្ដេច ។
វិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ ១ ថាមិន ទៀន វិបស្សនា ដោយ
អត្តថាឃើញរឿយ ១ ថាជាខុត្ត វិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ ១
ថាមិនមែន ១ន មួយ ទៀត ភាពនៃធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងសមាធិ
នោះ មានអារម្មណ៍គួរលះ ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិន
កាយមាយ ឈ្មោះថាសមាធិ វិបស្សនា (កើត) មុន សមថៈ (កើត)
ក្រោយ ហេតុនោះ លោក ពោលថា កិត្តចំរើនសមថៈ មានវិបស្សនា
ដោបធាន ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពាក្យថា ចំរើន បានដល់ការចំរើន ៤ យ៉ាង ២០០១ ការចំរើន ដោយអត្តថា ឧស្សាហ៍សេព ២០០១ សំនួរត្រង់ពាក្យថា មគ្គកើត ឡើង តើមគ្គកើត ឡើង ដូចម្ដេច ១០០១ មគ្គកើត ឡើង យ៉ាង់នេះ ២០០១

សុត្តនូចិដិកេ १९११និកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

រៀវ សញ្ញ្រាជនានិ មហិយន្តិ អនុសយា ព្យុន្តិយោន្តិ។ រិត្ត ងច្ចនៃ មន់តម្សិតទើច រួតមានៃ វិត្ត នៃមិ-តោ អនុមស្បីខន្ដេីខ រុត្ត្រា វិត្ត អច្គមន្សា អនុបស្បានដ្ឋេ វិបស្បាន ឥត្ត ជាតាន ជម្លាន ខ រោស្សការម្មណតា ខ្ញុំតូស្ស ឯកក្តុតា អវិក្គេះ-ទោ សភាព ឥត៌ បឋទំ វិបស្បាញ បញ្ជា សម់ដោ តេច ថ្ងៃត វិបស្សាលបុត្តម៉ សមម ភា វតិ ។ ការ៉េត់តំ ខតសេញ ការ៉េខា ។ ខេ។ អាសេវជដ្ជេ ភាវភា ។បេ។ មក្តោ សញ្ជាយតិត ។បេ។ រៀវ មក្តោ អនុសយា ៩ គ្រី ហោធ្លី ។ បាននិសាញ្ញាំ សង្ខាប វិញា-ហេ ឧយុំ ៤ ខេ ៤ ឧឯឧសេ អេឌ្ជមេរិៈ ខ ខ្លួន វិបស្សនា ៩១៩វេណ ខុត្តាតោ ។ **បេ។** អនត្តតា អនុបស្បានដ្ឋេន វិបស្បាន តត្ត ជាតានំ ឌញ្នំ ខ វេស្សា្ត្រវម្មណតា ខិត្តស្បី **ឯកក្ត**ា

សុត្តនូចិជិក ។ ទុនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ភិក្ខុ នោះក៏លះស ញ្ហោជន: ទាំងទ្បាយ អនុស័យទាំងទ្បាយក៏វិនាស យ៉ាង ។ វិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ ។ នូវរូប ថាមិនទៀង វិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ១នូវរូប ថាជា**ុ**ត្ ដោយអត្តថា ឃើញរឿយៗនូវរូប ថាមិនមែន១្ទន មួយទៀត ភាពនៃ ធមិទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងសមាធិនោះ មានអាវម្មណ៍គួរលះ នៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិនរាយមាយ ឈ្មោះថាសមាធិ វិប-សុទ្រា (កើត) មុន សមថ: (កើត) ក្រោយ ហេតុនោះ លោកពោល ថា ភិក្ខុខំរើនសមថ: មានវិបស្សនាជាប្រធាន ដោយប្រការដូច្នេះ **។** ពាក្យថា ចំរើន បានដល់ការចំរើន៤ យ៉ាង ២ បេ។ ការចំរើន ដោយអត្ថថា ទស្សាហ៍សេព ២បេ២ សំនួរត្រង់ពាក្យថា មគ្គ កើតឡើង ។បេ។ មត្តកើតឡើងយ៉ាងនេះ ។បេ។ ភិក្ខុនោះក៏លះសញ្ចោជន:ព៌ង ទ្បាយ អនុស័យទាំងឡាយ ក៏វិ**ទា**ស ។ វិបស្សនា ដោយអត្ថថា ឃើញ រឿយៗ នូវវេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ចាណ ចក្ខុ ២បេ**។** នូវជរាមរណ: ថាមិនទៀត វិបស្សនៈ ដោយអត្តថាឃើញរឿយៗ នូវជាមរណ: ជាទុក្ខ ។បេ។ ថាមិនមែនខ្លួន មួយទៀត ភាពនៃធមិលិធីឡាយ ដែល កើតក្នុងសមាធិនោះ មានអារម្មណ៍គួរលះ ភាពនៃបិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ

យុធស្វាគ្គេ យុធស្វាបា

អាតិត្តេទោ សមាជំន់គំ ១៤៩ ខែស្បូន ១៩ សម ជំ ភាពគំ ។

ម ទៅ នេះ ខ្មុំគំ បៃស្បួន ១៩៩ សម ជំ ភាពគំ ។

ភាពគំគំ ខេតស្បា ភាពនា ។ ១ ។ សញ្ជាយគំគំ កម ម ត្រា សញ្ជាយគំ ។ ១ ។ ស្ប៉ា មក្រោ
សញ្ជាយគំ ។ ១ ៧ សំ សញ្ជាយគំ ។ ១ ។ សំ មក្រោ
សញ្ជាយគំ ។ ១ ៧ សំ សញ្ជាយគំ ។ ១ ។ សំ មក្រា
អនុសយា ព្រឹត្តិយោត្ត សំ ខែស្បានាពុត្តិខំ សម ជំ
ភាពគំ ។

(៤) អនុស្តាន្ត យុងសន្តេ ។

(៤) អនុស្តាន្ត យុងសន្តេ មេនេះ មេ

យុគនទូវគ្គ យុគនទូកថា

ការមិនរាយមាយ ឈ្មោះថាសមាធិ វិបស្សនា (កើត) មុន សមថៈ (កើត) ក្រោយ ហេតុនោះ លោកពោលថា ភិក្ខុចំរើនសមថៈ មាន វិបស្សនាជាប្រធាន ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពាក្យថា ចំរើន បានដល់ការចំរើន ៤ យ៉ាង ។បេ។ សំនួវត្រង់ពាក្យ ថា មគ្គកើតឡើង គើមគួកើតឡើងដូចម្ដេច ។ បេ។ មគ្គកើតឡើងយ៉ាង នេះ ។បេ។ កិក្ខនោះក៏លះសញ្ជាជន:ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងឡាយ ក៏ វិនាសយ៉ាង៍នេះ កិក្ខុចំរើនសមថ:មានវិបស្សនាជាប្រធាន យ៉ាងនេះឯង ។

(៧) កិត្តបំរើនធម៌ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា តើដូច
ម្ដេច ។ កិត្តបំរើនធម៌ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអាការ
១៦ គឺដោយអត្តថាជាអារម្មណ៍ ១ ដោយអត្តថាជាគោចរ ១ ដោយអត្តថា
លះបង់ ១ ដោយអត្តថាលះស្រឡះ ១ ដោយអត្តថាចេញ ១ ដោយអត្តថា
បែប្រតុទ្ធប់១ ដោយអត្តថាសូប ១ ដោយអត្តថាទុត្តម១ ដោយអត្តថា
ប្រព្រះ១ ដោយអត្តថាមិនមានអាសវៈ១ ដោយអត្តថាធូង៍ ១ ដោយអត្ត
ថាមិនមាននិមិត្ត ១ ដោយអត្តថាមិនមានទីតំកល់ ១ ដោយអត្តថាសូន្យ ១
ដោយអត្តថាមានសេរតមូយ១ ដោយអត្តថាមិនកន្ងងជាប់គ្នាជាគូនឹងគ្នា១ ។

សុត្តត្តបិជិកេ १९ កនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្គោ

យុទ្ធ មារត់ហេឡេខ មាឧត្តមហឹទ្ធ ៧២៦ខ្ញុំ ភាប់តំ ។ ជន្ទុំ បដ្ឋាតោ ចិត្តស្ប ឯកក្តោ អាំ-ក្ដោះទោ សមានិ និរោនារម្មាណោ អវិជ្ជិ បដ្ឋមាតា មន់តអវិខាឌីន ព្រមវិយ ចូលេខាតិយា មុខ អារត្តសាដ្ឋេន សមដ្ឋិបស្បីស វាយសេ លោខិ យុកជន្នា ហោធិ អញមញ្ចំ ស្នាំងន្ត្រី នេស វុក្ខិ អាវេឌ្ឌលដ្ឋេន សមជវិបស្បនិ យុគនន្ទឹ ការ៉េតិ ។ ការ៉េត្ត ខត្តស្បា ការ៉េខា ។ ខេ ។ អាសេវ-ឧដ្ឋេ ភាវខា ។ មេ ។ ម គេ សញ្ជាយត់តំ ភេទ មក្តេ សញ្ជាប់ទេ ។ ខេ ។ ឯវិ មក្តេ សញ្ជាប់ទេ ស្ត្រ សញ្ញ្រាជនានិ មហ័យខ្លំ អនុសយា ត្បីខ្លី ហោ-ន្តិ រៀវ អាធ្មេលជ្រេន សុឧស្ស្រិត លុកធន្ធំ ភាប់តំ ។

តេច គេបញ្ជូន សមថវិបស្បិន យុគនេទុំ
កាប់តំ ។ ឧន្ទុទ្ទំ បជ្ជាតោ ចិត្តស្ប ឯកក្តេតា អរិក្គេទោ សមាជិ និរោជកោយកា អវិជ្ជិ បជ្ជាកោ អនុបស្បានដ្ឋេន វិបស្បាញ និរោជកោយកា ឥតិ កោយជ្ជេន

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

កិត្តបំរើនធម៌ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្ត ថាជាអារម្មណ៍ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះទទួច្ចៈ ភាពនៃចិត្តមាន អារម្មណ៍តែមួយ ការមិនពយមាយ គឺសមាធិ មាននិពេធជាអារម្មណ៍ កាលបុគ្គលលះអវិជ្ជា វិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ ១ ក៏មាន និពោធជាអារម្មណ៍ដែរ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាជាអារម្មណ៍ ជា គុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្ងង់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយ ប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លេកខើបពោលថា ភិក្ខុចំរើនធម៌ដែល ជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាជាអារម្មណ៍ ៗ

ពាក្យថា ចំរើន បានដល់ការចំរើន ៤ យ៉ាង បេប ការចំរើន ដោយ អត្តថា ទស្សាហ៍សេព បបេប សំនួរត្រង់ពាក្យថា មគ្គកើតឡើង តើមគ្គ កើតឡើង ដូចម្ដេច បបេប មគ្គកើតឡើង យ៉ាង៍នេះ កិត្តនោះលះ សព្យោជន:ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងឡាយក៏វិនាស យ៉ាង៍នេះ កិត្តចំរើន យ៉ាង៍នេះ ឯង ប

ក់ក្លុប វែនដម់ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថា ជាគោបរ តើដូចម្ដេច ៗ កាលបុគ្គលលៈខន្ទចូ: ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍ តែមួយ ការមិន៣យមាយ គឺសមាធិ មាននិរោជជាគោបរ កាលបុគ្គលលៈ អវិជ្ជា វិបស្សនា ដោយអត្ថថា ឃើញ វៀយ ៗ ក៏មាននិរោជជាគោបរដែរ

យុគស្ទីវគ្គេ យុគស្វកថា

សមមរិបស្សាញ ឯការេស យោធ្លំ យុកឧទ្ធា យោធ្លំ អញមញ្ញុំ ១នាំង្គផ្គុំនិះ នេះ១ ប៉ុន្តិ ដោយ ដ្ឋែន សមម-វិបស្សន៍ យុកឧទ្ធិ ភាប់និ ។

(no) កម្តុំ មហានដ្ឋេន សមមរិបស្បនិ យុកនេះ
ន្ធុំ ភាប់តំ ។ ជុន្ធុទ្ធសហកតក្តិលេស ៩ ១នេះ
៩ ១៨ហាតា ខិត្តស្ប ឯកក្តុតា អរិក្គេាទេ
សមាធំ នំពេនកោទពេ អរិជ្ជាសហកតក្តិលេស ៩
១នេះ ៩ ១៨ហាតា អនុបស្បនដ្ឋេន វិបស្បតា
នំពេនកាចរា ឥត៌ ១ហានដ្ឋេន សមមវិបស្បតា
ឯការសា ហោន្តិ យុកឧទ្ធា ហោន្តិ អញ្ជាមញ្ជា
ជាតិវត្តន៍តំ គេន វុច្ចតំ ១ហានដ្ឋេន សមមវិបស្បនិ
យុកនេទំ ភាប់តំ ។

អេច ខេត្តកាស្តេច មានក្នុង ប្រទេខ្មែន មានការ មាន ខេត្ត មានការ មានការ ប្រមាន មានការ ប្រការ មានការ មាន

សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាជាគោច ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនឥន្ធង៍នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើបតោលថា ភិក្ខុបំរើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹង វិបស្សនា ដោយអត្តថាជាគោប ។

(១០) ភិក្ខុបំរើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាលះបង់ គើដូបម្តេច ។ កាលបុគ្គលលះនូវកិលេសដែលច្រឲ្យំ ដោយបន្តប្ទៈផង៍ នូវ១ន្ធផង៍ ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិន កាយមាយ គឺសមាធិ មាននិរោធជាគោបរ កាលបុគ្គលលះនូវកិលេស ដែលច្រឡំដោយអវិជ្ជាផង៍ នូវ១ន្ធផង៍ វិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញ រឿយ ។ ក៏មាននិរោធជាគោបរដែរ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថា លះបង់ ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្ងង់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើបពោលថា ភិក្ខុបំរើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអគ្គថា ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអគ្គថា សំរីជា

ភិក្ខុបំរើនធមិ ដែលជាប់គ្នា ជាគូ គឺសមថ:ន៏ងវិបស្សនា ដោយ អត្តថាល:ស្រឡះ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះស្រឡះ នូវកិលេស ដែលប្រឡំដោយទទ្ធច្ច:ផង នូវ១ន្ធផង ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែ មួយ ការមិន៣យមាយ គឺសមាធិ មាននិរោធជាគោបរ កាលបុគ្គល លះស្រឡះ នូវកិលេសដែលប្រឡំ ដោយអវិជ្ជាផង នូវ១ន្ធផង វិបស្សនា ដោយអត្តថា ឃើញរឿយ ។ ក៏មាននិរោធជាគោបរដែរ

សុត្តន្ត្របំដីកេ ខុទ្ចកនិកាយស្ស បដ់ិសិអ្វិទាមគ្នោ

សម៩ថៃស្បាញ ឯកសេ ហេធ្លំ យុកធន្ធា ហេធ្លំ អញ្ជូញ ជាតិវត្តខ្លីតិ គេខ ថ្ងៃតិ ថថ្ងៃកខ្លេង សម-៩ថៃស្បាន យុកធន្ធិ ភាប់តិ ។

កាថ់ រុដ្ឋានដ្ឋេន សមថវិបស្បន៍ យុកនេធ្វំ ភា
វេតិ ។ ឧទ្ទទ្សហកតត្តិលេសេហិ ៩ ១ខ្ទេហិ ៩

វុដ្ឋហៈគោ ខិត្តស្ប ឯកក្តុតា អាំគ្នោះទោ សមាធិ

និរោធគោខរោ អាំដ្ឋាសហកតត្តិលេសេហិ ៩ ១ខ្ទេ
ហិ ៩ វុដ្ឋហៈគោ អនុបស្បនដ្ឋេន វិបស្បាញ និរោធ.

កោខរា ឥតិ រុដ្ឋានដ្ឋេន សមថវិបស្បាញ វាការសា

ហោញ បុកនេទ្ធ ហោញ អញ្ជាញ់ សគាំត្តើតិ គេន

វុច្ចតិ រុដ្ឋានដ្ឋេន សមថវិបស្បន៍ យុកនេធ្វំ ការេតិ។

ដើខ រួចមាសៃ ចូលនាយេខ មុខ រួរជីច នេះ រួចមាសៃ ចូលនេះ កាន់ព្រមាន នេះ រួចមាសេ ក្រុមាន នេះ រួចមាសេ ក្រុមពិន្ត រួចមាសេ រួចមាសេ ក្រុមពិន្ត រួចមាសេ រួចមាន នេះ រួចមាសេ រួចមាសិ ស្ថាន នេះ រួចមាសិ ស្ថាន នេះ រួចមាសិ ស្យាន នេះ រួចមាសិ ស្បាន រួចមាសិ ស្បាន នេះ រួចមាសិ ស្បាន នេះ រួចមាសិ ស្បាន រួចមាសិ សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ចដិសម្ភិទាមគ្ន

សមឋ:នឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាលះស្រឡះ ជាគុណជាតិមានរស់តែ
មួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនឥន្ទង់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះ ហេតុនោះ លោកទើបពោលថា កិក្ខុចំរើនធម៌ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺ សមឋ:នឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាលះស្រឡះ ។

ក់ក្ដុំ ពី នៃធម៌ដែល ជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្ដថា ចេញ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលចេញចាក់កំលេសដែលច្រឡំដោយ។១០ ផង ចាក់ខន្ធផង ភាពនៃចិត្ដមានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិនវាយមាយ គឺសមាធិ មាននិរោធជាគោចរ កាលបុគ្គលចេញចាក់កំលេសដែលច្រឡំ ដោយអវិជ្ជាផង ចាក់ខន្ធផង វិបស្សនា ដោយអត្ដថា ឃើញរឿយ ។ ក៏មាននិរោធជាគោចរដែរ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្ដថា ចេញ ជា គុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្ងង់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយ ប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើបពោលថា ក់ក្ដុំ ពីនេធមិដែល ជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្ដថា ចេញ ជា

ភិក្ខុចំរើនធម៌ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយ អត្តថាប្រែត្រឡប់ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលប្រែត្រឡប់ចាក់កំលេស ដែលច្រឡំ ដោយទទួចូ:ផង៍ បាក់ខន្ធផង៍ ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍ តែមួយ ការមិនរាយមាយ គឺសមាធិ មាននិរោធជាគោបរ កាល បុគ្គលប្រែត្រឡប់ ចាក់កំលេសដែលច្រឡំ ដោយអវិជ្ជាផង៍ ចាក់ខន្ធ ផង៍ វិបស្សនា ដោយអត្តថា ឃើញ រឿយ ។ ក៏មាននិរោធជាគោបវើដែរ

យុគនទូវិគ្គេ យុគនទូកថា

 សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាប្រែត្រឲ្យថ ជាគុណជាតិមានរស់គេ មួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្ងន់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះ ហេតុនោះ លោកទើបពោលថា កិត្តចំរើនធម៌ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺ សមថៈនឹងវិបសុទ្រា ដោយអត្តថាប្រែត្រឡប់ ។

(๑๑) ភិក្ខុច រើនធមិដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយ
អត្តថាល្អិត តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះ១៤០: ភាពនៃចិត្តមាន
អារម្មណ៍តែមួយ ការមិនរាយមាយ គឺសមាធិ ជាធមិដ៍ល្អិត មាននិកោធ
ជាគោបរ កាលបុគ្គលលះអវិជ្ជា វិបស្សនា ដោយអត្តថា ឃើញ រឿយៗ
ក៏ជាគុណជាតិដ៏ល្អិត មាននិកោធជា គោបរដែរ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយ
អត្តថាល្អិត ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្ងង់នូវគ្នានឹងគ្នា
ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លេក ទើប ពោលថា ភិក្ខុច រើនធមិ
ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាល្អិត ។

ភិក្ខុចរើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយ អត្តថាទត្តម តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះទុទ្ធចូៈ ភាពនៃចិត្ត មានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិនរាយមាយ គឺសមាធិ ជាធមិដ៏ទត្តម មាននិរោធជាគោចរ កាលបុគ្គលលះអវិជ្ជា វិបស្សនា ដោអត្តថា ឃើញរឿយ។ ក៏ជាគុណជាតិ ដ៏ទត្តម មាននិរោធជាគោចវដែរ

សុត្តន្តបិជិកេ १ ទុកនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្នោ

សមថវិបស្បាញ ឯកសេស មោធ្លិ យុកឧទ្ធា មោធ្លិ អញ្ជាញ នាគិវត្តផ្គុំគិ គេឧ. វុទ្ធគិ បណ្^{រឹ}តផ្ដែន សមថវិបស្បានិ យុគឧទ្ធិ ភាប់គិ ។

កន្ល ម៉ូន ដូន មានព្រះជាច្នៃ ឃុំ មាន ខ្ញុំ ឃុំ ឋតិ។ ឧធ្ធុទ្ធំ មជ្សា តេ ចិត្តស្បី ឯកក្តេតា អាំ-ក្ដោះ សេមាធិ វិទុត្ត យោតិ ធំពេយកោខពេ អាំស្ពឺ ខជខាតោ អនុខស្បិនថ្នេច ខែស្បួនា វិទុត្តា យោតិ ជំរោជកោមក ៩តិ កកវិកកា មេតៅម៉ុត្តិ អវិជ្ជាវិបសា ចញ្ជាវិទុត្ត ឥត៌ វិទុត្តដ្ឋេន សមថ-វិទស្សនា ឯការសា យោធិ្ យុកឧឌ្ធា យោធិ្ត ៩វិចស្បិន យុគនន្ធំ ភាពគំ ។

សុត្តន្តូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ ចដិសម្តិទាមគ្គ

សមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាទត្តម ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាបគ្នាជាគូ មិនកន្ងង់នូវគ្មានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើបពោលថា កិត្តបម្រើនធមិ ដែលជាបគ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹង វិបស្សនា ដោយអត្តថាទត្តម ។

ភិក្ខុចច្រើនជមិ ដែលជាបគ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយ អត្តថាវួចស្រទ្បះ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះនវេទទួច: ភាពនៃចិត្ត មានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិនវាយមាយ គឺសមាធិ ជាធមិរួចស្រឡះ មាននិរោធជាគោចរ កាលបុគ្គលលះនូវអវិជ្ជា វិបស្សនា ដោយអត្តថា ឃើញរឿយ ។ ក៏ជាគុណជាតិរួចស្រឡះ មាននិរោធជាគោច៖ ដែរ បន្ទាប់មក ចេតៅម៉ុត្តិ ព្រោះការរសាយចេញថាករាគ: បញ្ហាម៉ែត ព្រោះការសោយចេញចាត់អវិជ្ជា (ក៏កើតមាន) សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថារួចស្រទ្បះ ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាបគ្នាជាគួ មិន កន្ងង់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទេប ពោលថា ភិក្ខុចម្រើនធម៌ ដែលដាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹ**ង**វិបស**្រ**នា ដោយអត្ថថាវូចស្រឡះ ។

យុគនទូវិគ្គេ យុគនទូកថា

(១৮) គេថំ អនាសារដ្ឋេន សមថាមែលរួនំ យុកនទំ ភាពន៍ ។ ១៩៩ ប្រជាពេ ចំនួស្ស មជ្ឈាតា ចំនួស្ស ម្នាក់ ភាពសារ មេនា តាមសារ មេនា អាវិទ្ធា អាវិទ្ធា សមានិ កាមសារ មន្តិ ប្រជាពេល អាវិទ្ធិ ប្រជាពេល អាវិទ្ធិ ប្រជាពេល អាវិទ្ធិ ប្រជាពេល អាវិទ្ធិ ប្រជាពេល អាវិទ្ធា អាវិទ្ធាសារ អាវិទ្ធាសារ អាវិទ្ធាសារ អាវិទ្ធាសារ អាវិទ្ធាសារ អាវិទ្ធាសារ មេនា អាវិទ្ធាសារ អាវិទ្ធាសារ មេនា អាវិទ្ធាសារ មេនា អាវិទ្ធាសារ អាវិទ្ធាសារ មេនា អាវិទ្ធាសារ អាវិសិទ្ធ

(១៤) ភិក្ខុបម្រើនធម៌ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងបៃស្បនា ដោយអត្តថាមិនមានអាសារៈ គើដូបម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះនូវទន្ទច្ច: ភាពនៃបិត្តមានអាម្មេណ៍តែមួយ ការមិនពយមាយ គឺសមាធិ ជាធម៌មិន មានអាសារៈដោយកាមាសារៈ មាននិរោធជាគោបរ កាលបុគ្គលលះអាវិជ្ជា វិបស្បនា ដោយអត្តថា ឃើញរឿយ។ ក៏ជាគុណជាតិមិនមានអាសារៈ ដោយអាវិជ្ជាសារៈ មាននិរោធជាគោបរដែរ សមថៈនឹងវិបស្បនា ដោយ អត្តថា មិនមានអាសារៈ ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិន កន្ងងនូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើប ដោលថា ភិក្ខុបម្រើនធម៌ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្បនា ដោយអត្តថាមិនមានអាសារៈ ។

កិត្តបម្រើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងបៃស្សនា ដោយ អត្តថាធ្ងង តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលគ្គង៍ចាកកំលេស ដែលប្រឡំដោយ ទទួច :ផង ចាក១ន្ធផង ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិនរាយ មាយ គឺសមាធិ មាននិរោធជាគោចរ កាលបុគ្គលគ្គង៍ ចាកកំលេស ដែលប្រឡំដោយអវិជ្ជាផង៍ ចាក១ន្ធផង៍ វិបស្សនា ដោយអគ្គថា ឃើញ រឿយៗ ក៏មាននិរោធជាគោចដែរ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអគ្គថា ធ្ងង់ ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្ងង៍នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើបពោលថា កិត្តបម្រើន ធម៌ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអគ្គថា ចូង ។

សុត្តន្តបិជិកេ ខុទ្ចកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

កិត្តបម្រើនធម៌ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថា មិនមាននិមិត្ត តើដូចម្តេច ។ កាលបុគ្គលលះខ្យុវទទួច: ភាពនៃចិត្តមានអា-រម្មណ៍តែមួយ ការមិនវាយមាយ គឺសមាធិ ជាធម៌មិនមាននិមិត្ត ដោយនិ÷ មិត្ត ទាំងព្យូង មាននិរោធជាគោបរ កាលបុគ្គលលះអវិជ្ជា បៃស្សនា ដោយ អត្តថាឃើញរឿយ ១ ក៏ជាគុណជាតិមិនមាននិមិត្ត ដោយនិមិត្តទាំងព្យូង មាននិរោធជាគោបរដែរ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាមិនមាននិមិត្ត ជាគុណជាតិមានរស់តែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្ងង់ខ្យុវគ្នានឹងគ្នា ដោយ ប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើបពោលថា កិត្តបម្រើនធម៌ ដែល ជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាមិនមាននិមិត្ត

កិត្តបម្រើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយ
អត្តថាមិនមានទីតម្កល់ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះនូវទទួច កាព
នៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ការមិនរាយមាយ គឺសមាធិ ជាធមិមិនមាន
ទីតម្កល់ដោយទីតម្កល់ទាំងពួង មាននិរោធជាគោចរ កាលបុគ្គលលះនូវ
អវិជ្ជា វិបស្សនា ដោយអត្តថាឃើញរឿយ ។ ក៏ជាគុណជាតិមិនមានទី
តម្កល់ដោយទីតម្កល់ទាំងពួង មាននិរោធជាគោចរដែរ សមថ:នឹងវិបស្សនា
ដោយអត្តថាមិនមានទីតម្កល់ ជាគុណជាតិមានសេតែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ
មិនកន្ងង់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកទើប
ពោលថា កិត្តបម្រើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងវិបស្សនា
ដោយអត្តថាមិនមានទីតម្កល់ ។

យុគនទូវីគ្គេ យុគនទូកវា

ការ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បនិ យុគនខ្ញុំ ការ និ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បនិ យុគនខ្ញុំ ប្រជាពេល ប៉ុន្តស្បា ឯកក្តុតា អាំ ត្រៃបាន សមាធិ សញ្ជាក់និវេសេហ សុញ្ញោ ហោតិ និរោនកោល អាំដ្ឋិ ប្រជាពេល អនុបស្បានដ្ឋន ប្រភាព សុញ្ញា ហោតិ និរោន ក្រោនក្រេន សុញ្ញា ហោតិ និរោន ក្រោល សញ្ជាក់និវេសេហ សុញ្ញា ហោតិ និរោន ក្រោនក្រេន សមមរិបស្បាល ឯក ក្រោយ ប្រាន្តិ យុគនធ្វា ហោត្តិ អញ្ជាបញ្ញា នាតិ វត្តិនិតិ គេន វុច្ចតិ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បាល បាតិ បាតិ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បាន ឃុំ នាតិ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បាន ឃុំ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បាន ហុំ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បនិ យុគនធ្វិ ការ ទំពុំ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បនិ យុគនធ្វិ ការ ទំពុំ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បនិ យុគនធ្វិ ការ ទំពុំ សុញ្ញាតដ្ឋេន សមមរិបស្បនិ

អាស្តេត ខេត្តសេស ភាសេ ឧត្ត ជាតាន ១២១ អនុត្តិនេះ នេះ កាស្ត្រ សញ្ជាយនិតិ កម្មិ អនុក្សិយសំហន់ នេះ កាស្ត្រ អាសេនដ្ឋេន ភាសា ១២១ មក្តេ សញ្ជាយនិតិ កម្មិ មក្តេ សញ្ជាយតំ ១២១ សំព្ កិត្តបម្រើនធម៌ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថា
ស្សូវ តើដូចម្ដេច ។ កាលបុគ្គលលះនូវទទួច: ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍
តែមួយ ការមិនរាយមាយ គឺសមាធិ ជាធម៌សូន្យចាកការប្រកាន់ស្អិត
ទាំងតួង មាននិរោធជាគោចរ កាលបុគ្គលលះអវិជ្ជា វិបស្សនា ដោយ
អត្តថា ឃើញ រឿយ ។ ក៏ជាគុណជាតិសូន្យ ចាកការប្រកាន់ស្អិតទាំងតួង
មាននិរោធជាគោចរដែរ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាសូន្យ ជា
គុណជាតិមានសេតែមួយ ជាប់គ្នាជាគូ មិនកន្លង់នូវគ្នានឹងគ្នា ដោយ
ប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ លោកខើបពោលថា ភិក្ខុបម្រើនធម៌
ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាសូន្យ ។

ពាត្យថា បម្រើន បានដល់ការបម្រើន៤ យ៉ាង គឺការបម្រើន ដោយអត្តថាមិនកន្ងង់នូវធមិទាំង់ឡាយ ដែលកើតក្នុងសមាធិនោះ ការ បម្រើន ដោយអត្តថាដ់ន្រ្ទិយទាំង់ឡាយមានរស់តែមួយ ការបម្រើន ដោយអត្តថានាំទៅដោយវិរិយ: ដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ ការបម្រើន ដោយអត្តថាទស្សាហ៍គប់រក ។ បេ ។ សំនួរគ្រង់ពាក្យថា មគ្គកើតឡើង តើមគ្គកើតឡើងដូចម្ដេច ។ បេ ។ មគ្គកើតឡើង យ៉ាង់នេះ ។ បេ ។

សុត្តន្ត្របំជំពេ १९१ កនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

រៀវ សញ្ជ្រាជនាធិ មហ៊ុយធ្លុំ អនុសយា ព្យុធ្លាញធ្លាំ ស់ សុញ្ន ដែន សមថវិបស្បនិ យុគនន្ធំ ភាប់តំ ត់មេហិ សោឡសហិ ភាកាបេហិ សមថវិចស្បូនំ យុគនខ្ញុំ ភាប់តិ ស្ពិ សម្បីប្រសុុទ្រ យុគនខ្ញុំ ភាប់តិ ។ (၈၈) ကေဗိ ဆမ္ဆန္ဒတ္တုိက္လတ္ကမာ အလံ ေတာက်ိဳ ၅ မဆိုင္မွ-តោ មនសិកហេតោ ខ្ញុំកាសោ ខ្ញុំផ្លុំ ខ្ញុំកាសោ **ឧម្មោ**ត់ ឱ្យសំ អាវដ្ឋត់ តេតា វិក្សេទោ ឧទ្ទម្ព **ជ ឧ**ឌ្ឌច្វេជ វិ**ក្តហិតមានសោ** អធិទ្ធាតា ឧបដ្ឋាធិ យ៩វក្សំ ឧហ្សាជានាត់ ខុត្ត តោ ឧបដ្ឋាន យ៩វក្សំ **ឧប្បជា**ឧក្សា ម**ឧស្លា ឧប**ដ្ឋាធំ យថាកូតំ ឧប្ប-ជាណៈតិ គេន វុទ្ធិ នដ្ដូទ្ធាវិក្ដុហិតមានសំ ហោត សោ សមយោ យន្ត ខិត្ត អជ្ឈតាញាវ សន្នដត់ សន្និស័ឧត ឯកោធិ ហោត់ សមាធិយត់ តស្បី ឧក្សេ សញ្ជាយតិត ភេ៩ ឧក្សេ សញ្ជាយត ។ប។ ឃុំ មត្តេ សញ្ជាប់គេ ។ បេ ។ ឃុំ ស ្រោ-ជនាធិ មហិយន្តិ អនុសយា តក្រុំ ហោត្តិ អនុិទ្ធតោ មនសិកហេតោ ញាណំ ឧប្បន្និតិ ចិតិ ឧប្បន្និតិ

សុត្តនូចិជក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសភ្ភិទាមគ្គ

កិត្តនោះ ក៏លះសញ្ជោជន:ព័ងឡាយ អនុស័យព័ងឡាយ ក៏វិនាស យ៉ាងនេះ កិត្តបម្រើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាសូន្យ យ៉ាងនេះ កិត្តបម្រើនធមិ ដែលជាប់គ្នាជាគូ គឺ សមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយអាការ ១៦ យ៉ាងនេះ កិត្តបម្រើនធមិដែល ជាប់គ្នាជាគូ គឺសមថ:នឹងវិបស្សនា យ៉ាងនេះ ជិត្

(១៣) ចិត្តដែលមិនច្រល់ច្រាល់ ដោយទទួច្ច:ក្នុងធម៌ តើដូចម្ដេច។ កាលភិក្ខុធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ថាមិនទៀង ពន្ធឹកកើតឡើង ភិក្ខុនោះ ពិហរណា នូវពន្ទឹថា ពន្ទឹជាធម៌ លំដាប់នោះ សេចក្តី៣យមាយ សេចក្តីអណ្តែត អណ្ឌង (ក៏កើតឡើង) កិត្តមានចិត្តប្រាស្រាល់ ដោយទទួបូ:នោះ វមែង មិនជីងតាមពិត នូវការប្រាកដថាមិន ទៀង មិនជឹងតាមពិត វុណ្យកដថាជាខុត្ត មិនដឹងតាមពិត នូវការប្រាកដថាមិនមែនខ្លួន ក្រោះ ហេតុនោះ លោកទើបពោលថា ចិត្តមិនប្រ**ស្យាល់**ដោយទទួចក្នុងធមិ មានសម័យដែលចិត្តនោះ ឋិតនៅ សមុំនៅ ជាចិត្តទួសឯក តាំង៍នៅ នឹងធំងក្នុងសនាន សំនួរត្រង់ពាក្យថា មគ្គកើត**ឡើ**ងដល់ភិក្ខុនោះ តើមគ្គ កើត ទ្វើងដូចមេច ។ បេ ។ មគ្គកើត ទ្វើង យ៉ាង៍នេះ ។ បេ ។ ភិក្ខុ នោះ ក្លះស ព្រោជន: ទាំងទ្បាយ អនុស័យទាំងទ្បាយក់វិ**ទាស** យ៉ាង នេះឯង កាលភិក្ខាធ្វើទុកក្នុងបត្ត ថាមិនទៀង ញាណកើតឡើង ប៊ីតិកើតឡើង

យុគនទូវគ្គេ យុគនទូកថា

បសុទ្ធិ ឧប្បដ្តិ សុខិ ឧប្បដ្តិ អធ៌មេក្សា ឧប្បដ្តិ បក្តាយោ **ន្**ប្បជ្ជិតិ នុបដ្ឋានិ **នុប្បជ្ជិតិ នុ**បេក្គា ឧប្បជន ជំគាធ់ ឧប្បជន ជំគាធ់ ជៈមាន ជំគាធ់ អាវដ្ឋត៍ តតោ វិក្គោចោ ឧឌ្ទុច្ផេជ ឧឌ្ទុច្នេជ វិក្សាត. មាន សោ អភិទ្តា ឧបដ្ឋានិ យថាកូតិ នប្បជានាតិ ឧុក្ខាតោ ឧ្សឌ្ឌាធំ យថាក្នុន ឧទ្យជាឧាត្ត អឧត្តា ស្តង្កាច លាជាកូន ខេព្យជាលានា នេះខេ ថ្ងៃត ខេត្តទូពុវៈ ក្សាតមានសំ យោត់ សោ សមយោ យន្តំ ចិត្តិ អជ្ឈត្នៈ ពោះស្រ្តីដូត សន្ទិសិន្ត ឯកោរ មោត សមានិយ-តិ តេស្ប មក្តេ សញ្ជបត់តិ ភេះ៩ មក្តេ សញ្ជបត់ រតេរព្យ ឧយោ ទានា ភាព ព្យ ព្យ ក្រ មានប្រភព្យ មហ័យន្តិ អនុសយា ត្បីត្តិហោឆ្គិំ ឧុក្ខា នោ មនសិកា-រោស ។បេ។ អនុត្តតោ មនសិ**កា**រោតា ជុំភាសោ ရေးရုံးနှာ ကြာလာ ရေးရုံးနှာ ရှိန်း ရေးရုံးနှာ မေးရုံးနှာ ន្ឡដូត សុទ នុច្បដូត អជ៌មោក្ខោ នុច្បដូត ចក្រ-ហោ ឧឧ្សិឌ្ឌ ឧឧឌ្ឍាន ឧឧ្សិឌ្ឌ ឧឧ**ឌ្ឍា ឧឧ**សិឌ្ឌ ជំនាញ់ ជុប្បជ្ជិត ជំនាញ់ ជម្រេស ជំនាញ់ អាជ្រួត⁽⁰⁾

o ឌឹ.ម. អាបដ្តីតិ ។

បស្សទ្ធិ (សេចក្តីស្តូប) កើតឡើង សុខ កើតឡើង អធិមោត្ត (ការ ជឿស៊ប់) កើតឡើង បគ្គាហៈ (ការព្យាយាម) កើតឡើង ទប់ដ្ឋានៈ (Nតិជំន្រ្យាវិទ្យា) កើតទ្វើ $\mathbf{\hat{s}}$ ទលេខ្លា កើតឡើង និក្ខនិ (សេចក្តីត្រេក អរ) ក៏កើត ទ្វើង ភិក្ខុ នោះ វមែងពិលារណានវនិកនិថា និកនិជាធមិ លំដាប់នោះ សេចក្តីរាយមាយ សេចក្តីអណ្តែតអណ្តូង (ក៏កើតឡើង) ភិក្ខុមានចិត្តច្រល់ប្រាល់ ដោយទទ្ធច្ច:នោះ វមែងមិនដឹងតាមពិត នូវការ ប្រាកដថាមិន ទៀង មិនដឹងតាមពិត នូវការប្រាកដថាជាទុក្ខ មិនដឹងតាម ពិត នូវការប្រាកដថាមិនមែនទូន ក្រោះហេតុនោះ លោកទើបពោលថា ចិត្តមិនច្រល់ច្រាល់ ដោយទទួច្ច:ក្នុងធម៌ មានសម័យដែលចិត្តនោះ ថិត សមុំនៅ ជាចិត្តទួសឯក តាំងនៅនឹងជឹងក្នុងសនាន សំនូវ ត្រង់ពាក្យថា មគ្គក៏កើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ តើមគ្គកើតឡើង ដូចមេច ។ បេ ។ មគ្គកេត្តទៀត យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ កក្ខនោះក៏លះសរុញាជន: ពុំង ញ **ញ្ឈ អ**នុស័យទាំងឡាយ ក៏វិទាស យ៉ាងនេះ កាលភិក្ខុធ្វេកក្ន ចិត្តថាជាខុត ១ បេ ១ កាលធ្វើខុតកង៍ចិត្ត ថាមិនមែនខ្លួន ពន្លឹកើត ឡើង ញាណកេតឡើង បីតិកេតឡើង បស្សទ្ធិកេតឡើង សុខកេត •ឡុំង៍ អធមោកក្រត់ខេត្តិន៍ បគ្គាហ:កើតខ្យើង ១០ដាន:កើតខ្យើង ១៤៤ភា រក់ត្សេស៊ីង៍ និកនិកេត្តទ្វេង៍ ភក្ខុនោះ វមែងពី**ហរណា**នវនិកនិថា

សុគ្គន្តប់ដែកេ ខុទ្ចកនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្នោ

o a.ម. ធ<u>ម្</u>ទុច្ចវិត្តហិតមានសោ ។

សុត្តនូចិដិក ?ទួកនិកាយ បដិសទ្តិភាមគ្គ

(១៤) កាលភិក្ខុធ្វើខុតក្នុងចិត្តនូវរូប ឋាមិន ទៀង ។បេ។ កាលធ្វើ
ខុតក្នុងចិត្តនូវរូប ឋាជាខុត្ខ កាលធ្វើខុតក្នុងចិត្តនូវរូប ឋាមិនមែន ១ន
នូវវេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ចក្ខុ ។ បេ។ កាលភិត្តធ្វើខុតក្នុង
ចិត្ត នូវជាមរណៈ ឋាមិន ទៀង កាលធ្វើខុតក្នុងចិត្តនូវជាមរណៈ ឋា
ជាខុត្ខ កាលភិត្តធ្វើខុតក្នុងចិត្តនូវជាមរណៈ ឋាមិនមែន ១ន ពន្ធឹកើត
ទៀង ញាណកើត ទៀង បីតិកើត ឡើង បស្បទ្ធិកើត ទៀង សុ១កើត ទៀង
អធិមាត្តកើត ទៀង បត្ហាហៈ កើត ទៀង ១០ដ្ឋានៈ កើត ទៀង ១បេក្ខាកើត
ទៀង និត្តិកើត ទៀង ភិត្តនោះវមែងពិហារណានូវនិត្តនិឋា និត្តនិជាធមិ

យុធនទូវគ្គេ យុធនទ្ធកថា

តតោ វិក្តោទោ ឧទ្ទុច្ទនេះ ឧទ្ទុច្ទេះ វិក្កុហ៍តមានសោ ជាក្រស្លាំ អនុត្តាតោ ឧបដ្ឋាន យថាកូតំ នប្ប-ជានាត់ ជាមរណ៍ អធិទ្ធាតា ខុមដ្ឋាធំ យថា-ក្នុង ឧប្បជាសាទ ជាមារណ៍ ឧុគ្គាតោ ឧបដ្ឋាធិ យថា-ស្នេ ខេត្តជាខាង នេះ ជុំខ្មុំ ខេត្តខ្មុំរដ្ឋសូងគា-នសំ យោត សោ សមយោ យន្តំ ចិត្តិ អនិទ្ធាតា សន្តិដូត សន្និសីឧត ឯកោធិ មោត សមាធិយត់ តស្បា មក្សា សញ្ជាយតិត គេ៩ មក្សា សញ្ជាយតិ ។ ខេ ។ រា, ឧមុស មណ្ឌល់ខ្ ។ ខេ ។ រា, សញ្ញេជនាធិ មហ័យន្តិ អនុសយា ព្យុន្តិហេត្តិ ကို ဆမ္ဒင္ဒက္ကိုင္တစ္သားသည္။ ကေနာ့ ၅

លំដាច់ នោះ សេចក្តីវាយមាយ សេចក្តីអណ្តែតអណ្តង៍ ក៏កើត**ឡើង** ភិក្ខុមានចិត្តច្រួលប្រាល់ ដោយ១៤០:នោះ វមែងមិនដឹងតាមពិត នូវការប្រាកដ គឺជាកានឹងមរណ: ថាមិនមែនខ្លួន មិនដឹងភាមពិតនូវ ការប្រាកដ គឺជ្ញានឹងមរណ: ថាមិន ទៀង មិនដឹងតាមពិត នូវការ ស្រុកដគឺដកនឹងមរណ: ថាជាខុក្ខ ព្រោះហេតុនោះ លេក ទើប ពេល ឋា ចិត្តមិនច្រល់ ស្រាយ។ ទូច្ច:ក្នុងធម៌ មានសម័យដែលចិត្ត នោះ ឋិតនៅ សមុនៅ ជាចិត្តខ្ពស់ឯក តាង៍នៅនឹងធឺង៍ ថាមិនទៀង សំនួរ ត្រង់ពាក្យថា មគ្គកើតឡើងដល់ភិក្ខុនោះ តើមគ្គកើតឡើងដូចម្ដេច ។បេ។ មគួកេត ឡើង យ៉ាង់នេះ ។បេ។កក្ខេតេះ កំលះស ញោជន:ទាំងឡាយ អនុស័យទាំងទ្យាយក៏វិនាស យ៉ាងនេះ ចិត្តមិនច្រុលច្រាល់ ដោយ ទីទីប្:កង៍ធម៌ យ៉ាងនេះឯង៍ ៗ

សុត្តតូមិដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យ មដិសម្តិទាមគ្នោ

និកាសេ ខេវៈញាលេខ ខ័ត់ហេ ខវិកាឡុត៌ **មក្សន្ទិយា** សុខេ ទៅ (យេហិ ខិន្តិ ១៨៦និ gខេត្តាវដ្ឋស $^{(0)}$ ខេត្ត gខេត្តបា ខេត្តក្តិយា **៩មានិ ឧស ឋាភានិ បញ្ញាយស[្ប្រឹតា** ឌម្ន**ុទ្កុសលោ ហោត៌** ជ ខ សម្ពេ**ហ**ក្នុត វិកាម្យត់ $^{(b)}$ ខេវគាំលិស្បូតិ ខ ខវត់ ខិត្តកាវេលា ်ာလုံရွေး $\hat{s}^{(k)}$ ဝေက်လေလျှင်း ကျေးက ဝေးကလေးရိ ជ ខេរិត្តិឲ្យ ទេ ខំទុំ ឧ ភាល់ស្បូតិ ឧ ខេរតិ ខំតុកាវេល ្ស្រីស្លាស្ $^{(k)}$ ឧសដ្ឋាធេហ្ $^{(k)}$) សម្ប្រាស់ស្លាំ ។

យុគទទូពថា ។

១ ១. ម. ឧបេក្ខាវដ្ឋនាយ ។ ๒-៣ ១. ម. វិក្ខិបតិ ។ ៤ ម. វិក្ខិបតិ ។ ៥ ១. ចិត្តស-ង្ហេបរិក្ខេបំ អវិក្ខេបំ វិគ្គហិតន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ម. ចិត្តស្ស សង្ខេបវិក្ខេបវិគ្គហិតន្តិ ទិស្សន្តិ ។
៦ ម. ទេសជា្ហានេ ។

សុត្តត្តូចិដិក ខុទូកនិកាយ បដិសម្តីទាមគ្គ

ចិត្តវមែងញាប់ញ័រ ដោយហេតុទាំងឡាយណា ហេតុទាំង នេះមាន១០ គឺ បត្តញាប់ញ័រព្រោះពន្ធឹ១ ញាណ១ បីតិ១ បស្សទ្ធិ ទ សុ ១ ១ ញា បញ្ជាព្រោះអធិមោត្ត ១ បគ្គាហ: ទ ទប់ដ្ឋាន: ១ ការពិហារណា ដោយទប្រកាត្សិទប្រកា ១ និក្សិ ១ ភិត្តណា សន្សិបញ្ជាហើយ ភិត្តនោះ ឈ្មោះថាជាអ្នក គ្រៀវគ្នាស ចំពោះទទួច្ច:ក្នុងធម៌ វមែងមិនដល់នូវសេចក្ដី វង្វេធ៍ ទាំងដឹ**ង**ច្បាស់ នូវការប្រមូលចិត្ត នឹងការពយមាយ ដោយហេតុ៤ នេះ គឺចិត្តកាវនា ញាប់ញ័រ សៅហ្មង៍ ឃ្វាត ១ ចិត្តការនា ញាប់ញ័រ សៅហ្មង៍ សាបសូន្យ១ ចិត្តការនា បរៃសុទ្ធ មិនសៅហ្មង៍ មិនសាបសូន្យ១ ចិត្តការនា មិន រាយមាយ មិន ់សៅហ្ម័ន មិនឃ្វាត១ នឹងការច្រល្យាល់ ដោយហេតុ ១០ ហ៉ាង៍ ។

បច់ យុគសទូកថា ។

យុគ**តទូ**វិគ្គេ សប្ចុកថា បរិបុណ្ណកឋាគិទាគំ^(៰)

(១៤) ចន្តារិមាន ភិក្ខាវេត្ត អំពីនៅនំ អនញ្ញាជានិ កានមាន ចត្តារំ ៩៩ ឧុក្ខាន្តិ ភិក្ខាវេត្ត
ដមេតំ អវិតដមេតំ អនញ្ញាដមេតំ អយំ ឧុក្ខាសមុនយោតិ តដមេតំ អវិតដមេតំ អនញ្ញាដមេតំ អយំ
ឧុក្ខានិបោយគំ តដមេតំ អវិតដមេតំ អនញ្ញាដមេតំ
អយំ
ឧុក្ខានិបោយគាំ តដមេតំ អវិតដមេតំ អនញ្ញាដមេតំ
អយំ ឧុក្ខានិបោយកាម៌នី បនិបនាតិ តដមេតំ អវិតដមេតំ អនញ្ញាដមេតំ វមានិ ទោ ភិក្ខាវេ បត្តាវិតដមែតំ អវិតដាន អនញ្ញាដមេតំ
តដមែតំ អនញ្ញាដមេតំ វមានិ ទោ ភិក្ខាវេ បត្តាវិតដានិ អវិតដានិ អនញ្ញាដមេតំ

(០៦) ភេជ្ជ ខុត្តិ នេ៩ ខ្លេខ សច្ចុំ ។ ខត្តាហេ ខុត្តិស្បី ខុត្តិខ្លាំ នេះ អាំនេះ អនុញ្ញាជា ខុត្តិស្ប ជំខាន ខ្លោះ សង្គិត ខ្លោះ សន្តាប ខ្លោះ សិស្សា សេខ្លាំ សំខាន ខេត្ត សេខ្លាំ នេះ សំខាំ ។ ខេត្តាហេ អនុញ្ញាជា រ៉ាំ ខុត្តិ នេះ ខេត្ត សច្ចុំ ។ ខត្តាហេ អនុញ្ញាជា រ៉ាំ ខុត្តិ នេះ ខេត្ត សច្ចុំ ។

o ម. បរិប្ណ**ួក**ជានិទានានិ ។

យុគនទ្ធវគ្គ សច្ចកថា បរិច្ចុស្ត្តកថានិទាន

(១៥) មាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ សក្ខៈ៤នេះ ជារបស់ពិត មិនប្រែ
ប្រល មិនឃ្វេងឃ្វាត សក្ខៈ៤ តើអ្វី ខ្វះ មាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ ពាក្យថា
នេះខុត្ត ខុត្តសក្ខនុះ ជារបស់ពិត នុះជារបស់មិនប្រែប្រល នុះជារបស់
មិនឃ្វេងឃ្វាត ពាក្យថា នេះខុត្តសមុខ័យ ខុត្តសមុខយសក្ខនុះ ជា
របស់ពិត នុះជារបស់មិនប្រែប្រល នុះជារបស់មិនឃ្វេងឃ្វាត ពាក្យ
ថា នេះខុត្តនិរោជ ខុត្តនិរោជសក្ខនុះ ជារបស់ពិត នុំះជារបស់មិនប្រែ
ប្រល នុះជារបស់មិនឃ្វេងឃ្វាត ពាក្យថា នេះខុត្តនិរោជគាមិនីបដិបទា
ខុត្តនិរោជសក្ខនុះ ជារបស់ពិត នុំះជារបស់មិនប្រែប្រល នុំះជារបស់មិនប្រែ
ប្រល នុំះជារបស់មិនឃ្វេងឃ្វាត ពាក្យថា នេះខុត្តនិរោជគាមិនីបដិបទា
ខុត្តនិរោជសក្ខនុះ ជារបស់ពិត នុំះជារបស់មិនប្រែប្រល នុំះជារបស់មិន
ប្រេប្រិស្សាត មាលកិត្ត ទាំងទ្បាយ សក្ខៈ៤ នេះឯង ជារបស់ពិត មិន
ប្រែប្រល មិនឃ្វេងឃ្វាត ។

(១៦) ខុត្ត ឈ្មោះថាសក្ត: ដោយអត្តថាជារបស់ពិត តើដូចម្ដេច ។
អត្តនៃខុត្ត របស់ខុត្ត ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រល មិនឃ្វៀងឃ្វាត
មាន ៤ យ៉ាង៍ គឺ ខុត្ត មានអត្តថា បៀត បៀន ១ មានអត្តថា បច្ច័យប្រជុំ តាក់
តែង ១ មានអត្តថា ក្ដៅក្រហាយ ១ មានអត្តថា ប្រែប្រល ១ នេះអត្តនៃ
ខុត្ត របស់ខុត្ត ៤ យ៉ាង៍ ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រល មិន ឃៀងឃ្វាត
ខុត្ត រយ្លាះថាសក្ត: ដោយអត្តថា ជារបស់ពិត យ៉ាង៍ នេះឯង៍ ។

សុត្តនូចិជិកេ १९१५ និកាយស្ស ចដិសម្ភិទាមគ្នោ

តេខំ សមុឧយោ តខ្មដ្ឋឧ សក្ខំ ។ ខេត្តបោ សមុឧយស្ប សមុឧយដ្ឋា តខា អាត់ខា អឧញ្ញខា សមុឧយស្ប អាយុហនដ្ឋោ និភានដ្ឋោ សំយោកដ្ឋោ បហិតោខដ្ឋោ ៩មេ ខេត្តបា សមុឧយស្ប សមុ-ឧយដ្ឋា តថា អាត់ថា អឧញ្ញថា ឃុំ សមុឧយោ តខ្មដ្ឋឧ សច្ខំ ។

អនញ្ញាថា រាំំ មក្ដោ ន៩ ដួន សច្ចុំ ។ ខត្តាហ មក្ដា តម្លេ នេញ្ញា មក្ដា មក្ដា អន្តាហ មក
ដ្ឋា តម្លេ នេញ្ញា មក្ដា មក្ដា អន្តាហ មក
ដ្ឋា តម្លេ នេញ្ញា មក្ដា មក្ដា អន្តាហ មក
ដ្ឋា តម្លេ នេញ្ញា មក្ដា មក្ដា មក
អន្តិហា ម

ខ ឱ. ម. ហេតុដ្ឋោ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមក្នុ

សមុខ័យ ឈ្មោះថាសប្ដ: ដោយអគ្គថាជារបស់ពិត តើដូចម្ដេច ។
អត្តនៃសមុខ័យ បេសសមុខ័យ ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រូល មិនឃ្វៀង
ឃ្វាត មាន៤យ៉ាង គឺ សមុខ័យ មានអគ្គថាប្រមូលមក១ មានអគ្គថាជា
ហេតុ១ មានអគ្គថាប្រកបខុក១ មានអគ្គថាកង្វល់១ នេះអគ្គនៃសមុខ័យ
បេសសមុខ័យ ៤យ៉ាង៍ ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រូល មិនឃ្វៀងឃ្វាត
សមុខ័យ ឈ្មោះថាសប្ដ: ដោយអគ្គថាជារបស់ពិត យ៉ាងនេះឯង ។

និរោធ ឈ្មោះថាសប្តូ: ដោយអត្តថាជារបស់ពិត តើដូចម្ដេច ។
អត្តនៃនិរោធ របស់និរោធ ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រូល មិនឃ្វៀងឃ្វាត
មាន៤ គឺ និរោធ មានអត្តថារលាស់ខ្លួនបេញ១ មានអត្តថាស្ងប់ស្ងាត់១
មានអត្តថាមិនមានបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង ១ មានអត្តថាមិនស្លាប់ ១ នេះអត្ត នៃនិរោធ របស់និរោធ ៤ យ៉ាង ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រល មិនឃ្វៀង
ឃ្វាត និរោធ ឈ្មោះថាសប្តូ: ដោយអត្តថាជារបស់ពិត យ៉ាងនេះឯង ៗ

មគ្គ ឈ្មោះថាសប្ត: ដោយអត្តថាជារបស់ពិត តើដូចម្ដេច ។ អត្តនៃមគ្គ របស់មគ្គ ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រូល មិនឃ្វៀងឃ្វាត មាន ៤ គឺមគ្គ មានអត្តថានាំចេញ ១ មានអត្តថាជាហេតុ ១ មាន អត្តថាឃើញ ១ មានអត្តថាជាអធិបតី ១ នេះអត្តនៃមគ្គ របស់មគ្គ ៤ យ៉ាង ជាសភាពពិត មិនប្រែប្រូល មិនឃ្វៀងឃ្វាត មគ្គ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាជារបស់ពិត យ៉ាងនេះឯង ។

យុគនទូវគ្គេ សច្ចុកថា

(០៧) គេតំហាការប៉េ^(០) ខត្តារិ សច្ជានិ ឃគេៗដំបើជាដំ ។ ខត្តហាការប៉េ ខត្តារិ សច្ជានិ

ឃិតាៗដំបើជាដំ តថដៀន អនត្តដួន សច្ជដួន

បដំបើជដ្ជន ៩មេហំ ខត្តហាការប៉េ ខត្តារំ
សុច្ជានិ

សុច្ជានិ ឃិតសន្តហ៊ុតានិ យំ ឃិតសង្តហ៊ុតិ តំ

ឃិតាត្តំ ឃិតាស្ត្តហ៊ុតានិ យំ ឃិតសង្តហ៊ុតិ តំ

បត្តារិ សុច្ជានិ ឃិតាស្ត្រហ៊ុនានិ ។

ម. កតីហាការេហ៍ ។ ២ ប. សព្វេសុ ឋានេសុ បច្ចិមំ ឯកត្តន្តិ បទំ នត្តិ ។

(១៧) សក្ច:ទាំង ៤ ជាទីត្រាសដឹងតែមួយ ដោយអាការប៉ុន្មាន
យ៉ាង ។ សក្ច:ទាំង ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអាការ ៤ យ៉ាង
នឹ ដោយអត្តថាជារបស់ពិត ១ ដោយអត្តថាមិនមែនខ្លួន ១ ដោយអត្តថា
ទៀង ១ ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង ១ ខេះសក្ខ:ទាំង ៤ ដែលលោកសង្គ្រោះ
យកតែមួយ ដោយអាការ ៤ យ៉ាង សក្ខ:ណា ដែលលោកសង្គ្រោះ
យកតែមួយ សក្ខ:នោះ មានសភាពតែមួយ បុគ្គលត្រាស់ដឹងនូវសក្ខ:
មានភាពតែមួយ ដោយញាណមួយ ហេតុនោះ សក្ខ:ទាំង៤ ឈ្មោះ
ថាជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ។

សច្ច: តំង៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្តថាជារបស់គិត តើ
ដូចម្ដេច ។ សច្ច: តំង៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្តថាជារបស់
ពិត ដោយអាការ៤ យ៉ាង គឺ ទុក្ខ មានអត្តថាលំបាត ជាអត្តថាពិត ១
សមុទ័យ មានអត្តថាជាដែនកើត ជាអត្តថាពិត ១ និរោធ មានអត្តថា
រលត់ ជាអត្តថាពិត ១ មគ្គ មានអត្តថាជាផ្លូវ ជាអត្តថាពិត ១ នេះ
សច្ច: ទាំង៤ ដែលលោកស គ្រោះយក តែមួយ ដោយអគ្គថាជារបស់ពិត
ដោយអាការ៤ យ៉ាង សច្ច: ណា ដែលលោកស គ្រោះយក តែមួយ សច្ច:
នោះមានភាព តែមួយ បុគ្គលគ្រាស់ដឹងខ្លាំសច្ច: មានភាព តែមួយ ដោយ
ញាលាមួយ ហេតុនោះ សច្ច: ទាំង៤ ឈ្មោះថាជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ។

សុត្តត្តូចិដិកេ १९११ តិកាយស្ស ចដិសម្ភិទាមគ្នោ

តែ ។ ខេត្តបក្សា មនុត្តដែន ខេត្តា សេទ្ធានិ ឯកទ្បនិបនា ឯកប្បនិបនានិ ខុត្តស្ប ខុត្តដែន ខេត្ត សេទ្ធានិ សមុខយសា សមុខយដោ អនុត្តដោ អនុត្តដោ និបានដោ អនុត្តដោ មក្សាដា មក្សដោ អនុត្តដោ និបានដោ អនុត្តដោ មក្សា មក្សា មក្សា និបានសា សំមេហិ ខេត្តហាការហើ អនុត្តដែន ខេត្តា សេទ្ធានិ ឯកសេត្តហិតានិ យំ ឯកសេត្តហិតំ តំ ឯកត្តិ ឯកត្តិ ឯកសេត្តហិតានិ យំ ឯកសេត្តហិតំ តំ ឯកត្តិ ឯកត្តិ ឯកសេត្តហិតានិ យំ ឯកសេត្តហិតំ តំ ឯកត្តិ ឯកត្តិ ឯកសុត្តហិតានិ បំ

តេខំ សព្ឌខ្លួន ខត្តារំ សទ្វាន់ ឯកព្យដំប-ជានំ ។ ខត្តហាការរហំ សព្ឌខ្លួន ខត្តារំ សទ្វាន់ ឯកព្យដំបេជានំ ខុត្ហូសា ខុត្តូខ្នោ សព្វខ្នា សមុខយុសា សពុខយុខ្នា សព្វខ្នា នំរោជសា នំរោជខ្នៅ សព្វខ្នា មក្សា មក្សខ្នា សព្វខ្នា សំពេជខ្នា សព្វខ្នា មក្សា មក្សខ្នា សព្វខ្នា សំពេជខ្នា សព្វខ្នា មក្សា មក្សខ្នា សព្វខ្នាំ សំពេជខ្នាំ សព្វខ្នាំ មកសង្គំ សំគំ សំគំនំ ឯកសង្គំ ឯកេខ ញា លោខ បដ់វិជ្ឈូគីគំ ខេត្តារំ សព្វនំ ឯកព្វដំបជានំ ។ សក្ចៈទាំង ៤ ជា ទីត្រាស់ដឹង តែមួយ ដោយអត្តថាមិន មែន ខ្លួន តើ
ដូចម្ដេច ។ សក្ខៈទាំង ៤ ជា ទីត្រាស់ដឹង តែមួយ ដោយអត្តថាមិន មែន
ខ្លួន ដោយអាការ ៤ យ៉ាង គឺ ទុក្ខ មានអត្តថាលំបាក ជាអត្តថាមិន
មែន ខ្លួន ១ សមុទ័យ មានអត្តថាជា ដែន កើត ជាអត្តថាមិន មែន ខ្លួន ១ សំពុធ មានអត្តថាជា ដែន កើត ជាអត្តថាមិន មែន ខ្លួន ១ និះ ពេធ មានអត្តថាលេត ជាអត្តថាមិន មែន ខ្លួន ១ មគ្គ មានអត្តថាជា ផ្សំ ជាអត្តថាមិន មែន ខ្លួន ១ ខេះសក្ខៈទាំង ៤ ដែលលោកសង្គ្រោះយក តែ
មួយ ដោយអត្តថាមិន មែន ខ្លួន ដោយអាការ ៤ យ៉ាង សក្ខៈណា ដែល
លោកសង្គ្រោះយក តែមួយ សក្ខៈនោះ មានភាព តែមួយ បុគ្គលត្រាស់ ដឹង ខ្សែសក្ខៈ មានភាព តែមួយ បុគ្គលត្រាស់ ដឹង ខ្សែសក្ខៈ មានភាព តែមួយ បុគ្គលត្រាស់ ជំងន់ ខ្លួន មានភាព តែមួយ បុគ្គលត្រាស់ ជំងន់ ខ្លួន មានភាព តែមួយ បុគ្គលិត្រាស់ ជំងន់ ខ្លួន មានភាព តែមួយ បុគ្គលិត្រាស់ ជំងន់ ខ្លួន មានភាព តែមួយ បេតុ នោះ សក្ខៈ ទាំង ៤ ឈ្មោះថា ជា ខ្លួន មានភាព តែមួយ ប្រកាស់ គឺ ខ្លួន មានភាព តែមួយ ប្រកាស់ មិត្រាស់ដឹង តែមួយ ។

សច្ច:ទាំង៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្តថា ទៀង តើដូចម្ដេច។ សច្ច:ទាំង៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្តថា ទៀង ដោយអាការ៤ យ៉ាង គឺ ទុក្ខ មានអត្តថាលំបាត ជាអត្តថា ទៀង ១ សមុទ័យ មានអត្តថា ជាជាជនកើត ជាអត្តថា ទៀង ១ និរោធ មានអត្តថា លេត ជាអត្តថា ទៀង ១ និរោធ មានអត្តថា លេត ជាអត្តថា ទៀង ១ នេះ សច្ច:ទាំង៤ ដែល លោកស គ្រោះយក តែមួយ ដោយអត្តថា ទៀង ជាជាជាការ៤ យ៉ាង សច្ច:ណា ដែល លោកស គ្រោះយក តែមួយ សច្ច:នោះ មានភាព តែមួយ បុគ្គល់ ត្រាស់ដឹង នូវសច្ច: មានភាព តែមួយ ដោយ ហាការ ចំ ញា ណមួយ ហេតុ នោះ សច្ច:ទាំង៤ ឈ្មោះ បាត់ ទៀង បុគ្គល់ ត្រាស់ដឹង នូវសច្ច: មានភាព តែមួយ ដោយ ហាការ ចំ ញា ណមួយ ហេតុ នោះ សច្ច:ទាំង ៤ ឈ្មោះថា ជា ទីត្រាស់ដឹង តែមួយ ៗ

យុគនទូវីគ្គេ សច្ចុកថា

(១៨) គេតំហាតាប្រាំ(០) ខត្តារំ សច្ចាធ៌ សំគ-ប្បដំពេញនិ ។ យំ អនិច្ចំ តំ ខុត្តំ(២) យំ អនិច្ចុញ្ច ខុត្តូញ តំ អនត្តា យំ អនិច្ចុញ្ច ខុត្តូញ អនត្តា ខ តំ តមំ យំ អនិច្ចុញ្ច ខុត្តូញ អនត្តា ខ តម-ញា តំ សច្ចំ យំ អនិច្ចុញ្ច ខុត្តូញ អនត្តា ខ តម-ញា សច្ចា តំ ស់គាស់ខ្ពស់តំ យំ ស់គាស់ខ្ពស់តំ តំ ស់គេតំ ស់គេតំ ស់គេន ញាប្រាន បដ់វិជ្ឈូតីតំ ខេត្តារំ សច្ចាធ៌ ស់គាប្បដំពេញចំ ។

o ឡ. កេយំ ។ ៤ ម. ឯត្តុស្លា យ់ •ុក្ខំ តំ អតិច្រុស្តិ ទិស្សុស្តិ ។

សច្ច: ទាំង ៤ ជា ទី ត្រាស់ដឹង តែមួយ ដោយអត្តថា ត្រាស់ដឹង តើ
ដូច ម្ដេច 🤊 សច្ច: ទាំង ៤ ជា ទី ត្រាស់ដឹង តែមួយ ដោយអត្តថា ត្រាស់ដឹង
ដោយអាតាវ ៤ យ៉ាង គឺ ទុក្ខ មានអត្តថាលំបាក ជាអត្តថា ត្រាស់ដឹង ១
សមុទ័យ មានអត្តថា ជា ដែន កើត ជាអត្តថា ត្រាស់ដឹង ១ និរោធ មាន
អត្តថាវល់ត់ ជាអត្តថា ជា ដែន កើត ជាអត្តថា ត្រាស់ដឹង ១ និរោធ មាន
អត្តថាវល់ត់ ជា អត្តថា ត្រាស់ដឹង ១ មគ្គ មានអត្តថា ជា ជា ជួប
ត្រាស់ដឹង ១ នេះសច្ច: ទាំង ៤ ដែល លោកស គ្គ្រោះយក តែមួយ ដោយ
អត្តថា ត្រាស់ដឹង ដោយអាតាវ ៤ យ៉ាង សច្ច: ណា ដែល លោកស គ្គ្រោះ
យក តែមួយ សច្ច: នោះ មានភាព តែមួយ បុគ្គលត្រាស់ដឹង នូវសច្ច:
មានភាព តែមួយ ដោយញា ណមួយ ហេតុ នោះ សច្ច: ទាំង ៤ ឈ្មោះ
ថា ជា ទី ត្រាស់ដឹង តែមួយ ។

(១៤ | សច្ច: ទាំង ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអាការប៉ុន្មាន ។
វត្តណា មិនទៀង វត្តនោះជាទុក្ខ វត្តណា មិនទៀងផង ជាទុក្ខផង វត្ត
នោះ មិនមែនបេស់ខ្លួន វត្តណា មិនទៀងផង ជាទុក្ខផង មិនមែន
របស់ខ្លួនផង វត្តនោះពិត វត្តណា មិនទៀងផង ជាទុក្ខផង មិនមែន
របស់ខ្លួនផង ពិតផង វត្តនោះទៀង វត្តណា មិនទៀងផង ជាទុក្ខផង មិនមែន
របស់ខ្លួនផង ពិតផង វត្តនោះទៀង វត្តណា មិនទៀងផង ជាទុក្ខផង
មិនមែនរបស់ខ្លួនផង ពិតផង ខេ្យង់ផង វត្តនោះលោកសង្គ្រោះយក
តែមួយ វត្តណា ដែលលោកសង្គ្រោះយកតែមួយ វត្តនោះ ឈ្មោះថា
មានភាពតែមួយ បុគ្គលរមែងត្រាស់ដឹងទូវវត្តមានភាពតែមួយ ដោយ
ញាណមួយ ហេតុនោះ សច្ច: ទាំង ៤ ឈ្មោះថាជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ។

សុត្តស្តូចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ពិទាមគ្នោ

គេតំហាតាប្រាំ ខត្តារំ សច្ជានិ ឯកៗដើបជានិ ។ នាយាតាប្រាំ ខត្តារំ សច្ជានិ ឯកៗដើបោនិ តថដ្ឋេន អនត្តដ្ឋេន សច្ជុះជួន បដិបានដ្ឋេន
អកិញ្ញាដ្ឋេន បញ្ហាដ្ឋេន បញ្ជាជាប្រាំ ខត្តារំ
សច្ជានិ ឯកសត្តហិតានិ យឺ ឯកសត្តហ៊ាតិ តំ
ឯកត្តិ ឯកសត្តហិតានិ យឺ ឯកសត្តហ៊ាតិ តំ
ឯកត្តិ ឯកសត្តហិតានិ យឺ ឯកសត្តហ៊ាតិ តំ
ខត្តារំ សច្ជានិ ឯកឡើដាជានិ ។

តុត្ត្រស្ថិដក ខុខ្ទុកនិកាយ បដិសម្ភិទាបក្នុ

សច្ច: ទំាង ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយគាការប៉ុន្មាន ។ សច្ច: ទំាង ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយគាការ ៩ គឺដោយអត្តថាពិត ១ ដោយអត្ត ថាមិនមែនខ្លួន ១ ដោយអត្តថា ទៀន ១ ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង ១ ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ ១ ដោយអត្តថាតំណត់ដឹង ១ ដោយអត្តថាលេខ ដោយអត្តថាបម្រើន ១ ដោយអត្តថា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១ នេះសច្ច: ទាំង ៤ ដែល លោកសង្គ្រោះយក តែមួយ ដោយអាការ ៩ យ៉ាង សច្ច: ណា ដែលលោក សង្គ្រោះយក តែមួយ សច្ច: នោះ មានភាព តែមួយ បុគ្គលរមែងត្រាស់ដឹង នូវសច្ច: មានភាព តែមួយ ដោយញា ណមួយ ហេតុនោះ សច្ច:ទាំង ៤ ឈ្មោះថាជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ។

(១៩) សច្ច: ទាំង ៤ ជាទីគ្រាស់ដឹង តែមួយ ដោយអត្តថាពិត តើដូចម្តេច ។ សច្ច: ទាំង ៤ ជាទីគ្រាស់ដឹង តែមួយ ដោយអត្តថាពិត ដោយអាការ ៩ គឺ ខុត្ត មានអត្តថាលំបាត ជាអត្តថាពិត ១ សមុខ័យ មានអត្តថា ជា ដែន កើត ជាអត្តថាពិត ១ និ ពេធ មានអត្តថាលេត ជា អត្តថាពិត ១ មគ្គ មានអត្តថាជាផ្លូវ ជាអត្តថាពិត ១ អភិញ្ញា មានអត្ត ថាដឹងច្បាស់ ជាអត្តថាពិត ១ បរិញ្ញា មានអត្តថាកំណត់ដឹង ជា អត្តថាពិត ១ បហាន: មានអត្តថាលះ ជាអត្តថាពិត ១ ភាវនា មាន អត្តថាចម្រើន ជាអត្តថាពិត ១ សច្ចិត្រិយា មានអត្តថា ធ្វើឲ្យជាត់ច្បាស់

យុគនទូវីគ្គេ សប្ចុកថា

តថ ដោ ៩ មេហិ ១ មេហា ភា មេហិ តថ ដែន ខេត្តា ំ សុទ្ធានិ ឯកសុន្ត្តិតានិ យំ ឯកសុន្ត្ ទិនិ ឯកត្តិ ឯកត្តិ ឯកោន ញា យេខ ខេសិស្បីគីគិ ខេត្តា សុទ្ធានិ ឯកខ្យើល់ពានិ ។

អនុស្តី មនុស្ត្រ មនុស្ត្រ មន្ត្រី មនុស្ត្រ មនុស្ត្ សច្ចានិ ឯកឡេឌិ៤ជានិ ។ នយោកាយេ មឌិ៤ ជដ្ដេន ចត្តារិ សច្ចានិ ឯកច្បដ៌៤៩ន ខុត្តាស្ប នុក្ខដ្ឋោ ជឌ្ធពេញ សុមុនយស្បី សុមុនយដ្ឋោ បឌ៌វេឌ ខ្នែរ និភេឌស្បី និភេឌ ខ្នែរ បឌិវេឌ ខ្នែរ មក្ក-ស្បា មក្តុឌ្នោ មឌិវេឌឌ្នោ អភិញ្ញាយ អភិញ្ញាឌ្នោ នុស្ស ខណៈនេះ ខេត្តព្រះ ស្ពេស សង្គ ដ្តោ មជិវេឌដ្រោ សច្ចិត្តវិយាយ សច្ចិត្តវិយដ្ឋោ មដ៏វេឌ្ឍ នមែល នយោការេហ៍ មដិវេឌ្ឍន ខេត្តា សេទ្ធ ឯក**សន្លាតាធិ យំ** ឯកសេ<u>ន្</u>ទ្ឋាត់

ជាអត្តថាពិត ១ នេះសច្ចុះតាំង ៤ ដែលលោកសង្គ្រោះយកតែមួយ ដោយអត្តថាពិត ដោយអាការ ៩ យ៉ាង សច្ចុះណា ដែលលោក សង្គ្រោះយកតែមួយ សច្ចុះនោះមានភាពតែមួយ បុគ្គលរមែងត្រាស់ ដឹងនូវសច្ចុះ មានភាពតែមួយ ដោយញាណមួយ ហេតុនោះ សច្ចុះ ទាំង ៤ ឈ្មោះថាជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ។

សច្ច: ទាំង ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្ថថាមិនថែនខ្លួន ដោយអត្តថា ទៀង ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង តើដូចម្ដេច ។ សច្ច:ទាំង ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្ថថាត្រាស់ដឹង ដោយអាការ ៤ គឺ ្តេ មានអត្ថាលំណុត ជាអត្ថាត្រាស់ដឹង ១ សមុខ័យ មាន**អ**ត្ថា ជាដែនកើត ជាអត្តថាត្រាស់ដឹង ១ និកេធ មានអត្តថារលត់ ជា អត្តហត្រាស់ជំងី ១ មគ្គ មានអត្តថាជាផ្ទុំ ជាអត្តថាត្រាស់ជំងី ១ អភិព្រា មានអត្តថាដឹងប្បាស ជាអត្តថាត្រាស់ដឹង ១ បរិញ្ញា មានអត្ ថាកំណត់ដឹង ជាអត្ថថាត្រាស់ដឹង ១ បហាន: មានអត្ថថាលះ ជា អត្តថាត្រាស់ដឹង 🤊 ភាវនា ជាអត្តថាបម្រើន ជាអត្តថាត្រាស់ដឹង 🤊 សច្ចិតិយោ មានអត្ថមធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ជាអត្តថាគ្រាស់ដឹង 🤊 នេះ សច្ច: ទាំង ៤ ដែល លោកសង្គ្រោះយកតែមួយ ដោយអត្តថាគ្រាស់ដឹង ដោយអាការ ៩ យ៉ាង៍ សច្ច:ណា ដែលលោកសង្គ្រោះយកតែមួយ

សុត្តន្ត្រប់ដែក ខុទ្ចកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

តំ ស្កត្តិ ស្កត្តិ ស្កេច ញា លោខ បដ្ឋជាត្រី-តិ ខត្តារិ សច្ចានិ ស្កាច្រើប់គានិ ។

(២០) គេតំយាគារបេរ ខត្តារំ សច្វានិ ឯគេៗ និះ ដោន ។ ខ្វានសហាគារបេរិ ខត្តារំ សច្វានិ ឯគេៗ និះ ដោន ។ ខ្វានសហាគារបេរិ ខត្តារំ សច្វានិ ឯគេៗ និះ ដោន ។ ខ្វានសហាគារបេរិ ខត្តារំ សច្វានិ ប្រជាជន ដោន អនុជាជន ដោន បរិជាជន ដោន ជាម្នះ ដែន គេន ដែន ញាត្ដេន សច្ចិត្តិវិយ ដែន ដស្សាន ដែន អភិសានយដ្ឋន សច្ចិត្តិវិយ ដែន ដស្សាន ដែន អភិសានយដ្ឋន សម្បតិវិយ ជាបាធា ដោល មាន ស្បាន ស្បា

តេខ តខ្មែន ខត្តា សេទ្ធនិ ឯកខ្មេខ ។ សោខ្យស់ មាការេហ៍ តខ្មែន ខត្តា សេទ្ធនិ ឯកខ្មែខជានិ ខុត្តស្ប ខ័ឌ្យខ្មៀ សន្ធតខ្មៅ សន្តាខ្មែក វិម្មាំណាមខ្មៅ តខ្មែញ សមុខយស្ប

សុត្តខ្លួបិជិក ខុទ្ទកគិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

សច្ច: នោះ មានភាពតែមួយ បុគ្គលៅមង់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ច: មានភាព តែមួយ ដោយញាណមួយ ហេតុនោះ សច្ច: ទាំង ៤ ឈ្មោះថាជាទី ត្រាស់ដឹងតែមួយ ។

(២០) សច្ច:ទាំង៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអាការប៉ុន្មាន 😗 សច្ច: ពេធ ដែល សុខ ស្រាស់ដ៏ងី តែមួយ ដោយអាការ ១៤ គឺដោយអត្ថថា ទៀង ១ ដោយអត្តថាមិនមែនរបស់ខ្លួន ១ ដោយអត្តថាពិត ១ ដោយ អត្ថបាត្រាស់ជំង៍ ១ ដោយអត្ថបាដ់ងីច្បាស់ ១ ដោយអត្ថបាកំណត់ដំង៍ ១ ដោយអត្ថបាជាធម្មតា ១ ដោយអត្ថបា ទៀង ១ ដោយអត្ថបាដឹង ១ ដោយអត្តថាធ្វើឲ្យដាត់ច្បាស់ ១ ដោយអត្តថាពាល់ត្រូវ ១ ដោយអត្តថា យល់ច្បាស់១ នេះសច្ចៈទាំង៤ ដែលលោកសង្គ្រោះយក់តែមួយ ដោយ អាកាវ ១៤ សច្ច:ណា ដែលលោកសង្គ្រោះយកតែមួយ សច្ច:នោះ មានភាពតែមួយ បុគ្គលរមែងត្រាស់ដឹងនូវសច្ច: មានភាពតែមួយ ដោយ ញាណមួយ ហេតុនោះ សច្ចៈទាំង ៤ ឈ្មោះថាជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ។ សច្ច:ទាំង៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្ថបាទៀង តើដូចម្ដេច ។ សច្ច:ទាំង ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្ថថា ទៀង ដោយអាការ ៦៦ គឺ 🕫 ្ខា ខានអត្តថា បៀត បៀន ១ មានអត្តថាបច្ច័យ ប្រជុំ ភាក់ តែង ១ មាន អត្តថាក្តៅក្រហាយ ១ មានអត្តថាប្រែប្រល ១ ជាអត្តថា ទៀន សមុទ័យ

យុគនទូវិគ្គេ សច្ចុកថា

តេន្តិ អនត្តដ្ឋេន ។ បេ ។ សត្តដ្ឋេន បនិបេនដ្ឋេន ញាតេដ្ឋា សិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ សិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ សិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ សិត្តិ បិត្តិ បិត្តិ សិត្តិ បិត្តិ បាត្តិ បិត្តិ បាត្តិ បិត្តិ បាត្តិ បាត្តិ

មានអត្តថាប្រមូលមក ១ មានអត្តថាជាហេតុ ១ មានអត្តថាប្រកបទុក ១ មានអត្តថាកង្វីល ១ ជាអត្តថា ខៀង និរោធ មានអត្តថាលោស បេញ ១ មាន អត្តថាសូបសាត់ ១ មានអត្តថាមិនមានប្ទ័យប្រជុំតាក់តែង ១ មានអត្តថា មិនស្លាប់ ១ ជាអត្តថា ខៀង មគ្គ មានអត្តថា ស្រេចស្រង់ ១ មានអត្តថាជា ហេតុ ១ អត្តថា ឃើញ ១ មានអត្តថាជាអធិបតី ១ ជាអត្តថា ខៀង នេះសច្ចៈ មាន ៤ ដោយអត្តថា ខៀង ដោយអាការ ១៦ យ៉ាង ដែល លោកសង្គ្រោះ យកតែមួយ សច្ចៈ ណា ដែល លោកសង្គ្រោះ មានភាពតែមួយ បុគ្គលរមែង ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ មានភាពតែមួយ ដោយ ញាណមួយ ហេតុនោះសច្ចៈ ទាំង ៤ ឈ្មោះថា ជា ខែត្រាស់ដឹងតែមួយ ៗ

សច្ច: ទំន ៤ ជាទីត្រាស់ដឹងតែមួយ ដោយអត្តថាមិនមែនរបស់ខ្លួន
ៗ បេៗ ដោយអត្តថាពិត ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង ដោយអត្តថាជឹងច្បាស់
ដោយអត្តថាកំណត់ដឹង ដោយអត្តថាជាធម្មតា ដោយអត្តថាខៀង
ដោយអត្តថាដឹង ដោយអត្តថាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយអត្តថាពាល់ត្រៅ
ដោយអត្តថាយល់ច្បាស់ តើដូចទ្តេច ៗ សច្ច: ទាំង ៤ ជាទីត្រាស់
ដឹងតែមួយ ដោយអត្តថាយល់ច្បាស់ ដោយអាការ ១៦ គឺ ខុត្ត មាន
អត្តថា ចៀន ១ មានអត្តថាចច្ច័យ ប្រជុំតាក់តែង ១ មានអត្តថា ក្ដៅ
ក្រហាយ ១ មានអត្តថា ប្រែប្រល ១ ជាអត្តថាយល់ច្បាស់ សមុខ័យ

សុត្តន្តបំងឺពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អាយុបាន ដ្ឋោ និធាន ដ្ឋោ សញ្ជោក ដ្ឋោ បល់ តោះ ដេ អាក់សមយ ដ្ឋោ និពេធ ស្បា និស្បា សេ ប្រា មិស្បា សេ ប្បា មិស្បា សេ ប្រា សេ ប្រា មិស្បា សេ ប្រា សេ ប្រា មិស្បា សេ ប្រា សេ ប្រា មិស្បា សេ ប្រា សេ ប្រា មិស្បា សេ ប្រា សេ ប្រា មិស្បា សេ ប្រា មិស្បា សិស្បា សេ ប្រា មិស្បា សិស្បា សិស្បា

សច្ជាជំគស់ បេត្តណាធំ។សប្ដាជំជល់ សច្ជាជំ សម្ព័ត្ន សច្ជានៃ បញ្ជាយន់ ប្រោយ សម្បាយន្ត ស្មាធ់ អញ្ជន់ បញ្ជាយន់ ជ អស់ខ្ញុំ-សម្បាយនាំ ជំសំ ស្បាន បញ្ជាយន់ ជ ប្រោ បញ្ជាប់នាំ ជ ជំនស់ អញ្ជន់ បញ្ជាយន់ សប្ជាជំ សមាធំ ជ សង្គស់ អញ្ជន់ បញ្ជាយន់ សប្ជាជំ សមាធំ ជ សង្គស់ អញ្ជន់ បញ្ជាយន់ សប្ជាជំ សមាធំ ជ សង្គស់ ។

សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

មានអត្តថាប្រមូលមក មានអត្តថាជា ហេតុ ១ មានអត្តថាប្រកបទុក ១
មានអត្តថាកន្ទីល ១ ជាអត្តថាយល់ច្បាស់ និរោធ មានអត្តថារលាស់ ចេញ
១ មានអត្តថាស្ងប់ស្ងាត់ ១ មានអត្តថាមិនមានបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង១ មាន
អត្តថាមិនស្ងាប់ ១ ជាអត្តថាយល់ច្បាស់ មគ្គ មានអត្តថា សោចស្រង់ ១
មានអត្តថាជា ហេតុ ១ មានអត្តថា ឃើញ ១ មានអត្តថាជាអធិបតី ១ ជា
អត្តថាយល់ច្បាស់ នេះ សច្ចៈទាំង ៤ ដោយអត្តថាយល់ច្បាស់ ដោយ
អាការ ១៦ យ៉ាង ដែលលោកស គ្រោះយក តែមួយ សច្ចៈណាដែល
លោកស គ្រោះយក តែមួយ សច្ចៈ នោះ មានភាព តែមួយ បុគ្គល មែង
គ្រាស់ដឹងខ្លាសច្ចៈ មានភាព តែមួយ ដោយញាណមួយ ហេតុ នោះ
សច្ចៈទាំង ៤ ឈ្មោះថាជា ខិត្រាស់ដឹង តែមួយ ៗ

(៤១) លក្ខណ:របស់សក្ខ: មានប៉ុន្មាន ។ លក្ខណ:របស់សក្ខ: មាន ៤ គឺ សង្គ័តលក្ខណ:១ អសង្គ័តលក្ខណ:១ នេះលក្ខណ:២ របស់សក្ខ: ។

លក្ខណៈរបស់សច្ច: មានប៉ុន្មាន ។ លក្ខណៈរបស់សច្ច: មាន ៦
គឺ សច្ច:ទាំងឡាយដាសង្ខ័ត: មានការកើតឡើង ជ្រាកដ១ មានការសូន្យ
ជ្រាកដ១ សច្ច:ទាំងឡាយដែលបិតនៅ មានការប្រែប្រហ្មជាកដ១
សច្ច:ជាអសង្ខ័ត: មានការកើតឡើងមិនជ្រាកដ១ មានការសូន្យមិន
ជ្រាកដ១ សច្ច:ដែលបិតនៅ មានការប្រែប្រហមិនជ្រាកដ១ នេះ
បក្ខជាដាសច្ច: ។

យុតស្ទវិគ្គេ សច្ចុកថា

សច្ចាន់ គេតំ បត្តាឈាន់ ។ សត្ថាន់ ទ្វានស ကန္တာ့ကာခဲ့ ဒုတ္တမၢိဳင္မရွိ ဒုတ္ခုဏ ဗဏ္ဏာယခ်ာ វ ហេ បញ្ហាយសំ ឋិតសុរី អញ៩សំ បញ្ហាយសំ ស-យៈតំ ជូមមា មេឃនុខ្ញុំ ឧយាលខ្ញុំ ឧម្មមរិវិ អ្យុទុខ ឧណ្ឌាល់ ខេ ភ្ជុំព្រះស្នង់ ខែស្ពាន់ បញ្ហា**យតំ** ឧ វា**យោ បញ្ហាយតំ ៤** វិត្តស្បា អញ្ជ៩-តំ ព្រះ បង្ខំ សមាន នានក បង្គណាន់។ (৮৮) ဧရှဋ္ဌိ ဆရှာဒိ ကား ကား ကားလက កត់ អកុសលា កត់ អព្យកតា ។ សមុខ-យសទ្ធំ អគុសលំ មក្សខ្ញុំ គុសលំ ធំពេធ-សទ្ធំ អព្យុភាគ់ ឧុគ្គសទ្ធំ សំយា គុសលំ សំហ អតុសលំ សំហៈ អព្យុគេនំ នំណ៌ សទ្ធ-ជំ ឯកសេ ក្នេ សន្ត័ហិតាធិ ឯកំ សថ្វំ គឺហ សច្ចេហ៍ សន្តហ៍ទំ វទ្ធាសេន បរិយាយេន ។

យុគនទូវិគ្គ សច្ចុកថា

លក្ខណៈបេសសច្ច: មានប៉ុន្មាន ។ លក្ខណ: បេសសច្ច: មាន
១៤ គឺខុត្ខសច្ច: មានការកើតឡើង ប្រាកដ ១ មានការសូន្យបាកដ ១
ខុត្ខសច្ច ដែលឋិតនៅ មានការប្រែប្រូលប្រាកដ ១ សមុខ័យសច្ច មាន
ការកើតឡើង ប្រាកដ ១ មានការសូន្យបាកដ ១ សមុខ័យសច្ច មាន
បើតនៅ មានការប្រែប្រូលប្រាកដ ១ មគ្គសច្ច មានការកើតឡើង ប្រាកដ១
មានការសូន្យបាកដ ១ មគ្គសច្ច ដែលឋិតនៅ មានការប្រែប្រួល
បាកដ ១ និយេសច្ច មានការកើតឡើងមិនប្រាកដ ១ មានការសូន្យ
មិនប្រាកដ ១ មគ្គសច្ច ដែលឋិតនៅ មានការប្រែប្រួល
មិនប្រាកដ ១ មគ្គសច្ច ដែលឋិតនៅ មានការសូន្យ
មិនប្រាកដ ១ មគ្គសច្ច ដែលឋិតនៅ មានការប្រែប្រួលមិនប្រាកដ ១

(၆ ၆) បណ្តាសច្ច: ទាំង ៤ សច្ច: ដាកុសលប៉ុន្មាន ដាអកុសល ប៉ុន្មាន ដាអញ់ក្រឹត ប៉ុន្មាន ។ សមុខ័យសច្ច ជាអកុសល មគ្គសច្ច ជាកុសល និរោធសច្ច ជាអព្យាក្រឹត ខុត្ខសច្ច ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាក្រឹតក៏មាន សច្ច: ៣ លោកសង្គ្រោះ ដោយសច្ច:មួយ សច្ច:មួយ ហេកសង្គ្រោះ ដោយសច្ច: ៣ តាមបរិយាយដោយអំណាចនៃវត្

សុត្តន្ត្រចិដ្ឋកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ចដិសម្ព័ទាមគ្គោ

សំយាត់ គេ៩ញ្ ស់ហេ ។ យំ ខុត្តសច្ចុំ អគុសលំ សមុខយសក្ខំ អគុសលំ ឃុំ អគុ-សហដ្ឋេ ទ្រុសព្រះ ឯកសុខ្ទេ សុស្តាត់ រាក់ សញ្ជុំ ធ្វីហ៍ ស ្ត្រហ៍ ស ស្ត្រហ៍ តំ យំ ធុក្សស-ဋ္ဒီ ကုလလိ မရုလစ္နိ ရုလလိ ေပါ့ ရုလလ-မြူေ ချွေ ဆတ္ျင်း သေးကလေးစွာင ဆေရွံတ်ကင်း သေးကိ សត្ថ ទី្លា សច្ចេញ សត្ថហិន យំ ឧុគ្គាសទ្ធំ អត្យ-កត់ ជំរោជសថ្នំ អព្យាកាត់ ឃុំ អព្យាកាត់ដ្ឋេធ ုဠ ေလးတွာဂါ သေါကလေးမွာ႐ေး လေးထွံုးတဲ့အာဂါ သေးကို လေးမွို ဦးတ် လာဗွေတဲ လန္တော်ဆို သို လ်ယာ ဆီလာ សច្បាធិ ឯកសេខ្ទេ សគ្គហិតាធិ ឯកាំ សថ្មុំ គឺហិ សច្ចេហ៍ សង្គ្ហាត់ វត្តស្រែន មរិះអោយេសគំ ។

(៦៣) បុត្វេ មេ ភិក្ខុវេ សម្ពោញ អន្តិសម្ពុទុស្ស ពោធិសត្តស្សៅ សតា ឯតឧយោសិ កោ
នុ ទេ រូបស្ប អស្បានោ កោ អនីឧវេ ក៏
និស្សាលំ កោ វេឧសយ អស្បានោ កោ អនីឧវេ កំ និស្សាលំ កោ វេឧសយ អស្បានា កោ អនីឧវេ កំ និស្សាលំ កោ សញ្ញាយ អស្បានោ កោ អនីឧវេ ក៏ និស្សាល់ កោ សង្ខាំ។ នៃ អស្បានោ

សុត្តនូចិដក ११ កនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ក៏មាន តើមានដូចម្ដេច ។ ចម្លើយថា ត្រង់ថា
ទុក្ខសច្ច ជាអកុសល សមុខយសច្ច ជាអកុសល យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថា
សច្ច: ២ ដោយអត្តថាអកុសល លោកសង្គ្រោះដោយសច្ច: មួយ
សច្ច: មួយ លោកសង្គ្រោះដោយសច្ច: ពីរ គ្រង់ថា ទុក្ខសច្ច ជាកុសល
មគ្គសច្ច ជាកុសល យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ២ ដោយអត្តថាជា
កុសល លោកសង្គ្រោះដោយសច្ច: មួយ សច្ច: មួយលោកសង្គ្រោះដោយ
សច្ច: ពីរ គ្រង់ថា ខុក្ខសច្ច ជាអព្យាក្រិត និរោធសច្ច: ជាអព្យាក្រិត
យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ២ ដោយអត្តថាជាអព្យាក្រិត លោកសង្គ្រោះ
ដោយសច្ច: មួយ សច្ច: មួយលោកសង្គ្រោះ ជោយសច្ច: ញ
លោកសង្គ្រោះដោយសច្ច: មួយ សច្ច: មួយលោកសង្គ្រោះ
ដោយសច្ច: មួយ សច្ច: មួយលោកសង្គ្រោះ ដោយសច្ច: ញ
លោកសង្គ្រោះដោយសច្ច: មួយ សច្ច: មួយលោកសង្គ្រោះ ដោយសច្ច: ញ
តាមបរិយាយ ដោយអំណាចនៃវត្ត ក៏មាន យ៉ាង៍នេះ ឯង ។

(២៣) ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ កាលតថាគតនៅជាពោធិសត្វមិន
ទាន់បានត្រាស់ដឹង មុនអំពីការត្រាស់ដឹងនៅឡើយ មានសេចក្តីត្រិះរិះថា
រូប មានអានិសង្សដូចម្តេច មានទោសដូចម្តេច មានការេលាស់ចេញ
ដូចម្តេច វេទនា មានអានិសង្សដូចម្តេច មានទោសដូចម្តេច មានកាវ
រលាស់ចេញដូចម្តេច សញ្ញា មានអានិសង្សដូចម្តេច មានគេសដូចម្តេច មានការរលាស់ចេញដូចម្តេច សញ្ញា មានអានិសង្សដូចម្តេច មានគេនិសង្សដូចម្តេច

យុគនទូវិគ្គេ សច្ចុកថា

កោ អដ្ឋាភ គឺ និស្សាលាំ គោ វិញ្ហាសស្ស អស្សា នោ គេ គេ គំ និស្សាណន្ត គស្ស នព្យដ្ឋិត សុខ សោឧធស្សំ អញ វិធ្សា អសាំ្សៈ នោ ហ្គុំ ជំនុំ នុក្ខាំ វិទ្ធាំ វិទ្ធាំ អយុ រិត្តស្ដី សន្ត្នព្ស លោ រិត្តស្ដី ឧទិរមន្ទ្រពោ ជន្ទាក់ស្បាល ខ្ញុំ មុខ វិត្ត នូវ ប្រមាំ គ្រប់ ប្រមាំ ပေးႏွဲင္ လိ လက္ကိ **ပ**ေႏွာင္ လိ လန္အေျပ ပေဆိုင္ လိ រួយឃុំ ឧត្តនិ នព្យខ្មីខ្មុំ មាន មេខ មេរិ មក វិញ្ញាណស្ស អស្សា យេ វិញ្ញាណ អធិទ្ធិ ឧក្ទិ រុត្តយោងឌត្ថ ងញុ មួយសាទារិ មាន្ទព្យ លោ រិត្តាណស្មី នន្ទឹកសុទ្ធលោ នន្ទឹកអន្តិសាធ **វ**ន្ វិញ្ញា សេស្ស និស្សាសេ ។

(២៤) យាវគីវញ្ជាញ់ ភិក្ខាវេ ៩មេសំ ១ញូជ្ញិ ឧទា-ឧាឧក្ខាន្ធានំ ឃុំ អស្សាឧញ្ អស្សាឧតោ អនើនវញ្ អនីនវតោ និស្សាណញ្ និស្សាណតោ យថាភូគំ អត្តព្រាស់ នៅតាវាហំ ភិក្ខាវេ សនៅគោ លោក

យុគនទូវិគ្គ សច្ចុកថា

មាន ទោសដ្ឋបម្រេច មានការរលាស់ បេញដូបមេ្ត វិញ្ចាណ មានអានិ-**ស**ង្សដូចមេច មានទោស ដូចមេច មានកាលវេលាស់ចេញ ដូចមេច មាលកិក្ខាំងឡោយ តថាគតនោះ មានសេបក្តីត្រិះរិះដូបេះថា សោមនស្សកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យរូប នេះជានិសង្សបេសរុប រូប មិនទៀន ជាខុត្ត មានសេចក្តីប្រែប្រាសជាធម្មតា នេះជាទោសបេស់រូប ការបន្ទោបង់ខ្លូវចន្ទភគ ការលះបង់ខ្លូវចន្ទភគ ឯណា ក្នុងរួប នេះជាការ វលាសចេញនូវរូប សុខ សោមនស្សភើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យវេទនា ព្រោះអាស្រ័យសញ្ញា ព្រោះអាស្រ័យសង្គារទាំងឡាយ ព្រោះអា-ស្រ័យវិញ្ហាណ នេះ ជាគានិសង្សបេសវិញ្ហាណ វិញ្ហាណ មិនទៀង ជាទុត្ត មានសេចក្តីប្រែប្រលជាធម្មតា នេះ ជាទោសរបស់វិញាណ តាវប ខ្មោបង់ខ្លូវធន្ទភគ ការលះបង់ខ្លូវធន្ទភគ ឯណា ក្នុងវិញាណ កុ ញ នេះ ជាការរលាស់ចេញ នូវវិញ្ញាណ ។

(៤៤) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត មិនពន់ដឹងច្បាស់តាមពិត នូវគានិសង្ស ថាជាគានិសង្សផង នូវ ពេស ថាជា ពេសផង នូវការរលាស់ ចេញ ថាជាការរលាស់ ចេញផង របស់ទេបាខេត្តទូទាំង៩ ខេះ យ៉ាងនេះ ដោបណា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ដោបនោះ តថាគតក៏មិនទាន់ ប្ដេជាថាជា អ្នកគ្រាស់ដឹងនូវអនុត្តសេមាស ម្ខោធិញ្ញាណ ក្នុង លោក ព្រមទាំង ខេវ លោក

សុត្តន្តបិជិកេ १ទួកនិកាយស្យូ បដិសម្ភិទាមគ្គោ

សាសារ សេសាសារ សេសារិតហាយាសិហ្សាលា **ខេស្**យ ភាព្រុងប្^ស្ណាល អន់្សា ម្រើន្ត្រ ម្រឹ អភិសត្តទ្រា បច្ចុញ្ញាស់ យតោ ខ ទា្សា ភិក្ខុវេ ត់មេសំ មញ្ជុំ ឧទា**ខាឧ**ក្ខុខ្លាន់ ស់ អែស**ព្**ឧញ្ អស្សាឧតោ អាឌីឧវញ្ អាឌីឧវតោ និស្សាណេញ្ ត្តប្រាណ នោ យថាកូន អព្តកាស់ អថាហ ក់ត្បា ព្ ស នៅគេ ហោគេ សមាគ្រេ សព្រព្ធគេ ស-អាវិតហាយៃសិហ្សាណ ឧទ្សាណ មាខ្សេនម៉ែអាវិក អនុត្ត សម្មាស មន្ត្រ បច្ចុញ្ចាស់ ញាណញ្ ចន មេ ឧស្សិន នុឧ**ស**ន៍ អគុច្បា មេ ខេត្រាម៉ៃត់ មេលមន្តិមា ជាតិ ឧត្តិពន៌ មុនពួកេតិ។ (២៤) ល្ខ នៃ នៃ នៃ នៃ សង់ មេខេម្បី អញ្ចុំ រដែលរី មស្សា នោះ ខ្លួន ឧសាខពិរុឌ្ឍ មេគំ-ញ រិធមារី មន្ត្របង្ខ តរួយនេត្តព្រះ ខម្មិមត្តិ

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

មារ លោក ព្រហ្ម លោក ក្នុងពព្ទកសត្វ **ព្រមព៌**ងស**មណ្យា**ហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិ ខេត នឹងមនុស្សដ៏សេស ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ លុះតែកាលណា តថាគត បានដឹងច្បាស់តាមពិត នូវគានិសង៍ស្រ ថាជា **ភា**និសង្សផង នូវ ពេស ថាជាពេសផង នូវការលេស ចេញ ថាជា ការរលាស់បេញផង បេសទហ្ខានក្នុន្ទ ៤ នេះ យ៉ាងនេះ **ម្នាលក**ិក្ខ្លាំ**ង** ទ្បាយ កាលណោះ តថាគត ទើប ឬជាថាជាអ្នកគ្រាស់ជំង នូវអនុត្**រ**. សម្មាសម្ពេធិញ្ចាណ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទៅលោក មារលោក ព្រហ្ម-លោក ក្នុងពពួកសត្វព្រមទាំងសមណ្យាញ្ណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិ-ទេពនឹងមនុស្សដ៏សេស មួយទៀត ញាណជាគ្រឿងឃើញ កើតហើយ ដល់តឋាគត ចេតៅម៉ៃតុរបស់តឋាគត មិនកម្រើក េ នេះជាជាតិ ទី ្ចំផុត **ឥឡ**ៃន**ះ ភពថ្មី មិ**នមានឡើយ ។

(២៤) ការត្រាស់ដឹង ដោយអំណាច នៃការលះថា សុទ សោមនស្ស កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យរូប នេះ ជាអានិសង្សរបស់ រូប ដូច្នេះ ឈ្មោះថាសមុខយសច្ច ការគ្រាស់ដឹង ដោយអំណាច នៃការកំណត់ដឹងថា រូបមិនទៀង ជាខុត្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជា ធម្មតា នេះ ជាទោសរបស់រូប ដូច្នេះ ឈ្មោះថា ខុត្ខសច្ច

បុគស្ទវិគ្គេ សច្ចុកថា

យោ រួមគ្មឹ ជន្ទុកការិនយោ ជន្ទុកកម្បីមាន ឥនិ រួមសុទ្ធ និស្សាណន្តិ សុទ្ធិតាំហែមដ៍ថានោះ និពេន-សថ្មុំ ហា ៩ មេសុ និសុ ឋា ខេសុ ខិឌ្ឌិ ស<u>ន៍</u> បេញ វាទា កម្មេញ អជីវេវ វាយ ទោ សត៌ សអាធ៌ សាវសថ្មីប នេះ មក្សថ្មុំ ឃុំ ឋននំ បឌិច្ចុ ឃុំ សញ្ញុំ **ပေးႏွင့် လိ လ**န္တေက ပေးႏွင့် လိ ဒိုက္ကာလ**ိ** ပေးႏွင့် ရောဌ-ជីឌ្ឌ មាន មោងបទ្សើ មេល ដ្រាហាមនៅ មមារិ-**းဆေးခ်ာ ဗဟာဓဈ္ဍီ**ဟံဆော **မာ**မ္ဓယမာစ္စိ ယိ ဒိုက္ကားလ**်ာ** អនុច្នំ ន់យុំ រួតរូសាមឧត្ត អណ្ រួយមាហមរា មាន-ឧរោត៌ មរិញ្ញាមដ៏ឋេជោ ឧុត្តសទ្ធំ យោ វិញ្ញាណស្នឹ ឌន្តកក់នៃយោជនួកកម្បាលនំ ឥនុំវិញ្ញាណក្សា និស្ស-រណេន្តិ សញ្ចិតាវិយាមដ៏៤ នោះ និរោជសម្ពុំ យា ៩មេសុ នុស្ស ស្ដេស ខ្ទុំ សន្ដហ្គោ ស្សា ភាពយ៉ា សព្ទប្រ វាយា ទេ សតិ សមាធិ ភាវខាបឌិឋា ខេត្តស្ចុធិ្ត ។ (bb) m \tilde{n} m m m m \tilde{n} \tilde សច្ចុំ ឯសនដ្ឋេន មាំក្តុសដ្ឋេធ មឌិវេឌដ្ឋេធ

[េ] a.ម. សច្ចុត្តិ ពតីហាការេហិ សច្ចុត្តិ ទិស្សត្តិ ។

យុគនទូវិគ្គ សច្ចុកថា

ការត្រាស់ដឹង ដោយអំណាចនៃការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ថា ការបន្ទោបង់នូវ នន្ទុកគ ការលះបង់នូវនន្ទុកគ ឯណា ក្នុងរូប នេះជាការរលាស់បេញនូវរូប ដ្ឋចេះ ឈ្មោះថានិពេធសច្ចុ ការត្រាស់ដឹងដោយអំណាចនៃការអប់រំ គឺ •្ដិ សង្ហូ: ក្លា កម្ន: អាជីវ: ក្យាម: សតិ សមាធិ ក្ងប់ាន: តាំង ៣ នេះ ឈ្មោះថាមគ្គសច្ចុ ការគ្រាស់ដឹងដោយអំណាចនៃការលេះថា សុ ៖ សោមនស្សកើត ឡើង ព្រោះអាស្រ័យវេទនា ព្រោះអាស្រ័យសញ្ញា **ព្រោះ**អាស្រ័យសង្ខារទាំងឡាយ ព្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណ នេះជាអា-និសង្សរបស់វិញ្ញាណ ដូច្នេះ ឈ្មោះថាសមុខយសច្ចុ កាត្រោស់ដឹង ដោយអំណាច នៃការកំណត់ជំងឺថា វិញ្ញាណ មិនទៀង ជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រលជាធម្មតា នេះ ជាគោសរបស់វិញ្ចាណ ដូច្នេះ ឈ្មោះថា **ុក្ខស**ច្ច ការត្រាស់ដឹងដោយអំណាច នៃកា**រធ្វើ**ឲ្យជាក់ច្បាស់ ថា ការបន្ទោបង់នូ**វ**ជន្មក់គ ការលះបង់នូវជន្មក់គ ឯណា ក្នុងវិញ្ចាណ នេះជាការរលាស់ចេញ នូវវិញ្ចាណ ដូចេះ ឈ្មោះថានិរោធសច្ចុ ការ ត្រាស់ដឹងដោយអំណាចនៃការអប់រំ គំ ទិដ្ឋិ សង្គប្បៈ វាថា កម្មនៈ អាជីវៈ វាយាម: សតិ សមាធិ ក្នុងហិនៈ ៣ នេះ ឈ្មោះថាមគុសឲ្ ។ (66) សក្ខ: ដោយអាការប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ សក្ខ: ដោយអការ៣យ៉ាន៍គឺ ដោយអត្តថាស្វែងកេខ ដោយអត្តថាចំណាំ ខុក១ ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង**១ៗ**

សុត្តន្តូចិដកេ १ ្ទុកនិកាយស្ស ចដិសម្តិភមគ្គោ

ជាតិ គឺខំពេញ គឺសមុឧយា គឺជាតិកា គឺបកវាតិ ឃាំ ឃាំសន់ ខ្លួន សក្ខំ ជាតិ ការខំពេញ កាសមុឧយា ការជាតិកា ការប្បកាវតិ ឃាំ បេក្តៃហ ខ្លួន សក្ខំ ជាតិញ្ចា បជាលាតិ ជាតិសមុឧយញ្ បជាលាតិ ជាតិខំពេញ បជាលាតិ ជាតិខំពេលកាម៉ធ់បនិបនិបនញ្ ប្រាស្តិ

សុត្តស្ថិជិក १९ កនិកាយ បដិសម្តិភមគ្គ

សក្ខ: ដោយអត្ថថាស្វែងរក តេដ្ឋចម្ដេច ។ ជ៣មរណ: មាខអ្វីជា ហេតុ មានអ្វីជាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើត យ៉ាង៍ នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាស្វែងកេ ជ៣មរណ: មានជាតិជា ហេតុ មានជាតិជាទីប្រជុំកើត មានជាតិជាកំណើត មានជាតិជាដែនកើត យ៉ាង នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវជ៣មរ-ណៈផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើតនៃជ៣មាណៈផង ដឹងច្បាស់នូវការរលត់ នៃដកមរណៈផង ដឹងច្បាស់នូវបដិបទ ដាដ់ណើរទៅកាន់ការរលត់ នៃជ៣មរណៈផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ចៈ ដោយអគ្គថាគ្រាស់ដឹង ។ ជាតិ មានអ៊ីជា ហេតុ មានអ៊ីជា ឲី (បុផុំ កើត មានអ៊ីជាក់ ណើត មានអ៊ីដាដែនកើត យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសប្ត: ដោយអត្តថាស្វែងវត ជាតិ មានភពជាហេតុ មានភពជាឲ្យជុំកើត មានភពជាកំណើត មានភពដៅដែនកើត យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអគ្គថាចំណាំខុត បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវជាតិផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើត នៃជាតិផង ដឹង ច្បាស់នូវការរល់ន់នៃជាតិផង៍ ដឹងច្បាស់នូវបដិបទាជាជំណើរទៅកាន់ការ វលត់ នៃជាតិផង យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាក្រាស់ដឹង ។

យុគខទូវិគ្គេ សច្ចុកថា

នុទានានំ គឺខិនានំ គឺសមុនយំ គឺជាតិគំ គឺមក់ខ្លិ ឃាំ ឃាំសន ដ្ឋេន សម្ជុំ នទានានំ តណ្ហា-ខិនានំ តណ្ហាសមុនយំ តណ្ហាជាតិគំ តណ្ហាមក់ខ្លិ ឃាំ មក្តេមដ្ឋេន សម្ជុំ នទានានញ្ មជាលាតិ នទោ-នានេសមុនយញ្ មជាលាតិ នទោៈខេញ មជាលាតិ នទោ-ជាលាតិ នទានានធំពេនតាម៉ឺដ៏មដ៏មនញ្ មជាលាតិ ឃាំ មជិបាននៃពេនតាម៉ឺដ៏មដ៏មនញ្ មជាលាតិ

យុគនទូវគ្គ សច្ចុកថា

កព មានអ្វីជាហេតុ មានអ្វីជាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាកំណើត មាន អ្វីជាដែនកើត យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសក្ខ: ដោយអត្តថាស្វែង៍រក ភពមាន **ទេហ្សា**នជា ហេតុ មានទេហ្សានជាតិប្រជុំ កើត មានទេហ្សានជាក ណើត មានទេហ្ខានជាដែនកើត យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្ថ ចំណាំទុក បុគ្គលដ៏ង៍ច្បាស់នូវភពផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើតនៃភពផង ដឹងច្បាស់នូវការរលត់នៃកពផង ដឹងច្បាស់នូវបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ ការរលត់ នៃកពផង៍ យ៉ាង៍ នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្ថថាត្រាស់ដឹង៍ ៗ ទហ្វខាន មានអ្វីជាហេតុ មានអ្វីជាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើត យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសក្ខ: ដោយអត្តថាស្វែងរក 🗣 ទាន មានតណ្ដាជា ហេតុ មានតណ្ដាជា ဳ ប្រជុំ កើត មានតណ្ដាជា ត់ណេត មានតណ្ដាជាដែនកើត យ៉ាងខេះ ឈ្មោះថាសក្ខុ: ដោយអត្តថា ចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់ន្លាទ បានផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើតនៃ ទេហ្ខានផង៍ ដឹងច្បាស់នូវការរលត់ ខែទេហ្ខានផង៍ ដឹងច្បាស់នូវបដិបទា ជាដំណើរទៅកាន់ការលេត់ នៃទេហ្ខានផង៍ យ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង ។

សុត្តន្ត្រចិដ្ឋពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្គោ

សុត្តន្តប៊ិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

តញ្ហា មានអ្វីដាហេតុ មានអ្វីដាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាកំណើត មាន
អ្វីជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសប្តូះ ដោយអត្តថាស្វែងវក តញ្ហា
មានវេទនាដាហេតុ មានវេទនាជាទីប្រជុំកើត មានវេទនាជាកំណើត
មានវេទនាជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសប្តូះ ដោយអត្តថាចំណាំ
ទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវតណ្ហាផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើតនៃតណ្ហា
ផង ដឹងច្បាស់នូវការរលត់នៃតណ្ហាផង ជឹងច្បាស់នូវចិប្រជុំកើតនៃតណ្ហា
ផង ដឹងច្បាស់នូវការរលត់នៃតណ្ហាផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសប្តូះ
ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង ។

វេទនា មានអ្វីដាហេតុ មានអ្វីដាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាស្វែងក វេទនា មានផស្សៈជាហេតុ មានផស្សៈជាទីប្រជុំកើត មានផស្សៈជាកំណើត មាន ផស្ស:ជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវវេទនាផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើតនៃវេទនាផង ដឹង ច្បាស់នូវការរលត់នៃវេទនាផង ដឹងច្បាស់នូវបដិបទា ជាដំណើរទៅកាន់ ការរលត់នៃវេទនាផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹងៗ

យុគនទូវិគ្គេ សច្ចកថា

ដស្បោ គឺខំខាល គឺសមុខយោ គឺជាតិកោ គឺមកកេត៌ ឃំ បិសខដ្ឋេខ សច្ចំ ៩ស្បា សខ្បាប យតខេតិសាល សខ្បាយនឧសមុខយោ សខ្បាយន-ឧជាតិកោ សខ្បាយនឧសមុខយោ សខ្បាយន-សច្ចំ ៩ស្បីញ្ចា មជានាតិ ៩ស្បីសមុខយញ្ចា មជានាតិ ៩ស្បីពិភេឌញ្ចា មជានាតិ ៩ស្បីខំភេឌកាមិនីមដឹម-ឧញ្ចា មជានាតិ ឃំ មដិវេឌដ្ឋេខ សច្ចំ ។

យុគនទ្ធវិគ្គ សច្ចុកថា

ផស្រៈ មានអ្វីជាហេតុ មានអ្វីជាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាស្វែងក ផស្បៈ មានសទ្យាយតនៈជាហេតុ មានសទ្យាយតនៈជាទីប្រជុំកើត មានសទ្យាយតនៈជាកំណើត មានសទ្យាយតនៈជាកំណើត មានសទ្ឃា-យតនៈជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវផស្សៈផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើតនៃផស្សៈផង ដឹង ច្បាស់នូវការលេត់ នៃផស្សៈផង ដឹងច្បាស់នូវចិប្រជុំកើតនៃផស្សៈផង ដឹង កាន់ការលេត់ នៃផស្សៈផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្ត ចាត្តការលេត់ នៃផស្សៈផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្ត

សទ្បាយតនៈ មានអ្វីដាហេតុ មានអ្វីដាទីប្រជុំកើត មានអ្វីដា
កំណើត មានអ្វីដាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសប្តៈ ដោយអត្តថា
ស្វែងរក សទ្បាយតនៈ មាននាមរូបជាហេតុ មាននាមរូបជាទីប្រជុំកើត
មាននាមរូបជាកំណើត មាននាមរូបជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះ
ថាសប្តៈ ដោយអត្តថាចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវសទ្បាយតនៈផង
ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើត នៃសទ្បាយតនៈផង ដឹងច្បាស់នូវការរលត់
នៃសទ្បាយតន:ផង ដឹងច្បាស់នូវបដិបទ ជាដំណើរទៅកាន់ការរលត់
នៃសទ្បាយតន:ផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសប្តៈ ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង ៗ

សុត្តន្ត្រប់ជីពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមក្តោ

វិញ្ញាណ់ គាំធំខាន់ គាំសមុខយំ គាំជាត់គាំ
គាំបក់ខ្លំ រំព្ញាណំ សង្ខាជំនាន់ សង្ខាសមុខយំ សង្ខាជាត់គាំ សង្ខាប្បកំខ្លំ រំព្ញាណបក្សខ្លំ សង្ខាជាត់គាំ សង្ខាប្បកំខ្លំ រំរំ បក្សហដ្ឋឧ សម្ធំ វិញ្ញាណហា បដានាត់
វិញ្ញាណសមុខយញ្ជា បដានាត់ វិញ្ញាណជំពានញ្ជា
បដានាត់ វិញ្ញាណសំពេនកាម៉ឺដីបដិបឧញ្ជា បដានាត់
រំព្

សុត្តន្ត្រិជិត ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

នាមរូប មានអ៊ីដាហេតុ មានអ៊ីដាទីប្រជុំកើត មានអ៊ីជាកំណើត មានអ៊ីដាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសក្ខ: ដោយអត្តថាស្វែងកេ នាមរូប មានវិញ្ញាណដាហេតុ មានវិញ្ញាណជាទីប្រជុំកើត មានវិញ្ញាណ ជាកំណើត មានវិញ្ញាណជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសក្ខ: ដោយ អត្តថាចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវនាមរូបផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើត នៃនាមរូបផង ដឹងច្បាស់នូវការលេត់ នៃនាមរូបផង ដឹងច្បាស់នូវបដិចថា ជាដំណើរទៅកាន់ការរលត់ នៃនាមរូបផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសក្ខ:

វិញ្ញាណ មានអ្វីដាហេតុ មានអ្វីជាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាស្វែងកេ វិញ្ញាណ មានសង្ហារជាហេតុ មានសង្ហារជាទីប្រជុំកើត មានសង្ហារ ជាកំណើត មានសង្ហារជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយ អត្តថាចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវវិញ្ញាណផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើត នៃវិញ្ញាណផង ដឹងច្បាស់នូវការលេត់នៃវិញ្ញាណផង ជឹងច្បាស់នូវ បដិបទា ជាដំណើរទៅកាន់ការរត់នៃវិញ្ញាណផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា សច្ច: ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹង ។

យុគសទ្ធវិគ្គេ សច្ចុកថា

សេទូក្រ តិខិតលោ តិសមុខយា គឺជាតិតា តិបក្សតិ ឃាំ ឃសខដ្ឋេខ សេទូ សេទូក អាំជ្ជាធិ-ខានា អាំជ្ជាសមុខយា អាំជ្ជាជាតិកាា អាំជ្ជាបក្សតិ ឃាំ បាំក្តេចដួន សេទូ សេទូក ច បជានាតិ សេទូសេមុខយញ្ បជានាតិ សេទូក្រេចពេញ ប-ជានាតិ សេទូបេខិព្រេខកាមិខីបដ៏បខេញ្ បជានាតិ ឃាំ បដិបាជដ្នេ សេទូ ។

(២៧) ជាបញ្ចេញ ខុត្តាសត្ថ ជាតិ សមុខយស់ថ្ន ឧកិច្ចិច និស្បាណ់ និបានស់ថ្ង និបានឲ្យជានេយា មក្សស់ថ្ង ជាតិ ខុត្តាស់ថ្ង ភាយា សមុខយស់ថ្នាំ ឧក្សម្និច និស្បាណ់ និបានសម្ធំ និបានឲ្យជានេយា មក្សម៌្ន កាយា ខុត្តស់ថ្ង ឧទាខាន់ សមុខយស់ថ្នំ ឧកិច្ចិច និស្បាណ់ និបានស់ថ្ង និបានឲ្យជានេយា មក្ស សំចំនិស្បាណ់ និបានស់ថ្ងំ និបានឲ្យជានេយា មក្ស ខ្ញុំ ឧទាខាន់ ខុត្តាស់ថ្ងំ និបានឲ្យជានេយា មក្សសំចំ តំណា ខុត្តាស់ថ្ងំ ជានៃ សមុខយស់ថ្ងំ ឧកិច្ចិចិ និស្បាណ់ និបានស់ថ្ងំ និបានឲ្យជានេយ មក្សស់ថ្ងំ សង្ខារ មានអ៊ីជាហេតុ មានអ៊ីជាទី**ប្រ**ជុំកើត មានអ៊ីជាក់ណើត មានអ៊ីជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាស្វែងកេ សង្ខារ មានអវិជ្ជាជាហេតុ មានអវិជ្ជាជាទីប្រជុំកើត មានអវិជ្ជាជាកំណើត មានអវិជ្ជាជាដែនកើត យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្តថាចំណាំទុក បុគ្គលដឹងច្បាស់នូវសង្ខារទាំងឡាយផង ដឹងច្បាស់នូវទីប្រជុំកើតនៃសង្ខារ ផង ដឹងច្បាស់នូវការរលត់នៃសង្ខារផង ដឹងច្បាស់នូវបដិបទាជាដំណើរ ទៅកាន់ការរលត់នៃសង្ខារផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាសច្ច: ដោយអត្ត ថាគ្រាស់ដឹង ។

(២៧) ជ៣មរណៈ ជាខុត្តសប្ត ជាតិជាសមុខយសប្ត ការេសាស់ បេញ នូវជាមរណៈនឹងជាតិទាំងពីរ ជានិរោធសប្ត ឯការដឹងច្បាស់នូវ និរោធ ជាមគ្គសប្តៈ ជាតិជាខុត្តសប្ត កពជាសមុខយសប្ត ការេសាស់ បេញនូវជាតិនឹងកពទាំងពីរ ជានិរោធសប្ត ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត កពជាខុត្តសប្ត ១ជាជាសមុខយសប្ត ការេសាស់ បេញនូវជាតិនឹងកពទាំងពីរ ជានិរោធសប្ ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត កពជាខុត្តសប្ត ១ជាខាសប្ ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត ១ជាខេសប្ ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត ១ជាខេសប្ តារេសាស់ចេញនូវ ១ជាខាននឹងតណ្តាទាំងពីរ ជានិរោធសប្ ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត ១ជាខេសប្ តារេសាស់ចេញនូវ ១ជាខាននឹងតណ្តាទាំងពីរ ជានិរោធសប្ ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត តណ្តាជាខុត្តសប្ត វេទនាជាសមុខយសប្ត ការេសាស់ចេញនូវតណ្តានិសីវេទនាទាំងពីរ ជានិរោធសប្ត ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត និសីវេទនាទាំងពីរ ជានិរោធសប្ត ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត និសីវេទនាទាំងពីរ ជានិរោធសប្ត ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសប្ត

សុត្តត្តូចិដពេ ខុទ្ទកនិកាយសុទ្ធ ចដិសម្ភិទាមគ្នោ

ឋានភា ឧុត្ត្រសច្ចុំ ៩ សេត្ត សមុនយសច្ចុំ ឧភិជ្ជិចិ និស្សាឈំ និរោឌសទ្ធិ និរោឌប្បជានភា មក្សទ្ធឹ ៩សេក្ ឧុក្ខសេច្ចុំ សឧក្លយភេនិ សមុឧយសថ្ទុំ ឧភិ-ខ្ញុំបិ និស្សា្រលាំ និរោជសច្ចុំ និរោជប្បជានភា មក្សច្ចុំ សន្បាយតេខ ឧុគ្គសច្ចុំ សមុខ្លស់ ្ខុំ ។-ភិឌ្ឌិ និស្សាលំ និកេខសខ្ញុំ និកេខប្បជានភា ឧသမ္သင့္ သန္နဲ့ ဒီသို့ မည္သက္ မြန္ဒက္ -សច្ចុំ នុកិឌ្ឌិចិ និស្សា្រឈំ និក្សេងសទ្ធិ និក្សេងៗជា-ေသး ဗရုံလစ္နိ င်္ဂဏာလက် ဒုက္ခလစ္နိ လည္ခ်ာဂ សមុខយស់ខ្ញុំ ឧភិទ្ឋិ និស្សាណ និរោជស់ខ្ញុំ ធំពេលបុទ្ធានភា មត្តសថ្មុំ សង្ខាត ឧុក្សសំទុំ អា-ជា សមុនយសថ្នំ នុក់ឆ្នំចំ និស្បា្រណ៍ និក្រេះសថ្នំ **ធំ ភេឌៗ**ជោនយ មត្តស**ខ្ញុំ ។ ៩ភេ**មរណ៍ ខុត្តសេ**ខ្ញុំ**

សុត្តតូចិជិក ? ទួកគិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

វេទនាជាទុក្ខសុក្ខ ផុស្សៈជាសមុខយស់ក្ខ ការរលាស់ចេញនូវវេទនាន់នឹ ផស្សៈ ទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសច្ច ផស្សៈ ជាទុក្ខសក្ខុ សទ្បាយឥន:ជាសមុខយសក្ខុ ការេលាស់ចេញនូវផស្ស:នឹង សទ្បាយឥន:ទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសច្ច សទ្យាយឥន: ជាទុក្ខសក្ខ នាមរូបជាសមុខយសក្ខ ការរលាស់បេញ នូវសទ្យាយតន:នឹងនាមរុបទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹងច្បាស់នូវ និរោធ ជាមគ្គសច្ច នាមរូបជាខុត្តសច្ច វិញ្ចាណជាសមុខយសច្ច ការ រលាស់ចេញនូវនាមរូបនឹងវិញាណទាំងពីវ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹងច្បាស់ នូវនិរោធ ជាមគ្គសច្ច វិញ្ញាណជាទុក្ខសច្ច សង្ខារជាសមុខយសច្ច ការរលាស់ចេញខូវវិញ្ហាណនឹងសង្គារទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹង ច្បាស់ខ្លុំនិយាធ ជាមគ្គសច្ច សង្គារទាំងឡោយជាខុត្តសច្ច អវិជ្ជាជា សមុខយស់ក្នុ ការរលាស់ចេញនូវសង្គារនឹងអវិជ្ជាទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសច្ច ។ ជ៣មរណ: ជាខ្ពស់ប្

យុតនទូវីគ្គេ សច្ចុកថា

ជាតិ សំយា ខុត្តអេទុំ សំយា អមុខយអទុំ នក់ ឆ្នំខំ និស្បាល់ និបានអេទុំ និបានឲ្យជានេតា មក្កអេទុំ ជាតិ ខុត្តអេទុំ កហា សំយា ខុត្តអេទុំ សំយា សមុខយអទុំ នក់ឆ្នំខំ និស្បាល់ និបានសត្តិ និបានឲ្យជានេតា មក្កអេទុំ ១ ខេ ១ អេទ្ហាព ខុត្តអេទុំ អាជ្ជា សំយា ខុត្តអេទុំ សំយា សុខុខយអទុំ នក់ឆ្នំខំ និស្បាលំ និបានអេទុំ និបានឲ្យជានេតា មក្កអេទុំ ១ ខេ ១ សូវាព សុខុខយអទុំ នក់ឆ្នំខំ និស្បាលំ និបានអេទុំ និបានឲ្យជានេតា មក្កអេទុំ ១

> សាហ្វុកថា ។ ភាណាវារំ ។

យុគនទូវគ្គ សច្ចុកថា

ជាតិ ជាទុក្ខសច្ចក៏មាន ជាសមុខយសច្ចក៏មាន ការរលាស់ចេញនូវជក-មរណៈនឹងជាតិទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការជំងឺច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គ-សច្ច ជាតិ ជាទុក្ខសច្ច ករាជាទុក្ខសច្ចក៌មាន ជាសមុខយសច្ចក៏មាន ការរលាស់ចេញនូវជាតិនឹងភពទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹងច្បាស់ នូវនិរោធ ជាមគ្គសច្ច ។ បេ ។ សង្ខារទាំងឡាយ ជាទុក្ខសច្ច អវិជ្ជាជា ទុក្ខសច្ចក៏មាន ជាសមុខយសច្ចក៏មាន ការរលាស់ចេញខ្លាស់គ្នារនឹង អវិជ្ជាទាំងពីរ ជានិរោធសច្ច ឯការដឹងច្បាស់នូវនិរោធ ជាមគ្គសច្ច ។

> ចថ់ សច្ចកថា ។ ចថ់ ភាណវារៈ ។

យុគស្វេះគ្គេ តេជ្ឈង្គកឋា សាវិត្តិទិទាន់

(២៨) សត្តិទេ ភិក្ខាវ ពេជ្ឈស្ថា ភេតខេ សត្ត សតិសម្ពេជ្ឈស្ថា ឧម្មាំខយសម្ពោជ្ឈស្ថា វិបិយសម្ពោ-ជ្ឈស្ថា ប៊ីតិសម្ពោជ្ឈស្ថា បស្សទ្ធិសម្ពោជ្ឈស្ថា សមាជិ-សម្ពេជ្ឈស្ថា ឧបក្ខាសម្ពោជ្ឈស្ថា ៩ទេ ទេ ភិក្ខាវេ សត្ត ពោជ្ឈស្ថា ។

គោជ្ឈស្តាត់ គេខេត្តខ គោជ្ឈស្តា ។ គោជិប្បំ()

សំវត្តខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា ពុជ្ឈខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា អនុពុជ្ឈខ្លីតំ កោជ្ឈស្តា មជិពជ្ឈប្តីតំ គោជ្ឈស្តា សម្ពុជ្ឈខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា ពុជ្ឈខ្មេខ គោជ្ឈស្តា អនុពុជ្ឈខ្មេខ គោជ្ឈស្តា
មជិពុជ្ឈខ្មេខ គោជ្ឈស្តា អនុពុជ្ឈខ្មេខ គោជ្ឈស្តា
គេជ្ញិត់ គោជ្ឈស្តា អនុគោជេ ខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជេ ខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជ ខ្លើតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជ ខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជ ខ្លើតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លីតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជ ខ្លើតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លែតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជ ខ្លើតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លែតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជ ខ្លើតំ គោជ្ឈស្តា មជិកាជេខ្លែតំ គោជ្ឈស្តា អនុគោជ ខេត្ត គេជា ខ្លាំ មជិកាជ ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេត គេជា ខេត្ត គេច ខេត្ត គេច ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេច ខេត្ត គេច ខេត្ត គេច ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេច ខេត្ត គេច ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេត្ត គេជា ខេ

o ង. ម្. ពោធយាតិ ជាហាំ ។

យុគឥទ្ធវគ្គ ពេជ្ឈង្គកប៉ា

សាវិត្តិតិទាន

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ពោជ្យង្គ៍ តើពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាដូចមេច ។ ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គី ព្រោះហេតុប្រព្រឹត្ត ទៅព្រមក្នុងការគ្រាស់ដឹង ឈ្មោះ ថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុ គ្រាស់ដឹងតាម ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងចំពោះ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យគ្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងព្រម ឈ្មោះថា ពោជ្យគ្គី ដោយអគ្គថា ត្រាស់ដឹង ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្ថថា ត្រាស់ដឹងតាម ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាត្រាស់ដឹងចំពោះ ឈ្មោះថាពោជ្យត្ត ដោយ អត្ថថាត្រាស់ដឹងព្រម ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះ ហេតុញ៉ាង៨នឲ្យគ្រាស់ ដឹង ឈ្មោះថា ពោដ្បង្គ ព្រោះហេតុញ៉ាំងដនឲ្យត្រាស់ដឹងតាម ឈ្មោះ ព្រោះហេតុញ៉ាំងជនឲ្យត្រាស់ដឹងព្រម ឈ្មោះថាពោដ្ឋង្គ ដោយអត្តថា ញាំងជនឲ្យគ្រាស់ជីង ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាញ៉ាំងជនឲ្យគ្រាស់ ដឹងតាម ឈ្មោះថា ពោជ្ឈង្គ ដោយអត្តថាញ៉ាំង៨ន ឲ្យគ្រាស់ដឹងចំពោះ

យុគនទូវគ្គេ ពេជ្យង្គកបា

តោជ្ឈន្មា សម្ពោធដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា តោធិបត្តិយដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា អនុតោធិបត្តិយដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា បដិតោ-ធិបត្តិយដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា សម្ពោធិបត្តិយដ្ឋេធ តោ-ដ្ឃន្មា ពុទ្ធិប្បដិសាកដ្ឋេធ^(០) តោជ្ឈន្មា ពុទ្ធិរោបធដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា ពុទ្ធិអភិបាបធដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា ពុទ្ធិទាបធដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា ពុទ្ធិសម្បាបធដ្ឋេធ តោជ្ឈន្មា ពុទ្ធិទាបធដ្ឋេធ

ជាំង្កា សេខ៤ ពេកដឹង យេដឹង្កា សេខ៤ សេដឹង ខេតា ស្រួមពេកដើង យេដឹង្កា សេខ៤ សេដឹង មានា ស្រួមពេក្សិស្ឋាន និក្សា ស្រួស ស្រួស ស្រួស សេដឹង យេដឹង្កា និកស្ដិស្ឋាន យេដឹង្កា និកស្ដិស្ឋា យេដឹង្កា និកស្ដិស សេសដឹង យេដឹង្កា និកស្ដិស្ឋា យេដឹង្កា និកស្ដិស្ឋាន យេដឹង្កា និកស្ដិស្ឋា (គុក្សា និកស្ដីន យេដឹង្កា និកស្ដេស និកស្ដាលដើង (គុក្សា និកសេដីន យេដឹង្កា និកស្ដេលជើង

o ម. ឯត្តន្តូវេ ពុទ្ធិលភនដ្ឋេន ពោដ្ឋគ្រាតិ ទិស្សន្តិ ។ ៤ ម. ឯត្តន្តូវេ មូលហេតុផ្នេន ពោដ្ឋគ្រាតិ ទិស្សន្តិ ។

យុគនទូវគ្គ ពោជ្ឈង្គកថា

ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថាញ៉ាំងជនឲ្យត្រាស់ដឹងព្រម ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គី ដោយអត្តថាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទំណែកនៃការគ្រាស់ជំង ឈ្មោះថា ពោជ្ឈង្គ៍ ដោយអត្តថាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបំណែកនៃការត្រាស់ដឹងតាម ឈ្មោះ ឋា ពោដ្យង្គ ដោយអត្តថាប្រព្រឹត្ត អៅ ក្នុងចំណែក នៃការគ្រាស់ដឹងចំពោះ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុងចំណែកនៃការត្រាស់ដឹង ត្រម ឈ្មោះថា ពោដ្ឋង្គ ដោយអត្តថាការបានចំពោះនូវប្រាយ់ ឈ្មោះ ឋា ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្ថបបណ្ដុះនូវ្យជា ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្ថថា បណ្តុះចំពោះនូវ (ធុដា) ឈ្មោះថា ពោដ្បង្គ៏ ដោយអត្តថា ញ៉ាំងជនឲ្យដល់នូវ ស្រ្គាញ់ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្ថថាញ៉ាំងដែនឲ្យដល់ព្រមនូវ ច្រាថា ។ (៤៩) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ័ ដោយអត្តថាជាមូល ពោជ្យង្គ ដោយអត្ថថា ខ្ញុំតុបម្រង់មូល ពោជ្យង្គី ដោយអត្តថាថៃ ទាំមូល ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្ថប ហេមហេមមូល ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្ថបាបំពេញមូល ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថាធ្វើមូលឲ្យចាស់ក្លា ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថាធ្វើមូលឲ្យបែកវិក ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាញ៉ាំងជនឲ្យដល់នូវមូលប្បដិសម្ភិទា ពោជ្យង្គ៍ ដោយ អត្តថាចម្រើននូវវិស័ក្ខ£មូលហ្វដិសម្ភិទា ពោជ្ឃង្គី របស់ជនអ្នកសម្រេច នូវវសិភាពក្នុងមូលប្បដិសម្តិទា ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថាជាលេតុ ពោ-ជ្ឈង្គី ដោយអត្តថាទំនុតបម្រង់ហេតុ ពោជ្ឈង្គី ដោយអត្តថាថែទាំហេតុ

សុត្តន្ត្តចិដ្ឋកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ពោជ្យដ្ឋា មោត្តមរិក្សដ្ឋេន ពោជ្យដ្ឋា មោតុមរិច្ច-រដ្ឋេន តោជ្ឈីខ្មុំា សេតុស្រាក់ដ្ឋេន ពោជ្ឈខ្មុំា សេតុប្បដ្ឋសត្តិឧដ្ឋេខ ពេជ្ឈដ្ឋា សេតុប្បដ្ឋសត្តិ។ សេខាបនដ្ឋេន ពោជ្ឈស្ថា ហេតុប្បដិសម្តិទាយ វេស៊-សាវជដ្ជេ ពោជ្ឈង្កា មេតុប្បដិសទ្ធិនាយ វស៊ីភា-វេទ្យត្តានទ្វី ពោជ្ឈន៍ ខច្ចុយដ្ឋេន ពោជ្ឈន៍ ខច្ចុ-យទេវិយ ដួន គោជ្ឈ់ខ្មុំ ចច្ចុយទវិក្សា ដួន គោជ្ឈ់ខ្មុំ **ចចិកាតុប្រ**បានីខ យោជាីឡា ចជិកាត្សិស គ្រប់ នេះ នេះ នេះ ចទ្ធិលទ្ធរិស្តានៅខ្មុំ ខេត្តិល្ខា ខ្មុំ មិន្ត្រី ខេត្តិ ពោជា្ត្រ៍ បច្ចេប្បស្ត្រិសខាបនដ្ឋេន ពោជា្ត្រ័ បច្ចុ-យេព្យដ្ឋិសម្ពីនាយ ស្រីការខែដ្ឋេន កោដ្ឋាភ្នំ បច្ចុយ-ប្បដិសត្តិនាយ វស់ភាវៗគ្នាជម្បី ពោជ្ឈដា វិសុន្ធ-ដេច ដោយស្តែ សៃខ្លុំចរិយដេច ដោយស្តែ សៃខ្លុំចរិត្ត-សដ្ឋេខ ដោយ្យីខា វិសុទ្ធិមរិវារដ្ឋេខ ដោយ្យ័ឌា វិសុទ្ធិមរិទ្ធ-រដ្ឋេធ ពោជ្យស់ វិសុខ្វិចវិទាកាដេជ ពោជ្យស់ វិសុខ្វិច្ប-ដឹសត្ថិនដ្ឋេខ តោជាគ្រា សៃក្សិត្បូឌិសត្ថិតាទាមនដ្ឋេន

សុត្តនូចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ពោជ្យង៍ ដោយអត្តថា ចោម ពេម ហេតុ ពោជ្យង៍ ដោយអត្តថា **ពេញ ហេតុ** ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាធ្វើហេតុឲ្យចាស់ក្លា ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាធ្វើហេតុ ឲ្យបែករីក ពោជ្យន្ន ដោយអត្តថាញ៉ាំន៍ជនឲ្យដល់នូវហេតុច្បដិសម្ភិ**ភ** ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាចម្រើននូវសេក្ខងហេតុហ្វដិសម្ភិព ពោជ្យង្គ របស់ ជនអ្នកសម្រេចខ្លាស់ភាពក្នុងហេតុហ្វដ់សម្ភិទា ពោជ្ឈង្គ មោយអត្តថា**ជា** បច្ច័យ ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថា ទំនុកបម្រង់បច្ច័យ ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថា ថៃ ទាំបច្ច័យ ' តោដ្បត្ត៍ ដោយអត្តថា **ចោម**ពេមបច្ច័**យ** ពោដ្បត្ត៍ ដោ**យអត្តថា បំពេ**ញបច្ច័យ ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាធ្វើបច្ច័យឲ្**រូលស់**ក្សា ពោ**ជ្យង្គ ដោយ** អត្តថាធ្វើបច្ច័យឲ្យបែករីក ពោជ្ឃង្គី ដោយអត្តថាញ៉ាំងជនឲ្យដល់នូវបច្ចុយ-ហ្ជដិសម្ភិត តោជ្ឈង្គ៍ ដោយអត្តថាចម្រើននូវវិសីក្នុង៍បុច្ចយហ្ជដិសម្ភិត តោ. ជ្ឈង្គ័ របស់ជនអ្នកសម្រេចនូវវិសីភាពក្នុងបច្ចុយប្បដិសម្ភិទា ពោជ្ឈង្គ័ ដោយ អត្តថាបរិសុទ្ធ ពោជ្ឃង្គ៍ ដោយអត្តថាទំនុកបម្រង់សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថាថែទាំសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថា ចោមរោមសេចក្តី បរិសុទ្ធិ ពោជ្យត្តិ ដោយអត្តថាបំពេញសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ពោជ្យត្តិ ដោយ អត្តថាធ្វើសេចក្តីបរិសុទ្ធិឲ្យបាស់ក្អា ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាធ្វើសេចក្តីបរិ-សុទ្ធិឲ្យបែកវិក ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាញ៉ាំងជនឲ្យដល់នូវវិសុទ្ធិច្បដិសម្ភិទា

យុគនទូវីគ្គេ ពោជ្យង្គកថា

ពេជាឡាខ្លាំ វិសុខ្ទិប្បដិសទ្ធិខាយ វេសិកាវេខឌ្នេ ពេជ្ជ-ស្តែ វិសុទ្ធិប្បឌិសម្ភិលយ វសិកាវប្បត្តាធម្បី ពោជ្ឈស្តា អខារជួឌ្មេខ យេឌ្បីង្ក អខារឌីឧក្ភេកនើន យេឌឹង្ក អចៈ រុឌ្មីត្នរដ្ឋ ខេ យេឌ្ជីន្តែ អនុវឌ្មីត្សូវៈឌើខ យេឌីឌី អខារជីតរូជំនៃ យេជីន្តែ អខារជីតរួស ២៤គើច យេជីវិ-ន្តែ អស់ជួញដឹសម្ភិនដ្ឋេន ពេជ្ឈន្តែ អន់ជួញដឹសម្គិញ-ទា**ប**ឧដ្ឋេខ កោជ្ឈីខ្លាំ អនុវដ្ដប្បដ្ដសម្ព័ធាយ ស៊ី**កា**-វេខដ្ឋេខ យោជ្ឈស្ថា អនុវឌ្ឌ១ ន្រ្ទឹសម្ពិធាយ វស៊ីសាវៗ-ស្ងង្ស យេជាខ្មែរ ចេះ គឺជើន យេជាខ្មែរ ចេះ គឺគឺ-ទេឃ្មិតិតរូប្រភើទ យេឡីម្ក ខេឃ្មិតិតរួជិរភើទ យេឡឹ-ត្ថា ខេត្តម្មីព្រម្មាធិច្ច ពេល្ធិស្ត្រ ខេត្តគិតិពិទ្ធ ឧដ្ឋេ ពោជ្ឈនាំ នេត្តម្បូរដ៏សម្ពិនាទាមជង្គេ ពេជ្ឈខ្លាំ ខេត្តម្មព្រះសម្ព័ធាយ សេីកាវេជដ្ជន ពោជ្ស័យ ខេត្តម្បូជិសថ្មិយយ សេរីសាវប្បត្តានមាំ ពោជ្យសា វិទ្ធាដ្ឋេន ពោជ្យសា វិទ្ធិចរិយដ្ឋេធ

យុតនទូវិគ្គ ពោជ្ឈង្គកថា

ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថាចម្រើននូវវិសិត្តង៍វិសុទ្ធិហ្ជដ៏សម្ភិទា ពោជ្ឃង្គ របស់ ជនអ្នកសម្រេចនូវស៊ីភាពក្នុងវិសុទ្ធិហ្វដិសុទ្ធិទា ពោជ្ឈង្គ ដោយអត្តថាជា អំពើមិនមាន ទោស ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្ថបាទំនុកបម្រង់អំពើមិនមាន ទោស ពោជ្យគ្គី ដោយអត្តថាថែទាំអំពើមិនមាន ទោស ពោជ្យគ្គី ដោយអ**ត្តថា** លេមរោមអំពើមិនមានទោស ពោជ្យឥ្គ ដោយអត្តថាបំពេញនូវិអំពើមិ**ន** មាន ទោស ពោជ្យត្ត ដោយអត្ថថា ធ្វើអំពើដែលមិនមាន ទោសឲ្យបាស់ក្វា ពោជ្យង្គ៏ ដោយអត្តថាធ្វើអំពើមិនមាន ខេសឲ្យបែកកែ ដោជ្យង្គ៍ ដោយ អត្តថាញ៉ាំងដនឲ្យដល់អនវដ្ដហ្ជដិសម្ភិទា ពោជ្ឃង្គ ដោយអត្តថាចម្រើននូវ វេសីក្ខុន៍អនវដ្តហ្វដិសម្ភិទា ពោជ្ឃង្គី របស់ជនអ្នកសម្រេចនូវវេសីភាពក្នុង អនវដ្ដប្បដិសម្តីទា ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថា នេត្តម្ម: (ការចេញចាកកាម) ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថា «នុកបម្រង់នេត្តម្ម: ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាថៃ ពាំ នេត្តម: ពោជ្បត្ត ដោយអត្តថាលាមរោមនេត្តម្ម: ពោជ្បត្ត ដោយអត្ត ថាបំពេញ នេត្តម្: ពោជ្យត្ត ដោយអត្ថថា ធ្វើនេត្តម្:ឲ្យបាស់ក្រា ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាធ្វើនេត្តម្:ឲ្យបែករីក ពោជ្ឃគ្គ ដោយអត្តថាញ៉ាំងជនឲ្យដល់ នូវនេត្តមហ្វដ៏សម្តិត ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាបម្រើននូវវិសិក្ខងនេត្តម្ ប្បដិសម្ភិទា ពោជ្យង្គ របស់ជនអ្នកសម្រេចនូវវេសីភាពក្នុងខេត្តមូហ្សដិស-មិ្ទា ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាមៃុត្តិ ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាទំនុកបម្រង់ម៉ែត្ត

សុត្តត្តូចិដិពេ ខុខ្ទារនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្គោ

ពោជ្ឈនាំ វិទុត្តិមក្តេសដ្ឋេធ ពោជ្ឈនាំ វិទុត្តិមរិករដ្ឋេធ ពេលដូច្នា វិទុត្តិបរិទ្ធរដ្ឋេខ ពេលដូច្នា វិទុត្តិបរិទាក-ដ្ឋេន គោជ្ឈស់ ម៉ៃតុតិប្បដឹសត្តិខដ្ឋេន គោជ្ឈស់ ម៉ឺមុ-ត្តិប្បដិសត្តិសាទាបល់ដែល ពោជ្ឈងា វិមត្តិប្បដិសត្តិ-ឧល វេសីភាវេនដ្ឋេន ពេលដ្ឋាញ់ វិមុត្តិឲ្យដឹសម្តិធាយ ្រុស្សាវប្បត្តាឧម្បី ពេជ្ឈស្ថា អភាសាវដ្ឋេខ ពេជ្ឈស្ អនាសាចរិយដ្ឋេន ពោជ្ឈដ្ឋា អនាសាថាក្ដីពង្រេ ពោជ្ឈស្ថា អភាសវមរិកជ្រើន ពេជ្ឈស្ថា អភាសវមរិ-តិរុះដើន យោជឿស្តី អយុទារុត្ស មេ ដើន យោជឿស្ថី អយុ-សារព្យដ្ឋសន្តិខដ្ឋេខ ពេជ្ឈខ្លាំ អស្ចសារព្យដ្ឋសន្តិធាចាច-ខដ្ឋេខ តោជ្ឈ់ខ្លាំ អនាសាវឲ្យដ៏សម្ពិធាយ ស៊េកាវេខដ្ឋេខ ដោជ្ឈុខ អស្ចមវប្បដ៌សម្តិខាយ សេីសាវប្បត្តាធម្បី ពេលជាខ្ញុំ រំបងជើន លេចជីខ្លែ រូបមេខរួលជើន លេក ជាខ្លា រំបាកបរិត្តមាដ្ឋេន គោជាខ្លា វិបាកបរិកាជ្ជេន ពេលជា្យស្តា ព្រៃកាយរដ្ឋពង្គោះ ដោយ ដ្ឋាញ ព្រៃកាយរិទ្យាកាដ្ឋេច

សុត្តនូចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ ចដិសម្តិទាមគ្គ

ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាថែទាវិមុត្ត ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថា ចោមពេមវិមុត្ត ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាបំពេញវិមុត្ត ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាធ្វើវិមុត្ត ឲ្យបាស់ក្លា ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថាធ្វើវិមុត្តឲ្យបែករឹក ពោជ្យង្គ៍ ដោយ អត្តថាញ៉ាំងជនឲ្យដល់នូវវិមុត្តហ្វដិសម្ភិទា ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាចម្រើន នូវ៉ស៊ី ក្នុងវិមុត្តិហ្មដ៏សម្តិត ពោជ្ឈង្គី របស់ជនអ្នកសម្រេចនូវ៉ូវស៊ីភាព កង់វិមុត្តហ្សុជិសមុំទា ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាការមិនមានអាសវ: ពោជ្យង្គ ដោយអត្ថបាទនុកបម្រង់នូវការមិនមានអាសវៈ ពោជ្យង្គ ដោយអត្ថបាថៃ ពុំនូវការមិនមានអាសវ: ពោជ្យង្គ ដោយអត្ថថាចោមរោមនូវការមិនមាន អាសវៈ ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាបំពេញនូវការមិនមានអាសវៈ ពោជ្យត្ត ដោយអត្តធ្វើនូវការមិនមានអាសវៈឲ្យចាស់ក្ងា ពោជ្យគ្គ ដោយអត្តថាធ្វើ នូវការមិនមានអាសវៈឲ្យបែករីក ពោជ្យុង្គ ដោយអត្ថថាញ៉ាំងជនឲ្យដល់ ន្ទាំអនាសាហ្វដិសម្ភិទា ពោជ្ឈង្គ៍ ដោយអត្តថាចម្រើន ន្ទាវសិក្ខុង៍អ**នា**-សហ្វេដិសម្ភិត ពោជ្ឃង្គី របស់ជនអ្នកសម្រេចនូវ៉េស៊ីភាពក្នុងអនាសវ-ប្បដិសម្តិទា ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាវិវេត ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថា អត្តថា ចោមរោមវិវេក ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាបំពេញនូវវិវេក ពោជ្យត្ត ដោយអត្តថាធ្វើវិវេកឲ្យបាស់ក្លា ពោដ្យង្គ ដោយអត្តថាធ្វើវិវេកឲ្យបែករក

យុតនទូវិគ្គេ ពោដ្ឋង្គិកថា

គោជ្ឈូត្ត វិបកាប្បដិសត្តិឧដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត វិបកាប្បដិសត្តិឧក
ប្បដិសត្តិឧកមានខេត្ត គោជ្ឈូត្ត វិបកាប្បដិសត្តិឧក
យ វិសីកាវឧដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត វិបកាប្បដិសត្តិឧកយ
វិសីកាវប្បត្តានម្បី គោជ្ឈូត្ត វិបកាប្បដិសត្តិឧកយ
វិសីកាវប្បត្តានម្បី គោជ្ឈូត្ត ភេសក្តេខដួន គោជ្ឈូត្ត
ភេសក្តេចបៃបដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត ភេសក្តេខដួន គោជ្ឈូត្ត
ភេសក្តេចបៃបដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត ភេសក្តេចបិទាក់ដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត
ភេសក្តេចប្រជុំសត្តិឧដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត ភេសក្តេចប្រជុំសត្តិឧក
នាមាបនដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត ភេសក្តេចបិទាក់ដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត
ភេសក្តេចប្រជុំសត្តិឧដ្ឋេន គោជ្ឈូត្ត ភេសក្តេចប្រជុំសត្តិឧក
ភេសក្តេចប្រជុំសត្តិឧក្សេន គោជ្ឈូត្ត ភេសក្តេចប្រជុំសត្តិឧក
ភេសកាវប្បត្តានម្បី គោជ្ឈូត្ត ។

(៣០) មូលដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោជ្ឈស្នា ហេតុដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោជ្ឈស្នា បច្ចុយដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោជ្ឈស្នា សៃពុធ្ធដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោជ្ឈស្នា អស់ជ្ជដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោជ្ឈស្នា ខេត្តាម្មដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោជ្ឈស្នា វិមុត្តដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោជ្ឈស្នា អសស់ដ្ឋិ ពុជ្ឈឆ្នាំតំ ពោដ្យង៍ ដោយអត្តថាញ៉ាំងដនឲ្យដល់ នូវវិវេកប្បដិសម្ភិទ ពោដ្យង្គី
ដោយអត្តថាចម្រើននូវវិសីក្នុងវិវេកប្បដិសម្ភិទា ពោដ្យង្គី របស់ពួកដនអ្នក
សម្រេចនូវវិសីភាពក្នុងវិវេកប្បដិសម្ភិទា ពោដ្យង្គី ដោយអត្តថាការលះបង់
ពោដ្យង្គី ដោយអត្តថាទំនុកបម្រង់នូវការលះបង់ ពោដ្យង្គី ដោយអត្តថាថៃ
ទំន្ងិការលះបង់ ពោដ្យង្គី ដោយអត្តថាចោមរោមនូវការលះបង់ ពោដ្យង្គី
ដោយអត្តថាបំពេញនូវការលះបង់ ពោដ្យង្គី ដោយអត្តថាធ្វើនូវការលះបង់
ឲ្យចាស់ក្រា ពោដ្យង្គី ដោយអត្តថាធ្វើនូវការលះបង់ឲ្យបែករិក ពោដ្យង្គី
ដោយអត្តថាញ៉ាំងដនឲ្យដល់នូវរវាស្បត្តប្បដិសម្ភិទា ពោដ្យង្គី ដោយអត្ត
ថាចម្រើននូវវិសីក្នុងពេស្សគូហ្ជដិសម្ភិទា ពោដ្យង្គី របស់ពួកដនអ្នក
សម្រេចនូវវិសីភាពក្នុងពេស្សគូហ្ជដិសម្ភិទា ពោដ្យង្គី របស់ពួកជនអ្នក

(៣០) ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃមូល ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃ ហេតុ ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃបច្ច័យ ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ព្រោះ ហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការបរិសុទ្ធិ ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃអំពើមិនមាន មោស ឈ្មោះថា ពោជ្យត្តី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវ អត្តនៃ នេត្តម្ម: ឈ្មោះថា ពោជ្យត្តី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវ ឈ្មោះថា ពោជ្យត្តី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃការមិនមានអាសវៈ

សុត្តត្តបិតិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិភាមគ្នោ

ពេលដ្ឋាស្ត្រី វិវេកាដ្ឋី ពុស្សីខ្លុំ តំ ពេលដ្ឋាស្ត្រី វេកាស្ត្រូង ពុស្ស-រ៉ូត់ តោជ្ឈស្ត់ មូលច**លេដ្ឋ** ពុជ្ឈឆ្នាំ តោជ្ឈស់ **ហេ**តុ-ចរិយដ្ឋំ ពុជ្ឃន្និត៌ ពោជ្ឃន្ថា មច្ចុយខរិយដ្ឋំ តុជ្ឃឆ្នាំតំ ពេលជាខ្លាំ រុមវិទិន្ន្រព្ឋភ្នំ សង្ឃឹង សង្ឃឹង មេខុខ មេ រល់ដ្តី ឯងរីខ្មុំ យេជាង ខេង្គិត ស្រុក ស្នា មន្ត្រី មនា នេះ ជាគ្រា វិមត្តិចរិយដ្ឋិ ពុជា្ត្រីគិ ពេជា្ត្រា អភាសាមរិយដ្ឋិ ត្រូវពីតិ ពោជ្យថា វិវេត្តបេជ្ជ តុជាពីតិ ពោជ្យថា ហេស្បាក្ត្រិយដ្ឋ ត្រូវដ្ឋិត កោជ្ឈស្ថា មូលបក្តែហដ្ឋិ ព្យុធ្វីត ព្រាជ្យស្ត្រ ។ មេ។ វេសាក្រុចក្រុសជ្ញុំ ពុជ្ឈត្តិ ពោជ្ឈន៍ ម្វល់មរិវរដ្ឋ ពុជ្ឈឆ្នីន៍ ពេជ្ឈន៍ ។ មេ**។**

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ចដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃវិវេក ឈ្មោះថាពោ-ជ្ឃង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការលះបង់ ឈ្មោះថាពោដ្ឃង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការទំនុកបម្រងិមូល ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការទំនុកបម្រង់ហេតុ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការខំនុកបម្រង់បច្ច័យ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការទំនុកបម្រង់សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការទំនុកបម្រង់ នូវអំពើមិនមាន ទោស ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គី ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការទំនុកបម្រង នូវនេត្តម: ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាសដឹង នូវអត្តនៃការ ^{ទំនុ}កបម្រង់នូវវិមុត្តិ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃការទំនុកបម្រង់អំពើមិនមានអាសវៈ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការទំនុកបម្រង់នូវវិវេក ឈ្មោះថា ពោជ្យផ្គ វេត្រាះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការទំនុកបម្រង់នូវការលះបង់ ឈ្មោះថា ពោដ្បង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការថែទាំនូវមូល ។ បេ។ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការថែទាំការលះបង់ ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងំនូវអត្តនៃការលេមរោមនូវមូល ។ ៤ ។

យុគនទូវីគ្គេ ពោជ្ឈង្គកថា

រោស្សិតចរុស្សេត្ត ១៩ខេត្ត ខេត្ត ទិស្សរួសិត ត្សត្តិត ខេត្ត ១ខេត្ត មេខា ស្រុះ ខេត្ត ស្ត្រិត ពេល្យស្តែ ម្**ស**មវិទាក់ខ្លែំ ព្រល្បីធ្វើ ពេល្យស្តែ ១មេ។ ក្រេស្បីដូច្នានាងគឺ ឯងពីខ្លួន យោជាខ្លែ គំហាស់ ក្នុង ដូំ ពុជ្ឈត្តិត ពោជ្ឈស្ថា ។មេ។ វេស្សក្តុប្បជិសម្ភិធដ្ឋ ត់ជាខ្មីខ្មុំ យេជាខ្មុំ តំហាល់ ខ្មុំ សំខាងស្នេង មា ជាខ្លួន យោជាឱ្យ រាធេរ មេសានជានុកាន់យោយពង្គី ពុជាខ្លួន យេជាខ្លែ មូលប្បដិសម្ពិនាយ រស់ការជដ្ឋ ត់ពីខ្មុំខ្មុំ យេជាខ្មែរ ម្នេញក្នុងមួយ ក្នុងមុ <u>ឧដ្ឋ ពុឌ្ឍ ទី ពោឌ្យទ័</u> ។ មេ ។

ដុំ ពុជ្ឃន៍តំ ពេកជា្រដ្ឋ មរិក្ខេចខដ្ដំ ពុជ្ឃន៍តំ ពេកជា្រដ្ឋ ពុក្សន៍តំ ពេកជា្រដ្ឋ ពុជ្ឈន៍តំ ពេកជា្រដ្ឋ ពុក្សន៍ ពុក្សន៍តំ ពេកជា្រដ្ឋ មុខិត្ត ពេកជា្រដ្ឋ ពុក្សន៍ ពុក្សន៍តំ ពេកជា្រដ្ឋ មុខិត្ត ពេកជា្រដ្ឋ ពុក្សន៍តំ ពេកជា្រដ្ឋ

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃការចោមពេមនូវការ លះបង់ ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លុវអត្ថនៃការបំពេញមូល ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គី ព្រោះ ហេតុគ្រាស់ដឹងខ្លុវអត្ត ខែការបំពេញ នុវិការលះបង់ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការធ្វើ មូលឲ្យបាស់ក្លា ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ័ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវ អត្តនៃការធ្វើនូវការលះបង់ឲ្យចាស់ក្លា ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ក្រោះហេតុ ត្រាស់ជំង៏ នូវអត្តនៃការធ្វើមូលឲ្យបែករិក 🤊 បេ ។ ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង៍នូវអត្ត នៃការធ្វើនូវកា**រលះ**បង់៍ឲ្យបែកវិក ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការញ៉ាំងជនឲ្យដល់នូវមូល-ប្បដិសម្ភិ៣ ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃ ការញ៉ាំងជនឲ្យដល់ នូវកេស្បគ្គហ្វដ៏សម្តិច ឈ្មោះថាពោជ្ឈង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការបម្រើន នូវវិសិក្ខង៍មូលហ្វដិសម្ភិ៣ ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃការបម្រើននូវវិសិក្ខុង រោស្សគ្គប្បជិសម៉ូនា ។ បេ។

(៣६) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង៍នូវអត្តនៃការ ថៃតាំ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង៍នូវអត្ត នៃការ ចោម ពេម ។ បេ។ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង៍នូវអត្ត នៃការ បំពេញ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង៍នូវអត្ត នៃឯកគ្គតាចិត្ត ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង៍ នូវអត្តនៃការមិនរាយមាយ

សុត្តត្តបិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

បក្កស្ត្ន ពុជ្ឈន្នំ ពេជ្ឈន្នា អវិសាវឌ្ឋ ពុជ្ឈន្នំ យោជាខ្លែ អភាវិលដ្ដី ១៧ឆ្នាំទី យោជាខ្លែ អធិញ្ជង្នឹ តុជាដ្រឹត ពេជាវុត្ត ឯកត្បដ្ឋាល់សេខ ចិត្តស្ប ឋិតដ្ឋ ពុជ្ឈតិត ពោជ្យថា អារម្មសាដ្ឋ ពុជ្ឈតិត យោជ្យន៍ គោចរដ្ឋ ពុជ្យន្តិត យោជ្យន៍ **បហាជដ្** ពុឌ្យន្ទឹ ពេឌ្យខ្លាំ បរិទ្ធាកង្ខឹ ពុឌ្ឃន្ទឹក ពេជ្យខ្លាំ វដានដ្ឋំ ពុស្សន៍តិ ពោស្សន៍ វិវដ្ឋន៍ ពុស្សន៍តិ យោជាទ្រី សន្នដ្តី ពុជាន្ត្រីត យោជាទ្រី មហ**ិតដ្តី** ត្សាធ្វីនិត ខោស្ដី ខ្មែត ត្រូវ ត្រូវ គោ-ជាទី អសមារដ្ទី ពុជ្ឈទឹក ពេជាទី សហេដឹ ពុស្សន៍ត ពេលស្ត្រា អនិមិត្តដំ ពុស្សត៍តំ ពេលស្ត្រា

សុត្តនូចិជិក ទុទ្ទពនិកាយ បដិសក្តិទាមុគ្គ

ឈ្មោះថា ពោជ្យផ្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដ៏ង៍នូវអត្ត នៃការផ្គង់ ទ្បើង ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃការមិនវាយមាយ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងីនូវអត្ត នៃធម៌មិនមានកករល្អក់ ឈ្មោះថា ពោដ្ឋង្គី ព្រោះលេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃការមិនញាប់ញុំវ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង់នូវអត្ត នៃចិត្តតាំង នៅនឹង ដោយអំណាចនៃការប្រង៍ ដោយភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃអាវម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃគោចរ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការលះបង់ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការបរិច្ចាគ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ ដឹង នូវអត្តនៃការចេញ ឈ្មោះថាពោដ្បង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹងនូវ អត្ថនៃធម៌ប្រាសហតវដ្ដ: ឈ្មោះថាពោជ្យុគ្គី ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃធម៌ស្វប់ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុគ្រាស់ជំងឺនូវអត្តនៃ ធម៌ដីថ្ងៃថ្វា ឈ្មោះថាពោជ្ឃង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជីងនូវអគ្គនៃវិមុត្តិ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំង៍ នូវអត្ថនៃធម៌មិនមានអាសវៈ ឈ្មោះថា ពោជ្យផ្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងំនូវអគ្គ នៃជមិជាគ្រឿង់ធ្ងង ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងឱ្យអត្តនៃព្រះនិព្វានមិនមាននិមិត្ត

យុធនទ្ធវិគ្គេ ពេជ្ឈង្គកថា

អប្បាណ៌មាំនដ្ដី ពុជ្ឈផ្ដុំនៃ ពោជ្យថា ភាញនដ្ដ ពុជ្ឃ-ឆ្នាំ ពេលជាខ្មែរ ស្នះសង្គឺ ពុល្សឆ្នាំ ពេលជាខ្មែរ មខុស្សខុខ ខ្មុំ មុខារិស្ស យេខាខ្មែ លិខា-និតិ ពេលជាន័យ និយ្យាជន្តឹ ពុល្យព័ត្ត ពេលជាន័ មោតជ្ញុំ ពុជ្ឈត់ ពេជ្ឈត់ ឧស្សឧជ្ជ ពុជ្ឈត់ ពេលដ្ឋាទ្ធា អាធិបនេស្បដ្ដី ពុស្សីទី ពេលដូច្នា ។ (៣৮) សមនុខា មន្ទ្រិន ដំនាំខ្លួន យេ-ជាខ្លា វិបសា្សាយ មនុបស្បនដ្ដ ១៧ខេត្ត កោ-ដូច្នា សមមរិបស់ ស្រាស់ ស្រាស់ដ្ឋ ពុជ្ឈឆ្នាំទាំ ពោ-ជាខ្លាំ លុកឧទ្ទស្ស មខុត្តាត្តិន ពុក្សភ្នំគឺ ពេកដាខ្លាំ សិក្ខាយ ស១នានដ្ឋំ ពុជ្ឈាត់ ពោជ្ឈាត់ អាគេលាសា ខេត្ត ខ្លុំខ្លុំ ខេត្ត

យុគស្ទវិគ្គ ពោជ្ឈង្ខិតថា

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវពង្គ នៃព្រះនិព្វានមិនមាន គ្រឿងតម្កល់ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃព្រះ និព្វានដ៏សូន្យ (ចាតតិលេស) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ័ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នុវអត្តនៃធម៌មានរស់តែមួយ ឈ្មោះថាពោៈវង្គ្រ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការមិនប្រព្រឹត្តលើសគ្នា ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ ជ៏ងនូវអត្តនៃធម៌ជាប់គ្នាជាគូ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង ន្ទវអត្តនៃការចេញ ឈ្មោះថាពោង្ហ៍ត្រី គ្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃ ហេតុ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះបោត្តគោលជំងឺ នូវអត្តនៃការយល់ ឃើញ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ នឹងនូវអត្ថនៃធម៌ជាអធិបតី ។ (៣៤) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការមិនរាយ មាយរបស់សមថៈ ឈ្មោះថា ពោជ្យធ្ន៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្**នេ** ការ ឃើញរឿយ ៗ របស់វិបស្សនា េឃ្នោះថា ពោជ្ឃង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ ដឹងនូវភេត នៃសមថ: នឹងវិបស្សនាមានសេ៉នមួយ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថខែធម៌ជាបគ្ខាជាគូ មិនប្រព្រឹត្តលើសគ្នា ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ្វុងត្វនៃការសមាទាននូវសិក្ខា ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ូអត្តនៃគោចអបស់អា្មម្មណ៍

សុត្តន្ត្បីជីវេ ខុរ្ទកនិកាយស្យូ ជដិសម្តិទាមគ្នោ

លិនស្ស ចិត្តស្ស ចក្កសដ្ឋ ពុជ្ឈផ្គុំគឺ ពោជ្ឈគាំ និទ្ធិសារី ខ្លួមរាំ មួយស្គី ១៩ខ្លែង យោជាឡ នយោរមាន មជាព្រះធានក្តី ១៧២៦ ខេត្ត ប្រជាជា វិសេសាធិកមដ្ឋ ពុជ្ឈឆ្នាំ ពោជ្ឈថា ឧត្តវិទ្យុជិវេជដ្ឋ ត្សូរ តែ ខ្លាំង សព្វាត់សមយដ្ឋ តុស្ត្រិត តោ-င်းကြီး အကြောင်း မေးကို မြောင်း ကို မေးကို အကြောင့် မေးကို အကြောင့် မေးကို မေ (៣៣) សទ្ធិទ្រិយសា ្ធ្រាស្ត្រិ ពេលជាស្តែ ។ សេខ ខេស្ត្រិយសា្ស ឧសាស្ត្រិត ពោជ្ឈាខ្មែរ សន្ធាពលសា្ស អសា្សគ្និយេ អភាទ្បីយដ្ឋឹ ស្នាន្តែ មេនៅខ្មែរ ១ ខេត្ត ឧសាខាល្ខា អរ្មទិវិក អភាទ្បីយដ្ឋ ត្រូវជ្រឹង សោជ្យស់ សង្សម្រាជ្យស្ស ឧបដ្ឋានដ្ឋ **ពុ**ជ្ឈង់ ពោជ្ឈង់ ។បេ។ ឧបេត្តាស-គោជាខ្មែរ ខែជុខស្វានដ្ឋ ពុជ្យឆ្នាំ ពេជ្យស្វា សឡាធិជ្ជិយា ឧស្សាដដ្ឋ ពុង្ស៉េង ពោជ្យ័ ។បេ។

០ 🤋.ម. និរោធបតិដ្ឋាបនផ្នំ ។

សុត្តន្តបំជិត ទុទ្ចកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងឺនូវអត្ត នៃការផ្គង់ ឡើងនូវចិត្ត រួញក ឈ្មោះថាពោជ្យង៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងឺនូវអត្ត នៃការសង្គត់ សត្តិននូវចិត្តជាទទ្ធច្ច: ឈ្មោះថាពោដ្យត្ន ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃ ការព្រង្វើយរបស់វិសុទ្ធិទាំងពីរ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ ដឹងខ្លាំអត្ត នៃការបានខ្លាំគុណវិសេស ឈ្មោះថាពោដ្បង្គ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃការហក់ធ្លុះដ៏ក្រៃលែង ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំងំនូវអត្ត នៃការគ្រាស់ជំងំនូវសច្ច: ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លុវអត្ត នៃធមិញាំងសត្វឲ្យតាំងនៅក្នុងនិរោធ ។ (៣៣) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងខ្លុវអត្ថុនៃការដៀលចំ របស់សន្និទ្រ្ទិយ ។ បេ។ ឈ្មោះថា ពោជ្ឃង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃ ការយល់ឃើញរបស់បញ្ជាំខ្ញុំយ ឈ្មោះថាពោជ្យផ្គុំ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការមិនកម្រើកព្រោះអស្សទ្ធិយៈ របស់សន្ធាគលៈ ។បេ។ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃការមិនកម្រើកព្រោះអវិជ្ជា របស់បញ្ហាពល: ឈ្មោះថា ពេជ្យផ្គុំ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំងំនូវអត្ថនៃការ ប្រង័របស់សតិសម្ពេជ្យង្គី ។បេ។ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ ដឹង់ ខ្លុំអត្តនៃការពិចារណា របស់ ១បេក្ខាស គ្នោដ្បង្គំ ឈ្មោះថា គោដ្បង្គ ក្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការយល់ឃើញ បេសសម្មាទិដ្ឋិ ។ បេ ។

យុតនទូវីគ្នេ ពោជ្យង្គកប៉ា

សញ្សមាន់ស្បា អាំ គ្នេមដ្ឋ ព្យុធ្វាន់ ពេជ្យ-ម្តា **ឥ**ន្ទ្រិយាធំ អា**និម(តយ្យ**ដ្តំ ពុជ្ឈន្និតិ ពោ-ជាគ្នា ពលាធំ អភាម្បីយដ្ឋ ពុជាធ្លើត ពោជ្ឃ-က် ကေးရွာက်ခွဲ မိ**ဏျ**ခမ္မိ ရရွာမှုက် ကေးရွာက် មក្សា មេត្ត ពុជាដ្នៃ យេជាឆ្នាំ សត្បដ្ឋាល្ច និតជាខត្តី ស់ឌីខ្មែង យោឌីខ្មែរ ភាគិតិខែងឃុច ឧម-មានដ្តី តុជាដូត្តិ ពោជាត្រ ឥទ្ធិទានាធំ ឥជា្ធដឹ ពជ្ឈង់ ពោជ្យសា សុទ្ធាន តថដ ពជ្ឈង់ ពេលជាខ្មែរ ខយោសច្ច ខេត្តបាស្រាវិទិត្តិ បំណើង ខេត្ត ជស្រ្ត ៩លានំ សច្ចិត្តិបេឌ្គឺ ពុជ្ឈន្លឹង ពេជ្ឈន្លា^(o) វិតភ្សុ មក្សេចខេត្ត ពុជ្ឈជុំគ្នា មោជស្រែ វិចារ-ស្បី និស្សាស្ត្រី ស្ពី ស្នើ ស្នា នៅ ស្នា ស្និសា នេះ-ណដ្ឋ ត្រូវ ពេល ស្ពាស់ សុខស្ស អភិសាធ្ងនៈ ដ្ឋ ព្រះប្រទិ មោជស្រែ ចិត្តរដ្ឋ ឯកក្ដុ ត្សស្ត្រី ខេដ្ឋ ។

ម. ឯត្តន្តរេ បញ្ហាយ បជាននដ្ឋំ ពុដ្ឋាន្តិតិ ពោដ្ឋាឌ្ឌាតិ ទិស្សាត្តិ ។

យុធនទូវិគ្គ ពោដ្ឋង្គកឋា

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុគ្រាស់ជំងឺនូវអត្ថនៃការមិនរាយមាយ របស់ សម្មាសមាធិ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងឡូវអត្ថ នៃអធិបតី របស់ឥន្ទ្រិយ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លាំអត្ថនៃកាះ មិនកម្រើករបស់ពល: ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃ ភារ ចេញ(ចាក់ដែ្ដ:) របស់ ពោធ្យង្គ ឈ្មោះថា ពោធ្យង្គ ព្រោះ ហេតុគ្រាស់ ដឹងនូវអត្តនៃហេតុរបស់មគ្គ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវ អត្ថនៃការប្រង័របស់សតិហ្វដ្ឋាន ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃគ្រឿងតាំង របស់សម្មហ្វធាន ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃគ្រឿងសម្រេចរបស់ឥទ្ធិបាទ ឈ្មោះថា ពោដ្ឋង្គ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការពិតរបស់សច្ច: ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការស្ងប់រម្វាប់ របស់ធម៌ជាគ្រឿងប្រកប ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃ**ការធ្វើ**ឲ្យជាត់ច្បាស់របស់ផ**ល** ឈ្មោះថា ពោជ្យធ្នី ព្រោះហេតុត្រាសដឹងខ្លុវអត្ត នៃគ្រឿងលើកចិត្ត វបស់វិតក្តុះ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង់នូវអត្តនៃ១០វិហវៈ របស់វិចារៈ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លុវអត្តនៃការផ្សាយ របស់បតិ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងីនូវអត្តនៃការបង្វ របស់សេចក្តីសុខ ឈ្មោះថា ពោដ្យគ្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដ៏ង៍នូវអត្តនៃចិ**ត្** មានអារម្មណ៍តែមួយ ៗ

សុត្តត្តបិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ចដ្ឋិសម្តិភាមគ្នោ

(ಉ) ಕುಸ್ಟ್ ಇಜ್ಜಿ (೧) ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕು ಕಟ್ಟಿಕೆ ಸಿಬ್ಬಿಕಿಕು ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕು ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕು ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕು ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕಿ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕಿ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕಿ ಕಟ್ಟಿಕೆ នដ្ត តុជាត្រី៖ គោជាស្ថា ១៧១១៩ តុជាតិ ពោជា្ស្រ័ សញ្ជាននដ្ដី ព្ជាធ្នើតិ ពោធា្ស្រ័ ឃុំ-កោនដ្តី ពុជ្ឃដ្តីតិ ពោជ្ឈដា អភិពោយៗដ្តី ពុជ្ឈនិតិ ကေးငျွန္မ်ာ $^{(b)}$) မႈကြာဟ နားလာဦး ရုဆ္ဆန္နီ ကေးငျွ-ញ់ ឧសាខមារី ឧរ្យ័ស្ន្ត ដ្ឋាន្ត្រ យោជាឡែ ភាវនាយ រាការសដ្ឋ ពុជ្យត្តិត ពេជ្យភា សច្ច-កាំហែយ ៩សា្ធដ្ខំ ពុជ្ឈឆ្និត ពេជ្ឈថា ១ភូទិ စင္နမ္ရီ ရင္လုပ္ခ်ိန္မွာ ေကာင္လုပ္သံုး တန္နန္ရီ ရင္လုပ္ ជំនាំ ពេលស្រែ មាលស្សាន មាលស្សន្តី ១៧៤៤ គ ពេល្យភ្នាំ សង្ខ័សន្ សង្ខ័សង្គី ពុស្សន៍ក ពេល្យភ្នាំ អស់ខ្ញុំនស្បី អស់ខ្ញុំសង្គឺ ១៩៤ខ្លុំស្ងំ យោជាខ្លែ ។

o ម. អនវដ្ឋនង្នំ ។ ៤ 🤋.ម. អភិញ្ញាយ ញាតង្នំ ពុដ្ឋន្ត្រីតិ ពេដ្ឋង្គ្រាតិ ទិស្សន្តិ ។

(៣៤) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំងំនូវអតុនៃការពើង ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះលេតុត្រាស់ជំងីនូវអត្តនៃការជំងីច្បាស់ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង់នូវអត្តនៃការជំង់**ឲូ**ទៅ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង នូវអត្តនៃការដ៏ង់ព្រម ឈ្មោះថាពោជ្បង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំង់ខ្លាំអត្ត នៃចិត្តមានអាវម្មណ៍តែមួយ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថនៃធម៌ដែលគប្បីត្រាស់ដឹង ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃការពិចារណា របស់បរិញ្ញា ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការលះរបស់បហាន: <u>ឈ្មោះ</u>ថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃ**ភាវនាមានរស់តែមួយ ឈ្មោះ** ថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការពាល់ត្រ**វ** របស់ សច្ចិត្តិយា ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជឹង នូវអត្តនៃគំនរ របស់១ន្ធ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង់នូវអត្តខែគ្រឿងឲ្ ទ្រង់ របស់ពាតុ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដ៏ង់នូវអត្តនៃ កន្ទែងកើតរបស់អាយតន: ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹងនូវ អត្ថនៃបច្ច័យតាក់តែង របស់សង្ខិតធម៌ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃការមិនមានបច្ច័យតាក់តែង របស់អសង្គ័តធម៌ ។

យុគនទូវីត្តេ ពោជ្ឈង្គកថា

[៣៥] ខិត្តដំ ពុជ្ឈនិត ពោជ្ឃជា ខិត្តជញ្ជាក-ដូ ១៩ និង ដោយ ខេត្ត ខេត្ត ដែល និង ពេលដាឡា ចិត្តសា វិដ្ដេជដ្ដី ពុជាព្រឹត្ត ពេលដា្ត ចិត្តស្បា មោតដ្ឋី ពុជ្ឃដ្តីតិ កោជ្ឃភ្ថា ចិត្តស្បា មច្-យដ្ឋ ពុជ្យន្តីតិ ពោជ្យថា ចិត្តស្ប វត្តដ្ឋ ពុជ្យឆ្និតិ ពេលជាខ្មែរ ខេត្តសរ្ត កុម្មដ្ឋ ពុល្លាធ្វត់ ពេលជាខ្មែរ ស្ស គោចរដ្ឋ ពុជ្ឈន្និតិ ពោជ្ឈង្កា ចិត្តស្ស ចរិយ-ដំ ពុជ្យន្តិ ពេជ្យភា ចិត្តស ក្រត់ជំ ពុជ្យន្តិ យោជ្យស្តែ ចិត្តស្ប អភិធីហាដើ្ដ ពុជ្ឈជ័តិ យោជ**្ឈ**នា ចិត្តសុទ្ធ និយ្យានដ្ឋ ពុជ្ឈន្និត ពេជ្ឈនាំ ចិត្តសុទ្ធ ចំសុះព្រះ ពុឌ្យន្ទឹង ពេជ្យន្ទ័ា ។

យុធន**្ទរឹ**គ្គ ពោជ្ឈង្គកថា

(៣៥) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃចិត្ត ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃការចេញរបស់ចិត្ត ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុ**ត្រា**ស់ដឹងនូវអត្តនៃការវិលត្រឡប់របស់ចិត្ត ឈ្មោះ ឋា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដ៏ង៍ នូវអត្តនៃ ហេតុរបស់ចិត្ត ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃបច្ច័យរបស់ចិត្ត ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃទីកើតរបស់ចិត្ត ឈ្មោះថា ពោជ្យគ្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃភូមិរបស់ចិត្ត ឈ្មោះថាពោជ្យគ្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃអាម្មេណ៍បេស់ចិត្ត ឈ្មោះថាពោដ្<u>ប</u>ន្ត្ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃគោចអបស់ចិត្តវត្ត ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថនៃចរិយារបស់ចិត្ត ឈ្មោះថាពោដ្ឋាន្តី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងខ្លុំអត្ថនៃដំណើររបស់ចិត្ត ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គី ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការប៉ុនប៉ង់របស់ចិត្ត ឈ្មោះថាពោដ្យផ្គ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការចេញរបស់ចិត្ត ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការរលាស់ចេញរបស់ចិត្ត ។

សុត្តន្ត្រិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ចដិសម្ភិទាមគ្នោ

(mb) រាមខេត្ត មារជិចក្តី មេជីខ្មែរ យេជីខ្មែរ ស្ត្រាន្ត្រី ព្រះស្ត្រី ស្ត្រី ស្ត្រ មេជាចដ្តី ពុជ្ឈន្និត ពេជ្ឈខ្មុំ ឯកគ្នេ សញ្ជាចចដ្ ពុជ្ឈន៍ ពេជ្ឈជា ឯកនេះ សក្រានដំ ពុជ្ឈ-ន្ន ពេល្យភា ឯកាត្តេ បក្ខាន្ធន៍ ពុល្យ តិ ពោជ្យស្តា ឯកគេ មសិនជន្ន^(a) ពុជ្ឈឆ្នាំ ពោជ្ឈស្ថា ឯកត្តេ សន្តិដូនឌ្នំ ពុជ្ឈឆ្និត ពេជ**្ឈ**-នា រាកាតេ ម៉ិតុតុដ្ឋ ពុជ្ឈតិត ពេជ្យនា រាកា-ត្តេ **រាត់ ស**ត្តត្តិ **បស្ប**ត្ត ពុជ្ឈត្តិត ពេជ្ឈត្ ប្រកាស្ត្រ យាធិកាតដ្ឋ ពុជ្ឈត្តិត ពោជ្ឈត្ថា ប្. កា តេ វត្តភាតដ្ឋ ពុជ្ឈន៍ ពេជ្ឈស់ វាភា តេ ម. បស្សនង្នំ ។

សុត្តន្តបំជាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(៣៦) ឈ្មោះថាពោដ្ឋង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លុំអត្តនៃការ រំពឹង ក្នុងឯកភារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ នៃការដឹងច្បាស់ ក្នុងឯកគ្គារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃភារដឹងទូទៅ ក្នុងឯកគ្គារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃការដឹងព្រម ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំង់នូវអត្ត នៃចិត្តមានអាវម្មណ៍តែមួយ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃ ការស្ទុះទៅ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាសដឹង នូវអត្ថនៃសេចក្តីដ្រះថ្ងា ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងខ្លាំអត្ថ នៃការតម្កល់ព្រម ក្នុងឯកគ្គារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាសដ៏ង់នូវអត្តនៃវិមុត្តិ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះ ឋា ពេជ្យត្ត ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លាំអត្តនៃការយល់ឃើញ ក្នុងឯកត្តា-វម្មណ៍ថា នេះជាធម្មជាតស្ងប់ ឈ្មោះថាពោជ្យត្ត ព្រោះហេតុត្រាស់ ដឹងនូវអត្ត នៃធម៌ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាកោ-ជ្យង្គី ព្រោះហេតុក្រាស់ជំងឺន្យអគ្គ នៃជមិធ្វើទីកេត ក្នុងឯកភ្ជារម្មណ៍

យុធនទូវិគ្គ ពោជ្ឈង្គកថា

មថឌ្ឌីឧឌ្ឌ ១៧ ខ្លុំ ខេត្ត ពេលស្តែ ១២ ខេត្ត ដឹ ត់ជាខ្លួន យោជាខ្លែ វាមាខេត្ត មិន្ត្រី មិន្ត្រី ចិត្ត ពោជ្យស្តី ឯកគ្នេ ចក្តែមាជ្ញ ព្យុធ្វី ពោជ្យស្ត ស្សាស្ត្រ ស្សារ ស្ត្រ ស្ត្ រុឌ្ដី ស់ជាខ្មុំទូ យេជាឱ្យ រាម ខេ មលោខឌី ស់ជា. ជ្ញ ពោជ្យស់ ឯកត្តេ អធិដ្ឋានដ្ឋ ពុជ្ឈនិត កោ ដៅខ្លួរ នាង នេះ មាន នេះ ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ ស្ក ត្តេ ភាវជដ្ដី ពុជ្យផ្ដុំគំ ពេជជាស្ថា សការត្ត ពហុ ល់កម្ម ពុជ្ជិត ពេជ្ជិត ឯកគេ សុសមុខត-ដ្ឋ ពុជ្យជ្ញុំ ពេលជាខ្មុំ សក្សេង ស្សឹងស្ត្រី ពុជ្យជ្ញុំ ពេលជាខ្មែរ ស្រាស្ត្រ ពុល្យជំនុំ ពេលជាស្ត្រ ពេលជាស្ត្រ ពេលជាស្ត្រ

០ ធ.ម. សុវិសុç្ជំ ។

យុធនទូវគ្គ ពោដ្ឋាង្គកថា

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងអត្តនៃការមិនគាំង៍មាំ ក្នុងឯក-ត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការសន្សំ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការ ព្រះព្ទេះដោយប្រពៃ ក្នុងឯកគ្នារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គី **ព្រោះ**ហេតុ ត្រាស់ដឹងទូវអត្តនៃការកំណត់ កងឯកគ្នារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្ឈង្គី ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការចោមរោម ក្នុងឯកតារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោដ្ឋង្គ ្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃការបំពេញ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ក្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃការប្រមូល ក្នុងឯកតារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាសដឹងទូវអត្ត នៃការអធិជ្ជាន ក្នុង ឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យផ្ទុំ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃកាវ សេពទូទៅ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស ជីង ខ្លុំអត្តនៃការបម្រើន ក្នុងឯកគ្នារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃពហុលិក ្នុ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង៍ ក្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃការអណ្តែតទ្វើងព្រម ក្នុងឯក. ត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងទូវអត្ត នៃការ រួចលកក់លេសដោយប្រពៃ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងឺនូវអត្ត នៃការត្រាស់ជំងឺ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍

សុត្តន្ត្រិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ស្តាស្ត្រ មនុត្សស្និដ្ឋ ព្រះស្ត្រី ព្រះស្ត្រី ស្₋ សត់ជាខែត្តី ស់ជាខ្លុំង យេជាឡុ នូវ នាងខេត់ យេខច-ដំ ពុជ្ឈន៍ ពេជ្ឈន៍ ឯកនេះ អធុពេ**ធន**ដ៏ ពុ-ជាទី៩ ដោយស្រែ ស្គ សេដ្ឋមេខេត្ត ១៨-ជូត ពេលជាខ្មែ ស្កាតេ សម្រោ**ង**លដ្ឋ ពុល្យគ ពេលជាស្តែ ឯកត្តេ ពោធិ៍បត្តិយដ្ឋ ពុជាដូតិ កោជ្ឃ-ខ្លែ រាយខេត្ត អថា ខេត្ត វាយ នៃ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត 8 స్ట్ర រាស ដោសជដ្ឋ ព្យុរដ្ឋិត ពេលជ<u>ា</u>-డ్లు ន័ា **រក**េត្ត ឧដោតខេដ្ត ពុដ្ឋាភូតិ កោដ្ឋាភ្

សុត្តន្តបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការត្រាស់ដឹងតាម ក្នុងឯកគ្នារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ជំង នូវអត្ នៃការត្រាស់ដឹងចំពោះ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការត្រាស់ដឹងព្រម ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការញ៉ាំងជនឲ្យត្រាស់ដឹង ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ័ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃ ការញ៉ាំង៍ជនឲ្យគ្រាស់ដឹងតាម ក្នុងឯកគ្គារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការញ៉ាំងជន **ឲ្យគ្រាស់**ដឹងចំពោះ ក្នុងកត្តាអារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង់នូវអត្ នៃការញ៉ាំងដែនឲ្យត្រាស់ដឹងព្រម ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃធម៌ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹង ក្នុង ឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ័ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃធមិ ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹងតាម ក្នុងឯកតារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃធម៌ជាចំណែក នៃការត្រាស់ដឹងចំពោះ ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃ ធម៌ជាចំណែកនៃការត្រាស់ដឹងព្រម ក្នុងឯកគ្នារម្មណ៍ ឈ្មោះថាពោ-ដ្បង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង **ទូវអត្**នៃការបំភ្លឺ ក្នុងឯកភារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការបំភ្លឺ សម្បើង ភ្នង

យុគនទ្ធវិគ្គេ ពោជ្ឈង្គកថា

ស្តែ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ត្រូវ ស្ត្រ ស្ត្ ប្រជាពលដ្ឋ ពុជ្ឈស្ត្រិត ពោជ្ឈស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ

(៣៧) ម៉ែសាយ ខានដ្ឋំ ពុជ្ឈដ្ឋិតិ ពោជ្ឈក្តា (១)

នៃបានដ្ឋំ ពុជ្ឈដ្ឋិតិ ពោជ្ឈក្តា បតាបនដ្ឋំ ពុជ្ឈក្តិតិ ពេជ្ឈក្តា កាំស្តេកាដំ ពុជ្ឈក្តី ពេជ្ឈក្តា មិលដ្ឋំ ពុជ្ឈក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា កាំសេសាន សន្ទាបនដ្ឋំ ពុជ្ឈក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា អមស្នំ ពុជ្ឈជ្ញិតិ ពោជ្ឈក្តា មិលដ្ឋំ ពុជ្ឈក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា
នំ ពុជ្ឈជ្ញិតិ ពោជ្ឈក្តា មិលដ្ឋំ ពុជ្ឈក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា
នំ ពុជ្ឈក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា ពោជ្ឈក្តា សមដ្ឋ ពុជ្ឈក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា
នំ ពុជ្ឈក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា ពោជ្ឈក្តា តិជ្ញាក្តីតិ ពោជ្ឈក្តា
នំ ពេជ្ឈក្តា ពេជ្ឈក្តា ពេជ្ឈក្តា ពេជ្ឈក្តា

o ឱ.ម. បហានខ្លំ ពុង្**ត្រូតិ** ពោដ្ឃង្គាត់ ទិស្សតិ ។

យុគនទូវិគ្គ ពោជ្ឈង្គិកថា

ឯកត្តាម្មេណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការបំភ្វឺ តាម ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្តនៃ ការបំភ្វឺចំពោះ ក្នុងឯកត្តារម្ម.ហ៍ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ័ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ ដឹង នូវអត្តនៃការបំភ្វឺព្រម ក្នុងឯកត្តារម្មណ៍ ។

(៣៧) ឈ្មោះថា ពោដ្ឋង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃធម៌ ជាជើងរបស់វិម៌សា ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ត ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង នូវអត្តនៃ នំរោធ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការដុតតម្លៅ (កិលេស) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការវុងរឿង ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការកម្លៅសព្វ ខ្វុវ កំលេស ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃធម៌មិន មានមន្ទិល ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ខ្លុំអត្ថនៃធម៌ ប្រាស្លាកមន្ទិល ឈ្មោះថា ពោជ្យគ្នា ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃ ធម៌ឥតមន្ទិល ឈ្មោះថា ពោជ្យផ្ទុំ ព្រោះហេតុត្រាស់ដ៏ង៍ ខ្លុំអត្តនៃធម៌ ដឹស្ងប់ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ក្រោះហេតុត្រាស់ជំង នូវអត្ថនៃធម៌ជាក្រឿង ត្រាស់ដឹង ឈ្មោះថា ពោដ្បង ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ខ្លុវអត្តនៃវិវេក ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការប្រព្រឹត្តិក្នុងវិវេត

សុត្តន្ត្រិជិញ ខុខ្ចកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

វិក្សា ត្រូវ ត្រូវ គ្រាស់ ក្រុង ក្រុ ពោជ្ឈថ្មា ចំរោជជ្ជំ ពុជ្ឈឆ្នឹត ពោជ្ឈថ្មា ចំរោជ-ត្ត្រាត្ត ខេត្ត ខេត្ត ប្រការ ខេត្ត ខេត្ត មត្តដ ពុជ្យតិត កោដ្ឋសា ម៉ែតិចរយៈដ ពុជ្ជធំត ពេលជាខ្លាំ ជន្តដ្ឋី ត្រាំ ត្រាំ នៅខ្លាំ ជន្លឹង ជន្លឹង មូល-ដំ ពុជាទីតិ ពោជាទាំ ១៩សា្ស ភានដំ(®) ពុជាទីត ကောင်းခြင့် အန္တာရှာ မေဆာန်ဦး ရှင်းမျို့နော် ကောင်းမျိုး အနှ ស្បី ៩ឌីខេឌ្គី មជាខ្មែន យេឌីឌ្មែរ ឧចិសារី អគ្គគោយិ-នឹ^(៤) ស់**ជាខ្លួន យោជាខ្លែ ឧប់សារ ឧសស**គី ស់ជាខ្លួន ពេជ្ឈាស្ត់ និធ្ធស្ស ឧបដ្ឋាធិដ្ឋ ពុជ្ឈាធិតិ ពេជ្យាស្តុ

០ a. បទហេដ្ឋំ ។ ៤ ម. វិមោក្ដ្ជំ ។

សុត្តន្តបំជាក់ ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃវិភគធម៌ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង នូវអត្តនៃការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងវិភគធម៌ ឈ្មោះថា ពោជ្យត្ន៍ ក្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃនិកេធ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ក្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងនិរោធ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃការលះបង់ ឈ្មោះ ឋាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងការលះ បង់ ឈ្មោះថា ពោដ្ឋង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃវិមុត្តិ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជឹង នូវអត្តនៃការប្រព្រឹត្តកង្សិទុត្តិ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអគ្គនៃធន្ធ: ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃឫសរបស់ធន្ទ: ឈ្មោះថាពោដ្បង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃជើងរបស់ធន្ទ: ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃធម៌ជាប្រធានរបស់ធន្ទ: ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការសម្រេចរបស់ធន្ទុះ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ័ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃអធិមោត្ត របស់ធន្ទុ: ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង៏ នូវអត្តនៃការផ្គង់នូវចន្ទុ: ឈ្មោះ ឋា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹ**ង** នូវអត្ត**នៃការតម្កល់**នូវចន្ទុះ

យុគសទូវគ្គេ ពោជ្ឈង្គកហិ

(md) ខុត្តស្ប ខំខ្យន់ខ្លំ ពុជ្ឈខ្លុំ ពេជ្ឈខ្លែ ខុត្តស្ប សន្ទខ្លំ ពុជ្ឈខ្លុំ ពេជ្ឈខ្លែ ខុត្តស្ប វិទ្ធិស្ប សន្ទាចខ្លំ ពុជ្ឈខ្លុំ ពេជ្ឈខ្លែ ខុត្តស្ប វិទ្ធិស្ប សំខាន់ខ្លុំ ពុជ្ឈខ្លុំ ពេជ្ឈខ្លែ ខុត្តស្ប វិទ្ធិស្ប នំខាន់ខ្លុំ សញ្ញាត់ខ្លាំ សមុខយស្ប អាយុហន់ខ្លុំ នំខាន់ខ្លុំ សញ្ញាត់ខ្លាំ ពេជ្ឈខ្លែ

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការមិន៣យមាយ របស់ធន្ទ: ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃវិរិយ: ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង នូវអត្ថនៃចិត្ត ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង៍ នូវអត្តនៃវិម៌សា ឈ្មោះ ឋា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង នូវអត្តនៃឲុសរបស់វិម៌សា ឈ្មោះ ឋា ពោជ្យង៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តខែជើងរបស់វីមំសា ឈ្មោះ ឋា ពោដ្យង្គ័ ព្រោះហេតុត្រាស់ដ៏ង៍ នូវអត្ថនៃធម៌ជាប្រធាន របស់ វីមសា ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តនៃការសម្រេច របស់វីមំណៈ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជីង នូវអត្តនៃ អធិមោត្ត របស់វិម៌សា ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវ អត្ថនៃការផ្គង់របស់វីមសា ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងឺ នូវ អត្តនៃការមិនប្រហែស របស់វីម៉សា ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដ៏ង៍នូវអត្ត នៃការមិនរាយមាយ របស់វិម៌សា ៗ

(៣៨) ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ត នៃការបៀតបៀន របស់ ខុត្ត ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ត នៃខុត្ត ត្រវបច្ច័យ តាក់ តែង ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ត នៃខុត្ត ថា ញ៉ាំង សត្វឲ្យក្ដៅ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ត នៃខុត្ត ថា ញ៉ាំង សត្វឲ្យក្ដៅ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ត នៃខុត្ត ថា នការ ប្រែប្រល ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ត នៃសមុខ័យមាន ការប្រមូលមក នូវអត្តថា ជា ហេតុ នូវអត្ត ថា សំពោធ

សុត្តន្តបំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាបគ្នោ

ខុត្តាធំពេធស្ប ធំស្បាណដ្ដំ វិប់កង្ខំ អសន្ន៍-តដ្ឋ អមតដ្ឋ ពុជ្ឈតិត ពោជ្ឈស់ មក្សា ជំហា្រ១ ដំ ហេតង្នំ ឧស្សាធង្នំ អាធិបតេយ្យង្នំ ពុង្ឃងូត ពោង្ឃ-ថា គមដ្ឋ ពុជាធ្លីត em ជាថា (°) អនុត្តដ ពុជាធ្លើត ពោជ្ឈនាំ សព្វដ្ឋ ពុជ្ឈន្និត ពោជ្ឈនាំ ពង៌មេខដ្ឋ ពុជ្ឃ-ត្តិតិ តោជ្យគ្នា អភិជាជនដ្ដី ពុជ្ឈគ្នា **កោជ្យ**គា ចាំជាសនដ្ឋ ពុស្សន្តិត ពោជ្យសា ឧធ្មដ្ឋ ពុស្សន៍តំ ពោ-ជានៃ ភានដ្ឋ ពុជ្ឈនិត ពោជ្ឈនា ញានដ្ឋ ពុជ្ឈនិ ត់ ពោជ្ឈស់ សច្ចិតាបៃជ្ជំ ពុជ្ឈឆ្នាំ ពោជ្ឈស់ ដស្ប-ជដ្ឋំ ពុជ្ឈន្ងៃ **ពេជ្យ**ន្តែ អភិសមយដ្ឋិ ពុជ្ឈនឹង ត់ ពោជ្យស់ ខេត្តមុំ ពុជ្យស្តី ពោជ្យស់ អព្យទាន់ ពុឌ្យន្តី ពេក្សស្ត្រ អាហេតុសញ្ចុំ ពុឌ្ឃន្តី ពេក្សស្ត្រ

o a.ម. ឯត្តន្តរេ អនញាជំនំ ពុជ្ឈន្តឹតិ ពោជ្ឈង្គាតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តបំជំព ខុទ្ទកតិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ថ នៃឲុក្ខនិពេធថាជាគ្រឿង រលាស់ចេញ នូវអត្តថាវិវេត នូវអត្តថាមិនមានបច្ច័យតាក់តែង នូវអត្តថាមិន ស្វាប់ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ទូវអត្ថ នៃមគ្គថា ជាគ្រឿង នាំចេញ ទូវអត្តថាជាហេតុ នូវអត្តថាយល់ឃើញ នូវអត្តថាជាអធិបតី ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លាំអត្តថាពិត ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ័ **ព្រោះ**ហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្តថាដាអនត្តា ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំង់នូវអត្តថា ទៀង ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ ជឹងនូវអត្តថាចាក់ធ្វុះ ឈ្មោះ**ថា**ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ជឹងនូវអត្ត ថាជីងច្បាស់ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ជ៍ង នូវអត្តថា កំណត់ដឹង ឈ្មោះថា ពោជ្យគ្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអត្ថនៃធម ឈ្មោះ ថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង៏ ខ្ទុំអត្តនៃ៣តុ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យត្ត ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអត្ត នៃធម៌ដែលដឹងហើយ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំងឺ នូវអត្តនៃការធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវអត្ត នៃការពាល់ត្រូវ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវ អត្ថនៃការត្រាស់ដឹង ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះមោតុត្រាស់ដឹងមូវ នេត្តថ្ម: ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង នូវអព្យា ជាខ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ័ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង នូវអាលោកសញ្ជា

យុគនទូវិគ្គេ ពេរដ្ឋាង្គកថា

អុំ ស្នេត្ត ស្នាន្ត្នៃ ស្នាន្ត្នៃ ស្នាន្ត្នៃ ស្នាន្ត្និង ស្នាន្ទិង ស្នាន្តិង ស្នានិង ស្នានិងិង ស្នានិង ស្លានិង ស្លានិ

(៣៩) អន់មោត្តដ្ឋេន សន្ធំ ដ្រូយំ ពុជ្ឈន្តិតំ ពោជ្ឈន្តា ។បេ។ ឧស្សនដ្ឋេន បញ្ជាំខ្ញុំយំ ពុជ្ឈន្តិតំ ពោជ្ឈន្តា អស្សទ្ធិយេ មកម្សិយដ្ឋេន សន្ធាពលំ ពុជ្ឈន្តិត់ ពោជ្ឈន្តា ។បេ។ អជ្ជាយ អកម្សិយដ្ឋេន បញ្ជាពលំ ពុជ្ឈន្តិត ពោជ្ឈន្តា ១០១ បដ្ឋសង្ខានៈ សម្ពេជ្ឈន្នំ ពុជ្ឈន្តិត ពោជ្ឈន្តា ។បេ។ បដ្ឋសង្ខានៈ ដែ្ច ឧបេក្ខាសម្ពេជ្ឈន្តិ ពុជ្ឃន្តិត ពោជ្ឈន្តា ១០១ បដ្ឋសង្ខានៈ ពេជ្ជន សម្មាន់ដឹ ពុជ្ឃន្តិត ពោជ្ឈន្តា ។បេ។ អាំ.

០ ម. ឯត្ត បច្ចិមេ អរហត្តផលសមាបត្តិ ពុជ្ឈន្គឹក ពោជ្ឈង្គាតិ ទិស្សតិ ។

ឈ្មេះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុ គ្រាស់ដឹង នូវការមិនវាយមាយ ឈ្មោះ ថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុ គ្រាស់ដឹងនូវការកំណត់ធមិ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុ គ្រាស់ដឹងនូវញា ណ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុ គ្រាស់ដឹង នូវជាមុដ្ឋ: ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុ គ្រាស់ដឹងបឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុ គ្រាស់ដឹងនូវអរហត្តមគ្គ ។

(៣៩) ឈ្មោះថា គោជ្យុត្ត គ្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវសទ្ធិ ន្ទ្រិយ ដោយអត្តថា មឿស៊ប់ ។ បេ ។ ឈ្មោះថា គោជ្យុត្តិ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ជីង នូវបញ្ជាំខ្លិយ ដោយអត្តថាយល់ ឃើញ ឈ្មោះថា គោជ្យុត្តិ ក្រោះ ហេតុ ត្រាស់ដឹង នូវបញ្ជាំខ្លិយ ដោយអត្តថាយល់ ឃើញ ឈ្មោះថា គោជ្យុត្តិ ក្រោះ ហេតុ ត្រាស់ដឹង នូវបញ្ជាពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រើក ក្រោះ ហេតុមិនគួរ ជឿ ។ បេ ។ ឈ្មោះថា គោជ្យុត្តិ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវបញ្ជាពល: ដោយអត្តថាមិនក ច្រើក ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវបញ្ជាពល: ដោយអត្តថាមិនក ច្រើក ព្រោះ ហេតុត្រាស់ ដឹងនូវសតិស ម្លោជ្យុត្តិ ដោយអត្តថា ប្រង ប្រាះ ឈ្មោះថា គោជ្យូត្តិ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ ដឹងនូវសតិស ម្លោជ្យូត្តិ ដោយអត្តថា ប្រង ឈ្មោះថា គោជ្យូត្តិ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវទេហ្វាស ម្លោជ្យូត្តិ ដោយអត្តថា ចិញ ណោ ឈ្មោះថា គោជ្យូត្តិ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹង នូវសម្មាសិជ្ជិ ដោយអត្តថា យល់ ឃើញ ។ បេ។ ឈ្មោះថា គោជ្យូត្តិ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវសម្មាទិជ្ជិ ដោយអត្តថា យល់

សុត្តន្ត្រិជិកេ ខុទ្ចកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

សភ្នព៖លោកដែច មុទ្រិ៍ល្ល សំពីច្នៃស យេពីស្តែ អយៈរៀ-យដេច មហូ ១៥ជំនួង យោជាឡា ចូលរាចគួ មំពីជំនួង ពោជ្យថា មេានដូច មក ពុជ្ឈនិត ពេជ្យថា ទីបដ្ឋាន ដែន សិទ្ធិប្បីដ្ឋាន ពេលវិទ្ធិ ពេលវិទ្ធិ មឧសខ ដែ្ច សម្បុន្ទាន់ ពុជា្គ្រឹត ដោជាទ័ា ឥជា្ច-ដ្ឋេន ឥដ្ឌិសាជិ ពុជាត្រីតិ ដោជាវ៉ាត់ គេ៩ដ្ឋេន សន្ធំ ព្រះ ព្រះ ព្រះ ម្នាំ ម្នាំ ខ្លែង មាន ខ្លែង ខេត្ត ពេលជាខ្មែ អនុសសារខេដ្ឋ វិបសារី ពុជាដ្រឹត្តិ ពោជាស្តែ ស្ត្រាស្ត្រេស សមថវិបស្ស័ ពុជ្ឈថ្ម័និ យោស្តីទ្វា មន្ទុស្តីនដ្ឋេ យុគនន្ទុំ ពុស្ត្រីត្ ពោជ្យ សំរដ្ឋេ សំលវិសុធ្វី ពុជ្ឈន៍គំ ពេលជាខ្មែរ មរិទ្ធេម នេះ នេះ ស្វិសុទ្ធិ ពុជ្ឈន៍គំ ពេលជាន់។

សុត្តស្ត្រិជិក ខុទ្ទកតិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ដោយអត្តថាមិនពយមាយ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវ ឥន្ទ្រិយ ដោយអត្តថាភាពថាធំ ឈ្មោះថាពោដ្ឋាង្គី ព្រោះបោត្តតាស ដឹងនូវពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រើក ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ក្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងទូវអត្តថាចេញ (တកវដ្ឋ:) ឈ្មោះថាពោជ្ឃង្គ ក្រោះ ហេតុគ្រាស់ដ៏ង៍ឡូមគ្គ ដោយអត្តថាជាហេតុ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ក្រោះ ហេតុគ្រាស់ដឹង នូវសតិហ្វដ្ឋាន ដោយអត្តហែប្រង ឈ្មោះថា ពោដ្ឃង្គ ព្រោះហេតុគ្រាស់ជីងខ្លាសម្បាន ដោយអត្តថាតម្កល់ទុក ឈ្មោះ ថា ពោជ្ឃង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លាំឥទ្ធិពុទ ដោយអត្តថាសម្រេច ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ទូវសច្ច: ដោយអត្តថា ទៀន ឈ្មោះថា ពោជ្យឥ្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងខ្លាំសមថ: ដោយអត្តថាមិន រាយមាយ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុត្រាស់ជំង័ន្ទវិបស្សនាដោយ អត្ថថាពិចារណៈឃើញរឿយ ។ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ន្ទាសមថ:នឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាមានរស់តែមួយ ឈ្មោះថា ពាជ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹង ខ្លាំយុគនទ្ធធមិ ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តលើសគ្នា ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹងនូវសីលវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថា សង្រឹម ឈ្មោះថា ពោដ្ឋង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាសដ៏ង៍នូវចិត្តវិសុទ្ធិ ដោយអត្ថ ឋាមិន្តរាយមាយ ឈ្មោះថា ពោដ្យគ្ន ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដ៏ង៍នូវនិដីវិសន្តិ

យុតនទូវិគ្គេ ពោជ្ឈង្គិកថា

វិជ្ជ ពុជ្ជធ្ងឺ ពោជ្ឈខ្មា សក្សែកឌ្នេ វម្គី ពុជ្ឈធ្ងឺ យោជាខ្មែរ មាត់ដើម្បី ១៣ ឃើញ ជំនាំ ពេលជាខ្លែ ជន្លំ មូល ដេ្ន ពុជាដែ្ត ពេលជាខ្លែ មនសិការំ សម្តជ្ជាន ដេញ ស្ពង្គី នេះ គេ ដេញ សម្រាជា ដេញ សម្រាជា-ឧដ្ឋេខ តុដ្ឋាជ្លីទី កោដ្ឋាន្ត័ា ឋេឌធំ សមោសរណដ្ឋ-ជ ពុជ្ឈន៍តំ ពោជ្ឈន៍ សមាជិ បមុខដ្ឋេ ពុជ្ឈន៍តំ តែជាត្រៃ សតិ ភេទិសាសបា្រដ្ឋ ពុជា្ស៊ីតិ កោជាូ-នា បញ្ចូន គន្ត្រាដ្ឋន $^{(0)}$ ពុឌ្ឍន៍គ ខោជស្រែ វិមុគ្គ សារដ្ឋេ ពុដ្ឋាន្តី ពេដ្ឋាន្ត្រា អមាតាក់ជំ ជំពាជ់ ចរិយោសាខជ្ជេន ពុជ្ឃខ្លួន ពេជ្ឈនាំ ។

១ 🕯. ម. ឥតុត្តរដ្ឋេន ។

យុគនទូវិគ្គ ពោជ្ឈង្គកថា

ដោយអត្ថថាយល់ឃើញ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គី ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹង នូវវិទោត្ត ដោយអត្តថារួច (ចាតតិលេស) ឈ្មោះថាពោដ្បង្គី ព្រោះ ហេតុគ្រាស់ជំង៍នូវវិជ្ជា ដោយអត្តថាចាក់ធ្ងះចំពោះ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវវិមុត្ត ដោយអគ្គថាលះបង់ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវ១យញាណ ដោយអត្តថាផ្ដាច់ផ្ដិល ឈ្មោះថា ពោជ្យត្តិ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវអនុហ្វាទញាណ ដោយអត្តថាសូច រម្ងាប់ ឈ្មោះថា ពោជ្យង្គី ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវជន្ទុះ ដោយអត្តថាជា បុស ឈ្មោះថា ពោជ្បត្ត៍ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ជំងឺនូវមនសិការៈ ដោយអត្ថ ថាតាំង ទ្បើងព្រម ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះ ហេតុត្រាស់ដឹងនូវផស្ស: ដោយអត្តថាប្រជុំ ឈ្មោះថា ពោដ្យត្ត ព្រោះហេតុត្រាសដឹងនូវដ**េត**ា ដោយអត្តថាប្រជុំចុះ ឈ្មោះថាពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងឡូវសមាធិ ដោយអត្តថាជាប្រមុខ ឈ្មោះថា ពោជ្យង៍ ព្រោះហេតុគ្រាស់ដឹងនូវសុត ដោយអត្តថា**ភាពជា**ធំ ឈ្មោះថា ពោដ្យង្គ ព្រោះហេតុត្រាស់ដឹងនូវ បញ្ហា ដោយអត្តថាក្រៃលែងជាងនោះ ឈ្មោះថាពោជ្យង្គី ព្រោះហេតុ ត្រាស់ដ៏ង៍នូវវិមុត្តិ ដោយអត្តថាជាទ្វឹម ឈ្មោះថាពោជ្យង្គ៍ ព្រោះហេតុ គ្រាស់ដឹងនូវនិព្វាន ឈ្មោះអមត: ជាទីពឹង (របស់សត្វ) ដោយអគ្គថា ចប់ស្រេច (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា)

សាវិត្តិតិទាត់

(៤០) នាគេ សោ មាយកាំ មារត់ខ្មែ មួយ មានទើញ មាវែលខ្លួន ជា មេវិទ្យេខ សេ ខេ ភិក្ខា អាយស្នាតា សារីបុត្សា បច្សស្សុសុំ ។ មាណសាំ មារត់ខ្លែ វាឧធរេខ មាន្តិនេ មារុំមោ ពេលវាស្ត្រ កតេខេ សត្ត សតិសាទ្លេជា្ស្រែ ឧថ្-វិចយសម្ពេជ្យស្ដែ ១បេ១ ឧបេត្តាសម្ពេជ្ឈស្ដែ ស្វាហ អាវុសោ សត្តជ្ញុំ ពោជ្ឈស្ព័ធ យេធ យេធ ពោជ**្ឈន់**ឧ អក់ខ្លាំម ពុព្ធស្រុសមយំ វិហវិតុំ នេះ នេះ ពេជ្ជាខ្លែ ព្រួណូសមយំ វិហាមិ យេជ យេជ ពេជ្ជាផ្ដែរ អាកាផ្ខាម៌ មជ្ឈជិកសេមយំ ។បេ។ សាយយោ្មពេល ហែក់ក្នេះ នេះខ នេះខ ពោជ្យ-<u>គ្លេង សាយឈ្លួសមយំ វិហសមិ សតិសម្ពោជ្ឈស្</u>ត នុខ្មុំ ខេ នេ មាដុំមោ ឈេខ អពិនិស្សាយាខ្មុំ នេ យោតិ សុសមារធ្វោតិ មេ យោតិ តិដ្ឋន្តិ **ចរិ** តិដ្ឋាតិ **ប**ជាលាម សាខេត្ត ខេត្ត ៩ឧក្សា្វ្ណៈ **ខេ** ខេត្ត ខេត្ត ឧត្តិខេល្ស គេប្រឹស្ត្រ រជេង

o ឱ. វិញសំ ។ ម្ បុរិនំ ។

សា**រិត្តគំទាត**

(៤០) ព្រះសារីបុត្រមានអាយុ ហៅកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះ ថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ។ ពួកកិត្តទាំង នោះទទួលស្ដាច់ព្រះសារី-ប់ម្រែសនមាណ់ល្ មប់ឃាមារុំហេ ១ ប្រះសារ្ទនិសនមាណ់ប៉នយោហ យាំងនេះថា ម្នាល់អាវ៉ុសោទាំងឡាយ ពោជ្ឃង្គនេះ មាន៧ ពោជ្ឃង្គ ៧ តើដូចមេច គឺ សតិសម្ពេជ្យង្គ ធម្មវិចយសម្ពេជ្យង្គ ទលេត្តាសម្ពេជ្យត្ត ម្នាលអាវ៉ុសេ**ត់**ឥត្សាយ នេះឯង ពោជ្យត្ត **៧** ម្នាលអាវុសេរាធំន៍ឡាយ បណ្ដារពាដ្ឋក្ដីតាំង ៧ នេះ 🧃 ជ្រុយ្យនៅ អស់បុត្វណ្ណសម័យ ដោយពោជ្ឃឥ្ណា ១ ខ្ញុំក៏នៅ អស់បុត្វណ្ណសម័យ ដោយ ពោដ្យត្តនោះ ១ ខ្ញុំត្នាថា នៅ អស់មដ្បត្តិកសម័យ ដោយ ពេជ្ជង្គ្**ណា ១ ១ បេ ១ នៅអស់សាយ្យាសម័យ ខ្ញុំតិនៅអស់សា**-យណ្ណសម័យ ដោយ ពោជ្យង្គ្នានេះ ។ អ្នាលអៅស្រា ទាំងឡាយ ប្រសិន បើសតិសម្ពេជ្យង្គី របស់ខ្ញុំ មានងោធ្យប់ការគោះ។ ខ្ញុំតិមានការ ដឹងថា និរោធជាធម៌ប្រមាណមិនបាន ទាំង១ំមានការដឹងថា និរោធ ជាជម្រាញសេចក្តីស្វប់ប្រពៃ ខ្ញុំកាលប្រព្រឹត្ត នូវសតិសម្ពោជ្ឈង្គ ដែលកំពុងឋិតនៅ ក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្ពេជ្យង្គ័កពុងឋិតនៅ ថើ សតិស ទ្រាជ្យង្គីរបស់ខ្ញុំឃាត ខ្ញុំកំដឹងច្បាស់ថា សតិស ទ្រោជ្យង្គីរបស់អា-ស្វាអញឃ្វាត ព្រោះជំណើរនេះជាបច្ច័យ ជម្មិចយស់ឡេដ្ឋង្គី ។ ថេ ។

យុគនទូវគ្គេ ពោជ្ឈង្គកថា

នៃខេស្តិសយោជ្ជាស្តែ មុខ ខេ ខេ សៅមេប យោត៌ អព្យមាណោត់ មេ យោតំ សុសមាជន្វាត់ មេ យោតិ តិដ្ឋ ចាំ តិដ្ឋីតិតិ បសាលាមិ សាខេ-ចំ ខេ ខាត់ ៩ឧហ្សីចូយា មេ ខាត់តំ ខជានា-ត្ត ស្រាល់នៃពុច្ច សង្សមា មេ សង្គសា-មត្តស្បារ សានាគ្នោធំ ខុស្សាធំ ខុស្សាកាស្គ្នាកោ តំលេ មមរី ទោ ៣២ខេត្ត ខមរិជាធំ មេយ-្តើលា ជំ ស្លែមត្ត សង់ខ្ពុំ សង់នេះ ថមាវិជាអូ ដុទ្ធិស្នាកានក្នុ ខ្លះពេណ្យ កាយ ខេត្ត ខែការិកាន្ទ ភូមិ អាកា ខ្លែយ ្រ មជ្ឈន្និកាសមយំ សាយឈ្លួសមយំ ស្លារ ខ្មែរ ស្រ មស្ល មារុំមេ ខ្មែទ សត្ត<u>ខ្</u>នុំ ពោជ្យឥ្តាន់ យេធ យេខ em-ជ្យាស្ត្រ មាយស្តែ ក្រារង្គំ និង មេខេត្ត ក្រារង្គំ ကြေး ကြေး ကြေးကြို့ကြီး အသက္ကမ္းကို ကိုတ-រាម យេខ យេខ ពេជ្ឈខ្មែ អាកាខ្ញាម មជុំត្រឹកសេមយំ សាយឈ្មសមយំ វិហាវិសុំ គេជ **នេះ ពោជ្ឃខ្មែន សាយណូសមយំ វិ**សេវាមិ

យុគសទូវគ្គ ពោជ្ឈង្គកថា

មាលអាវុសោទាំងឡាយ បើទបេក្ខាសម្ពោជ្បង្គី របស់ខ្ញុំមាន ដោយ ប្រការនោះ ៗ ខ្ញុំក៏មានការដឹងថា និរោធ ជាធមិប្រមាណមិនបាន ប្រព្រឹត្តនូវ។បេក្ខាសម្ពោជ្យូង្គី ដែលកំពុងឋិតនៅ ក៏ដឹងច្បាស់ថា «បេក្ខា-សម្ពេញផ្គុំកំពុងបិតនៅ ប្រសិនបើ ១បេក្ខាសម្ពេជ្យង្គី របស់ខ្ញុំឃ្វាត ដំណើរនេះជាបច្ច័យ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ច្រៀបដូចទូសំពត់របស់ ព្រះរាជា ឬរបស់រាជមហាមាត្យ ជារបស់គេញដោយសំពត់ ដែល គេជ្រលក់ ដោយពណ៌ផ្សេង ១ ព្រះពជានោះប្រាថ្មានឹងឲ្រង់នូវគូនៃ ្រះពស្ត្រណា អស់បុព្វណ្ឌសម័យ ក៏ទ្រង់នូវគូនៃព្រះពស្ត្រនោះឯង អស់បុព្វណ្ឌសម័យ ជ្រុម្សានវគ្គនៃព្រះពង្រ្គាណ អស់មជ្ឈនិកសម័យ អស់សាយណ្ឌសម័យ ក៏ទ្រង់នូវគ្រិនព្រះពស្រៈខាះឯង អស់សាយណូ-សម័យ មានទបមាដ្ឋបម្ដេចមិញ ម្នាលអាវ៉ុសោ ពុំង៍ឡាយ មានទប-មេយ្យដូចជា បណ្តា ពោដ្ឋង្គទាំង៧នេះ 🧃 ជាថានៅអស់បុព្វណ្ណសម័យ ដោយ ពោជ្យន៍ ណា ១ ខ្ញុំតំនៅអស់បុព្វណ្ឌសម័យ ដោយ ពោជ្យង្គ នោះ ។ 🧃 ជាថានៅអស់មជ្ឈន្តិតសម័យ អស់សាយណ្ណសម័យដោយ ពោជ្បង្គ៏លា ៗ ខ្ញុំតំនៅអស់សាយណូសម័យ ដោយពោ្ជ្បង្គីនោះ ៗ

សុត្តន្តប៉ង់កេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(៤០) គេថំ សត៌សម្ពេះជួយ្តែ ឥត៌ ខេ ខេ^(១) ហោះ គឺតំ ពេះជួយ្តេ ។ យាវតា ធំពេះខុខដ្ឋាត៌ តាវតា សត៌-សម្ពេះជួយ្តេ ឥត៌ ខេ ខេ ហេតីតំ ពេះជួយ្តេ សេយ្យ-សមិ គេលម្បីដីមុស្ស សាយៈតោ យាវតា អច្ចិ^(៤) តាវតា វយ្យោ យាវតា វយ្យោ តាវតា អច្ចិ ឃុំវិ យាវតា ធំពេះខុខដ្ឋាត៌ តាវតា សត៌សម្ពោជ្ឈ់ខ្មែក ឥត៌ ខេ ខេ ហេតីតំ តោះជួយ្តែ ។

០ ម. សព្វត្ថា មេត្តិ ៩ត្តិ ។ 🔈 ម. អប្ចិ។

ម្នាលអាវ៉ុសេ ទាំងឡាយ បើសតិសម្ពោជ្យង្គីរបស់រ៉ូមាន ដោយប្រការ នោះ។ ភ្នំក៏មានការដឹងថា និរោធ ជាធម៌ប្រមាណមិនបាន ទាំងរ៉ូមាន ការដឹងថា និរោធជាធម៌ប្រារព្ធសេចក្តីស្ងប់ប្រពៃ រ៉ូកាលប្រព្រឹត្តនូវសតិ-សម្ពោជ្យង្គដែលកំពុងបិតនៅ ក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្ពោជ្យង្គកំពុងឋិតនៅ លើសតិសម្ពេជ្យង្គរបស់ខ្ញុំឃាត ខ្ញុំក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្ពេជ្យង្គ របស់ អាត្មាអញឃ្លាត ព្រោះដំណើរនេះដាបច្ច័យ។ បេ។ មា្នលអាវុសោទាំង ទ្វាយ បើ^ទបេក្ខាសម្ពាជ្យង៍ របស់ខ្ញុំមានដោយប្រការនោះ ។ ខ្ញុំក៏មាន ការដឹងថា និពេធជាធម៌ប្រមាណមិនបាន ទាំង១៉ូមានការដឹងថា និពេធ ជាធម៌ប្រវេញសេចក្តីស្លប់ប្រពៃ ខ្ញុំកាលប្រព្រឹត្តទបេក្ខាសម្ពោជ្យន៍ ដែល កំពុងបិតនៅ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ១បេក្ខាសម្ពោជ្យង្គិកពុងបិតនៅ បើ១បេក្ខា-សម្ពេជ្យង៍ប្រស់ខ្ញុំឃាត ខ្ញុំក៏ជឹងច្បាស់ថា ឧបេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ វបស់ អាគ្មាអញឃ្វាត ក្រោះដំណើរនេះជាបច្ច័យ ។

(៤១) ពោជ្យន្ត (អន្តនៃការត្រាស់ដឹង)ថា បើសតិសម្ពោជ្យន្ត របស់
១ំមាន ដោយប្រការនោះ១ តើដូចម្ដេច ។ និពេធប្រាកដឡើងត្រឹមណា
ពោជ្យន្ត្រីថា បើសតិរបស់១ំមានដោយប្រការនោះ១ ក៏ត្រឹមណោះ ប្រៀប
ដូចប្រទីបប្រេងដែលកំពុងនេះ មានអណ្ដាតភ្លើងត្រឹមណា ស្មើក៏ត្រឹម
ណោះ ស្បើត្រឹមណា អណ្ដាតភ្លើងក៏ត្រឹមណោះ មានឧបមាយ៉ាងណា
និពេធ ប្រាកដ្នេធ្វីឥត្រឹមណា ពោជ្យន្ត្រីថា បើសតិសម្ពោជ្យន្ត្នី របស់១ំ
មានដោយប្រការនោះ១ ក៏ត្រឹមណោះ មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះឯង ។

យុគសទូវិគ្គេ ពោដ្ឋង្គេកថា

အငွေ မေးပါမေးဟာ ရန္ (a_0) ကော့ မွေးပေး င္ဆိုးဆို ၁ အဓာဏာအတ္ဆ $\binom{p_0}{n}$ ခန္းကာမာ မားခဲ့နဲ့ အန္ យុឌ្ឍនា យេវ សខ្លាក ទោ នេះត្តវិកា អព្យម ណោ ធំពេ (m) អសផ្លួន ដ្ឋេន (m) នំពេន្ច ដ្ឋានិ តាវតា អច្បទាណោ ៩ទំ មេ ហេតុនំ ពោជ្ឈៈខ្មែ។ កេខ សុសមាវធ្វោ ឥត៌ មេ ហោត់តំ ពោជ្ឈាខ្មែរ ។ វិសមា គាំលេសា សព្វេ ហំយុឌ្ឍ៣ យោវ ស-ម្តារ ខោនេះ ស្នា សមនៈម្តា និពេះជា សន្ន-ដ្ឋេន **ខណៈត**ដ្ឋេន យោវតា និពេទ្ខដ្ឋាទិ តាវ**តា** សុសមារទោ ឥទិ មេ ហោត់ទិ ពេជ្ឈខែ ។ (៤៤) ភេជ តិដ្ឋត្តិ បរិ តិដូតីតិ បជាយាមិ ស ខេច ខាត់ ឥនេញ្ជូយ ខេ ខាត់តំ មជា-នាមិ គាត់ហោកាប្រាំ សត់សម្ពោជ្ឈម្ដែរ តិដ្ឋតំ កត់ហាការរបាំ សត់សម្ពេជ្ឈ់ ខរត់ ។ អដ្ឋហា-ការរលំ សត៌សម្ពេជ្យ(ខ្មែរ តិដូត អដ្ឋសាការបោ សតិសម្ពេជ្យ ខែវតិ ។

០ ម. បេ ។ ៤ ឱ.ម. បមាណពត្វា ។ ៣ ឱ.ម. ឯក្តុជ្ជ អបលជ្ជេនាតិ ទិស្សតិ ។

យុគសទូវិត្ត ពោជ្ឈង្គកថា

ពោជ្យន៍ (អង្គខែការគ្រាស់ជំន៍) ថា ខ្ញុំមានការជំន័ថា និពេធ ជា ធមិប្រមាណមិនបាន តើដូបម្ដេច ។ កិលេសទាំងឡាយ មានប្រមាណ កិលេសទាំងអស់ ជាគ្រឿងគ្របសង្គត់ សង្គារទាំងឡាយ ជាធមិនាំសត្វ ទៅកើតក្នុងភពថ្មី ឯនិពេធ ជាធមិប្រមាណមិនបានទេ គ្រោះអត្តថាជា អសង្គតធម៌ និពេធប្រគជ់ទ្បើង ត្រឹមណា ពោជ្យង្គថា ខ្ញុំមានការដឹង ថា និពេធ ជាធមិប្រមាណមិនបាន ក៏ត្រឹមណោះដែរ ។

ពោជ្យង្គី (អង្គខែការគ្រាស់ដឹង) ថា ខ្ញុំមានការដឹងថា និរោធជាធមិ
ជាព្រះសេចក្តីសូចច្រពៃ គើដូចម្តេច ។ កំលេសទាំងខ្យាយគ្មានការស្ងច់
កំលេសទាំងអស់ ជាគ្រឿងគ្របសង្គត់ចិត្ត សង្ខារទាំងខ្យាយជាគ្រឿង
នាំសត្វទៅកើតក្នុងការថ្មី ឯទិរោធមានការសូចជាធម្មតា ព្រោះអត្តថាជា
ជាមិសូច ព្រោះអត្តថាជាធម៌ថ្ងៃថ្វា និរោធប្រកដុខ្សេង ត្រឹមណា ភោជ្យង្គ
ថា ខ្ញុំមានការដឹងថា និរោធជាធម៌ជ្រាវព្ទសេចក្តីស្ងប់ប្រពៃ ក៏ត្រឹមណោះ។

(៤৮) ១ភាលប្រព្រឹត្ត នូវសតិសម្លោជ្យូធ្នី ដែលកំពុងបិតនៅ
ក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្លោជ្យូធ្នី កំពុងបិតនៅ បើសតិសម្លោជ្យូធ្នីឃ្វាត
១ក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្លោជ្យូធ្នី បេសអាគ្នាអញឃ្វាត ព្រោះដំណើរ
នេះជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច សតិសម្លោជ្យូធ្នីបិតនៅ ដោយអាការប៉ុន្មាន
សតិសម្លោជ្យូធ្នីឃ្វាត ដោយអាការប៉ុន្មាន សតិសម្លាជ្យូធ្នីបិតនៅ ដោយអាការ ជំនួ

សុត្តន្តបិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

កាត់ មេហ្ អដ្ឋ ហាកា បេហ៍ សត់ សម្ពេ ដ្បី ខ្មែក និដ្ឋ និ ។ អនុប្បាន អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក តិដ្ឋ និ ។ អនុប្បាន អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក តិដ្ឋ និ អប្បវិត្ត អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និ អប្បវិត្ត អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និ អជ្ជិត និ អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និ អជ្ជិច និង អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និ ជំពុធ អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និ សម្ពេធ អាវជ្ជិតត្តា សត់ សម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និ សមាធិសម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និង សមាធិសម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និង សមាធិសម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និង សមាធិសម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និដ្ឋ និង សមាធិសម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និង ខ្មែក សមាធិសម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និង ខ្មែក សមាធិសម្ពេជ្ឈ ខ្មែក និង ខ្មែក សមាធិសម្ពេជ្ញ ខ្មែក និង ខ្មែក សមាធិប្រាជ្ញ ខ្មែក និង ខ្មែក សមាធិប្ប ខ្មែក ខ្មាជិប្ប ខេក្ស ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មាជិប្ប ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មុក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មែក ខ្មាជិប្ប ខ្មែក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មែក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មាជិប្ប ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មាជិប្ប ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុំ ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មាជិប្ប ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មាជិប្ប ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្មុក ខ្ម

កាត់ និមិត្ត អាវិច្ឆិតត្តា សតិសម្ពេជ្ឈស្តែ នៅតំ អនុរាប្រតិ អនាវិច្ឆិតត្តា សតិសម្ពេជ្ឈស្តែ នៅតំ អនុរាប្រតិ អនាវិច្ឆិតត្តា សតិសម្ពេជ្ឈស្តែ នៅតំ អប្បង្គិ អនាវិច្ឆិតត្តា សតិសម្ពេជ្ឈស្តែ នៅតំ និមិត្ត អាវិច្ឆិតត្តា សតិសម្ពេជ្ឈស្តែ នៅតំ និមិត្ត អាវិច្ឆិតត្តា សតិសម្ពេជ្ឈស្តែ នៅតំ អនិមិត្ត អនាវិច្ឆិតត្តា សតិសម្ពេជ្ឈស្តែ នៅតំ

សុត្តខ្ពុំជំងក រុទ្ធកតិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

សតិសម្ពេជ្យង្គីឋិតនៅ ដោយអាការ ៤ តើដូចមេច ។ សតិស-ម្ពេជ្យង្គបិតខៅ ក្រោះរំពឹងខវិការមិនកើតឡើង ១ សតិសម្ពេជ្យង្គីបិត នៅ ក្រោះមិនរំពឹងនូវការកើតឡើង ១ សតិសម្ពោដ្ឋផ្គបិតនៅ ក្រោះ រំពឹងនូវការមិនប្រព្រឹត្តិ ១ សតិសម្ពោជ្យង្គបិត**នៅ** ព្រោះមិនរំពឹងនូវ ការប្រព្រឹត្តិ ១ សតិសម្ពេជ្យង្គីឋិតទៅ ក្រោះរំពឹងនូវអនិមិត្ត **១** សតិសម្ពេជ្យង្គីថិតនៅ ក្រោះមិនរំពឹងនូវនិមិត្ត ១ សតិសម្ពេជ្យង្គីថិត ទៅ ក្រោះរំពីជំនុវនិរោង ៦ សតិសម្ពោជ្យង្គបិតទៅ ក្រោះមិនរំពឹងនូវ សង្ខាវ ១ នេះសត៌សម្ពេជ្យដ្ឋិតទៅ ដោយអាកាវ ៤ យ៉ាង៍ ៗ សតិសម្ពេជ្យង្គីឃ្មាត ដោយអាការ ៤ តើដូចមេច ។ សតិសម្ពេជ្យង្គីឃ្វាត ព្រោះរំពឹងខ្លាការកើតឡើង ១ សតិសម្ពេជ្យង្គី ឃ្វាត ក្រោះមិនរំពឹង ស្អូការមិនកើតឡើង ១ សតិសម្ពាជ្យង្គឹ ឃ្វាត ព្រោះវំពឹង នូវការប្រព្រឹត្តិ 🧕 សតិសម្ពោជ្យង្គី ឃ្វាត ព្រោះ មនេះពី៨ នូវការមិនប្រព្រឹត្ត ១ សតសម្ពោជ្បង្គី ឃ្វាត ព្រោះរំពឹង ន្តវនិមិត្ត ១ សតិសម្ពោជ្យង្គ ឃ្វាត ព្រោះមិនរំពឹង នូវអនិមិត្ត ១

យុគនទូវិគ្គេ ពោដ្យង្គិកថា

សេដូប សេដ្ជិតត្តា សតិស ទោះ ស្ពៃ ជំពេញ អនាវជ្ជិតត្តា សតិស ទោះ ស្ពេញ ស្ពេស ខេតិ សមេហិ អន្តិស ត្រាស្ពេស ខេតិ សំ តិដ្ឋភ្នំ ខេតិ តិដ្ឋភិតិ ខេតាខាមិ សខេតិ ខេតិ សំឧត្សខ្វុលា ខេតិ ខេតិតិ ខេតាខាមិ សខេតិ ។ ខេតិ

(៤៣) គេខំ ឧបេក្ខាស ឡេស្ត្រា ៩និ ខេ មេ
ហោតិនិ ពេជ្ឈស្តែ ។ ហៅតា ខំពេខ្មខ្នាត់
តារតា ឧបេក្ខាស ម្ពេជ្ឈស្តែ ឥនិ ខេ មេ ហោតិនិ
ពេជ្ឈស្តែ សេយ្យដាមិ នេលេឡដីមស្ស ឈាយនោ
ហៅតា អញ្ចំ តាវតា វៃណ្ណា ហៅតា វែណ្ណា តាវតា
អញ្ចំ ១វេមា យាវតា ខំពេខ្មខ្នាន់ តាវតា ឧបេក្ខាស ន្ពេជ្ឈស្តែ ឥនិ មេ ហោតិនិ ពេជ្ឈស្តែ ។

គេខ្នឹមឲ្យមាណោ ៩គិ មេ មោគីគិ ពេជ្ឈខ្មែ។ បមាណវ៉ូន្តា គិលេសា សព្វេ បរិយុឌ្ឍភា យៅ សង្ខ័រក សា ភេព្តិកា មេៗមាណោ គិពេ ភេ(0) ម-សន្ទ័នខ្មេខ យាវតា ធិពេជ្ជខ្មោះ តាវតា មេៗមា-ណោ ៩គិ មេ មោគីគិ ពេជ្ឈខ្មែរ ។

o ធ.ម. ឯត្តន្តរេ អដលដ្ឋេសតិ ទិស្សតិ

សតិសម្ពេជ្យង្គ្ ឃ្វាត ព្រោះរំពឹងនូវសង្ខារ ១ សតិសម្ពេជ្យង្គ្ ឃ្វាត ព្រោះ មិនរំពឹងនូវនិពេធ ១ នេះសតិសម្ពេជ្យង្គ្ ឃ្វាត ដោយអាការ ៤ យ៉ាង ១ កាលប្រព្រឹត្ត នូវសតិសម្ពេជ្យង្គ ដែលកំពុងឋិតនៅ ក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្ពេជ្យង្គិតពុងឋិតនៅ បើសរៀបម្ពេជ្យង្គ្ ឃ្វាត ១ ក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្ពេជ្យង្គិតពុងឋិតនៅ បើសរៀបម្ពេជ្យង្គ្ ឃ្វាត ១ ក៏ដឹងច្បាស់ថា សតិសម្ពេជ្យង្គិរបស់អាគ្មាអញឃ្វាត់ ព្រះដំណើរនេះជាបច្ច័យ យ៉ាង នេះឯង ។បេ។

(៤៣) ពោជ្យង្គ៍ (អង្គនៃការត្រាស់ដឹង) ថា បើទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ៍
របស់ខ្ញុំ មានដោយប្រការនោះ ១ តើដូចម្ដេច ។ និកោធប្រាកដ ត្រឹមណា
ពោជ្យង៍ថា បើទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ័របស់ខ្ញុំមានដោយប្រការនោះ ១ ក៏ត្រឹម
ណោះដែរ ប្រៀបដូចប្រទីបប្រេង ដែលកពុងនេះ មានអណ្ដាតក្ដើងត្រឹម
ណា ស្មើក៏ត្រឹមណោះ ស្មើត្រឹមណា អណ្ដាតក្ដើងក៏ត្រឹមណោះ មាន
ទបមាយ៉ាង៍ណា និកោធប្រាកដត្រឹមណា ពោជ្យង្គ័ថា បើទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ៍
របស់ខ្ញុំមាន ដោយប្រការនោះ ១ ក៏ត្រឹមណោះដែរ ។

គោជ្យង្គី (អង្គ នៃការត្រាស់ដឹង៍) ថា និរោធជាធម៌ប្រមាណមិនបាន
គើដូចម្ដេច ។ កិលេសទាំងឡាយ មានប្រមាណ កិលេសទាំងអស់ជា
គ្រឿងទ្របសង្គត់ចិត្ត សង្ខារទាំងឡាយ ជាគ្រឿងនាំសត្វទៅកើតក្នុងភព
ថ្មី ឯនិរោធ ជាធម៌ប្រមាណមិនបានទេ ព្រោះអត្តថាជាអសង្ខ័តធម៌
និរោធ ប្រាកដ ត្រឹមណា ពោជ្យង្គថា និរោធ ជាធម៌ប្រមាណមិន
បាន ត្រឹមណោះដែរ ។

សុត្តនូបិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

កដំ សុសមារធ្វោ ៩តិ មេ ហោតីតិ កោជ្ឈូវស្តែ ។ សៃមា កំលេស សព្វេ មរិយុ-ដ្ឋានា យៅ សង្ខារា មោធាញ៉ាកា សមជម្មោ ចំពេល សន្តដ្ឋេន មណិតដ្ឋេន យាវតា ចំពេញ្ច-ដ្ឋាតិ តាវតា សុសមារធ្វោ ៩តិ មេ ហោតីតិ ពេលជួយ្តែ ។

តម់ តិដ្ឋន្ទឹ ប់ តិដ្ឋតិតិ បស់លម៌ ស ចេប៊ិ ប់តិ ឥឧប្បច្យា មេ ប់តីតិ បស់លម៌ កតិហា ការប៉េ ខ្យែក្ខាសម្ពៅជួស្រ្ត តិដ្តិ កតិហាការប៉េ ខ្យែក្ខាសម្ពៅជួស្រ្ត តិដ្តិ អដ្ឋហាការប៉េ ខ្ម-ក្ខាសម្ពាជ្ឈ់ស្កា ប់តិ ។

(៤៤) គេតមេហ៍ អដ្ឋហាភា សេ នេះបត្តាសម្លោះ ជ្ឈាស្តែ តិដ្ឋតិ ។ អនុហ្សានំ អាវជ្ជិតត្តា ឧបេក្ខាសម្ពោះ ជ្ឈាស្តែ តិដ្ឋតិ ឧហ្សាន៍ អនាវជ្ជិតត្តា ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈាះ ស្តេ តិដ្ឋតិ អហ្សាត្តិ អាវជ្ជិតត្តា ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈាស្តេ តិដ្ឋតិ បៅត្តិ អនាវជ្ជិតត្តា ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈាស្តេ តិដ្ឋតិ អនិមិត្តិ អាវជ្ជិតត្តា ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈាស្តែ តិដ្ឋតិ

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិមក្ត

ពោជ្យត្ត (អត្តនៃការគ្រាស់ជំង) ថា និពេធ ជាធមិច្រប្រសេចក្តីស្ងប់
ប្រពៃ តើដូចម្ដេច ។ កិលេសទាំងឡាយ គ្មានការស្ងប់ កិលេសទាំង
អស់ ជាគ្រឿងគ្របសង្កត់ ិត្ត សង្គារទាំងឡាយ ជាគ្រឿងនាំសត្វទៅ
កើតក្នុងភពថ្មី ឯនិពេធ មានការស្ងប់ជាធម្មតា ព្រោះអត្តថាជាធមិ
ស្ងប់ ព្រោះអត្តថាជាធម៌ថ្ងៃថ្ងា និពេធប្រាកដត្រឹមណា ពោជ្យត្តថា
និពេធ ជាធម៌ប្រាព្ធសេចក្តីស្ងប់ប្រពៃ ក៏ត្រឹមណោះដែរ ។

ខ្ញុំកាលប្រព្រឹត្តនូវទបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គី ដែលកំពុងបិតនៅ ក៏ដឹងច្បាស់ ថា ទបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គីកំពុងបិតនៅ បើទបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គីឃ្វាត ខ្ញុំកំដឹង ច្បាស់ថា ទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គី បេស់អាត្មាអញឃ្វាត ព្រោះដំណើវនេះ ជាបច្ច័យ តើដូចម្តេច ទបេក្ខាសម្ពោជ្ឈង្គបិតនៅ ដោយអាការប៉ុន្មាន ទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ័យ្យត ដោយអាការប៉ុន្មាន ៗ ទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ័បិត នៅ ដោយអាការ ៤ ទបេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ័យ្យត ដោយអាការ ៤ ៗ

(៤៤) ១បេក្ខាសម្ពេជ្យង្គបិតនៅ ដោយអាការ ៤ តើដូចម្ដេច ។ ១បេក្ខាសម្ពោជ្យង្គបិតទៅ ព្រោះរំពឹងនូវការកើតឡើង ១១បេក្ខាសម្ពោជ្យង្គ បិតនៅ ្រោះមិនរំពឹងនូវការមិនកើតឡើង ១ ១បេក្ខាសម្ពោជ្យង្គបិតនៅ ព្រោះរំពឹងនូវការមិនប្រព្រឹត្តិ ១ ១បេក្ខាសម្ពាជ្យង្គបិតនៅ ព្រោះមិន រំពឹងនូវការប្រព្រឹត្តិ ១ ១បេក្ខាសម្ពោជ្យង្គបិតនៅ ព្រោះរពិងនូវៈនើមិត្ត ១

យុគឲទូវីក្ដេ ពោជ្ជាង្គិកថា

ធំមំ_ទំ អនាវឌិតតា ឧបេក្ខាសម្រោ**ជ្ឈ**នែក តិដ្ឋិ ចំពេញ អាវជ្ជិតតា ឧបេក្ខាសម្ពេជ្ជាខ្មែរ តិដ្ឋត សង្ខារ អនាវជ្ជិតគ្នា ១បេក្ខាសម្ពេជ្យ តិដ្ឋតិ ត់ មេហ៌ អដ្ឋហា ភាបេហ៍ ឧប្រេក្ខាស មោជ្យៈ (ខ្ញុំ) គិដ្ឋតិ។ កានមេហ៍ អដ្ឋសាការបេហ៍ ឧបេក្ខាសម្ពេជ្ជាវ៉ោ ខៅត**ិ។** ឧប្បាធិ អាវជ្ជិតគ្នា **ឧ**បេក្វាសម្ពោជ**្ឈ**ខ្លែ ខាត់ អនុហ្គន៍ អសាវជ្ញីតត្តា ឧ**បេក្ខាស**ម្ពោជ្ឈាត់ ខាត់ ខាត់ អាជីនគា ឧបេត្តាសម្ពេជ្ជាណ៍ ខាត់ អព្យុន្ត អនាវជ្ជិតគ្នា ១បេក្ខាសម្រាជ្យស្តែ ខវតិ ធំមិន អាវជិតនា ឧបេក្ខាសម្រាជ្យល់ ខាន់ អធិ-ម៉ត្ត អនាវជ្ញិត្តា ឧបក្ខោស ទោជា្ស្រែ ចាត់ ស់ខ្ញុំប អាវជ្ញីនតា ខ្មែត្រាស់ ឡោស្លាស់ ចាំន ធំពេធ អណ-វជ្ជិតត្តា ១ បេត្តាសម្ពោជ្យស្ថោ ចវត៌ ៩ មេហ៍ អដ្ឋ-ហាការេហ៍ ១បេត្តាសម្ពេជ្ឈ់ ខេត្ត ឃុំ តិដ្ន ចរំ និដ្ឋនីតិ មជាខានិ សមេចិ ចវនិ ឥធប្បច្ចុយា មេ ខាត់សំ ១៩៣ មិតិ ។

ពោជ្ជង្គកថា ។

យុធនុវត្ត ពោដ្ឋង្គកថា

ទបេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ឋិតនៅ ព្រោះមិនរំពឹងនូវនិមិត្ត ១ ទបេកាសម្ពេជ្យង៍ ឋិតទៅ ក្រោះមិនរំពឹងនូវនិកោធ ១ ១បេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ឋិតនៅ ក្រោះមិន រភិន៍នូវសង្ខារ ១ នេះ ទបេក្ខាសម្ពេជ្យង្គបិតនៅ ដោយអាការ៤យ៉ាង ។ ទបេត្តាសម្ពេជ្យង៍ឃ្វាតដោយភាកាវ ៤ តើដូចមេច ។ ទបេត្តាសម្ពោ-ជ្ឈង្គីឃ្វាត ព្រោះរំពឹងនូវការកើតឡើង ១ ១បេក្ខាសម្ពាជ្យង្គីឃ្វាត ក្រោះ មិនរំពឹងនូវការមិនកើតឡើង ១ ១បេក្ខាសម្ពេជ្យង្គ ឃ្វាត ព្រោះរំពឹងនូវការ ទលេក្ខាសម្ពេជ្បង្គ្រាត ព្រោះរពឹងនូវនិមត្ត១ ទលេក្ខាសម្ពោជ្បង្គ្រាត ព្រោះមិនរំពឹង នូវអនិមិត្ត ១ ១បេត្តាសម្ពោជ្យង្គឃាត ព្រោះរំពឹងនូវ សង្ខាវ ១ ១បេក្ខាសម្ពេជ្បង្គី ឃ្វាត ព្រោះមិនរំពឹងនូវនិរោធ ១ នេះ ទលេក្ខាស ម្ពេជ្បង្អ្ហាត ដោយអាការ ៤ យ៉ាង 🛪 🧃 កាលប្រព្រឹត្នវ ទបេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ ដែលកំពុងបិតនៅ ក៏ដឹងច្បាស់ថា ទបេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ ក់ពុង៍ឋិតនៅ បើទបេក្ខាសម្ពាជ្យង្គ្រាហ្គត ១ភ្នំដឹងច្បាស់ថា ១បេក្ខាសម្ពោ-ជ្យង្គីរបស់អាគ្នាអញឃ្វាត ព្រោដំណើរនេះជាបច្ច័យ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ ពោជ្ឈង្គកស ។

យុគតទូវិគ្គេ មេត្តាកឋា

សាវត្តីតិទាត់

(៤៥) ខេត្តាយ ភិក្ខាវេ ចេតាវិទុត្តិយា អសេវិតាយ ភាវិតាយ ពហុលិតតាយ យាជិក-តាយ វត្តតាយ អនុឌ្គិតាយ បរិចិតាយ សុសមា-វទ្វាយ រាគេឧសាធ៌សំសា ទាជិកាឡា កតេមេ រា**ភា**-ឧស សុទំ សុខតំ សុខំ ខដិត្ជាត្រិ ជ ទាខេត់ សុខិនិ បស្បតិ៍ មនុស្សានិ ខិយោ យោតិ អម-នុស្សន៍ មិយោ យោតិ នៅតា ក្រុន្តិ នាស្បូ អភិក្រវិសំ ក្រស់ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ ក្រុំ សមា-ការ នៃ នៃ ក្នុង ក្នុង នៃ ខ្លាំ ប្រសាសា ខាង យោត មេត្តាយ កិត្តា។ ចេតៅមុត្តិ**ហ** អាសៅតា-**ភា**វិតាយ ពហុលីភេតាយ យាន់ភេតាយ វត្តាយ អនុដ្តាយ បរិចិតាយ សុសមារច្បយ **វ**មេ ឯកាន្សាខិសំសា ទាដិកង្គោ ។

យុគឥ**ទូវិគ្គ មេត្តាក**ហិ សាវិត្តិតិទាន

(៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មេត្តោបេតាមៃត្តិ ដែលបុគ្គលបាន សេព អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើឲ្យដូចជាទីតាំង តម្កល់មាំ សន្សំដោយមិតចត់ ក្រុវព្ធល្អហើយ នឹងមានអានិសង្ស ๑๑ ជាប្រាកដ អានិសង្សទាំង ១១ តើដូចម្ដេចខ្វះ និមេត្តាវិហាវិបុគ្គល វមែង ដេកលក់ស្រួល ១ ភាក់ឡើងស្រួល ១ មិនយល់សប្តុកាក្រក់ ១ ស្រទ្បាញ់នៃមនុស្សទាំងទ្បាយ ១ជាទីស្រទ្បាញ់នៃអមនុស្សទាំងទ្បាយ ១ ពុក ទៅតាតែងរក្សា ១ ភ្លើងក្ដីហ្មាំពិសក្ដីសស្ត្រាវុធក្ដី រមែងមិនប៉ះពាល់ ១ បុគ្គលនោះតម្កល់ចិត្តនៅនឹងដ៏នាប់រហ័ស ១ មានសម្បុរមុខស្រស់បស់ ១ មិនវង្វេងធ្វើមរណភាល ១ កាលបើមិនទាន់បានត្រាស់ដឹងនូវមគ្គផលខេ គង់បានទៅកើតឯព្រហ្មលោក ១ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ មេត្តចេត្រាវិមុត្ត ព អប់រំ ធ្វើឲ្យច្រើន ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ដែលបុគ្គល*បានសេព* ដូចជាទីតាំង តម្កល់ទាំ សន្សំដោយម៉ត់ចត់ ព្រាវព្លេះហើយ តែងមាន អានិសន្យ ១១ នេះឯន៍ ជាក្រាកដ

យុគនទូវិគ្គេ មេត្តាកថា

(៤៦) អន្តិ អនោជិសោ ៩វណា មេត្តា ខេតេវិទុត្តិ
អន្តិ និសា ៩វណា មេត្តា ខេតេវិទុត្តិ
អន្តិ និសា ៩វណា មេត្តា ខេតេវិទុត្តិ ។ តានិហាការេហិ អនោជិសោ ៩វណា មេត្តា ខេតេវិទុត្តិ ។ តាវិទុត្តិ កានិហាការេហិ និជិសោ ៩វណា មេត្តា
ខេតេវិទុត្តិ កានិហាការេហិ និសា ៩វណា មេត្តា
ខេតេវិទុត្តិ កានិហាការេហិ និសា ៩វណា មេត្តា
ខេតេវិទុត្តិ កានិហាការេហិ អនោជិសោ ៩វណា
ខេត្តា
ខេត្តវិទុត្តិ សត្តហាការេហិ អនោជិសោ ៩វណា
ខេត្តា
ខេត្តវិទុត្តិ សត្តហាការេហិ និសា ៩វណា
ខេត្តា ខេត្តវិទុត្តិ សត្តហាការេហិ និសា ៩វណា
ខេត្តា ខេត្តវិទុត្តិ សត្តហាការេហិ និសា ៩វណា
ខេត្តា ខេត្តវិទុត្តិ ។

យុគនទូវគ្គ មេត្តាកថា

(៤៦) មេគ្គាបេតៅម៉ៃម៉ូ ផ្សាយដោយមិនមានចំណែកក៏មាន មេតាចេតៅមុត្ត ផ្សាយដោយបំណែក ក៏មាន មេត្តចេតៅម៉ុត្ត ផ្សាយកាន់ទិសទាំងឡោយក៏មាន ។ មេត្តបេតៅមៃត្តិ ផ្សាយដោយមិន មានចំណែក ដោយអាការប៉ុន្មាន មេត្តចេតាវិមុត្តិ ផ្សាយដោយ ចំណែក ដោយអាការប៉ុន្មាន មេតា ២ តេវិមុត្តិ ផ្សាយកាន់ទិសទាំងឡាយ ដោយអាការប៉ុន្មាន ។ មេត្តចេត្រៅមុត្ត ផ្សាយដោយមិនមានចំណែក ដោយអាការ៥ មេត្តចេត្រាវីមុគ្គិ ផ្សាយដោយចំណែក ដោយអាការ ៧ មេតា ចេ តេវិមត្ថិ ផ្សាយកាន់ទិសទាំងឡាយ ដោយអាការ ១០ ។ មេត្តចេតោវិមុតិ ផ្សាយដោយមិនមានចំណែក ដោយអាការ ៥ តើដូចមេច ។ ការផ្សាយមេត្តាចិត្តថា សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀវ កុំមានព្យាជា្ កុំបីមានឲ្យ មានតែសុខ វក្សាខ្លួច សមសត្វមាន ជីវិត ទាំងអស់ ១ ។ បេ ។ សុមសត្វកើត ហើយ ទាំងអស់ ១ សុមបុគ្គល ទាំងអស់ ១ ស្លមសត្វទាំងអស់ ដែលរាប់ថាមានអត្តភាព កុំមាន **ភៀ**រ កុំមាន**ត្យូល្ទ កុំ**បីមានទុក មានតែសុខ វក្សាខ្លួប **១** នេះមេត្លប្រ-តៅមុត្ត ផ្សាយដោយមិនមានបំណែក ដោយអាការ ៥ យ៉ាង ។

សុត្តន្តបិជិពេ 🤫 កតិកាយស្ស ២ជិសម្ភិកាមគ្នោ

(៤៧) គត់ខេត្ត ឧសភាគារេត្ ខិសា ៩វេណា មេត្ត ខេត្រាម៉ូត្តិ ។ សត្វេ ពុវត្តិមាយ ឧសាយ សត្តា អឋា អព្យាពេញ្ញា អនីឃា សុទី អត្តានិ ពរិហរន្ត សុព្វេ ពុទ្ធិមាយ ឧសាយ សត្តា ។ ពេ។ សត្វេ ឧត្តាយ ឧសាយ សត្តា សព្វេ ឧត្តិណាយ ឧសាយ សត្តា សព្វេ ពុវត្តិមាយ អនុឧសាយ សត្តា សព្វេ ពុទ្ធិមាយ អនុឧសាយ សត្តា សព្វេ ឧត្តាយ អនុឧសាយ សត្តា សព្វេ ឧត្តិណាយ អនុឧសាយ សត្តា សព្វេ ហេដ្ឋិមាយ ឧត្តិណាយ អនុឧសាយ សត្តា សព្វេ ហេដ្ឋិមាយ ឧភិសាយ សត្តា សព្វេ ឧព្ទិមាយ ឧសាយ សត្តា

សុត្តនូចិដិក ខុរួកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

មេត្តចេត្រាវិមុត្តិ ផ្សាយដោយចំណែក ដោយអាការ៧ តើដូច
ម្តេច ។ ការផ្សាយមេត្តាចិត្តថា សូមស្ត្រីទាំងអស់ កុំមានពៀរ កុំមានព្យាៈ

ជាទ កុំបីមានទុក្ខ មានតែសុ១ក្សេៗនចុះ១ សូមប្រុសទាំងអស់១ ។ បេ។

សូមព្រះអរិយៈទាំងអស់ ១ សូមបុគ្គលមិនមែនព្រះអរិយៈទាំងអស់ ១

សូមទៅតា ទាំងអស់ ១ សូមបុគ្គលមិនមែនព្រះអរិយៈទាំងអស់ ១

សូមទៅតា ទាំងអស់ ១ សូមមនុស្សទាំងអស់ ១ សូមវិនិបាតទាំងអស់
កុំមានពៀវ កុំមានព្យាបាទ កុំបីមានខុក្ខ មានតែសុ១រក្សាៗនចុះ ១ នេះ
មេត្តាចេត្រាវិមុត្តិ ផ្សាយដោយចំណែក ដោយអាការ ៧ យ៉ាង ។

(៤៧) មេត្តចេត្រាវិមុត្តិ ផ្យយកាន់ទិសទាំងឡាយ ដោយ
អាការ ១០ តើដូចម្ដេច ។ ការផ្យាយមេត្តាចិត្តថា សូមសត្វទាំងអស់
ក្នុងទិស១វាងកើត កុំមានពៀវ កុំមានព្យាប្ទេះ កុំបីមានខុត្ត មាន
តែសុ១ រក្សា១ឧចុះ សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាល់ច ។ បេ។ សូម
សត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាងដើន សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាងត្បូង
សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាងដើន សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាងត្បូង
សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិសអាត្នេយ៍ សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាធ្យើ
សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាងដែល សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាធ្យើ
សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាងក្រោម សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាធ្យើ
សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាងក្រោម សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វាធ្យើ

យុគស្ទវិគ្គេ មេត្តាកប៉ា

មណ្ឌ មេខាជ្ជា មន្ត្រា មន្ត្រាខ្ ត្រាខេ ស់ពេ បុរត្តិមាយ ឧិសាយ មាណា ។ បេ ។ ភូតា បុគ្គលា អត្តភាវបរិយាជញ្ញា សញ្ជា សត្វិយោ សត្វេ धृरेक कान माँक कान महाँक कान នេះ។ សព្វេ មនុស្សា សព្វេ វិនិទាត់កា អវេរា អត្យឧដ្យ អនិសា សុទី អត្តានិ បរិហរន្ ស ឡេ បច្ចិមាយ និសាយ វិនិទាត់កា ។បេ។ សព្វេ ឧត្ត-រាយ និសាយ វិធិទាត់តា សព្វេ ឧត្តិណាយ និសាយ វិនិទាតិកា សព្វេ ពុវត្តិមាយ អនុនិសា-ယ ဂိန္ဓာန္ခ်က ဆဏ္ခ စစ္ခ်ကေတ မခုန္ဓကတ វិនិ**ទាត់**កា សព្វេ ឧត្តរយ អនុនិសាយ វិនិទា-តិតា សព្វេ **ខ**ុត្តិសាល អនុនិសាយ នៃិទាត់-តា សត្វេ មេខ្នីមាយ និសាយ វិនិទាត់កា ស ្តេ ឧបវិទាយ និសាយ វិធិទាតិកា អឋារ អ-ត្យា ជញ្ញា អន្តិសា សុទ្ធ អត្តានិ ជរិ**ហា**ន្តិតិ ឥមេ-ហ៍ ឧសហាការេហ៍ ឧសា ៩វណា មេត្តា ខេតោ-វិមុត្ត សព្វេសំ សត្តាធំ ជំនួធំ វជ្ជេត្ត អជ្នុប្រាយ

កុំមានពៀវ កុំមានព្យាបាទ កុំបីមានទុក្ខ មានតែសុ១ រក្សា១្នចុះ សូម សត្វមានជីវិត ។បេ។ សត្វកើតហើយ បុគ្គលដែលពប់ថាមានអត្តភាពទាំង អស់ ស្រីទាំងអស់ ប្រសទាំងអស់ ព្រះអរិយៈទាំងអស់ បុគ្គលមិនមែន អវិយ: ទាំងអស់ ទៅតាទាំងអស់ មនុស្សទាំងអស់ វិនិបាតទាំងអស់ ក្នុង និសខាងកើត កុំមានពៀវ កុំមាន**ព្យា**ល្ខ កុំបី**មាន**ខុត្ត មានតែសុខ រក្សា ១៩០៖ សមវិនិបាតទាំងអស់កង់ទិស១ាងលិច ។ បេ។ សូមវិនិបាតទាំងអស់ កង់ទិសខាងជើង សូមវិនិពុតទាំងអស់កង់ទិសខាងត្បូង សូមវិនិពុតទាំង អស់ក្នុង ទិសអ គ្នេយ៍ សូមវិនិបាត ទាំងអស់ក្នុង ទិសពាយ៍ព្យ សូមវិនិបាត ទាំងអស់ក្នុងទិសឦសាន សូមនៃបាតទាំងអស់ក្នុងទិសនិវត្ត សូមនៃបាត ទាំងអស់ក្នុង ទិស ខាងក្រោម សូមវិនិបាត ទាំងអស់ក្នុង ទិស ខាងលើ កុំមាន ពៀវ កុំមានព្យាបាទ កុំបមានឲ្យមានតែសុ១ វក្សា១នបុះ នេះមេតាបេ-តោវិមត្ថ ផ្សាយកាន់ទិសទាំងទ្វាយដោយអាការ១០យ៉ាង ឈ្មោះថាមេត្វា ព្រោះជាធម្មជាតិប្រព្រឹត្តជាមិត្ត ចំពោះសេត្វទាំងអស់ ដោយអាការ ៤ នេះ គឺដោយការវៀវ នូវការបៀតបៀនសត្វទាំងអស់ ហើយមិនបៀតបៀន ១

សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

ឧបហេត់ ។ជួត្វ អនុបហៈ នេះជ សន្ទាច់ វ ជួត្វ អស-ន្តា ខេត្ត មរិយា ខាន់ វដ្ឋេត្តា. អមវិយា ខា នេត្ត វិមោសំ វជ្លេត្ត អរិមេសយ សត្តេ សត្តា អមរិយោ ဟောန္ မာ ဟီးကာ လုစ်ကေး ဟောန္ မာ ဒုဏ္ခ်ကေ **လုစ်**-តត្តា ហោត្ត មា ឧុត្តាតត្តាត់ ៩មេហ៍ អដ្ឋហាការហើ ស ្តេស នេះ មេត្ត យត់តំ មេត្ត តំ ជម្ងំ ខេត្យ-តីតិ ខេតោ សព្វព្រទាឧបរិយុឌ្ឌ នេហ៍ មុខ្គីត វៃមុគ៌ មេត្ត ច ចេតោវិមុត្ត(0) ខាត់ មេត្ត ចេតោវិមុត្ត ។ (៤៨) សត្វេ សត្តា អហិលេ យោន្ទ ទេខំពេ ហោត្ត **សុទ៌ជោ** ហោត្តតំ សន្ធាយ អធិមុទូតំ សន្ធិន្ទ្រឹ-យមរិភាវិតា យោគ៌ មេត្ត ខេតោវិមុត្តិ សញ្ចេ សត្តា អហរិយ យោជ្ជ ខេត្ត យោជ្ជ សុខ្យា យោជ្ជតិ វ៉ាំយំ បក្ខណៈតំ វ៉ាំយំទ្រ្ទិយមរិការិតា យោក មេត្តា ខេត្រៅមុត្តិសត្វេសត្វា អហិ៍នោ ហោន្ត ខេម៌យោ យោន្ត សុទិនោ យោន្តិ សតី ឧមដ្ឋា**មេ**តិ សត់ក្រ្តិយមវិភាវិតា យោតិ មេត្ត ខេតោវិមុត្តិ សព្វេ សត្តា អហចិល ហោត្ត ខេមិនោ ហោត្ត សុទិនោ

១ នា.ម. ចេតោចវិមុត្តិ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ចដិសម្ភិទាមគ្គ

ដោយការរៀវ នូវការគំនុំហើយមិនគំនុំ ១ ដោយការរៀវនូវការដុតកំដៅ
ហើយមិនដុតកំដៅ ១ ដោយការរៀវនូវការសង្គត់សង្គិន ហើយមិនសង្គិត
សង្គិន ១ ដោយការរៀវ នូវការធ្វើឲ្យលំបាកហើយមិនធ្វើឲ្យលំបាក ១
ដោយការផ្សាយថា សូមសត្វទាំងអស់ជាអ្នកគ្មានពៀវ កុំបីបង់ពៀវនឹង
គ្មា១ សូមមានសុ១ កុំបីមានខុត្វ១ សូមមានខ្លួនដល់នូវសុ១ កុំបីមានខ្លួន
ដល់នូវខុត្វ១ ឈ្មោះថាចេតោ ព្រោះជាសភាវៈគិតនូវធម៌នោះ ឈ្មោះ
ថាវិមុត្តិ ព្រោះជាធម្មជាតិរួចចាកបរិយុជ្ជានកិលេស គឺព្យាបាទ ចំពោះសត្វ
ទាំងអស់ ឈ្មោះថាមេត្តាចេតាវិមុត្តិ ព្រោះមេត្តានឹងចេតាវិមុត្តិ ។

(៤៨) សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀរ សូមមានសេចក្តីក្បេម
សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលបង្អោនសន្ធាដូច្នេះ មេត្តាចេតាម៉ៃត្តិ ឈ្មោះ
ថាបុគ្គលនោះបានអប់រំហើយ ដោយសន្ធិន្ទ្រិយ សូមសត្វទាំងអស់
កុំមានពៀរ សូមមានសេចក្តីក្បេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលផ្គង់
(ព្យាយាម) ដូច្នេះ មេត្តាចេតោម៉ៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះបានអប់រំ
ហើយ ដោយវ៉ៃឃើន្ទ្រិយ សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀរ សូម
មានសេចក្តីក្បេម សូមមានសេចក្តីសុ១ចុះ បុគ្គលប្រង់ស្មាតើ
ដូច្នេះ មេត្តាចេតៅម៉ិត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះបានអប់រំហើយ ដោយ
សតិន្ទ្រិយ សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានសេចក្តីក្បេម
សតិន្ទ្រិយ សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានសេចក្តីក្រែម

យុធនទូវិគ្គេ មេត្តាកឋា

ហោត្តតិ ចិត្តិ ស**មាឧហ**តិ សមាជិន្ត្រិយមរិកាវិតា ហោត៌ មេត្តា ចេតោម៉ៃត្តិ សព្វេសត្តា អព្រំនោ ប្រាត្ ဖော်ကေး ကောန္ လုစ်ကေး ကောင္ခံ ဗက္ကာဟ ဗေဘးအားခဲ့ បញ្ជាំ ទី យុខ្សាសា ស្រាស់ មេសា ខេត្រាម៉ែង មុខ មុ បញ្ជាំ ខ្លែឃានិ មេត្តាយ ចេតៅម៉ុត្តិយា អាសេវនា ហោត្តិ ៩មេហិ មញ្ចូហិន្ត្រិយេហិ មេត្តា ខេតៅមុំ-ត្ត អាសេរិយត៌ ឥមាន បញ្ជុំខ្លែសនិ មេត្តាយ ខេត្រាវិមុត្តិយា ភាវនា យោត្តិ ឥមេហិ មញ្ចូហិត្រ្ទិយេ-ហិ មេត្តា ខេតោវិមុត្តិ ភាវិយតិ ឥមានិ ឬញុំន្ត្រិយានិ មេត្តាយ ខេតេរមៃត្តិយា ពហុលិកម្នា ហោធ្លិ ឥមេហ មញ្ចប់ន្ត្រី (យេស មេត្តា ខេត្រាវិមុត្តិ ពហុលិកាវិយ-តិ ឥមានិ បញ្ជុំ**ស្ត្រិយាតិ** មេត្តាយ ចេតៅមុំ-ត្តិយា អល់ខ្លាំង សោធិ សមេហិ ចញ្ចុំព្រះ្ធិយេ-ហិ មេត្តា ខេតេវិទុត្ត ស្វាលក្ខិតា ហោតិ ៩មាធិ មញ្ជាំ ខ្លែយានិ មេត្តាយ ខេត្តវិមុត្តិយា ខរិត្តា-ກ យោត្តិ ឥមេហិ មញ្ចុហ្ស៊ីយេហិ មេត្តា ខេតោវិមុត្តិ សុមវិត្តាតា យោតិ ឥមានិ មញ្ជាំនិ យាធិ មេត្តាយ ខេត្រៅមុត្តិយា ចវិវាភ មោធិ

យុធនទូវិត្ត មេត្តាកបា

សុមមានសុខចុះ បុគ្គលគមល់មាំនូវចិត្តដូច្នេះ មេតាចេត្រាវិមត្ត ឈ្មោះថា បុគ្គលនោះបានអប់រំហើយ ដោយសមាធិន្រ្ទិយ សូមសត្វទាំងអស់ កុំ មានពៀវ សូមមានសេចក្តីក្សេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលដ៏ងច្បាស់ ដោយប្រាជ្ញាដូច្នេះ មេគ្គាចេត្រាវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះបានអប់រំហើយ ដោយបញ្ជាខ្ម្រិយ ឥន្ទ្រិយទាំង៩ នេះ ជាទីសេពរបស់មេត្តចេត្រៅមុត្ត មេត្តចេតេរិមុត្តិ ត្រូវឥន្ទ្រិយទាំង ៥ នេះ តែងសេព ឥន្ទ្រិយទាំង៥ នេះ ជាទីអប់ររបស់មេត្តា បេតៅមុត្តិ មេត្តា បេតៅមុត្តិ ត្រាំងន្ទ្រិយទាំង ៥ នេះ តែងអប់រំ ឥន្ត្រីយទាំង៩ នេះ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន របស់មេត្តាចេតោវិមុត្តិ មេត្តចេត្រាវិមុត្ត ត្រូវឥន្ទ្រិយទាំង៩ នេះតែងធ្វើឲ្យច្រើន ឥន្ទ្រិយទាំង៩ នេះ ជាគ្រឿងប្រជាប់របស់មេត្តាចេតៅមុត្តិ មេត្តចេតៅមុត្តិត្រវឥន្ទ្រិយ ទាំង ៩ នេះស្មាស្ថាងល្អ ហើយ ឥន្ទ្រិយទាំង៩ នេះ ជាបរិក្ខារបស់មេត្តា-ចេតោវិមត្ត មេត្តចេតោវិមត្ត ត្រវឥន្ត្រិយទាំង ៥ នេះ បិទប៉ាងហើយ ដោយប្រពៃ ឥន្ទ្រិយទាំង ៥ នេះ ជាបរិវាវរបស់មេត្តចេត្រវិទុត្ត

បភា**សេ**ត្តិ ។ ម. បកសេត្តិ ។

សុត្តត្តូចិដិកេ ខុទ្ទកតិកាយស្បូ ចដិសម្ភិទាមគ្នោ

ត់ ទេហិ ចញ្ចាំ ស្ត្រិ យេហិ ទេតា ខេតាវិមុត្តិ សុចវុតា (๑) ហោត៌ ឥមានិ បញ្ជុំខ្លែយនិ មេត្តាយ ចេតៅមុត្តិហា អាសេវេល ហេច ្នៃភាវេល ហេច ្និ ពហុល័ក ម្នា $^{(b)}$ ហេ-ត្តិ អយន្តាក យោធិ មរិត្តាក យោធិ មរិក្សា យោ-ន្តិ **ទា**វិទ្វី ហោធ្តិ ស**ហកត** ហោធិ្ត សហជា-តា ហេរត្តិ សំសដ្ឋា ហេរត្តិ សម្បូបត្តា ហេរត្តិ មត្តន្ទា ហេត្តិ មស់ន $\mathfrak{a}^{(m)}$ ហេត្តិ សត្តិដ្ឋា ကောင့် နှင့်တ ကောင့် နှင့် မှာတို့ အောင်း အောင်း ကောင့် နှင့် နှင့် နှင့ ហោត្តិ យាន់គាតា ហោត្តិ វត្តគាតា ហោត្តិ អនុ-ជ្ញិតា យោធ្លិ មរិចិតា យោធ្លិ សុសមារឌ្វា យោធ្លិ សុភាវិតា យោន្តិ ស្វានិឌ្ឌិតា យោន្តិ សុសមុក្តុតា ကောင်း လျှေးမှုရှာ ကောင် င်ကျွန်င်း ကေးကွင့် (င်) \mathbf{r} (៤៤) សញ្ចេ សត្តា អហិ្រេស យោង ខេត្តបោ ហោត្ត សុខិល ហោត្តតិ អស្បត្តិយេ ន កម្បីតិ សន្ធពលមរិភាវិតា យោត៌ មេតា ខេតៅមុន្តិ សព្វេស-ត្តា អវេរិយោ យោជ្ជ ខេត្ត ខេត្ត សុខិយា យោ-ត្តិ កោសជៀ ឧកម្បតិ វិយៃពលៈបរិកាវិតា យោតិ ខម. ៣វិហូរី ។ ៤ ម. ពហុលីព៣ ។ ៣ ម.សំសី**នតា ។** ៤ម. ផុ**ស្សុ**ខា ។ ៩ 🗣

សុត្តត្តប់ដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្គ

មេត្តា ចេតេវិមុត្តិ ត្រូវឥន្ទ្រិយ ទាំង ៩ នេះ ចោមកោមហើយ ឥន្ទ្រិយ ទាំង ៩ នេះ ជាទីសេត ជាទីអប់រំ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន ជាគ្រឿងប្រជាប់ ជា បរិក្សារ ជាបរិវារ នៃមេត្តាចេតោវិមុត្តិ ជាទីបំពេញ ជាធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជា មួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លាយ ផ្សំ ស្ទុះទៅ ជាទីប្រវប្ប ជាទីតម្កល់ ជាធម្មជាតរួចចាកកិលេស ជាទីឃើញច្បាស់ថា នេះធម្មជាតស្ងប់ ជាធម្មជាតធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើដូចជាទីតាំង ជាគុណជាតិតម្កល់ទាំ សន្សំហើយ ជាពីប្របាយ អប់រល្អហើយ អធិជ្ជានល្អហើយ អណ្តែតទ្បើងព្រម ជីតសេទ្ធ ឲ្យកើត ឲ្យភ្ជិច្បាស់ ឲ្យក្ដៅសព្វ ។

(៤៧) សូមសព្វទាំងអស់ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តីក្បេម សូម
មានសុ១ចុះ បុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ព្រោះហេតុមិនគួរជឿ ដោយគិតដូច្នេះ
មេត្តាចេតោម៉ៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសន្ធាពល:
សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តីក្បេម សូមមាន
សុ១ចុះ បុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ព្រោះកោសដ្ឋ: ដោយគិតដូច្នេះ
មេត្តាចេតោម៉ៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយជំនិយពល:

យុធន**្**វិគ្គេ មេត្តាកដា

មេត្ត ខេតេវមុត្តិ សុគ្វេ សុគ្គា អហ់ជោ មេវាជ្ ខេត្ត ដោធ្វា មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត កម្បតិ សភិពលបរិកាវិតា បោក មេត្តា បេតៅ-មត្ត សត្វេ សត្តា អហិ៍នោ យោធ្ ខេម្មនោ យោ-ខ្លួសទំពោ ហោត្តតិ ខន្ទុំខ្លួន ភាឌ្យតិ សមាធិត-លទាំភាវិតា ហោតិ មេត្តា ខេតៅម៉ុត្ត សត្វេ សត្តា អហ់េីលោ ហោជ្ជ ខេត្តលោ ហោជ្ជ សុទ្ធិលោ ហោត្តតិ អ^{ាំ}ជ្ជាយ ន កាម្បតិ បញ្ហាពលបរិកាវិតា យោត៌ មេត្តា ខេតេវិមុត្តិ ឥមានិ បញ្ចូ ពហនិ មេត្តាយ **ខេត្សេ**វិទុត្តិឃា អាសេវនា យោធ្នំ ៩មេហិ បញ្ចូល ពលេហ៍ មេត្តា (ខេតាវិមុត្ត អា**សេ**វិយតិ ឥមាន ខញ្ ពលាន មេត្តាយ ខេតោវិមុត្តិយា ភាវនា យោន្តិ តមេហ៍ បញ្ចូហ៌ ពលេហ៍ មេត្តា នេតៅមុ-ត្តិ ភាវិយត់ ឥមាន ខញ្ ពលនិ មេត្តាយ ငေးဆောင်္ခန္တီကာ စတုလိုအားရာ ကောင္စီ ရမော် မက္ခေါ ពលេហ៍ មេត្ត ខេតេវិមុត្ត ពហុល់ការិយត៌ ៩មាធិ មញ្ ពហាធ៌ មេត្តាយ ខេតេវាមុត្តិយា អល់ខ្លាំង ហោឆ្នំ

យុគនទូវិគ្គ មេត្តាកបា

សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀរ សូមមានសេចក្តីតេជ្រម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ព្រោះសេចក្តីប្រហែសដោយគិតដូច្នេះ មេត្តចេរតា-វិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រហេ**យ** ដោ**យសត៌ពល: សូម**សត្វទាំង អស់ កុំមាន ពៀវ សូមមាន សេចក្តីត្បូម សូមមាន សេចក្តីសុខចុះ បុគ្គល មិនញាប់ញុំវ ព្រោះទទួច ដោយគិតដូចេះ មេគ្គចេតោវិមុត្ត ឈ្មោះថា បុគ្គលនោះអប់រំហើយដោយសមាធិពល: សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តីក្យេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលមិនញាប់ញុំរ ព្រោះអវិជ្ជា ដោយគិតដូចេះ មេគាចេត្រាវិមត្ត ឈ្មោះថា បុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយបញ្ជាពល: ពល: ទាំង ៥ នេះ ជាទីសេពរបស់មេគ្គាចេត្រាវិមុត្ត មេត្តចេះតាវិមុត្តិ ត្រូវពលៈទាំង ៤ នេះ តែងសេព ពលៈទាំង ៤ នេះ ជាទីអប់រំ របស់មេត្តចេត្រៅមុត្តិ មេត្តចេត្រៅមុត្តិ ត្រូវពល: ទាំង៩ ខេះ តែងអប់រំ ពលៈទាំង៩ នេះ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន របស់ មេត្តចេត្រាមៃត្តិ មេត្តចេត្រាមៃត្តិ ត្រូវពល: ទាំង ៤ នេះ តែងធ្វើ ឲ្យច្រើន ពល: ពាំង ៥ នេះ ជាគ្រឿងប្រជាប់ របស់មេត្តាបេតោវិ-មត្ត មេត្ត ចេត្រាមៃតុំ ត្រវពលៈ ទាំង ៩ នេះ ស្ថិតសាងល្អហើយ

សុត្តនូចិជិពេ ខុទ្ចពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

៩ មេហ៍ ចញ្ច្រាំ ពលេហ៍ មេត្តា ចេតោវិមុត្តិ ស្វា-លផ្ទា យោតិ ឥមាធិ បញ្ជូ ពណៈធ្ងៃ មេត្តាយ ខេ-តោវិមុត្តិយា មរិគ្នាក ហេខ្លិ ៩មេហិ មញ្ចូល ពលេបា មេត្ត ៤ តេវមុត្ត សុមរិក្ខុតា ហោតិ ឥមាធិ មញ្ចូ ៣-លាន មេត្តាយ ចេតៅមុត្តិយា បរិវារា ហោន្តិ ៩មេហិ ဗေကျွဟ် ព **လေ**ဟ် មេត្ត (ទេតោវិមុ**ត្ត សុខ**វិវុតា ဟောအိ ឥមាធិ ៩ញុ ពលាធិ មេត្តាយ ខេតោវិ**មុត្តិយា អាសេវនា** យោធ្លុំ ភាវៈ៣ ហោធ្លុំ ពហុលិកម្មា ហោធ្លុំ **អល**គ្គា**រ** យោន្តិ មរិត្តាក យោន្តិ មរិក្កក យោន្តិ ទារិម្វី យោជ្គិ **សហឥ**តា យោ**ជ្គិ សហជា**តា យោ**ជ្** က်ေလများ **ကောင့် ကမ္မာ့လ**ရုံး ကောင့် မေရှာနေ့ဆ မောင့် មស់ឧ៣ ហោធិ សត្ថិដ្ឋ៣ ហោធិ វិទុច្ច៣ ကောင့် ေပါကို လင္ရွင္ခဲ့ ဗလ႑္က ေတာင္ခဲ့ ယာင်ာကေဆာ ကောင္ရွိ វត្ថុភាតា ကောင္ရွိ អនុឌ្គិតា **ကောင္ရွိ មរិចិតា** យោធ្នំ **សុសមា**ទ្ធេ យោធ្នំ សុ**ភាវិតា** យោធ្នំ ភាពដ៍តា យោធិ សុសមុត្តា យោធិ សុម្តែតា ហោធិ ជំពុក្សេធិ នៅក្រេច **ប**តាមេធិ ។

សុត្តន្តបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមត្ត

ពលៈ ទាំង ៥ នេះ ជាបរិក្ខាររបស់មេត្តចេតោវិមុត្ត មេត្តចេត្រវិមុត្ត ពល: ទាំង ៩ នេះបិទជាំង ហើយ ដោយប្រពៃ ពល:ទាំង ៩ នេះ ដាបរិជាវ នៃមេត្តចេត្រាវិមុត្ត មេនាចេត្រាវិមុត្ត ត្រូវពលៈទាំង ៤ នេះ ចោមពេម ល្អហើយ ពល:ទាំង ៩ នេះ ជាទីសេព ជាទីអប់រំ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន ជាគ្រឿងប្រជាប់ ជាទីបិទជាំង ជាបរិការ នៃមេត្ត ចេត្រាវិមុត្តិ ជាទីបំពេញ ជាធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ កើតជាមួយ លេយ ផ្សំ ជាទីស្ទុះទៅ ជាទីដ្រះ ថ្ងា ជាធម៌តាំង នៅមាំ ជាធម្មជាត្យួចលកកលេស ជាខ្លួចប្រស់ថា នេះ ជម្មាតស្លប់ ជាជម្មាត ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើឲ្យដូ**ចជាទីតាំង ជា**ធម្មវាត តម្លាស់ សន្សំហើយ ព្រុវព្ធល្អហើយ អប់រំល្អ ហើយ អធិដ្ឋានល្អ ហើយ អណ្តែត ទ្បើងត្រម ផុតស្រឡះ ឲ្យកើត ឲ្យភូច្បាស់ ឲ្យក្តៅសត្វ ។

យុគនទូវិគ្គេ មេត្តាកថា

(៥០) សព្វេ សន្នា អហិ៍នោ យោន្ត ទេមិនោ ហេតុ សុទិនោ ហេតុតិ សតិ ឧបដ្ឋា**បតិ ស**តិ-សព្រេះ ៨៩១ នៃ ស្រាត់ មេត្ត ខេត្រាវិទុត្ត က ေရာ က ေျပာ ပာကာ က အႏွင့္သန္း(0) ဆမ္းေပ-យសម្ពេជ្យផ្តុំមរិកាវិតា យោតិ មេត្តា ខេតាវិមុត្តិ ស គ្លេសត្ត ។ ខេ។ វ៉ាល់ ខក្ខណៈតំ វ៉ាលែស គ្រេ-ជ្យន៍បរិការិតា យោតិ មេតា ចេតៅមុត្ត សព្វេ សត្តា ។បេ។ បរិន្យាហ៍ បដិប្បុស្ស ទេត ចិត្តសម្តោ-ជ្ឈន្ត់ចាំការិតា ហោត់ មេត្ត ចេតាម៉ៃត់ សព្វេ សត្តា ។ ខេ ។ ខុដ្តហ្វំ ខដិច្បស្សី ទេតិ ខស្សី ទិស គ្នោ ជា ខ្មុំ-មរិកាវិតា យោតិ មេត្តា ខេត្រវិទុត្ត សព្វេ សត្តា ចំនួំ សមាឧហៈត សមាធិស ម្ខាជ្ឈជ័យ ការ៉េតា យោទ មេត្ត ខេតៅម៉ុត្ត សព្វេ សត្វា អហិ៍នោ ហោះន្ត ខេត្ត យោង មាន្ទ្រ ស្នា បោង ត់លេស បដ៌សង្ខាត់ ខមេត្តាសម្ពេជ្យដំបរិការិតា

o a. បរិវិតិស្តិ ។

(៥០) សូមសត្វទាំងអស់កុំបីមានពៀវ សូមមានសេចក្តីត្បេម សមមានសុ១០៖ បុគ្គលប្រង្គីស្មារតីដូចេះ មេត្តាចេរភាវិមត្តិ ឈ្មោះថា បុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយសត់សម្ពេជ្យង្គ សូមសត្វទាំងអស់ ។បេ។ បុគ្គលពិចារណាដោយប្រាជាដូច្នេះ មេត្តចេត្រាវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយធម្មចៃយសម្ពោជ្យង្គ សូមសត្វទាំងអស់ ។ បេ។ បុគ្គលផ្គង់ព្យាយាមដូចេះ មេគាចេតៅម៉ៃត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំ ហើយ ដោយវ៉ែលសម្ពេជ្យង្គី សូមសត្វទាំងអស់ ។ បេ ។ បុគ្គលញ៉ាំង សេចក្តីក្តៅក្រហាយឲ្យស្វប់ដូចេះ មេតាចេតៅម៉ៃត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះ អប់រំហើយ ដោយបត៌សម្ពេជ្យង៍ សូមសត្វទាំងអស់ ។ បេ ។ បុគ្គល ញ៉ាំងសេចក្តីអាក្រក់ឲ្យស្ងប់ដូច្នេះ មេត្តាចេតៅវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះ អប់រំហើយ ដោយបស់ទ្រិសម្ពោជ្ឃគ្គី សូមសត្វទាំងអស់កុំមានពៀវ សមមានសេចក៏ក្សេម សមមានសុខចុះ បគ្គលគមល់ចិត្តម៉ាដ៍ចេះ មេតា-ប ចេតៅមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រហើយ ដោយសមាធិសម្ពេជ្យង្គ សុមសត្វទាំង៍អស់ កុំមានពៀរ សូមមានសេចក្តីតេជ្រ សូមមាន សុខចុះ បុគ្គលពិចារណានូវពួកកំលេស ដោយញាណដូច្នេះ មេតា-ចេតោមៃត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយ។បេក្ខាសម្ពោជ្យគ្គ

សុត្តខ្ពប់ជំពេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

យោតិ មេត្ត **ខេ**ត្រៅមុត្ត ៩មេ **សត្ត** ពោជ្ឈង មេត្តាយ ខេត្រៅមុន្តិយា អាសេវនា ហោន្តិ ឥមេ**ហ**ិ សត្តមា ពេជ្ជផ្តែមា មេត្តា ចេតាវិមុត្តិ អាសេវិយ-ត់ ៩មេ សត្ត ពោជ្យជា មេត្តប ខេតេវាមុន្តិហា ភាវនា យោធ្នំ ៩មេហិ សត្តហិ ពេជ្ឈផ្តេញ មេត្ត ។ខេត្រាម៉ៃត្ត ភាវិយត៌ ៩មេ សត្ត ពោជ្យសា မေရ္ကာယ ဧပေးဆ႑ိမ္ခရိုဟာ စဘုလ်က $\mathfrak{S}^{(o)}$ ကောင့် ត់មេហិ សត្ថិ ពោជ្ឈផ្តែហ៍ មេត្ត ខេតៅម៉ុត្តិ ពេញស្ត្រាំយត៌ ៩ មេ សត្ត ពេជ្ឈាញ់ មេត្តយ ខេត្តេវិទុត្តិយា **អល**គ្នាកា ហោត្តិ ៩ មេហិ សត្តហិ ពោជ្ឈផ្តែល មេត្តា (ខេតេរមៃ**ត្តិ ស្វាល**ផ្តុំតា **ហោ**តិ ត់មេ សត្ត ពោជ្យស់ មេត្តាយ ខេត្រាវិមុត្តិហេ ប-ខេតេវិទុត្ត សុំទវិក្ខាតា ហោតិ **៩ខេ ស**ត្ត ពោជ្យន្នា មេត្តាយ ខេតៅវិមុត្តិហេ បរិវារា បោរត្តិ ឥ មេហិ សត្តហ៊ា ពោជ្ឈផ្តែហ៊ា មេត្តា ខេតាវិមុត្ត សុមវិត្តា មេហេតុ ឥមេ សត្ត ពេជ្ឈត់ មេត្តាយ ខេត្តេវិទុទ្ធិយ អាសេវនា យោធ្នំ អាវនា យោធ្និ

[ែ]ម ពហ្លាំកែស ។

សុត្តនូចិជិត ទុទ្ធកនិកាយ ចដិសម្តិទាមគ្គ

ពោជ្យង៍ទាំង៧ នេះ ជាទីសេពបេសមេតាចេតៅមែត មេតាចេត្រាវិមត្ត ត្រូវ ពោជ្យង្គីទាំង ៧ នេះ តែងសេព ពោជ្យង្គីទាំង៧ នេះ ជាទីអប់រំរបស់ មេត្តចេត្រាម៉ៃត្ត មេត្តចេកោម៉ៃត្តិ ត្រូវពោជ្ឈង្គីទាំង ៧ នេះ តែងអប់រំ ពោជ្យង៍ទាំង ៧ នេះ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន វបស់មេត្តាចេត្រាវិមត្តិ មេត្តា-បេតៅមុត្ត ត្រូវ ពេជ្យង្គី ទាំង ៧ នេះ តែងធ្វើឲ្យច្រើន ពេជ្យង្គី ទាំង ៧ នេះ ជាគ្រឿងប្រជាប់ បេសមេត្តាចេតោវិមុត្តិ មេត្តាចេតោវិមុត្តិ ត្រៅ ពោជ្យង្គីទាំង ៧ នេះ ស្ថិតសាងល្អ ហើយ ពោជ្យង្គីទាំង ៧ នេះ 🖨 បរិក្ខាររបស់មេត្តចេតោវិមុត្តិ មេត្តចេតោវិមុត្តិ ត្រូវពោជ្យផ្គុំ គំន៍ ៧ នេះ បិទហុំង ហើយ ដោយប្រពៃ ពោជ្យង្គទាំង ៧ នេះ ដាបរិការ របស់មេត្តបេតៅម៉ុត្តិ មេតាបេតៅម៉ុត្តិ ត្រូវពោជ្យផ្គីទាំង ៧ នេះ ចោមរោមល្អហើយ ពោជ្យគ្គីទាំង ៧ នេះ ជាទីសេ**ព** ជាទីអប់រំ

យុគន**្**វិគ្គេ មេត្តាកមា

ពហុលីកម្មា យោឌ្តិ អស់ក្តារា យោឌ្តិ បរិក្ខារា យោឌ្តិ បរិវារា យោឌ្តិ សារិទ្ធា យោឌ្តិ សហក-តា យោឌ្តិ សហជាតា យោឌ្តិ សឹសដ្ឋា យោឌ្តិ សម្បយុត្តា យោឌ្តិ បក្ខាខ្លួនា យោឌ្តិ បស់ឧលា យោឌ្តិ សជ្ជិឌា យោឌ្គិ វិមុទ្ធា យោឌ្តិ វិទុ សភ្ជុំខ្លួន ហោឌ្គិ ឃាឌិក្ខា យោឌ្គិ វិទុ កាតា យោឌ្តិ អនុដ្ឋិតា យោឌ្គិ បរិទិតា យោឌ្គិ សុសមាទ្ធា យាឌ្គិ សុភារិតា យោឌ្គិ សុរិទុត្តា យោឌ្គិ សុសមាទ្ធា យាឌ្គិ សុភារិតា យោឌ្គិ សុរិទុត្តា យោឌ្គិ ពិពុត្តេឌ្គិ ដោតេឌ្គិ បតាយឌ្គិ បរិទុត្តា យោឌ្គិ

យុធន**្**វិគ្គ មេត្តាកឋា

ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន ជាគ្រឿងប្រជាប់ ជាបរិក្ខារ ជាបរិការបស់មេត្តាបេតោវិមុត្តិ ជាទីបំពេញ ជាធមិប្រព្រឹត្តជាមួយ កើតជាមួយ លាយ ៨ជុំ
ជាទីស្ទះទៅ ជាទីជ្រះថ្វា ជាធមិតាំងនៅមាំ ជាធមិធ្វើឲ្យដូចជាយាន
ធ្វើឲ្យដូចទីតាំង ជាធម្មជាតតម្កល់មាំ សន្សំហើយ ប្រារព្ធល្អហើយ
អប់រំល្អហើយ អធិដ្ឋានល្អហើយ អណ្តែតទ្បើង[ចាម ផុតស្រឡះ
ឲ្យកើត ឲ្យភ្វឺច្បាស់ ឲ្យក្ដៅសព្វ ។

(៩១) សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តីត្បេម
សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលឃើញដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តាចេតាវិមុត្តិ ឈ្មោះ
ថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្មាទិដ្ឋិ សូមសត្វទាំងអស់កុំមានពៀវ
សូមមានសេចក្តីត្បេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលលើកចិត្ត (កាន់អារម្មណ៍)
ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តាចេតាវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ
ដោយសម្មាសត្តីហ្នុះ សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តី

សុត្តន្ត្រិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ស្ស្វយោ យោជ្ជិត សម្មា មន្ត្រៃឈាត់ សម្មាវចាមរិ-ភាវិតា យោតិ មេត្តា យេតាវិមុត្តិ សព្វេ សត្តា អហ់េញ យោត្ត ខេត្ត យោត្ត សុទិញ យោត្តតិ សម្មា សមុដ្ឋាចេត់ សម្មាកម្មន្តួចកែរាតែ យោត់ ខេត្ត យោង មន្ទ្រ យោង ម្នាប្រធា-**ខេត៌ សញ្ជាក់**ជីវមរិកាវិតា ខេក**ត់ ខេ**ត្ត ខេតេ-វិមុត្តិ សព្វេសត្តា អឋវិធា សោធ្តុ ខេម៌ពោ សោធ្តុ សុខិយា ហោស្គូតិសម្មា បក្តសាត្រិ សម្មាប់យាមបរិ-ភារីតា យោត៌ មេត្តា ចេតោវិមុត្តិ សព្វេ **សត្តា អ**ប់វិយោ យោជ្ ខេត្ត យោជ មន្ទ្រ បាន **ឧបដ្ឋាបេតិ សម្មាសតិប**រិកាវិតា យោតិ មេត្តា **២** តៅ-សុខ៌ាណ ហោត្តិ សម្ភា សមាឧហគ៌ សម្មាសមា-ជិ**បរិភា**វិតា យោគិ មេត្តា (បតៅវិ**មុត្ត ៩(ម** អដ្ឋ មក្សា មេត្តាយ ចេត្រាវិទុត្តិយា អាសេវជា យោតិ ត់មេហ៍ អដ្ឋហ៍ មក្កុំដេហ៍ មេត្តា នេត្រាវិមុត្តិ អាសេវិយគ៌

សុគ្គន្តបំជាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិកមគ្គ

ក្សេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលកំណត់វាហា ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តា-ចេត្រាវិមត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្នាក់ថា សូមសត្វ ទាំងអស់ កុំមាននៀរ សូមមានសេចក្តីក្សេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គល ១៖ខែងដោយប្រពៃជួច មេត្តចេត្រាមិត្ត ឈោះថាបុគ្គលនោះអប រំហើយ ដោយសម្មាតម្មន: សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀរ សូមមាន សេចក្តីតេទ្រ សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គល (ញ៉ាំងការចិញ្ចឹមជីវិត) ឲ្យផ្លូវ-ផង៍ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តាចេតោមៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសមា្មអាជីវ: សូមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀរ សូមមានសេចក្តីក្មេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលផ្គង់ (ព្យាយាម) ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តា-ចេត្រាម៉ែត ឈ្មោះថា បុគលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្មាវាយាម: សុមសត្វទាំងអស់ កុំមានពៀ សូមមានសេចក្តីក្យេម សូមមានសុខ ចុះ បុគ្គលប្រង៍ស្មារតី ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តចេរតាវិមុត្តិ ឈ្មោះថា បុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្មាសតិ សូមសត្វទាំងអស់ កុំមាន ពៀវ សូមមានសេចក្តីក្សេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលតាំងចិត្តមាំ ដោយប្រពៃដូចេះ មេត្តចេតោវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្មាសមាធិ អង្គមគ្គទាំង ៤ នេះ ជាទីសេព របស់មេគ្គា-ចេតេវិមុត្តិ មេត្តចេតេវិមុត្តិ ត្រូវអង្គមគ្គទាំង ៤ នេះ តែងសេ**ព**

យុគសទ្ធវិគ្គេ មេត្តាកឋា

ត់មេ អដ្ឋ មកនា មេត្តាយ ខេត្រាម៉ៃត្តិយា ការាណ ញ្ចេញ ស្នេស អដ្ឋហិ មក្កស្តេស មេត្តា ខេត្តេ-វិមុត្តិ ភាវិយតិ ៩មេ អដ្ឋ មក្កដា មេត្តាយ (ខេតោវិ-មុន្តិហា ពហុលិតមា ហោធិ្ត «មេហ៍ អដ្ឋហ៍ មក្សេច៍ មេត្ត ចេត្រាមៃត្ត ពហុល់ការិយត៌ ឥមេ អដ្ឋ មក្ខុស្តី មេត្តាយ ខេត្រាវិទុត្តិយា អល់ខ្លាំក ហោត្ ៩មេហ៍ អដ្ឋហ៍ មក្តុន្តែហ៍ មេត្តា ចេតាវិមុត្ត ក្លាលខ្លួតា ព្រោត ឥមេ អដ្ឋ មក្ខុជា មេត្តាយ នេះខាត្រង់ខ្លួយ ឧរ្នុស្ស យេខ្លុំ មុខេស អនីស មកផ្តែ មេតា ចេតៅម៉ុត សុបក្តែតា ហោត ត់ មេ អដ្ឋ មក្កន់ មេត្តាយ ខេត្រាវិទុត្តិយា ចរិការា យោត្តិ ៩ មេហិ អដ្ឋហិ មក្តុ ខ្តែហិ មេត្តា ខេតោ-វិទ្ធត់ សុម្ស៊ីតា យោតិ ឥមេ អដ្ឋ មក្តុខ្លាំ មេត្តា-យ ខេតេវាមន្ត្តិយា អាសេវនា ហោត្តិ អាវនា ហោ-ត្ត ពហុល់កម្មា យោធ្តុំ អ**ល**ត្តា**ក** យោ**ធ្តុំ ម**រិក្សាក យោធ្នំ មរិក្សា យោធ្នំ មារិទ្ធរី យោធ្នំ សហគត ពោត្តិ សហជាតា យោត្តិ សំសដ្ឋា យោត្តិ

យុគនទូវិគ្គ មេត្តាកថា

អង្គមគ្គទាំង៤នេះ ជាទីអប់រំ របស់មេត្តាចេតៅម៉ិត្ត មេត្តាចេតៅម៉ិត្តត្រូវ អង្គមគ្គទាំង ៤ នេះ តែងសេព អង្គមគ្គទាំង ៤ នេះ ជាទី០ម្រើន របស់មេ-តា បេតៅម៉ុត្ត មេតា បេតៅម៉ុត្ត ត្រូវអង្គមគ្គទាំង ៨ នេះ តែងបម្រើន អង្គ មគ្គទាំង៨នេះ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន របស់មេត្តាបេតៅម៉ុត្តិ មេត្តាបេតៅម៉ុត្តិ ត្រូវអង្គមគ្គទាំង ៤ នេះ តែង ធ្វើឲ្យប្រើន អង្គមគ្គទាំង៤ នេះ ជាគ្រឿង ប្រជាប់ របស់មេត្តាចេតោវិមុត្ត មេត្តាចេតោវិមុត្ត ត្រវអង្គមគ្គាំង ៤ នេះ សិត្តស្វាងល្អហើយ អង្គមគ្គទាំង ៤ នេះ ជាបរិក្ខាវ វបស់មេត្តចេ តៅមិត្ត មេត្តា ចេ គោវិមុត្តិ ត្រូវអង្គមគ្គទាំង៤នេះ បិទប៉ាងហើយដោយប្រពៃ អង្គ មគ្គទាំង ៨ នេះ ជាបរិការបស់មេតាចេតៅម៉ិត្ត មេតាចេតៅម៉ិត្ត ត្រាក់ង មគ្គាំង៍ ៤ នេះ ចោមរោមល្អហើយ អង្គមគ្គាំង៍៤ នេះ ជាទីសេព ជាទី អប់រំ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន ជាគ្រឿងប្រជាប់ ជាបរិក្ខារ ជាបរិការ របស់មេត្តា-ចេតៅមុត្តិ ជាទីបំពេញ ជាជមិប្រ**ព្រឹ**ត្តជាមួយ កើតជាមួយ លាយ ម្បឹ

សុត្តត្តបិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ពិទាមគ្នោ

(៥৮) សព្យសំ ខាណានំ... សព្យសំ គ្គតានំ
សព្យសំ បុគ្គលនំ សព្យសំ អត្តភាវបរិយាបន្នានំ សញ្ជសំ ឥគ្គនំ សព្យសំ បុរិសានំ សព្យសំ
អរិយានំ សព្យសំ អន្តិយានំ សព្យសំ នៅ្ងសំ
សព្យសំ មនុស្សានំ សព្យសំ វិនិទាត់កានំ បីឧ្បន៌
វិជ្ជេត្យ អបីឧប្រាយ ឧបឃាត់ វិជ្ជេត្យ អនុបឃានេន សន្តាប់ វិជ្ជេត្យ អសន្តាបេន បរិយាធានំ
វិជ្ជេត្យ អបរិយាធានេន វិយាសំ វិជ្ជេត្យ អវិយាសាយ សព្យ វិនិទាត់កា អវេរិយា យោន្ត មា វេវិជ្រេត្យ សុខិត្តា យោត្ត ខា ឧុគ្គានៃ សុខិតត្តា យោន្ត

សុត្តនូមិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

ជាទីស្ទុះទៅ ជាទីដ្រះថ្វា ជាធមិតាំង នៅមាំ ជាធមិរួចចាក់កំលេស ជាទីឃើញច្បាស់ថា នេះជាធម្មជាតស្ងប់ ជាធម្មជាតធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើឲ្យដូចជាទីតាំង ជាធម្មជាតតម្កល់មាំ សខ្សំហើយ ប្រារព្ធល្អហើយ អប់រិល្អហើយ អធិដ្ឋានល្អហើយ អណ្តែតទ្បើងត្រម ផុតស្រឡះ ឲ្យកើត ឲ្យក្ដីច្បាស់ ឲ្យក្ដៅសព្វ ។

(៥៤) ឈ្មោះថាមេត្តា ព្រោះជាធម្មជាតិប្រព្រឹត្តជាមិត្ត ចំពោះ វិនិទ្យាតទាំងអស់ ដោយអាការ ៤ នេះ គឺដោយការវៀវនូវការបៀតបៀន ហើយមិនបៀតបៀន ចំពោះសត្វមានជីវិតពំង៍អស់ សត្វកើតហើយពំង អស់ បុគ្គលទាំងអស់ សត្វដែលវាប់ថាមានអត្តភាពទាំងអស់ ស្រីទាំង អស់ ប្រសទាំងអស់ អរិយៈទាំងអស់ ជនមិនមែនអរិយៈទាំងអស់ ទេវិតា ទាំងអស់ មនុស្សទាំងអស់ វិនិបាតទាំងអស់ ១ ដោយការវៀវន្តវ គំនុំហើយមិនគុំ ១ ដោយការរៀរនូវការដុតកំដៅ ហើយមិនដុតកំដៅ ១ ដោយការរៀវនូវការសត្តតសត្តិន ហើយមិនសត្តតសត្តិន ១ ដោយការ វៀវនូវការធ្វើឲ្យលំជាក ហើយមិនធ្វើឲ្យលំជាក ១ ដោយការផ្សាយ មេត្តាចិត្តថា សូមវិនិបាតទាំងអស់ ជាបុគ្គលគ្មានពៀវ កុំបីចងពៀវ នឹងគា ១ សូមមានសុ១ កុំបមានឲុក្ខ សូមមាន១នដល់នូវសុ១

មា ឧុក្ខាំតត្តាតិ ៩មេហ៍ អដ្ឋហាការេហ៍ សត្វេ វិធិបានិកោ មេត្តាយនីនិ មេត្តា និ ជម្មំ ចេនយេនីនិ ខេតោ សព្វព្យាបានបរិយុដ្ឋា នេហ៍ មុច្ចនីនិ វិមុត្តិ មេត្តា ៤ ៤ នៅមុទ្ធិ ជាតិ មេត្តា ៤ នៅមុទ្ធិ សត្វេ វិធិបានិកា អរ៉េរ ហោត្ត ខេមិលេ ហោត្ត សុទិលោ ហោត្តិនិ សធ្វាយ អជ៌មុច្ចិ សច្ចិច្ចិយ-បរិការិតា ហោនិ មេត្តា ៤ នៅមុន្តិ ។ បេ ។ និព្យត្តេត្តិ ដោយនិ មត្តាបេត្តិ ។

(៩៣) សព្វេសំ បុរត្តិមាយ ឧិសាយ សត្តានំ ...
សព្វេសំ បច្ចិមាយ ឧិសាយ សត្តានំ សព្វេសំ
ឧត្តាយ ឧិសាយ សត្តានំ សព្វេសំ ឧត្តិណាយ ឧិសាយ សត្តានំ សព្វេសំ បុរត្តិមាយ
អនុឧិសាយ សត្តានំ សព្វេសំ បច្ចិមាយ អនុឧិសាយ
សត្តានំ សព្វេសំ ឧត្តាយ អនុឧិសាយ សត្តានំ
សព្វេសំ ឧត្តិណាយ អនុឧិសាយ សត្តានំ
សព្វេសំ ឧត្តិណាយ អនុឧិសាយ សត្តានំ
សព្វេសំ ឧត្តិណាយ អនុឧិសាយ សត្តានំ
សព្វេសំ ឧត្តិណាយ អនុឧិសាយ សត្តានំ
សព្វេសំ ឧញ្ជិញ អប់ព្វេសំ ១០១មាយ ឧិសាយ សត្តានំ ប៉ុន្តេត្រ អប់ព្វេសយ
ឧបសាតំ វេឌ្សា អនុឧបសានេន សត្តាខំ វេឌ្សា
អសន្តាបេន បរិយានានំ វេឌ្សា អប់ពេសានេន

កុំបីមានទូនដល់នូវឲុត្ខ ១ ឈ្មោះថា បេតោ ព្រោះជាសភាវៈគិតនូវធមិនោះ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ ព្រោះជាធម្មជាតិ ប្រចាកបរិយុដ្ឋានក្តិលេស គឺព្យាហ្ម ចំពោះសត្វទាំងអស់ ឈ្មោះថា មេត្តា បេតោវិមុត្តិ ព្រោះមេត្តានឹង បេតោ-វិមុត្តិ សូមវិនិបាតទាំងអស់ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តីក្បេម សូម មានសុ១ចុះ បុគ្គល ជឿស៊ីបដោយសទ្ធាដូច្នេះ មេត្តា ចេតោវិមុត្តិ ឈ្មោះ ថា បុគ្គល ជឿស៊ីបដោយសទ្ធាដូច្នេះ មេត្តា ចេតាវិមុត្តិ ឈ្មោះ ថា បុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយសទ្ធិទ្រិយ ។ បេ មិត្រិត ទិ្រក្វិច្ចាស់ ឲ្យក្រៅសព្វ ។

(៥៣) ឈ្មោះថា មេត្តា ព្រោះជាធម្មជាតិប្រព្រឹត្តជាមិត្ត ចំពោះ សត្វទាំងអស់ក្នុងខិស១ងលើ ដោយអាការ ៤ នេះ គឺ ដោយការវៀរនូវ ការបៀតបៀន ហើយមិនបៀតបៀន ចំពោះសត្វទាំងអស់ ក្នុងខិស១ង កើត សត្វទាំងអស់ក្នុងខិស១ងលិច សត្វទាំងអស់ក្នុងខិស១ងជើង សត្វទាំងអស់ក្នុងខិស១ងជើង សត្វទាំងអស់ក្នុងខិស១ងត្បូង សត្វទាំងអស់ក្នុងខិសអគ្គេយ៍ សត្វទាំងអស់ក្នុង ខិសពាយ៍ព្យ សត្វទាំងអស់ក្នុងខិសភ្លាំសាន សត្វទាំងអស់ក្នុងខិសភាងលើ ១ ដោយ ការវៀរនូវការគំនុំហើយមិនគំនុំ ១ ដោយវៀរនូវការដុតកំដៅ ហើយមិន ដុតកំដៅ ១ ដោយការវៀរនូវការស្តីតំសត្តិនៈហើយមិនកំនុំ ១

សុត្តទូមិដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យ បដិសម្តិទាមគ្នោ

វិទោស ជន្លេត្ត មរិសេសាយ សព្វេ ឧមរិមាយ ខ្មែល សត្ត មហានៃ យោជ្ មា ហើយ សុខិ-យោ យោជ្ជ មា **ខុត្តិលោ សុទ៌ត**្តា យោជ្ជ មា ឧុក្ខិតតាត់ ៩មេលា អដ្ឋសា**ការេហិ ស**ព្វេ ឧបរិ-មាយ ឧិសាយ សត្តេ មេត្តយត់ត់ មេត្តា តំ ជម្មឹ ខេត្តយុត្ត ខេត្ត សព្វព្យាសឧត្សិយុដ្ឋាខេត្ មុខ្ពស់ ម៉ុស្ត មេត្ត ២ ២ តៅមុត្ត បាត់ មេត្ត ខេត្តេស្តី មានេ និស្សា មុខ អហ្គេញ សេលា ខេត្ត សេលា សេលា សេលា សេលា និង សធ្លាយ អន់មុត្ត សន្ធិទ្ទិយថវិកាវិតា យោតិ មេ-(၂၈) နား ရေးဆိုမာတ ဦးမာတ မေးမာ့ ក្នានំ បុក្ខលាន អត្តការ២ ហែមនាន់ សញ្ចសំ សព្វេសំ មន្ទិយានំ សព្វេសំ នេកនំ សត្វេសំ မြေ့လကျူနို့ လာကြွယ် အိန်တာဆိုကားနို့ လာကျွယ် မြောင့်မြားလာ និសាយ វិនិទានិកាន់ សព្វេស៍ ឧត្តរាយ និសាយ

សុត្តនូបិជិក ទុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ដោយការរៀរនូវការធ្វើឲ្យលំបាក ហើយមិនធ្វើឲ្យលំបាក ១ ដោយការ ដ្យាយមេត្តាចិត្តថា សូមសត្វទាំងដស់ ក្នុងទិស១វេលើ ជាបុគ្គលគ្មានពៀវ កុំបី២៩ ពៀវនឹងគ្នា ១ សូមមានសុ១ កុំបីមានខុត្ត ១ សូមមានៗនដល់នូវ សុ១ កុំបីមានៗនដល់នូវឲុត្ត១ ឈ្មោះថាចេតោ ព្រោះជាសភាវៈគិតនូវធមិ នោះ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ ព្រោះជាធម្មជាតិរួចចាកបរិយុដ្ឋានក្តិលេស គឺព្យា បាទ ចំពោះសត្វទាំងអស់ ឈ្មោះថាមេត្តាចេតោវិមុត្តិ ព្រោះមេត្តានឹងចេតោ-វិមុត្តិ សូមសត្វទាំងអស់ ក្នុងទិស១វេលើ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តី ក្បេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលដៀសចំដោយសទ្ធាដូច្នេះ មេត្តាចេតាវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសទិ្ធ្យខ្លួយ ។ បេ ។ ឲ្យកើត ឲ្យ ភ្វឺច្បាស់ ឲ្យក្តៅសព្វ ។

យុតនទូវគ្គេ មេត្តាកបា

វិនិទាតិកានិ សព្វេសំ ឧក្ខិណាយ និសាយ វិនិ-ចាត់ការ សុព្វេស បុរត្តមាយ អនុធិសាយ វិធិចា-ត៌តាធំ សព្វេសំ បច្ចុំមាយ អនុនិសាយ វិនិទាត៌កានំ សត្វេសំ ឧត្តរាយ អនុឧិសាយ វិនិទាតិកាន់ សត្វេ សំ ឧត្តិណាយ អនុឧិសាយ វិនិទាតិកាន់ សព្វេសំ មោឌ្ឌិមាយ ឧិសាយ វិធិខាតិកានិ សព្វេសំ ឧ១វិ-មាយ ធ៌សាយ វិធិខាត់កាន់ ប៉ុន្បន់ វដ្តេត្ត អប៉ុន្ប-ស្តេល និងសាន្តិ ។ ដើ្តិ អង់ត្តិ សាល្ខេ មានី និង និង សាល្ខេ អសញ្ញាបេខ មរិយាខាន់ វជ្ជេត្យ អបវិយា**ខា ខេន វិបោ**-សំ វ នៅ្ហា អវិទោសយ ស ្យោ ខ្ទាំមាយ និសាយ វិនិទាន់កា អហិល ហោន្ត មា ហិលេ សុទិលេ ហោន្ មា ឧុក្ខិនេ សុខិនុត្តា ហោត្ មា ឧុក្ខិន-ត្តាត់ ៩មេលា អដ្ឋហាការេហា សព្វេ ឧបវិទាយ ជំសាយ រិធិចាត់កោ មេត្តយត់ត់ មេត្ត តំ ជម្នំ ចេត-យត់តំ ខេតេ សត្សាខានពរយុដ្ឋានេហ៍ មុច្ចត់តំ

យុធន**្ធវិ**ត្ត មេត្តាកថា

វិនិហ្គពាំងអស់ ក្នុងទិសខាងត្បូង វិនិហ្គពាំងអស់ ក្នុងទិសអគ្នេយ៍ វិនិបាតទាំងអស់ ក្នុងទិស៣ឃុំព្យ វិនិបាតទាំងអស់ ក្នុងទិសឦសាន វិនិបាតទាំងអស់ ក្នុងទិសនិរតី វិនិបាតទាំងអស់ ក្នុងទិសភាងក្រោម វិនិបាតទាំងអស់ក្នុងទិសទាងលើ ១ ដោយការរៀវនូវគំនុំ ហើយមិនគុំ ១ ដោយការរៀវនូវការដុតតម្លៅ ហើយមិនដុតកម្លៅ ១ ដោយការរៀវ នូវការសង្គត់សង្គិន ហើយមិនសង្គត់សង្គិន ១ ដោយការវៀវនូវការធ្វើ ឲ្យលំណុកហើយមិនធ្វើឲ្យលំណុក១ ដោយការផ្សាយមេគ្នាបិត្តថា សូមវិនិ-ជាត្រាំងអស់ ក្នុងទិសភាងលើ ជាបុគ្គលគ្មានកៀរ កុំបីបង ពៀវនឹងគ្មា ១ សុមមានសុ ១ កុំបីមានទុក្ខ ១ សុមមាន ១ នដល់ នូវស ១ កុំបីមាន ១ នដល់ នវុទ្ធភ១ ឈ្មោះថាចេតោ ព្រោះជាសភាវ:គិតនវុធម៌នោះ ឈ្មោះថាវិមុត្ត ព្រោះជាធម្មជាតិរួចចាក់បរិយុជ្ជានក្តិលេស គឺព្យាធាទ ចំពោះសត្វទាំង អស់ ឈ្មោះថាមេត្តាចេតាមៃត្ត ព្រោះមេត្តានិងចេតៅម៉ុត្ត ។

សុត្តន្ត្រប់ដកេ ខុទ្ចកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(៤៤) មាន និង្សាល ខ្មាល ប្រឹក្សានិយា អហុរិយ ហេខ ខេត្ត ហេខ សុខ្យុំ ហេខិខ សទ្ធាយ អនិមុត្ត សន្ធិន្ទ្រិយថាភាវិតា យោតិ មេត្តា ខេត្តេរិទុត្ត សត្វេ ខុចមែយ និសយ វិជិទាតិកា អណ្ត្រ ឈេខ ខេត្ត ឈេខ មន្ទ្រ ឈេខ ខ រីវិយ ខក្ខណៈតំ វីវិយ៍ប្រុំយមវិកាតៃ ពោត មេត្តា ខេ-តោវិមុត្តិ ។បេ។ សតី ឧបដ្ឋាបេត សតិច្រិយបរិកាវិតា ហោតិ មេតា ខេត្រវិមត្តិ ។ បេ។ ចិត្តិ សមាន-ហតិ សមាជិន្ត្រិយមរិការិត យោតិ មេត្តា ចេតោ-វិទ្ធ ។ ខេ។ ខញ្ជាយ ខជាជាតិ ខញ្ជាំយមវិកា-វិតា យោតិ មេត្ត ខេតាវិមុត្តិ ឥមាធិ បញ្ចុំ-ទ្រុំយាធិ ខេត្តាយ ខេត្រៅមុត្តិយា អាសេវនា យោន្តិ ឥមេហ៍ បញ្ចូល្បីរួយេហ៍ មេត្តា ចេតោវិទុត្តិ អាស្រីយត៌ ។មេ។ ចិត្តត្តេត្ត ដោតេត្ត បតាមេត្តិ ។

សុត្តស្ត្រិជិត ខុទ្ទកនិកាយ ថជិស្ត្តិទាមក្ត

(៤៤) សូមវិនិបាតទាំងអស់ ក្នុងទិសខាងលើ កុំមានពៀវ សូម មានសេចក្តីត្បេម សូមមានសុខចុះ បុគ្គលជឿស៊ិច ដោយសន្ទាដ់ច្រះ មេត្តចេះតាមៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសទ្ធិន្ទ្រិយ សូម វិនិ**ហ្**តពាំង៍អស[់] ក្នុងខិសខាងលើ កុំមានពៀវ សូមមានសេចក្តីក្យេម សូម មានសុខចុះ បុគ្គលផ្គង់ព្យាយាមដូច្នេះ មេត្តចេត្រាវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយវិរិយិន្ទ្រិយ ។ បេ។ បុគ្គលប្រង ស្មារតិដូច្នេះ មេត្តា-ចេតៅមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គល់នោះអប់រំហើយ ដោយសតិទ្រ្ទិយ ។ បេ ។ បគ្គល់គមល់ចិត្តដ[ចេះ មេត្តចេះតាវិមត្តិ ឈោះថាបគ្គល់នោះអប់រំហើយ ដោយសមាធិន្ត្រីយ ។ បេ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ដោយប្រាជាដូច្នេះ មេត្តា-ចេតេវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយបញ្ជាិខ្លិយ ឥន្ទ្រិយទាំង ៥ នេះ ជាទីសេព របស់មេត្តចេះតាមៃត្តិ មេត្តចេះតាម៉ែត្តិ ត្រូវឥន្ទ្រិយ ទាំង៩ នេះ ខែងសេព ។ បេ ។ ឲ្យកើត ឲ្យក្ចឹហ្គាល់ ឲ្យក្តៅសព្ទ ។

យុធស្សវិគ្គេ មេត្តាក់ថា

(៥៦) សត្វេ ឧបវិទាយ ដំសាយ វិធិខាត៌កា អហ្គេល លោខ ខេត្ត ហេខ មាន ខ្មុំ អស្សន្ទិយេ ន គេម្យុត សន្ធាពលមេរិកាវិតា យោត៌ មេតា ៤តាវ៉េមុត្ ។២។ កោសដ្ឋ ន កម្បត់ វ៉ាំយព-លម្យាភាព ហោត មេតា បេតៅមុត្ត ។បេ។ បមា-នេះ នេះ កម្សតិសតិពលមរិកាវិតា យោតិ មេត្តា ខេ-តោវិទុត្ត ។ ខេ។ ឧទ្ធទ្វេ ន កាម្បីត សមាជិពលថវិ. ភារិសា យោតិ មេត្តា ចេសោវិមុត្តិ ។ ចេ។ អវិជ្ជាយ ជ ក**ម្យត់** បញ្ហាពលមរិកាវិតា យោត់ មេត្តា ចេតោ-វិមុត្ត ៩មាធិ ចញ្ ពហាធិ មេត្តាយ ចេតោវិមុត្ត-យា អាសេវនា យោធ្នំ ៩មេឆាំ មញ្ចាំ ១លេឆាំ មេត្ត ខេតោវិមុត្ត អាសេវិយត៌ ។ ខេ។ ជំពុត្តេជំ ដោត្រខ្លឺ បតាបេខ្លិំ ។

យុគនទូវគ្គ មេត្តាកថា

(៥៦) សូមវិនិបាតទាំងអស់ ក្នុងទិសទាងលើ កុំមានចៀរ សូម មានសេចក្តីក្បេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលមិនញាប់ញុំវ ព្រោះហេតុមិន គួរជឿជួច៖ មេត្តចេត្រាមិត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយ សន្ធាពល: ។ បេ ។ បុគ្គលមិនញាប់ញុំ ព្រោះសេចក្តីខ្លិលដូច្នេះ មេត្តា-ចេត្រាវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយវិរិយពល: ។បេ។ បុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ព្រោះសេចក្តីប្រហែសដូច្នេះ មេគ្គាចេតៅម៉ុត្តិ ឈ្មោះ ឋាបុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយសត៌ពល: ។ បេ ។ បុគ្គលមិនញាប់ព្រឹ ្រោះទទួចដូច្នេះ មេត្តចេត្រាមៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រហើយ ដោយសមាធិពល: ១បេ។ បុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ព្រោះអវិជ្ជាដូច្នេះ មេត្តា-ចេត្រាវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយបញ្ជាពល: ពល:ពុំង ៥ នេះជាទីសេព របស់មេត្តាចេតៅម៉ៃត្តិ មេត្តាចេត្រាម៉ៃត្ត ត្រូវពល: ទាំង៩ នេះ តែងសេត ។ បេ**។** ឲ្យកើត ឲ្យក្ចីបុក្ស ឲ្យក្តៅស**ត្**។

សុត្តខ្ពស់ដកេ ទុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(៥៧) សញ្ចេ ឧបមែល ខិសាយ វិនិទាតិកា មហ៊ុយ យោឌ ខេត្ត យោង មាន មាន ខេត្ត សតី ឧបដ្ឋាបេត សតិសម្ពេជ្យផ្តប់ការិតា ហេត វិទយសម្រាជ្យដូចវិសាវិតា យោគ៌ មេតា ទេតៅមែតិ ។ មេ។ វីវ័យ មក្ខណៈតំ វីវ័យសម្ពេជ្យន័យការិតា **ုဟာ ၈ (ဗု ၈) (ဗု ၈) ၅) (ဗု ၈) (ဗု ၈) (ဗု ၈)** (ဗု ၈) (ဗု ស្បីមេត្ត ចិត្តសម្ពេជ្ឈដែលវិភាវិតា យោតិ មេត្ត ខេត្តវិមុត្តិ ។ខេរ ខុដ្តហ្វំ ឧដិខ្បស្សឹងន ឧស្សិទ្ធិ-សម្ពេជ្យជ្ញែញវិតា ហោតិ មេត្តា ចេតៅមុត្តិ ។ បេ។ ចំនួំ សមាឧហៈតំ សមាធិស ម្ខាជាជ្រួយការិតា យោគ៌ មេត្ត ខេត្រាវិមុត្ត ។ មេ ។ ញា េសាន គិលេសេ មដ់សន្ទាត់ ឧមេត្តាសម្ពោជ្ឈផ្លូវភាវិតា ហោត់ មេត្ត ខេត្រៅម៉ូត្តិ ៩មេ សត្ត ពោជ្ឈ់ក្កា មេត្តយ ខេត្តៅមុត្តិយា អាសេវនា យោធ្វិ ៩មេរ៉ា សន្ត-ហិ ពោជ្យដែញ មេត្ត (ខេតាវិមុត្ត អាសេវិយតិ ។ មេ។ ធំពុំ តេត ដោះ សេន្តិ មគាមេធិ ។

សុត្តន្តបំដក ខុទ្ចកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

(៩៧) សូមវិនិបានទាំងអស់ ក្នុងទិសភាងលើ កុំមានចៀរ សូម មានសេចក្តីក្បេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គលប្រង៍ស្មារតិដូច្នេះ មេត្តាចេរតា-វិមត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រហេយ ដោយសតិសម្ពេជ្ឈន៍ ។ បេ ។ .បុ គួលពិចារណាដោយប្រាជាដូច្នេះ មេត្តចេតាវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះ អប់រំហើយ ដោយធម្មវិចយសម្ពោជ្យង្គី ។ បេ ។ បុគ្គលផ្គង់ព្យាយាមដូច្នេះ មេត្តចេត្រាវិមត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយវិរិយសម្ពោជ្ឃគ្ ។ បេ ។ បុគ្គលរុម្លាប់សេចភ្នំភ្លៅក្រហាយដូចេះ មេត្តាចេរតាវិមុត្តិ ឈ្មោះថា បុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយបត់**ស**ម្ពេជ្យង្គី ។ បេ ។ បុគ្គលរម្នាប់សេចក្ដ អាក្រក់ដូច្នេះ មេត្តចេត្រាមៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយ បស្សទ្ធិសម្ពេជ្យង៍ ។ បេ ។ បុគ្គលតម្កល់ចិត្តមាំដូចេះ មេត្តចេ តាវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រហេយ ដោយសមាធិសម្ពេជ្យង្គី ។បេ។ បុគ្គល ពិហរណានូវកំលេស ដោយញាណដូច្នេះ មេត្តចេត្រាវិមុត្តិ ឈ្មោះថា បុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយ ៤បេក្ខាស ម្ខោជ្បង្គ៍ ពោជ្យង្គ៍ទាំង ៧ នេះជា ទីសេព របស់មេតោបេតៅម៉ៃត មេតាបេតៅម៉ៃត ត្រូវពោជ្យន៍ទាំង ៧ នេះ តែងសេត ។ បេ ។ ឲ្យកេត ឲ្យក្ចុំប្បាស់ ឲ្យក្តៅសត្វ ។

យុគនទូវីគ្គេ មេត្តាកថា

(៥៨) សាត្រ ឧបវិទាស ឧសាយ វិធិទាសិកា អហ្វេល យោឌ្ឋ ខេត្ត យោឌ្ឋ សុទិយេ យោ-ន្តែ សម្មា បស្បត្តិ សម្មាធិជ្ជីបរិកាវិតា យោគ មេត្ត ខេត្រវិមុត្ត ។ ចេ ។ សមា អភិជិព្រខេត្ សមាសឌ័ព្ទរិកាវិតា ហោតិ មេតា ចេតេវិមត្ត ។ ខេ។ សម្មា ខ្យុំក្ក ណាត់ សម្មាក់នាខ្យុំការ៉េតា យោត់ កម្មនួយកែវិតា យោត មេត្ត (ខេត្រវិមុត្ត ។បេ។ សម្មា ហេសា ខេត្ត សម្មាស់ដី ខែរិភាវិតា យោត មេត្តា យេតោ-វិទុត្ត ។ ខេ។ សុទ្ធា ខក្ខណៈតំ សុទ្ធាក់យាមខុរិកាវិតា **ហោត៌** មេត្តា ចេត្រាវិមុត្តិ ។ចេ។ សម្មា ឧបដ្ឋា-មេតិ សម្មាសតិបរិភាវិតា ហោតិ មេត្តា បេតៅមុត្តិ ។បេ។ សញ្ សមាជិយតិ សម្មាសមាជិបរិកាវិតា ហោ-តិ មេតា ចេតោវិមុត្ត ឥមេ អដ្ឋ មក្សា មេត្តាយ ខេត្តេវិមុត្តិយា អាសេវនា យោត្តិ តមេហិ អដ្ឋហិ មក្តស្លាំ មេត្ត ខេត្រៅមុត្ត អាសេវិយត៌ ។ បេ ។

យុគនទូវិគ្គ មេត្តាកថា

(៥៨) សូមវិនិបាតទាំងអស់ ក្នុងទិសភាងលើ កុំមានចៀរ សូម មានសេចក្តីក្សេម សូមមានសុ១ចុះ បុគ្គល ឃើញ ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តចេត្រាវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយសមា្ធិដ្ឋិ វបេ។ បុគ្គលលើកចិត្តកាន់អារម្មណ៍ ដោយប្រពៃដូចេះ មេត្តចេ តោវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្មា**សង្**ហ្វៈ ។ បេ។ បុ**គ្គល** កណត់វាថា ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តាចេត្រៅមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំ ហើយ ដោយសម្មារាចា ។ បេ ។ បុគ្គល ១:ខែងដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តា ចេតេវិមត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គល នោះអប់រំហើយ ដោយសមាតមន: ។បេ។ បុគ្គល (ញ៉ាំនិការចិញ្ចាំមជីវិត) ឲ្យផ្សផង់ ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តាចេតោ-វិមត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្មាអជីវ: ។ បេ ។ បុគ្គល ផ្គន់ព្យាយាម ដោយប្រពៃដូច្នេះ មេត្តចេះតាម៉ៃត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះ អប់រំហើយ ដោយសម្នាក់យាម: ។ បេ ។ បុគ្គលប្រង (ស្មារតិ) ដោយប្រពៃ ដូច្នេះ មេត្តាចេតោវិមុត្តិ ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយសម្មាសតិ ។ បេ ។ បុគ្គលតម្កល់មាំ (នូវចិត្ត) ដោយប្រពៃ ដ្ឋចេះ មេត្តចេត្រាវិមុត្ត ឈ្មោះថាបុគ្គលនោះអប់រំហើយ ដោយ សម្មាសមាធិ អង្គមគ្គាំង៤ នេះ ជាទីសេព របស់មេត្តចេត្រាវិមុត្តិ មេត្តចេត្រមេត្ត ត្រូវអន្តមគ្គល់ង៍ ៤ នេះ តែងសេព ។ បេ។

សុត្តន្ត្របំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ត់មេ អដ្ឋ មក្ខុខា មេត្តាយ ខេត្រាវិទុត្តិយា មរិកភ យោត្ត តមេហ៍ អដ្ឋហ៍ មក្ខុស្តែហ៍ មេត្តា ចេតោវិទុត្ត សុខាវ៉ាតា យោតិ ឥមេ អដ្ឋ មក្សា មេត្តាយ ខេត្ត្រាវិទុត្តិយា អាសេវនា យោត្តិ ភាវនា យោត្តិ ពហុលីកម្មា ហេត្តិអលដ្ឋារ ហេត្តិ មរិក្សារ មោត្តិ ចរិវារយោត្តិទារិទ្ធរី យោត្តិ សហគត យោត្តិ សហជា-ស លោធ្លុំ សំសដ្ឋា ហោធ្លុំ សម្បីយុត្តា ហោធ្លុំ មក្ទុច្ចុ-ស យោឌ្ជិ៍ មស៊ីឧស យោឌ្ជិ សគ្គិដ្ឋស យោឌ្ជិ៍ ម៉ុច្សា យោត្តិ ស្តុំ សត្តត្តិ មក្សា្ធា យោធិ្ត យាធិកាតា យោត្តិ វត្តភាតា យោត្តិ អនុដ្ឋិតា យោត្តិ មវិចិតា យោជ្ញុំ សុសមារឌ្វា យោជ្ញុំ សុភាវិតា យោជ្ញុំ ស្វាជ់ដ្ឋិតា យោធ្នំ សុសមុក្ខតា យោធ្នំ សុវិមុត្តា យោជ្ជិ និត្តត្រង់ ដោត្រង់ មត្តមេជ្ជិ ។

មេត្តាកេហ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

អង្គមគ្គទាំង ៤ ខេះ ដាបរិករ របស់ ខេត្ត ចេតាវិមុត្តិ ខេត្ត ចេតាវិមុត្តិ
គ្រូវអង្គមគ្គទាំង ៤ ខេះ ចោម រោម ហើយ អង្គមគ្គទាំង ៤ ខេះ ជាទី
សេព ជាទីអប់រំ ជាទីធ្វើឲ្យច្រើន ជាគ្រឿងប្រជាប់ ជាបរិក្ខារ ជា
បរិការ របស់ ខេត្ត ចេតាវិមុត្តិ ជាទីបំពេញ ជាធម៌ប្រព្រឹត្ត ទៅជា
មួយ កើតជាមួយ លាយ ផ្សំ ជាទីស្លុះ ទៅ ជាទីប្រេញ ជាធម៌តាំង
ខៅមាំ ជាធម៌រួច (ហកកិលេស) ជាគ្រឿង ឃើញ ច្បាស់ថា ខេះជា
ធម្មជាតស្ងប់ ជាធម្មជាត ធ្វើឲ្យដូចជាយាន ធ្វើឲ្យដូចជាទីតាំង ជាទីតម្ពល់
ខៅមាំ សន្សំ ហើយ ប្រាព្ធល្អ ហើយ អប់រំល្អ ហើយ អធិដ្ឋានល្អ ហើយ
អហ្គិត ទៀតពម ដុតស្រឡះ ឲ្យកើត ឲ្យភ្ជុំច្បាស់ ឲ្យក្ដៅសព្វ ។

ចប់ មេត្តាកេខា ។

យុគឥទ្ធវិគ្គេ វិវាគកហ

(44) ဂျိုက္က မည္သေ ဦမုန္တာ ဧလို ၈ ကဋိ វិរាកោ មក្តោ ។ សេនាបត្តិមក្កាពេល ឧស្បៈជម្ពេ សម្ពាធ់ដ្ឋិ មិទ្រធំដ្ឋិយា វិវជ្ជត៌ តឧនុវត្តក្តាលេសេ-ហ៍ ខ ខ ខ្វេស ខ ជិជ្ជត់ ពហ៌នា ខ សព្ធមន្តេហ៍ ที่ผู้สิ ทีกเลา ทีกลาฐเฉก ทีกลเลาะเก ทีกเล សមុ**ទាក**តេ $^{(0)}$ វិកកេ ឋិតោ វិកកេ ខត់ដូតែ ។ វិក-តោត់ ខ្វេរិកកា និញ្ចុនញុ វិកកោ យ៉េ ខ និញ្ចុនារម្មណៈ តា ជាតា ខ្ញុ សព្វ ខ^(៤) វិកកា ហោធ្លីតំ វិក កោ^(៣) សហជាតាន សត្តខ្លាន់ វិកគំ កច្ចន្តិត វិកាគោ មក្តេ ស នេះ មក្សេ ពុទ្ធា ខ សាវភា ខ អក់តំ និសំ និព្វានំ សត់ខ្លីខ្លួន អតីថ្មី មោ ត ម៉ែ ការខា ជំជុំមាតហាណ្រិតិ-យោឌ មាឡាក់នាធំ មក្តា អយមេរ អរិយោ អដ្ឋស្តីកោ មស្ដេ អ ϵ ខេ សេដោ ខ រួមេខេរិ ϵ_{μ} ខ ៩៩ ϵ_{μ} ខ បឋហ ចាត់ មក្កានំ អដ្ឋខ្លុំកោ សេឌ្គោ ។

o ន.ម. សមុ**ភភ**ពោ ។ ៤ ឧម. ជាតិ បទ នត្ថិ ។ ៣ ម.សព្ត្ វិវាជាតិ ទិស្សតិ ។ ៤ ឧ.ម. សព្វារសុ ជាមេក្ខោតិ លិខិតំ ។

យុគតទូវិគ្គ វិវាគកថា

(៥៨) វិភាគ: ជាមគ្គ វិមត្ត ជាផល ។ វិភាគ: ជាមគ្គ តើដុប ម្តេច ។ ក្នុង១ណៈនៃសេតាបត្តិមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថាឃើញ រមែនណាយបាតមិប្តាទិដ្ឋិ ណាយបាតកិលេសទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅតាមមិញ ទិដ្ឋិនោះផង៍ ចាក១ន្ទទាំងទ្បាយផង ណាយចាកនិមិត្តទាំង ពុងស្នេរ ក្រៅផង វិភគ: មានការណាយជាអារម្មណ៍ មានការណាយជា គោចរ ប្រកបត្តង៍ការណាយ ឋិតនៅក្នុងការណាយ តម្កល់ស៊ីបក្នុងការ ណាយ ។ ពាក្យថា វិភគ: ជានដល់ វិភគ: ៤ យ៉ាង វិភគ: គន់ព្រះ ១ វិភគ: គឺពួកធម៌ណាកើតហើយ ព្រោះមាននិព្វានជា អាវម្មណ៍ ធម៌ទាំងអស់នោះ តែងមានសេចក្ដីណាយ ១ វិភគ:ដា មគ្គ ក្រោះអង្គទាំង ៧ ដែលកើតជាមួយគ្នា រមែងដល់នូវការណាយ ផ្ទុំប្រកបដោយអង្គ ៤ ឈ្មោះថាមគ្គ ក្រោះព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នឹង សាកែទាំងទ្យាយ តែងទៅកាន់ទិស ដែលគេមិនធ្លាប់ទៅ គិនិទ្ធាន ដោយសារមគ្គនុះ មគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ជាមគ្គ ដ៏ខ្ពន់ខ្ពស់ ប្រសើរ វិសេសវិសាល ទត្តម ថ្ងៃថ្វា ជាងមគ្គរបស់ ពួកសមណ្យាហ្មណ៍ច្រើននាក់ ដែលប្រកាន់លទ្ធិដទៃ ទាំងអម្បាល មាន ហេតុនោះ មគ្គប្រកបអង្គ ៤ ប្រសើរជាងមគ្គទាំងទ្បាយ ។

សុត្តស្ថិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អភិព្រម៖ ឌ្លេ^(a) សម្មាសស្ល់ហ្សេ មិញសង្គហ្វា វិជ្ជេសិ ត្តេស ឌេីខ មាតិបាស ត្ថិសាស ឃុំ ខ្ញុំ មាត់ជា-ខដ្ឋេខ សម្នាក់មន្ត្រា ធំឡាក់មន្ត្រា ប្រឹក្សា ប្រេស ខាឌីខ មាសាមាឌ្យម គ្នាមាឌ្យម អូមីខ ក្នុសៈ ដ្ឋេខ សញ្ជាយ មេ មិឡាវយៈមា វិជ្ជេទិ ឧបដ្ឋា-ខ ដើន មតិវាមុខ ក្រុមខ្លាស រូវមិខ្លុំ មរួមើន សមា្សសព្ទ គ្រិស្សសុខ ឃុំ ឃុំ ស្នស់ស្ម. ကြားလြေလျပာ ၆ စာနွေတော် ၆ ကိုင်္ကော် စတ်ရှာ ၆ လ၅-និម័ត្តេហ៍ វិជ្ជេតិ វិកតោ វិភការម្មឈោ វិភកតោ-ខ កេ វិហ កេ សមុខាក តោ វិហ កេ បំ តោ វិហ កេ មតិដ្ឋិតោ ។ វិកតោតិ ទ្វេ វិកកា ជំព្រាជញា វិកតោ យេ ខ និញ្ជាវម្មណភា ជាតា ឧម្មា សព្វេ ខ វិក្សា ប្រាស្តីត វិក្សា សហជាតាធិ សត្តក្នុ វិក្ភ ក្ខុខ្លួន វិក្សា មុខ្លា ស្ន្រា ខ សាវតា ខ អក់ត និសំ ជិញ្ចំ កុខ្ចុំភ

១ ម. អភិនិរោបនផ្ដេន ។

សុគ្គន្តប់ដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

សម្មាសត្ថប្ប: ដោយអត្តថាលើកចិត្តទ្បើង (កាន់អារម្មណ៍) រមែងណាយ ហកមច្ចាសត្តប្បៈ សម្មាវា**ហ** ដោយអត្តថាកំណត់ វមែងណាយហក មិញ្ជាហា សម្មាកមុន: ដោយអត្ឋាខ្វះខ្ងែ វេមង៍ណាយ៣កមិញ-កម្មន: សមា្មអជីវ: ដោយអត្ថថាផ្ទុវផង៍ **រមែង**ណាយចាក់មិញអាជីវ: ស្មា្ត្រាយាម: ដោយអត្តថាផ្គង់ ឡើង វមែងណាយចាត់មិញ្ចាប់យាម: សម្មាសតិ ដោយអត្តថាប្រងិប្រយ័ត្ន វមែងណាយហេតមិហ្គសតិ សម្ប-សមាធិ ដោយអត្ថថាមិនរាយមាយ វមែងណាយ០វកមិច្ចាសមាធិ វមែង ណាយថាកកិលេសទាំងទ្បាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមមិហ្វាសមាធិនោះផង បាក១ន្ទទាំងទ្យាយផង៍ វមែងណាយ បាកនិមិត្តទាំងព្ទង់ វាងក្រៅផង វិភគ: មានការណាយដាអារម្មណ៍ មានការណាយជាគ្រោបរ ប្រុកប ក្នុងការណាយ ឋិត នៅក្នុងការណាយ តម្កល់សំបក្នុងការណាយ **។** ពាក្យថា វិពគ: បានដល់វិពគ:២យ៉ាង វិពគ: គឺនិព្វាន១ វិពគ: គឺ ត្តភធម៌ណាកើតហើយ ក្រោះមាននិព្វានជាគារម្មណ៍ ធម៌ទាំងអស់ នោះ តែង៍មានសេចក្តីណាយ ១ វិភគ:ជាមគ្គ ព្រោះអង្គ័ទាំង៍ ៧ ដែលកើតជាមួយគ្នា រមែងដល់នូវការណាយ ផ្ទុំប្រកបដោយអុង្គ ៤ ឈ្មោះថាមគ្គ ព្រោះព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នឹងសាវ័កទាំងឡាយ តែង ទៅកាន់ទិស ដែលគេមិនធ្លាប់ទៅ គឺព្រះនិព្វាន ដោយសារមគ្គនះ

យុគនទូវីគ្គេ មេត្តាកថា

អដ្តថ្មី កោ មក្ដោ យាតា បុដ្ឋមមហាញ្រូញឈានំ បញ្ជាក់នានំ មក្ដា អយ់មៅ អរិយោ អដ្ឋថ្មី កោ មក្ដៅ អក្ដោ ខ សេដ្ឋោ ខ វិមោ ភ្លោ ខ ខត្តមោ ខ មក្ដា អក្ដា ខ សេដ្ឋោ ខ វិមោ ភ្លោ ខ ខត្តមោ ខ មកោ ខាត់

(៦០) សភពភាពមក្តាណ ឧស្បិនជើច មគិច-ជួំ ។ ខេ ។ អរិក្តេចដ្ឋេ សម្មាសមាធិ ជុំខ្សាវិកា តាមរាកស ពោជនា ខ្លួយស ពោជនា ខ្ញុំរ៉ាតា កាមរាកានុសយា មដ្ឋឃានុសយា វិជ្ជេតិ តាននុវត្តកា-တ္တိုလေလက်စေ စအေ့က်စေအိုင္တို့၏ ကတို့တာ ေလးကျွင့္ ត់គ្លេញ វិជ្ជេត់ វិកតោ វិកតារម្ម ឈោ វិកក តោខកេ វិក-កេ សមុទាក់តោ វិលកេ បំតោ វិលកេ បតិជិ្ត្រា ។ វិល គេតំ ខ្យុ វិសតា និញ្ចនញ្ វិសតា យេ ខ និញ្ច. សម្មេណតា ជាតា ឧញ្ សត្វេខ វិកកា យោត្តិតំ វិហ កា សហជាតាធិ សត្តាធិ វិហតិ កច្ឆិតិ វិហ កោ មក្តេ ស្ថេន មក្ខេ ពុន្ធា ខ សាវភា ខ មកតំ ឧំសំ ឧំព្រះ ក**្ខេ**ត់តំ មដ្ឋាក្រា មក្តោ

យុគនទូវគ្គ វិរាគកថា

មគ្គប្រភបដោយអេង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ជាមគ្គដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រសើរ វិសេសវិសាល ទត្តម ថ្ងៃថ្វា ជាងមគ្គ របស់ពួកសមណ្យាហ្មណ៍ ច្រើននាក់ ដែលប្រកាន់លទ្ធិដទៃ ទាំងអម្បាលម៉ាន ហេតុនោះ មគ្គប្រភបដោយអង្គ ៨ ប្រសើរជាងមគ្គទាំងឡាយ ។

(៦o) ក្នុង១ណ:នៃសក៣តាមិមគ្គ សុញ្ធិដ្ឋិ ដោយអត្ថថា ឃើញ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិនកយៈមោយ រមែងណាយ កាមក្ខានុស័យ ចាក់បដ់ឃានុស័យ ដ៏គ្រោតគ្រាត រមែង៍ណាយចាក កលេសទាំងទ្បាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅភាមអនុស័យនោះផង ចាក១ន្ម ទាំងទ្យាយផង វមែងណាយ ចាកនិមិត្តទាំងពុងទាងក្រៅផង វិភគ: មានការណោយជា**មារម្ម**ណ៍ មានការណោយជា គោចរ ប្រកបក្នុងការ ណាយ ឋិត នៅក្នុងការណាយ តម្កល់ស៊ីបក្នុងការណាយ ។ ៣ក្យប់ វិហគ: បានដល់វិហគ: ७ យ៉ាង៍ វិហគ: គឺនិញាន ១ វិហគ: គឺពួកធមិ ណាកេតហេយ ក្រោះមាននិព្វានជាអាវម្មណ៍ ធមិទាំងអស់នោះ តែង មានសេចក្តីណាយ ១ វិវាគ:ជាមគ្គ ព្រោះអង្គ ៧ ដែលកេតជាមួយគ្នា វមែងដល់នូវការណាយ ថ្មវប្រកបដោយអង្គ ៤ ឈ្មោះថាមគ្គ ព្រោះ ព្រះពុទ្ធទាំងទ្យាយ នឹងសាវ៉ាត់ទាំងឡាយ តែង ទៅកាន់ទិស ដែលគេមិន ធ្លាប់ ទៅ គឺព្រះនិត្វាន ដោយសារមគ្គនុះ មគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៏ សុត្តន្ត្តិចំជីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ចដឹសម្ភិទាមគ្នោ

យាវតា បុ៩្មមណ្យាញ្ណាធំ បញ្ជាំជាធំ មក្តា អយ មៅ អាំយោ អដ្ឋខ្ញុំ កោ មក្តោ អក្តោ ខ សេ ដោ ខ វិមោ ក្តោ ខ ទុត្តមោ ខ ប។ ពេ ខាត់ មក្តាធំ អដ្ឋ-ខ្ញុំ កោ សេ ដោ ។

(៦០) អភាតាមិត្តកូត្តាណេ ឧស្សឧដ្ឋេ សម្មានិដ្ឋិ ។បេ។ អាំក្នោបដ្ឋេន សម្មាសមាជិ អណុសហកតា កាមរាកសញ្ញាជនា បដ្ឋឃសញ្ញាជនា
អណុសហកតា កាមរាកានុសយា បដ្ឋឃានុសយា
វិជ្ជេតិ តេខនុវត្តកេត្តិលេសេហ ០ ១ ខ្វេហិ ១ វិជ្ជេតិ
ពហ៌ន្ធា ខ សព្វជំនិត្តស្នាំ វិជ្ជេតិ វិរាកោ វិរាកាបម្មាណ់ ។បេ។ មត្តាជំ អដ្ឋជ្ជុំកោ សេដ្ឋា ។

ខ ខធិញ ខ រួរទី្ឌ មស្ទិ ខ មនិច្ចម្រើស រួរទី្ឌ ឧបា អុំ ទើល អុំ ម៉ាល សាយ ខម្មិ មេសិច្ច សាយ អុំ ម៉ាល់ ស្និ មេសិច្ច សេច ម្ភិស្ស សាយ អុំ ម៉ាល់ ស្និស្ឋ សេច មេសិច្ច ទើល សាយ អុំ ម៉ាល់ ស្និស្ឋ សេច មេសិច្ច ទើល សាយ អុំ ម៉ាល់ ស្និស្ឋ សេច មិន្ត្រ សាយ អុំ ម៉ាល់ ស្និស្ឋ សេច មិន្ត្រ សាយ អុំ ម៉ាល់ ស្និស្ឋ សេច មិន្ត្រ សាយ អុំ ម៉ាល់ ស្និស្ឋ សេច អូំ មិន សិច្ច មិន សិ

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្គ

ប្រសើរនេះឯង ជាមគ្គដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រសើរ សៃសសិសាល ឧត្តម ថ្ងៃថ្វា ជាង៍មគ្គបេស់ពួកសមណ្យាហ្មណ៍ជាច្រើននាក់ ដែលប្រកាន់លទ្ធិដ**ៃ** ទាំង៍អម្បាលម៉ាន ហេតុនោះ មគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ប្រសើរ ជាង៍មគ្គ ទាំង៍ឡាយ រ

[៦១] ក្នុង១ណៈ នៃអនាគាមិមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ
។ ប្រ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ វមែងណាយបាក
កាមកគស ញ្ញោជន: បាកបដិឃស ញ្ញោជន: ដ៏ល្អិត បាកកាមកគានុស័យ
បាកបដិឃានុស័យ ដ៏ល្អិត ណាយបាកកិលេសទាំងឡាយ ដែល
ប្រព្រឹត្តទៅតាមអនុស័យ នោះផង បាក១ន្ទទាំងឡាយផង ណាយហាក
និមិត្តទាំងពួង១ងក្រៅផង វិកគ: មានការណាយជាអារម្មណ៍ ។ បេ ។
មគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ប្រសើរជាងមគ្គទាំងឡាយ ។

(៦៤) ក្នុង១ណ: នៃអរហត្តមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ ម៉េមង៍ ណាយបាករូប-វាគ: អរូបវាគ: មាន: ទទួច: អវិជ្ជា មានានុស័យ កវិវាគានុស័យ អវិជ្ជា-នុស័យ ណាយបាកកិលេសទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅតាមអនុស័យ នោះផង៍ បាក១ខ្វទាំងឡាយផង៍ ណាយបាកនិមិត្តទាំងពុង១ាងក្រៅផង

យុគស**្វះ**គ្គេ វិវាគកថា

រិក តា វិកតារម្ម ឈោ វិកត តេខ កេ វិក តេ សមុខាត-តោ វិក តិ ប្រិតា វិក តេខ ខេត្ត ខ្លួំ តោ ។ វិក តេខិត្ត វិក តា ខិត្ត ខេត្ត វិក តេខ ខេត្ត វិក តា សមាជា តាខំ ខេត្ត សព្វ ខេត្ត វិក តេខ ខេត្ត វិក តេខ ខេត្ត វិក តេខ ខេត្ត វិក តេខ ខេត្ត ខេ

(៦៣) ឧស្សន់ពៃក សម្មានិដ្ឋិ អភិបាជនិក្រោត សម្មាសន្ត័ ទៅ្ជ ទីក្តេសា សៃខា សម្មាស់ សម្បុះនេះ វិក្សា សម្មាត់មួន្តា វេខាន់កែ សម្មាស់ វែក ទីក្តុសា ក្រោត សម្មាស់ សម្មាស់ សម្មាស់ វិក្សា សត្វិត អវិក្សាច្រិក សម្មាស់ ខេត្ត ខ្លាំង វិក្សា សម្មា-

យុគស្សាគ្គ វិវាគកថា

វិកគ:មានការណាយដាអារម្មណ៍ មានការណាយដាគោចរ ប្រកបភ្នង៍ ការណាយ ប៊ិតនៅក្នុងការណាយ តម្កល់ស៊ីបក្នុងការណាយ ។ ពាក្យ ឋា វិភគ: បានដល់វិភគ: ๒ យ៉ាង វិភគគិនិញ្ជាន ១ វិភគ: គឺពួកធមិ ណាកើតហើយ ព្រោះមាននិព្វានជាអាវម្មណ៍ ធមិព៌ង៍អស់នោះ តែង៍ មាន សេចក្តីណាយ 🤋 វិភគ:ជាមគ្គ ព្រោះអង្គទាំង ៧ ដែលកើតជាមួយ ត្តា រមែងដល់នូវការណាយ ផ្ទុំប្រកបដោយអង្គ ៤ ឈ្មោះថាមគ្គ ព្រោះ ព្រះពុទ្ធ ទាំងទ្បាយនឹងសាវិតទាំងឡាយ វមែងទៅកាន់ទិសដែលគេមិន ព្ទុប គឺនិញ្ជាន ដោយសារមគ្គនុះ មគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ នេះឯង ជាមគ្គដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រសើរ សែសវិសាល ទគ្គម ថ្ងៃថ្វា ជាងមគ្គ បេស់ពួកសមណ្យាញណ៍ច្រើននាក់ ដែលប្រកាន់លទ្ធិដទៃ **ទាំង**អម្បាលមាន ហេតុ**នោះ** មគ្គប្រកបដោយអេង្គ ៨ ប្រ.ស. ជាងមគ្គ ស់ឱ្យពិធ ភ

(៦៣) សម្មាធិដ្ឋិ មានការឃើញជាវិពគ: សម្មាសង្គប្បៈ មានការលើកចិត្តទ្បើងជាវិពគ: សម្មាកថា មានការកំណត់ជាវិពគ: សម្មាកម្មន្ត: មានការ១ខៀតជាវិពគ: សម្មាគជីវ: មានការផ្លូវផង់ជា វិពគ: សម្មាក់យាម: មានការផ្គង់ ទ្បើងជាវិពគ: សម្មាសតិ មានការ ប្រឹង្ហាយខែដ្ឋាវិពគ: សម្មាសមាធិ មានការមិនពយមោយជាវិពគ:

សុត្តផ្តល់ជីវេត ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សត៌សម្ពេជ្យ នៅ ចេរិចយាំវាគោ នេញ្ទិចយសម្ពោ-ជ្យាស្ត្រី មក្សាវិកតោ វិវិយសម្ពោជ្ឈស្តែ ៩ពេលវិក-តេ ច័ត៌សម្ពេជ្ឈភា ឧ្ទសមវិភាគោ ប្រជ្ជទ្ធិ-សម្ពេជ្ឈគ្នា អាំ ក្នេចវិភាគា សមាធិសម្ពេជ្ឈគ្ បដិសុទ្ធាធវិពតោ ខុបេក្ខាសម្ពេជ្ឈូវ អស្សនិ្ធ្លេប អភាទ្បីយៈវិភាគា សឌ្ធពលំ កោសជ្ជេ អភាទ្បីយ-វិហ កា វ៉ាំយព**លំ ខទា ខេ** មក ទៀយវិហ កា សតិពលំ ឧទ្ធទ្រុ អកម្សិយវិកកោ សមាជិពលំ អវិជ្ជាយ អ-តម្បិយវិក្សា បញ្ហាពលំ អធិមោត្តវិក្សា សទ្ធិ-្ត្រិយ ឧដ្ឋារូបយោ រុំវិយុន្ត្រិយ ឧឧដ្ឋានវិរាគោ សត៌-ទ្រុំយំ អវិត្តេមវិភាកា សមាជិន្រ្ទិយ៍ ឧស្សាធវិភាកា ជា ទំនួញ មានត្រេណាដ្រីន មុខ្ចែល រូបមេ មយុធិ យដ្ឋេន ពលា វិភាគា និយ្យានដ្ឋេន ពោជ្យស្តែ វិភាគា ហេតុដ្ឋេ មក្តោ វិភាកា ខុមដ្ឋានដ្ឋេ សត៌ប្ប-ដ្ឋាល វិកតោ មឧហនដ្ឋេន សម្មហ្វភាលា វិកតោ

សុត្តត្លូចិដិក ទុទ្ចកតិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

សតិស គ្ពេជ្យត្ត មានការប្រុងប្រយ័ត្តជាវិវាគ: ធម្មវិចយស គ្ពេជ្យត្ត មាន ការពិលារណា ជាវិភគ: វីរិយសម្ពោជ្យង្គ មានការផ្គង់ ទៀងជាវិភគ: បីតិ-សម្ពេជ្យត្ត៍ មានការផ្សាយទៅជាវិពគ: បស្សទ្ធិសម្ពោជ្យត្ត៍ មានកាវ ស្ទប់ជាវិពគ: សមាធិសម្ពោជ្យង្គី មានការមិនរាយមាយជាវិពគ: ១៤-ក្ខាស ម្ខាជ្យុគ្គ មានការពិលារណាជាវិភាគ: សទ្ធាតល: មានការមិនញាប ញ័រព្រោះការណ៍មិនគួរជឿជាវិក្ខុង: វីវ័យពល: មានការមិនញាប់ញ័រ ព្រោះសេចក្តីខ្លឹលច្រអូសជាវិភគ: សត៌ពល: មានការមិនញាប់ញុំវ ព្រោះការប្រហែសជាវិកគ: សមាធិពល: មានការមិនញាប់ញ័រ ក្រោះ ទទួប្ដ:ជាវិពត: បញ្ហាពល: មានការមិនញាប់ញ៉ាំ ព្រោះអវិជ្ជាជាវិពត: សទ្ធិន្ទ្រិយ មានការជឿសិបជាវិពគ: វិរិយ៌ន្ទ្រិយ មានការផ្គង់ ឡើងជាវិពគ: សតិទ្រ្តិយ មានការប្រង៍ប្រយ័ត្នជាវិវាគ: សមាធិន្រ្តិយ មានកានមិនរាយ មាយជាវិហគ: បញ្ជាំទ្រ្ទិយ មានការឃើញជាវិហគ: ឥន្រ្ទិយទាំងឡាយ ដោយអត្តថាជាអធិបតី ឈ្មោះថាវិវាគ: ពល:ពង់ឡាយ ដោយអត្ត ថាមិនញាប់ញុំរ ឈ្មោះថាវិពគ: ពោជ្យង្គីទាំងីឡាយ ដោយអត្តថា ចេញ (ចាក់វដ្ដ:) ឈ្មោះថាវិពគ: មគ្គ ដោយអត្តថាជាហេតុ ឈ្មោះ ថាវិភគ: សតិហ្វដ្ឋានទាំងទ្វាយ ដោយអត្ថថាប្រងិប្រយ័ត្ន ឈ្មោះថា វិក្ខា: សម្មហ្ជធានទាំងឡាយ ដោយអត្តថាតុចូលមាំ ឈ្មោះថាវិក្ខា:

យុគនទូវិគ្គេ វិវាគកថា

ឥជ្ជនេះដ្នេ ឥឌ្ទាធា វិកកោ តថដ្ឋេន សច្បា វិកកោ អាំក្ដេចដ្ឋេន សមមោ វិកកោ អនុមស្បូនដ្ឋេន វិប-ស្ស្រា វិកគោ ឯការសដ្ឋេន សមថវិបស្ស្រា វិកគោ អនតវត្តនដ្ឋេន យុគនន្ទឹរិរាកោ សំវាដ្ឋេន ស៊លវិសុន្ទិ វិវាកោ អវិក្<mark>តេចដ្ឋេន ចិត្តវិសុខ្</mark>ទុំ វិវាកោ ឧ**ស្បន**ដ្ឋេន ជំឌុំស្ទុំ វិកតោ វិទុន្តដ្ឋេ វិទេស្ត្រា វិកតោ មដំដេនដ្ឋេ វិជ្ជា វិកាកោ មរិច្ចាក់ដ្ឋេ វិមុទ្តិ វិក-តោ សមុខ្មេចដួន ១យេ ញាណំ វិភគោ ជ-**េញ** មូលដ្ឋេន វិភាកា មនសិការោ សមុដ្ឋានដ្ឋេន វិហៈកា ៩សេ**ក្ សមោះខាន**ខ្លេ<mark>ន វិ</mark>ហៈកា ឋេខសា សមោសរណេ្ដ្ឋន វិវាកោ សមាធិ បម្ខុជ្ជេន វិ-រាកោ សត៌ អាចិប់តេយ្យដ្រួន វិវាកោ បញ្ហា ឥនុត្ រដ្ឋេន វិកាតា វិមុត្តិ សារដ្ឋេន វិកាតា(°) នស្សនម-ត្តេ សម្ពាធិដ្ឋិ អភិបាបខេមគ្គោ សម្មាសឆ្លីច្បោ ។ មេ ។ អមតោតជំ ជិញ្ជាជំ មរិយោសាជដ្ដេ មក្ដោ

o ម. ឯត្ត**ន្ត**រេ អម**េ៣គ**ធ់ ^រសិព្វានំ បរិយោសានផ្នេន មគ្គោតិ ទិស្សតិ ។

យុគនទូវគ្គ វិវាគកថា

ឥទ្ធិបាទដោយអត្ថថាសម្រេច ឈ្មោះថាពៃគ: សក្ច:ទាំងឡាយ ដោយ អត្តថា ទៀន៍ទាត់ ឈ្មោះថាវិពគ: សមថ: ដោយអត្តថាមិន៣យមាយ ឈ្មោះថា ពែក: វិបស្សនា ដោយអត្តថាពិបារណា ឃើញ ឈ្មោះថាវិពត: សមថៈ នឹង វិបស្សនា ដោយអត្តថាមានកិច្ចតែមួយ ឈ្មោះថាវិពត: យុគនទូធមិ (ធម៌ជាបគ្គា ជាគូ) ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងងគ្នា ឈ្មោះថា វិពគ: សល់វិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាសង្រឹម ឈ្មោះថាវិពគ: ចិត្តវិសុទ្ធិ ដោយអត្ថថាមិនពយមាយ ឈ្មោះថាវិកគ: ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ ដោយអត្ថថាឃើញ ឈ្មោះថា វិភគ: វិមោត្ត: ដោយអត្តថារួចស្រឡះ ឈ្មោះថាវិភគ: វិជ្ជា ដោយអត្តថាចាក់ធ្ងះ ឈ្មោះថាវិកគ: វិ**ទុក្** ដោយអត្តថាលះស្រឡះ ឈ្មោះថាវិកគ: ១២៣៣៣ ដោយអត្តថាកាត់ផ្ដាច់ ឈ្មោះថាវិកគ: នន្ទ: ដោយអត្ថថាជាមូល ឈ្មោះថាវិកគ: មនសិកាវ: ដោយអត្ថថាតាំង ខ្យើងត្រម ឈ្មោះថាវិកគ: **ផស្ស**: ដោយអត្តថា ច្ចូបដុំ ឈ្មោះថាវិកគ: វេទនា ដោយអត្តថាប្រជុំចុះ ឈ្មោះថាវិភគ: សមាធិ ដោយអត្តថាជាប្រ-ជាន ឈ្មោះថាវិពគ: សត់ ដោយអត្តថាជាអធិបតី ឈ្មោះថាវិពគ: បញ្ញា ដោយអត្តថាក្រៃលែងជាងធម៌ទាំងនោះ ឈ្មោះថាវិកគ: វិមុត្ត ដោយអត្ត ឋាថាជាទ្ទឹម ឈ្មោះថាវិពគ: សមា្ធិដ្ឋិ មានការឃើញជាមគ្គ សមា្ស-ង្ហ្បៈ មានការលើកចិត្តឡើងជាមគ្គ ។ បេ។ អមតនិញាន ដោយអត្ថបា ជាទីបំផុត នៃកិច្ចក្នុងសាសនា ឈ្មោះថាមគ្គ វិកគ:ជាមគ្គយ៉ាង៍នេះឯង ៗ

សុត្តខ្ពស់ដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្គោ

(៦៤) គេដំ វិមុត្ត ដល់ ។ សេតាបត្តដល់គ្ន-យោ ឧស្សានដ្ឋេន សម្មានដ្ឋិ មិទ្ធានដ្ឋិយា ម៉ែតា បោះ ត្រូវត្តក្ដាលសេហ ខេ១ធ្វេហ៍ ខេ វិមុត្ត ဟောက် ကတ်**ၾက ဗ လက္ခန်ဗ်**ကြေတီ နီမှုရုံ ဟောက် វិទុត្ត វិទុត្តវម្មណា វិទុត្តិ(ភាខា វិទុត្តិយា សមុ-ទាកតា វិទុត្តិយា ឋិតា វិទុត្តិយា ថតិខ្លឹតា ។ វិទុត្តិត ខ្វេ វិទុត្តិយោ ធិត្តាធិតា វិទុត្តិ យេ ច ចំពាលរដ្ឋសាតា ជាតា ជញ្ញា ស វិទុត្តា យោត្តិ ម៉ឺត ៩៤ អភិបាបនដ្ដេន សម្មាសង្គៈ ប្បោ មិញសន្ត់ញា វិមុត្តេ ហោតិ តឧលុវត្តកក្តិ លេសេហិ ខ ១ នេ្ទហិ ខ វិមុត្តោ យោតិ ពហិទ្វា ខ សព្ធម៌នេញ វិមុត្តេ យោតិ វិមុត្ត វិមុត្តាវម្ម• ឈា វិមុត្ត តោខា វិមុត្តិយា សមុខាគតា វិមុត្តិយា ឋិតា វិទុត្តិយា ចត់ជិតា ។ វិទុត្តិត ខ្វេ វិទុត្តិយោ ជំ-ស្នេញ ម៉ុត្ត យេ ខ ធិញសម្មេសាតា ជាតា ជម្នា လေးကွေ ေ ဒီမှုန္တာ ေတာင္ဆိုန္တာ ဒီမှုန္တာ မလိ ေပးကြလေးမွာ $\mathfrak{a}^{(\mathfrak{d})}$ សម្លាវថា មិញវាថាយ វិមុត្ត ហោតិ ។ មេ។

o ម. បុគ្គហដ្ឋេ**ន ។**

សុត្តន្តូមិជិក ខុទ្ទកនិកាយ មជិសក្តិទាមគ្គ

(៦៤) វិមុត្តិ ជាផល តើដូចម្ដេច ។ ក្នុង១ណៈនៃសោតាបត្តិផល សមាទិជ្ជិ ដោយអត្តថាឃើញ ជាធម្មជាតិផុតស្រឡះ ចាក់មិញទិជ្ជ ផុតស្រឡះបាកកិលេសទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមមិច្ចា ទិដ្ឋិនោះផង លក១ន្ទទាំងទ្យាយផង ផុតស្រទ្វះលកនិមិត្តទាំងពួងអងក្រៅផង វិមុត្តិ មានការផុតស្រឡះជាអារម្មណ៍ មានការផុតស្រឡះជាគោចរ ប្រកប ក្សការផុតស្រឡះ ឋិតនៅក្នុងការផុតស្រឡះ តម្កល់ស៊ីបក្នុងការផុត ស្រឡះ ។ ៣ក្សថា វិមុត្តិ បានដល់វិមុត្តិ ៤ យ៉ាង វិមុត្តិ គឺនិព្វាន ១ វិមត្ត ជាផល ត័ព្ទកធម៌ណាកើតហើយ ក្រោះមាននិព្វានជាអារម្មណ៍ ជមិទាំងអស់នោះតែងរួចស្រឡះ ១ សម្មាសង្គប្បៈ ដោយអត្តថាលើកចិត្ត ទ្យើន ជាធម្មជាតផុតស្រឡះលកមិល្ខសត្តប្បៈ ផុតស្រឡះលកកិលេស ទាំង ឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមមិញសត្តប្បៈនោះផង ហក១ន្ទទាំង ទ្យាយផង ផុតស្រឡះបាតនិមិត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង វិមុត្តិ ការផុតស្រឡះជាមារម្មណ៍ មានការផុតស្រឡះជាគោចរ ប្រភប ក្នុងការផុតស្រឡះ ថិតនៅក្នុងការផុតស្រឡះ តម្កល់ស៊ិបក្នុងការ ផុតស្រឡះ ។ ពាក្យថា វិមុត្តិ បានដល់វិមុត្តិ ៤ យ៉ាង វិមុត្តិ គឺនិញ្ជាន 🔊 វិមុត្តិ ជាផល គឺ ពួកធម៌ណាកេតហើយ ក្រោះមាននិញ្ជាន ជាអាវម្មណ៍ ធម៌ទាំងអស់នៅ៖ តែងរួចស្រឡះ ១ សម្មាក់ចា ដោយអត្តថាកំណត់ ជាធម្មជាតិវួចស្រឡះ ចាកមិញ្ជាថា ។ បេ។

យុគស**ូវ**គ្គេ វិភគ**ក**ហិ

សមុដ្ឋានដ្ឋេ សមា្តម្ភា មិញកម្មតា វិមុត្តោ យោត វេយស្ដេស សមា្សជួរ ត្បាសជួរ រួត់ខែ ឈេញ ខេត្តសង្គេច សម្នាក្**ល** មេ ខ្លួក្ខាក្សាមា វិមុ-ត្តោ យោត៌ ជុំជដ្ជានដ្ឋេន សម្មាស់តំ មិឡាស់តំយា វិទុត្ត យោត់ អរិត្តេបដ្ឋេ សម្មាសមាជ៌ មិពួសមាជ៌-តោ វិមុត្តេ យោត៌ ត**ន**នុវត្**កក្**លេសេហ៍ ខ ១ខ្វេ-တ် ខ វិទុត្តោ យោត៌ ពហិធ្វា ខ សព្វជ៌មិត្តេហិ វិទុត្តោ យោត ម៉ៃត្ត ម៉ៃតាមេឃា ម៉ៃត្តសោយ។ ម៉ៃត្តហា សមុទាកតា វិទុត្តិយា វិតា វិទុត្តិយា មតិដ្ឋិតា ។ វិមុត្តត ខ្វេ វិមុត្ត យោ ចំពាជញ្ជា វិមុត្ត យេ ច ខំព្រាសរម្មណតា ជាតា ឧញ្ សព្វេខ វិឌុត្ យោន្តិ វិទុត្ត ៩៧ំ ។

(៦៤) សភាពាមិនលក្ខាណេ ខស្សន ដ្ដេសម្មា-និដ្ឋិ ។ បេ។ អរិក្ខោបដ្ដេស សម្មាសមាធិ ជុំន្យាវិកា កាមរាកសញ្ញាជីល បដ្ឋសសញ្ញាជីល ជុំន្យាវិកា

យុគនទូវិគ្គ ពោជ្ឈង្គកថា

សមា្នកម្មន: ដោយអត្តថា ១ ខែង ផុតស្រឡះបាកមិញកម្មន: សមា្នអាជីវ: ដោយអត្តថាផ្សូរផង៍ ផុតស្រឲ្យ៖០ាកមិខ្លា**អាជីវៈ សម្នា**ក់យាម: ដោយ អត្តថាផ្គង់ ទ្បើង ផុតស្រឡះចាកមិញ្ជាយាម: **សមា្ស**តិ ដោយអត្តថា ប្រង្គីប្រយ័ត្ន ផុតស្រឡះពាតមិល្ខសតិ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថា មិន៣យមាយ ផុតស្រឡះលកម៉េញសមាធិ **ផុតស្រ**ឡះលកកិលេសទាំង ទ្យាយដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមមិ**ញសមាធិនោះ**ផង **ចាក**១ន្ទទាំ**ង**ឡាយផ**ង** ផុតស្រឲ្យះបាកនិមិត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង វិមុត្ត មានការផុតស្រឲ្យះ ជាអារម្មណ៍ មានការផុតស្រឡះជាគោចរ ប្រកបក្នុងការផុតស្រឡះ ឋិតនៅក្នុងការផុតស្រឡះ តម្កល់ស៊ីប ក្នុងការផុតស្រឡះ ។ ៣ក្ស ថា វិមុត្តិ បានដល់វិមុត្ត ៤ យ៉ាង វិមុត្តិ គឺនិព្វាន ១ វិមុត្តិ ជាផល គឺ ពួកធម៌ណាកើតហើយ ព្រោះមាននិព្វានជាអារម្មណ៍ ធម៌ពំង អស់ នោះ **តែ**ងផុតស្រឡះ ១ ។

(៦៤) ក្នុង១ណ: នៃសកទាគាមិដល សម្មាទិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិន៣យមាយ វមែងផុត ស្រឡះហកកាមពគស ពោជន: លកបដិ**យស ពោជន: ដ៏គ្រោ**តគ្រាត

សុគ្គន្តបំជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ពិទាមគ្នោ

តាមរាកានុសយា ជនិឃានុសយា វិទុត្តោ យោត៌ နေနေ့ နေ့ နေ့ ကောင်း ကောင်း မေးများ ကောင်း အောင်း မေးများ ကောင်း မေးများ မေးများမေးမှာ မေးများမေးမှာ မေးများမေးများမေးမြားမေးမေ ពហិទ្ធា ខ សព្វជ៌មន្តេសា វិទុន្តោ យោតិ វិទុត្ត វិទ្ធារម្មណា វិទុន្តិតោខ្សា វិទុន្តិយា សមុទាក់នា វិទុត្តយា ឋិតា វិទុត្តយា មតិជ្ជិតា ។ វិទុត្តិតិ ខ្មេ វិទុត្ត ဟေ မိက္ကာရက္ ဒိခုန္ရ ဟေ **ငံ ဒိက္ကားမွ** ကေ**ဂ** ជាតា ឧម្មា សម្យេច ម៉ែតា បោះ ត្តិ ម៉ឺត្តិ ដល់ ។ (៦៦) ដល់ខេត្តហយ៉ាហេ ខហ៊ីខជើន ភាគាំ-ជុំជ្ញុំ ។បេ។ អាំគ្លេចដ្ឋេន សម្មាសមាធិ អណុ-សហេតុតា កាមេរាកស ព្រោជិល ម្ស៊ីឃស់ព្រោជិល ញ អណុសហគត ភាមាភាឧុសយា បដិឃាឧុសយា វិទ្យុត្ត ហោតិ តធនុវត្តកក្តិលេសេហិ ច ១ ខេ្មហិ စ ဒီဗုန္တာ ဟောက် ဗေတ်ဌာ ဗေ ညက္ခင်ဗ်ေးကျွတ် \hat{I}_{g} is the second section of the second sec en វិទុត្តិយា សមុខាកតា វិទុត្តិយា ឋិតា វិទុត្តិ-យា ខតិជ្ជិតា ។មេ។

បាកកាមរាគានុស័យ បាកបដិឃានុស័យ ដ៏គ្រោតគ្រាត ផុតស្រឡះ បាកកិលេសទាំនទ្បាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមអនុស័យនោះផង បាក១ន្ធ ទាំងទ្បាយផង ផុតស្រឡះបាកនិមិត្តទាំងក្នុង១ងក្រៅផង វិមុត្តិ មាន ការផុតស្រឡះជាមារម្មណ៍ មានការផុតស្រឡះជាគោបរ ប្រកបត្តង់ការ ផុតស្រឡះ ឋិតនៅក្នុងការផុតស្រឡះ តម្កល់ស៊ីបក្នុងការផុតស្រឡះ ។ ពាក្យបា វិមុត្តិ បានដល់វិមុត្តិ ២ យ៉ាង វិមុត្តិ គឺទិព្វាន ១ វិមុត្តិ ជា ផល គឺពួកធម៌ណាកើតហើយ ព្រោះមាននិព្វានជាអាវម្មណ៍ ធម៌ទាំង អស់នោះ តែងផុតស្រឡះ១ ។

(៦៦) ក្នុង១ណៈ នៃអនាគាមិដល សញ្ចុំដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិន៣យមាយ វមែងផុត ស្រឡះចាកកាមកគស ញ្ញោជន: ចាកបដិឃស ញ្ញោជន: ដ៏ល្អិត ចាក កាមកគរស័យ ចាកបដិឃានុស័យ ដ៏ល្អិត ផុតស្រឡះចាកកំលេស ទាំង ឡាយដែលប្រព្រឹត្ត ទៅតាមអនុស័យ នោះផង ចាក១ន្ធទាំងឡាយផង ផុតស្រឡះចាកនិមិត្តទាំងពួង១ាងក្រៅផង វិមុត្តិ មានការផុតស្រឡះជា អារម្មណ៍ មានការផុតស្រឡះជា គោប្រ ប្រកបក្ងងការផុតស្រឡះ បិត្ត នៅក្នុងការផុតស្រឡះ តម្កល់ស៊បក្នុងការផុតស្រឡះ ។ បេ ។

យុគនទូវគ្គេ វិភគកហ

(៦៧) អរហត្តដល់ត្វាលោ ឧក្សឧដ្ឋេន កម្មាំ និជ្ជិ ។ ខេ ។ អាំ ត្តេបដ្ឋេន កម្មាកមាន រូន-រាកា អរុនរាកា មានា ឧធ្ធត្វា អាំដ្ឋាយ មានានុ-សយា ភារាកានុសយា អាំដ្ឋានុសយា វិទុខ្ខោ ហោតិ តន់នុំត្រក់ក្តាលេសសាំ ខ ១ ធ្វេហ៍ ខ វិទុខ្ខោ ហោតិ តទំនេះ មាតិ នៃ សព្វនិទ្ធិ តេសាំ វិទុខ្ខោ ហេតិ វិ-ទុខ្លាំ វិទុខ្លាយេ និគ្គាន់ នោយ វិទុខ្លែល សមុខាត-តា ខ្មែន្តិយោ និគ្គាន់ នោយ និគ្គិស្ហា សមុខាត-តា ខ្មែន្តិយោ និគ្គាន់ នេសាំ វិទុខ្លែ ហេ សមុខាត-តា ខ្មែនត្តិយោ និគ្គាន់ នោយ និគ្គិស្ហា បត្តិស្តិសា សមុខាត-នា ខ្មែនត្តិយោ និគ្គាន់ នេសាំ ។

យុគនទូវគ្គ វិភាគកថា

(៦៧) ក្នុង១ណៈខែអរហត្តផល សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ ។បេ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ វមែងផុត ស្រឲ្យ:ញករូបរាគ: អរុបរាគ: មាន: ទទួបូ: អាជ្ញា មានានុស័យ ភវក. គានុស័យ អវិជ្ជានុស័យ វមែងផុតស្រឡះ១ាកកំលេសទាំងឡាយ ដែល ប្រព្រឹត្តទៅតាមអនុស័យនោះផង ហក១ន្ទទាំងឡាយផង ផុតស្រឡះញក និមិត្តទាំងពួងខាងក្រោផង៍ វិមុត្តិ មានការផុតស្រឡះជាអារម្មណ៍ មាន ការផុតស្រឡះជាគោចរ ប្រកបក្នុងការផុតស្រឡះ ឋិតនៅក្នុងការផុត ស្រឡះ តម្មល់ស៊ីបក្ខុងការផុតស្រឡះ ។ ពាក្យថា វិមុត្តិ បានដល់វិមុត្តិ ២ យ៉ាង វិមុត្តិ គឺនិព្វាន ១ វិមុត្តិ ជាផល គឺពួកធម៌ណាកើតហើយ ក្រោះមាននិព្វានជាអារម្មណ៍ ធម៌ទាំងអស់នោះ តែងរួចស្រឲ្យ៖ ១ ។ (៦៨) សមា្ធិដ្ឋិ មានការឃើញជាវិមុត្តិ ។ បេ។ សមា្សមាធិ មានការមិនរាយមាយជាវិមុត្តិ សតិសម្ពោជ្យង្គី មានការប្រងិប្រយ័ត្នជា វីមត្ថិ ។ បេ។ ។ បេត្តាសម្ពេជ្ឍ មានការពិចារណាជាវិមត្តិ សធា្ធាល: មានការមិនញាប់ញុំរព្រោះការណ៍មិនគួរជឿជាវិមុត្តិ ២ បេ ២ បញ្ហាពលៈ មានការមិនញាប់ញ័រព្រោះអវិជ្ជាជាវិមុត្តិ សទ្ធិន្រ្ទិយ មានការជឿស៊ប់ជា

សុត្តត្តូចិជិកេ ខុទ្ទកតិកាយស្ស ចដិសម្តិភាមគ្គោ

ឧស្សាធាំមុត្ត មញ្ជាំ្រ្គីលំ ។ អាធិបតេយ្យដ្ឋេធ ឥឌ្គ្រីយា រ្នុង មុខ ព្រះនិង ១៤៦ រួង ខ្ពស់ ខេត្ត ខ្ពស់ ខេត្ត ខ្ពស់ ខេត្ត ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខេត្ត ខ្ពស់ ខេត្ត ខ្ពស់ ខេត្ត ខេត្ ដ្ឋា វិមុត្ត **ហេតុដ្ឋេន ម**ក្តេ វិមុត្តិ ឧបដ្ឋានដ្ឋេន អនុព្យដ្ឋាល រុំគន្លំ ឧខលខុឌេីខ មគិ៍ជិំខាប រួមនុំ **ងជ្ឈានដ្ឋេន ងខ្លុំទានា** វិមុត្តិ តថដ្ឋេន សច្បា វិមុត្តិ អាំ **ក្ដេច** ដែន សម ទៅ វិទុត្ត អនុបស្សន ដែន រូពសារីស រួត់ខ្ញុំ វាយសេឌីខ សឧឧរ្ទទាវិស រួត់ខ្ញុំ អនត្តាត្តដ្ឋេច យុកធន្តិ វិមុត្តិ សំពង្កេច សិស រុសន្ន រុត់ខ្លួក មន្ត្រីពេល ខេត្ត ប្រងាន នេស្ស-ខដ្ឋេច ខ្ញុំវិសុខ្វុំ វិមុត្ត វិមុត្តដូច វិមេក្តោ វិមុ-តំ ឧត្យជាជា រុច្ឆ ឧត្តិសា រួច ខ្លាំ ္မွန္နဲ့ စန္စပ္ရီမႏိုင္ငံေနာင္စပ္ခိုင္ေကာက္ျွန္နဲ့ (\mathfrak{g}) မ ជន្តេ មូលដ្ឋេ វិទុត្ត មនសិកាពេ សម្ពុជ្ធវិទុត្ត

จ. សមុច្ឆេទផ្នេន ១យេ ញាណំ វិមុត្តិ ។ ម. បដិបស្សទ្ធិយផ្នេន អនុច្បាទេ ញាណំ
 វិមុត្តិ ។

សុត្តត្តចំដែក ខុទ្ធកទិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

វិមុត្តិ ។ បេ។ បញ្ជាខ្លែយ មានការឃើញជាវិមុត្តិ ឥន្ទ្រិយ ដោយអត្តថា ជាអធិបតី ឈ្មោះថាវិមុត្តិ ពលៈទាំងឡាយ ដោយអត្តថាមិនញាប់ញុំរ ឈ្មោះថាម៉ៃត្ត ពោជ្យឥ្តន់ឥឡាយ ដោយរត្តវាចេញ (ចាក់ដែ្ន:) ឈ្មោះ ថាម៉ែត មគ ដោយអត្តថាជាហេតុ ឈ្មោះម៉ិត្ត សតិហ្វដ្ឋានទាំងឡាយ ដោយអត្ថថាប្រង្គប្រយ័ត្ន ឈ្មោះថាវិមុត្តិ សម្មហ្ជធានទាំងឡាយ ដោយ អត្ថថាតម្កាស់ ឈ្មោះថាវិមុត្ត ឥទ្ធិធាទទាំងឡាយ ដោយអត្ថថាសម្រេច ឈ្មោះថាវិមុត្តិ សក្ចុ:ទាំងឡាយ ដោយអត្តថាទៀងទាត់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ សមថ: ដោយអត្ថថាមិន៣យមាយ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ វិបស្សនា ដោយ អត្តថាពិចារណា ឃើញ ឈ្មោះថាម៉ែត សមថៈនិងវិបស្សនា ដោយអត្ត ឋាមានកិច្ចតែមួយ ឈ្មោះថាម៉ៃត្ត យុគនធ្មធម៌ ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្ត កន្ងងគ្នា ឈ្មោះថាម៉ែត សីលសៃខ្លំ ដោយអត្តថាសង្គ្រម ឈ្មោះថាម៉ៃត្ត ចិត្តវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាមិន្ទពយមាយ ឈ្មោះថាមិត្តិ ទិជ្ជិសុទ្ធិ ដោយ អត្តថា ឃើញ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ វិមោត្ន: ដោយអត្តថាផុតស្រឡះ ឈ្មោះ ឋាវិមុត្ត វិជ្ជា ដោយអត្តថាចាក់ធ្លះ ឈ្មោះថាវិមុត្ត វិមុត្ត ដោយអត្ ថាលះស្រឡះ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ អនុហ្គានញាណ (ការដឹងក្នុងការមិន កើត) ដោយអត្តថារម្វាប់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ ។ នន្ទ: ដោយអត្តថាជាមូល ឈ្មោះ ហុវិមុត្តិ មនសិការ: ដោយអត្តថាតាំង ឡើងព្រម ឈ្មោះថាវិមុត្តិ

យុគនទូវគ្គេ វិភគកថា

ន្ត ក្នុង នល្ខ ស្ត្រ ស្រាស មស្រេ ក្នុង នល្ខ ។ នេស ក្នុង នល្ខ ។ នេស ក្នុង នេស ស្ត្រ ស្ត្រ

វិវាគកថា ។

យុគសទូវិគ្គ វិភគកថា

ផស្ស: ដោយអត្តថាជួបជុំ ឈ្មោះថា ម៉ៃត្តិ វេទនា ដោយអត្តថាប្រជុំចុះ ឈ្មោះថា ម៉ៃត្តិ សមាធិ ដោយអត្តថាជាប្រធាន ឈ្មោះថា ម៉ៃត្តិ
សតិ ដោយអត្តថា ជាអធិបតី ឈ្មោះថា វិមុត្តិ បញ្ហា ដោយអត្តថា
ក្រៃលែងជាងធមិទាំងនោះ ឈ្មោះថា វិមុត្តិ ជោយអត្តថាជា ខ្លឹម
ឈ្មោះថា ម៉ៃត្តិ អមតនិត្វាន ដោយអត្តថា ជា ខិបំផុត នៃកិច្ចក្នុងសាសនា
ឈ្មោះថា ម៉ៃត្តិ វិមុត្តិជាផល យ៉ាងនេះឯង វិពត:ជាមគ្គ វិមុត្តិ ជា
ផល យ៉ាងនេះឯង ។

ចច់ វិភគកថា ។

យុគតទូវិគ្គេ បដិសម្តិទាកឋា

(៦៤) ស្ដា មេខ ។ វាឃុំ សគល កកក ញារាណស៊ីយ វិហរតិ ឥស៊ិបតាធេ ម៉ាក់នាយេ ។ តត្រ ទោ ភកវា បញ្ជាក្តិយេ ភិក្តុ អាមន្តេស ទ្វេខេ ភិក្ខាវេ អត្តា ខព្វជិតេធ ធ សេវិតព្វា ។ កាតមេ ខ្លេ ហេ ១០០ ភាមេសុ ភាមសុខល្វ-តានុយោក ហ័នេ កម្មោ ភេដ្ឋជំនាកា អណ្ដិយា អនុស្ត្រាត្រ យោ ទាយំ អត្តតាំលម់ខានុយោកោ ឧក្សោ អនិស្ត្រ អនុស្ត្រ នេះ នេះ កិត្តប នុកោ អធ្លេ អនុបកម្ម មជ្ឈឹមា បដ៌បខា ត្រង់កុះតែផ អភិសាឌុឌ្ភា ខេត្ត្តាសាលា ញាណការណ៍ ជុបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោជាយ ធំពាជាយ សំវត្តតិ ។

យុគតទូវគ្គ បដិសម្តិទាកបា

(៦៧) រំបានស្លាប់មក យ៉ាងខេះ ។ សម័យមួយ ព្រះមាន ព្រះភាគទ្រង់គង់នៅ ភ្នុងឥសិបតនមិតទាយវ័ន ទៀបក្រុងពារាណសី ។ ក្នុងទី នោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នឹងបញ្ហាគ្និយភិក្ខុថា ម្នាល ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ អន្តធម៌^(©) (ធម៌**ជា ទីបំ**ផុត ឬធម៌អម) ពីរនេះ បព្ទជិតមិន គួរសេពតប៉ុន្សើយ ។ អន្តធម៌ពីវ តើដូចម្ដេច សេចក្ដីព្យា យាមប្រភបខ្លួនទុក ក្នុងកាមសុខ ក្នុងវត្តកាមទាំងឡាយ (កាមសុខល្វិកានុយោគ) ដែលជាធមិ មេត្តភាព ជារបស់អ្នកស្រុក ជារបស់បុថុជ្ជន មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គល មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ១ សេចក្តីព្យាយាមប្រកបទ្ទនឲ្យលំជាក (អត្ត-កំលមចាន្យយាគ) ជាធមិនាំមកនូវទុក្ខ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គល មិនប្រភពដោយប្រយោជន៍ ១ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ ឯមជ្ឈិមាបដិបទា (សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល) មិនប៉ះពាល់នូវអន្តធមិ ទាំងពីវន្ទះទេ តឋាគតជានគ្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ហាបក្ខ ធ្វើ ឲ្យកើតញាណ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេ**ច**ក្តីរម្ងាប់ (ភិលេស) ដើម្បី ស្គាល់ (នូវអរិយសច្ច) ដើម្បីគ្រាស់ដឹង (នូវអរិយសច្ច) ដើម្បីនិព្វាន ។

ធមិ គឺសេចក្ដីប្រតិបត្តិធ្ងរពេកនិងតឹងពេក បាត់ទុកថាជាធមិទីបំផុតខាងដើមនិងខាង
 ចុង នៃមដ្ឋិមាបជិចខា ឬបាត់ទុកថាជាធម៌អម នៃមដ្ឋិមាបជិចខា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ
 ថាអន្តធម៌ ។

យុធន**ុវក្គេ** ចដិសម្តិទាក់វា

តនា ខ សា ភិក្ខា។ មជ្ឈិស បដិបធា តថាក់នេន អភិសត្តខ្វា ខេត្តកាលើ ញាណការ-លើ ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សច្ឆោនាយ ខិត្តានាយ សំវត្តតំ អយ់មៅ អរិយោ អដ្ឋខ្លីកោ មក្តោ សេ-យ្យីថី សេម្មានិឌ្ឌិ សម្មាសខ្ល័ញ្ជា សម្មាក់ថា សម្មា-កម្មខ្លោ សម្មាអាជីវ៉ា សម្មាក់យាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ។ អយំ ទោ សា ភិក្ខាវ មជ្ឈិមា បដិបធា តថាក់នេន អភិសម្ពុធ្លា ខេត្តការណ៍ ញា-លាការណើ ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោនាយ និញ្ចាយ សំវត្តតំ ។

(៧០) ៩៩ សោ ១០ ភិក្ខា មក្លិ អរិយសច្ចុំ ជាតិខិ ឧុក្ខា ជាខិ ឧុក្ខា ព្យានិខិ ឧុ
ក្ខោះ ខិបនា ខិបនា ជា ឧក្ខា យម្បីខ្លិ ឧលភិតិ
ឧុក្ខា ខិបនា ខិបនា ខេត្ត បន្ទិបនា ខេត្ត ។

o a. ។ក្លា។ ៤ a. បញ្ចូ**លភា**នក្ខូត្វបិ ។

យុគនទូវគ្គ បដិសម្តិតមគ្គ

ម្នាលក់ក្នុទាំងឲ្យាយ ចុះមជ្ឈិមបេដិបទនោះ ដែលតថាគតគ្រាស់ដឹង
ហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ហាចត្ត ទាំងធ្វើឲ្យកើតញាណ
ប្រច្រឹត្តទៅដើម្បីម្លោប់ ដើម្បីស្គាល់ ដើម្បីគ្រាស់ដឹង ដើម្បីនិព្វាន
តើដូចម្តេច អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ប្រការនេះឯង គឺសេចក្តី
ឃើញត្រូវ ១ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ • វេចត្រូវ ១ ការងារត្រូវ • ការ
ចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ១ ការព្យាយមត្រូវ • ស្មារតីត្រូវ ១ ការតម្លល់
ចិត្តិត្រវ ១ (ឈ្មោះថាមជ្ឈិមបេដិបទា) ។ មាលក់តុទាំងឡាយ មជ្ឈិមា
បដិបទនេះឯង ដែលតថាគតត្រាស់ជំងឺហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យ
កើតបញ្ហាចត្ត ទាំងធ្វើឲ្យកើតញាណ ប្រច្រឹត្តទៅដើម្បីរម្វាប់ ដើម្បី

(៧០) ម្នាល់កក្ខុទាំងឡាយ នេះឯង ឈ្មោះថាខុក្ខុអរិយេសច្ច គឺជាតិជាខុក្ខ ១ ជកជាខុក្ខ ១ ព្យាធិជាខុក្ខ ១ មរណៈជាខុក្ខ ១ ការ ប្រសព្វចូលនូវសត្វនឹងសង្ខារ មិនដាខីស្រឡាញ់ ជាខុក្ខ ១ សេចក្តី ព្រាត់ ម្រាស ចាកសត្វនឹងសង្គារជាខំស្រឡាញ់ ជាខុក្ខ ១ បុគ្គល ប្រាប់ត្រណាមិនមាន ការមិនមានវត្តនោះតាមសេចក្តី ម៉ាញ់ នោះក៏ជា ខុក្ខ ១ បើពេលដោយសេចក្តីសង្គើប ១មានត្វន្ទទាំង៥ ជាខុក្ខ១។

សុត្តនូចិដិកេ ទុទ្ធកនិកាយស្ស ចដិសម្ពិទាមគ្នោ

ត់ខំ ទោ បន ភិក្ខាវ ខុក្ខសមុឧយោ (๑) អវិយសខ្ទុំ យា យំ ឥណ្ឌា ទោខេាត្តាកា ជជ្ជិកកមេសកតា ឥត្រ ត្រាក់នផ្ទុំ សេយ្យដូន ភាមតណា កាតេណា វិតវត្តភ្នា។ ឥន៌ ទោ បន កិត្តាវ ឧុគ្គនិពេក (២) អ្នក្សារ នេស្សាលា ម្នាស់ វាក់នំរោយ ថាកោ មដ្ឋិស្បីគ្នោ មុត្ត អភាស-យោ ។ ៩៩ ទោ មន ភិក្ខាវ ខុត្តនៃរោជកាមិនិ ត្នត្ត មរូលមន្តិ មណៈគេ, មរ្យា មនីខ្លីមេស មាត្តា សេយ្យូដូន សម្មានដ្ទី ។ មេ។ សម្មាសមាន។ (៧០) ៩៩ ឧុគ្គ អរិយសច្ច មេ ភិគ្គាវ ត់ នៃ អន្ឋមាស្រ្ត នគេក ខង្ខ និនសុខ ឃា-ឈំ ខ្នត់ ខ មហា ខ្នត់ វិជ្ជា ខ្ន**ត់ អ**-លោកោ ខុនភានិ ។ តំ ហេ មជិន ដុក្ខា អ-វយសច្ចុំ ចរិត្តោយរុទ្ធិ មេ ភិក្ខុវេ ។ មេ ។

០១. ទុក្ខសមុខយំ ។ ៤ ១. ទុក្ខពាធំ ។

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ទកតិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យាយ នេះឯង ឈ្មោះថា ខុត្តសមុខយអរិយសច្ច គឺតណ្ណា ជា ធម្មជាតិនាំសត្វឲ្យកើត ខៀត ត្របកដោយសេចក្តីរីករាយនឹងសេចក្តីត្រេក គ្រអាល ជាធម្មជាតិនាំសត្វឲ្យត្រេកគ្រអាល ក្នុងកពនោះ ១ (ឬក្នុង អារម្មណ៍នោះ១) បានដល់កាមតណ្ណា ១ កវេតណ្ណា ១ វិកវេតណ្ណា ១ ២ ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យាយ នេះឯង ឈ្មោះថា ខុត្តនិរោធអរិយសច្ច គឺបាន១វង់ និព្យានធមិ ជាសកាវៈ នឿយណាយនឹងការលេត មិនមានសេសសល់ ជាសកាវៈលះបង់ គ្រវែងចោល ជម្រះ បោល មិនអាល័យ នូវតណ្ណានុះ ឯង ២ មាលកិត្តទាំង ឲ្យាយ នេះឯង ឈ្មោះថា ខុត្តនិរោធគាមិនីបដិ-បទាអរិយសច្ច បាន១វង់អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ប្រការនេះឯង គឺសេចក្តី ឃើញត្រូវ ១ ២ ២ ការតម្កល់ចិត្តត្រូវ ១ ២

(៧១) ម្នាលក់ក្នុទាំង ឡាយ តថាគត មានបក្កកើត ហើយ មាន
ញាណ កើត ហើយ មានបញ្ជាកើត ហើយ មានវិជ្ជាកើត ហើយ មានពន្ងឺ
កើត ហើយ ក្នុងជមិត ដំឡាយ ដែលមិនគ្នាប់ពុក្ខដ៍កាលមុខថា នេះ
ជាខុត្តអរិយសច្ច ។ មាលក់ក្នុទាំង ឡាយ តថាគត មានបក្កកើត
ហើយ មានញាណ កើត ហើយ មានបញ្ជាកើត ហើយ មានវិជ្ជាកើត
ហើយ មានញាណ កើត ហើយ ក្នុងជមិតាំង ឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខដ៍
កាលមុនថា នេះ ជាខុត្តអរិយសច្ច ដែលតថាគតគួរកំណត់ដឹង ។ បេ។

យុគនទូវិគ្គេ បដិសម្តិទាក់ថា

ចរុំញាត់និ ខេ កំតុំ វេនមាន ញាណំ វេនមាន បញ្ជា វេនមាន ហោះ វេនមាន វេន្យ វេន វេន្យ វេន វេន្យ វេន វេន្យ វេន្ស វេន្យ វេន្ម វេន្យ វេន្ម វេន្យ វេន្ម វេន្យ វេន្យ វេន្យ វេន្យ វេន្យ វេន្ស វ

ដន់ ខុត្ធនំរោ អេ អេ មេ មុ ន្តិ ទេ កិត្តាវេ បុ-ព្វេ អនុសុស្ត្រសុ ឧទ្ទេស ឧត្តិ ខុឧទេនិ ញា ហេ ខុឧទេនិ បញ្ហា ខុឧទេនិ វិជ្ជា ខុឧទេនិ អេ ហេ-កោ ខុឧទេនិ ។ គំ ទោ បន្និ ខុត្តនៃពេ ជោ អេ ប្រសុទ្ធិ សេ ប្តីភាគព្រឹ ខេ កិត្តាវេ ។ បេ ។

និ វិជ្ជា នុនទាន់ អាហោកោ នុនទាន់ ។

១ ។ ទុក្ខសមុទយ់ ។

យុគនទូវិគ្គ បដិសម្តិទាក់មា

ថា នេះ ជាឲ្យអរិយសច្ច ដែលតថាគតកំណត់ដ៏ង៍ហើយ ។

ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ តថាគត មានចក្តុកើតហើយ មានញាណកើត
ហើយ មានបញ្ហាកើតហើយ មានវិជ្ជាកើតហើយ មានពន្លឺកើតហើយ
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ឮកុងកាលមុនថា នេះ ជាខុក្ខូសមុខយអរិយសច្ច ។ ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ តថាគត មានចក្តុកើតហើយ មាន
ញ្ញាណកើតហើយ មានបញ្ហាកើតហើយ មានវិជ្ជាកើតហើយ មាន
ពន្លឺកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ឮកុងកាលមុនថា នេះ
ជាខុក្ខូសមុខយអរិយសច្ច ដែលគថាគតគួរលេះ ។ បេ ។ ថា នេះ ជា

ម្នាលក់ក្តីទាំងឡាយ តថាគតមានបក្តកើតហើយ មានញាណៈកើត ហើយ មានបញ្ហាកើតហើយ មានវិជ្ជាកេតហើយ មានពន្លឺកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ឲ្យក្នុងកាលមុនថា នេះ ជាខុក្ខនិ-ពោធអរិយសច្ច ។ ម្នាលក់ក្តីទាំងឡាយ គថាគត មានបក្ខកើតហើយ មានញាណកើតហើយ មានបញ្ហាកើតហើយ មានវិជ្ជាកើតហើយ មាន ពន្លឺកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ឲ្យ ក្នុងកាលមុន ថា នេះ ជាខុក្ខនិពោធអរិយសច្ច ដែលគេថាគតគួវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ បេ ។

សុត្តខ្ពច់ជំពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ប ចដិសម្ពិទាមគ្នោ

សថ្មិតនធ្នំ មេ ភិក្ខាវ បុត្វេ អនុសុស្ត្រសុ ជម្មេសុ ខេត្ត នុខទាន់ ញាណំ នុខទាន់ បញ្ញា នុខទាន់ វិជ្ជា នុខទាន់ អាហេតោ នុខទាន់ ។

ឥ៩ ឧត្តាធិបានតាម៉ឺធី ១៩១៩ អាយកម្មុធ្វី គេ ម្នាំ ត់លើ អចច់ហ៍នេស់ ខគេមា ខង្សំ ខ្នេចន ញាណំ ខ្**នេសនិ** មញ្ញា ខ្នេសនិ វិជ្ជា ខុនភានិ អាហោកោ ខុនភានិ ។ តំ ទោ មេខិន ឧុក្ខាធិបានកាមិន ២៩២៣ អរិយសច្ចុំ ភាប់តព្រំ មេ ភិក្ខាប់ ១បេ១ ភាវិតធំ មេ ភិក្ខាប់ ជា តេចមការ ខេត្ត ខេត្ត និង ខេត្ត ញាណំ ឧឧទានិ មញា ឧឧទានិ វិជ្ជា ឧឧទានិ អាហោរកា នុឧខាធិ ។

សុត្តខ្លួពិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្ន

ថា នេះ ជាទុក្ខនិះពេធអរិយសច្ច ដែលតថាគត បានធ្វើឲ្យជាត់ ច្បាស់ហើយ ។

មាលភិក្ខុទាំងឡាយ គហគត មានបក្កកេតហេយ មានញាណ កើត ហើយ មាន**បញា**កើត ហើយ មានវិជ្ជាកើត ហើយ មានពន្ធឹ ក្តេតហើយ ក្នុងជមិទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ព្ ក្នុងកាលកុនថា នេះ ជាទុក្ខពេធគាមិនិបដិបទាអរិយសក្ខ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បួយ ត្រាប់គត មានចក្តុកើតហើយ មានញាណកើត្រោយ មានបញាកេត ហើយ មានវិជាកើតហើយ មានពន្លឺកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ឮក្នុងតាលមុនថា នេះជាទុក្ខនិរោធគាមិនិបដិបទាមវិយសច្ច ដែលតថាគតគួរបម្រើន ។ បេ ។ ថា នេះ ជាខុត្តនិរោធគាមិនិបដិបទា អរិយសក្ខ ដែលតថាគតពុនចម្រើនហើយ ។

យុធនទូវគ្គេ បដិសម្តិភាពថា

(៧៤) យាវគារីញ មេ ភិក្ខាវេ ៩មេសុ ខេត្ត អាយសត្វសុ ឯវេទ្តិចរ៉ាន់ នា្ធសាការំ យថាកូន ញាណឧស្បន៌ ន សុវិសុន្ធិ មហោសិ នៅតាវាហំ ភិក្ខាវ ស ខេវៈគេ លោក សមារកេ សព្រហ្មគេ មាស្វាឧយាយ្រិយាយា ឧយុ៣ មានេះឧម៉សិណ អនុត្តិ សមាស មោធិ អភិសម្ពុធ្វា បច្ចុញ្ស័ ។ យ តោ ខ ទោ មេ ភិក្ខាវ ៩មេស ខេត្តសុ ក្ន ញាណឧស្បន សុវសុន្ធ អយោស អដាហ ភិក្ខាវ សនៅគេ លោគ សមាគេ សព្រហ្មគេ ស្សាត្តិ មេខាត្តិ មេ អនុត្តិ សមាស គ្រេច អភិសម គ្រេ បច្ហាសំ ។

យុគនទូវគ្គ បដិសម្តីទាក់ថា

(៧៤) ម្នាលក់ក្តាំងឡាយ តាមការណ៍ពិត តថាតត មាន ទស្សនកិច្ច គឺការជំងឺតាមពិត ក្នុងអរិយសច្ចទាំង ៤ នេះ ដែលជាញាណ មានបរិវេជ:(°) ៣ មានអាការ (๒) ១២ យ៉ាង៍នេះ បើនៅពុំទាន់ បរិសុទ្ធល្អ វហុត្តកាលត្រឹមណា មាលកិក្ខទាំងឡាយ កាលត្រឹមណោះ តថាគតក៏ពុំពន់ប្រេញខ្លួន ថាជាអ្នកគ្រាស់ដឹងបំពោះ នូវសម្មាសម្ពោធិ-ញ្ចាណ ដ៏ប្រសើរ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រ-ហ្មលេក ក្នុងពួកសត្វ ត្រមទាំងសមណ្យាហ្មណ៍ ត្រមទាំងមនុស្ស ជាសម្មត់ទេ៣ នឹងមនុស្សដ៏សេស នៅឡើយ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ លុះតែតថាគត មានទស្សនកិច្ចគឺការដ៏ង៍តាមពិត ក្នុងអរិយៈសច្ចទាំង ៤ ដែលជាញាណមានបរិវុជ្ជ: ៣ មានអាការ ១៤ យ៉ាងនេះ បរិសុទ្ធ ល ហើយ ក្នុងកាលណា មាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងកាលនោះ សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដ៏ប្រសើរ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក ត្រហ្មលេក ក្នុងពួកសត្វ ព្រមទាំងសែមណ 的作的价 ព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្សដាសម្មតិ ទេព នឹងមនុស្សដ៏ សេស ។

o- បរិវដ្ត: ៣ តឹសប្តញ្ញាណ o កិច្ចញ្ញាណ o កេតុញ្ញាណ o ។ ៤- បរិវដ្ត: ៣ នេះឯង វិលទៅដូចជាចក្រក្នុងសប្តូ:ទាំង ៤ គឺក្នុងទុក្ខអរិយសប្ត ៣ ខុក្ខសមុខយអរិយសប្ច ៣ ខុក្ខសិរោធអរិយសប្ច ៣ ខុក្ខសិរោធតាមិសីបដិបទាអរិយសប្ច ៣ ផ្សំគ្នា ជា ០៤ ។

សុត្តត្តចំដីកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ចនិសម្ភិទាមគ្នោ

ញាណញ្ ខជ ខេ ឧស្សជំ ឧឧទាជ៌ អក្ខព្វ ខេ ខេតៅម៉ុត្តិ អយមជ្ញ៌មា ជាតិ ជត្តិខាជ៌ បុធ-ពួកេតិ ។ ៩ឧមកេច កក្កា អត្តមនា បញ្ជាក្តិយា ភិក្ខុ កក់តោ ភាសិតិ អភិជជ្ជធំ ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសត្តិភាមគ្គ

មួយ ទៀត តថាគត មានទស្សនកិច្ចគឺការដ៍ង កើតឡើងដូច្នេះថា ចេតោវិមុត្តិ (អរហត្តផល) របស់តថាគត មិនកម្រើក ទេ ជាតិនេះ ផុតត្រឹម
នេះហើយ ឥឡូវនេះ ភពថ្មី បេស់តថាគត មិនមានឡើយ ។ ព្រះ
មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ពាក្យនេះហើយ បញ្ជូវគ្គិយកិត្ត ក៏គ្រេកអររីក
វាយ ចំពោះភាសិត របស់ព្រះមានព្រះភាគ ។

ក៏កាលដែលព្រះមានព្រះភាគ កំពុងសំដងដែយោករណ៍នេះ ជម្មក្ (សោតាបត្តិមគ្គ) ដ៏ប្រាស់ ហេតធូលី គឺវាគាទិត្តិលេស ប្រាស់ ហេតមខ្ទិល គឺទិជិនិងថៃកិច្ចា បានកើតហើយ ដល់កោណ្ឌភាកិត្តមានអាយុវា ធម្មជាត ណាមួយ មានការកើតឡើងជាជម្មតា ជម្មជាតទាំងអស់នោះ មានការ វលត់ទៅវិញជាធម្មតា ។ សេចក្តីពិសេសថា កាលព្រះធម្មចក្រ ដែល ព្រះមានព្រះកាគឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ គឺទ្រង់សំដែងដូចគេបង្គិលកង់យ៉ាងនេះ ហយ កុម្មទៅតាទាំងឡាយ បានញ៉ាំងសំឡេងឲ្យលាន់ឮទ្បើងដូច្នេះថា ព្រះធម្មក្រុន្ត៖ មិនមានចក្រដ្ឋទៅក្រលែងជាងទេ ពេះបីសមណៈភ្នំ ព្រាហ្មណ៍ក្ដី ទៅតាត្តី មាវត្តី ព្រហ្មត្តិ ជនណានិមួយក្ដី កង្គលោក មិន រកបនឹងឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានឡើយ (ឥឡូវ) ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅបានហើយ ក្នុងឥសិបតនមិតទាយវ៉ែន ជិតក្រុងពារាណសី ។ ពួក ទៅតា នៅកង្ហានចាតុម្មហារាជិក ព្លស់ឡេង៍របស់ពួកកុម្ទៅតា ។ បេ។

យុគនទូវគ្គេ បដិសម្តិទាក់វា

តារត្តិសា នេក យោមា នេក តុសិតា នេក ធំមា-ន្សេ នេក ឧបន្ទឹងមេសង្គ នេក ម្រសិយាញមា ខេត្ត សខ្មខុស្សាវេសុំ ឯតទ្ធវតា ៣៣៣សិយ ត់សិចតាន មិកខាយេ អនុត្ត ធម្មត្ត មវត្តិ អណ្ដុឌ្សុឌ្ឌិញ មានយោប ម ណ្រស់យោប ម នេះធ្វេ ក់ មារេខ ក់ ត្រូឡុខា ក់ គេខេទ ក់ លោកស្ទឹត្ត។ នទី១ នេយ ១ ខេធា ១ ខេធា ១ ខេត្ត ត្តសង្គ្រេះ លារ ស្រីសិល្ខេយ មេខើ ងប៉ុន្តិ រ អយញ្ ឧសសហស្បី លោកជាតុ សន្មៗ សម្បាត់ សម្បារធ្វូ អម្បាស្សា ខេ នុំខ្យារ។ ទិកាសា លោក **ភេត្**សែស អតិក្តាម្នៅ នេងជំ ខេត្តការធ្វ ។

អ៩ ទោ ភកក ខុនានំ ខុនានេស អញ្ជាស់ វ៩ ភោ កោឈ្លាញ អញ្ជាស់ វក កោ កោ-ឈ្លាញ់ សិនទាំនំ អយស្នា កោឈ្លាញស្ប អសារកោឈ្លាញ់ នាម៉(⁰) អយាស់ ។

យុធន**្វវ**គ្គ បដិសត្តិទាក់ថា

ពួក ទៅតា នៅក្នុងឋានតាវត្តឹង្ស ពួក ទៅតានៅក្នុងឋានយាម: ពួក ទៅតានៅក្នុងឋានត្រុសិត: ពួក ទៅតានៅក្នុងឋាននិម្មានរតី ពួក ទៅតានៅក្នុងឋាននិម្មានរតី ពួក ទៅតានៅក្នុងបាននិម្មានរតី ពួក ទៅតានៅក្នុងព្រហ្ម បានញ៉ាំងសំឡេងឲ្យហាន់ ព្យុធ្វើងដូច្នេះថា ព្រះធម្មចក្រនុំ៖ មិនមានចក្រដទៃ ក្រែលែងដាងទេ ទោះបីសមណៈក្ដី ព្រាហ្មណ៍ក្ដី ទៅតាក្ដី មាវក្ដី ព្រហ្មក្ដី ជនណា និម្មយក្ដី ក្នុងលោក មិនអាចនឹងឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅបានឡើយ (ឥឡូវ) ព្រះ មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅបានហើយ ក្នុងឥសិបតនមិតទាយនៃ ជិតក្រុងពារណ៍សី ។

ក្នុង១ណៈនោះ ក្នុងមួយស្របក់នោះ ក្នុងមួយព្រែចនោះ សំឡេង (កងរំពង) ក៏លាន់ឲ្យឡើងទៅហ្វេតដល់ឲ្យហ្វាលោក ដោយអាការលាន់ ព្រុង១គ្នានោះឯង ។ ឯលោកពាតុទាំងមួយហ្មឺននេះ ក៏កក្រើក រំពើក ញាប់ញាំ ទាំងពន្ធឺក្ដីធំទូលាយ ប្រមាណមិនបាន កន្ង់លើសទេវានុភាព បេសទៅតាទាំងឡាយ បានកើតប្រាកដេឡើង ក្នុងលោក ។

លំដាប់ នោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទឹនូវទទាន់វាហថា អើ ហ្នំ កោណ្ឌូញ: ពុនដឹង ហើយ អើហ្នំ កោណ្ឌូញ: ពុនដឹង ហើយ ព្រោះ ហេតុ នោះ ពាក្យថា អញ្ញាកាណ្ឌូញ: នេះឯង ក៏ពុនជាប់មក ជានាមបេស់ព្រះ កោណ្ឌូញកិត្ត មានអាយុ ។

សុត្តស្ថិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសទ្ធិភាមគ្នោ

(៧៣) ឥនំ ឧុត្ត អាំយសច្ចត្តិ បុត្វេ អននុស្បាត្រសុ ជម្មេស ចត្តិ ឧឧទនិ ញាណំ ឧឧសានិ បញ្ហា ឧឧទនិ ជិញ ឧឧទនិ ញាណំ ឧឧសានិ បញ្ហា ឧឧទនិ ជា ឧត្តនិ នេះ គេលគ្គេន ញាណំ ឧឧទនិត គេលគ្គេន បញ្ហា ឧឧទនិត គេលគ្គេន ញាណំ ឧឧទនិត គេលគ្គេន បញ្ហា ឧឧទនិត គេលគ្គេន ញាឧឧទនិត គេលគ្គន ។ ចក្តុំ ឧឧទនិត ឧស្បានជំតំ
ក្រាណំ ឧឧទនិត គេលគ្គន ។ ចក្តុំ ឧឧទនិត ឧស្បានជំតំ
ញាណំ ឧឧទនិត គេលគ្គន ។ ចក្តុំ ឧឧទនិត ឧស្បានកំនំ
បាសនិត គេលគ្គេន ។ ប្រាក្សា ឧឧទនិត សហហាកា
ឧឧទនិត គេលគ្គន ។ ប្រាក្សិ ឧឧទនិត ឧស្បាន អាហោកា
ឧឧទនិត គេលគ្គន ក្រាក្សាន ប្រាក្សាន ឧស្បាន អាហោកា
ឧឧទនិត គេលគ្គន ក្រាក្សាន ប្រាក្សាន ឧស្បាន អាហោកា
អាសាន ឧទនិត អាសាសាន ជា ឧទនិត ប្រាក្សាន ឧស្បាន អាសាសាត ឧស្បាន ជា ឧទនិត ជា ឧទនិត ប្រាក្សាន ប្រាក្សាន អាសាសាត ឧស្បាន ជា ឧទនិត ឧស្បាន ជា ឧទនិត ប្រាក្សាន ប្រាក្សាន អាសាសាត ឧទនិត ឧស្បាន ជា ឧទនិត ប្រាក្សាន ។

យោ ខេត ដៃខ្លួ ខ តើមា យ៉ាហូ ខ តិតិត្រុមដំយ រ យេ ខេ ខេ ខេ ខេម្បិ ខេ ខេម្បិ មាតើ យេ ខេ ខ ខេម្មិ ខ ខេម្មិ ខ ខេម្មិ ខ ខេម្មិ ខ ខ្មុំ ខ ខេម្មិ យើហូ ខ ខេម្មិ ខ ខេម្មិ

សុត្តតូចិដិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(៧៣) ចក្ខុកើតហើយ ញាណកើតហើយ បញ្ជាកើតហើយ
វិជ្ជាកើតហើយ ពន្ទឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឲ្យាយ ដែលមិនគ្នាប់ឮក្នុង
កាលមុនថា នេះ ជាឲុក្ខុពលៃសច្ច ពាក្យថា ចក្ខុកើតហើយ ដោយ
អត្តដូចទ្តេច ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោយអត្តដូចទ្តេច ពាក្យ
ថា បញ្ជាកើតហើយ ដោយអត្តដូចទ្តេច ពាក្យថា វិជ្ជាកើតហើយ
ដោយអត្តដូកទ្តេច ពាក្យថា ពន្ធឹកើតហើយ ដោយអត្តដូចទ្តេច ៗ
ពាក្យថា ចក្ខុកើតហើយ ដោយអត្តដូចច្ចេច ពាក្យថា ចក្ខុកើតហើយ ដោយអត្តដូចទេច ៗ
ពាក្យថា ចក្ខុកើតហើយ ដោយអត្តថា បញ្ជាកើតហើយ ដោយអត្ត
ថាយល់ច្បាស់ ពាក្យថា វិជ្ជាកើតហើយ ដោយអត្តថា ចាក់ចុះ ពាក្យ
ថា ពន្ធឹកើតហើយ ដោយអត្តថាកុំស្វាង ។

ចក្តុជាធម៌⁽⁰⁾ ញាណជាធម៌ បញ្ជាជាធម៌ វិជ្ជាជាធម៌ ពន្ធឺជាធម៌ ធម៌ ទាំង ៩ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោបផង របស់ធម្មហ្បដិសម្ភិទា ធម៌ទាំង ទ្យាបេណា ជាអារម្មណ៍ របស់ធម្មហ្បដិសម្ភិទានោះ ធម៌ទាំងនោះ ជាគោះ ចររបស់ធម្មហ្បដិសម្ភិទានោះ ធម៌ទាំងឡាយណា ជាគោបររបស់ធម្មហ្ជៈ ដិសម្ភិទានោះ ធម៌ទាំងនោះ ជាអារម្មណ៍បស់ធម្មហ្បដិសម្ភិទានោះ ហេតុ នោះ សេចក្តីដឹងកង់ធម៌ទាំងឡាយ លោក ហៅថា ធម្មហ្បដិសម្ភិទា ៗ

១ ពាក្យជា ជាធមិ គឺជាហេតុ ។

យុធនទូវគ្គេ បដិសម្តិភាពវា

ខណ្ឌដ្ឋា អគ្គោ ញាតដ្ឋោ អគ្គោ បជាជ-ជដ្រោ អត្តោ បដ៌វេឌដ្រោ អត្តោ ជិកាសដ្ឋោ អត្តោ ៩មេ ចញ្ចុ អគ្គា អគ្គច្បូឌិសគ្គិធាយ **សារគឺហា** ខេត្ត ឈេខ ខេត្ត លេខ ឧទាបិ មារតិយា ខេ ឧទាបិ ខេខប ៣ ឧទាបិ កោយ។ នេះ នេះស្បា អាម្មេណា នេះជា ខ្មែត អន្តេសុ ឈ្មែល អនុប្បជ្ជម្និស ។ ចញ្ ខគ្មេ សធ្មស្រុ តុំ ត្យូញ ជន់រុត្តាភិ**ហ**ទា មញ្ជូ អគ្គេ សន្ទស្បេត្ត ព្យញ្ញននិវុត្តាភិលាទា ឥមា ឧស និវុត្តិយោ និវុត្តិប្បនិ-សម្ពិស្យ អាម្មេណ ថេវ ហោឆ្គំ គោចរា ច ណេ ឌុសា មារតិយា ខេ ឧសា ខេត្ត ពោ នុស្សា ដោយ នេះ នុស្សា អាធ្មេណ នេះជ ដូច្នេះ ធំរុត្តមុ ញាណំ ធំរុត្តប្បដ្ឋអង្គ ។ មញ្ជុ ឌម្មេស ញាណាធំ ខញ្សុ អគ្គេសុ ញាណាធំ ឧសសុ នៃត្រូស ញាណាន ៩១និ សៃតិ

យុធនទូវគ្គ បដិសម្តិភាក្សា

សេចក្តីនៃការឃើញ ជាអត្ត (\circ) សេចក្តីនៃការដឹងជាអត្ត សេចក្តីនៃការ ដឹងច្បាស់ជាអត្ត សេចក្តីនៃការចាក់ចុះ ជាអត្ត សេចក្តីនៃការភ្នឹស្វាង ជាអត្ត អត្តទាំង៩ នេះ ជាអាម្មេណ៍ផង ជាគោចផង វបស់អត្តប្បដិសម្ភិតា តមិទាំងទ្យាយណា ជាអារម្មណ៍របស់អត្តហ្វដិសម្ភិទានោះ តមិទាំងនោះ ជាគោចអចសអត្ថឲ្យដិសម្ភិទានោះ ធមិទាំងឡាយណា ជាគោចអចស អត្តហ្យុដ៏សម្ភិទានោះ ធមិទាំងនោះជាអារម្មណ៍ របស់អត្តហ្យុដ៏សម្គិទានោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីជំងឺក្នុងអត្តទាំងឡាយ លោកហៅថា អត្តប្បដិ**ស**-ម្នា ។ ការពោលន៍ត្រិទ្យបុកដ ដើម្បីពន្យល់នូវធម៌ ៥ ការពោលន៍ត្រិ ឲ្យប្រាកដ ដើម្បីពន្យល់នូវអត្ត ៤ និរុត្តទាំង ១០ នេះ ជាអាវម្មណ៍ផង ជាគោចរផង៍ របស់និរុត្តិហ្ជដិសម្ភិទា ធមិទាំង៍ឡាយណា ជាអារម្មណ៍ របស់និវុត្តិហ្យុដិសម្ភិទានោះ ធម៌ទាំងនោះដាគោចរបេស់និវុត្តិហ្យុដិសម្តីទា នោះ ធម៌ទាំងទ្បាយណា ជាគោចររបស់និវុត្តិហ្វុដ៏សម្ពិទានោះ ធម៌ទាំង នោះជាអាវម្មណ៍ របស់និរុត្តប្បដ្ឋសម្ពិតនោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីដឹង ក្នុងនិរុត្តទាំងឡាយ លោក ហៅថា និរុត្តប្បដិសម្ភិទា ។ សេចក្ដឹងក្នុង ជម៌ ៤ សេចក្ដីង៍កង្អត្ត ៤ សេចក្ដីង៍កង់និវត្ត ១០ សេចក្ដីង៍ទាំង៍ ៤០

ត្បត្តត្តប៉ិនិកេ **ខុ**ខ្ខកនិការបស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

ញាណាធិ ខដ្ឋមាលារពិត្រស្ពិនាយ មារគីយា នេះ ឈ្មើ មេខេង ខ លេ ឧទាប មរត់យា ខេ ឧទាបិ វុទ្ធិ ខេដ្ឋិកា ណេសុ ញាណំ ខេដ្ឋកាណខ្យុឌិសព្គិនា ។ (៧៤) នំ ទោ បនិនំ ឧុត្ត អរិយសច្ចុំ បរិញោ-យុទ្ធិ ។ មេ ។ មរិញាគត្តិ មុ ត្វេ អននុស្សីគេសុ ជម្រេស ខេត្ត៌ ឧឧ**ទា**ឧ៌ ញាណំ ឧទាឧ៌ បញ្ជា **ខ**ុនទាន់ វិជ្ជា ខុនទាន់ អាហោរកា **ខុ**នទាន់ ។ ចក្ខុំ នុឧទាន័ត់ កោលត្រូច ញាលាំ នុឧទាន័ត កោត ត្រូវ ខេត្ត ខេត្ មានីត កោន់ត្តេន អាហោកោ ខុឧមានីត កោន់ត្តេន ។ ចត្តិ ខុឧចាជ័តិ ឧស្សាខេដ្ឋ ញាណ ខុឧចាជ័តិ ញាត់ដ្ឋេន មញា ជនភានីតំ មជានន់ដ្ឋេន វិជ្ជា នុឧទានីតិ បដិឋេជដ្ដេ អាហោកោ នុឧទានីតិ

ជុំកាស ដ្ឋេន ។

នេះជាអារម្មណ៍ផង ជាគោបផង បេសបដិកាណប្បដិសម្តិទា ធមិទាំង ឲ្យាយណា ជាអារម្មណ៍របស់បដិកាណប្បដិសម្តិទានោះ ធមិទាំងនោះ ជាគោបររបស់បដិកាណប្បដិសម្តិទានោះ ធមិទាំងឲ្យាយណា ជាគោបរ របស់បដិកាណប្បដិសម្តិទានោះ ធមិទាំងនោះ ជាអារម្មណ៍ របស់ បដិកាណប្បដិសម្តិទានោះ បោតុនោះ សេចក្តីជឹង ក្នុងបដិកាណ ទាំងឲ្យាយ លោកហៅថា បដិកាណប្បដិសម្តិទា ។

(៧៤) ចត្តកើតហើយ ញាណកើតហើយ បញ្ហាកើតហើយ
វិជ្ជាកើតហើយ ពន្ធិកើតហើយ ក្នុងធមិទាំងឡាយដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខងកាល
មុនថា នេះ ជាខុត្តអរិយសច្ច ដែលតថាគតគួរកំណត់ដឹង ។ បេ ។ នេះ
ជាខុត្តអវិយសច្ច ដែលតថាគតគួរកំណត់ដឹង ។ បេ ។ នេះ
ជាខុត្តអវិយសច្ច ដែលតថាគតកំណត់ដឹងហើយ ។ ពាក្យថា ចត្តកើត
ហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោយអត្តដូច
ម្ដេច ពាក្យថា បញ្ហាកើតហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា វិជ្ជា
កើតហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា ពន្ធឹកើតហើយ ដោយអត្ត
ដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា ចត្តកើតហើយ ដោយអត្តជូច ញា ពាក្យថា
ញាណកើតហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា ពន្ធឹកើតហើយ ជោយអត្ត
ដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា ចត្តកើតហើយ ដោយអត្តថា ឃើញ ពាក្យថា
ញាណកើតហើយ ដោយអត្តថាជំងំ ពាក្យចាំ បញ្ហាកើតហើយ
ដោយអត្តថាយល់ច្បាស់ ពាក្យថា វិជ្ជាកើតហើយ ដោយអត្តថាលាក់
គ្នះ ពាក្យថា ពន្ធឹកើតហើយ ដោយអត្តថាក្តីហ្វាង ។

យុគនទូវគ្គេ បដិសម្តិភាកថា

င်းဆို့ င်းညီ ညီးကို င်းညီ င်းညီ င်းညီ វិជ្ជា ឧម្មោ អាហោកោ ឧម្មោ ឥមេ ឧញ ឧម្មា ឌតិតវិឌ្ឍនាណ មារតិយា ខេត្ត ឈេខឹ យេខឯ ខ យេ នុស្សា អាវត្តិយោ នេ នុស្សា ដេខេរ យេ នុស្ស យេខ្មា ខេ នុស្ស មាដេយា ខេច ដំខំន ខ គេី ស់ ឈិហ្ ខ គិ៍ ឧន្តិទ្យុ ខ្មែល ខ្មែរ ខ ខេស្សិខ គើ ម ខើ ឈានក្ដៅ អម៉ោ ឧប្សាបទដោ មន្ទេ ឧក្សព្រះ អត្តោ ខ្ញុំភាសដ្ឋោ អត្តោ ឥត្តម មត្តា អត្ត-ខ្យុឌិសម្ព័ធាយ អាវម្មណា នៅ ហោត្តិ <u>តោខភ</u> ន (៣ ឧទ្សា មរតីហម ខេ ឧទ្សា យេ-ខ្មែរ ពោធ្យា នេះ ខេត្ត ស្រា ស្រាតិយា នេះជេវុទូត៌ អគ្គេស ញាណំ អគ្គេញដិសទ្តិ៩ ។ មញ្ ឧម្មេ សន្ទស្បត្តិ ព្យញ្ជនន់រុត្តាភិលាទា បញ្ចូ អង្គេ សត្តសេដ្ឋគុំ ព្យញ្ជនន់វុត្តាភិលាទា ឥមា ឧស នំរុ-ត្តិយោ និវត្តិឲ្យដឹងម្តីនាយ អារម្មណា នៅ ហោត្តិ

យុគតទូវគ្គ បដិសម្ភិភាពបា

ចក្ខុ ជាធម៌ ញាណជាធម៌ បញ្ហាជាធម៌ វិជ្ជាជាធម៌ ពន្ធីជាធម៌ ធម៌ទាំង ៥ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោចរផង របស់ធម្មហ្វដិសម្តី៣ ធមិទាំងទ្យាយណា ជាអារម្មណ៍របស់ធម្ម**្យដ់សម្តិទានោះ ធមិទាំងនោះ** ជាគោចអបស់ធម្មឲ្យដិសម្ភិទានោះ ធមិទាំងទ្បាយណា ជាគោចអបស់ ធម្មហ្វដ្ឋសម្តិតនោះ ធម៌ទាំង៍នោះ ជាអារម្មណ៍បេសធម្មហ្វដ្ឋសម្ភិតនោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីដ៏ងក្នុងធម៌ទាំងឡាយ លេកហៅថា ធម្មប្បដិសម្តិ**ទា ។** សេចក្តីនៃការឃើញ ជាអត្ត សេចក្តីនៃការដឹង ជាអត្ត សេចក្តីនៃ**ការ** ដឹងច្បាស់ ជាអត្ត សេចក្តីនៃការចាក់ធ្ងះ ជាអត្ត សេចក្តីនៃការភ្វឹស្វាង ជាអត្ត អត្តទាំង ៩ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោបរផង របស់អត្ថប្រជិ-សម្តីទា ធម៌ទាំង៍ទ្បាយណា ជាអារម្មណ៍របស់អត្ថហ្បដិសម្តីទា នោះ ធម៌ ទាំងនោះ ជាគោបររបស់អត្តហ្សដ្ឋសម្ពិទានោះ ធម្មិទាំងឡាយណា គោបរបេសអត្ថហ្វដ់សម្តីថានោះ ធមិទាំង៍នោះ ជាអារម្មណ៍បេសអត្ថហ្វ-ដិសម្តីទានោះ ហេតុនោះ សេចក្តីដឹងកង់អត្តទាំងឡាយ លោកហៅថា អត្តប្បដិសម្ភិទា ។ ការពោលនិរុត្តិឲ្យប្រាកដ ដើម្បីពន្យល់នូវធម៌ ៥ ការពោលនិរុតិឲ្យប្រាកដ ដើម្បីពន្យល់នូវអត្ត ៤ និរុតិ ទាំង ១០ ជាអារម្មណ៍ផង ដាគោបរផង របស់និរុត្តិហ្ជដិសម្ពី៣ 18:

សុត្តទូបិដីលេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្នោ

គោខា ខ យេ នុស្សា អារដ្ណា នេ នេះស្បា គោខារ ពោ ឧទារិ យេខប ខេ ឧទារិ មាគេីយ ខេច រុំខ្លួន ក្ខេស្ត ឈ្មួញ ខ្មុំ ខ្មែញ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ ဥေးရေး ကာယာင် ရေးရ မေးမေး ကောကာင် ឧសសុ ជំរុត្តីសុ ញា ឈា ជំ ៩៩៤ វិសត់ ញា ឈា ជំ ឧត្តមាលាខ្យត្តទាណ មាន្ត្រីយា នេះ ដោម ដោយ ៩ យេ ឧសា្ជ អារម្មណា គេ ឧសា្ជ កោយ យេ សហ្វា កោយ។ នេះ សហ្វា អារម្មណា အေဒ ႏုံင္နံ စင္ခ်ကၤလာလု ေတာ့ လ်ာ စင္ခ်ကလာရွင္ခ်လ-មួយ ។ ខយ្លៃ អរុយមាដេំ ឧយុរមា ឧដា ឧយុ-សេ អត្ថា តិស ជុំវត្ថិយោ សដ្ដី ញាណាធិ ។ (៧៤) មុខ ៩២២។ គេពេល ក្នុង សំពេ អេខជុស្សី ខេស្ ខេស្ត និឌ្ឍន ឯពេល មា• យោ អរិយសខ្ញុំ មហាត់ពុធ្លំ ។មេ។ មហិនធ្លំ បុត្វេ អនុស្សា ស្រែស ស្រុស សង្គំ ជនទាធិ ។ មេ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកគិកាយ បដិសម្តិទាមធ្វ

ធមិតាំង នោះ ថា គោចរ បេសន៍រុត្តិហ្គុដ់សម្តិតា នោះ ធមិតាំងីឡាយ ណា ជាគោប បេសន៍ត្រូប្បដិសម្តិ៣នោះ ធមិព៌ង៍នោះ ជាអារម្មណ៍បែស និរុត្តប្បដ្ឋសម្ពិទានោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីដឹងកង់និរុត្តទាំងទ្វាយ លេក ហៅថា និរត្តប្បដិសម៌ទា ។ សេចក្តីជំងឹកង៍ធម៌ ៩ សេចក្តីជំងឹកង៍អត ៤ សេចក្ដីដ៏ងក្នុងនិរត្ត ១០ សេចក្ដីង៍ទាំង ២០ នេះ ជាអារម្មណ៍ ផង៍ ជាគោចរផង៍ របស់បដិ**ភា**ណហ្វដិ<mark>សម្តិ</mark>ទា ធមិទាំងីឡាយណា ជាអារម្មណ៍ របស់បដិកាណហ្យុដិសម្ភិទានោះ ធមិទាំង៍នោះ ជាគោចវ វបស់បដិកាណប្បដិសម្តិត នោះ ធម៌ទាំងឡាយណា ជាគោចវវបស់បដិ-កាណប្បដិសម្ភិទានោះ ធម៌ទាំង៍នោះ ដាអាវម្មណ៍វបស់បដិកាណប្ប-ដ់សម្ភិទានោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីដឹងក្នុងបដិកាណទាំងឡាយ លោក ហៅថា បដិតាណប្បដិសម្តិ**៣ ។ ក្**ង់ទុក្ខុអរិយសច្ច មានធម**ិ១៤** មានអត្ត១៥ មាននិវត្តិ ញ១ មានញាណ ៦១ ។

(៧៩) បត្តកើតហើយ ៦ បេ ១ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធមិទាំងទ្បាយ
ដែលមិនធ្លាប់ពុក្សកាលមុខថា នេះ ជាខុក្ខុសមុខយអរិយសច្ច ១ បេ ១
ថា នេះជាខុក្ខុសមុខយអរិយសច្ច ដែលតថាគតគួរលេះ ១ បេ ១ ចក្ខុកើត
ហើយ ១ បេ ១ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធមិទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ព្
ក្នុងកាលមុខថា នេះ ជាខុក្ខុសមុខយអរិយសច្ច ដែលតថាគតលេះហើយ

យុគស្ទូវគ្គេ វិវាគកថា

អាហោ កោ ជនចាន់ ។បេ។ ឧុក្ខាសមុខយេ អរិយ-សព្វេ បណ្ណាស ឧទ្ទា បណ្ណាស អគ្គា និស ធំរុត្តិ-យោ សដ្ឋី ញាណាធំ ។

នុខ្លំ ខុត្តាធំពេរ អេលសត្វត្តិ បុត្វេ អននុស្ស៊ី ខេត្តិ បុត្តេ អេលសត្វត្តិ បុត្វេ អេល
កោ ខុខមាន ១បេ១ នំ ទោ បន្ទំខំ ខុត្តាធំពេរ ជា
អេលសច្ជុំ សច្ចិតានពុន្តិ ១បេ១ សច្ចិត្តាន់ បុត្វេ
អនុស្ស៊ី សេច្ចិតានពុន្តិ ១បេ១ សច្ចិត្តាន់ បុត្វេ
អនុស្ស៊ី សេច្ចិតានពុន្តិ ១បេ១ សច្ចិត្តាន់ បុត្វេ
អាលេរ បា ខុត្តាន់ ១បេ១ ខុត្តាធំពេរ អេល
សម្តេច បណ្ណាស ជម្ពាធ់ ១បណ្ណាស អគ្គា និស្ស
នំរុត្តិយោ សដ្ឋិ ញាណាធំ ១

នុខ្លំ ឧឧសន រាពេរ មាហោយ ឧឧសន រាពេរ ឧទ្ធំ ឧឧសន រាពេរ មាហោយ ឧឧសន អ្នកសិ ភាពេរ មាហោយ ឧឧសន រាពេរ ខ្លំ មារ ឧត្តិ ឧយិន្ត្យានយន្ត ឧត្តិ ភាពេរ មាហោយ ឧឧសន រាពេរ ខ្លំ មារ ឧត្តិ ឧយិន្ត្យានយន្ត ឧត្តិ ឧធិន្តិ ឧយិន នេះ មាហេយា ឧទ្ធិ ឧឧសន រាពេរ ឧធិន្តិ ឧឧសន រាពេរ ឧធិនិ ឧសន រាពេរ ឧធិនិ ឧធិនិ ឧសន រាពេរ ឧធិនិ ឧធិនិ ឧធិនិ ឧធិនិ ឧធិសាធិ រាពេរ ឧធិនិ ឧធិ

យុគនទូវគ្គ បដិសត្តិទាកថា

។ បេ។ កង្គុក្សមុខយអរិយសក្ខ មានធម៌ ១៤ មានអត្ត **១៤** មាននិរុត្តិ ញ。 មានញាណ ៦。។

ចក្តុកើត ហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកើត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំង ឡាយ ដែល
មិនធ្លាប់ពុក្កុងកាលមុនថា នេះ ជាខុត្តនិកោធអរិយសច្ច ។ បេ ។ ថា នេះ
ជាខុត្តនិកោធអរិយសច្ច ដែលតថាគតគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ បេ ។ ចក្ខុ
កើតហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំង ឡាយដែលមិន ធ្លាប់ព្
ក្នុងកាលមុនថា នេះ ជាខុត្តនិកោធអរិយសច្ច ដែលតថាគតធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់ហើយ ។ បេ ។ ក្នុងខុត្តនិកោធអរិយសច្ច ដែលតថាគតធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់ហើយ ។ បេ ។ ក្នុងខុត្តនិកោធអរិយសច្ច មានធម៌ ១៥ មានអត្ត ១៥
មាននិវត្តិ ៣០ មានញា ណ ៦០ ។

ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធមិត្តិង៍ឲ្យយដែល មិនគ្នាប់ព្យុ ក្នុងកាលមុនថា នេះ ជាខុក្ខុនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ។ បេ ។ ថា នេះ ជាខុក្ខុនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ដែលតថាតគ គួរបម្រើន ។ បេ ។ ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធមិ ទាំងខ្យាយ ដែលមិនគ្នាប់ព្យុ ក្នុងកាលមុនថា នេះ ជាខុក្ខុនិរោធ-គាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ដែលតថាគត បម្រើនហើយ ។ បេ ។

សុត្តន្ត្របិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ឧុក្ខាដំពេលកាមិនិយា បដិបសាយ អរិយសច្ចេ ប ណ្លាស ជម្នា បណ្ណាស អន្ទា និស និក្ខាំយោ សដ្ឋី ញាណានិ ឧត្តសុ អរិយសច្ចេសុ សដ្ឋី ឧម្មា សដ្ឋី អគ្គា រីសសតា និក្ខាំយោ ឧត្តារីសញ្ជា ខ្វេ ច ញាណសតានិ ។

ក់ត្លាប់ បុព្វេ អននុស្បុតេសុ ឧច្ចេស្ ឧត្តិ នុនៈ

ខាន់ ។បេ។ អាហោកោ នុខភាន់ សា ទោ ប
នាយំ កាយេ កាយានុបស្បូន កាប់តព្វាទិ បេ

ភិក្ខុបៅ ។បេ។ អាហោកា និយាន់ សា ទោ ប
នាយំ កាយេ កាយានុបស្បូន កាប់តព្វាទិ បេ

ភិក្ខុបៅ ។បេ។ អាហោកា ខែ កិក្ខុបៅ បុព្វេ អននុស្បុបតសុ ឧច្ចេសុ ឧត្តិ នុឧភានិ ។បេ។ អាហោកោ

នុឧភានិ អយំ ប់ឧភាសុ ។បេ។ អយំ ខំ ត្តេ ។បេ។

អយំ ឧច្ចេសុ ឧស្ជានុបស្បានទិ មេ កិក្ខុបៅ បុព្វេ

អងនុស្បុត្រេសុ ឧច្ចេសុ ឧត្តិ នុឧភានិ ។បេ។

សុត្តន្តបំដែក ខុទ្ទកតិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

កង្ខុត្តិពេធគាមិនីបដិបទាមវិយសក្ខ មានធម៌ ១៩ មានអត្ត ១៩ មាន ក្រឹ ៣០ មានញាណ ៦០ កង្អវិយសក្ខទាំង៤ មានធម៌ ៦០ មាន ក្រឹ ៦០ មាននិរុត្តិ ១២០ មានញាណ ២៤០ ។

(៧៦) ម្នាល់កំតុខាំងឡាយ តថាគត មានបក្កត់តហើយ ។ បេ**។** មានពទ្ធីកើតហើយ ក្នុងធមិទាំង**ឡាយ** ដែលមិនគ្នាប់ពុក្**ង** កាលមុខថា នេះ ការេយកាយានុបស្សនា (ការភិបារណាឃើញថាកាយ កង្ខម្មាល ស នេះ កាយេកាយានុបស្សនា ដែលគថាគតគួរបម្រើន មាលកិក្ខាំងឡាយ តថាគតមានបក្កកើតហើយ ។ បេ។ មានពង្វឹកើត ហើយក្នុងធម៌ទាំងទ្វាយ ដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខុងកាលមុនថា នេះ កាយេ-កាយានុបស្សនា ដែលតថាតតចម្រើនហើយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រាន្តមានចក្ខុក្ខេត ហើយ ។ បេ។ មានពុទ្ធិកេត្ត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនគ្នាប់ពុក្ខដ៏កាលមុនថា នេះ វេទនាសុវេទនានុបស្សនា ។ បេ។ ថា នេះ ចិត្រចិត្តានូបស្បនា ។ បេ ។ ថា នេះ ជមេស្ដមានុបស្បនា

យុគនទូវគ្គេ បដិសម្តិទាក់វា

អាហោកោ នុខទាន់ សា ទោ ១៣ឃំ ឧម្មេសុ ឧតាថ្ជសាស្ត្រ សាស្ត្រសំ គេ ភ្នំសេ ១ ខេ **១ ខ**ត្តិ ឧឧខាឌិ ។បេ។ អាហេកោ ឧឧខាឌិ ។ អញ្ ឃាញ ឃាល់ឧស្សីយន្ ជំ នៃ អេចមក្រិ នេះ ខេត្ត ខេត្ត និខ្សាន រាធេរ មហេ-តោ ជុខទាន់ សា ទោ ខគ្គាយ់ កាយេ តាហានុបស្បាន ភាប់ឥញ្ជូន ។បេ។ ភាវិតាត់ បុព្វេ អនុសុស្សាត្រសុ ខម្មេស ខេត្តិ ខុនខានិ ញាណំ នុឧទាឧ៌ បញ្ញា នុឧទាឧ៌ វិជ្ជា នុឧទាឧ៌ អាហេកោ **ខ្**ឧទាឌិ ។ ខេត្តិ ខ<mark>ុឧទាឌិតិ គោជគ្រេ</mark> ញាណំ វិជា ឧឧទាឌ័ត កោលគ្នេប អាហោកោ ឧឧទាឌ័ត កោន់ត្រេន ។ ខេត្ត្ ំ ឧឧទាដីតិ ឧស្សិនដ្ឋេន ញា-ណំ ឧឧទាដីត ញាត់ដែន បញ្ជា ឧឧទានីត តនាខចដើម រូប៉ា ៩៩១ ខុង តន្យដោជិច មហោ-កោ ខ្នេចជំនំ ជុំភាសដ្ឋេ ។

យុគនទូវិគ្គ បដិសម្តិភាកថា

មាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មានបក្កភើតហើយ ។បេ។ មានពន្លឹ កើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលមិនធ្លាប់ព្ទុ ក្នុងកាលមុនថា នេះ ធម្មេសុធមា្នបស្សនា ដែលតថាគតគួរបម្រើន ។បេ។ ថា នេះ ធម្មេសុធមា្នបស្សនា ដែលតថាគត បម្រើនហើយ ។

ចតុក្ខេត ហើយ ។ បេ ។ ពុទ្ធកើត ហើយ កងធម៌ទាន់ទ្យា យដែល មនគ្នាបញ្ចក្នុងការមុនថា នេះ កាយេកាយានុបស្សនា ថា នេះ **កាយេ-**ដែលតថាគតគួរចម្រេន កាយាន្បសុន្រា 7 10 7 បញ្ហាកើតហើយ វិជ្ជាកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលមិនគ្នាប់ពុក្ខភាលមុនថា នេះ ការយកាយានប-សុទ្រា ដែលតថាគតចម្រេនហេយ ។ ពាក្យថា ចក្ខុកេតហេយ ដោយ អត្តដូចមេ្ត ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោយអត្តដូចមេ្ត ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា វិជ្ជាកើតហើយ បញ្ហាកើតហើ**យ** ពាក្យថា ពន្ធឹកើតហើយ ដោយអត្តដូចមេច អត្ដប មេប ចត្តកើតហើយ ដោយអត្តថាឃើញ ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោយ ពាក្យថា បញ្ហាកើតហើយ ដោយអត្ថថាយល់ច្បាស់ ដោយអត្ថថាចាក់ធ្វះ វិជាកេត្តហេយ ពាក្យថា ពនុកេតហេយ ដោយអត្តថាក្លឹស្វាង៍

សុត្តន្តប់ដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ငယ္ဆို ငးကြာ ယာလာ ငးကြာ ဝယ္ယာ ငးကြာ រ្ទុក្សា ឧឝ្មោ អាហោកោ ឧឝ្មោ ៩មេ ចញ្ចុ ឌតា ឌតិតន្ទ្រមម្ពុនាល មាធិ្យា នេះ ឈេខ៉ូ តោខត ខ យេ នុស្សា អាវឌ្គិសា នេ នុស្សា កោយ យោ សសុក្រា កោយកា សេ សសុក្ មារតីយា ខេច ដ់នំខ ខគេមា ឈិហ, ខគិ-ប្បជិសទ្ធិលា ។ ឧស្សិ៤ ដោ្គ អត្តោ ញាត់ដោ្គ អត្តោ បជាននដ្ឋោ អត្តោ បដ៌ប៉េងដ្ឋោ អត្តោ ង្គ្រាសដ្ឋោ អត្តោ ឥមេ បញ្ជា អត្តា អត្តប្បឹ ឌឹ**ស**ទ្ធិនាយ អារម្មណា ៤៩ យោធ្តិ **តោ**ខភ ខ យេ តស្ជា អារម្មណា តេ តស្ជា តោខា យេ នស្សា គោខរា នេះ នស្សា អាម្មេណា នេះខេ វ៉ុ-ចំន មនើស់ ឈាហា អនិត្យិទ្ធមាន រ តយំ ឧម្មេសស្ត្រ ព្យាធនិត្តភិលាទា បញ្ជានេះ សន្តស្បេត្តិ ព្យញ្ញននិវុត្តាភិលាថា ៩៣ ឧស ចុះខ្លែយ ចំរុន្តពិធ្យម្មាធិយា មារតិយា ខេរុ យោន្តិ តោខា ខ យេ តស្ជា អាវម្មណា គេ

សុត្តន្តចិជិត ទុទ្ធកនិកាយ ចដិសម្ភិទាមគ្គ

ចក្ដ្ឋាធម៌ ញាណជាធម៌ បញ្ជាជាធម៌ វិជ្ជាជាធម៌ ពន្ធឹជាធម៌ ធម៌ ទាំង ៩ នេះ ជាអាម្មណ៍ផង ជាគោចផង ប្រស័ធម្មប្រជិសម្ពិទា ធម៌ទាំង ទ្យាយណា ជាអារម្មណ៍របស់ធម្មហ្វដ់សម្តីទានោះ ធមិទាំងនោះ គោចរ របស់ធម្មឲ្យដឹសមុំទានោះ ធម៌ទាំងឡាយណា ជាគោចរបបស់ ជម្មីជ្រឹសម្ភិតនោះ ធម៌ទាំងនោះ ជាអាម្មេណ៍របស់ជម្**ប្បជិសម្ភិតា** នោះ ហេតុនោះ សេចក្តីជំងឺក្នុងធម៌ទាំងឡាយ លោកហៅថា ធម្មហ្វ-ដំសម្ភិទា ។ សេចក្ដីនៃការឃើញជាអត្ថ សេចក្ដីនៃការដំងជាអត្ត សេចក្ដី នៃការដងច្បាស់ជាអត្ត សេចក្តីនៃការចាក់ធ្វះជាអត្ត សេចក្តីនៃការក្វី ស្វាន៍ជាអត្ត អត្តទាំង ៩ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោចរផង របស់អត្ថ-ក្សដិសម្ភិទា ធម៌ទាំងឲ្យយណា ជាអារម្មណ៍របស់អត្តហ្បដិសម្ភិទា នោះ ធម៌ទាំងនោះ ជាគោបអបស់អត្តហ្សដិសម្តិទានោះ ធម៌ទាំងឡាយណា ជាគោបរបស់អត្តហ្សដ្ឋសម្ពិតនោះ ធម៌តាំងនោះ ជាអារម្មណ៍របស់អត្ត-ហ្វដិសម្ភិទានោះ ហេតុនោះ សេចក្ដដ៏និក្នុនិអត្តទាំងឡាយ លោកហៅថា អត្តហ្សដិសម្ភិទា ។ ការ ពោលនិរុត្តឲ្យប្រាកដ ដើម្បីពន្យល់នូវជមិទាំង៩ ការ ពេលនិរុត្តិឲ្យប្រាកដ ដើម្បីពន្យល់ខ្លាំអត្តទាំង ៥ និរុត្តទាំង ១០ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង៍ ជាគោបរផង៍ របស់និរុត្តប្បដិសម្ភិទា ធមិទាំងឡាយណា ជាអារម្មណ៍របស់ទីរុត្តិហ្វដ់សម្តិតនោះ ធម៌ទាំងនោះ ជាគោចររបស់ និរុគ្គិប្បដ្ឋសម្ភិទានោះ ជមិទាំងទីពួយណា ជាគោចររបស់និវុគ្គិប្បដ្ឋិ-

យុគនទូវីគ្គេ បដិសម្ភិទាក់វា

តែសុក្គ គោខាក្រ សេខក្សា គោខាក្សា គេ-ជ រុទ្ធត់ ជំរុត្តសុ ញាណំ ជំរុត្តប្បដិសត្តនា ។ ពេណ៌ ។ ខេត់ស ឈាហា ខ្ ឧឃំស់ ងខេំស់ ឈា-ណាធិ ឧសសុ ធំរុត្តីសុ ញាណាធិ ឥមាធិ វីស-ട് ണസ്യു മട്ടാസമീട്ട് ഒരു കാര്സ്ത **ខៅ** យោឌ្តិ **តោខា ខ** យេ តស្បា អាម្មេណា នេះ តស្បា តោខារ យេ តស្បា តោខារ គេ នុស្សា មារតិយា នេខ ដំនំខ ឧទ្ទុមហេស់ ឈិ-ឃុំ ឧឌ្ឍឃាស្តីនូង ។ សាយេ សាយាន់-ត្តសារីយកខ្ពុជាដ្ឋាទេ ឧការមា ឧត្តា ឧការមា អត្ថា និង និវុត្តិយេ ងខ្លី ញាឈាន អយំ វេឌសក្ ។មេ។ មេលំ ចំនេះ ។មេ។

យុធន**្ធវិ**គ្គ បដិសម្តិទាក់ថា

សម្តីទានោះ ធម៌ទាំង៍នោះ ជាអារម្មណ៍បេសន៍ត្រូប្បដ់សម្តីទានោះ ហេតុ នោះ សេចក្ដីជំនកង់និវត្តទាំងទ្បាយ លោកហៅថានិវត្តហ្វដ់សម្គំ៣ ។ សេចក្ដីង៍កង៍ធម៌ ៥ សេចកដីង៍កង៍អត្ត ៥ សេចកដីង៍កង៍និវត្តិ ១០ សេចក្តីដឹងទាំង ២០ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោចរផង របស់បដិកា-ណប្បដិសម្ភិទា ធមិទាំងឡាយណា ជាអារម្មណ៍របស់បដិកាណប្បដិ-សម្ភិទានោះ ធម៌ទាំង៍នោះ ជាគោចររបស់បដិកាណប្បដិសម្ភិទានោះ ធម៌ ទាំនទ្យាយណា ជាគោចអចស់ចដិកាណច្បួចដិសម្តីទា នោះ នោះជាអារម្មណ៍ របស់បដិកាណហ្លដិសម្ភិទានោះ ហេតុនោះ សេចក្ដី ដឹងក្នុងបដិកាណទាំងឡាយ លោក ហៅថា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា **។** ក្នុងក យេកាយានុបស្សនាសត់ហ្វដ្ឋាន មានធម៌ ១៩ មានអត្ថ ១៩ មាន និវត្តិ ៣០ មានញាណ ៦០ នេះ វេទនាសុវេទនានុបស្សនា ។ បេ។ នេះ ចិត្តេចិត្តានុបស្សនា ។ បេ ។

ចក្ខុកើតហើយ ។ ចេ ។ ពន្ទឹកើតហើយ ក្**ង័យមិហំង៍ស្អាយ ដែល** មិនព្វាបញ្ចុក្ខុងកាលមុនថា នេះ ជម្មេសុធមានុបស្សនា ។ បេ ។ ថា នេះ ជម្មេសុធមានុបស្សនា ដែលតថាគតគួរបម្រើន ។ បេ ។ ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកើតឡើងហើយ ក្នុងជមិហំង៍ឡាយដែលមិនធ្លាប់ឲ្យក្នុងកាល មុនថា នេះ ជម្មេសុធមានុបស្សនា ដែលគថាគតបម្រើនហើយ ។ បេ ។

សុត្តន្តបំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

(៧៧) អយំ នន្ទសមានិៗ នាងសង្ខាស់ ប្រមា អននុស្បៈ
កាតា សន្ទិចានោះតិ មេ កិត្តាប់ បុត្វ អននុស្បៈ
កោស នម្ទេស ខេត្តិ ខុនចានិ ១០១ អល់លេខា
ខុនចាន អយំ របែសមាន ១០១ អយំ ខិត្តសមាន ១០១ អយំ រ៉េមសាសមានិៗ នានេសខ្លាសមភ្នាក់តោ សន្ទិចានោះតិ មេ កិត្តាប់ បុត្វ អននុស្បៈ
ស្រាសមន្ទាក់តា សន្ទិចានោះ ប្រមា អប់លេខតា
ខុនចាន សោ ទោ បញ្ចប់ រ៉ឺម៉ឺសាសមានិៗ នានស ស្បៈ
ស្រាសមន្ទាក់តា សន្ទិចានោះ កាប់តេញាតិ មេ កិត្តាប់
១០១ ការិតាន់ មេ កិត្តាប់ បុត្វ អននុស្បៈ សុខ កិត្តាប់
១០១ ការិតាន់ មេ កិត្តាប់ បុត្វ អននុស្បៈ សុខ សុខ កិត្តាប់
១០១ ការិតាន់ មេ កិត្តាប់ បុត្វ អននុស្បៈ សុខ កានិប់
នេះមនុស្ស ខេត្តិ ខុនចាន់ ១០១ អាលេខកា ខុនចាន់ ១

សុត្តនូមិជិក ខុខ្ខុកនិកយ បដិសម្តិភាមគ្គ

ក្នុងជម្លេសជមាន្លបស្សនាសតិហ្វដ្ឋាន មានជមិ ១៩ មានអត្ត ១៩ មានខិរុត្តិ ៣០ មានញាណ ៦០ ក្នុងសតិហ្វដ្ឋានទាំង ៤ មានជមិ ៦០ មានអត្ត ៦០ មាននិរុត្តិ ១៤០ មានញាណ **៤៤**០ ។

(៧៧) ម្នាល់កិត្តាធ៍ឡាយ ត្ថាគតមាបក្កកេតហើយ ។ បេ ។ មានពន្ធឹកើត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខុងកាលមុនថា នេះឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយជន្ទុសមាធិនិងប៣នសង្ខារ ថា នេះឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវ៊ែយសមាធិ ។ បេ។ ថា នេះឥទ្ធិពុទ្យកបដោយចិត្តសមាធិ ។ បេ ។ មាលភិក្ខាំងឡាយ តថាគតមានចក្កើតហើយ ។ បេ ។ មាន ពន្ធិកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនច្បប់ពុក្ខុងកាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយម៉ែសាសមាធិ នឹងបធានសង្ខារ ម្នាលក់ក្នុទាំង ឡាយ តថាគត មានចក្កត់តហើយ ។បេ**។** មានពន្លឺកើតហើ**យ** ក្**ជ** ធម្មសង្សាយដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខដ៍កាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ដោយវីមសាសមាធិ និងបធានសង្គារ ដែលតថាគតគួរចម្រើន ។ បេ ។ នេះ ឥទ្ទិហ្ទ ប្រកបដោយម៉ែសាសមាធិនឹងបណ្នសង្ខារ ដែល តែហេឝត ខម្រើនហើយ ៗ

យុគសទូវគ្គេ បដិសម្និទាៈជា

(៩៨) មញ្ចុំ ជន្ទុសមាខ្សាខានសន្ទំស្រុមគ្នាក-នោ ឥទ្ធិសាខោត បុត្វេ អជនុស្ស៊ីតេសុ ជម្មេសុ **ខេត្ត** នុ**ន**ទានិ ។បេ។ អាហេត្រោ នុនទានិ ។បេ។ សា សា ឧសល ឧទ្ធសមានឲ្យភានសង្ខាសមន្នា-កតោ ឥឌ្ឌិលលេ ភាប់តម្លោតិ ១២។ ភាវិតោតិ ឬគ្នេ អេចដ់ការីឌេមា ឧដេីមា ឧឌ្ឌិ ឧឧសត្វ ឈាឃុ នុឧទានិ ៥៣ នុឧទានិ វិជ្ជា នុឧទានិ អាហេតោ **ខុន**ទានិ ។ ខេត្ត្ ំ ឧឧទានិត គោន គ្គេន ញាណំ ឧទានិត តោន តេច បញ្ហា ឧទ្ធានិត កោន ត្រេច វិជ្ជា ឌុឧមាឌ័ត៌ កោនត្តេជ អាហោកោ ឌុឧមាឌ័ត៌ យេខ នេះ ១ ខេន្ទំ ១៩៦១ ខ្លួន ខេស្សីខ កើច ឃើប ន្ទេសន៍ត ញាត់ដ្រេ មញា នុខស្ម័ត មណៈ៤-ខដ្ដេន វិជ្ជា នុឧទាឧត ខដ្ឋានដ្ដេន អាហោកោ នុឧទាឌីត៌ និ្តាសដ្ឋេច ។

យុធស្ទវិត្ត បជិសក្តិភាពថា

(៧៤) បក្កតែ ហើយ **២០១ ភ**ុទ្ធិកើត ហើយ កង្គមិទាំង ទ្វាយដែលមិនគ្នាប់ព្យុក្ខផ្ទុកាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិថា៖ ប្រកបដោយ**ធ**ន្ទុ-សមាធិខឹងបែញនសង្ខារ ១ បេ ១ ថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយគន្ទូ-សមាធិនឹងបធានសង្ខារ ដែលតថាគតគួរបម្រើន ។បេ។ បក្ខុកើតហើយ ញាណកើតហើយ បញ្ហាកើតហើយ វិជ្ជាកើតហើយ ពន្ធឹកើតហើ**យ** ក្នុងធម៌ទាំង ឡាយដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខងការមុនថា នេះ ឥទ្ធិបាទប្រកបដោយ នន្ទសមាធិនិងបនាទសង្ខារ ដែលតថាគតចម្រើនហើយ **។** ចក្ខុ គេតិ ហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោយ ពាក្យថា បញ្ហាកើតហើយ ដោយអគ្គដូចមេច ប្រ អត្ដប មេច វិជ្ជាកើតហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា ពន្ទឹកេត្តហើយ ពាក្យថា ចក្ខុះកើតហើយ ដោយអត្តថា ឃើញ ញាណ កើតហើយ ដោយអគ្គថាដឹង ពាក្យថា បញ្ជាកើតហើយ ដោយ អត្តថាជំង្ហាស់ ពាក្យថា វិជ្ជាកើតហើយ ដោយអគ្គថាចាក់ឲ្ន៖ ថា ពន្ទឹកេត្យលេយ ដោយអត្តថាភ្នុំស្វាង៍ ។

សុគ្គន្គបិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ឧយ្ទំ ខដោំ ឈិហ ខដោំ ឧយ៉ា ខដោំ រួឌី, ឧដើរ មាហេមេរ ឌដើរ មុគេ ឧជវិ ឌគីរ ឌតិតិន្ទ្រម្យាធា មារគិសា នេះ ឈេខំ មេខn ខ យេ តស្សា អារ**ម្មណា តេ** តស្សា កោ-ខ្មែរ យេ នុស្សា នេះ ខេង នេះ មារដំហា នេះ ដូច្នេំ ខធ្មេស ញាណំ ខគ្គិព្រះ្ធមេស្និយ ។ នុស្សីខុឌ្លោ អូទ្លោ យ៉ាងក្ដោ អូទ្រោ ឧធ្យាខទុំក្ដោ អត្តោ បដ្ឋជេញ អត្តោ ជុំកាសដ្ឋោ អត្តោ ឥមេ <u>ឧឈំ ក្</u>ខា អនិស្និត្តមាស្តិយា មារគីហា នេះ យោឌ្ កោខរា ខ យេ នស្សា អារគ្មណា នេ នេស្សា នោទ៣ យេ តស្សា តោខ៣ គេ តស្សា អារុម្មណា ကောင်း နိုင်ခဲ့ မေးဆက် သော်ဟာ မ**န်းဂ**ါဌာမှာမြာ ၈ ဝသိ ជាមេ សន្ទៈស្បត្ត ត្បាននេះត្រាភិលាថា បញ្ជា អាគ្គេ សន្ទស្បត្តិ ឲ្យព្ធន៍វុត្តភិលាទា ៩៩១ និក្តុ រាំទ្រុសស្វិស្ណា សារតិសា ខេត្ត ឈ្មេះ ខ យេ នុស្សា អាដេីហា នេ ឧទ្សា មេខេង

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ចក្ខុជាធមិ ញាណជាធមិ បញ្ហាជាធមិ វិជ្ជាជាធមិ ពន្ធឹជាធមិ ធមិ ទាំន្ន៩ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោចផង របស់ធម្មហ្វដ្ឋសម្ពីទា ធមិ ទាំងឡាយណា ជាអារម្មណ៍របស់ធម្មប្បដិសម្ភិទានោះ ធម៌ទាំងនោះ ជា គោចអបស់ធម្មហ្មដិសម្តីទានោះ ធមិទាំងឡាយណា ជាគោចអបស់ធម្ម-ប្បជិសម្ភិពនោះ ធមិទាំងនោះ ជាអារម្មណ៍របស់ធម្មហ្វដិសម្ភិពនោះ ហេតុនោះ សេចក្តីដឹងក្នុងធមិទាំងឡាយ លេកហៅថា ធម្មហ្វដិសម្ភិទា។ សេចក្តីនៃការឃើញជាអត្ត សេចក្តីនៃការដឹងជាអត្ត សេចក្តីនៃការដឹង ច្បាស់ជាអត្ត សេចក្តីនៃកាវចាក់ធ្លះជាអត្ត សេចក្តីនៃកាវក្តីស្វាងជាអត្ត អត្តទាំង ៥ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោចរផង របស់អត្ថប្បដិសម្ភិទា ធមិ ទាំងទ្យាយណា ដាអារម្មណ៍របស់អត្តប្បដិសម្ភិទា នោះ ធមិទាំងនោះ ដា គោចអបស់អត្តហ្វដ់សម្ភិទនោះ ធមិទាំងឡាយណា ជាគោចអបស់អត្ត-ប្បដិសម្ភិតនោះ ធមិទាំងនោះ ជាអារម្មណ៍របស់អត្ថប្បដិសម្ភិតនោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីង៍ក្នុងអត្តទាំងឡាយ លោកហៅថា អត្តហ្មដ់សម្គិត ។ ការ ពោលនិរុត្តិឲ្យប្រាកដ ដើម្បីពន្យល់ធម៌ ៤ ការ ពោលនិរុត្តិឲ្យប្រាកដ ដើម្បីពន្យល់អត្ត ៥ និរុត្តិទាំង ១០ នេះ ជាអារម្មណ៍ផង ជាគោបរផង របស់និវុត្តហ្បដិសម្ភិត ធមិទាំងឡាយណា ជាអារម្មណ៍ របស់និវុត្តហ្បដិ-សម្ភិតនោះ ជម្ងឺតំង៍នោះ ជាគោចរ របស់និរុត្តិហ្វដ៏សម្តិតនោះ

យុគនទូវិគ្គេ បជិសម្ភិភាកថា

យេ ឧဘ္႐ ကေးမေ នေ ឧဘ္႐ ညၤညီလာ မေးမ ႏိုင္ငံ តិរត្ត ញាណំ ធំរុត្តព្រឹសភិនា ។ បញ្ចូស ឧមេ្ សុ ញាឈាន ខេញ្ស ៩គ្នេស ញាឈាន ឧសសុ മുള്ള ഇസാമ കോമ്പ്ക് ഇസാമ മം ជុំស្នាធ្នាក្សស្និស្ណា មារតិប្រា ខេត្ត ឈ្មេះ ខេល ខ លេ ឧសារិ ស ដេញ ខេល ខេល ខេលា ខេល-ខ្សា យេ នុស្សា កោខ្សា នេ នុស្សា អាវគ្មិយា rac ရုံငှုန်း မင်းကလေလ ကျာလိ် မင်းကလမျှင်း-សម្ពិជា ។ ជន្សមាខិប្បធានសង្ខាស្រមណ្ឌ(គ ៩-ទ្វិទា ខេ ប្រាស្រ ដង្កា ខេត្ត គឺស ឆ្នាំ ហោ សដ្ដី ញាណាធំ អយំ វ៉ាំយសមាគ៌ ។បេ។ អយំ ខិត្តសទាខិ ។មេ។

អយំ រ៉ឺម៉សាសមានិប្បជាឧសខ្លាំសេមញ្ជាត់តោ ៩ខ្លិតនោតិ ចុះត្វេ អេនុស្សៈ នេះសុ នេះម្មីសុ ខេត្តិ ឧទភានិ ។បេ។ អាហោ កោ ឧទទានិ ។បេ។ សោ ទោ បញ្ឈំ រ៉ឺម៉សសមានិប្បជាឧសខ្ល័រ-សមញ្ជាត់តោ ៩ខ្ញុំចានោ ភាប់គេះព្វោតិ ។ បេ។

យុគនទូវគ្គ ថដិសម្ភិភាពថា

ជមិទាំង ស្វាយ ណា ជាគោចអបស់និត្តិប្បដិសម្ភិត ទោះ ជមិទាំង នោះ ជាអាម្មេណ៍ របស់និរុត្តហ្វដ្ឋសម្ពិទានោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីដឹងក្នុង នរត្តទាំងទ្បាយ លោក ហៅថា នរត្តប្បដិសត្ថិតា ។ សេចក្ដឹងក្នុងធម៌ថ សេចក្ដឹងកង្អត ៤ សេចក្ដឹងកង់និរុត្ត ១០ សេចក្ដឹងនាំង ៤០ នេះ ជាអាម្មេណ៍ផង ជាគោចផង ប្រស់បដិកាណឲ្យដិសម្ភិ៣ ធមិតាំង ទ្យាយណា ជាអារម្មណ៍របស់បដិតាណប្បដិ<mark>សម្</mark>ថិតនោះ ធមិទាំង៍នោះ ជាគោចរបេសថជិកាណប្បដិសម្ពិទនោះ ធមិទាំងឡាយណា ជាគោចវ របស់បដិតាណប្បដិសម្ភិទាៈនាះ ធម៌ទាំងនោះជាអារម្មណ៍របស់បដិតាណ-ប្បដិសម្ភិទា នោះ ហេតុនោះ សេចក្ដីដ៏ងក្នុងបដិកាណទាំងឡាយ លេក ហៅថា បដិកាណប្បដិសម្ភិទា ។ ក្នុងឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយធន្ទូសមាធិ និងបេខានសង្ខារ មានធម៌ ១៥ មានអគ្គ ១៥ មាននិរុត្តិ ៣០ មានញាណ ៦០ នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវិរិយសមាធិ ។ បេ ។ នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រភពដោយចិត្តសមាធិ ។ បេ ។

ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ ។ ពន្លឹកើតហើយ ក្នុងធមិញ្ចំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ឮ ក្នុងកាលមុនថា នេះ ឥទ្ទិបាទ ប្រកបដោយវ៉ែម៉ូសា-សមាធិ និងបធានសង្ខារ ។ បេ ។ នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយ វ៉ៃម៉ូសាសមាធិ និងបធានសង្ខារ ដែលគ្រប់គត គួរួបម្រើន ។ បេ ។

សុត្តខ្ពស់ជិតេ 🥞 ខ្ទុកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អាវិតោត បុត្យ អននុស្ស តែសុ ជម្មេស ឧត្តិ នុខ-ទានិ ។បេ។ អាហោកោ នុឧទានិ ។បេ។ ម៉ែសាស-មានិប្បជានស់ខ្លាំសេមញ្ជាត់ េ ស់ខ្លិញនេ បណ្ណាស ជម្មា បណ្ណាស់ អគ្គា តំស និវុត្តិយោ សដ្ឋី ញាណានិ ឧទ្ធសុ ស់ខ្ញុំចានេសុ សដ្ឋី ជម្មា សដ្ឋី អគ្គា សៃសតា និវុត្តិយោ ឧត្តាសៃញ ខេ្ង ខញាណសតានិ ។

សុត្តន្តប់ដក ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ចក្តុកើត ហើយ ។ បេ ។ ពន្លឺកើត ហើយ ក្នុងជមិញ ឪឡាយ ដែលមិន

ធ្លាប់ត្ត ក្នុងកាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិបាទប្រកបដោយម៉ែសាសមាធិ និង

បធានសង្ហារ ដែលតថាគតចម្រើន ហើយ ។ បេ ។ ក្នុងឥទ្ធិបាទប្រកប
ដោយម៉ែសាសមាធិនិងបែធានសង្ហារ មានធមិ ១៩ មានអត្ត ១៩ មាន

និរុត្តិ ៣០ មានញាណ ៦០ ក្នុងឥទ្ធិបាទព័ង ៤ មានធមិ ៦០ មានអត្ត

៦០ មាននិរុត្តិ ១២០ មានញាាណ ២៤០ ។

(៧៩) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ បៃស្សី ពោធិសត្វ មានបក្ខុ កើតហើយ ។ បេ។ មានពន្លឺ កើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឲ្យយដែលមិនធ្លាប់ព្យុ ក្នុងកាល មុនថា សមុខ័យ សមុខ័យ (ហេតុជាដែនកើតឡើង ហេតុជាដែន កើតឡើង) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ បៃស្សី ពោធិសត្វ មានបក្ខុ កើតហើយ ។ បេ។ មានពន្លឺ កើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឲ្យាយ ដែលមិនធ្លាប់ព្យុក្នុងកាលមុន ថា និរោធ និរោធ (ការរលត់ ការរលត់) ។ ក្នុង ដែល្បាករណ៍ របស់វិបស្សី ពោធិសត្វ មានធញាណ ៤០ ។

យុធនទូវិគ្គេ បដិសម្ភិទាកថា

សតុឧយោ សតុឧយោតិ ទោ ភិក្ខុវ សិទិស្ប ពោធិសត្តស្បូ ១០១ វេស្បុកុស្ប ពោធិសត្តស្បូ១០១ កកកុសនូស្ប ពោធិសត្តស្ប ១០១ កោតភាគឧសប្ ពោធិសត្តស្ប ១០១ កស្បូបស្ប ពោធិសត្តស្ប ១០១ អឧសុស្បុធេស ឧច្ចេស ខត្តិ ១ឧទាធិ ១:១១ ភាយោ-កោ ១ឧទាធិធិហេ ជាធិហេ ជាធិ ទោ ភិក្ខុវ កម្មេច បស្ប ពោធិសត្តស្ប បុព្វ អឧសុស្បុធេស ឧច្ចេស្ បុស្ប ពោធិសត្តស្ប បុព្វ អឧសុស្បុធេស ឧច្ចេស្ បុស្ប ពោធិសត្តស្ប បុព្វ អឧសុស្បុធេស ឧច្ចេស្ បុស្ប ពោធិសត្តស្ប បុព្វ អឧសុសប្តិធេស ឧច្ចេស្ បុស្ប ពោធិសត្តស្ប បុព្វ អឧសុសប្តិធេស ឧប្ចេស្ បុស្ប ពោធិសត្តស្ប វេយ្យាគេប្រេស ឧស ឧច្ចា ឧស

យុតស្ទវត្ត បដិសម្ភិទាកថា

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សិទី ពោធិសត្វ ។ បេ ។ សេក្រុ ពោធិសត្វ ។ បេ ។ សេក្រុ ពោធិសត្វ ។ បេ ។ សេក្រុ ពោធិសត្វ ។ បេ ។ សេវាគមន ពោធិសត្វ ។ បេ ។ សេវ្ប ពោធិសត្វ ។ បេ ។ សេវប មានពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលមិនធ្លាប់ព្ទុ ក្នុងកាលមុន ថា សមុខ័យ សមុខ័យ (ហេតុជាដែន កើត ហេតុជាដែន កើត) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កស្បប ពោធិសត្វ មានចក្ខុ កើតហើយ ។ បេ ។ មានពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំង ឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ព្ទុ ក្នុងកាលមុនថា និពេធ និពេធ (ការេសត់ ការ លេត់) ។ ក្នុងដៃយ្យាករណ៍ របស់កស្បប ពោធិសត្វ មានធម៌ ១០ មាន អត្តិ ១០ មាននាំរុត្តិ ២០ មានញា្ញាណ ៤០ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ គោតម ពោធិសត្វ មានចក្ខុកើត ហើយ ។ បេ។ មានពន្ធឹកើត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ថ្ម ក្នុងកាលមុខថា សមុខ័យ សមុខ័យ (ហេតុជាដែនកើត ហេតុជាដែនកើត) ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ គោតម ពោធិសត្វ មានចក្ខុកើត ហើយ ។ បេ។ មានពន្ធឹ កើត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ថ្ម ក្នុងកាលមុនថា និរោធ និរោធ (ការលេត ការលេត) ។ ក្នុងវេយ្យាករណ៍ របស់គោតម ពោធិសត្វ មានធម៌ទាំ

សុត្តត្តូមិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មជិសម្ភិទាមគ្នោ

សត្តន្នំ ពោធិសត្តានំ សត្តសុ ឋយ្យការណេ្ស សត្តតិ ខម្មា សត្តតិ អត្តា ខត្តាសៃសតា និវុត្តយោ អសិតិ ខ ខ្វេ ខ ញាណសតានិ ។

(៨០) យាវតា អភិព្នាយ អភិព្យាដ្ឋា ញាតោ ខិដ្ឋោ វិឌិតោ សច្ចិកតោ ៩ស្ស៊ីតោ បញ្ជាយ អដ្ស្ប៊ីតោ បញ្ហាយ អភិព្យា ដ្ឋា ឧត្តិតិ ខត្តិ ឧឧទាធិ ញាណំ ញ នុនទាន់ ៩៣ នុនទាន់ វិជ្ជា នុនទាន់ អាហោកោ នុខទេខេ អភិក្សាយ អភិកាដ្ឋេ បញ្ជាំសសិ ជម្លា បញ្-វីសត់ អត្ថា ខញ្ជាសំ ធំត្រៃយោ សត្ញាណាធំ យ។-មហានដ្ឋោ ។មេ។ យាវតា ភាវនាយ ភាវនដ្ដោ ។ខេ។ យាវតា សច្ចិត្តិយោយ សច្ចិត្តិយដ្ឋោ ញាតោ អដ្ឋាត្រា បញ្ហាយ សច្ចិត្តិយដ្ឋោ ឧត្តិ ចក្តុ **ឧទ**ាន ញាណំ ឧឧទាន **ខញ្ញា** ឧឧទានិ វិជ្ជា នុខទាន់ អាហេរកោ នុឧទាន់ សច្ចិតាវិឃាយ សច្ច-គោលដ្ឋ បញ្ជាសត៌ ជម្នា បញ្ជាំសត៌ អត្ថា បញ្ជាសំ និវុត្តិយោ សត្តញាណនិ អភិញ្ញាយ អភិញ្ញាដ្ឋ

សុត្តន្ត្របំដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

ក្នុដ ហេត្ត កា ស្រស់ ពោធិសត្វទាំង ៧ អង្គ មានធមិ ៧០ ។ មានអត្ត ៧០ មាននិរុត្ត ១៤០ មានញាណ ២៨០ ។

(do) อรูเล็ลเท็พ ញាណเล็ลเท็พ อุตาเล็**ลเท็พ** វិជ្ជាកើតហើយ ពន្ធឹកើតហើយ ថា អត្តនៃអភិញ្ញា របស់អភិញ្ញា **ទាំង** ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រ/ហើយ ដោយបញា ព្រះមាន**ព្រះ**ភាគ មិនបានពាល់ត្រូវហើយដោយបញ្ហា មិនមាន**ឡើយ** ក្នុងអត្ថខែអភិញ្ញា ស្រស់អភិញ្ញា មានធម៌ ២៩ មានអត្ត ២៩ មាននិ-វត្តិ ៤០ មានញាណ ១០០ ចក្ខុកេត្តហើយ ញាណកេត្តហើយ បញ្ហាកេតហើយ វិជ្ជាកេតហើយ ពន្ធឹកេតហើយថា អត្តនៃបរិញ្ហា របស់ បរិណាទាំងប៉ុន្មាន ។ បេ ។ អត្តនៃបហាន: ទាំងប៉ុន្មាន ។ បេ ។ អត្តនៃ ការនា បេសការនា ទាំងប៉ុន្មាន ។ បេ ។ អត្តនៃសច្ចិកវិយា របស់ សប្តិភិបិយា ទាំងប៉ុន្មាន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ដឹងហើយ ឃើញហើយ ជ្រាប ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ពាល់ត្រៅ ហើយ ដោយបញ្ហា អត្ថនៃសច្ចិកិរិយា ព្រះមានព្រះភាគមិនជានពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា មិនមានឡើយ ក្នុងអត្តនៃសច្ចិកិរិយា បេសសច្ចិកិរិយា មានធម៌ ២៩ មាន អត្ថ២៥ មាននិវត្តិ ៥០ មានញាណ ១០០ ក្នុងអត្តនៃអភិញ្ញារបស់អភិញ្ញា

យុធនទ្ធវិគ្គេ បដិសម្ភិទាក់ថា

ញា សេសតានិ ។

ស្រ្តាំ សេសត្តិ មេស្តិ មេស្សិ មេស្តិ មេស្សិ មេស្តិ មេស្តិ មេស្សិ

(៨០) យាវតា ១ភ្ជាំខំ ១ជូដ្នោ ញាគោ ខិដ្ឋោ វិឌិតោ សច្ចិកាតោ ដស្សិតោ ចញ្ជាយ អដុស្សិតោ ឧសាណ ១៥ ដោ ខេន្ទម ឧទ្ទំ ៩ឧសត្ទ ឈិហ នុឧទានិ វិជ្ជា នុឧទានិ អាហោកោ នុឧទានិ ទន្វា-្នា ខ្លុំ ដើ ពណ៌្មទេ ខគា ពណ៌្មទេ មុខ ពយៈ ព សំ នុំវត្តិយោ ស្ត្រាណាធំ យាវតា ជាត្វូខំ ជាត. <u>ដោ្ត រពេត លោះ មាលខយៈ មាលឧបដ</u>ោ យាវតា **ស**ផ្ខុំតាន សង្ខ័តដោ យាវតា អសង្ខ័ត**ស្បូ** អសន្ត័តដ្តោ ញា គោ ឧ៍ដ្ឋោ វិឌិតោ សច្ចិកាតោ ៩-ស្ស៊ីតោ បញ្ឈ អ៩ស្ស៊ីតោ បញ្ឈប អសន្ល័ងដ្ឋោ ជន្លំ ឧង្គ ឧឧសន្ធ ។បេ។ អាហេកោ ឧឧសន្ អស់ខ្ញុំតស្<u>ម</u> អស់ខ្ញុំតាដ្ឋ បញ្ជាស់ត ជម្មា បញ្-វីសត៌ អត្ត បញ្ចាស់ ឆ្នំក្នុំយោ សត្តពាណាធំ

យុគនទូវិគ្គ បដិសម្តិទាក់ថា

ត្សអត្ថនេបវិញា វបស់បរិ**ពា** កង្អត់នៃបហាន: សង្គ្រប់បហាន: ក្នុង របស់ការនៃ ក្នុងអត្ថនៃសព្ទឹកវិយា របស់សព្ទឹកវិយា មាន ងត្ន ១៤៤ មានអត្ត ១៤៤ មាននិរត្ត ៤៤០ មានញាណ ៤០០ ចក្ខុកើតហើយ ញាណកើតហើយ ឋញាកេត្តហេយ វិជ្ជាកេត្តហើយ ពន្ធឹកេត្តហើយ ថា អត្តនៃ១ន្ធ របស់១ន្ធ ទាំងប៉ុន្មាន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ដឹងហើយ ឃើញហើយ ជ្រាបហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា អត្វនៃ១ន្ទ មិនបានពាល់ត្រូវហើយដោយបញ្ហា មិនមានឡើយ ក្នុងអត្តនៃ រន្ធ របស់រន្ធទាំងឡាយ មានជមិ៤៥ មានអត្ថ៤៤ មាននិរត្តិ៤០ មានញា្រណ ១០០ បក្កតេតហើយ ។ បេ ។ ពុទ្ធិកេតហើយថា អត្តនៃ ជាតុ របស់ជាតុទាំង៍ប៉ុន្មាន ។ បេ ។ អត្វនៃអាយតន: របស់អាយតន: ពុំង៍ប៉ុន្មាន អត្តនៃសង្គ្គត: របស់សង្គ្គត: ពុំង៍ប៉ុន្មាន អត្តនៃអសង្គ្គត: វបស់អសង្គត: ទាំងប៉ុនាន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ដឹងលើយ ហើយ ជ្រាបហើយ ធ្វើ**ឲ្យ**ជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រៅហើយ ដោយបញ្ហា មិនមានឡើយ ក្នុងអត្តនៃអសង្ខត: វបសអសត្ថត: មានធម៌ ៤៥ មានអត្ ២៥ មាននិវត្ថិ ៥០

សុត្តខ្ពប់ជីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ទុក្ខានិ ទុក្ខដ្ឋ ជាត្វុនិ ជាតម្លើ អាយតជានិ អាយត**េ**ដ្ឋេ សង្ខុតានិ សង្ខុតដ្ឋេ អសង្គ្នាស្បា អស់ផ្លុំតម្លើ ខេញ្ដែសស់ ខេញ្ ខេញ្ដែសស់ អត្ថា អឌ្ឍតេយ្យព្រឹត្តិសតាធិ ខេញ ញាណសតាធិ (*) ។ (៨៤) យាវតា ខុត្តាស្បី ខុត្តិដ្រៅ ញាតោ ខំដោ តោ មញ្ជា ឧត្តាដោ ឧត្តិ ខត្តិ ឧឧទាឧ ញាណ៍ ខុឧទានិ បញ្ហា ខុឧទានិ វិជ្ជា ខុឧទាន អា-លោ ភោ ឧឧទានិ ឧុត្តស្ប ឧុត្តដ្ឋេ បញ្ចាំសត់ ១ម្នា ចញ្ចាស់តំ អត្ថា ចញ្ចាស់ និវុត្តិយោ សត្តព្ឋាណាធំ យាវតា សមុខយុស្ស សមុខយុះដ្ឋា ។ ខេ។ យាវតា ច្ចុំព្រះស្បី ខ្វុំព្រះដើរ លាវុស **ឧស្សី ឧស្**ដើរ ឈា-តោ ឧ៍ដ្ឋោ វិឌ៌តោ សច្ចិកាតោ ៩ស្ស៊ីតោ បញ្ហាយ អ-ដស្ស៊ីតោ មញ្ជាយ មក្ដៅ នត្តិត ខេត់ខ្លួំ ឧឧទា ឧិ ។ មេ។ ម. អឌ្ឍពេយ្យានិ និរុត្តិស៣និ បញ្ហាស ស៣ន៏តិ ទីស្សតិ ។

សុត្តស្ថិជិក ខុទ្ទកសិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

កង្កត្តនៃ១ន្ធ របស់១ន្ធទាំងឡាយ ក្នុងអត្តនៃ៣គុរបស់៣គុទាំងឡាយ ក្នុងអត្តនៃអាយតន: របស់អាយតនៈទាំងឡាយ ក្នុងអត្តនៃសង្គ័ត: របស់សង្គ័ត:ទាំងឡាយ ក្នុងអត្តនៃអសង្គ័ត: របស់អសង្គ័ត: មានធមិ ១៤៤ មានអត្ត ១៤៤ មាននិវត្តិ ២៤០ មានញាណ ៤០០ ។

(៤៤) បក្កកើតហើយ ញាណកើតហើយ បញ្ជាកើតហើយវិជ្ជា កេត្តហើយ ពន្ធឹកេត្តហើយថា អត្តនៃទុក្ខ វបស់ទុក្ខុសប្ត ព្រះមានព្រះភាគ e្រន់ដឹងហើយ ឃើញហើយ ដ្រាបហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ **ពា**ល់ ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា អត្តនៃខុត្ត ព្រះមានព្រះភាគមិនបានពាល់ត្រូវ ហើយ ដោយបញ្ហា មិនមានឡើយ ក្នុងអត្ថនៃទុក្ខ របស់ទុក្ខសុក្ខ មាន ជមិ ៤៥ មានអត្ត ៤៥ មាននិរត្តិ ៥០ មានញាណ ១០០ ចក្ខុកើតហើយ ។បេ។ ពន្ធីកើតហើយថា អត្តនៃសមុ**ទ័យ រ**បស់សមុខយសច្ច ទាំងប៉ុន្មាន ។ បេ ។ អត្តនៃនិរោធរបស់និរោធសច្ច ទាំងប៉ុន្មាន អត្តនៃមគ្គ របស់មគ្គ-សច្ច ទាំងប៉ុន្មាន ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ដឹងហើយ ឃើញហើយ ដ្រាប ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញា អត្ថនៃមគ្គ ព្រះមានព្រះភាគ មិនបានពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា មិនមាន**ឡើយ**

យុគនទូវគ្គេ បដិសម្តិទាក់ថា

អ លោ កោ ខ្លេច ខិ មក្សរ បក្ស បក្ស បញ្ជាំសត់ ឧម្មា បញ្ជាំសត់ អត្ថា បញ្ជាស់ ធំ ក្តៅ យោ សត្ញា ហោធំ បត្ស អ ហោស ម្នេស សត់ ឧម្មា សត់ អគ្គា ខ្វេ ធំក្តើសតាធំ បត្តារំ ញាណសតាធំ ។

(៤៣) យាវតា អគ្គព្យដ្ឋសង្គ្រាយ អគ្គព្យដ្ឋស-ម្តីឧដ្តោ ញាតោ ឧដ្ឋា វិឌិតោ សច្ចិកតោ ដស្សិ តោ បញ្ជាយ អដុស្ស៊ី តោ បញ្ជាយ អ**គ្គប្បដ្**ឹស. មិនដោ ឧត្តិត ខត្តិ ឧឧទាន ។១។ អាហេត្រោ នទេសក្នុ អង្គប្បីជ្ជាស់ អង្គប្បីជួមអង្គ ខ ដើ ពណ៌-រុំសត់ ឧទ្មា បញ្ចុំសត់ អគ្គា បញ្ចាស់ ធំរុត្តយោ ស-ត្ត ខាង ខ្លាំង ខេត្ត ខ្លែង ខ្លែខា ខេត្ត ខ្លែង ខេត្ត ខ្លែង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ ត្ត ដោ ។ ចេ ។ យា នៅ នៅ និក្សា ប្បីជំសត្តិខដ្ឋោ យាវតា បដ្ឋមាលប្បដ្ឋសត្តិជាយ បដិតាណប្បដិសទ្ធិឧដ្ឋោ ញាតោ ឧដ្ឋោ វិឌិតោ ស. ច្ចឹកា នេស្ស៊ី នេះ បញ្ហាយ អដុស្ស៊ី នោ បញ្ហាយ

យុគនទូវគ្គ បដិសម្តីទាក់ថា

ក្នុងអត្តនៃមគ្គរបស់មគ្គសច្ចុ មានធមិ ៤៤ មានអត្ត ៤៤ មាននិវុត្តិ ៤០ មានញាណ ๑០០ ក្នុងអរិយសច្ចុខាំង ៤ មានធមិ ១០០ មាន ក្នុ ១០០ មាននិវុត្តិ ៤០០ មានញាណ ៤០០ ។

(៨៣) ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ ។ ពុទ្ធិកើតហើយថា អត្តនៃ អត្តហ្វដិសម្ភិទា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ដឹងហើយ ឃើញហើយ យ៉ាប ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា អត្តប្បដិសម្ភិទា ព្រះមានព្រះភាគ មិនជានពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា ษิรษารเด็น ธุรัศธุโรศธุญนึงษุต เบงศุธุญนึงษุต ធមិ ៤៤ មានអត្ត ៤៤ មាននិរុត្តិ ៤០ មានញាណ កើតហើយ ។ បេ ។ ពុទ្ធិកើតហើយថា អត្តនៃធម្មប្បដិសម្ពិតា ุธยุบูนิพษุต คุธบุ<u>ร</u>าร ๆ เช ๆ ผลเธริเล็บ_ไนิพษุต និវត្តិហ្យុដិសម្ព័ព ព័ន៌ប៉ុន្មាន អត្តនៃបដិកាណប្បដិសម្ព័ព បដិកាណហ្វដិសម្ភិទា ទាំងប៉ុន្មាន ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ដឹងហើយ ឃើញ ហើយ ដ្រាបហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ហើយ ដោយបញ្ហា អត្ត នៃបជិកាណហ្វដិសម៉ិតា ត្រះមាន ត្រះ មិនបានពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា មិនមាន ឡើយ

សុត្តន្តពិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អលេក នុខភានិ បនិកាលប្បដិសម្ពិលយ បនិភាណប្បដិសម្តិនដ្ឋ បញ្ជាំសតិ ឧញ្ទ បញ្ជាំសតិ អត្តា
បញ្ជាស់ ធំរុត្តិយោ សត្តញាលាធិ បត្តសុ បនិសម៉្គិលសុ សតិ ឧញ្ទ សតិ អត្តា ធ្វេ ធំរុត្តិសតាធិ
បត្តាំ ញាណសតាធិ ។

(៨៤) យាវតា ងខ្លែចនោល ដែល ត្លេ ញា ណំ ញានំ និជ្ជំ វិនិនិ សច្ចិត្តិ ដស់្បិនិ ខេញ្ញាយ អជៈ
សប្តិនិ ខេញ្ញាយ ដូច្ឆេយខរោលយន្ត ញា ណំ នគ្គីនំ ខេត្តិ និឧទានិ ១បេ។ អាលោ តោ និឧទានិ
វេទ្ធិយខរោលយន្ត ញា ណេ ខេញ្ចាំរីសន់ ឧញ្ញា
យាវសន់ អន្តា ខេញ្ញា សំ និវុន្តិយោ ស្នេញា សា បេ។
យាវតា សម្បានិយាល ញា ណំ យាវតា អស្វាណៈ
យាវតា សត្តានិ អស្ចាធុសយេ ញា ណំ បាវតា មេលាវេណត្ញា ណំ ញា តិ និជ្ជំ វិនិនិ សច្ចិត្តិនិ ដស្បិនិតិ
ខេត្តាយា អជស្បិនិ ខេត្តាយា អស្វាណៈ បាវតា អស្វាណៈ
ញា ណំ (๑) ញា និ និជ្ជំ វិនិនិ សច្ចិត្តិនិ ដស្បិនិតិ
ខេត្តាយា អជស្បិនិ ខេត្តាយា អស្វាណៈ បាវតា អស្វាណៈ
ពាញ្ញា សា ស្នេក្សា ស្នេក្សា ស្នេក្សា ស្នេក្សិនិ
ខេត្តាយា អជស្បិនិ ខេត្តាយា អស្វាណៈ ស្នា អស្វា ស្នេក្សិនិ

សុត្តន្តបំដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

ក្នុងអត្ថនៃបដិកាណប្បដិសម្ភិទា បេសបដិកាណប្បដិសម្ភិទា មានធម៌៤៥ មានអត្ថ២៥ មាននិរត្ថិ៤០ មានញាណ ១០០ ក្នុងបដិសម្ពិតាទាំង ៤ មានធម៌ ១០០ មានអត្ត ១០០ មាននិវត្ត ៤០០ មានញា ណ ៤៤០ ។ (៨៤) ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ។ ពន្ធឹកើតហើយថា ឥន្ទ្រិយបកេ-បរិយត្តព្តាណទាំងប៉ុន្មាន ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជំងឺ ហើយ ឃើញហើយ ជ្រាច ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ពាល់ត្រូវ ហើយ ដោយប្រាជា ឥន្ទ្រិយបរោបរិ**យត្**ញាណ ព្រះមានព្រះភាគ មិនធានពាល់ត្រូវហើយ ដោយ ជ្រាដា មិនមាន ឡើយ ក្នុងឥន្ទ្រិយបរោបវិយត្ត ញា ណ ៤៥ មានអត្ត ៤៥ មាននិរុត្ត ៥០ មានញាណ ១០០ ចក្កុរកត្របយ ញាណកើតហើយ បញ្ហាកើតហើយ វិជ្ជាកើតហើយ ពន្ធឹកើតហើយថា សត្តាសយានុសយញាណ ទាំងប៉ុនា្ទ ២ ២ ២ ២មកហ្វាដិហិវញាណ ទាំងប៉ុន្មាន មហាករុណាសមាបត្តិញា ណទាំងប៉ុន្មាន អ**ស**វាណេ**ញាណ** ៗ ទាំងប៉ុន្មាន ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ដឹងហើយ ឃើញហើយ ដ្រាបហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយបញ្ហា ញាណ ព្រះមានព្រះភាគមិនពាល់ត្រូវហើយដោយបញ្ជា មិនមាន**ឡើយ**

យុធស្វាគ្នេ បដិសម្ពិទាក់ថា

ញាលាកាលការិច ឧទីរ ឧ យាយាកាខាច្ន ។

ស្មើ នេសត្ យាយាកាខាច ឧទីរ ឧ យាយាកាខាច្ន ។

ស្មើ នេសត្ យាយាកាខាច ឧទ្ធិស្សា ឧសត្ មួយ ឧ

ស្មាន ឧសត្ ខ្លាំង ឧសត្ ឧ ស្មុំ ឧសត្ មួយ ខ្លាំង ខ

បដុំសម្តិទាក់ថា ។

យុគនទូវគ្គ បដិសម្ភិទាកថា

ក្នុងអនាវរណញ្ញាណ មានធម៌ ១៩ មានអត្ត ១៩ មាននិរុត្តិ ៩៦ មាន ញាណ ១០០ ក្នុងធម៌របស់ព្រះពុទ្ធទាំង ៦ មានធម៌ ១៩០ មានអត្ត ១៩០ មាននិរុត្តិ ញ០០ មានញាណ ៦០០ ក្នុងបដិសម្ភិពបករណ៍ មានធម៌ ៩៩០ មានអត្ត ៩៩០ មាននិរុត្តិ ១០០០ ផង មាននិរុត្តិ ៧០០ ផង (និរុត្តិ ១៧០០) មានញាណ ញ០០០ ផង មានញាណ ៤០០ ផង (ញាណ

ចប់ បដេំសម្ភិទាក់ថា ។

យុគឥទ្ធវិគ្គេ ធម្មបក្កកឋា

(៨៤) ស្ដៃ មេន ។ ស្ន សមលំ ភក្ស :

ស្នេស ស្នេស ។ ស្ន សមលំ ភក្ស :

ស្នេស ស្នេស អាយុស្នេស ស្នេស អាយុស្នេស ស្នេស អាយុស្នេស ស្នេស អាយុស្នេស អាយ្ស្នេស អាយុស្នេស អាយុស

ត់ខំ ឧុត្ត៌ អរិយសត្ថភ្ជំ បុត្វេ អឧតុស្បុត្រេសុ
ឧបទ្ទេសុ ខត្តាំ ឧឧទាខិ ញាណំ ឧឧទាឧិ បញ្ជា
ឧឧទាឧិ វិជ្ជា ឧឧទាឧិ អាលោកោ ឧឧទាឧិ។
ខត្តិំ ឧឧទាឧិតិ កោលត្រោ ឧឧទាឧិតិ
កោលត្រេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ កោលត្រោ ឧឧទាឧិតិ
កោលត្រេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ កោលត្រា ឧឧទាឧិតិ
កោលត្រេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ កោលត្រា ឧឧទាឧិតិ
កោលត្រេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ កោលត្រា ឧឧទាឧិតិ
កោលត្រេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ ឧស្បឧជេឧ ញាណំ
ឧឧទាឧិតិ ញានដ្ឋេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ ប្រាជ្ជេឌ ញាណំ
ឧឧទាឧិតិ ញានដ្ឋេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ ប្រាជ្ជេឌ ញាណំ
ឧឧទាឧិតិ ញានដ្ឋេខ បញ្ជា ឧឧទាឧិតិ ប្រាជ្ជាឧក្សេឌ និជាឧឧក្សេឌ និតិ និកាសដ្ឋេខ ។

ទម. អញ្ញាសិកោឌញោត្សេវ ខាមគ្គី ទិស្សត៌ ។ ឧ. អញ្ញាតកោណ្ឌញោត្សេវ ខាមគ្គិបិ ទិស្សតិ ។

យុគតទូវគ្គ ធម្មបក្កកហ

(៨៤) ១ជានស្លាប់មក យ៉ាង នេះ ។ សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ ទៀបក្រង់ពាពណស់ ។ បេ ។ ហេតុនោះ ពាក្យ**ថា** អ**ញា**-ចតុកើតហើយ ញាណកើតហើយ បញ្ជាកើតហើយ វិជាកើត ហេ**យ ព**ន្ធឹកើតហេីយ ក្នុងធមិព៌ងឡាយដែលមិនធ្លាប់ព្ ក្នុងកាលមុន ឋា នេះ ជាទុក្ខអរិយសច្ច ។ ពាក្យថា **ចក្ខុកើត**ហើយ ដោយអត្តដូច ម្ដេច ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា ប**ភា** កើតហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា វិជ្ជាកើតហើយ ដោយអត្តដូ**ច** មេច ៣ត្សថា ពន្ទឹកើតហើយ ដោយអត្តដូចមេច ។ ៣ក្សថា ច**ក្**កេត ហើយ ដោយអត្តថាឃើញ ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោ**យ** បញ្ហាកេត្តហើយ ដោយអគ្គថាដឹងច្បាស់ ពាក្យ អត្តថាជំង ពាក្យថា ឋា វិជ្ជាកើតហើយ ដោយអត្តថាចាក់ធ្ងុះ ពាក្យថា ពន្ទឹកើតហើយ ដោយអត្តថា ភ្វី ស្វា ន៍

យុគនទូវគ្គេ បដិសម្តិភាពថា

ចេន្ត្តំ ឧម្មោ ឧស្សិច ដោ អត្តោ ញាណំ ឧម្មោ
ញាតដ្ឋោ អត្តោ បញ្ហាបន្នា សច្ចេ សមុហតតា ជម្មា
ខុត្តាត្តិតា សច្ចិត្តិតា សច្ចារម្មណា សច្ចុត្តេចា
ខុត្តាត្តិតា សច្ចិត្តិកា សច្ចារម្មណា សច្ចុត្តេចា
សច្ចុស់ខ្ពុំតា សច្ចិត្តិកា សច្ចារម្មណា សច្ចុត្តេចា
សច្ចុស់ខ្ពុំតា សច្ចិត្តិកា សច្ចារម្មណា សច្ចុត្តេចា
សច្ចុស់ខ្ពុំតា សច្ចិត្តិកា សច្ចារម្មណា សច្ចុត្តាទា
សច្ចុស់ខ្ពុំតា សច្ចិត្តិកា ។

^{🛾 🕽} មី.មី. សមុខាឥតា ។

យុគស្ទវិគ្គ បដិសម្ភិទាក់ជា

ចក្ខុជាធម៌ សេចក្តីនៃការឃើញជាអត្ត ញាណជាធម**ិសេចក្តីនៃការ** ជីងជាអត្ត បញ្ហាជាធម៌ សេចក្តីនៃការជំងឺច្បាស់**ជាអត្ត វិជ្ជាជាធម៌** សេចក្តីនៃការ្ចាក់ធ្លះជាអត្ត ពន្ធឺជាធម៌ សេចក្តីនៃការក្តីស្វាងជាអត្ត នេះ ឯង ជម្នាំង៩ អត្តទាំង ៩ ដែលមានទុក្ខជាទីតាំង មានសច្ច:ជាតិតាំង មានសច្ចុ:ជាអារម្មណ៍ មានសច្ចុ:ជាគោចរ សង្គ្រោះចូលក្នុងសច្ចុ: វាចចូល កង៍សច្ច: រួមរួមចូលកង៍សច្ច: ឋិតទៅក្នុង៍សច្ច: តាំង៍នៅស៊ីបកង៍សច្ច: ។ (db) សំនួរត្រង់ពាក្យថា ធម្មក្រ គេធម្មក្រ ដោយអត្តដូ**ច** ម្ដេច ឈ្មោះថា ធម្មបក្រ ព្រោះព្រះមានក្រះភាគ**្រ**ង់ញ៉ាំងធម៌និងប**ក្** ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងចក្រនិងធម៌ឲ្យប្រ**ព្រឹត្ត** ទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះទ្រធ់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយធមិ ឈ្មោះថា ព្រោះទ្រង់ឋិតនៅក្នុងធម៌ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះ ទ្រង់តាំងនៅស៊ុបក្នុងធម៌ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះ ទ្រង់ញាំងសត្វឲ្យតាំងនៅស៊ប់ក្នុងធម៌ទើបឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះជាធម្មបុក្រ ព្រោះទ្រង់ដល់នូវការស្កាត់ក្នុងធម៌ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មច**ក្** ព្រោះទ្រង់ញាំងសត្វឲ្យដល់ នូវការស្ចាត់ក្នុងធម៌ ទើបឲ្យប្រព្រឹត្ត**ៅ** ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះទ្រង់ដល់នូវជារមីក្នុងធម៌ហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ

សុត្តនូចិដិកេ १รูកនិកាយស្ស ចដិសម្តិកមគ្គោ

ឌត្នយ្ញ ឌធ្មើ សគ្គេ សព្រះយើ សុវុឌ័ឌ្ឌ ឌគិ ចំក្នុំ ព្រះ ក្រស្សេច ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត នយ្ញ ព្រះ ព្រះ ខ្មាំ ខ្ម ខេត្ត **ខ**ុំ សក្ការពេញ ១៥គ្នេត ១៩ ១៩ ១៩ កុស្ត្រ ខ្សួនស្នំ ខុម្ម ទុ នុម្ម ស្រុខ នេះ តុរ ខេត្ត ១ ភាព ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ភាព ខេត្ ចត់ ជម្មុំ អបសយមា លេ ប្រសិត្ត ជអ្មក ជ. ត់ខំព្យ ឧរុខេឌ្ឌ ខាត់ខយ្យ ខាត់យេដូ ឧរុខេឌុខ ឌតិឧយ, ឧសិទ្ធឧមេពោ ឧម្ទេស្ត ឧតិឧយ, មូ សេ តច ឌតិឧយ្ដ អណ្ឌឹង្សិញ មានហោច ឯ យោសិ-យោខេម្គ្រាម ស លេខម្គាស់ស ម មេខត្ ម លោយក្នុំ ខតិខយ្យ ក្នុំធ្វែញ ខាគា ន ឧត្តិ ឧប្យ និត ឧម្យត្ត រ៉ាហ្សែយ នម្យេ ន ឧម្ មាន្តែនិត ជម្មេញ សត់ ទ្រុំ ជា នេះ នេះ ជា នេះ ជា

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះ ទ្រង់ញ៉ាំងសត្ទឲ្យដល់ នូវបារមីក្នុងធម៌ ទើបឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះទ្រង់ដល់នូវសេចក្តីក្លាហាន ភ្នងធម៌ ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះទ្រង់ញ៉ាំងសត្វឲ្យដល់ នៅសេចក្តីក្លាហានក្នុងធម៌ ទើបឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះ ្រង់ ធ្វើសក្ការ: ចំពោះធម៌ ទើបឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មកក្រ ព្រោះ ខ្ទេង៍ធ្វេសបក្តីគោវពបំពោះធម៌ ទេីបឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថា ធម្មច**ក្រ** យោះ ខែឌុបកុមានឧត្ ខេត្តឲ្យត្រៃម្នៃខេត្ត ហើះ លុខ ឧតិត្ស មេខាះ ខេត្ត បូជាធាទិ ទើបឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះទ្រង់កោតក្រែងីធមិ ខេត្តព្រៃព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះឲ្រង់មានទង់ជ័យគឺធមិ ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងទង់ដ័យ គឺ ធមិ ឲ្យប្រទ្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះទ្រង់ជាអធិបតីហេតុ ធមិ ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មប**ក្រ ព្រោះ**ធម្មបុក្**នោះ** ឋ្គលនីមួយ ក្នុងលោក ទោះបីសមណៈក្ដី ព្រាហ្មណ៍ក្ដី ទៅភាក្ដី មារក្តី ព្រហ្មក្តី មិនអាចធ្វើបដិវត្តបានឡើយ ឈ្មោះថា ធម្ម-បក្រ ក្រោះសទ្ធិន្ត្រិយ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្ត**អ**

យុធខទ្ធវិធ្លេ ធម្មចក្កកឋា

ឧត្តឈ្នះ មានប្រឹក្សា នា ខេត្ត ព្យា ខេត្ត និង្ហា ឧតិ မေလ မေတြင်းကို သမ္မာ နေး သမ္မီ မေးရေးနော်နော် သမ္မေလကို សទ្ធាពលំ ជម្លោ នំ ជម្មុំ បាន នេង ជម្ពេញ វិធិយ-ពល់ ជម្ពេ និ ជម្មុំ មាន្តែនិត ជម្មក្តិ សភិពលំ ឌ មោ នំ ឌម្មុំ មាន្ត្រែន ឌម្**ខ**ក្តុំ **សមា**ធពល់ ឌម្មោ និ ជម្មុំ បាន្តែនិត្ត ជម្ចាត់ សមាជ្រល់ ឌ មេ ន ខ មំ ជ ខេត្ត ខ ខ ខេត្ត ឧសា មហ ខ-မြှော ကိ သည့် ဖော'ရေးနှားနှာ သည္ဝေကို လစ်လေမျာင်္ကျင်္ဂ មោជ្យស់ ឧមោ តំ ឧម៌ ប់ ត្រៃត់តំ ឧម្ខក់ វ៉ា-យកម្រេជី ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មុំ ពុ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មត្តមានៅ ខ្មែរ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ព ពការិទ្ធមាស្ត្រ នគើ ង ឧតី ព្យុខិន្ទ ឧតិ ខេត្ត សមាជ្សម្រាជ់ជ្រា ១ម្រា ទំ ១មុំ ប់គ្រើត់តំ

យុគនទូវគ្គ បដិសម្តិភាកមា

ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះវីវិយិន្ត្រិយ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះសតិ ខ្លែយ ជាធម៌ ទ្រន៍ញ៉ាំងធម៌ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះសមាធិន្ទ្រ័យ ទ្រង់ញាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឋភាន្ទ្រយ ញ ឋាធម្មចក្រ ក្រោះសទ្ធាពល: ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រក្រឹត្ត ទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះវិរិយពល: ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះសត៌ពល់: ជាធម៌ ្រង់ ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះសមាធិពល: ជាធម្ម ទ្រង់ញ៉ាំងឧម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះ បញ្ហាពល: ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្ម-ចក្រ ព្រោះសត៌សម្ពោជ្បង្គ ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះធម្មវិចយសម្ពោជ្យុគ្គ ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះវិរិយសម្ពោជ្បង្គ ជាធម៌ ទ្រង់ ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះបីតិសម្ពោជ្ឃង្គ ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះបស្ប-ទ្ទិសម្ពោជ្ឃង្គី ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះសមាធិសម្ពេជ្យត្ត ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំ**ង**ធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ

សុត្តន្តប៉ឹងកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ បដិសម្តិកមគ្នោ

ឌត្តឃ្ញុំ វត្តេសាទាសាស្ត្រីស្ត្រ ១ សា ខ្លុំ សុខ ន្ទុខ ខុខ ខ្លុំ ភាសា ខ្លុំ ខេង ខ្លុំ ខេនុំ ខេនិង ខេនុំ **ខេយុ សុសាស្យ សុសា សុសា សុសាស្ត្រ សុម្** សុសាស្ត្ សមា្ត្រ ខេស្ស ខេត្ត ខេត្ត ១៩៩ ខេត្ត សាសាសព្ស ឧសា ន ឧសិ ព្យុខខ្លួន ឧតិឧម សសាប្រា ខាសា ខ្លួំ សុខេត្ត ខមិ ខេត្ត សមា្សសុខ ១៧ ខ្លុំ ខេត្តខុ ឧត្ដុយ មាន ខ្មាំ ខ စာရဲစေည်မှာ သစ္စေအကေါင်းဗီ နေဖြို့ $m_{(0)}$ စက် ခွ ಜಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಜಿತ್ರ ಜಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಾಗಾಣಿಕ ಬರು(p) \mathfrak{a} ເសີ \mathfrak{a} $\mathfrak{a$ **យេជ្ជ** ខ្មែរ ន ខេត្ត ឧស្ត្រិន ឧត្តិ សេតដ្ឋេន មក្សេ ខាម្មា ន ខម្ម មក្រែនិតិ

១ ម. ឥន្ទ្រីយំ ។ ៤ ម. ពលំ ។ ๓ ម. និយ្យនិកផ្នេន ។

សុគ្គន្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាធម្មកក្រ ព្រោះ។បេក្ខាសម្ពោជ្បង្គ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំង**ធម៌** នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មៗក្រ ព្រោះសម្មាទិដ្ឋិ ជាធម៌ ទ្រង់ ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាជម្មីបក្រ ព្រោះសម្មាសង្គប្បៈ ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងជម៌នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះ សម្នាក់ថា ជាជមិ ទ្រង់ញ៉ាំងជមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាជម្ន-ចក្រ ក្រោះសម្បកម្មន្ន: ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រ**ក្រឹត្តទៅ** ឈ្មោះថាធម្មក្រ ព្រោះសម្មាគជីវ: ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងផមិនោះ ឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះសម្លាកយម: ជាធមិ ឲ្រឪញាំង ធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះសម្មាសតិ ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះសមា្ធសមាធ ជាធម៌ ទេឌុយាំឌុឌត្សខោះឲ្យព្រៃព្ទឹងសៀ ហើរះជាធតិត្ស មើយនុស្តិក ដោយអត្តថាជាអធិបតី ជាជមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះ ឋាធម្មក្សា ព្រោះពល: ដោយអត្តថាមិនកម្មើក ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិ នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបុក្រ ព្រោះពោជ្យផ្ទ: ដោយអត្តថាបេញ (ហកវដ្ឋ:) ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំង៍ធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះមគ្គ ដោយអគ្គថាជាហេតុជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្ត**ៅ**

យុគស្វាត្តេ ធម្មបក្កកហិ

ឌតិខយ្ម ៩ឯជីបច្ចើច មាន្ទឯជីធាយ ខាតា ខ្ល ឌត្ថិ ត្សាស្ត្រ នដែនម្នូ ឧមសភៈដើម មាជីជីយ្យ ន-ដោ ខ្លួក នៅខេត្ត ខេត្ត ខ្លួក ខ្លួក ខេត្ត ខ្លួក ខេត្ត ខេត ភាពព្យ ឌ ដោ ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន មិន ខេ ស្ដីខ្មើន ស្រុស្សីយ ឧដើ ខ្លុំ ឧដ្ឋ ឧដ្ឋខ្លុំខ្លុំ ឌតិឧយ្ដ វាយរសុឌីថ មាឧត្សឧហ្ស័យ ឌ ម៉ោ ងូ នគ្នំ បានទង្គ្នា និងខេឌ្ស មុខស្សិស្ស ដើន លិស្ឋិសិ ဆမ္မာ ကို ဆမ္မီ ဗေါ(ရက်က် ဆမ္မာကို ညီ)။ မြေ**င ညီ-**ហ្សេកខ្ញុំ ខយោ ន ខេត្ត ប្រង្គេង ខេត្ត យួង មន្ត្រំ បដ្រេ ចិត្តាភុទ្ធិ ខម្មោ សំ ខម្ម បាត្រើតិត

យុគនទូវគ្គ ធម្មចក្កកថា

ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះសត់ហ្វដ្ឋាន ដោយអត្តថាប្រង់ប្រយ័ត្ន ជា ងត្ន ខែឌុយាំខុឌត្សនេះខេស្ត្រែម្នេង ឈើះជាងតិជម មេរៈមគិ ហ្វាធាន ដោយអត្តថាតម្កល់ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះឥទ្ធិបុទ ដោយអគ្គថាសម្រេច ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះ សច្ច: ដោយអត្តថាពិត ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្ត ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះវិបស្សនា ដោយអត្តថាពិ**ចារណា**ឃើញ ជាធម៌ ទ្រង់ ញាន៍ធម៌នោះ ឲ្យប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះសមថ: និង វិបស្សនា ដោយអត្តថា មានរស់តែមួយ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះការជាប់គ្នាជាគូ ដោយអត្តថា មិនប្រព្រឹត្តលើសគ្នា ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះ ឋាធម្មចក្រ ក្រោះសីលវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាសន្ន្រម ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំង ធម៌នៅ៖ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះបិត្តវិសុទ្ធិ ដោយ អត្តថាមិនរាយមាយ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ

សុត្តត្តបិជិពេ ខុទ្ទកទិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ត្តខយ្យ ខ្មះប្រជាធិន ខ្មុំ នូវ និវិសុទ្ធិ ខគ្រា 🕏 ខត្តិ ១៤-នេត្ត ជដូច មុខ ជួច រួមេខេរ្វា ជាសា ខ្ ឌគុំ ឧរុខេឌ្ឌ ឌគឧទ, ឧទ្ធុរុឌុឌុខ រួយ៉ ឧ ម៉ា ខ្ ឌត្ត ព្យានិស្ស ឌជិនម្នា ឧជ្ជាម្រើច រួត ឧគ្រា ត្ត ១៩ ១៤៩៩៩ ១៩៩៩ សមុខេឌ្ឍ ១៤**៤.** ကြောက္မွာ စက္ဆို စည္သို့ စည္း **រៅ**ហាំខំ ងេខ ឧ ត្រ ង ដែន ប្រាសាស សាលេខ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ប្រវេទ្ធ ខេត្ត ឧត្តម្ភាព មាន នេះ នេះ យខុខេត្ត ខេត្ត នូ ខេត្ត ឧស្ត្រន្ទ ឧតិឧយ រុខេស មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សមាញ ឧដ់សន្ត្រ យដើ ស ឧដ្ ឧដ្ឋ ឧដ្ឋ ឧដី-

សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

េឈ្មុះថាធម្មចក្រ ក្រោះទិដ្ឋិសុទ្ធ ដោយអគ្គថាឃើញ ជាធមិ ទ្រង់ ញាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះវិមោក្ខ ដោយ អត្តថារួច ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំង៍ធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះវិជ្ជា ដោយអត្តថាចាក់ចុះ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះវិមុត្តិ ដោយអត្តថាលះបន់ ជាធមិ ទ្រន់ ញ៉ាំ ៩ធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះ ១យញាណ ដោយអត្ថភាគផ្ដាច់ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះ ថាធម្មបក្រ ព្រោះអនុហ្សាខញាណ ដោយអត្តថាស្ងប់ ជាធម៌ ទ្រង់ ញ៉ាំង៍ធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះគន្ទុះ ដោយ អត្ថថាជាបុស ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថា ជម្មឲ្យក ព្រោះមនសិការ: ដោយអត្តថាកេតឲ្យើងព្រម ជាធមិ ទ្រង់ ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្ត សៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះផស្សៈ ដោយ អន្តសារូបរួម ជាធម្ម ទ្រង់ញ៉ាំងធត្ថនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្ម-ចក្រ ក្រោះវេទនា ដោយអត្តថាប្រជុំចុះ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យ ច្រើ្តខ្លួន ស្រាះមានគិត្ត ម្រោះសតាធ្ង គោកាអម្មណុស្តិត ព្រំ ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ក្រោះ សតិ ដោយអត្តថាជាអធិបតី ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព័ត្តទៅ

យុគនទូវគ្គេ ធម្មចក្កាយា

នត្តោ ងូ នត្តិ ឧស្ដុខមួយ នត់ឧស្ដុ រ នុង នត់ឧស្ដុ អុធមាននេះ ចុល់ខូ ឧស្យាល ឧត្តិ ឧស្ដុខ នុង នត់ឧស្ដុ អុធមាននេះ ចុល់ខូ ឧស្យាល ឧត្តិ ឧស្ដុខ នុង នត់ឧស្ដុ អុធមាននេះ ចុល់ខូ ឧស្យាល កាន់ដើច នត់ឧស្ដុ ឧស្ដុខមួយ នេះគាំ នូ ឧត្តិ ឧស្ដ្រ

(៨៧) តំ ទោ បនិជ័ ឧុក្ខំ អរិយសថ្មំ បរិញ្ញេយ្យន្តិ ។ បេ។ បរិញ្ញាត់ខ្លិ បុព្វេ អេជុស្សុាតេសុ សម្មេសុ
ចេត្តិ ឧឧទានិ ។ បេ។ អាលោកោ ឧឧទានិ ។ ចេត្តិ
ឧឧទានិតិ កោនគ្គេន ។បេ។ អាលោកោ ឧឧទានិតិ
តានគ្គេន ។ ចេត្តិ ឧឧទានិតិ ឧស្សានដ្ឋាន
សាលោកា ឧឧទានិតិ និកាសដ្ឋាន។

ចេញ ជម្លាំ ឧស្សិនដ្ឋោ អត្តោ ។ ខេត្ត ឧស្សិន អេសានេញ ជម្លាំ និក្សាស្តី អត្តោ សិន ចេញ ឧម្សា
សព្វភេត្តា សព្វភិត្តា សព្វភេត្តា សព្ភភេត្តា សព្វភេត្តា សព្ភភេត្តា សព្ភភេត្តា សព្ភភេត្តា សព្វភេត្តា សព្វភេត្តា សព្វភេត

ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះបញ្ហា ដោយអត្តថាក្រៃលែងជាងធមិទាំងនោះ ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ **ព្រោះ** វិមុត្តិ ដោយអត្តថាជាទឹម ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះអមគន់ព្វាន ដោយអត្តថាជាទីបំផុត (នៃកិច្ច ក្នុងសាសនា) ជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនោះ ឲ្យប្រប្រឹត្តទៅ ។

(៨៧) ចក្ខុកើត ហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកើត ហើយ ក្នុងធមិទាំង

ឲ្យយ ដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខុងកាលមុខថា នេះ ជាខុក្ខុអរិយសច្ច ដែល
តថាគត់តូរកំណត់ដឹង ។ បេ ។ ថា នេះជាខុក្ខុអរិយសច្ច ដែលតថាគត់
កំណត់ដឹង ហើយ ។ ពាក្យថា ចក្ខុកើត ហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ បេ។

ពាក្យថា ពន្ធឹកើត ហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា ចក្ខុកើត ហើយ
ដោយអត្តថា ឃើញ ។ បេ ។ ពាក្យថា ពន្ធឹកើត ហើយ ដោយអត្តថា

ភ្នំសាង ។

ចក្តុ ជាធមិ សេចក្តី នៃការឃើញ ជាអត្ត ២ បេ ២ ពន្លឺ ជាធមិ សេចក្តី នៃការណ៍ក្វីស្វាង ជាអត្ត ធមិទាំង ៩ អត្តទាំង ៩ នេះ មាន ទុក្ខជា ខីតាំង មានសច្ច:ជា ខីតាំង មានសច្ច:ជាអារម្មណ៍ មានសច្ច: ជា គោចរ សង្គ្រោះចូលក្នុងសច្ច: រាប់បញ្ចូលក្នុងសច្ច: រូប្បូមចូលក្នុង សច្ច: បិត នៅក្នុងសច្ច: តាំង នៅសិបក្នុងសច្ច: ។

សុត្តតូមិដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មដិសម្តិទាមគ្នោ

នត្តៀ & នត្តិ ព្យុខេត្តម្ដុំ នតិនម្លៀ ឯ ឯតេ ឯ អតខោមនូ ចូមិនម្លូ នតិនម្លៀ ឯ ឧតិនក្រហាកា ព្យុខេត្តម្ដុំ នគិនម្លៀ នកើ សូមេ ព្យុខេត្ត យើង ឧតិនម្លៀ នគិនម្លៀ នក្សា ព្យុខេត្តម្ដុំ នគិនម្លៀ ព្រឹង្គ នកិន្ត្យ នគិនម្លៀ នក្សា ព្យុខេត្តម្ដុំ នគិនម្លៀ ព្យុខ្មុំ មេខខេត្ត នគិនម្លៀ ឯ នគិយ្ជិ ឧកិន្ត្យ នគិនម្លើ មេខខេត្ត នគិនម្លៀ ឯ នគិយ្ជិ ឧកិន្ត្យ ព្យុខ្មុំ មេខខេត្ត នគិនម្លៀ ឯ នគិយ្ជិ ឧកិន្ត្យ ព្យុខ្មុំ មេខខេត្ត នគិនម្លៀ ឯ នគិយ្ជិ ឧកិន្ត្យ

សុត្តន្តបំជិក ខុទ្ចកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ឧម្ម០ក្រ តើឧម្ម០ក្រ ដោយអគ្គដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះ ថា ឈ្មោះថា មេខានព្រះភាគ ទ្រង់ញ៉ាំងឧមិនិង០ក្រឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ឈ្មោះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ញ៉ាំង០ក្រនិងឧមិនិង០ក្រឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ឈ្មោះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំង០ក្រនិងឧមិនិប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះ ថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយឧមិ ឈ្មោះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឃោះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ ចំនិងឧមិល្បប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ តាំងទៅ ក្នុងឧមិល្បប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ តាំងទៅ ស៊ីបក្ខុងឧមិល្បប្រព័ត្តទៅ ១ បេ ១ ឈ្មោះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទាំងទៅ ស៊ីបក្ខុងឧមិល្បី ខេ្មក់ ព្រោះទាំងទី ខេ្មក់ ស្បាះថា ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទាំង ខេ្មក់ ស្បាន ដោយអគ្គថា ជា ទីបំផុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ជាឧមិ ទ្រង់ ញ៉ាំងឧមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

(៨៨) ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ។ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធមិ
ទាំងទ្បាយ ដែលមិនធ្លាប់ថ្ម ក្នុងកាលមុនថា នេះ ជាខុត្តសមុខយៈ
អរិយសច្ច ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ។ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធមិទាំង
ទ្បាយដែលមិនធ្លាប់ថ្មក្នុងកាលមុនថា នេះ ជាខុត្តសមុខយអរិយសច្ច
ដែលតថាគតគួរលះបង់ ។ បេ។ ថា នេះ ជាខុត្តសមុខយអរិយសច្ច
ដែលតថាគតគួរលះបង់ ។ បេ។ ថា នេះ ជាខុត្តសមុខយអរិយសច្ច
ដែលតថាគតសះបង់ហើយ ។ ពាក្យថា ចក្ខុកើតហើយ ដោយអត្ត
ដូចទ្លេច ។ បេ។ ពាក្យថា ពន្ធឹកើតហើយ ដោយអត្តដូចច្នេច ។
ពាក្យថា ចក្ខុកើតហើយ ដោយអត្តថា បើញ ។ បេ។ ពាក្យថា

យុតនទូវីគ្គេ ធម្មចក្កកថា

មេន្តិ ខេត្ត ឧស្សិនដោ មន្តេ ១១៩ មិន ភេសិ ស្រាស់ មេនា សម្តេចបង្គ្រាស់ សម្តេចប្រាប់ មេនា ស្រាស់ មេនា សមុនយវត្តិកា សព្វុស្តិកា ១០១ ស្រាស់ សមុនយវត្តិកា សព្វុស្តិកា សច្ចប្រាប់ មេនា សម្តេចប្រកាស់ សម្តេចប្រាប់ សម្តេចប្រាប់ សម្តេចប្រាប់ មេនា សម្តេស សមុខាត់ សម្តេស សំខា សម្តេចប្រាប់ មេនា

o a.ម. នំរោធវត្តកា សច្ចវត្តកា ។បេ។ មគ្គវត្តកា សច្ចវត្តកាតិ បទានុក្កមោ ។

យុធនទូរិគ្គ ធម្មចក្កកថា

បក្ត ដាធមិ សេចក្តី នៃការ ឃើញ ជាអត្ត ។ បេ ។ ពន្ទឹ ជាធមិ សេចក្តី នៃការណ៍ភ្វឺស្វាង ជាអត្ត ធមិទាំង ៤ អត្តទាំង៤ នេះ មាន សមុទ័យជាទីតាំង មានសប្:ជាទីតាំង ។ បេ ។ មាននិរោធជាទីតាំង មានមគ្គជាទីតាំង មានសប្:ជាទីតាំង មានសប្:ជាអារម្មណ៍ មាន សប្:ជាគោចរ សង្គ្រោះចូលក្នុងសប្: រាប់បញ្ចូលក្នុងស្បូ: រួបរួម ចូលក្នុងសប្: ឋិត នៅក្នុងសប្: តាំង នៅសិប់ក្នុងសប្: ។

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ឧម្ម០ក្រ តើឧម្ម០ក្រ ដោយអត្តដូចម្ដេច ។
ឈ្មោះជាឧម្ម០ក្រ ព្រោះព្រះមានព្រះកាត ទ្រង់ញ៉ាំងឧមិនិង០ក្រឲ្យ
ប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថាឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ឲ្យប្រព័ត្តទៅដោយឧមិ ឈ្មោះថា
នម្ម០ក្រ ហ្គ្រោះទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយឧមិ ឈ្មោះថា
ឧម្ម០ក្រ ព្រោះទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដោយឧម្មបយៃ ឈ្មោះថាឧម្ម០ក្រ
ព្រោះទ្រង់ថិតនៅក្នុងឧមិហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាឧម្ម០ក្រ
ទ្រង់តាំងនៅស៊ីបក្នុងឧមិហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ បេ ។ ឈ្មោះថាឧម្ម០ក្រ
ព្រោះអមគនិព្វាន ដោយអត្តថាជាទីបំផុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ជា
ឧមិ ទ្រង់ញ៉ាំងឧមិនោះ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

(៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មានបក្ខុកើត ហើយ ។ បេ ។ មានពន្ទឹ កើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលមិនធ្លាប់ព្យុ ក្នុងកាលមុនថា នេះ កាយេកោយានុបស្សនា

សុត្តន្តបំជិកេ ខុទ្ចកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្គោ

កោយាជុបស្បាន អាឋានញាត់ មេ ភិក្ខាវ ។បេ។ ភាវិតាតិ មេ ភិក្ខុវេ បុត្តេ អននុស្សីគេសុ ឧមេសុ ខត្តិ ខុឧទានិ ។ មេ ។ អាហោតោ ខុឧទានិ ។បេ។ អយ់ វេឌស្ស ។បេ។ មឃុំ ខ្ំុំ ។បេ។ អញ្ ខុ គេស ខុ គ្នា ចំពុស្សី ខែ ខ្លុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ អេច ខុសា ខែមុ ខេញ្ញំ និឧសិច្ច ១ ខេត អាហោកោ ខុឧទានិ សា ទោ ថនាយំ នមេស យទាន់ឧស្សីស មាន្ត្រាស្ត្រ គេ ម្ វិតាតិ មេ ភិក្ខាប់ បុត្វេ អននុស្សាត្រសុ ឧម្សេ ចត្តិ ខុឧទាធិ ។ចេ។ អាហោកោ ខុឧទាធិ អយំ កាយេ កាយៈជុខស្បាន ពុះព្យ អន្តស្បានសុ ឧដេ្ស ឧស្តិ និឌស្ស ឯពេល មាហេយោ និឌ**ស**-ជំ សា ទេ៣ មិ កាយ **កា**ឃាន់ឧក**រឹ**យ សាវេត្តាត់ ១បេ១ ភាគោត់ បុត្វេ អននុស្សីតេសុ ជាមេ្ត ខេត្ត និងខេត្ត វាពេរ មាហោយ និងខេត្ត រ ខេត្ត ខុឧទាឧីត កោណត្ត ១ខេ។ អាហោកោ ខុឧទា-ចូត គ្រោច ទៀត ។ ខេង ខ្ញុំ ៩៤៩ ខ្លួំ ឧភាពិខុខ ខ្លួំ ។បេ។ អាហោ តេ ជនទាន់ទំ ដុំភាសដ្ឋេន ។

សុត្តត្តូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសុទ្ធិទាមគ្គ

មាលកិត្តាំងឡាយ តថាគត មានចក្កត់ពេលីយ ។ បេ។ មានពន្ធឹកើត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលមិនធ្លាប់ឮក្នុងកាលមុនថា នេះ កាយេកា-យានុបស្សនា ដែលតថាគតគួរបម្រើន ។ បេ ។ ថា នេះ កាយេកាយា-នុបស្សនា ដែលតថាគតចម្រើនហើយ ។ បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មានចក្តុកើតហើយ ។ បេ។ មានពន្លឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំង ទ្បាយដែលមិនធ្លាប់ផ្លុក្ខង៍កាលមុន ថា នេះ វេទនាសុវេទនានុបស្សនា ។បេ។ ថា នេះ ចិត្តេចត្តានុបស្សនា ។បេ។ ថា នេះធម្មេសុធមានុបស្សនា មាលភក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មានចក្ខុកើតហើយ ។ បេ។ មានពន្លឹកើត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខងកាលមុនថា នេះ ធម្មេសុ-ធម្មានុប**ស្សនា** ដែលតថាគតគួរបម្រើន ។ បេ ។ ថា នេះ ធម្មេសុធម្មា-នុបស្សនា ដែលតថាគតចច្រើនហើយ ចក្ខុកេតហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកេត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលមិនធ្លាប់ឮក្នុងកាលមុនថា នេះ កាយេ-កាយានុបស្សភា ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ ។ ពុទ្ធិកើតហើយ ក្នុងធមិទាំង ទ្បាយដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខង៍កាលមុន ថា នេះកាយេកាយានុបស្សនា ដែល តថាគតគួរចម្រើន 🛪 បេ ។ ថា នេះកាយេកាយានុបស្សនា ដែលតថាគត ចម្រើនហើយ ។ ពាក្យថា ចក្ខុកើតហើយ ដោយអត្តដូចមេច ។ ថេ **។** ពន្ទឹកើតហើយ ដោយអត្តថាដូចមេច ។ បេ។ ពាក្យថា ចក្ខុកេត្តហើយ ដោយអត្តថាឃើញ ។ បេ ។ ពាក្យថា ពន្ទឹកេត្តហើយ ដោយអត្តថាក្នុស្វាន៍

យុគនទូវិគ្គេ ធម្មបក្កាថា

ចេញ ឧស្សិនដោ អគោ ១ចេ១ អាហោ-កោ ខ មោ និកាសដ្ឋោ អត្តោ ៩ មេ ចញ្ចុ ខមា្ ចញ្ អត្ថា ភាយវត្ថា សតិប្បដ្ឋានវត្ថា ។ ចេ។ ប្រសារត្តា សតិហ្សដ្ឋានវត្តា ចិត្តវត្តា សត៌-ប្បដ្ឋានវត្តកា ឧម្មវត្តកា សតិប្បដ្ឋានវត្តកា សត៌-ត្សដ្ឋាយរត់យា មុខព្មដ្ឋាខយេខឯ មុខព្មដ្ឋាខមា-ផ្សាតា សត៌ប្បដ្ឋានបរិយាបញ្ញា សត៌ប្បដ្ឋា នេ សមុខា-កតា សត៌ប្បដ្ឋាធ ឋិតា សត៌ប្បដ្ឋាធ បត៌ជ្ញុំតា ។ ឧត្តយ្ណាស្ត្ន មេខ ខេត្ត នេត្ត ខេត្តញ្ជាត់ ឧម្មខេត្ត ខេត្តញ្ មាន្តែត ឧម្ម-ញ្ជាត់ ឧម្មន្ត្ត ឧម្មេខ មាត្រត់តំ ឧម្មន្ត្ត ឧម្មន វិហាយ បាន្ត្រីគឺ នម្មនក្តិ នម្មេ ឋិតោ បាន្ត្រ ត់តំ ជម្មត្ត ជម្មេ បត់ដូតោ បាត្រត់តំ ជម្មក្ ។ ខេត្ត អុខ ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តំ ឧទ ប់ ស្ត្រីតំស ឧទ្ទភ ។

យុគស្ទវិគ្គ ធម្មចក្កកថា

ចក្តុ ជាធមិ សេចក្តីនៃការឃើញ ជាអត្ត ២០១ ពន្ធឺ ជាធមិ សេចក្តីនៃការណ៍ភ្នំស្វាង ជាអត្ត ធមិទាំង៩ អត្តទាំង៩ នេះ មានកាយជាទី
តាំង មានសតិហ្បដ្ឋានជាទីតាំង ២០១ មានវេទនាជាទីតាំង មាន
សតិហ្បដ្ឋានជាទីតាំង មានចិត្តជាទីតាំង មានសតិហ្បដ្ឋានជាទីតាំង
មានធមិជាទីតាំង មានសតិហ្បដ្ឋានជាទីតាំង មានសតិហ្បដ្ឋានជាគារម្មណ៍
មានសតិហ្បដ្ឋានជាគោចរ សង្គ្រោះចូលក្នុងសតិហ្បដ្ឋាន ៣០០ញ្ហូលក្នុង
សតិហ្បដ្ឋាន រូបរួមចូលក្នុងសតិហ្បដ្ឋាន បិតនៅក្នុងសតិហ្បដ្ឋាន តាំង
នៅស៊ីបក្នុងសតិហ្បដ្ឋាន ។

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ធម្មចក្រ តើធម្មចក្រ ដោយអត្តដូចម្ដេច ។
ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់ញ៉ាំងធមិនិងចក្រឲ្យប្រព្រឹត្ត
សៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់ញ៉ាំងធមិនិងចក្រឲ្យប្រព្រឹត្ត
ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះឲ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយធមិ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ
ព្រោះឲ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយធម្មចរិយា ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះឲ្រង់តាំង
សិតនៅក្នុងធម៌ហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះឲ្រង់តាំង
នៅសិបក្មុងធម៌ហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។ បេ ។ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ
ព្រោះអមតនិញាន ដោយអត្តថាជា ទីបំផុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា)
ជាធម៌ ខ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

សុត្តន្ត្រប់ជីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្សុៈ បដិសម្តិទាមគ្គោ

(៤០) អញ្ជ ជប៉ុសសភ្ជាពីយខមាស្ដីរមេតិប៉ាន!យ សន្ទិទា នោត មេ ភិក្ខាវ បុត្យ មន្តស្បីនេសុ ជាមេស ខេត្តិ ខុឧភាធិ ១២១ ភាលេខភា ខុ-ឧទាឧិ សោ ទោ បនាយំ ជន្ងមានិប្បភានសន្លាក សមញ្ជាត់ តា ត់ខ្ញុំថា នោ ការ៉េត់ ញេច ខេត្តប្រ ។បេ។ ភារីតោត មេ ភិត្តាវ បុត្យ អជធុស្បៈតេសុ ទាន់ អយ់ ហ៊ុំយាសមាខ៌ ។បេ។ អយ់ ខុត្តសមាខ៌ ។បេ។ អយ់ វ៉ៃខំសាសមាធ៌ប្បធានសន្លាស្រមញ្ជាត់តោ ជម្រេស ឧឌុំ និឌមាខ្ល ១ ខេ ១ មាហោះ គោ នុខទាខ់ សោ ទោ មនាយំ វីទំសាសមាធិប្បធានៈ សង្គារសមត្ថាតតោ ឥឌ្វិទានោ អាវេតព្យោតិ មេ ភិក្ខាប់ ។ ខេ។ ភាវិ គោត់ មេ ភិក្ខាប់ ឬ ពេ អចធុស្បូ-នេះ ខ្លែង ខេត្ត និងខាន្ទ រពេរ មាហេយោ ជនទេខ ។

សុត្តស្ត្រីជំព ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

(៩០) ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ តថាគត មានចក្ខុះភតហើយ ។បេ។ មានពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលមិនឆ្ងាប់ពុក្នុងកាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិហ្ $\mathfrak{s}^{(0)}$ ប្រកបដោយគ្នេសមាគ $\mathfrak{s}^{(b)}$ និងបគានសង្គា $\mathfrak{s}^{(\pi)}$ មាលភិក្ខ ទាំងឡាយ តថាគត មានបក្កកើតហើយ ។ បេ។ មានពុខ្លុំកើតហើយ ក្នុងជមិទាំងទ្បាយ ដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខុងកាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកប ដោយខេទ្ទសមាធិនិងបេធានសង្ខារ ដែលតថាគតគួរបម្រើន ។ ៤ ។ ថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយធ្នូសមាធិនិងបធានសង្គារ ដែលតថាគត បម្រើនហើយ ម្នាល់កិក្តាំងឡាយ តថាគត មានចក្តុកើតហើយ ៗបេៗ មានពុទ្ធក្រើត ហើយ ក្នុងធម៌ទាំង ្បាយដែលមិនធ្លាប់ពុក្សិកាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវិរិយសមាធិ ។ បេ ។ ថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកប ដោយចិត្តសមាធិ ។ បេ ។ ថា នេះ ឥទ្ធិពុទ្យកបដោយវីមសាសមាធិ និងបែណនសង្ខារ ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ ភថាគត មានចេកកើត ហើយ ។ បេ ។ មានពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលមិនគ្នាប់ពុក្ខុងកាល មុនថា នេះ ឥទ្ទិហ្ទេ ប្រកបដោយវីមំសាសមាធិ និងបេខានសង្ខាវ ដែល តថាគតគួរបម្រើន ។ បេ ។ ថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវីមំសា-សមាធិនិងបែញនសង្ខារ ដែលតថាគតបម្រើនហើយ ។

១ ធម៌ជាជើងនៃឫទ្ធិ ឬជាទីតាំងនៃឫទ្ធិ ។ ៤ សមាធិមានជន្លះជាហេតុ ឬ៤ សមាធិ អាស្រ័យជន្លះ ។ ៣ បានដល់សម្មប្បធានទាំង ៤ ។

យុគនទូវិគ្គេ ធម្មចក្កកថា

អយំ ជន្សមាជ្ជាជាឧសខ្លាសមញ្ជាក់តោ ឥទ្ធិ-មានោត បុត្តេ អនុស្សាត្រែស ជម្រេស ខេត្ នុឧទានិ ។ ២។ អាហោកោ នុឧទានិ សោ ទោ បល្ល ជន្មសេសក្ខុរ មាន សង្គ្រាស្រង សង្គ្រា-នោ ភាប់តម្រោត ។មេ។ ភាវិតោតិ បុត្វេ អ្ននុ-អាំខេម ខេត់ម ឧយុំ ៤ឧសន្ ឈិឃ ៤៩-**ខ្**ឧទា**ខ៌ ។ ខ**ក្ខុំ ខ្ឧទាខិត់ កោះ ត្រូវ ញាណំ ឧទ្ធានីត កោន់ត្រេន បញ្ជា ឧទ្ធានីត កោន់ត្រែន មា វិជ្ជា ខុឧទាឧ៍ត៌ គេខេត្តេ អហេកោ ខុឧទាឧ៍ត៌ កោនត្តេន ។ ខត្តិ ខុឧទាឌីត ឧស្សនដ្ឋេន តប្បទាន ដើច រួច និង និង ឧត្តរ នេះ នេះ នេះ មាហេ-តោ ខុឧទាធីតំ ខុំភាសដ្ឋេន ។

យុគនទូវិគ្គ ធម្មបត្តកឋា

ចត្តកើតហើយ ។ បេ ។ ពន្ធឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែល មិនធ្លាប់ពុក្ខដ៏កាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយធន្ទូសមាធិនិង បធានសង្គារ ចេក្តុកើតហើយ ញាណកើតហើយ ប**ញា**កើតហើយ វិជ្ជា ញ កើតហើយ ពន្ទឹកើតហើយ ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយដែលមិនធ្លាប់ពុក្ខុងកាលមុន នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយធន្ទសមាធិនិងបធានសង្ខារដែលតថាគត គួវចម្រើន 😗 ប ៗ 👩 នេះ ឥទ្ធិហុខ ប្រកបដោយធន្ទសមាធិនិធ័បធាន-សង្ខាវ ដែលតថាគតចម្រើនហើយ ។ ពាក្យថា ចក្ខុកេតហើយ ដោយ អត្តដូចមេច ពាក្យថា ញាណកើតហើយ ដោយអត្តដូចមេច ថា បញ្ហាកើតហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ពាក្យថា វិជ្ជាកេតហើយ ញ ដោយអត្តដូចមេខ ភាក្សថា ពន្ធឹកេត្តហើយ ដោយអត្តដូចមេួច ចក្ខុកេត្តហើយ ដោយអត្តថាឃើញ ពាក្យថា កើតហើយ ដោយអត្តថាដឹង ពាក្យថា បញ្ហាកើតហើយ ដោយអត្ ថាដឹងច្បាស់ ពាក្យថា វិជ្ជាកើតហើយ ដោយអត្ថថាចាក់ធ្ងះ ពទូរភិតហើយ ដោយអត្តឋាភ្វីស្វាង៍

បក្ខ ជាធមិ សេចក្តីនៃការឃើញ ជាអត្ត ញាណជាធមិ សេច ក្តីនៃការដឹង ជាអត្ត បញ្ហា ជាធមិ សេចក្តីនៃការដឹងច្បាស់ ជាអត្ត

សុត្តន្តប់ដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិកមគ្គោ

រ៉ឺស្នា ឧម្មោ មដ់បេនដ្ឋោ អន្តោ អាហេត្រោ ឧម្មោ និកាសដ្ឋោ អន្តោ ៩ ខេ មញ្ជា ឧម្មា មញ្ជា អន្តា ឧន្ទវត្តិកាន ៩ខ្ទំទានសត្តិភាព ៩ខ្ទំទានមរិយាមញ្ញា ឥខ្ទំទានេ សមុខាគតា ៩ខ្ទំទានេ មិតា ៩ខ្ទំខានេ មន្ទំនានេ សមុខាគតា ៩ខ្ទំទានេ មិតា ៩ខ្ទំខានេ បត្តិដ្ឋិតា ។

សុត្តត្តបិជក ខុទ្ទកតិកាយ បជិសថ្មិទាមគ្គ

វិជ្ជាជាធមិ សេចក្តីនៃការបាក់ធ្លះជាអត្ត ពន្ធឺជាធមិ សេចក្តីនៃការណ៍ភ្វឹ ស្វាង៍ជាអត្ត ធមិទាំង៩ អត្តទាំង៩ នេះ មានគន្ទូ:ជាទីតាំង មានឥទ្ធិហ្ទ ជាទីតាំង មានឥទ្ធិហ្ទជាអារម្មណ៍ មានឥទ្ធិហ្ទជាគោចរ សង្គ្រោះ ចូលក្នុងឥទ្ធិហ្ទ រាប់បញ្ចូលក្នុងឥទ្ធិហ្ទ រួបរួមចូលក្នុងឥទ្ធិហ្ទ ឋិតទៅ ក្នុងឥទ្ធិហ្ទ តាំង់ ទៅស៊ប់ក្នុងឥទ្ធិហ្ទ ។

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ធម្មចក្រ តេធម្មចក្រ ដោយអត្តដូចមេ្តច ។ ឈ្មោះជាធម្មបក្រ ព្រោះ ទ្រង់ញ៉ាំងធមិនឹងបក្រ ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ឈ្មោះ ថាជម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងចក្រនឹងជមិ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ នម្មបក្រ ក្រោះខ្ទេង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយធម៌ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ក្រោះ ទេឌុឲ្យព្រៃស្នេខស្រុះ ពេលឧតិត្យា ហើរៈ ស្ងេខសុធគិធម៌ នៅក្នុងធម៌ហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបុក ព្រោះទ្រង់តាំងនៅ សិបក្ខុងធម្លាយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំង សត្ទត្រាំងនៅក្នុងជមិ ទើបឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ក្រោះ ទ្រង់ដល់នូវការស្ងាត់ក្នុងធម៌ហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មច**ក្** ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងសត្វឲ្យដល់ នូវការស្ទាត់ក្នុងធមិ ទើបឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាជម្មចក្រ ក្រោះទ្រង់ដល់នូវបារម័ក្នុងធម៌ហើយ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ

យុគសទូវគ្គេ ធម្មចក្កកថា

អញ្ចុំ រូនខាត្ត រខេត មាហោមេ វិនខាត្ត វិទ្ធិខានេ មាខេត្ត វិទ្ធិខានេ វិទ្ធិខានិ វិទ្ធិខានេ វិទ្ធិខានិ វិទ្ឆិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ឆិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ឆិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ្ឆិខានិ វិទ្ធិខានិ វិទ

យុធនទូវគ្គ ធម្មក្រពិ

ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងសត្វឲ្យដល់នូវជារមក្នុងធមិ ទើបឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះទ្រង់កោតក្រែងចំពោះធម៌ ទើបឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះទ្រង់មានទង់ជ័យគឺធមិ ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងទង់ជ័យគឺធមិ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់មានធម៌ជាអធិបតី ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថា ធម្មចក្រ ព្រោះធម្មចក្រ បុគ្គលណានីមួយក្នុងលោក ទោះជាសមណៈភ្ន ព្រហ្មណ៍ក្ដី ទៅតាក្ដី មារក្ដី ព្រហ្មក្ដី មិនអាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន េ ឈ្មោះថាធម្មចក្រ ព្រោះសទ្ធិន្ទ្រិយជាធមិ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព្ធឹត្ត ទៅ ។បេ។ ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ក្រោះអមតនិព្វាន ដោយអត្តថាដាទី បំផុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ជាធម៌ ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទោ ។ ចក្កុកេត ហើយ ។ ចេ។ ពន្ធឹកេត ហើយ ក្នុងធមិទាំង ឡាយដែល មិនធ្លាប់ពុក្ខង៍កាលមុនថា នេះ ឥទ្ធិធាទ ប្រកបដោយវិរិយសមាធិនិង បធានសង្គារ ថា នេះ ឥទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវ៉ៃយេសមាធិនិធីបធាន-សង្ខារ ដែលតថាគតគួរបម្រើន ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ។ ពន្លឹកេតហើយ ក្នុងជមិទាំងឡាយ ដែលមិនគ្នាប់ព្ធ ក្នុងកាលមុលថា នេះ **ឥ**ទ្ធិបាទ ប្រកបដោយវ៊ែ**យ**សមាធិនិង៣នសង្ខារ ដែលតថាគតបម្រើនហើយ ។

សុត្តន្តចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ចដិសម្តិភមគ្គោ

នតើ ខ្លុំ នតី ពុទ្ធេខ្លុំ នតិនយ៉ឺ ។

ខ្លុំ រពេរ អតាមេសភូ ចូណិច ពរ្យាលាហាចនើច

ខ្លុំ ភពិនយ៉ឺ ខាតិ ឧទ្ធក្សី ១ នើ ស្ងេខ ១ និនិទ្ធ

ខរុំ ភពិនយ៉ឺ ១ នើ ឧទ្ធក្សី ១ នើ ស្ងេខ ១ និនិទ្ធ

ខរុំ ១ និងឧយ៉ឺ ១ នើ ១ នុក្សី ១ នើ ស្ងេខ ១ និងិទ្ធ

ខរុំ ១ និងឧយ៉ឺ ១ នើ ១ នុក្សី ១ នើ ស្ងេខ ១ និងិទ្ធ

ខេត្ត ១ និងឧយ៉ឺ ១ និងឧយ៉ឺ ១ និងឧយ៉ឺ ១ និង ១

ជថ្មីជាប្តីបញ្ហាថា ។

សុត្តនូចិជិត ខុខ្ចុតនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

តាក្យថា បត្តកើត ហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ២ បេ ១ តាក្យថា តន្លឹកើត
ហើយ ដោយអត្តដូចម្ដេច ២ តាក្យថា បត្តកើត ហើយ ដោយអត្ត
ថា ឃើញ ២ បេ ១ តាក្យថា តន្លឹកើត ហេយ ដោយអត្តថាភ្លឺស្អាង ២ ចក្ខុជាធមិ សេចក្ដី នៃការយល់ ឃើញជាអត្ត ២ បេ ១ តន្លឺជាធមិ សេចក្ដី នៃការយល់ ឃើញជាអត្ត ២ បេ ១ តន្លឺជាធមិ សេចក្ដី នៃការយល់ ឃើញជាអត្ត ២ បេ ១ តន្លឺជាធមិ សេចក្ដី នៃការណ៍ភ្លឺ ស្វាងជាអត្ត ធម៌ទាំង៩ អត្តទាំង៩ នេះ មានវិរិយៈជា ខីតាំង មានឥទ្ធិបាទជាខីតាំង ២ នឥទ្ធិបាទជាគារម្មណ៍ មានឥទ្ធិបាទជាគោរម្មណ៍ មានឥទ្ធិបាទជាគោរថ សា គ្រោះចូលក្នុងឥទ្ធិបាទ កាប់បញ្ចូលក្នុងឥទ្ធិបាទ ប្រមួចប្រកួងឥទ្ធិបាទ បិត ទៅ ក្នុងឥទ្ធិបាទ តាំង ទៅសិលី ក្នុងឥទ្ធិបាទ ៗ ប្រមួចប្រកួងឥទ្ធិបាទ បិត ទៅ ក្នុងឥទ្ធិបាទ តាំង ទៅសិលី ក្នុងឥទ្ធិបាទ ៗ

សំនួរត្រង់ពាក្យថា ជម្មបក្រ តើជម្មបក្រ ដោយអត្តដូចម្ដេច ។
ឈ្មោះថាធម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងធម់នឹងបក្រឲ្យប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថា
ជម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងបក្រនឹងធម៌ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថា
ជម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់ញ៉ាំងបក្រនឹងធម៌ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាជម្មបក្រ
ព្រោះទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយធម៌ ឈ្មោះថាជម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្ត
ទៅដោយធម្មបរិយា ឈ្មោះថាជម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់ជិតនៅក្នុងធម៌ហើយ
ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាជម្មបក្រ ព្រោះទ្រង់តាំងនៅសិបក្ខុងធម៌ហើយ
ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។បេ។ ឈ្មោះថាជម្មបក្រ ព្រោះអមគនិព្វានជាធម៌ ដោយ
អត្តថាជាធីបំផុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ទ្រង់ញ៉ាំងធម៌នោះឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

ប់បំធម្មចក្កបា ។

យុគឥទ្ធវិគ្គេ លេកុត្តរកហ

(៩០) ភាគមេ ជម្មា ហេតុត្រា ។ ខត្តារោ សតិប្បដ្ឋាល ខត្តពេ សម្មប្បជាលា ខត្តពេ ឥន្ទិ-ទានា មញ្ចុំខ្លែយៈ ខៃញ ពហៈធំ អត្ត ពោជ្ឃ-က်(0) မရွည်းကော မကျော စန္ဓာက မန်္ခယမဂ္ဂာ စန္ဓာက် ឧមាឧយុឌ្ឌ ខ្មានឃុំ ឌុ ឧេត្ ហេ មន្ត្រ រ លោកត្តកត្ត កោន ត្រោះ ពេល-តំ នុត្សត្តិតំ(๒) លេក្តេក លេកតេ (๓) នុត្សតំ-តំ លេកត្ត លេកា^(៤) នុត្តធ្វើតំ លេកត្ត។ លោកទា នុត្សធ្វត់ លោកត្តា លោក សមតិ-ក្នុនិត លោកគ្នា លោក សមតិក្នុមស្គ(4) (\mathcal{O}) ကို ကို ကောင်း ကောက်ရှိ ကောက်ရှိ $n^{(\vec{0})}$ លេកា និស្សាន្តែ លេក្នេក លេកតោ និស្សាន្ទឹត លេកត្ត លោកមា និស្សាន្ទឹ^(៤)

យុគឥទ្ធវគ្គ លេកុត្តរកឋា

(៩១) ពួកធមិ ជា លោក្ត្រ: តើដូបម្តេច ។ សតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មហ្ជូ៣ន៤ ឥទ្ធិបាទ៤ ឥន្ត្រិយ ៥ ពល. ៤ ពោជ្ឃង្គី ៧ មគ្គ ប្រកបដោយអង្គី ៤ អរិយមគ្គ ៤ សាមញ្ញាផល ៤ នឹងនិព្វាន នេះ ពួកធមិ ជា លោក្ត្រ: ។

សំនួរត្រង់ពាក្យថា លោក្តុតរៈ គេលោក្តុតរៈ ដោយអត្តដូចមេច ។ ធម៌ទាំងទ្បាយធ្ងង់នូវលោក ឈ្មោះថាលោកត្តវ: ធម៌ទាំងទ្បាយ ធ្ងង់អំពី លោក ឈ្មោះថាលោក្**តុវៈ** ធមិទាំងឡា**យ** ធ្ងង់ចាកលោក ឈ្មោះ ថាលោក្តីរៈ ធម៌ទាំងឡាយធ្ងួងពីលោក ឈ្មោះថាលោក្តីរៈ ធម៌ទាំ**ង ្បាយ**កន្ង**ង់**នូវលោក ឈ្មោះថាលោក្ខត្ត: ធមិទាំង់ទ្បាយកន្ងង់ហើយ នូវលោក ឈ្មោះថាលោក្តុត្តរ: ជមិនាំងឡាយ ដីក្រៃលែងក្នុងលោក ឈ្មោះថា លោក្តីរៈ ជមិទាំងឡាយ លោស ចេញថាក លោក ឈ្មោះថា លេកត្ត: ធម៌ទាំងឡាយ រលាស់ចេញអំពីលោក ឈ្មោះថាលោកត្តរ: ធម៌ទាំងឡាយ រលាស់ចេញពីលោក ឈ្មោះថាលោក្តីវៈ ធម៌ទាំង ឡាយបេះចេញថាកលោក ឈ្មោះថាលោកត្តៈ ធមិតាំងឡាយបះចេញ

ត្យុត្តស្ត្រិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ប្រតិសម្ពិទាមគ្នោ

 $(\mathcal{O}_{n}, \mathcal{E}_{n}, \mathcal{E$ លោកតោ និស្សដ្ឋិត្តិ លោកត្តា^(៤) ណេ-ကမ္မာ ငံမ \mathbf{L} င္ဖိန္ဆိုန္း လက္ခန္မာ $\mathbf{L}^{(m)}$ လေးက ဒ តិដូនត លោកត្តា លោកម ន តិដូនត លោក្-ត្តា លោក ន លិម្បីនិតិ លោ**ក្តុតា** លោកម៉ င ကိုမျှင်နှင့် လောက္ခန္ဓာ(L) လော့ကေ မလိုက်န္ခာနို လောက္ခရ္က $^{(k)}$ လောကြားေ မမိလိုရ္ရာရီ လောက္ခရ္ကာ លោក អនុមល៌តាតិ លោកត្តា លោកេន អនុមលិត្តាតិ លោកកុត្តា លោកេ វិច្បីមុ-តាត់ លេកុត្ត លេកេន វិប្បម្មត្តិ លេកុ-ត្ត លេកា វិហ្សុត្ត លេក្តក **លេក**តោ វិတ္မမှုန္တာ့ ဆို လောက္ခန္တာ လောက္ခမ္မာ အီး လောက္-វិសញ្ជូត្តាត់ លោកទុត្តា លោក វិសញ្ជូត្តាត់

ទ ឧ ម. លោក និស្សជាតិ លោកុត្តរា ។ ៤ ឧ.ម. លោកនេះ និក្សជាតិ លោះ កុត្តរា ។ ៣ ឧ.ម. លោកគ្នា និស្សជាតិ លោកុត្តរា ។ ៤ ឧ.ម. លោកន ន លិប្ប-ន្តីតឺ លោកុត្តរា ។ ៥ ឧ. លោក អសង្គិលិត្តាតិ លោកុត្តរា ។ ៦ ម លោកស្មឹ ។

សុត្តត្តូចិជិក १९ កនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

អំពីលោក ឈ្មោះថាលោក្តីវៈ ធមិទាំងីឡាយ លះចេញពីលោក ឈ្មោះថា លេកត្តវៈ ធម៌ទាំងឡាយ មិនបិតនៅក្នុងលេក ឈ្មោះថា លោកត្តរ: ធម៌ទាំងឡាយ មិនឋិតនៅនាលោក ឈ្មោះថាលោកត្តរ: ធមិទាំង**ឡាយមិ**នប្រឡាក់ក្នុងលោក ឈ្មោះថាលោកុត្តរ: ធមិទាំង ទ្វាយមិនប្រទ្វាក់ឮដ៏លោក ឈ្មោះថាលោកុត្តរៈ ធមិទាំងឡាយ មិន ជាបស្ថិតកង្គលេក ឈ្មោះថាលេកត្តរ: ធម៌ទាំងទ្បាយ មិនជាបស្ថិត ដោយលោក ឈ្មោះថាលោក្តុរ: ធម៌ទាំងឡាយ មិនជាបចិពាក់ដោយ លោក ឈ្មោះថាលោក្ខត្តរ: ធម៌ទាំងឡាយ មិនបង្កោនទៅក្នុងលោក ឈ្មោះថា លោកត្តរ: ជមិទាំងទ្បាយមិនបង្កោន ទៅតាមលោក ឈ្មោះថា លោកត្តរ: ធម៌ទាំងទ្បាយរួចស្រឡះចាកលេក ឈ្មោះថាលោក្ត្តរ: ធម៌ ទាំងទ្វាយ រួបស្រឡះអំពីលោក ឈ្មោះថាលោក្តុរ: ធមិទាំងឡាយ វួចស្រឡះពីលោក ឈ្មោះថាលោក្ខត្ត: ធម៌ទាំងឡាយ មិន ប្រកបក្នុងលោក ឈ្មោះថាលោកុត្តរៈ ធមិទាំងឡាយ មិនប្រកប ដោយលោក ឈ្មោះថាលោក្តីវៈ ធម៌ទាំងឡាយ មិនប្រកបក្នុងលោក

យុគនទូវគ្គេ លោកុត្តរកថា

លោក្ត្តា លោកតោ វិសញ្ជាតិ លោក្តា លោកទៅ វិសញ្ជាត់ លោកគ្នា លោកា សុជ្ឈផ្ទុំ លោកគ្នា លោកគោ សុជ្ឈន៍គំ លោកគ្នា លេ-កាម្ចា សុជ្ឈន្ន័ត់ ហេតុត្ត។ ហេតា ស្តៃជួន្តីតំ លេកុត្ត លេកតេ វិសុជ្ឈន៍ លេកុត្តា លោកមា ស្ងៃជុំខ្លួត លោកក្តា លោកា ដែ្នប-ជ្ញីតិ^(a) លោកត្តេក លោកតេ ដ្ឋមន្ត្តិត លោកត្តា **លោ**ក់មា រដ្ឋ**ហន្តិតិ** លោកក្តា លោកា រ៉ាដ្ឋនឹង-នំ(៤) លេកុត្ត លេកកោ វិជ្ជិត្ត លេកុត្ត លេ-កម្មាធិន្ទ្រ លេកន្ទា លេកេ ជ សដ្ឋន្ទ័ន លោកត្តា លោកេ ន កយុន្តិត លោកក្តុរា សម្មិន្ទ្ឋ ស្រាក់ខ្ពុង លោក សម្មិន្ទ្ឋ ន

០ ម. ១៤ វិស្សតិ៍ ។ ៤ ១.ម វិវដ្ឋគ្គីនិ ទិស្សតិ ។ ៣ ម. លោក នៃ វិជ្ជគី្គី លោកុត្តរា ។

យុគនទូវិគ្គ លោកុត្តរកថា

ឈ្មោះថា លេកុត្ត: ធម៌ទាំងទ្បាយ ឥត្យកបក្នុងលេក ឈ្មោះថា លេ-ក្ខារៈ ធម៌ទាំងទ្វាយ គ្មានប្រកបក្នុងលោក ឈ្មោះថាលោកុត្តរៈ ធម ទំន័ទ្យ យស្អតហក លោះ បារ លោក្តីវៈ ធម៌ទំង័ទ្យ យស្អតជាន៍ លោក ឈ្មោះថាលោកត្តរៈ ធម៌ទាំងឡាយ ស្អាតអំពីលោក ឈ្មោះថាលោ-កុត្ត: ជមិទាំងឡាយ ស្អាតវិសេសជាងលោក ឈ្មោះថាលោកុត្ត: ជមិ ទាំងទ្យាយស្កាតវិសេសអំពីលោក ឈ្មោះថាលោកុត្ត: ធមិទាំងឡាយ ស្អាតវិសេសក្រៃលែងជាងលោក ឈ្មោះថាលេ កុត្តវៈ ធមិទាំងឡាយចេញ ហក លោះ ហេតុត្ត: ធមិត្ត **្បាយ** ចេញអំពីលោក ឈ្មោះថា លោក្តត្ត: ធម៌ទាំងឡាយ ចេញពីលោក ឈ្មោះថាលោកត្តរ: ធម៌ទាំង ទ្យាយ វៀវបាកលោក ឈ្មោះថាលោកុគ្គរ: ធម៌ទាំងឡាយវៀវអំពីលោក ឈ្មោះថាលោក្ខត្តរៈ ធមិទាំងឡាយ វៀរពីលោក ឈ្មោះថាលោក្ខត្តរៈ ធមិទាំងទ្បាយ មិនជាប់ក្នុងលោក ឈ្មោះថាលោក្ត្តរ: ធមិទាំងឡាយ មិនប្រកាន់ក្នុងលោក ឈ្មោះថាលោក្តុរ: ធមិព៌ងឡាយ មិនចំពាក់ក្នុង លោក ឈ្មោះថាលោក្ខត្ត: ធម៌ទាំងឡាយ ផ្ដាច់បង់នូវលោក ឈ្មោះថា លេកត្ត: ធម៌ទាំងឡាយ ឈ្មោះថាលេកកុត្ត: ព្រោះផ្តាច់បង់នូវលេក

សុគ្គន្គប់ដីកេ ទុទ្ធកតិកាយស្បូ បដិសម្ពិទាមគ្នោ

លេកកុត្តកា លេកកំ ខដំខ្យស្បៈមេត្តត្តិតិ លេកកុត្តកា ហេកកុត្តកា ហេកក

លោកត្តរកជា ។

ଦ ଷ អតីជាតិ ។ ម. អបត្ថាតិ ។ ៤ ସ.ម. បដហន្តឹតិ ទិស្សតិ ។ ๓ ସ.ម. ଛ ବស្សិ ខេត្តីតិ ទិស្សតិ ។ ៤ ସ. ଛ សន្ទូ បេន្តីតិ ទិស្សតិ ។ ម. សំធូ បេន្តីតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្គ

ធមិទាំងទ្បាយ ម្នាប់បង់នូវលោក ឈ្មោះថាលោកុត្តរៈ ឈ្មោះថា លេកត្តរ: ព្រោះម្នាប់បង់នូវលោក ធមិទាំងឡាយ មានការមិន ត្រឲ្យបមកកាន់ លោក ឈ្មោះថា លោកុត្តវៈ ធម៌ទាំងឡាយ ទៅផុត ពីលោក ឈ្មោះថាលោក្តុតរៈ ធម៌ទាំងទ្បាយ មិនជាវិស័យ នៃ លេក ឈ្មោះថាលេកតុវៈ ធម៌ទាំងឡាយ មិនសាធារណ៍ដល់លេក ឈ្មោះថាលេកុត្ត: ធម៌ទាំងឡាយ ភ្នាក់ចោលនូវលោក ឈ្មោះ ថា លោក្តុវៈ ធម្មិញដ៍ឡាយ មិនត្រឡប់មកកាន់លោក ឈ្មោះថា លោក្ខត្ត : ជមិទាំង**្វាយ លះ**បង់ខ្លាំលោក ឈ្មោះថាលោក្ខត្ត : ជមិទាំងឡាយ មិនញ៉ាំងលេកឲ្យកើត ឈ្មោះថាលេកុត្តរ: ជមិ ទាំងទ្បាយ មិនស្រឡាបនូវលោក ឈ្មោះថាលោក្តីវៈ ធមិទាំង ၅ျေဟ ဆိ၊ဗေញ្ញនូវ លេក ឈ្មោះថា លេកតវ: ធមិទាំងឡាយកំហត់ បង់នូវលោក ឈ្មោះថាលោកុត្តវៈ ធម៌ទាំងឡាយ មិនត្បក្រសោប នូវលោក ឈ្មោះថាលោកុត្តវៈ ធម៌ទាំងឡាយប្រព្រឹត្តកន្ទង់ គ្របសង្កត់ នូវលោក ហើយប្រតិស្ថាន ឈ្មោះថាលោកគរ: ។

ចច់ លោកុត្តរកថា ។

យុគឥទ្ធវិគ្គេ ពលកហ

សាវិត្តិ**តិទាត់**

(៧৮) បញ្ចិសនិ ភិក្ខា។ ពេលនិ កាតអនិ
បញ្ជា អន្ទាពល់ រឺវិយពលំ អនិពលំ អមានិពលំ
បញ្ជាពល់ ឥមាន ទោ ភិក្ខា។ បញ្ជា ពលនិ ។
អចិ ខ អដ្ឋអដ្ឋី ពលនិ អច្ឆាពលំ រឺវិយព.
លំ អនិពលំ អមានិពលំ បញ្ជាពលំ ហិវិពលំ
និត្តប្បាលំ បដិអន្ទានពល់ ភាវភាពលំ អន់វដ្ឋព.
លំ អង្គាហាលំ បនិអន្ទានពល់ ភាវភាពលំ អន់វដ្ឋព.
លំ អង្គាហាលំ បនិអន្ទានពល់ ភាវភាពលំ អន់វដ្ឋត.
ពល់(២) ឥស្សាយពល់ អធិដ្ឋានពល់ អមមនិពលំ
វិបស្សាយពល់ ឧស សេក្ខាពលាន ឧស អស្គាលានិ
ឧស គមាកភពលានិ ។

(៩៣) គេតមំ សទ្ធាពលំ ។ អស្បន្និយេ ន គេឡេតីត៌ សទ្ធាពលំ សហជាតានំ ជម្ជាន់ ឧបត្តទ្ធនដ្ឋេន សទ្ធាពលំ គេលៃសានំ បរិយា-នានដ្ឋេន សទ្ធាពលំ បដ់ឋានាន់វិសោធនដ្ឋេន

o 🤋 ម. សង្គហពលំ ។ 🦫 🤋 ម. និជ្ជិន្តិពលំ ។

យុគឥទ្ធវគ្គ ពលកហ

សាវិត្តិតិទាន

(៩២) ម្នាលភិក្ខុទាំឪឡាយ ពល:នេះ មាន ៩ ពល: ៩ គេអូទូ៖ សទ្ធាពល: វ៉ែះយេពល: សតិពល: សមាធិពល: បញ្ហា-ពល: ម្នាលភិក្ខុទាំឪឡាយ ខេះ ពល: ៩ ។

មួយ ទៀត ពល: មាន ៦៨ គឺ សទ្ធាពល: ១ វ៉ែរយពល: ១
សតិពល: ១ សមាធិពល: ១ បញ្ជាពល: ១ ហ៊ុំរិពល: ១ ខុត្តហ្វពល: ១
បដិសន្នានពល: ១ ភាវនាពល: ១ អនវដ្ដពល: ១ សង្គាហពល: ១ ១ខ្លិពល: ១ បញ្ជាតិពល: ១ និជ្យត្តិពល: ១ ឥស្សាយពល: ១ អធិដ្ឋានពល:
១ សមឋពល: ១ បៃស្សានាពល: ១ សេក្ខពល: ១០ អសេក្ខពល:
១០ ១៣ភាសពល: ១០ ឥទ្ធិពល: ១០ តឋាគតពល: ១០ ។
(៧៣) សទ្ធាពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាសទ្ធាពល:
ព្រោះមិនញាប់ញាំ ដោយវត្តមិនគួរ ម៉ើ ឈ្មោះថា សទ្ធាពល:
ដោយអត្តថាទំនុកបម្រង៍ នូវសហជាតធម៌ទាំងទ្វាយ ឈ្មោះថា

សទ្ធាពល: ដោយអគ្គថាគ្របសង្គត់ នូវពួកតំលេស ឈ្មោះថា

សទ្ធាពល: ដោយអគ្គថាជម្រះ នូវគុណមានកិរិយាត្រាស់ដឹងជា មើម

សុត្តនូចិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

គេនេត់ រ៉េលពេល ។ គោសដ្ឋេ ឧ គេម្យត់តំ រ៉ាំយពល់ សហជាតានំ ឧម្មានំ ឧបត្តអ្នដ្ឋេន រ៉ាំ. យពល់ គាំលេសនំ បរិយាធានដ្ឋេន រ៉ាំយពល់ បដំណោធំរំសោជនដ្ឋេន រ៉ាំយពល់ ចិត្តស្ប អធ៌-ដ្ឋានដ្ឋេន រ៉ាំយពល់ ចិត្តស្ប ហេធានដ្ឋេន រ៉ាំយព-លំ រំសេសាជិតមដ្ឋេន រ៉ាំយពល់ ឧត្តវិប្បដំពេងដ្ឋេន រ៉ាំយពល់ សច្ជាតិសមយដ្ឋេន រ៉ាំយពល់ ឧត្តវិប្បដំពេងដ្ឋេន បតិដ្ឋាបគេដ្ឋេន រ៉ាំយពល់ និត្តស្បា និពេធ

១ ខ.ម. វិសេសាធិតមនផ្នេន ។

សុត្តន្តបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាសទ្ធាពល; ដោយអត្ថថាអធិដ្ឋានបត្ត ឈ្មោះថាសទ្ធាពល: ដោយអត្តថាញ៉ាំងចិត្តឲ្យផូរផង់ ឈ្មោះថាសទ្ធាពល; ដោយអត្តថាបាន នូវគុណៈិសេស ឈ្មោះថាសទ្ធាពល; ដោយអត្តថាចាក់ធ្លុះនូវគុណដ៏ក្រៃ• លែង ឈ្មោះថាសទ្ធាពល: ដោយអត្តថាគ្រាស់ដឹងនូវសច្ចុះ ឈ្មោះថា សទ្ធាពល; ដោយអត្ថថាថ្បីតាំង៍នៅសិបក្ងង់និរោធ នេះ សទ្ធាពល; ។ វីវិយពល: តើដុចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាវីវិយពល; ក្រោះជាធម្មជាត មិនញាប់ញ័រ ដោយសេចក្តីខ្លិល ឈ្មោះសរិវិយពល: ដោយអត្តថា ទំនុកបម្រង់នូវសហជាតធម៌ទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវ៊ែយពេល; ដោយអត្តថា គ្របសង្គត់នូវកិលេសទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវ៊ែយពល; ដោយអត្តថាជម្រះ នុវត្ណ មានកិរិយាត្រាស់ជំងឺដាដើម ឈ្មោះថាវ៊ែលពេល: ដោយ អត្តថាអធិដ្ឋានចិត្ត ឈ្មោះថាវីវិយពល; ដោយអត្តថាញ៉ាំងចិត្តឲ្យផូរផង់ ឈ្មោះថាវិរិយពល: ដោយអត្តថា បាននូវគុណវិសេស ឈ្មោះថាវិរិយ-ដោយអត្តថាចាក់ធ្ងះនូវគុណដ៏ក្រៃលែ**ង ឈ្មោះថាវីរិយពល**; ដោយអត្ថភាគ្រាស់ដឹងនូវសច្ច: ឈ្មោះថាវីរយៈពេល: ដោយអត្ថថាឲ្យ តាំង នៅស៊ប់ក្នុងនិរោធ នេះ វិរិយពល:

យុគនទូវគ្គេ ពលក្យា

កាត់មិ សតិពលំ ។ បម ខេ ជ កាម្បីកំតំ សតិពលំ សហជាតាជំ ជម្ជាជំ ឧបក្ខុជ្ជ សតិពលំ ។បេ។ ជំពេល បភិឌ្ឌបក ដួជ សភិ. ពលំ ៩ជំ សតិពលំ ។

កាត់មិ សមាជិតលើ ។ ឧទ្ធុ ្ ្ ភ កាទ្យ្រឹតិ សមាជិតលើ សមាជាតាជំ ឧញ្ជជំ ឧមត្តជេះដ្ឋ សមាជិតលើ ។ បេ ។ ជិពោធ មតិដ្ឋាបក់ ដើ្ជ សមាជិតលើ ៩ជំ សមាជិតលើ ។

តាត់ ខេញ្ញាពលំ ។ អវិជ្ជាយ ឧ ភាម្បីគីគិ បញ្ហាពលំ សហជាតាថំ ឧម្មាធំ ជុបត្តក្នុ ដ្ឋេធ បញ្ហាពលំ ។បេ។ ធំពេល មត់ដ្ឋាបភា ដួធ បញ្ហា-ពលំ ៩៩ បញ្ហាពលំ ។

(៤៤) គេនត្ត ស្សិតហុំ ។ ខេឌ្គ ទើច សាមនិទ្ធិ ស្សិល អាលោយ មាន ស្សិល-និនិ ស្សិតហុំ អាលោយសាយ ខ្លួនទំនិ ស្សិ-ស្សិត ស្សិតហុំ អាលោយសាយ ខ្លួនទំនិ

យុគនទូវគ្គ ពល់កហិ

សតិពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាសតិពល: ព្រោះជាធម្មជាត មិនញាប់ញ៉ាំ ដោយសេរក្ដីប្រមាទ ឈ្មោះថាសតិពល: ដោយអត្ដថា ទំនុកបម្រង់ នូវសហជាតធម៌ទាំងឡាយ ។បេ។ ឈ្មោះថាសតិពល: ដោយអត្ដថាឲ្យតាំងនៅស៊ិចក្នុងនិពោធ នេះ សតិពល: ។

សមាធិតល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាសមាធិតល: គ្រោះជាធម្មជាតមិនញាប់ញុំរ៍ ដោយសេចក្ដីកយមោយ ឈ្មោះថាសមាធិតល; ដោយ អត្ថបាទំនុកបម្រុងនូវសហជាតធមិទាំងឡាយ ។ បេ ។ ឈ្មោះថាសមាធិ-ពល: ដោយអត្ថបាទិន្រាំង៍នៅស៊ីបក្ងង់និកោធ នេះ សមាធិតល: ។

បញ្ជាពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ជាពល: ក្រោះជាធម្មជាតមិនញាប់ញី ដោយអវិជ្ជា ឈ្មោះថាបញ្ជាពល: ដោយអត្ដថាទំនុក បម្រង់នូវសហជាតធម៌ទាំង់ឡាយ ។ បេ ។ ឈ្មោះថាបញ្ជាពល: ដោយ អត្ដថាឲ្យតាំង៍ នៅស៊ប់ក្នុង៍និរោធ នេះ បញ្ជាពល: ។

សញ្ញា ឈ្មោះថាហិតែល: ត្រើងចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាហិតែល: ក្រោះជាធម្ម-ស្រាយមេព្យា ជាទ ស្មោះថាហិតែល: ក្រោះទ្លើមថីនមិច្ច:ដោយអាលោក សញ្ញា ឈ្មោះថាហិតែល: ក្រោះទ្លើមថីនមិច្ច:ដោយអាលោក សុត្តន្ត្រិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

တ် ကေလိ ဆမ္ဗာကြာ လေသ ဒီဇာက်ာ တို့ တို့လာဆိုဆို တို့ရလိ ញា ណេន អវិជ្ជិ ហិយៃតិត ហិពេល គា:មាជ្ជេន អាឌ្ញ សរ្មាយឌុឌ សរុមហូ ឧភុធឌីសទេខ ក្សាហោ សារយេត្ត សារពលំ ។ ខេ។ អរសត្តមក្នេ សត្-ត្តិសេស ហាំយត់ត់ ហាំពល់ ៩៩ ហាំពល់ ។ ស្នេត ន្ទេស្សស្នេ នេះ គេ ស្នេ **ខុំត្តប្បត់តំ** ខុំត្តប្បាល់ អព្យ**ទ**េខេន ព្យុទាន់ ខុំ-និត្តខ្លួន នៃខ្លាំង ម្នាំ ស្រែង ទៀ នុំនិត្តិខ្មុំ នួនពិពេល អរ្មៈ នេះ នេះ និង និងពិ ត់តំ ជំនួញពល់ ជម្មាត្តាធេជ វិចិតាំថ្ងំ ជំនួញតែ-ត់ ជុំត្ប្បាត្រ ញា លោខ អរុជ្ជិ ជុំត្ប្បត្តិត ជុំត្ប្បុ-តហំ ទាមោ ដែ្ច អាត់ ជុំត្ប្បត់តំ ជុំត្បួពលំ បឋ-អាហត្តមក្នេង សត្វក្តាលេសេ ជុំត្តប្បតិស ជុំត្តប្បត្រលំ ឥε ខ្ញុំត្បួត្រលំ ។

សុត្តនូចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បដ្ដិសម្ពិទាមគ្គ

ឈ្មោះថា ហិរិតលៈ ព្រោះខ្លើមវិចិតិក្ខា ដោយកិរិយាតំណត់នូវធម៌ ឈ្មោះថាហិរិតលៈ ព្រោះខ្លើមអវិជ្ជាដោយញាណ ឈ្មោះថាហិរិតលៈ ព្រោះខ្លើមសេចក្តីមិនត្រេកអរ ដោយជាមោជ្ជៈ ឈ្មោះថាហិរិតលៈ ក្រោះខ្លើមនីវៃណៈ ដោយបឋមជ្ឈាន ។ បេ។ ឈ្មោះថាហិរិតលៈ ព្រោះខ្លើមនីវៃណៈ ដោយបឋមជ្ឈាន ។ បេ។ ឈ្មោះថាហិរិតលៈ

ត្តប្បាល: ត្រដ្ឋបម្តេច ។ ឈ្មោះថាឱ្តប្បាកល: ក្រោះជាជម្**.** ជាតតក់ស្កូតនឹងកាមច្ជូន្ទ: ដោយ នេក្ខម្ម: ឈ្មោះថា ខុត្តហ្វុពល: ក្រោះ តក់ស្តន់នីពេ្យបាទ ដោយអព្យាបាទ ឈ្មោះថាឱ្តប្បពល: ព្រោះ តក់ស្តន់ង៍ថីខមិទ្ធ: ដោយអាលោកសញា ឈ្មោះថាឱ្តហ្វូព**ល:** ព្រោះ តក់ស្តន់ដ៍ទទួច្ច; ដោយសេចក្តីមិនរាយមាយ ឈ្មោះថាឱ្តហ្វូពល: ព្រោះតក់ស្តន៍ងវិចិត្តិ ដោយកិរិយាកំណត់នូវធម៌ ឈ្មោះថាឱ្តហ្ន-ពល: ក្រោះតក់ស្កតនឹងអវិជ្ជា ដោយញាណ ឈ្មោះថាឱុត្តហ្គពល: ព្រោះតក់ស្ងួតនឹងសេចក្ដីមិនត្រេកអរ ដោយ ៤ មោដ្ឋ: ឈ្មោះថា ឱ្យប្ប-ពល: ព្រោះតក់ស្កត់នឹងពួកនីវរណ: ដោយបឋមជ**្ជាន ។** បេ ។ ឈ្មោះថាត្តប្បាល ព្រោះតក់សុត នឹងកំលេសទាំងពួង ដោយ អរហេត្មគ នេះ ឱ្តហ្វាលៈ ។

យុគនទូវិគ្គេ ពលកថា

កានមិ បដ់សង្ខានពលំ ។ ខេត្តម្មេខ កាមច្ចុំ
បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ អព្យាទាខេន ព្យាទាខំ
បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ អាលោកសញ្ញាយ
ជីនមិខ្ញុំ បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ អាលោកសញ្ញាយ
ជីនមិខ្ញុំ បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ អាញ្ញាយ
វិចិកាំថ្នំ បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ ឧម្មាវគ្គាខេន
វិចិកាំថ្នំ បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ ប្បាណេខ
អាំជ្ជំ បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខាតពលំ បមមជ្ឈាខេន ជីវាលោ បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខាតពលំ បមមជ្ឈាខេន ជីវានោយ បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ ១ ខេត្តប្បាន ជីវានាមក្នេន សព្វក្តិលេស បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ ១ ខេត្តប្បាន ភិវានាមក្នេន សព្វក្តិលេស បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ ១ ខេត្តប្បាន ភិវានាមក្នេន សព្វក្តិលេស បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ ១ ខេត្តប្បាន ភិវានាមក្នេន សព្វក្តិលេស បដ់សង្ខាត់តំ បដ់សង្ខានពលំ ១ ខេត្តប្បាន ប្រាស្នាននាលំ ឥនំ បដ់សង្ខាន់ពល់ ។

(៩៤) ភេឌត្ថ ភាវេលពលំ ។ ភាមច្ចឆ្នំ ១៨ហន្តោ ខេត្តម្នំ ភាវេត្តតិ ភាវេលពលំ ។ ព្យទាន់ ១៩ហន្តោ អព្យទាន់ ភាវេត្តតិ ភាវេត្តតិ ភាវ ជនមិន្ទំ ១៩ហន្តោ អព្យទាន់ ភាវេត្តតិ ភាវេត្តតិ ភាវេលពលំ ខុន្ទំ ១៩ហន្តោ អវិត្តេចិ ភាវេត្តតិ ភាវេលពលំ វិទ្តិចិ ១៩ហន្តោ អវិត្តេចិ ភាវេត្តតិ ភាវេលពលំ វិទ្តិចិ ១៩ហន្តោ មវិត្តេចិ ភាវេត្តតិ ភាវេត្តតិ

យុគតទូវគ្គ ពលកបា

បដិសង្ខានពល: គេដូចមេច ។ ឈ្មោះថាបដិសង្ខានពល: ក្រោះ ជាជម្មជាតពិចារណាកាមចន្ទុះ ដោយ ខេត្តម្ : ឈ្មោះថាបដិសង្ខានពល: ព្រោះតិចារណាព្យាជាទ ដោយអព្យាជាទ ឈ្មោះថាបដិសង្គានពល: ក្រោះពិលារណាថ្មីនមិទ្ធ: ដោយអាលោកសញ្ញា ឈ្មោះថាបដិសង្គ្រាន-ពល: ក្រោះពិលរណៈ១ន្ទប្តូះ ដោយសេចក្តីមិនរាយមាយ ឈ្មោះថា ឋដ៏សង្ខានពល: ក្រោះពិចារណាវិចិតិច្ចា ដោយកិរិយាតំណត់នូវធមិ ឈ្មោះថាបដិសង្ខានពល: ក្រោះពិចារណាអវិជ្ជា ដោយញាណ ឈ្មោះ ប់របដិសង្ខានពល: ព្រោះពិចារណាសេចក្ដីមិនត្រេកអរ ដោយជាមោដ្ឋ: ឈ្មោះថាបដិសង្ខានពល: ព្រោះពិចារណាពួកនីវរណ: ដោយបឋ**ម-**ដ្ឋាន ។ បេ ។ ឈ្មោះថាបដិសង្ខានពល; ព្រោះពិលរណាពួកកំលេស ទាំងពង ដោយអរហត្ថមគ្គ នេះ បដិសង្គានពល: ។

្នៃ៩) ភាវនាពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះ លះបង់កាមច្ចន្ទ; ចម្រើននេត្តម្ម: ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់ ព្យាបាទចម្រើនអព្យាបាទ ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់ថិនមិទ្ធ: ចម្រើនអាលោកសញា ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់ទទួច្ច;ចម្រើន អវិត្តេច: ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់វិចិកិច្ចាចម្រើននូវកិរិយា

សុត្តន្ត្របំដកេ ខុទ្ចកនិកាយស្យ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ភាវនាពល់ អវិជ្ជំ ខ៨ហន្តោ ញាណ់ ភាវេត្ត ភាពេល មន្ត្រ ឧជ្ជល ទោ មេខ្ពុំ ភាប់ទំទំ ភាវភាពលំ នីវេណេ បជិហាត្តោ បឋមជ្ឈាធំ ភាវេតិតិ ភាវនាពល់ ។ថេ។ សព្ទុក្តាលេសេ ២៨២ខ្តោ អហេ-ត្តក្នុំ ភាប់តែត ភាវ**ភា**ពលំ ៩៩ ភាវភាពលំ ។ កាន់ អន់ដើមហុ ជាគេជីទីការី ឧស្មា ស្នា នេတ္တုမ္ ေနာ့ က်က္နဲ့ វដ្ឋ អនវដ្ឋពល ၅၂-ខាឧស្ស ឧស្ដន អព**្**សាខេ ឧទ្ដ ភាព្ទិ វដ្ឋ អនុវឌ្ឍលំ ជួនគ្នំសារី ឧស្ខឌ្ស ស ហេមទេឃាញ នទ្ត ក់ញាំ ដល់ អនាជ្ញពលំ ឧន្ទ**ុស្** មហ័នត្ត អរិក្ខោប ឧត្ត ក់ញ រដ្ឋន្ត អនវដ្ឋពលំ វិចិក្ខោ-យ បហិត្ត ឧទ្ធឋគ្នា ខេ ឆ្នំ កំញ្ចុំ ៩៨៤ អនវដ្ឋពល៌ អវិជ្ជាយ មហិជត្តា ញាណេ ជត្តិ ក់ញ៉ាំ ដូច្នៃ អនុវដ្ឋពល អាគុយា ចហិនគ្នា ខាម្ដ នទី ក់ញុំ វដ្ឋន៍ អវនវដ្ឋពលំ និវរណាន៍ មហៈ-ឧត្តា **ប**ឋមជ**្ជា** ខេ ឧត្ត ក់ញ៉ា វជ្ជ អធវជ្ជពលំ ។ មេ ។ សព្វក្តិលេសាធំ មហិធិត្ត អហេត្តម ក្ត **ឧទ្ទិ កាំញាំ** វដ្ឋ**ភ្លិ អនវដ្ឋ**ពល់ ឥឌំ អនវដ្ឋពល់ ។

សុត្តនូរិជិត ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

កំណត់នូវធមិ ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់អវិជ្ជាចម្រើនញា ណ ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់សេចក្ដីមិនត្រេកអវចម្រើនជាមោជ្ជ: ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់ពួកនីវរណ: ចម្រើនបឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះលះបង់កិលេសទាំងពួង ចម្រើន អរហត្តមគ្គ នេះ ភាវនាពល: ។

អនវដ្ដពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាអនវដ្ដពល: ក្រោះគេស តិបត្តបមិនមានក្នុងខេត្តម្នះ ព្រោះលះបង់កាមចន្ទុះ ឈ្មោះថាអនវដ្តពល: ព្រោះទោសតិចត្លូចមិនមានក្នុងអព្យាជាទ ព្រោះលះថង់ព្យាជាទ ឈ្មោះ ឋាអនវដ្ដពល: ព្រោះទោសតិចត្បូចមិនមានក្នុងអាលោកសញា ព្រោះ លះបង់ថីនមិទ្ធ: ឈ្មោះថាអនវដ្ដពល: ក្រោះទោសតិចត្ចូចមិនមានក្នុង សេចក្តីមិនរាយមាយ ព្រោះលះបង៌ទទ្ធច្ច: ឈ្មោះថាអនវដ្តពល; ព្រោះ ទោសតិចតួបមិនមាន ក្នុងសេចក្តីកំណត់នូវធម៌ ព្រោះលះបង់វិបិតិចា ឈ្មោះថាអនវដ្ដពល: ព្រោះទោសតិចត្អូចមិនមានក្នុងញាណ ព្រោះ លះបង់អវិជ្ជា ឈ្មោះថាអនវជ្ជពល: ក្រោះពេសតិចតួចមិនមានក្នុង ជា មោជ្ល: ព្រោះលះបង់សេចក្តីមិនត្រេកអរ ឈ្មោះថាអនវិជ្ជពល: ព្រោ**ះ** ទេសតិចតូចមិនមានកង្ហប់មជ្ជាន ក្រោះលះបង់ពួកនីវរណ; ។ ថេ ។ ក្នុអាវហត្មគ្ ។ ព ឈ្មោះថាអនវដ្ឋពល: ព្រោះទេសតិចត្អូចមិនមាន ព្រោះបេះបង់កិលេសទាំងពួង នេះ អនវ**ដ្ឋពលៈ**

យុគនទូវិគ្គេ ពលកថា

កតេម[័] សង្គាហពលំ។ ភាមច្ឆ្នំ ថជហ ្គោ នេត្តមស្រែន ចិត្តិ សត្តណាតិតិ សត្តហ្គល់ ត្យាទាឧ ឧឧស ្តោ អត្យាទាឧ។ សេខ ខំត្តំ សន្ត់-ណាត់តំ សគ្គមាពលំ ដឹងមិន្ទំ បដ្ឋា គ្នា អាលោ-កាសញាវ មេន ខំតំ សន់្ណាត់តំ សន្ថាពលំ ។ ខេ ។ សត្វភ្ជាល់សេ ខដ្ឋខេត្ត អរមាត្តមក្សិសន စ်ရှိ လေးရွံလက္ကြေရီ လေးရွံကျောက္လိ ၅ စရို လေးရွံလက္ကြေရီ လေးရွံကျောက္လိ ၅ (៩៦) កាតម ខ្លុំពល់ ។ **កា**មចួល្ស**្ មហ្**ឧត្តា င္းဆိုင္တို့ စမ္းဆိုလို^(၈) စစ္ခ်ိစ္ကလို ၅ ၅၇ေ၀ေန႔္ျပတ္စြန္း អព្យាទា នោ ១៩គីគិ ១៤ ពល់ ដឹងមិន្ស្សា មហិនត្តា អ ហេតុសញ្ញា ១៩គីតិ ១ភូពលំ ឧទ្ទុស្ប បហa ရှာ အင်္ဂြာ (၁) စေနှီး စေနို့ စေလို ငိုင်းကို ဤ လ ဗော်-ជនា ជម្សានាធំ ទមត់តំ ១ភូពលំ អាជាយ បហ្ជនា ញាណំ ១មគីត ១ភ្នំពល់ អគើយា មហិនតា តាមុដឹ စမ္မဆို စစ်ရက် အိုးကား စီ စစ်စုံရ စေပါမ**္သည**် អហេតុមក្តេ ១មតីតិ **១ខ្លុំ**ពល់ ៩ឧ ១ខ្លែលំ ។

១ ឱ. ១គ្គីពី ទិស្សូពី ។

យុធនទ្ធវិគ្គ ពលកហិ

សង្គាហពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាសង្គាហពល: ព្រោះ
បុគ្គលលះបង់កាមច្ជូន្ទ:សង្គ្រោះចិត្ត ដោយអំណាចនេត្តូម្មៈ ឈ្មោះថា
សង្គាហពល: ព្រោះលះបង់ក្បាជាទ សង្គ្រោះចិត្តដោយអំណាចអព្យាជាទ ឈ្មោះថាសង្គាហពល: ព្រោះលះបង់ថីនមិច្ធ; សង្គ្រោះចិត្ត ដោយអំណាចអាលោកសញ្ញា ។ បេ ។ ឈ្មោះថាសង្គាហពល: ព្រោះ
លះបង់កំលេសទាំងពួង សង្គ្រោះចិត្តដោយអំណាចអហេត្តមត្ត នេះ
សង្គាហពល: ។

(៩៦) ១ន្តិពល: គើដូបម្ដេច ។ ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះ នេត្តម្ម:អត់ធន់បាន គ្រោះលះបន់កាមច្ជន្ទះ ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះ អព្យាបាទអត់ធន់បាន គ្រោះលះបន់ព្យាបាទ ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះ អាលេកសញ្ហាអត់ធន់បាន គ្រោះលះបន់ព្យាបាទ ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះ អាលេកសញ្ហាអត់ធន់បាន គ្រោះលះបន់បីនមិទ្ធ: ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះលះបង់បីនមិទ្ធ: ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះសេចក្តីមិនរាយមាយអត់ធន់បាន គ្រោះលះបង់ទុទ្ធ: ឈ្មោះថា ១ន្តិពល: គ្រោះការកំណត់នូវធមិតត់ធន់បាន គ្រោះលះបង់បិចកិច្ចា ឈ្មោះថា ១ន្តិពល: គ្រោះការកំណត់នូវធមិតត់ធន់បាន គ្រោះលះបង់ខ្ទំវ ស្មាះថា ១ន្តិពល: គ្រោះញាលអត់ធន់បាន គ្រោះលះបង់នូវ សេចក្តីមិនគ្រេកអា ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះប្រជាប់មជ្ឈាន អត់ធន់បាន គ្រោះលះបង់ សេចក្តីមិនគ្រេកអា ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះបប់មជ្ឈាន អត់ធន់បាន គ្រោះលះបង់ ឈ្មោះលះបង់ពួកនាំវេណ; ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះបប់មជ្ឈាន អត់ធន់បាន គ្រោះលះបង់ពួកនាំវែណ; ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះអេហេត្តមគ្គអត់ធន់ បាន គ្រោះលះបង់ក៏ក្រសប់មជ្ឈាន អត់ធន់បាន ព្រាះសេចជំពួកនាំវែណ; ឈ្មោះថា១ន្តិពល: គ្រោះអហេត្តមគ្គអត់ធន់ បាន គ្រោះលះបង់ក៏លេសទាំងពួង នេះ ១ន្តិពល: ក្រាះអហេត្តមគ្គអត់ធន់

សុត្តត្តូបិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

កានមំ បញ្ញត្តិតលំ ។ ភាមច្ចុំ បដល់ នោះ នេះ បញ្ជាស់ បន្តិ បញ្ជាបន្តិនាំ (°) បញ្ជាតិតលំ ព្យាមានំ បដ្ឋ នេះ នេះ បញ្ជាបន្តិនាំ បញ្ជាប់ ។ បេ។ សព្វក្តិលេស បដ្ឋ បន្តេ អហត្តមក្សសេខ ចិត្តិ បញ្ជាបន្តិនាំ បញ្ជាប់ នេះ ប្រជាប់ នេះ ប្រជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បាន ប្រជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បាន ប្រជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បញ្ជាប់ នេះ បាន ប្រជាប់ នេះ បាន បាន បាន បាន បាន បាន បាន

គេងត្ត ច្ចុំន្នឹមស្លា ។ មានដ៏ថ្ងៃ ឧត្តស្រេច ច្នុំ ច្ចុំប្រសេខ ច្ចុំខ្ពុំ ប្រសេខ ច្ចុំខ្ពុំប្រសេខ ច្នេំខ្ពុំប្រសេខ ច្ចុំប្រសេខ ចំនុំប្រសេខ ច្ចុំខ្ពុំប្រសេខ ច្ចុំខ្ពុំប្រសេខ ច្ចុំខ្ពុំប្រសេខ ច្ចុំខ្ពុំប្រសេខ ច្ចិំខ្ពុំប្រសេខ ច្នុំខ្ពុំប្រសេខ ច្នុំខ្ពុំប្រសេខ ច្នុំខ្ពុំប្រសេខ ច្នុំខ្ពុំប្រសុខ ច្នុំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុខ ច្នេំខ្ពុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រស្និត ច្នេំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រស្និត ប្រសុំប្រស្នំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រស្នំប្រស្និក ប្រសុំប្រស្និស ប្រស្នំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រសុំប្រស្នំប្រសុំប្រសុំប្រស្នំប្រសុំ

តា្ទ្រនិ បជ្ជា មព្យទាន សេច ចិត្តិ ស្រី ស្រ្តី និស្សិល សាទ្ធ្

o ឱ.ម. បញ្ហាបេតីតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឋភាគពល: គេដូចមេច ។ ឈ្មោះថាបភាគិពល: លះបង់កាមចុន: បញ្ចត់ចិត្ត ដោយអំណាច ខេត្តម: ឈ្មោះថាបញ្ចត់**តែល:** បញ្ជាតិ គ្រង់ យអំណាចអព្យា ជា ខ ក្រោះលះបង់ព្យាបាទ បញ្ជាតិពល: ព្រោះលះបង់ថីនមិទ្ធ: បញ្ជាតិចិត្ត ដោយអំណាចអាលោក-m។ បេ ។ ឈ្មោះថាបញាតិពល: ក្រោះបុគ្គលលះបង់កិលេស សញា បញ្ចូត្ត ដោយអំណាចអរហត្តមគ្គ នេះ ញុត្ត ទាំងពួង បញ្ជាតិពល: និជ្យត្តិពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថានិជ្យត្តិពល: ក្រោះលះ បង៍កាមច្ចន្ទ:សំទ្បីង៍មើលចិត្ត ដោយអំណាចនេត្តម្ភៈ ឈ្មោះថានិដ្បត្តិ-ពល: ព្រោះលះបង់ព្យាធាទ សំឡីងមើលចិត្ត ដោយអំណាចអព្យាធាទ ឈ្មោះថានិជ្យត្តិពល: ក្រោះលះបន់ថីនមិទ្ធ: សំឡឹងមើលចិត្ត ដោយ ។ បេ ។ ឈ្មោះថានិជ្យត្តពលៈ ព្រោះបុគ្គល *អណាច់អា!លាត់សញា*ា លះបង់កំលេសទាំងពួង សំឡឹងមើលចិត្ត ដោយអំណាចអរហត្តមគ្ នដ្បត្តពល៖

ឥស្សិរយពល: តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថា ឥស្សិរយពល: ព្រោះបុគ្គលលះបង់កាមច្ជូន្ទ: ញ៉ាំងចិត្តឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាច ដោយ អំណាចនៃនេត្តូម្ម: ឈ្មោះថាឥស្សិរយពល: ព្រោះលះបង់ព្យាបាទ ញ៉ាំងចិត្តឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអំណាច ដោយអំណាចនៃអ**ក្សា**បាទ

យុគនទូវិគ្គេ ពលកជា

នុស្សិយេពលំ ម៉ឺនមិខ្ញុំ មជសន្តោ អាលោកសញ្ញា។ សេន ចិត្តិ វេសំ ជត្តត់ត់ នុស្សិយេពលំ ១ មេ១ សព្វ-ក្តៅលេសេ មជសន្តោ អរសត្តមក្សសេន ចិត្តិ វេសំ ពិត្តត់ត់ នុស្សិយេពលំ នុខ្ញុំ នុស្សិយពលំ ១

កត្តមំ អន់ដ្ឋានពល់ ។ កាមខ្ខខ្ទុំ ២៩១ ត្តោ នេះក្នុង អន់ដ្ឋានពល់ ព្យាទាន់ ២៩១ ត្តោ អព្យាទាន់ អន់ដ្ឋានពល់ ព្យាទាន់ ១៩១ ត្តោ អព្យាទាន់ អន់ដ្ឋានពល់ ១២១ អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានពល់ ១២១ សព្វក្តិលេខស្តិ អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានពល់ ១២១ សព្វក្តិលេខស ១៩១ អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្ត អន់ដ្ឋានិត្តិ អន្តិ អន់ដ្ឋានិត្តិ អន្តិ អន្តិ

យុគនទូវគ្គ ពលក្យា

ឈ្មោះថាឥស្ស៊ីយែពល: ព្រោះលះបង់ថីនមិច្ច: ញ៉ាំងចិត្តឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអំណាច ដោយអំណាចអាលោកសញ្ញា ។ បេ ។ ឈ្មោះថាឥស្ស-វិយពល: ព្រោះលះបង់ក៌លេសទាំងពួង ញ៉ាំងចិត្តឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុង អំណាច ដោយអំណាចអរហត្តមគ្គ នេះ ឥស្សវិយពល: ។

អធិដ្ឋានពល: តើដូចមេច ។ ឈ្មោះថាអធិដ្ឋានពល: ព្រោះបុគ្គល លះបង់កាមចន្ទុ: អធិជ្ជានចិត្តដោយអំណាចនេត្តម្ន: ឈ្មោះថាអធិជ្ជានពល: ្រោះលះបង់ព្យាធាទ អធិដ្ឋានចិត្ត ដោយអំណាចអព្យាធាទ ឈ្មោះថា អធិដ្ឋានពល: ក្រោះលះបង់ថីនមិទ្ធ: អធិដ្ឋានចិត្ត ដោយអំណាចអា-លេកសញ្ញា ។ បេ។ ឈ្មោះថាអធិដ្ឋានពល: ព្រោះលះបង់កំលេស ទាំងពុង អធិដ្ឋានចិត្ត ដោយអំណាចអរហត្តមគ្គ នេះ អធិដ្ឋានពល: ។ (៩៧) សមឋពល: តើដុចម្ដេច ។ ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែ មយគឺការមិន្យាយមោយ ដោយអំណាចនេត្តមៈ ឈ្មោះថាសមថពល: ភាព នៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយគឺការមិន៧យមាយ ដោយអំណាចអព្យាជាទ ឈ្មោះថាសមថពល: ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយគឺការមិន៣យមាយ ដោយអំណាចអាលោតសញា ឈ្មោះថាសមថពល: ។ ថេ ។ ភាពនៃ ចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួ**យ គឺ**ការមិនរាយមាយ ដោយអំណាចការដ**ក**

ដង្កើមចេញ របស់បុគ្គលអ្នកពិចារណា ឃើញ នូវអារម្មណ៍ដែលគួរលះ

សុត្តន្ត្រិជិតេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

សម៩ពល់ បដ់ធំសាត្ត្រានុបស់រ៉ី បស្សាស់ សេធ ចិត្តសរ្ន ឯកក្តេតា អវិត្តោទោ សម៩ពលំ ។

ភាគឥយល់ខ្លី មេខ ខេត្ត មានជួយ ។ ពិសុធជីឃ -នេះ ក្បាល ខ ៩៩១៩៩ មាន ខេត្តបង្ហា-នេះ វិតក្តាទិលាប ន កាទ្យុគីតិ សម**ដ**ពលំ **ត**គំយជ្ឈ taa ဗီဆီယာ a နာဗျွန်းနာ လမဗေဂလီ ဇာန္ရာျပန္ សុខឧុត្តេ ឧកម្យុទ្ធ សមឥពល្ មាសាសាឧញ្ចា-យឧទមានទី្ឋា រិទ្ធាណ ឧទ្ធិណមាណ ស្វេស្ស ខេ ៤៩ ខ្លែខ្លួន ម្នេង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខេត្ត ಮ್ಮ ಯಹರಳಾ ಎಪ್ಪು ಬ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಸ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಸ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಸ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಸ್ತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ន កម្សេត្ត សមឋពល់ អក់ញ្ញា**យន**នេសមាបត្ត យា វិញាណញាយត្នសញ្ញាយ ន កម្បត់តំ សម-៩៣៤ នៅសញ្ញាសស្រាយគន្ធមសម្ព័យ អគ្គិ ញ្ញា យុទ្ធសញ្ញា ឧ ភាម្បីស្ទុំ **ស**ម៩ពល់ ខុច្ច. င္းေနာင္ခ်င္ကာလမ္းေတြ၊ ေစရင္းေနာက္မရွိေ ឧ **ខលតិ ឧ** ឋ¢ត់តែ សម៩ពល់ ឥ<mark>ឧំ សម៩ព</mark>ល់ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាសមថពល: ភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ គឺការមិនវាយ មាយ ដោយអំណាច**ា្យ**ល់ដង្កើមចូល បេស់បុគ្គលអ្នកពិចារណា ឃើញ នូវអារម្មណ៍ដែលគួរល: ឈ្មោះថាសមថព**ល: ។**

សំនួរត្រង់់ពាក្យថា សមថពលៈ គើសមថពល; ដោយអត្តថាដូច ម្តេច ។ ឈ្មោះថាសមថពល: ក្រោះបុគ្គលមិនញាប់ញ័រ ក្នុងនីវរណ: ដោយបឋមជ្ឈាន ឈ្មោះថាសមថពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័រ ក្នុងវិតក្តុះ និងវិហារ: ដោយទុតិយដ្ឋាន ឈ្មោះថាសមថពល: ព្រោះមិនញាប់ញីវ ក្នុងបត្តិ ដោយគតិយជ្ឈាន ឈ្មោះថាសមថពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័**រ** ក្នុងសុខនឹងទុក្ខ ដោយចតុត្តជ្ឈាន ឈ្មោះថាសមថពល: ក្រោះមិនញាប់ ញុំរ ក្នុងរូបសញ្ជា បដ្ឋិឃសញ្ជា នានត្**សញា** ដោយអាកាសានញា្ច-យតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសមថពល: ព្រោះមិនញាប់ញ៉ាវ ក្នុងអាកា-សានញ្ចាយតនសញ្ជា ដោយវិញាណញ្ចាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថា ព្រោះមិនញាប់ញ័រ ក្នុងវិញ្ញាណញ្ចាយឥនសញា ដោយ អាភិញ្ចូញាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសមថពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័រក្នុង អាភិញ្ញាយតនសញា ដោយនេះសញានាសញាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះ ញ ញ ឋាសមថពល: ព្រោះមិនញាប់ញ៉ាំវ មិនកម្រើក មិនរំភើបក្នុងទទួច្ច:ផង កង្គុំលេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមទទួប្ច:ផង ក្នុង១ន្ធផង នេះ សមថពល: ។

យុគតទូវគ្គេ ពលកថា

(dd) အဆမ်ား မလည္တာရက် ၁ မင်္ခောင်မဟည်။ j-<mark>ၓေလ</mark>းကြာ ၈လိ ၾက္ခာ ရုံဗေလးဌာက ဒီဇေလျှသာ ၈လိ ႏ (ဗေ၅ ၿမိဳး-ធំការត្រូនុបសារ្យ វិបសារ្ធាពល ព្រ អធិទ្ធានុបការ-សារិចសុទ្ធមេ ខ្មែន ខ្មែន ស្រាន់ឧស្សីយ រួតសុវិយមេ ។ ខេ ។ រូខេ ខដ្ឋស្នាត្រសព្វ វិមស្សភាពលំ ឋេខសេយ មេឃាយ មន្ត្រីពេម រួយប្រេ ខេងមា ។ ខេ។ ៩ភម្លេស អន់ទ្វានុខស្សួនា វិបស្សនាតលំ ជ្ញា ជុំ ជា ស្រុក្សា ក្នុង ស្រុក្សា ដំពង្សា ណេ ខឌិធិស្បត្តានុទស្បនា វិទស្បនាពល់ ។ ^{နီ}ဗေလာ့ရျားရလည့် ေနာင်းခွားရ နီဗလာ့ရျားရလိ **ာ** អន់ទ្វានុបស្បាយ និទ្ទសញ្ញាយ ន កម្បត់តំ រិបស្សានាពល ខុត្វាខុបស្សាយ សុខសញ្ញាយ ន កម្សេកទៃ វិបស្សាលាលំ អនត្តានុបស្សាលាយ អត្តសញ្ជាប ន កាម្បត់តែ វិបស្បទពល់

យុគនទូវគ្គ ពលក្យា

(៩៤) វិបស្សនាពល: គើដូចម្ដេច ។ ការពិចារណាឃើញ

បាមិនទៀន ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ បាជាឲុក្ខ
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ។ បេ ។ ការពិចារណាឃើញ បាជាឲុក្ខ
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ បាជាឲុក្ខ ក្នុងរូប
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ បាជាឲុក្ខ ក្នុងរូប
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ ថាមិនទៀន ក្នុងរូប
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ ថាមិនទៀន ក្នុងរូប
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ ថាមិនទៀន ក្នុងរៀបនា
ក្នុងសញា ក្នុងសង្ខារ ក្នុងវិញាណ ក្នុងចក្ខុ ។ បេ ។ ក្នុងជាមរណៈ:
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ ចាជាឲុក្ខ ក្នុងជាមរណៈ:
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ ថាជាឲុក្ខ ក្នុងជាមរណៈ:
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ ថាជាឲុក្ខ ក្នុងជាមរណៈ:
ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ការពិចារណាឃើញ ថាគួរលះ ក្នុងជាមរណៈ:

សំនួរត្រង់ពាត្យថា វិបស្សនាពល: តើវិបស្សនាពល: ដោយ អត្តថាដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ព្រោះមិនញាច់ញ័រ ក្នុង និច្ចសញ្ញា ដោយការពិចារណាឃើញ ថាមិនទៀង ឈ្មោះថាវិ-បស្សនាពល: ព្រោះមិនញាច់ញ័រ ក្នុងសុខសញ្ញា ដោយការពិ-ចារណាឃើញ ថាជាទុក្ខ ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ព្រោះមិនញាច់ ញ័រ ក្នុងអត្តសញ្ញា ដោយការពិចារណាឃើញ ថាមិនមែនខ្លួន

សុត្តន្ត្រិជិពេ ខុទ្ចកនិកាយស្បៈ បដិសម្តិទាមគ្នោ

ច្រុំខាន់ឧមារីយក ចចំកា ច ២៩ខ្មែង រូជមារិ-ភាពលំ រឺ**កេតា**ឧុបស្បា្នយ កកេ ឧ កាម្យត់តំ រួតអាឌាសក្នុងស្វាយ ម្នៃពេល ខ គេទ្បីគិតិ មិនស្បាញពល់ ខ៩ជំនិស្បាញធ្មស្បាញ មាសាធេ ខ យង្ស័ង្ស ស្រែសាស្រាពហ្ អរ្ទីជា្រល ខ អៅជួសហកាត់ ក្លែសេ ខ ១ ធ្វេ ខ ឧ កាម្យុតិ ឧ ខ-ល់តំ ឧ ប់គេត់តំ ថ្ងៃសុ ្រាតលំ ៩ឧ ថ្ងៃស្បានត្បំ ។ (៩៩) គេតមាន ឧស សេក្ខាលាន ឧស មសេត្តលោធិ ។ សម្ពាធិដ្ឋី សិត្ត្តិត សេត្ត្ពល់ តេត្តសិក្ខិតត្តា អសេត្តពល់ សម្មាសន័យ សិក្ខិតត សេក្ខាល់ ឥត្តសិក្ខិតត្តា អសេក្ខាល់ សម្មាវាខំ **ាពេរ មាសាយដីខ្ញុំ មា**សាងព្រះ មាសាលាតុ មាសា សតិ ស**ញ្ស**មាជិ សញ្ញាលា ។បេ។ សញ្វិមុត្តិ^(©) ស់ក្នេត សេក្តពល់ ឥត្ត ស់ក្តាត់ត្តា អសេក្តពល់ ឥសាធិ ឧស សេត្តាពលាធិ ឧស អសេត្តាពលាធិ ។

ម. សម្មាក់ម្មន្តោ សម្មាអដ៏រោ សម្មាវាយាមេ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ សម្មាញាណំ
 ។បេ។ សម្មាវិមុត្តីតិ ទិស្សន្តិ ។

ឈ្មោះថា វិបស្សនាពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័រ ក្នុងសេចក្ដីកែកយ ដោយការពិចារណាឃើញ ថាតួរ ឿយណាយ ឈ្មោះថាវិបស្សនា. ពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័រ ក្នុងកគ ដោយការពិចារណាឃើញ ថា តួរសោយ ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័រ ក្នុងការកើត ឡើង ដោយការពិចារណាឃើញនូវការលត់ ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័រ ក្^សសេកក្ដីប្រកាន់ ដោយការពិចារណាឃើញ ថាតួរលះ ឈ្មោះថាវិប[ា]ស្រាពល: ព្រោះមិនញាប់ញ័រ មិនកម្រើក មិនរំភើប ក្នុងអវិជ្ជាផង៍ ក្នុងតិលេសដែលកើតលេត់ជាមួយគ្នានឹងអវិជ្ជា ផង៍ ក្នុងទន្ធផង៍ នេះវិបស្សនាពល: ។

(៩៩) សេត្តពលៈ ១០ នំងមសេត្តពលៈ ១០ តើដូចថ្ដេច ។ ឈ្មោះថាសេត្តពលៈ ព្រោះកំពុងសិត្យនូវសម្មាទិដ្ឋិ ឈ្មោះថាអសេត្តពលៈ ព្រោះកំពុងសិត្យនូវសម្មាទិដ្ឋិ ឈ្មោះថាអសេត្តពលៈ ព្រោះកំពុងសិត្យនូវសម្មាទិដ្ឋិ ឈ្មោះថាអសេត្តពលៈ ព្រោះកំពុងសិត្យនូវសម្មាសន្តិៗៈ ឈ្មោះថាអសេត្តពលៈ ព្រោះកំពុងសិត្យនូវសម្មាសន្តិៗៈ ឈ្មោះថាអសេត្តពលៈ ព្រោះកំពុងសិត្យនូវសម្មាសន្តិៗៈ ឈ្មោះថាសេត្តពលៈ ព្រោះកំពុងសិត្យ នូវសម្មាក់ថា ១ បេ ។ នូវសម្មាក់មន្តិៈ នូវសម្មាក់ នេះ ពលៈ ព្រោះភាពនៃបុគ្គលដែលបានសិត្យៈហើយ ក្នុងសម្បិចុត្តិ នេះ សេត្តពលៈ ១០ អសេត្តពលៈ ១០ ។

យុធនទូវិគ្គេ ពលកបា

(೧০০) គេតមាន ឧស ទ័ណាសារពេលនិ ។ ៩៩
ទ័ណាសារស្បា ភិត្តានោ អនិច្ចតោ សព្វេ សង្ខារា
យដាកូនិ សម្មព្យញ្ញាយ សុនិដ្ឋា ហោន្តិ យម្ប៉ា
ទ័ណាសាសារ ភិត្តានោ អនិច្ចតោ សព្វេ សង្ខារា
យដាកូនិ សម្មព្យញ្ញាយ សុនិដ្ឋា ហោន្តិ ឥឧម្បី
ទ័ណាសារសារ ភិត្តានោ ពលំ ហោនិ យំ ពលំ អកម្ម
ទ័ណាសារសារ ភិត្តានោ ពលំ ហោនិ យំ ពលំ អកម្ម
ទ័ណាសារសារ ភិត្តា អសារជំ ១យំ បដិជាជាតិ

យុគនទូវគ្គ ពលកថា

(១០០) ទីណាសវពលៈ (កម្លាំងព្រះទីណាស្រព)១០ តើដូចម្ដេច ។

កិត្តជាព្រះទីណាស្រពក្នុងសាសនានេះ បានឃើញជាក់តាមពិត ដោយ

ប្រាជាដ៏ប្រពៃ នូវសង្គារទាំងពួង ឋាមិនទៀង ត្រង់ដែលកិត្តជាព្រះ
ទីណាស្រព បានឃើញជាក់តាមពិត ដោយប្រាជាដ៏ប្រពៃ នូវសង្គារ

ទាំងពួង ថាមិនទៀង នេះឯងជាកម្លាំង របស់កិត្តជាព្រះទីណាស្រព
ដែលជាកម្លាំង គឺកិត្តជាព្រះទីណាស្រព កាស័យហើយ ទើបដឹងព្យាស់
នូវការអស់ នៃអាសវៈទាំងឡាយថា អាគ្មាអញអស់អាសវៈហើយ ។

មួយ ទៀត កិត្តជាព្រះ ទីណាស្រព បាន ឃើញជាក់តាមពិត ដោយ
ប្រជាដ៏ប្រពៃ នូវកាមទាំងឡាយ ថាមាន ១០មា ដោយ រណ្ដៅរ ដើកក្ដើង
ត្រង់ដែលកិត្តជាព្រះ ទីណាស្រព បាន ឃើញជាក់តាមពិត ដោយប្រាជា
ដ៏ប្រពៃ នូវកាមទាំងឡាយ ថាមាន ១០មា ដោយ រណ្ដៅរ ដើកក្ដើង នេះ
ឯងជាកម្លាំង របស់កិត្តជាព្រះ ទីណាស្រព ដែលជាកម្លាំង គឺកិត្តជា
ព្រះ ទីណាស្រព អាស្រ័យ ហើយ ទើបដឹងច្បាស់នូវការអស់ នៃអាសវៈ
ទាំងឡោយ ថា អាត្មាអញអស់អាសវៈ ហើយ ។

សុត្តន្តួចិដិកេ ខុទ្ចកទិកាយក្ស ចដិសម្ពិទាមគ្នោ

ចុន ខេព ទីណាស់ស្ប ភិក្ខុនោ ប៉ៃកេនិន្និ
ខំត្តិ ហោត់ ប៉ៃកេខោណ ប៉ៃកេខញ្ជាំ ប៉ៃកេនិន្និ
នេត្តម្នាក់រត់ ព្យុខ្លុំភូនិ សព្វសោ អស់រដ្ឋាធីយេហ៍
ឧម្មេហ៍ យម្បី ទីណាស់ស្ប ភិក្ខុនោ ប៉ែកេនិន្និ
ខំត្តិ ហោត់ ប៉ៃកេខោណំ ប៉ៃកេខញ្ជាំ ប៉ៃកេនិន្និ
នេត្តម្នាក់រត់ ព្យុខ្លុំភូនិ សព្វសោ អស់រដ្ឋាធីយេហ៍
នេត្តម្នាក់រត់ ព្យុខ្លុំភូនិ សព្វសោ អស់រដ្ឋាធីយេហ៍
នម្មេហ៍ ៩ឧម្បី ទីណាស់ស្ប ភិក្ខុនោ ពល់ ហោត់
យំ ពល់ អកម្ម ទីណាស់ស ភិក្ខុ អស់វាធិ ១យំ
ខដីជានាត់ ទីណា ខេ អស់វាត់ ។

ខុន ខមាំ ទីណាសាស្ស កិត្តនោ ខត្តពោ សតិខ្យដ្ឋានា ភារិតា ហោឆ្និ សុភាវិតា យម្ប៉ ទីណាសាស្ស កិត្តនោ ខត្តពោ សតិខ្យដ្ឋានា ភាវិ-តា ហោឆ្និ សុភាវិតា ៩ឧម្ប៉ ទីណាសាស្ស កិត្តនោ ពលំ ហោតិ យំ ពលំ អាកម្ម ទីណាសាវ កិត្ត អាសាធិ ១យំ ខឌិជាជាតិ ទីណា ខេ អាសាភិ ។

សុត្តត្ថិជិត ខុទ្ចកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

មួយ ទៀត កិត្តជាព្រះ ១៣៣ ស្រព មានចិត្ត នេះ ៧ កេរិជា សារ នៅកេរិជា សមាន ស្ត្រ នេះ ៧ កេរិជា សមាន ស្ត្រ នេះ ស្ត្រ នេះ ស្ត្រ ស្រាន ស្ត្រ នេះ ស្ត្រ ស្

មួយ ទៀត ភិក្ខុជាព្រះ ១ ណាស្រព បានអប់រំ អប់រំល្អ ហើយ នូវសតិហ្បូង្ហាន ៤ ត្រង់ដែលភិក្ខុជាព្រះ ១ ណាស្រព បានអប់រំ អប់រំ ហ្គេហើយ នូវសតិហ្មូង្ហាន ៤ នេះ ឯងជាកម្លាំង របស់ភិក្ខុជាព្រះ ១ ណាស្រព ដែលជាកម្លាំង គឺភិក្ខុជាព្រះ ១ ណាស្រព អាស្រ័យ ហើយ ទើបដឹងច្បាស់នូវការអស់ នៃអាសវៈ ទាំងទ្បាយថា អាគ្មាអញអស់ អាសវៈ ហើយ ។

យុគនទូវិគ្គេ ពលកថា

បុធ ខម**ាំ ១ ណាសាស្ប ភិក្ខុនោ** ខត្តារោ សម្ប្បាណា ភាវិតា ហោធ្គុំ សុភាវិតា ។បេ។ ខត្តា-ពេ ឥឌ្វិទានា ភាវិតា យោឌ្គិ សុភាវិតា ចញ្ចុំច្ចេិយា-ធំ ភាវិតាធំ យោធ្តុំ សុភាវិតាធំ បញ្ចូលលធំ ភា-វិតាធ៌ យោធ្តុំ សុភាវិតាធ៌ សត្តពោជ្ឈ់ក្តា ភាវិតា ។ ខេ។ អរិយោ អដ្ឋខ្លំ កោ មក្តោ ភាវិតោ មោត សុភាវិតោ យម្បី ទីណាសស្ប្រ កិត្តាពោ អរិយោ អដ្ឋត្តិកោ មក្តោ ភាវិតោ យោតិ សុភាវិតោ ៩ឧម្បិ ខ្មែរ ស្ដ្រាស្ថា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត នត់ ខ្លាមពុរ មួយ មកប្រក្នុង ស្នា ខេត្តបាន ទីឈា មេ អាសវាតិ ៩៩១ និសាសវាសា្ស ពលាធ៌ ។

នៅនិលា មុខ្លាន ខេត្ត មុខ្លិ មុខាខ្លួ ខេក្ មុខ្លិសហគ្ន ឯ សេយុស្សិយ មុខ្ចិ សេលា មុខ្ចិ សេសិយ្យ មុខ្ចិ សេលា មុខិ សេយុសិយ មុខិ សលោមលា មុខិ យើយបុរិសិយ មុខិ សិយា-សេល្សិយ មុខិ សលោមលា មុខិ យើយបុរិសិយ មុខិ សិយា-(០០០) សេសមុខ ខេត្ត មុខិស្ស ខេត្ត អេយុជាយ មុខិ

យុគស្ទវិគ្គ ពលកថា

មួយវិញ ទៀត កិត្តុជា ក្រះទីណា ស្រត ប្រជំព្រះ អប់រំល្អ ហើយ នូវដទ្ធិបាទ
នៃវសម្បា្នធាន ៤ ១ បេ ១ បានអប់រំ អប់រំល្អ ហើយ នូវដទ្ធិបាទ
៤ បានអប់រំ អប់រំល្អ ហើយ នូវដន្ត្រិយ ៤ បានអប់រំ អប់រំ
ល្អ ហើយ នូវតលៈ ៤ បានអប់រំ ហើយ នូវ តោដ្បត្ត ៧ ១ បេ ១ បាន
អប់រំ អប់រំល្អ ហើយ នូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរ ត្រង់
ដែលកិត្តុជា គ្រះទីណា ស្រត បានអប់រំ អប់រំល្អ ហើយ នូវមគ្គប្រកប
ដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរ ខេះឯងជាក់ម្ខាំង របស់កិត្តុជា គ្រះទីណា ស្រត
ដែលជាក់ម្ខាំង គឺកិត្តុជា គ្រះទីណា ស្រត អាស្រ័យ ហើយ ខើបដឹងច្បាស់
នូវការអស់ នៃអាសវៈ ទាំងឡាយថា អាត្វាអញ អស់អាសវៈ ហើយ
នេះ ទីណាសវពលៈ ១០ ១

(೯ 0 ១) ឥទ្ធិតលៈ (កម្លាំងបុទ្ធិ) ១០ តើដូចម្ដេច បុទ្ធិ គឺការអធិ្ជ ដ្ឋាន ១ បុទ្ធិ គឺការធ្វើឲ្យរៃសេស ១ បុទ្ធិ គឺអ្វីដែលសម្រេចដោយចិត្ត ១ បុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញដោយសារញាណ១ បុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញដោយ សារសមាធិ ១បុទ្ធិ គឺគុណជាតិប្រសើរ១ បុទ្ធិកើតអំពីផលកម្ម ១ បុទ្ធិរបស់ បុគ្គលមានបុណ្យ១ បុទ្ធិសម្រេចដោយសារវិជ្ជា១ បុទ្ធិដោយអត្តថាសម្រេច ព្រោះការប្រកបត្រាំ ក្នុងអំពើនោះៗ ជាបច្ច័យ ១ នេះ ឥទ្ធិពលៈ ១០ ៗ

សុត្តត្តពិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ពិទាមគ្នោ

(១០៤) ភាគមាធិឧស ភាជាភាគពលាធិ ។ ៩៩ ត្រាស់ ស្នេញ ស្លាស្ស អដ្ឋាធិ មេដ្ឋាធិ តោ យ៩ាភូគិ មជាលាតិ យម្បី ត៩ាក់តោ ឋាធញ្ជ ឋាន តោ អដ្ឋានញ្ អដ្ឋាន តោ យថាកូទំ មជានាទាំ ឥឧម្បី តថាគតស្ប តថាគតពល់ យោគិ យំ ពល់ អាក្ស ត្រាត្រ មាសក្សា ខ្លួន ខ្យុំជានាគិ ម៉ាសា. សុ សីហនានំ ឧឧទ ព្រហ្មត្តិ បាន្តែ ។ បុធ ខេព្រំ តថាកាតោ អភិតាលាកតប្បច្ចុប្បា្ន-**នំ កម្មេសសភាពនំ** ឋានសោ ហេតុសោវិទាក់ យឋាកូតិ បជាជាតិ យម្បី តថាកាតា អតីតាជា-ក្នុងព្រឹត្តិ មាន មាន ខ្មែរ ខេង សោ វិទាក់ យថាកូត បជាជាតិ ឥឧម្បី គថា-កត្តស្នា ត្រជាក្នុតលំ ហោតិ យំ តលំ អាក្ម តថាកតោ អសភណ្ឌាធំ ខដិជា៣ត ខរិសាសុ ស្ពេញ ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ចកទិកាយ បជិសម្ភិទាមគ្គ

(១០៤) តឋាគតពល: (កម្លាំងព្រះតឋាគត) ១០ តើដូចម្ដេច ។
ព្រះតឋាគតក្នុងលោកនេះ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវហេតុគួរ ឋាជា
ហេតុគួរផង នូវហេតុមិនគួរ ឋាជាហេតុមិនគួរផង ត្រង់ដែលព្រះតឋាគត ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវហេតុគួរ ឋាជាហេតុគួរផង នូវហេតុ
មិនគួរ ថាជាហេតុមិនគួរផង នេះឯងជាតឋាគតពល: របស់ព្រះតឋាគត
ដែលជាពល: គឺព្រះតឋាគតអាស្រ័យហើយ ទើបទ្រង់ប្ដេជា នូវហិន:
ដ៏ប្រសើរ ទើបទ្រង់បន្ទឹន្យសីហនា៖ ក្នុងពួកបរិស័ទ ទើបទ្រង់ញ៉ាំង
ព្រហ្មក ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

មួយ ទៀត ព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវផលវិហ្កាន់ន កម្មសមាទាន ដែលជាអតីត អនាគតនឹងបច្ចុប្បន្ន តាមហិន:និងតោម ហេតុ ត្រង់ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវផលវិហ្កាន់ន កម្មសមាទាន ដែលជាអតីត អនាគតនឹងបច្ចុប្បន្ន តាមហិន:និងតាម ហេតុ នេះឯងជាតថាគតពល: បេស់ព្រះតថាគត ដែលជាពល: គឺ ព្រះតថាគតអាស្រ័យ ហើយ ទើបទ្រង់ប្ដេជានូវហិន:ដ៏ប្រសើរ ទើបទ្រង់ បន្ទឹន្តវិសីហនាទក្នុងពួកបរិស័ទ ទើបទ្រង់ញាំងព្រហ្ចេក្ខឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ៗ

យុតនទូវិគ្គេ ពលក្សា

ចុច ចមាំ ត៩គេ សព្វត្តកាម់ជីបជិបជិ យ៩វក្សំ បជាទាត់ យម្ប៉ាត៩គេ សព្វត្តកាម៌ជី-បដិបខំ យ៩វក្សំ បជានាត់ ៩ឧម្ប៉ា ត៩វកតស្ប តយកភពលំ ហោត់ យំ ពលំ អកម្ម ត៩វក-គោ អាសកណ្ដាជំ បដិជានាត់ បរិសាសុ សីហ-នាធំ ឧឧត៌ ព្រហ្មខេត្តាំ បាន្តែតំ ។

បុខ ខេម តែយាក គោ សត្តាជំ សាលាជិមុត្តិកត់ យយាកូត បជាជាត់ យម្បិតយាក សត្តាជំ សាលាជ៌-មុត្តិកាត់ យយាកូតបជាជាត់ ឥឧម្បិតយាក់សប្បាប្ប

យុគនទូវិគ្គ ពលក្សា

មួយ ទៀត ព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់គាមពិត នូវបដិបទាជា ដំណើរ ទៅកាន់ប្រយោជន៍ទាំឪពួង គ្រង់ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់ គាមពិត នូវបដិបទាជាដំណើរ ទៅកាន់ប្រយោជន៍ទាំងពួង នេះឯង ជា តថាគតពល: របស់ព្រះតថាគត ដែលជាពល: គឺព្រះតថាគត អាស្រ័យ ហើយ ទើប ទ្រេជា នូវបាន:ដ៏ប្រសើរ ទើបទ្រង់បន្ទឹន្វសីហភាទ ក្នុងពួកបរិស័ទ ទើបទ្រង់ញាំងព្រហ្មក្ក ឲ្យប្រព័ត្តទៅ ។

មួយ ទៀត ព្រះតថាគត ទ្រន់ យោបញ្ជាស់តាមពិត នូវ លោក មាន ជាតុ ច្រើន ឬមានជាតុ ផ្សេង១ ត្រង់ ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ យោបច្បាស់ តាមពិត នូវ លោក មានជាតុ ច្រើន ឬមានជាតុ ផ្សេង១ នេះឯងជោ តថាគត៖ ល: បេស់ព្រះតថាគត ១ បេ ។

មួយ ទៀត ព្រះតថាគត ទ្រង់ដែលប្រាស់តាមពិត នូវអធ្យាស្រ័យ ផ្សេង ៗ គ្នា ប្រស់ពួកសត្វ ត្រង់ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ច្បាស់តាមពិត នូវអធ្យាស្រ័យ ផ្សេង ៗ គ្នា របស់ពួកសត្វ នេះឯង ជាតថាគត**ព**លៈ របស់ព្រះតថាគត ។ បេ ។

មួយ ទៀត ក្រះតឋាភាគទ្រង់ដ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវភាគនៃឥន្ទ្រិយ ទន់ខ្លីនឹងបាស់ក្វា បេស់សត្វដទៃ របស់បុគ្គលដទៃ ត្រង់ដែលក្រះថាគត ទ្រង់ដ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវភាពនៃឥន្ទ្រិយទន់ខ្លីនឹងបាស់ក្វា បេស់សត្វដទៃ របស់បុគ្គលដទៃ នេះឯង ជាតថាគតពល: របស់ក្រះតថាគត ។ បេ ។

សុត្តន្ត្រប់ដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ចុន ខេច តែ៩កេ លោខ ខែក្នុសមាធ៌សមា-បត្តីជំ សុខ្លី លេសំ វោយជំ វុឌ្ជជំ យ៩ក្រុំ បសាល់តំ យម្បី ត៩កេ លោខ ខែក្នុំ សមាបត្តីជំ សុខ្លី លេសំ វោយជំ វុឌ្ជជំ យ៩ក្រុំ បសាល់តំ ឥឧម្យី តេសាកតស្] ។ មេ ។

ចុខ ខេត្ត ន៩ភេសា អនេក្សា ចំនុំ ចុំត្រូវិក្សិ
អនុស្សាត់ សេយ្យូខីខំ ឯកខំ ជាតំ ខ្វេច ជាតំយោ ។ខេ។ ៩និ សាការំ សុខុខ្លេសំ អនុការ វិហិតំ បុត្វេរិក្សំ អនុស្សាន់ យូខ្យាំ នជាតានា អនេក្សាទំ បុត្វេរិក្សំ អនុស្សាន់ យូខ្យាំ នជាតានា អនេក្សាទំ បុត្វេរិក្សំ អនុស្សាន់ សេប់ៗខីខំ ឯកខំ ជាតំ ខ្វេច ជាតិយោ ។ បេ។ ៩ឧទ្ឋាំ

បុខ ឧត្ស ឧស្ស ខេងខេ ខ្យុំខ ឧទ្ធិស ស្រុខិខ អភ្ជុំ ស្នេខ សម្តេខ សមត្ត ឧស្សិត ឧស្ស ស្រុខិខ អភិ-ស្នេខ សម្បី ឧស្ស ខេស ខេស្ស ខេស្ស ស្រុខិខ អភិ-ក្សាខ្លួស សេស ខេស្ស ឧស្សិ ខេស្ស ស្រុខិខ អភិ-

សុត្តតូចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បជិសថ្មិទាមគ្គ

មួយ ទៀត ព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់តាមពិត ទូវសេចក្តី សៅហ្មន៍ នូវសេចក្តីផ្លូវ៨ន៍ នូវការបេញ នៃឈាន វិមោក្ខ សមាធិ និងសមាបត្តិ ត្រង់ដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់តាមពិត នូវសេច-ក្តីសៅហ្មន៍ នូវសេចក្តីផ្លូវ៨ន៍ ខ្វុវការបេញ នៃឈាន វិមោក្ខ សមាធិ និងសមាបត្តិ នេះឯង៍ជាតថាគតពល: បេស់ព្រះតថាគត ។ បេ ។

មួយ ទៀត ព្រះតថាគត ទ្រង់លើក ឃើញ នូវ ទន្ទបញ្ជក: ដែល ធ្លាប់អាស្រ័យ ហើយក្នុងកាលមុន បាន ច្រើនជាតិ គឺ ទ្រង់រលឹក ឃើញ ១ ជាតិ ខ្វះ២ ជាតិ ខ្វះ ។ បេ ។ ទ្រង់លើក ឃើញ នូវ ខន្ទបញ្ជក: ដែល ធ្លាប់អាស្រ័យ ហើយក្នុងកាលមុន បាន ច្រើនជាតិ ព្រមទាំងអាការនិង ១ខ្វេស ដោយប្រការដូច្នេះត្រង់ដែល ព្រះតថាគត ទ្រង់លើក ឃើញ នូវ ខន្ទបញ្ជក: ដែលធ្លាប់អាស្រ័យ នៅ ហើយក្នុងកាលមុន បាន ច្រើនជាតិ គឺ ទ្រង់រលឹក ឃើញ បាន ១ ជាតិ ខ្វះ ២ ជាតិ ខ្វះ ។ បេ ។ នេះឯង ជា តឋានតពល: ប្រស់ព្រះតថាគត។ បេ ។

មួយ ទៀត ព្រះតថាគត (ខុង៍ ឃើញ នូវពួកសត្វ ដែល ច្បិតនិង កើត ខ្សើង ដោយ ចក្ខុដូច ជា ទិត្ត ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទង់ បង់ នូវចក្ខុរបស់មនុស្ស ធម្មតា ត្រង់ដែល ព្រះតថាគត (ខ្ពះឃើញ ពួកសត្វ ។ បេ ។ ដោយ ចក្ខុដូច ជា ទិត្ត ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទង់បង់ នូវចក្ខុរបស់មនុស្សធម្មតា នេះឯង ជាគថាគតពល: ប្រស់ព្រះគថាគត ។ បេ ។

យុគនទូវិគ្គេ ពលកដា

ប្ទ ខ្ពុំ ត្រាក្ខា ស្សារ ខ្លែយ អភាសាវិ ខេត្រាវមន្ត ខណាមែន ខ្យះ ១៤ ១០ មក្ខា សច្ចិកាត្យ ឧបសម្បីដី វិហរស់ យម្យ៉ា ត់ជាក់នោ អាស្សាជ ១៤៣ មុខាសាវ (ខេត្រាវិមុន្ត មញ្ញាវិមុន្ត ព្រះ ព្រះ ព្រះ ខ្ញុំ ជម្មេ សយំ អភិព្រា សច្ចិកត្យា នុច-សម្បី វិហរត់ ៩៤ម្បី គេជាក្នុស្ស គេជាកត-ពល់ ហោតិ យំ ពល់ អាកម្ម ន**ថាកតោ** អា-សភណ្ឌាធំ បដ់ជាភាគិ បរិសាសុ សីហភាធំ ននតិ ត្រូវខេត្ត ខែវ គ្នេត តែមាន ឧស គ្នាគគ្**ល**នេះ ។ (១០៣) គោនគ្នេន សទ្ធាពលំ គោនគ្នេន រីរី-យពល់ គោនត្តេន ស**ភ**ពលំ គោនត្តេន ស**មាជ៌**ពល់ កោនត្តេខ មញ្ហាពល់ កោនត្តេខ ហរិពល់ កោនត្តេខ ង្គ្នប្បាល ក្រេច ខេត្ត បដ្ទឹសផ្ទានពល់ **កោន**គ្នេ គ-ជាកត្តលំ ។ អស្បទ្ធិយេ អកម្បិយដ្ឋេះ សន្ធាតលំ គោស ដៀ មភម្យ័យ ដូច វ៉ាំយពេល បមា ខេ មភម្នំ-យ ដ្នេ សភិពលំ ខុខ្ខុ ្រុ កកម្បីយ ដួន **សមា**ធិពលំ

មួយ ទៀត ព្រះតថាគតបាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយ ប្រាជាដ៏ ទត្តម
របស់ព្រះអង្គក្នុងបច្ចុប្បន្ន នូវ ចេ គោវិមុត្ត និងបញ្ជាវិមុត្តិ ដែលមិនមាន
អាសារៈ ព្រោះការអស់អាសារៈ ទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្ត ទៅ
ត្រង់ដែលព្រះតថាគត បាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយ ប្រាជាដ៏ ទត្តម របស់
ប្រះអង្គក្នុងបច្ចុប្បន្ន នូវ ចេ គោវិមុត្តិ និងបញ្ជាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសារៈ
ព្រោះការអស់អាសារៈ ទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្ត នៅ នេះឯងជា
តតថាគតពលៈ របស់ព្រះតថាគត ដែលជាពលៈ គឺព្រះតថាគតអាស្រ័យ
ហើយ ទើប ទ្រង់ប្ដេជានូវថានៈដ៏ប្រសើរ ទើប ទ្រង់បន្ទឺសីហនាទក្នុងពួក
បរិស័ទ ទើប ទ្រង់ញាំងព្រហ្មចក្រឡប្រព្រឹត្តទៅ នេះ តថាគតពលៈ ១០ ។

(១០៣) សញ្ជាពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច វិរិយពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច សមាធិពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច សមាធិពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច សមាធិពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច ហ៊ីពេល: ដោយអត្តដូចម្ដេច ហ៊ីពេល: ដោយអត្តដូចម្ដេច ស៊ីពេល: ដោយអត្តដូចម្ដេច ចិត្តប្បាពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច បដិសង្ហានពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ សញ្ជាពល: ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ សញ្ជាពល: ដោយអត្តថាមិន កម្រេក ព្រោះការណ៍មិនគួរជ្យ វីរិយពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រេក ព្រោះសេចក្ដីភ្លិល សភិពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រេក ព្រោះសេចក្ដីភ្លិល សភិពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រេក ប្រហែស សមាធិពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រេក ព្រោះសេចក្ដីភ្លិល សភិពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រេក ព្រោះសេចក្ដីភ្លិល សភិពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រេក ព្រោះសេចក្ដីភាយមាយ

សុត្តទូបិ**ដ**ពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នៅ

អុំជ្ជាយ អភាទ្បីយដ្ឋេខ ឧញ្ញាពលំ សាំយេន ទា-ប កោ អគុស លេ ជ មេ្ន សារពល់ ជុំ គ្នប្តី ទាប-កោ អគុសលេ ឧម្មេត ជុំត្ប្បូតលំ ញាណេន កាំលេសេ មដិសផ្លាត់តំ មដិសផ្លានពល់ តត្ ជាតា ជញ រាកកោ បោធ្គីតំ ការស្មេតលំ ត្ត ឧត្តិ កំញ្ចុំ ដូច្ចិ អនុវដ្ឋពល គេន ចិត្តិ សន្ន័យ្យតិតិ សខ្លាហពលំ តំ តស្ប ១៩តិតិ ចិត្ត ចិត្តស្រីតិពល់ ភេច ចិត្តិ វស់ វាត្តេត់តំ តស្បាយពល់ តេខ ចិត្តិ អន់ដ្ឋាត់តំ អន់ដ្ឋា. ជពល តោធ ខេត្ត ស្គង្គិត សម្ដេចលើ តត្ត ជាគេ ជាគេ អន់ពមាន្ទែង រូពមានៃមេហូ ឧង មា-ក្នេតិត សេក្ខពល់ **សុទ្ធ សុក្ខ**ត្តា អសេត្តាលំ នោះ អាស់ក ខណាត់ ខណាស់ពេល តំ តស្ប ងជ្ឈាត់តំ ឥឌ្គល់ អប្បទេយ្យដែន ឥជាក់តែលឆ្នំ។

ពលកយ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បជិសម្តិភាមគ្គ

ပញ္ကာဂလ: ေဆာဏអန္ဓဗာဗိဒဂ $(oldsymbol{arphi}$ ဂ ေကာ္မောင္ပြဲက ေကာ္မေတာ္ပိုဂလ $^{\circ}$ ព្រោះគ្នាសចំពោះអកុសលធម៌ដ៏លាមក ឈ្មោះថាឱ្យហ្វូពបៈព្រោះទ្វាច ចំពោះអកុសលធម៌ដ៏លាមក ឈ្មោះថាបដិសង្គានពលៈ ព្រោះពិចារណានូវ ក៍លេសដោយញាណ ឈ្មោះថាភាវនាពល: ព្រោះធម៌ទាំងឡាយដែល កើតក្នុងទីនោះមានរស់តែមួយ ឈ្មោះថាអនវដ្ឋពល: ព្រោះគេសបន្តិច ឋន្ធចមិនមានក្នុងធម៌នោះ ឈ្មោះថាសង្គាហពល: ក្រោះសង្គ្រោះចិត្ត ដោយជម៌នោះ ឈ្មោះថា១និពលៈ ក្រោះនេត្តម្ភៈអត់ធន់ជាន់ចំពោះជម្ ជាតនោះ ឈ្មោះថាបញាតិពល; ព្រោះបញាតិចិត្តដោយធម៌នោះ ឈ្មោះ ឋានិជ្ឈត្តិភាល: ព្រោះសំឡឹងមើលបិត្តដោយធម៌នោះ ឈ្មោះថាឥស្ស-យៃពល; ព្រោះញ៉ាំងចិត្តឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកំណាចដោយធម៌នោះ ឈ្មោះ ថាអធិដ្ឋានតេរ: គ្រោះអធិដ្ឋានចិត្តដោយធម៌នោះ ឈ្មោះថាសមថតលៈ ព្រោះចិត្តមានអាវម្មណ៍តែមួយ ដោយធម៌នោះ ឈ្មោះថាវិបស្សនាពល: ព្រោះពីថាវណាឃើញនូវធម៌ ដែលកើតហើយក្នុងធម៌នោះ ឈ្មោះថា សេត្តពល: ព្រោះកំពុងសិក្សាក្នុងធម៌នោះ ឈ្មោះថាអសេត្តពល: ព្រោះ ភាពនៃបុគ្គលបានសិក្សាហើយ ក្នុងធម៌នោះ ឈ្មោះថាទីណាស់ពេល: ព្រោះលេកអស់អាសវ:ហើយ ដោយធម៌នោះ ឈ្មោះថាឥទ្ធិពល: ព្រោះធម្មជាតនោះសម្រេចដល់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ត្ឋាគត្**ព**ប: ដោយអត្ថថាមានគុណ៧ប៉ម៌នេហ្ន

ចច់ ពលកថា ។

យុគតទូវិគ្គេ សុញ្ញាកហ

(២០៤) ឃារាធ្នាស់ ។ ឃាត់ សមយ កក្ក សា. រុស្តិញ រូសរស្ ឌេសរេខ មយុខត្វហ្វ៊ុមមារិស្ស ង៩ សេ មាល្ហា មាខ្យើរ ពេច ឯឧប ខេត់ត-សត្តមិ ឧបសន្តមិត្ត កក់ខ្លុំ អភិវាធេត្ត ឯកមន្តិ ជំសំខិ ។ ឯកមន្តំ ជំសំ ្នោ ទោ អយស្បា អនុស្ត្រេ ភកវត្តិ រាគនរោច សុព្យា ហេក្រោ សុព្រោ លេកោត់ ភព្តេ វុច្ចត់ កាំតាវតា ជុ ទោ ភាធ្នូ សុញ្ញោ លោកោតិ វុទ្ធតិ ។ យុសា សេខ មិស្ស មុខ្មែល មុខិច-ខែធ្នូ សុញា អន្តេស អត្តខ្លែខ វា ខេត្តិ ទោ អានន្ត សុតាំ អន្តេន វា អគ្គិលនេះ វា វូទា កុតា អន្តេច ក អត្តនិយេន ក ខត្តវិញាណ៍ សុញាំ អន្តេច ក្នុង នេះ បាន ក្នុង មួស ស្គ្រា មាន ស မေသိုင္းကစ္ မွာ ကရီးႏွ_{စ္(ေ)} မားမ်ိဳး မားမ်ိဳး မားမ်ိဳး မောင္းက စစ္း-ជាត់ ៤៩៣៩ សុខ ។ ៩៩៩ ។ មុខ មានសុខ ។

ទ ម៉ះ. យទីទំ ។

យុគឥទ្ធវគ្គ សុញាត្ឋា

[១០៤] ខ្ញុំបានស្លាប់មក យ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះមានព្រះ ភាគ (•ជ៍គជ៍នៅក្នុងវត្តដេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុង សាវត្ថិ ។ គ្រានោះ ព្រះអានខ្ទុមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គុំព្រះមានព្រះភាគ រួចគង់ក្នុងទីដីសម គួរ ។ លុះព្រះអានខ្ទមានអាយុ គង់ស៊ីបក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបបង្គ័ ទូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គជិចម្រើន ព្រះអង្គតែង ពោលថា លោកសូន្យ លោកសូន្យ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដែលព្រះអង្គ ពេលថា លោកសុន្យ តេដោយហេតុដូចមេច 🤊 មាលអានន្ទុ ជម្មជាត ដែលសុន្យចាត់ខ្លួលការត្តជារបស់ខ្លួន ក្រោះហេតុណាក្រោះហេតុនោះ ទេបតថាគតពោលថា លោកសន្យ មាលអានន្ទូចុះធម្មជា**តអ៊ីដែល**សូន្យ**ា**ក ា្ទនប្តហកវត្តជារបស់១្ខន ម្ចាល់៣នន្ទុ ចក្តហ្នឹងឯង ជាជម្មជា**ត**ស្ងួន្យូ**ហក**១្នន ឬ០ាកវត្តជារបស់១ន រូបសូន្យ ចាក១នឬចាកវត្តជារបស់១ន ចក្ខិញ្ចាណ សុន្យាតខ្លួន ឬថាតវត្តជារបស់ខ្លួន ចត្តសម្ព័ស្ស សុន្យថាតខ្លួមថាត វត្តជារបស់ខ្លួន វេទនាណា ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនទុក្ខមិនមែន

សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

តែឡើស្តា អ តែជ វា អត្ថបោនវា សាត់ សុតា ។ ទេ។ សន្ត ស្ពា ឃានំ ស្ពាំ ក់ឆ្កា ស្ពា ឧិ<u>ឋ សុតា សេ សុតា</u> កាយេ សុតោ ដោដ្តា សុញា មនោ សុពោ អត្តេរ វា អត្តរិ-យេជវា ជុឡា សុញា ម ្តេជ វា អត្ថយេជ វា ម នៅ ញា ស ស ញាំ អ ត្តេជ វា អ ត្តេ យែជ វា ម នោ-សមូស្សា សុ ពោ អត្តេជ វា អត្តជ័យជវា យម្បឹ ចូ ឧបេសត៌សារីជាដៃលា ៩៧៥ឌូ មេខ៣» ្ម ស ឧុត្តិ ជ មឧុត្តមសុទ ជ សម្បី សុញា មគ្គេច ជ មស្ថិយេខ ៤ យៈសា សេ អេខខ្ សុញា ម ទេខ ៤ អត្ថិយេខ្វា ត្រា ស្ព្រា លេកោត់ ថ្ងៃតំ ។ (၁၀៥) နားကို နားကို $^{(0)}$ နားတို့အားနားကို အိုအီးကား-មស្តាំ អក្សតាំ សគ្គណសុតាំ វិគ្គឧស្តាំ **តន**ន្តែសុញ្ញ សមុច្ឆេសុញ្ញំ ថជិប្បស្សន្ទិសុញ្ញំ **និស្សា**រសេសុញាំ អជ្ឈន្ងស្ញាំ ពហ្វុស្ញា

[•] ឱម. សុពាស្ពំ ។ • ២ ២

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

សុខក្ដី កើតឡើង ក្រោះបក្សម្ពីស្ស ជាបច្ច័យ វេទនានោះក៏សូន្យ ហក១ន ឬហក់ត្រជារបស់១ន ត្រចៀកសូន្យ ។ បេ ។ សំឡេងសូន្យ စြမ္းညန္မ ကိုမည္မန္မ မည္သူ နည္သူ နည္သည္ မွာ-ដ្ឋាៈស្នូរ ចិត្តសូន្យ បាក់ខ្លួន ឬបាក់តែថារបស់ខ្លួន ធម្មារម្មណ៍សូន្ស ហក់ខ្លួន ឬលក់ គ្គែមរបស់ខ្លួន មនៅពារាណសូន្យ ហក់ខ្លួន ឬលក់ គឺ ជារបស់១៩ មនោសម្ដីស្សសូន្យ ៣ក១៩ ឬ៣កវត្តជារបស់១៩ វេទនា ណា ជាសុទក្ខ ជាឲុក្ខក មិនមែនឲុក្ខមិនមែនសុទក្ខ កើតឡើង ក្រោះ មនោសម្ព័ស្ស ជាបច្ច័យ ៤៤នា នោះក៏សុន្យ្រាក់ខ្លួន ឬលក់តែជាវបស់ខ្លួន មាលអានន្ទ ធម្មជាតដែលសូន្យ ចាត់ខ្លួន ឬចាត់ត្រជារបស់ខ្លួន ក្រោះ ហេតុណា ព្រោះហេតុនោះ ទេបតថាគត់គោលថា លោកសូន្យ ។ (១០៤) ធម្មជាតត្រវេសូន្យ សូន្យ សង្ខាវេសូន្យ ធម្មជាតម្រៃប្រលទាំង៍សូន្យ ធម្មជាតដ្ឋិប្រសើរសូន្យ លក្ខណៈសូន្យ ធម្មជាតសន្តត់សន្តិនទាំងសូន្យ ធម្ម-ជាតសូទ្យដោយអង្គនោះធម្មជាតផ្ដាច់ផ្ដល់ទាំងសូទ្យធម្មជាតស្វបរម្យាប់ទាំង សុន្យ ជម្មាត់ពេលស បេញទាំងសុន្យ អាយតន:វាងក្នុសុន្យ អាយតន:

យុធនទូវិគ្គេ សុញ្ញាបិវា

ឧុក គេសុញាំ សភាគសុញាំ សៃភាគសុញាំ ឯស៣.
សុញាំ បរិក្សាសុញាំ បដិហាកសុញាំ បដិវេជសុញាំ
ឯកត្តេសុញាំ ជាឧត្តសុញាំ ១៤សុញាំ អធិដ្ឋានសុញាំ
បរិយោកាមានសុញាំ សម្បជានស្ប៉ បវត្តបរិយាធាធិ
សព្វសុញាតាធំ បរមដ្ឋសុញាំ ។

(၆၀၀) ကနေးမ ေၾကာ ေၾကာ့ ၅ ေႏြးကို မေနောင ក្នុង នេះ នេះ នេះ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក អ្នក្សា មន្ត្រីទី ស មេខង្សា ឯ ខេត្ត ស មិ ជិញ្ចុំ សុញា ភាយោ សុព្ញា មនោ សុព្ញា អត្តេធ ក អត្ថិយេទ កេចិច្ខេ ក្ ជុបាន ក សស្បូ-តេច ក អរិចវិណាមជម្<mark>មេខ ក ៩៩</mark> ៩គ្នា ស្គា ។ (၆၀၈) ကရာဗီ လည္တုံးလုံးက ។ ရႊဟာ လည္တွဲ့က បុណាភិសន្ទាពេ អពុ**ណាភិស**ន្ធាពេ អ នេញ្ជាភិសន្ធា-រេ បុញាភិសខ្លារ អបុ**ញាភិស**ខ្លារខេ ខ អ**េ**ខញា-ភិសន្ទារេន **ខ** សុពោ អព្**ពា**ភិសន្ទារេ ពុញាភិ-ស់ខ្លាំវេន ខ អនេញ្ជាក់ស់ខ្លាំវេន ខ សុ ព្រោ អនេ-က္ကြားနည္တို့က ဗု**က္ကြားေဆးတို့က ေ** မေၾကာက်ေဆးတို့က ေ ខ សុរុញា **៩**មេ **គុរេ**ស សង្ខាត ។

យុធន**្ធវ**គ្គ សុញ្ញាកថា

ទាងក្រៅសូន្យ អាយតន: ទាំងពីរសូន្យ ធម្មជាតមានចំណែកស្មើគ្នាទាំង សូន្យ ធម្មជាតមានចំណែកខុសគ្នាទាំងសូន្យ ការស្វែងកេសូន្យ ការកំណត់ សូន្យ ការបានចំពោះទាំងសូន្យ ការចាក់ធ្លុះសូន្យ ធម្មជាតដូចគ្នាទាំង សូន្យ ធម្មជាត ផ្សេងគ្នាទាំងសូន្យ ខត្តិសូន្យ ការអធិដ្ឋានសូន្យ ការឈាន ចុះស៊ប់សូន្យ ការបង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តិ របស់បុគ្គលអ្នកដឹងទាន់ ឈ្មោះ ថាសូន្យដ៏ក្រៃលែង ជាងធម្មជាតសូន្យទាំងពួង ។

(១០៦) ជម្មជាត់ត្រូវសូន្យ សូន្យ តើដូចម្ដេច ។ ចក្ខុសូន្យ
ដោយខ្លួនផង ដោយតែជារបស់ខ្លួនផង ដោយការទៀងផង ដោយការ
ពិតប្រាកដផង ដោយការទៀងទាត់ផង ដោយការមិនប្រែប្រលជាធម្មតា
ផង ត្រចៀកសូន្យ ។ ចេ ។ ច្រមុះសូន្យ អណ្ដាតសូន្យ កាយសូន្យ
ចិត្តសូន្យ ដោយខ្លួនផង ដោយវត្តជារបស់ខ្លួនផង ដោយការទៀងផង
ដោយការពិតប្រាកដផង ដោយការទៀងទាត់ផង ដោយការទៀងផង
ដោយការពិតប្រាកដផង ដោយការទៀងទាត់ផង ដោយការទិនប្រែប្រល
ជាធម្មតាផង នេះ ជម្មជាត់ត្រាំសូន្យ សូន្យ ។

(១០៧) សង្ខាស្សន្យ តើដូចម្ដេច ។ សង្ខារ ៣ តិបុញ្ញាភិសង្ខារ
១ អបុញ្ញាភិសង្ខារ ១ បុញ្ញាភិសង្ខារ សូន្យ ដោយ
អបុញ្ញាភិសង្ខារផង ដោយអនេញ្ញាភិសង្ខារផង ឯអបុញ្ញាភិសង្ខារសូន្យ ដោយបុញ្ញាភិសង្ខារផង ដោយអនេញ្ញាភិសង្ខារផង ឯអបុញ្ញាភិសង្ខារសូន្យ ដោយបុញ្ញាភិសង្ខារផង ដោយអនេញ្ញាភិសង្ខារផង អនេញ្ញាភិសង្ខារ សូន្យដោយបុញ្ញាភិសង្ខារផង ដោយអបុញ្ញាភិសង្ខារផង នេះ សង្ខារ ៣។

សុត្តន្តប់ដកេ १९ភនិកាយស្ស ដើសថ្មីទាមគ្នោ

អប់ (⁰) នយា ស់ខ្ញុំ។ កាយស់ខ្ញុំ ។ វិទឹ-ស់ខ្ញុំ ។ ខិត្តសំខ្ញុំ ។ កាយស់ខ្ញុំ ។ វិទឹស់ខ្ញុំ ។ ឧ ខ ខិត្តសំខ្ញុំ ។ ឧ សុ ញា វិទឹស់ខ្ញុំ ។ កាយស់ខ្ញុំ -។ ឧ ខ ខិត្តសំខ្ញុំ ។ ឧ សុ ញោ ខិត្តសំខ្ញុំ ។ កាយ-សំខ្ញុំ ។ ឧ វិទឹស់ខ្ញុំ ។ ឧ សុ ញោ ឧ សុ ញោ ៩ ៩ នយោ សំខ្ញុំ ។ ។

អបប្រចំ(២) នយោ សង្ខាក អតីតា សង្ខាក អ ភាកតា សង្ខាក បច្ចុប្បញ្ញ សង្ខាក អតីតា សង្ខា-ក អភាកតេហ៍ ខ បច្ចុប្បញ្ញ សង្ខាក អតីតា សង្ខា-ក អភាកតេហ៍ ខ បច្ចុប្បញ្ញ ខ សង្ខាប់ហ៍ សុញា អភាកតា សង្ខាក អតីតេហ៍ ខ បច្ចុប្បញ្ញហ៍ ខ សង្ខាប់ហ៍ សុញា បច្ចុប្បញ្ជា សង្ខាក់ អតីតេហ៍ ខ អភាកតេហ៍ ខ សង្ខាប់ហំ សុញា ៩ ខេ សយោ សង្ខាក់ ៩ឧ សង្ខាប់ហំ សុញា ៩ ខេ សយោ សង្ខាក់ ៩ឧ សង្ខាប់ហំ សុញា ៩ ខេ សយោ

(೧០៨) គេតមំ វិមរិណាមអុញ្ញំ ។ ជាតំ រូបំ សភាប់ឧ សុញ្ញំ វិគត៌ រូបំ វិបរិណតញ្ជេះ សុញ្ញូ ញុ
ជាតា ប់ឧ៣ សភាប់ឧ សុញ្ញា វិគតា ប់ឧ៣
វិបរិណតា (២៤ សុញ្ញា ២ ជាតា សញ្ញា^(៣)

o 🖢 🤋. អប្សាហ្វិ ។ ៣ 🤻. ជាតា សញ្ជាតិ នត្ថិ ។

សុត្តន្តបិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

សង្ខារ ៣ ដ ៃ ខៀត គឺកាយសង្ខារ ១ វិចីសង្ខារ ១ ចិត្តសង្ខារ ១ កាយសង្ខារ សូន្យ ដោយ ខែសង្ខារផង ដោយ ខិត្តសង្ខារផង វិចីសង្ខារ សូន្យ ដោយកាយសង្ខារផង ដោយ ខិត្តសង្ខារផង ខិត្តសង្ខារ សូន្យ ដោយកាយសង្ខារផង ដោយ ខែសង្ខារផង នេះ សង្ខារ ៣ ។

សង្ហារ ញ ដ ៃ ខៀត គឺ អតីតសង្ហារ ១ អភាគតសង្ហារ ១
បច្ចុប្បន្នសង្ហារ ១ អតីតសង្ហារសូន្យ ដោយអភាគតសង្ហារផង ដោយ
បច្ចុប្បន្នសង្ហារផង ឯអនាគតសង្ហារ សូន្យ ដោយអតីតសង្ហារផង
ដោយបច្ចុប្បន្នសង្ហារផង បច្ចុប្បន្នសង្ហារ សូន្យ ដោយអតីតសង្ហារផង
ដោយបច្ចុប្បន្នសង្ហារផង បច្ចុប្បន្នសង្ហារ សូន្យ ដោយអតីតសង្ហារផង
ដោយអនាគតសង្ហារផង នេះ សង្ហារញ នេះ សង្ហារសូន្យ ។

យុធនទូវិគ្គេ សុត្តាពថា

ជាតា សម្លាក ជាត់ វិញ្ញាណំ ជាត់ ខេត្តិ ។ ខេ។ ជា-តោ កកៅ សភាប់ខ សុព្ញា វិកគោ ភក្សា វិបរិ-ណាតោ ខេវ សុព្ញោ ខ ឥនិ វិបរិណាមសុព្យា ។

(២០៩) ភាតមិ អក្តសុញ្ញិ ។ អក្តមេតិ បនិ សេដួមេតិ^(១) បនិ វិសិដ្ឋមេតិ^(២) បនិ យនិនិ សព្ទសថ្ខារសម ថោ សព្ទជិញ្ជីនិស្បីក្រោ តណ្តេត្តយោ វិវាកោ និរោជោ និញ្ជានិ ឥនិ អក្តសុញ្ញិ ។

o a. សេដ្ឋំ ឯតំ ។ ៤ a វិសិជ្ជំ ឯតំ ។ ម. វិសេជ្ជមេតំ ។

យុធនទូវិគ្គ សុញ្ញាកថា

សង្គារទាំងឡាយដែលកើតហើយ វិញ្ញាណដែលកើតហើយ ចក្ខុដែល កើតហើយ ។ បេ ។ កពដែលកើតហើយ ឈ្មោះថាសូន្យ តាម សភាវៈ កពដែល**ទៅ**ប្រាសហើយ ឈ្មោះថាប្រែប្រលផង ឈ្មោះថា សូន្យផង៍ នេះ ធម្មជាត់ប្រែប្រលទាំងសូន្យ ។

(១០៩) ធម្មជាតដ៏ប្រសេស្រ្ទ ត្រដូចម្ដេច ។ ការរម្វាប់នូវ សង្ខារទាំងពួង ការលះនូវទបធិទាំងពួង ការអស់នៃតណ្តា ការប្រាស ហាកតម្រេក ការរលត់ ព្រះនិព្វាន ឯណា នុះជាបទដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ នុំ**:** ជាបទដ៏ប្រសើរ នុះជាបទដ៏វិសេស នេះឯង ធម្មជាតដ៏ប្រសើរសួន្យ ។ (១១០) លក្ខណ:សូន្យ គេដូចមេច ។ លក្ខណ: ៤ គឺពាលលក្ខណ:១ បណ្ឌិតលក្ខណ: ១ ពាលលក្ខណ: សូន្យដោយបណ្ឌិតលក្ខណ: បណ្ឌិតលក្ខណ: សុន្យដោយពាលលក្ខណ: ។ លក្ខណ:៣គ លក្ខណ: នៃការកើត ១ លក្ខណៈនៃការសូន្យ ១ លក្ខណៈនៃការប្រែប្រលេញកការ តាំង៍នៅ ១ លក្ខណ: នៃការកេត សូន្យ ដោយលក្ខណ: នៃការសូន្យផង ដោយលក្ខណៈ នៃការប្រែប្រលេចកការតាំង នៅផង ឯលក្ខណៈនៃការ សុខ្យ សូខ្យ ដោយលក្ខណ: នៃការកេត្ដង៍ ដោយលក្ខណ:នៃការ ប្រែប្រលេចកការតាំងនៅផង លក្ខណ:នៃការប្រែប្រលេចកការតាំងនៅ សុន្យ ដោយលក្ខណៈនៃការកើតផង ដោយលក្ខណៈនៃការសូន្យផង

សុត្តខ្លួចដកេ ខុទ្ចកនិកាយស្យូ ចជិសម្ពិទាមគ្នោ

សុញ្ញ រូបស្បី ឧရ ២ ខេលខ្លិវ ហ្វុ ព្រះស្សិវ ហេ ខ ငး ကိုႀကင္သြက္လည္းလာန ေၾက်ာ္ ဦးမႏွီး 'ဟ-ကန္မွာကို ဒျောင္မလည္မႈေလးေဒ ေ က်ိဳးကေႏြးခဲ့လည္မႈ-ကောင္း မေတာ့ ၂၀၈၂ ပ်ိန္ကေရန္ကေရွာက္ ရ-**ប្បាន**បត្តា យោង ខ វយ**ហ**ត្តា យោង ខ អុញាំ វេន-**ျပေး** ရေးမလောနာ္သီ နစ္႐ွာ လေက္ခံေလာင္ခဲ့ေတာင္ ខ វិតញ៩ត្បត្វាលាន ខ សុញាំ ជាមរណស្បា ႔က ကန္တီကာ္ နရီပါ အကန္တို ကေပာင္ ေကွာင္ကေတာ့ မ ណេន ខេ ភាញ ជាមរណេស្ស ឋិតញ្ជន្នល់គ្នាណ៍ ឧហ្វាឧសក្ខាណេន ខ វយលក្ខាណេន ខ សុញា ៩៩ បត្តណស្តាំ ។

ក់យ៉ាយ៉ា ខេត់រុខ្មាលេខ រួច្ចន្ទ រួម្នំមួយ នេះ ក់យ៉ា ខ នៃ ម៉ូខេត្ត នេះ ក់យ៉ោ ខ មេហេ មេខយ៉ាល ឧទ្ធខ្ចំ រួម្នៃមួយ នេះ ក់យ៉ោ ខ មេហេ មេខយ៉ាល ឧទ្ធខ្ចំ រួម្និម្តេយ នេះ ក់យ៉ោ ខ មេហេ មេខយ៉ាល ឧទ្ធខ្ចំ រួម្និម្តេយ នេះ ក្រយ៉ា ខ មេហេ មេខយ៉ាល ឧទ្ធខ្ចំ រួមនៃមួយ នេះ ក្រយ៉ា ខ មេហេ មេខយ៉ាល ឧទ្ធខ្ចំ រួមនៃមួយ នេះ ក្រយ៉ាល់ មុខម្និ

សុត្តន្តបំជាក ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

លក្ខណៈនៃការកើតនៃរូប សុន្យ ដោយលក្ខណៈ នៃការសុន្យផង ដោយ លក្ខណ: នៃការប្រែប្រលេញកការតាំងនៅផង លក្ខណ:នៃការសូន្យ នៃរុប សូន្យ ដោយលក្ខណៈ នៃការកើតផង ដោយលក្ខណៈនៃការប្រែ ប្រលេញកការតាំងនៅផង លក្ខណៈនៃការប្រែប្រល **ហក**ការតាំងនៅ នៃរូប សូន្យ ដោយលក្ខណៈនៃការកើតផង ដោយលក្ខណៈនៃការ សុន្យផង៍ លក្ខណៈនៃការកើតនៃវេទនា សញ្ញា សង្ខាវ វិញាណ ញ ចត្ ។ បេ។ នៃជ៣មរណៈ សុន្យ ដោយលក្ខណៈនៃការសូន្យ ផង៍ ដោយលក្ខណៈនៃការប្រែប្រលាកការតាំងនៅផង លក្ខណៈនៃ ការសូន្យនៃជ៣មរណៈ សូន្យ ដោយលក្ខណៈ នៃការកើតផង៍ ដោយ លក្ខណៈនៃការប្រែប្រលហកការតាំងនៅផង លក្ខណៈនៃការប្រែប្រល ហកការតាំង នៅ នៃជរាមណៈ សូន្យ ដោយលក្ខណៈនៃការកើតផង ដោយលក្ខណ:នៃការេសូខ្យង់ង នេះ លក្ខណ:សូខ្យ ។

(• • •) ជម្មជាកសត្តត់សត្តិនទាំងសូន្យ តើដូបម្ដេច ។ កាមច្ជន្ទះ គេសត្តត់សត្តិនផង សូន្យផង ដោយនេត្តថ្ម: ព្យាបាទ គេសត្តត់សត្តិន ផង សូន្យផង ដោយអព្យាបាទ ជីនមិទ្ធ គេសត្តត់សត្តិនផង សូន្យផង ដោយអាលោកសញ្ញា ទទួច្ច: គេសត្តត់សត្តិនផង សូន្យផងដោយការមិន វាយមាយ វិចិកិច្ចា គេសត្តត់សត្តិនផង សូន្យផង ដោយការកំណត់នូវធម៌

យុគនទូវិគ្គេ សុត្តាកថា

ញា ឈោន អវិជ្ជា វិក្ខាទ្ធិតា ខេវ សុញា ខ ខាមុ ជ្ជេន អវត់ វិក្ខាទិតា ខេវ សុញា ខ ១បេ១ អវេទានូម-ក្មេន សព្វក្តិលេសា វិក្ខាទិតា ខេវ សុញា ខ ៩នំ វិក្ខាមនុស្សា ១

(೧೧೬) ភេឌម៉ នេះដ្តែកញ្ញា ។ នេះក្នុម្មេច ភាមត្តស្តេញ អាសេកកកញ្ញាយ ជំនម់ខ្ញុំ នេះដ្តេកញ្ញា មព្យាទានេះ ព្យាទានោះ ននៈ
ដុំកញ្ញា អាសេកកកញ្ញាយ ជំនម់ខ្ញុំ នេះដ្តេកញ្ញា នម្មវត្តានេះ វិទិក្សិញ្ញា នម្បវត្តានេះ វិទិក្សិញ្ញា នម្បវត្តានេះ វិទិក្សិញ្ញា នម្បវត្តានេះ វិទិក្សិញ្ញា នម្បវត្តានេះ វិទិក្សិញ្ញា នេះជ្ជវត្តានេះ វិទិក្សិញ្ញា នេះជ្ជវត្តានេះជ្ជវត្តានេះជ្ជវត្តិនេះជ្ជវត្តិនេះជ្ជវត្តិនេះជ្ជវត្តិនេះជា និទិក្សិញ្ញា នេះជ្ជវត្តិនេះជា និទិក្សិញ្ញា នេះជ្ជវត្តិនេះជា និទិក្សិញ្ញា ។ នេះជ្ជវត្តិនេះជា និទិក្សិស្ញា ។ នេះជ្ជវត្តិនេះជា និទិក្សិស្ញា ។ នេះជ្ជវត្តិនេះជា និទិក្សិស្ញា ។ នេះជ្ជវត្តិនេះជា និទិក្សិស្ញា ។ នេះជា នេះជា នេះជា នេះជា និទិក្សិស្ញា ។ នេះជា និទិក្សិស្ញា ។ នេះជា នេះ

(១០៣) កានមំ សមុច្ជេនសុញ្ញំ ។ នេត្តម្អេច កាមច្ចន្ទោ សមុច្ចិញ្ញេ ថៅ សុញ្ញោ ច អព្យ-ទានេច ព្យាសានោ សមុច្ចិញ្ញា ថៅ សុញ្ញោ ច អាហេកសញ្ញាយ ដឹនម់ន្ធំ សមុច្ជិញ្ញាៅ សុញ្ញា អាំគ្នោចេន ជុំនុំថ្នំ សមុច្ជិញ្ញាៅ សុញ្ញា សុញ្ញា អាំគ្នោចេន ជុំនុំថ្នំ សមុច្ជិញ្ញាៅ សុញ្ញា អវិជ្ជា គេសង្កត់សង្កិនផង សូន្យផង ដោយញាណ អវតិ (សេចក្ដី មិនត្រេកអរ) គេសង្កត់សង្គិនផង សូន្យផង ដោយជាមុជ្ជៈ និវរណៈ គេសង្កត់សង្គិនផង សូន្យផង ដោយបឋមដ្ឋាន ។ បេ ។ កិលេស ទាំងអស់ គេសង្កត់សង្គិនផង សូន្យផង ដោយអរហត្តមគ្គ នេះ ធម្មជាតសង្កត់សង្គិនទាំងសូន្យ ។

(១១៤) ធម្មជាតសុន្យដោយអង្គនោះ តើដូចម្ដេច ។ កាមច្ជូន្រុះ
សុន្យដោយអង្គនោះ គឺដោយនេត្តម្: ព្យាបាទ សុន្យដោយអង្គនោះ គឺ
ដោយអព្យាបាទ ថីនមិទ្ធ សុន្យដោយអង្គនោះ គឺដោយអាលោកស.

ញា ១៤០០: សុន្យដោយអង្គនោះ គឺដោយការមិនរាយមាយ វិចិតិហ្គា
សុន្យដោយអង្គនោះ គឺដោយការកំណត់ខ្លាំធមិ អវិជ្ជា សុន្យដោយអង្គ
នោះ គឺដោយញាណ អវតិ សុន្យដោយអង្គនោះ គឺដោយបឋមដ្ឋាន ។ បេ។ ការ
ប្រកាន់មាំដោយសំយោគ សុន្យដោយអង្គនោះ គឺដោយវិដ្ដនានុបស្សតា
នេះ ធម្មជាតសុន្យដោយអង្គនោះ ។

(១๑๓) ធម្មជាតផ្ដាប់ផ្ដិលទាំងសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ កាមច្នន្ទ: គេផ្ដាប់ផ្ដិលផង សូន្យផង ដោយនេត្តម្ម ព្យាបាទ គេផ្ដាប់ផ្ដិលផង សូន្យ ផង ដោយអព្យាបាទ ថីនមិទ្ធ គេផ្ដាប់ផ្ដិលផង សូន្យផង ដោយអា-លោកសញ្ញា ទទួច: គេផ្ដាប់ផ្ដិលផង សូន្យផង ដោយការមិន៣យមាយ

សុត្តនូចិដិកេ 🥞 ទួកនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្នោ

ឧត្តវត្តោ នេះ ខែតំ តិ តិ សមុខ្មិញ ខេត្ត សុញ្ញា ខ ញា លោះ អេឌ្ជា សមុខ្មិញ ខេត្ត សុញ្ញា ខ ១១៩ ខ្លែង អាតិ សមុខ្មិញ ខេត្ត សុញ្ញា ខ ១៤១១ អាហេត្ត-មក្តេង សពុទ្ធិល្ខា ខេត្ត សុញ្ញា ខ ១៤១១ អាហេត្ត-មក្តេង សពុទ្ធិល្ខា សេត្តិល្ខា ខេត្ត សុញ្ញា ខ ឥនិ សមុខ្មែសុញ្ញា ១

សុត្តនូចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ ថជិសច្ឆិភាមគ្គ

វិចិតិក្ខា គេផ្ដាច់ផ្ដិលផង សូទ្យផង ដោយការកំណត់ទូវធមិ អវិជ្ជា គេ ផ្ដាច់ផ្ដិលផង សូទ្យផង ដោយញា ណ អគេ គេផ្ដាច់ផ្ដិលផង សូទ្យ ផង ដោយជាមុជ្ជៈ នីវេណៈទាំងឡាយ គេផ្ដាច់ផ្ដិលផង សូទ្យផង ដោយបឋមជ្ជាន ។ បេ ។ កិលេសទាំងអស់ គេផ្ដាច់ផ្ដិលផង សូទ្យ ផង ដោយអរហត្ដមគ្គ នេះ ឧទ្ធជាត្ដៅច់**ផ្ដិលទាំង**សូទ្យ ។

(១១៤) ឧម្មជាត់ស្ងប់ទ្វោប់ទាំង់ស្ងឺខ្យ តើដូចម្ដេច ។ តាម

ច្ជន្ទុះ ស្ងប់ទ្វោប់ដង សូខ្យដង ដោយនេត្តម្មៈ ព្យាបាទ សូប់ទ្វោប់
ដង សូខ្យដង ដោយអភាព្រា ចិនមិច្ច សូប់ទ្វោប់ដង សូខ្យដង
ដោយអាលោកសញ្ញា ១៤០: សូប់ទ្យាប់ដង សូខ្យដង ដោយការមិន

បាយមាយ បិចិកិច្ចា សូប់ទ្វោប់ដង សូខ្យដង ដោយការគំណត់ខ្លុវជមិ

អាជ្ជា សូប់ទ្វោប់ផង សូខ្យដង ដោយញាណ អរតិ សូប់ទ្វោប់ជង

សូខ្យដង ដោយបាមដូ: ពួកនីវេណៈ សូប់ទ្វោប់ជង សូខ្យដង ដោយ

បឋមជ្ឈាន ១០០១ គិលេសទាំងអស់ សូប់ទ្វាប់ផង សូខ្យដង ដោយ

អហេត្តមគ្គ នេះ ឧម្មជាត់សូប់ទ្វាប់ទាំង់សូខ្យ ។

យុគនទូវគ្គេ សុញាក្រា

(០០៥) ភាពម និស្សាសេសុត្ត ។ នេត្តម្មេន ខេត្ត ទៀត នេះ និស្សា ដោយ ខេត្ត អា-ស្រែយ្ណាយ ជួចគ្នំ ចូមដែលវៃ មាយលំ ម-រុទ្ធភូទ្ធា ខ្ទុស្សីឌា ខេត្ត សង់ ខេត្ត ជា ចំសុរ្ស ខេ សុតា ខ សមុជ្លេ អាត់ ចំសុរ្-ដា ខេរ សុញា ខ ១ឋមជ្ជាខេត ធំពេណ ធំស**្ប**-៩។ ខេដ្ឋ ស្ពារ ខ ១ ខេ ១ អ មា ត្រា ខេង សព្វភិក្ លេករា និក្សាជា ខេត្តសុំ ១៣ ខេត្ត និក្សាលេករុញ ។ (೧೧៦) កាត់ម អជ្ឈត់ក្រា ។ អជ្ឃត់ ចក្ សុញា អត្តេស ក អត្តិយេធ ក ធិច្ចេស ក ដុឋន ក្នុង ប្រជាធន្លាយ មន្ត្រី ក្នុង ប្រជាធិន្ត្ កោត់ ភាព ។បេ។ អដ្ឋតំ ឃាន់ ភាព អ-ជាតិ ជិវ សុណា អជាតិ កាលោ សុណា អជាតិ មនោ សុខោរ អង្គេធ ជ អគ្គិលេខ ជ ជុំខ្លេ ជ ជំពុន ឬ មានត្រេះ ប្រ មន្ត្រីហោមពិតេខ ប្ ឥ<mark>ឌី អជាត្រ</mark>ក្រាញ ។

យុគនទូវិគ្គ សុញ្ញាកថា

(១១៤) ធម្មជាតរលាស់ចេញទាំងសូន្យ តើដូចម្ដេច ។

តាមក្ខន្ទ: គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយនេក្ខម្ម: ព្យាធ្នាទ
គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយអព្យាធ្នាទ ថីនមិទ្ធ គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយអព្យាធ្នាទ ចីនមិទ្ធ គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយអាលោកសញ្ញា ទទ្ធច្ច: គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយអាម៉េនកយមាយ វិចិកិច្ចា គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយការមិនកយមាយ វិចិកិច្ចា គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយការកំណត់នូវធមិ អវិជ្ជា គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយធ្នាជ្ន ពួក នីវិរណ: គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយធ្នមជ្ជ: ពួក នីវិរណ: គេរលាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយបឋមជ្ជាន ។ បេ ។

កិលេសទាំងអស់ គេរបាស់ចេញផង សូន្យផង ដោយអរហត្តមគ្គ នេះ ធម្មជាតរលាស់ចេញទាំងសូន្យ ។

(១១៦) អាយតន: វាង៍ក្នុងសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ បក្ខុវាង៍ក្នុង សូន្ធ ដោយខ្លួនផង ដោយត្រជារបស់ខ្លួនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀន ព្យុវាជាធម្មតា ផង ត្រចៀត វាង៍ក្នុង សូន្ធ ។ បេ ។ ច្រមុះ វាង៍ក្នុង សូន្យ អណ្ដាត វាង៍ក្នុង សូន្យ កាយវាង៍ក្នុង សូន្យ ចិត្ត វាង៍ក្នុង សូន្យ ដោយខ្លួន ផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀនផង ដោយការទៀន ទេដង់ ដោយការទៀន ទាត់ផង នេះ យោការទៀន ទាត់ផង នេះ មាយការទៀន ទាត់ផង នេះ មាយតន: វាង៍ក្នុងសូន្យ ។

សុគ្គខ្ពប់ដីកេ ខុទ្ទក់និកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(០០៧) កានេះមិ ពេញ និង ក្រុញ ។ ឧស្សា និង និង មាន ក្រុស ក្រុស មាន ក

(០០៨) ភាគមំ ឧ្ភ តោសុញា ។ យញ្ អជ្ឈូ-န်း ငက္လ် $^{(\bullet)}$ ເພ င ရတ်နှာ န္တာ ဒုက္ထ(က န်း $^{(b)}$) ស្សា មុខេត្ត ក្នុង ស្នេច ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង សស្បៈខេច ។ មរុច្សហាគេខៈគេច ។ ៣ឃំ មឌ្ឃឹង សោត្សលេខ សស់ខ្លា សខ្លា ។ មេ១ យញ្ អជ**្ឈ**-ရှိ ဟာဒိ ဟာ ေ ၈တ်အေ့ ကန္ဘာ ဟာ ေ မင့္ကြံရွိ မိ-ក្នុ យេ ខ ពម៌ាទ្ធា រ**សា** យោ ខ អជ្ឈត្តិ កាលោ លេខ ឧស្សា ដោដ្ឋិ្យ លោ ខ អដ្ឃិត្តិ មនោ យេ ច ពហិទ្ធា ឧម្មា ឧកយេតោ តំ កុំព្រាំ អត្តេធ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក

១ ម. បក្ខុ ។ ៤ ទី.ម. ខ្វាយមេតំ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ចកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

(១១៧) អាយតនៈភាធិក្រៅសូន្យ តើដូបម្ដេច ។ រូបភាធិ ក្រៅ សូន្យ ។ បេ ។ ធមា្មម្មណ៍ ភាធិក្រៅ សូន្យ ដោយ១នផង ដោយវត្តជារបស់១នផង ដោយការទៀធផង ដោយការឋិត្តថេរផង ដោយ ការទៀធទាត់ផង ដោយការមិនប្រែប្រហ្វជាធម្មតាផង នេះ អាយតនៈ ភាសក្តៅសូន្យ ។

(១១៤) តាយតនៈទាំងពីរសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ ចក្ដុនាងក្នុងណា
និងរូបនាងក្រៅណា ធម្មជាតទាំងពីរនោះ សូន្យ ដោយខ្លួនផង
ដោយវត្តជារបស់ខ្លួនផង ដោយការទៀងផង ដោយការបិតថេរផង
ដោយការទៀងទាត់ផង ដោយការមិនប្រែប្រួលជាធម្មតាផង ត្រចៀក
នាងក្នុងណា និងសំឡេងនាងក្រៅណា ។ បេ ។ ច្រមុះនាងក្នុងណា
និងក្នុំននាងក្រៅណា អណ្ដាតខាងក្នុងណា និងរសខាងក្រៅណា កាយ
នាងក្នុងណា និងដោដ្ឋៗ ខាងក្រៅណា ចិត្តខាងក្នុងណា និងធម្មារម្មណ៍
នាងក្នុងណា និងដោដ្ឋៗ ខាងក្រៅណា ចិត្តខាងក្នុងណា និងធម្មារម្មណ៍
នាងក្នុងណា និងដោដ្ឋៗ ខាងក្រៅណា ចិត្តខាងក្នុងណា និងធម្មារម្មណ៍
នាងក្រៅណា ធម្មជាតទាំងពីរនោះ សូន្យដោយខ្លួនផង ដោយវត្តជា
របស់ខ្លួនផង ដោយការទៀងផង ដោយការបិតថេរជង ដោយការទៀង
ទាត់ផង ដោយការទិនប្រែប្រួលជាធម្មតាផង នេះតាយតនៈទាំងពីរសូន្យ។

យុគសទូវិគ្គេ សុញ្ញាកថា

(១០៩) ភេតមំ សភាគសុញំ ។ ១ អជ្ឈត្តិការ នៃ អាយតខាន់ សភាគាន់ ១៩ សុញានិ ១ ១ ៣-ទាំ១នៃ អាយតខាន់ សភាគាន់ ១៩ សុញានិ ១ ១ វិញ្ញាណភាយា សភាគា ១៩ សុញា ១ ១ ៩ស្បាសាយា សភាគា ១៩ សុញា ១ ១ ៩ស្បាសាយា សភាគា ១៩ សុញា ១ ១ វេនសា-គោយ សភាគា ១៩ សុញា ១ ១ ខេតខា ភាយា សភាគា ១៩ សុញា ១ ១ ខេតខា ភាយា

(១២០) គេតមំ វិសភាគសុញ្ញំ ។ ន អង្ឈត់គោន៍ អយតលន៍ នហ៍ ៣ហ៍រយៈ យេស៍ វិសភាគាន៍ មេវ សុញ្ញាន៍ ខ ន ៣ហ៍រយៈ នលន៍ នហ៍
វិញ្ញាណគា យេស៍ វិសភាគន៍ មេវ សុញ្ញាន៍ ខ ន
វិញ្ញាណគា យេស៍ វិសភាគន៍ មេវ សុញ្ញាន៍ ខ ន
វិញ្ញាណគា យេស៍ នស្ស្រាយេស៍ វិសភាគា មេវ
សុញ្ញា ខ ន នស្ស្រាយ នហ៍ វេនយៈ តាយេស៍
វិសភាគា មេវ សុញ្ញា ខ ន វេនយៈ តាយេស៍
វិសភាគា មេវ សុញ្ញា ខ ន វេនយៈ តាយេស៍
វិសភាគា មេវ សុញ្ញា ខ ន វេនយៈ តាយេស៍
វិសភាគា មេវ សុញ្ញា ខ ន
សញ្ញា គា យេស៍ វិសភាគា មេវ សុញ្ញា ខ ន

យុគស្ទវគ្គ សុញ្ញាកថា

(១១៩) ឧម្មជាតមានចំណែក ស្មើត្តា ទាំងសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ អាយតន: ១១ និក្ខុន៍ ៦ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ អាយតន: ១១ និក្ខេន៍ ៦ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃវិញ្ញាណ ៦ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃផស្ស: ៦ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃវេទនា ៦ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃវេទនា ៦ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃវេទនា ៦ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃ ស្មុធ្នាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃ ព្យាធានា ២ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃ ព្យាធានា ២ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ ពួក នៃ ព្យាធានា ២ មានចំណែក ស្មើត្តាផង៍ សូន្យផង៍ នេះ ពម្មជាតមាន ចំណែក ស្មើត្តាទាំងសូន្យ ។

(១៤០) ជម្មាតមានចំណែកខុសគ្នា ពិងសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ អាយតន: ខាងក្នុង ៦ មានចំណែកខុសគ្នា ពីអាយតន:ខាងក្រៅ ៦ ជង សូន្យូផង អាយតន:ខាងក្រៅ ៦ មានចំណែកខុសគ្នា ពីពួកនៃ វិញ្ញាណ ៦ ផង សូន្យូផង ពួកនៃវិញ្ញាណ ៦ មានចំណែកខុសគ្នា ពីពួក នៃផស្ស: ៦ ផង សូន្យូផង ពួកនៃផស្ស: ៦ មានចំណែកខុសគ្នា ពីពួក នៃវេទនា ៦ ផង សូន្យូផង ពួកនៃវេទនា ៦ មានចំណែកខុសគ្នាពីពួកនៃ វិទ្យា ៦ ផង សូន្យូផង ពួកនៃវេទនា ៦ មានចំណែកខុសគ្នាពីពួកនៃ សញ្ជា ៦ មានចំណែកខុសគ្នាពីពួកនៃ សញ្ជា ៦ ផង សូន្យូផង ពួកនៃសញ្ជា ៦ មានចំណែកខុសគ្នាពីពួកនៃ សញ្ជា ៦ ផង សូន្យូផង ពួកនៃសញ្ជា ៦ មានចំណែកខុសគ្នាពីពួកនៃ សញ្ជា ៦ ផង សូន្យូផង ពួកនៃសញ្ជា ៦ មានចំណែកខុសគ្នាពីពួកនៃ

ហសុញ ំ។

សុត្តន្ត្របិជពេ ខុទ្ទកនិកាយសុទ្ធ បដិសម្តិទាមគ្នោ

(២៤០) ភាតមិ រាសសាសុតា ។ ខេត្តម្រស-ស ភាមច្ចផ្ទេ សុញា អព្យទា នេះសាលា ព្យទា. នេះ សុញា អាលោកសញ្ជេសនា ដូនគំន្វេ សុ-ញា អាំក្តេច្រសលា ជូន្ធី ច្នេះ សុញា ជម្បង្គារេស-သာ ဦးေက်ာင္လာယ မရက္ကာ ကားေလေနသ မႈတ္ဆိုက សុញា ទាមុដ្លេសភា អវត្សា សុញា បឋមជ**្ជា នេ**-ស្នា ខ្មុំព្រោស សុញា ១មេ១ មរសេខ្មុំ ខេត្តស្នា សព្ទា្ណិលសេហ សុញា ៩៩ ឯស៣សុញា ។ (៩៩៩) ភាគម បក្ដែលសញ្ញំ ។ ខេង្គមព្រះយោ ស្មានដូច្នេះ សុ ញោ អព្យាទានបរិក្ខយោ ព្យាទា នេះ សុញ្ញោ អហេតុសញាចរិក្តុហោ ខ្លឺនទំន្លេ សុញ្ញោ អរិក្ខេចចក្ដែល ឧទិខេ្ម មាយោ ឧតិរុម្ម ខេចម្ដ **ေကာ** ဒီစီကြဲရွာလ လုံးက္ဆာ ကွာလစ**်ငွ**ေတာ မဒီတ္ဆလ សុ ត្តោ ទាមជួបក្ដែល អាន័យ សុ ត្តោ បឋមជ្ឈា. នមរិក្តុយោ ជីវេ ្រសា មា ស្ត្រ ។ មេ ។ មេ ត្តមក្នុ-មវិត្តហោ សត្វក្តាលេសេម៉ា សុព្រោ ឥនិ មវិត្ត-

សុត្តនូចិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិកាមគ្គ

(១៤១) ការស្វែងរកសូន្យ តិដូចម្ដេច ។ ការស្វែងរកនេត្តម្ម:
សូន្យដោយកាមច្ជូន្ទ: ការស្វែងរកអព្យា ជា ទ សូន្យដោយព្យា ជា ទ ការស្វែងរកអាលោកសញ្ញា សូន្យដោយថីនមិទ្ធ ការស្វែងរកសេចក្ដី មិនរាយមាយ សូន្យ ដោយទទួច្ច: ការស្វែងរកសេចក្ដីកំណត់ទូវធមិ សូន្យដោយវិចិតិច្ចា ការស្វែងរកញាណ សូន្យដោយអវិជ្ជា ការស្វែងរកពាម្ជៈ សូន្យដោយអវិជ្ជា ការស្វែងរកពាម្ជៈ សូន្យដោយអវិជ្ជា ការស្វែងរកពាម្ជៈ សូន្យដោយអវិជ្ជា សូន្យដោយ នីវៃណ: ។ បេ ។ ការស្វែងរកអហេត្តមគ្គ សូន្យដោយកំលេសទាំង អស់ នេះ ការស្វែងរកសូន្យ ។

(១៤៤) ការកំណត់សូន្យ តើដូចថ្លេច ។ ការកំណត់នូវនេត្តម្ម:
សូន្យដោយកាមច្ជន្ទ: ការកំណត់នូវអព្យាបាទ សូន្យដោយព្យាបាទ
ការកំណត់នូវអាលោកសញ្ញា សូន្យដោយថីនមិទ្ធ ការកំណត់នូវសេចក្ដី
មិនពយមាយ សូន្យដោយ«ទូច្ច: ការកំណត់នូវសេចក្ដីកំណត់នូវធមិ
សូន្យដោយវិចិតិច្ចា ការកំណត់នូវញ្ញាណ សូន្យដោយអវិជ្ជា ការកំណត់នូវបាមុជ្ជ: សូន្យដោយអវតិ ការកំណត់នូវបឋមជ្ឈាន សូន្យដោយ
ពួកនីវេណ: ។ បេ ។ ការកំណត់នូវអហេត្តមគ្គ សូន្យដោយកិលេស
ទាំង៍អស់ នេះ ការកំណត់សូន្យ ។

យុគសទូវគ្គេ សុញាកថា

យុធនទូវគ្គ សុព្វាកថា

(១៤៣) ការបានចំពោះសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ ការបានចំពោះ
នូវនេត្តម្ម: សូន្យដោយកាមច្ជន្ទ: ការបានចំពោះនូវអព្យាបាទ សូន្ស
ដោយព្យាបាទ ការបានចំពោះនូវអាលោកសញ្ញា សូន្យដោយជីនមិទ្ធ:
ការបានចំពោះនូវសេចក្ដីមិនពយមាយ សូន្យដោយជនមិទ្ធ:
កោះនូវសេចក្ដីកំណត់នូវធមិ សូន្យ ដោយវិចិតិច្នា ការបានចំពោះនូវ
ញាណ សូន្យដោយអវិជ្ជា ការបានចំពោះនូវជាមុជ្ជ: សូន្យដោយអវតិ
ការបានចំពោះនូវបឋមជ្ឈាន សូន្យដោយពួកនីវែណ; ។បេ។ ការ
បានចំពោះនូវអហេត្តមគ្គ សូន្យដោយកិលេសទាំងអស់ នេះ ការបាន
ចំពោះសូន្យ ។

(១៤៤) ការេហត់ចុះសូន្យ តើដូចម្ដេច ។ ការេហត់ធ្ងះនូវនេត្តម្ម:
សូន្យដោយកាមច្ជន្ង: ការេហត់ធ្ងះនូវអព្យាបាទ សូន្យដោយព្យាបាទ
ការេហត់ធ្ងះនូវអាលោកសញ្ញា សូន្យ ដោយថីនមិទ្ធ: ការេហត់ធ្ងះនូវ
សេចក្ដីមិនរាយមាយ សូន្យដោយទទ្ធច្ច: ការេហត់ធ្ងះនូវសេចក្ដីកំណត់
នូវធម៌ សូន្យដោយវិចតិច្ចា ការេហត់ធ្ងះនូវញាណ សូន្យដោយអាវិជ្ជា
ការេហត់ធ្ងះនូវបាមជ្ជ: សូន្យដោយអរតិ ការេហត់ធ្ងះនូវបឋមជ្ជាន សូន្យ
ដោយនីវេណ: ។ បេ ។ ការេហត់ធ្ងះនូវអហេត្តមគ្គ សូន្យដោយកំលេស
ទាំងអស់ នេះ ការេហត់ធ្ងះសូន្យ ។

(១៤៤) ភាតម រាក្សសុញា ១១៩ភូសុញា ១ ភា-ន_{្ទេស} សមស្ត ទេស្តិត ក្នុង ខេង្តិត្រង ខេង តែយ ភោមៗ ខេត្ត សុខា ព្រទ នោ ភានត្តិ ម-၅၀၀) အေးသီး မရောက ေၾကးဆို ေျခေလးေကာ ေရးျပာ-នេះ ស្ត្រាំ ដូចគ្ន់ សន្ន សល្ខេស ឃា ឯកន្តែ អា. លានត្ត វិចិត្តិថ្នា សានត្ត អវិជ្ជា សានត្ត អវត្តិ សា នេត្តំ នៃវេណា ខានត្តំ $^{(0)}$ បឋមជុំ $^{\circ}$ នៃ ឯកគ្គំ បឋម-ជាព្រះមាន ខេត្តបា នេះ ព្រះបាស មា ១ ខេត សព្តាលេស នានតំ អរហត្តព្រា ឯកតំ អរ-**ហ**ត្ថមក្រុកត្តិ ខេត្តយ**តោ ស**ព្វក្តិលេសេហ៍ សុ-តំ ៩៩ ឯកឥសា ជាឧត្សាញ់ ។ ញ ៩៩ ឯកឥសាញ់ ភាពតារញ

វថ្ងៃ មួន សញ្ញា ខុម្មាំទាន១ខ្លុំ រួចឆ្នូចិញ មួយ មេលាយសញ្ញា មួនគ្នៃ មួយ មួយ មួយ មេលាយសញ្ញា មេរាសនេទ មួយ ប្រទេស មួយ មេន្ត្រី មួយ មេរាសនេទ មួយ ប្រទេស មួយ (០៤៦) យនត្ត ១ខ្លឹមឈ្លើ ។ ខេយ្គិត១ខ្លែ យា-

[•] ម. ឧទ្ធច្ចំ សានត្តំ អរិក្ខេណ ឯកត្តំ អរិក្ខេហែកត្តំ បេតយៈគោ ឧទ្ធក្ខេស សុញាំ វិបិកិច្ចា សានត្តំ ធម្មវវត្ថានំ ឯកត្តំ ធម្មវវត្ថានេកត្តំ បេតយៈ វិបិកិច្ចាយ សុញាំ អវិជ្ជា សានត្តំ ញាណំ ឯកត្តំ ញាណេកត្តំ បេះយៈគោ អវិជ្ជាយ សុញ្ញាំ អរតិសានត្តំ បាមេរដ្ឋំ ឯកត្តំ ប មេដ្ជេកត្តំ បេតយៈគោ អរតិយា សុញ្ញាំ នីវរណា សានត្តត្តិ បទានុក្កមោ ។

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

(១៤៤) ជម្មាតជូបគាសូន្យ ជម្មាតផ្សេងគាសូន្យ តេដ្ឋប មេប ។ កាមបន្ទុះ ជាសភាពផ្សេងគា នេត្ម: ជា**សភា**ពដ្ឋគ្នា នេត្ម: ជាសភាពដូចគា សូន្យដោយកាមចូន: របស់បុគ្គលកាលគត ព្យាហ្ ពេលកាព ផ្សេងគ្នា អព្យាហ្ម ជាសភាពដូចគ្នា អព្យាហ្មទ ជាសភាពដូចគ្នា សូន្យដោយព្យាធា្ធ របស់បុគ្គលកាលគិត ថ្មីនមិទ្ធ ជាសភាពផ្សេងគា អាលោកសញ្ហា ជាសភាពដូចគា អា**លោកសញ្ហា** ញ ជាសភាពដូចគ្នា សូន្យដោយថីនមិទ្ធ របស់បុគ្គលកាលគិត ទទ្ធច្ច: ជា សភាពផ្សេងគ្នា វិចិតិច្ចា ជាសភាពផ្សេងគ្នា អវិជ្ជា ជាសភាពផ្សេងគ្នា អរតិ ជាសភាពផ្សេងគ្នា ពួកនៅវណ: ជាសភាពផ្សេងគ្នា បឋមជ្ឈាន ជាសភាពដូចគា បឋមជ្ឈាន ជាសភាពដូចគ្នា សូខ្យូដោយពួកនៅវណ: វបស់បុគ្គលកាលគិត ។ បេ ។ កំលេសទាំងអស់ ដាសភាព ផ្សេងគ្នា អរហត្តមគ្គ ជាសភាពដូចគា អរហត្តមគ្គ ជាសភាពដូចគា សូន្យដោយ កិលេសទាំងអស់ របស់បុគ្គលកាលគិក នេះ ធម្មជាតដ្ចគ្នាសូន្យ ជម្មជាត់ផ្សេងគ្នាសូន្យ ។

(១៤៦) ១ន្តិ សុន្យ តើដូចម្ដេច ។ ១ន្តិ ក្នុងនេត្តម្ម: សុន្យ ដោយកាមបួនូ: ១ន្តិ ក្នុងអព្យាធាន សុន្យដោយព្យាធាន ១ន្តិ ក្នុង អាលោកសញ្ញា សុន្យ ដោយប៉ីនមិទ្ធ ១ន្តិ ក្នុងការមិនរាយមាយ សុន្យដោយ១នួច្ច: ១ន្តិ ក្នុងការកំណត់ខ្លាំងមិ សូន្យ ដោយវិចិតិច្ចា

យុគនទូវគ្គេ សុញ្ញាក្សា

ញាណ១ឆ្នំ អរិជ្ជាយ សុញា ចាព្ជួ១ថ្នំ អរតំយា សុញា បឋមជ្ឈឧ១ឆ្នំ ឆិវ លេស សុញា ។បេ។ អយេត្តមក្ខខ្លំ សព្វក្តិលេសេស សុញា ស់ធំ ១ឆ្នំសុញាំ ។

(១៩៧) ភេឌមិ មនិដ្ឋានសុញ្ញិ ។ ខេត្តប្តានិដ្ឋានំ ភាមច្ចខ្លេន សុញ្ញាំ អព្យាទាននេះដ្ឋាន ព្យាទាននេ
សុញ្ញាំ អាលោកសញ្ញានិដ្ឋាន ដីនម់ទូន សុញ្ញាំ អាវត្តេទានិដ្ឋាន ១នូវច្នេន សុញ្ញាំ នម្សាវទ្ធានានិដ្ឋានំ
វិចិត្តិច្បាយ សុញ្ញាំ ញាណានិដ្ឋាន អាវិជ្ជាយ សុញ្ញាំ ទាមជួរនិដ្ឋានិ អានយោ សុញ្ញាំ ១ឋមជ្ឈាននិដ្ឋានិ
នៃវាលោស សុញ្ញាំ ១១ ។ អាសត្តមត្តានិដ្ឋានិ សពុត្តាំលេវសេស សុញ្ញាំ ននិ មនិដ្ឋានសុញ្ញាំ ។

(០៤៨) គេតមិ បរិយោតាមានសុញ្ញិ។ នេត្តម្មបរិ-យោតាមាន គាមខ្លួន សុញ្ញិ អញ្ជាទានបរិយោតា-មាន ញាទានេន សុញ្ញិ អាលោកសញ្ញា បរិយោតា-មាន ជីនមិខ្លេង សុញ្ញិ អាញ្តែបបរិយោតាមាន ខន្ត្រូ-ន សុញ្ញិ ឧម្មវគ្គានបរិយោតាមាន វិទិតាំទ្ធាយ សុញ្ញិ

បុគ្នទ្ធវគ្គ សុព្វាក្សា

១និ ក្នុងញាណ សូន្យដោយអវិជ្ជា ១និ ក្នុងជាមុជ្ជ សូន្យដោយអវតិ ១និ ក្នុងបឋមជ្ជាន សូន្យដោយនវេរណ: ។ បេ ។ ១និ ក្នុងអរហត្តមគ្គ សូន្យដោយកំលេសទាំងអស់ នេះ ១និសូន្យ ។

(១៤៧) អធិដ្ឋានសូខ្យ តើដូចក្ដេច ។ អធិដ្ឋាននូវ នេត្តម្នះ
សូន្យដោយកាមច្ចនូះ អធិដ្ឋាននូវអាព្យាជាទ សូន្យដោយព្យាជាទ
អធិដ្ឋាននូវអាលោកសញ្ញា សូន្យដោយជីនមិទ្ធ អធិដ្ឋាននូវការមិន៣យ
មាយ សូន្យដោយទទ្ធច្ច: អធិដ្ឋាននូវការកំណត់នូវធម៌ សូន្យដោយ
វិចិកិច្ចា អធិដ្ឋាននូវញាណ សូន្យដោយអវិជ្ជា អធិដ្ឋាននូវជាមុជ្ជ:
សូន្យដោយអវតិ អធិដ្ឋាននូវបឋមជ្ឈាន សូន្យដោយពួកនីវិណេ: ។ បេ។
អធិដ្ឋាននូវអាហេត្តមគ្គ សូន្យដោយកំលេសទាំងអស់ នេះ អធិដ្ឋានសូន្យ ។

(១៤៨) ការឈានពុះសិបស្សន្យ តើដូចម្ដេច ។ ការឈានពុះ
សិបក្ដន៍ខេត្តម្: សូន្យដោយកាមច្ជូន្ទ: ការឈានពុះសិបក្ដង៍អព្យាធ្លេទ សូន្យដោយព្យាធុ ការឈានពុះសិប ក្នុងអាលោកសញ្ញា សូន្យ ដោយថិនមិទ្ធ ការឈានពុះសិបក្ដស់សេចក្ដីមិន៣យមាយ សូន្យដោយ ទទួច្ច: ការឈានពុះសិប ក្នុសែបក្ដីកំណត់នូវធមិ សូន្យ ដោយវិបិកិច្ចា

សុត្តនូមិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស មជិសប្តីទាមគ្នោ

ញាណថវិយោសនំ អវិជ្ជាយ ភព្ពំ សមុជ្ជិចវិយោកា-សជំ អភិយា សញ្ញាំ ១៩៩៩ ព្រះបាតាមានំ នឹវ-រណេស សញ្ញំ ។បេ។ អរហត្តក្នុប់យោកា**ហ**នំ សព្គៈលេសេហ សញ្ញា ៩៩ បរិយោតាមានសញ្ញាំ ។ (០៤៤) ភានាមុំ ភាពព្រះបាលការ ព្យុស្សាលាសាធិ សព្វភាព និ ១វមដ្ឋភាព ។ សម្ប្រា នេ $^{(0)}$ នេ-ឌុំ គេំច ខាងដំបំ**។ ដែ**ខ្ញុំ ឧក្យេត្តា អេ**ៀ**∙ ទា ខេត្ត ត្យា ទា ឧស្ស ១ ។ ទៀត ១ ទិយ ទិយ ទិ អា ហោ -ម្នាក់ មួយខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ មន្ត្រី ខ្មាញ ខ្មាញ មន្ត្រី ខ្មាញ ខ្មា ត្រោយនេ ១៩ភូស្ស មន្ត្រី មរិយាធិយត់ ឧម្មាវត្ត-នេត វិទិត្សិញ មន្ត្រី ពរិយាន័យទំ ញា សោន អ-រុំជ្ជាយ បេរត្តិ បរិយាធិយត់ ខាមុ ជួធ អាត់យា បេរ-ន<mark>័ មរិយាធ៌</mark>យតិ មឋមជ្ជាធេធ ជីវេណាធំ មវត្តិ បរិយាធិយត៌ ។ បេ។ អរហត្តមក្ដេច សព្វភ្ជាំលេ-សាធំ បង្គើ បរិយាធិយត៌ អ៩ វា បធ សម្ប-ជានុស្ស អនុទាន់សេសាយ និទ្វានភាគ្យា មាំ-ច្រាំលេខមារ មុខ ណេះ ខេយៈ ខេដ្ឋាន្តំ ស្នេចបន្ទ

[•] ធ.ម. ឯត្តទូល ឥ៣តំ អត្ថិ ។

សុត្តនូចិជិត ខុទ្ចកនិកាយ បដិសច្ឆិទាមគ្គ

ការឈានចុះស៊ីបក្នុងញាណ សូន្យដោយអវិជ្ជា ការឈានចុះស៊ីបក្នុង ពុមុជ្ជ: សូន្យដោយអរតិ ការឈានចុះស៊ីបក្នុងបឋមជ្ឈាន សូន្យដោយ នីវៃណ: ។ បេ។ ការឈានចុះស៊ីប់ ក្នុងរហត្តមគ្គ សូន្យដោយ កិលេសទាំងអស់ នេះ ការឈានចុះស៊ីប់សូន្យ ។

(១៤៨) ការបង្គស់នូវការប្រព្រឹត្តិ របស់បុគ្គលអ្នកដឹងច្បាស់ ឈ្មោះថាសូន្យដ៏ក្រៃលែង ជាងធម្មជាតសូន្យទាំងអស់ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលអ្នកដឹងច្បាស់ វមែងបង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តិ នៃកាមចូន្ទ: ដោយ នេត្តម្ម: បង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តិ នៃព្យាធាទ ដោយអព្យាធាទ បង្អស់ នូវការប្រព្រឹត្តនៃជនមិទ្ធ: ដោយអាលេកសញា បង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តិ នៃទទួប្: ដោយការមិន៣យទាយ បន្នឹប់ទូវការប្រក្រឹត្តិ នៃវិចិកិច្ចា ដោយការកំណត់នូវធម៌ បង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តិនៃអវិជ្ជា ដោ**យញា**ណ បង្គស់នូវការប្រព្រឹត្តិនៃអរតិ ដោយជាមុដ្ឋៈ បង្គស់នូវការប្រព្រឹត្តនៃពួក នីវេណ: ដោយបឋមជ្ឍាន ។ បេ។ បង្គស់នូវការប្រព្រឹត្តិ នៃកិលេស ទាំងអស់ ដោយអរហត្តមគ្គ មួយញៃ ទៀត កាលបុគ្គលអ្នកដឹងច្បាស់ បរិនិញ្ជាន ដោយអនុជាទិសេសនិញ្ជាន៣គុ ការប្រព្រឹត្តិនៃចក្ខុនេះឯង

យុគឧទ្ធវិគ្គេ សុញ្ញាកថា

ត្រេតុស្យាញ់ ។

នុខ្មុំ ស្នាន្ទាំ ។

នុខ្មុំ ស្នាន់ ស្លាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្លាន់ ស្នាន់ ស្លាន់ ស្នាន់ ស្នាន

សុញាក្សា ។

យុគស្ទូវគ្គោ ទុតិយោ ។

ត់ ស្ត្រាស្ត្រ ខុទ្ទានំ ភាវិតិ

យុតជន្វា សច្ពោជ្ឈង្កា មេត្តា វិហតបញ្ច^{ំ(0}) បដ់សម្ភិធា ជម្ចុក្កិ

លោកត្តពេល^(៤) ស្ញា គេ ឧសត៌។

រស និតាយ/រn(™) ឋទ៌តោ

អស**មេ** ខុត់លោ ម/ហេ $^{(L)}$ វមេក្តេត៌ ។

១ ម.មេត្តា វិភេធបញ្ហូម ។ ៤ ម. លោក្តុរពលេសុញាតាតិ ។ ៣ ម. និកាយធារេ-ហិ ។ ៤ ម. បវិរេ ។

យុធន**្**វគ្គ សុត្តាកថា

វមេងអស់ទៅ ទាំងការប្រព្រឹត្តិ នៃបក្ខដទៃ ក៏មិនកើតឡើង ការ
ប្រព្រឹត្តិ នៃសោត:នេះឯង ។ បេ ។ ការប្រព្រឹត្តិ នៃឃាន: ការ
ប្រព្រឹត្តិ នៃសាត:នេះឯង ។ បេ ។ ការប្រព្រឹត្តិ នៃឃាន: ការ
ប្រព្រឹត្តិ នៃជីញ ការប្រព្រឹត្តិ នៃកាយ ការប្រព្រឹត្តិ នៃមនោ នេះឯង
វមែងអស់ទៅ ទាំងការប្រព្រឹត្តិ នៃមនោដទៃ ក៏មិនកើតឡើង នេះ
ការបង្អស់ នូវការប្រព្រឹត្តិ សេសបុគ្គលអ្នកដឹងច្បាស់ ឈ្មោះថាសូន្យ
ដ៏ក្រៃលែង ជាងធម្មជាតសូន្យទាំងអស់ ។

ចប់ សុញ្ញកហៃ ។ ចប់ យុគនទូវគ្គ ទី ៤ ។ ទូទ្វាស់ សៃវិគ្គសោះ គឺ

យុគនទូតថា ១ សច្ចកថា ១ ពោជ្យង្គឹកថា ១ មេត្តាកថា ១
វិពគកថា ១ ជាគំរប់ ៩ បដិសម្តិទាក់ថា ១ ធម្មចក្កិតថា ១
លោកតួរក់ថា ១ ពល់ក់ថា ១ សុញាក់ថា ១ ត្រូវជា ១០ ៗ
វគ្គទីពីរនុះ ជាពួកដ៏ប្រសើរ ឥតមានពួកដទៃស្មើឡើយ ជាមគ្គ
ដ៏ប្រសើរ ថ្ងៃថ្ងា ដែលព្រះសង្គីតិកាចារ្យបេនាទុកហើយ ។

បញ្ជាវិគ្គេ មហាបញ្ជាក់ប៉ា

(၈๓၀) អធ៌ច្រានុខស្សួល ភាវិតា ពហុល័កតោ ក្នុង ខ្ពស់ ខ្មែរ ខ្មែន ខ្មែន ខ្មែន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក ហុល្យភា ភភម ខេញ ១ ខែប្រភិ អន្តាធ្មស្សា ភារិតា ពហុលិកាតា កាតម បញ្ជា បរិប្បាត ធំពុំ ឧានុ-បស្សា ភាវិតា ពហុលិកាតា កត្តមំ បញ្ចំ ប្រែប្រក វិកេតាខ្មស្សា ភាវិតា សហ្លុកាតា គាត់មិ បញ្ បរិទ្វប់និ ខំពេញខុបស្បួល ភាវិតា ពហុលិកតោ កត្ថ ចញ់ ចរិច្ចពេធ ចដ៏ជំស្បីខាថិត្តសារិយ មារ៉ា មេរ៉ាល់-កាតា កាតម បញ្ហា បរិប្បាធិ ។ អធិទ្ធានុបស្បនា ភារិ-តា ពេហ្លុកតោ ជាជនៗញ៉ាំ ១ប្រែក ឧុក្ខាឧុបស្បាន ការិតា ពហុលីគាតា ធំព្វេធិតាប្បញ្ញាំ បរិប្បាតិ អធ្វា-ឧុបស្សាយ ភាវិសា ១ហុលីកាសា មហាបញ្ញាំ បរិប្បវាតិ ន់ត្នៃនុប_{រុ}ស្សនា ភាវិតា ពហុលិកាតា ត់ត្តិប្បញ្ញាំ បរិប្-ហេតិ វិកតាឲ្យសុទ្រា ភាវិតា ពហុល់គាតា វិបុលប្ប-ញ ខេរិទ្ធបត់ ឧ៍រោជាឧុបស្បាល ភាវិតា ពហុលិកតា

បញ្ជាគ្នុ មហាបញ្ជាក្សា

(១៣០) អនិប្តានុបស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែ**ង៍**បំពេញនូវបញ្ហាដូចមេច ហ ញ ប ត ដែលបុគ្គលអបរហេយ ទុត្តាន្**បស្បនា** ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច អនត្តានុបស្សនា បុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យប្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ជាដូចម្ដេច និត្វិ៣ -នុបស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហា ដុខម្ដេច វិភគានុបស្សនាដែលបុគ្គលអច់រំលើយ ធ្វើវ្យច្រើនហើយ តែង ប់ពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច និរោធានុបុស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យ ច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច បដិនិស្បគ្គានុ**បស្សនា ដែល** បុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច អនិប្ខានុបស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប់ពេញ នូវជនៃហ្វូញ្ញា ទុក្ខានុបស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រហើយ ធ្វេ**ឲ្**វ ច្រើនហើយ តែងប់ពេញនូវនិព្វេធិកហ្វូញា អនគ្គានុបស្សនា អប់រំហើយធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវមហាបញ្ហា និក្ខិពនុបស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវតិត្តូប្បូញ វិកគា នុបស្សនា ដែលបុគ្គលអបរំហើយ ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ តែងចំពេញនូវវិចុ-លប្បញា និរោធានុបស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ

បញ្ជារិត្តេ មហាបញ្ហាក្សា

កម្ពុជា ខ្លាំ ខ្លាំង ខ្លាំង ប្រជាធិត្ត ស្សាធា ពហុលភាគា អស្បាមជួប្បញ្ញំ បរិប្បត់ ។ ឥមា សត្ត បញ្ជា ភាវិតា ពហុលិតតា បណ្ឌុំថ្មី បរិជ្ជ-ប**ន្តិ ត**់មា អដ្ឋ **១**៣៣ ភាវិតា ១០១លីភាតា បុ-ដុប្បញ្ញុំ បរិជ្ជធ្នូំ ឥមា ធា ខេត្តា ភាវិតា ១ហុលី-កាតា ហាស់ឲ្យីឃុំ ឧរទ្ធិធន្ន ១ សាស់ខ្សួញ ម-ឌិកាណប្បដិសទ្ធិខា^(*) តស្ស អគ្គវាគ្នាជ តោ អគ្គប្បដិ-សភ្នា អជ៌កានា មេហេតុ សប៉ុកាតា ៩ស្ប៊ូតា មញ្ញាប ឌម្មវត្តាន តោ ឧម្មព្វដ៏សម្ព័ធា អន់កតា ហោត់ សខ្មុំ-កតា ដស្ស៊ីតា បញ្ហាយ ជំរុទ្ធិវត្តាជនោ ជំរុទ្ធប្បជ៌ស-ទុំជា អជ៌កាតា ហោត៌ សច្ចិកតា ៩ស្ប៊ីតា បញ្ឈ បដិកាណាវាគ្មាន តោ បដិកាណប្បដិសម្ពិធា អនិកតា ហោតិ សច្ចិតតា ដស្សិតា បញ្ហាយ តស្សិទា **ខ**ត-ស្បា មឌិសភ្នាយោ អជិតតា យោធ្តុំ សច្ចិតតា ಜನ್ಮ್ಕು ರಮ್ಯ ನ

o បដ៌**សម្ភិ**ទាតិ ភវិស្សតិ មញ្ញេ ។

តែងបំពេញនូវគម្ភីរប្បញ្ញា បដិនិស្សគ្គានុបស្សនា ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវអស្សាមន្តហ្វូ ភ្លា ។ បញ្ជាទាំង ៧ ខេ**ះ** ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើស តែងបំពេញខ្លាំភាពជាបណ្ឌិត បញ្ជា ទាំង ៩ នេះដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញ ន្ទវបុថុហ្វ ញា បញ្ហាទាំង ៩ ខេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបែពេញនូវហាសហ្វញា ។ ហាសហ្វញា ជាតួបដឹកាណហ្វដិសម្ភិព(®) (ក្រោះថា) ហាសប្បញានោះ តែងមានអត្តប្បដិសម្ភិត ក្រោះការកំណត់ នូវអត្ត ជាជម្មជាតដែលបុគ្គលត្រាស់ដឹងហើយ ចាក់ធ្ងះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រៅហើយ ដោយសារប្រាជា តែងមានជម្មប្បដិសម្ភិទា ព្រោះការកំណត់នូវធម៌ ជាធម្មជាតដែលបុគ្គលត្រាស់ដឹងហើ<mark>យ ចាក់ធ្វះ</mark> ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រៅហើយ ដោយសារប្រាជាតែងមាន និវត្តិហ្វដិសម្ភិត ព្រោះការកំណត់នូវនិវត្តិ ជាធម្មជាត់ដែលបុគ្គលត្រាស់ ដ៏ឪ ហើយ ចាក់គ្នះ ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ពាល់ត្រូវ ហើយ ដោយ សារ្យុជា តែងមានបដិកាណហ្វដិសក្តិទា ក្រោះការកំណត់នូវបដិកាណ ជាធម្មជាតដែលបុគ្គលត្រាស់ដឹងហើយ ចាក់ធ្ងះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស ហើយ ពាល់ត្រ!ហើយ ដោយសារប្រាដា នេះឯឪហាសប្បញ្ញានោះ ដែលតែងមានបដិសម្ភិទាទាំង ៤ ជាធម្មជាត់ដែលបុគ្គលគ្រាស់ដឹងហើយ ចាក់ចុះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ ្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយ សារ ជ្រាជា**។** ០ តាមមតិយើងជា "ជាតួបដិសម្តិទា"

សុត្តន្ត្របំដកេ ខុទ្ទកទិកាយស្បូ បដិសម្តិខាមគ្នោ

(០៣០) រូបេ អនិទ្ធានុបស្សនា ភាវិតា ពហុល់-ស្ត្រាខ្មស្ទា ភាវិតា ពហុលិតាតា ភាគមំ បញ្ ត្សត់ ឧ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ជាខេព្យញ្ញំ ចរ្ជំពង្ឃ ១ ខេ ១ វិទេ ១ ខ្មុំ ខ្មុំ មាន ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត នា ភាវិតា ពហុលិកតា អស្សាមន្ទ្យញ្ចំ ១រំទូបគំ ។ ឥ**មា ស**ត្ត បញ្ជា ភាវិតា ពហុលិកតា បណ្ឌុំ ទុំ ត្សាធិន្ត្រ មុខ អគី ត្សា ឃ្មួញ ១៤៤ ១៦៤ ១៩alw aia (ទើ មុស ខា ឧឃា មារួម មស់ហ្មូម-តា ហាសប្បញា បរិប្បន្និ។ ហាសប្បញា បដិកាណ-ប្បដ្ឋភាមិយ_(e) ឧទាប អង្គារខាទទេ អង្គជិទ្ធា អជ៌ឥតា ហោត៌ សច្ចិត្តា ៩សា្ន្រិតា មញ្ញាយ ឌម្មៅត្ថាច តោ ឧម្មប្បីជំសម្ពិនា អជិតតា យោង ស-ច្ចិត្តា ៥ស្ប៊ីតា បញ្ជាយ ជុំវត្តិវត្តាធ តា ជិវត្តិប្បដ្

បដិសម្តិទាត់ ភាសៃអូត ម គោ ។
 ប

(១៣១) (ជាជាជាគ្រឿងពិលរណឃើញ នូវការមិនទៀងក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច **។** បេ ។ ព្រាជ្ញាជាគ្រឿនពិលរណាឃើញ នូវការ**លះ**ក្នុងរូប ដែលបុគ្គល អចរំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច ។ ប្រាជា ជាគ្រឿងពិចារណាឃើញ នូវការមិនទៀងក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវដវនប្បញា ។ បេ។ ប្រាជាជាគ្រឿង តិចារណា ឃើញ នូវការលះក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវអស្សមន្តប្បាល ។ ក្រុមាទាំង ៧ នេះ ដែល បុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវភាពជាបណ្ឌិត ក្រ-ជាទាំង ៤ នេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញ នូវបុថុហ្វញា ជ្រាជាទាំង៩នេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបែពេញនូវហាសហ្វញា ។ ហាសហ្វញា ជាតួបដ់កាណប្បដ់-សម្ភិត (ក្រោះថា) ហាស់ថ្បីញានោះ តែងមានអត្ថប្បដិសម្ភិត ក្រោះ ការកំណត់ខ្លុវអត្ត ជាធម្មជាតដែលបុគ្គលត្រាស់ដឹងហើយ ចាក់ធ្លុះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រៅហើយ ដោយសារប្រាជា តែងមាន ធម្មហ្វដិសម្ភិទា ព្រោះការកំណត់នូវធមិ ជាធម្មជាតដែលបុគ្គលត្រាស ដឹងហើយ ចាក់ធ្លុះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយសារជ្រាជា តែងមាននិរុត្តិហ្វេដិសម្តីថា ក្រោះការកំណត់នូវនិរុត្តិ

យុគនទូវិគ្គេ សុញ្ញាពថា

សម្ពា អជ៌កាតា ហោធិ សច្ចិកាតា ដស្ប៊ីតា បញ្ហាយ បដិកាណាវ់គ្នាន គោ បដិកាណប្បដិសត្តិនា អធិកតា ហោត៌ សច្ចិតាតា ដស្សិតា បញ្ហាយ តស្សិ**ថា ច**តស្សោ បដ់សម្តិល យោ អចិត្តា សោធ្តិ សច្ចិត្តា ដស្ស៊ីតា បញ្ជា ។ វេជ្ជាយ សញ្ញាយ សង្ខាវេសុ វិញ្ញាណេ ញ ឧយ្ឌិស្ឌី រាធេរ ជារាធរបោ អត្ថប្រជំពិស្សិយ មារួយ ពហុលិតានា ភានមើ បញ្ហើ បរិប្បាធិ ។បេ។ ជាភ-មរ េហ មឌ៌និស្បត្តានុបស្បនា ភាវិតា ពហុលិកតា ស្នេត ឧឃ ត្រៃនៃ ។ ជួបគរ្យោ អក្សិចិត្តក្រិ ជា ភាវិតា ពហុលិកាតា ជវជប្បញ្ញ បរិច្ចក្រតិ ។បេ។ ជាក្រព្យ ឧត្តភាដ្ឋាន់ឧទារិយ មន្ត្រ មស់ មួយមា តា **អស្សា**មដូហ្សីញ បរិប្ធភេ**។** ៩៩១ សន្ទ បញា ភាវិតា ១ហុលិតាតា បណ្ឌិទ្ធំ បរិច្ចព្រឹត្តិ ៩មា អដ្ឋ មញ្ញា ភារិតា ពហុលិកាតា ឬដូប្បញ្ញុំ បរិប្បវត្តិ

មហាវិគ្គ មហេបញ្ហាតថា

ជាធម្មជាត្រដែលបុគ្គលត្រាស់ដ៏ង ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ តែងមានបដិកាណប្បដិសម្ភិទា ត្រៃ ហើយ ដោយសារជ្រាដ្ឋា ជាធម្មជាតដែលបុគ្គល(តាស់ដឹងហើយ ការកំណត់នូវបដិកាណ ធ្លះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រវហើយ ដោយសារប្រាជា នេះឯង ហាសហ្វញានោះ ដែលតែងមានបដិសម្ភិពទាំង ៤ ជាធម្មជាត ដែលបុគ្គលត្រាស់ដិនហើយ **ហត់**ធ្ងះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ ត្រូវហើយ ដោយសារប្រាជ្ញ ។ ប្រាជ្ញា ជាគ្រឿងពិចារណាឃើញ នុះការមិន ទៀង កង់វេទនា កង់សញា កង់សង្ខារ កង់វិញាណ កង់ចក្ ។ បេ ។ ក្នុងជរាមរណៈ ជាធម្មជាតដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ជាដូចម្ដេច ។បេ។ ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងពិចារណា ឃើញ នូវការលះក្នុងជរាមរណ: ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងចំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច ។ ក្រុយដោត្រៀងពិចារណ ឃើញ នូវការមិនទៀង ក្នុងជាមរណ: ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវដវនប្ប*ញ្ញា* ។ បេ ។ ប្រាជាជាគ្រឿនពិ**ហ**រណ**េឃីញនូវ** ការលះកង្គដ្ឋកាមរណៈ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប់ពេញនូវអស្សាមន្តប្បញ្ញា ។ ព្រុង្យទាំង ៧ នេះ ដែលបុគ្គលអប់រំ ហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវភាពជាបណ្ឌិត ព្រុជាទាំង ៤ នេះ ដែលបុគ្គល**ជានអប់រំ ធ្វើឲ្**រច្រើនហើ**យ** តែងបំពេញនូវបុ**ថុ**ប្បញ្ញា

សុត្តន្តបំជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បជិសម្តិទាមគ្នោ

ឥមា នា ខេញ្ញា ភាវិតា ១១,លើកាតា ហាសខ្បញ្ញុំ ១រិទ្ធ-ច្រើ្ច ឈមជា្រំ ឧទ្ធម្មាលជាខ្មែលមួយ ឧទ្ធមា មនុ-វៅត្ថាន គេ អត្តប្បដិសត្តិថា អចិត្តា ហោតិ សច្គិក-តា ៩ស្ស៊ីតា បញ្ហាយ ឧម្មវៅគ្នាន តោ ឧម្ម័ ន្ត្រីសម្ភិទា ស អជិកតា ប្រាត់ សច្ចិកតា ៩ស្និតា បញ្ហាយ ធិត្ត-វវត្តនេះតា នំរុត្តប្ដដ៏សុទ្ធិនា អគិក្សា ហោតិ សុទ្ធិ-កតា ដស្សិតា ចញ្ជា បដិកាណវវត្ថាន តោ បដិ-ភាណៗដើសក្ដី អធិត្តា យោតិ សច្គិត្តា ៩-ស្បីខា ឧឃាល ឧទ្យាសា ឧឌមេរិ ឧឌ្ឍស័យ អជ៌កតា ហោធ្នំ សច្ចិកតោ ៩ស្ស៊ីតា បញ្ឈ ។ (០៣៤) វៃ ដេច្ចាន់ឧករឹយ ឃុខ ១សំណុខ កាន្តេក្សា ស្សាស្ត្រ អត្តាសាសនស្បត្តាទ្រាស្ត្រ អន្-ទ្វានុបស្សានា ភាវិតា ពហុលិកានា កាតម៉ បញ្ជាំ បរិប្បាតិ

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ជេដសម្ភិទាមគ្គ

្រុក្សា ទាំង ៩ នេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញ ខ្លួវហាសហ្វញា ។ ហាសហ្វញា ជាគួបដិតាណហ្វដិសម្ភិទា (ក្រោះថា) ហាសហ្យូ**ញា នោះ** តែងមានអត្តហ្វដ់សម្ភិព ព្រោះការកំណត់នូវអត្ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គលបាក់ធ្ងុះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវ ហើយ ដោយសារប្រាជា តែងមានធម្មប្បដិសម្ភិទា ព្រោះការកំណត់នូវ ធមិ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គលចាក់ធ្ងះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ ត្រូវហើយ ដោយសារប្រាជា តែងមាននិរុត្តិហ្គដិសម្ភិត ព្រោះការកំណត់ នូវនិរុត្តិ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គលចាក់ធ្លុះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយសាវប្រាជា តែងមានបដិកាណប្បដិសម្ភិព ព្រោះការកំណត់នូវបដិកាណ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គលចាក់ផ្ទះហើយ ធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់គ្រះហើយ ដោយសារប្រាជា នេះឯងហាស-ហ្វ្ហានោះ ដែលតែងមានបដិសម្តិតាត់ងែ៤ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គលចាត់ ធ្វះហើយ ធ្វើឲ្យជាត់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយសារប្រាជា ។ (១៣៤) ប្រាជាជាគ្រឿងពិចារណា ឃើញ ថាមិនទៀងក្នុងរូប ដែល បុគ្គលអប់រំហើយធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំគេញនូវបញ្ហាដូចមេច ប្រុជ្ញា ជាគ្រឿងពិលារណេយ្ញ ថាមិនទៀងក្នុងរូប ជាអតិត អនាគត បច្ចុប្បន្ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច

បញ្ហារិគ្គេ មហាបញ្ហាកថា

វ្យេ ឧុក្ខាឧុបស្បា ភាវិតា ពហុលិកគេ កេត្តម៉ បញ្ជូបត្ត អត់តាលកតប្បច្បន្ន រូបេ ខុក្ខា. ឧ្បស្រ្គា ភាវិតា ពហុលិកតោ កត្ទ បញ ញ បរិប្បវិតិ រូបេ អនត្តានុបស្បានា ភាវិតា ពហុលិក-តា កាតម បញ្ជី បរិប្បាន អតីតាឆាកតប្បច្ចុប្ប្ជ រូបេ អនត្តានុបស្បា ភាវិតា ពហុលិកតា ក-នេះមិ បញ្ជាំ បរិប្តូរេនិ រូបេ ជិត្តិសានុបស្សីលា ភាវិតា ពហុលិកាតា កាតម បញ្ជុំ បរិប្បធិ អតីតាជា-ឧឌ្ឍនិត្សាទី ជិត ចូម្នាន់ត្រាវា មារួម មស់-ល់តែតា កាតម បញ្ហា បរិប្បាន រូបេ វិភភានុប-ស្បាញ ភាវិតា ពហុលិកតា កេតមិ បញ្ជាំ បរិប្បាត់ អតីតាលាកតប្បីក្ប្បាជ្រ ប្រម វិកកាធុបស្បាញ ភាវិតា ពហុលិកតោ កតេម បញ្ជុំ បរិបូរេតិ រូបេ ជំរោជា ខុ-បស្សាណ ភាវិតា ពហុលភាតា ភេតម បញ្ជុំ បរិទូរគេ

មហាវិគ្គ មហាបញ្ជាក់បា

្រុក្ដាជាពគ្រឿងពិលរណៈឃើញ ថាជាទុក្ខភ្នងរូប ដែលបុគ្គលអប់រហើយ ់ តែងបំពេញនូវបញ្ហា**ង្**ចម្តេច ្រុជ្ជាជាគ្រឿងពិលរ∙ ណា!ឃើញ ថាជាទុក្ខកុងរូប ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលបុគ្គលអប់រំ ហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ជាដូចម្ដេច ប្រាជាជាគ្រឿង តិចារណា ឃើញ ថាមិនមែន១នក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន តែងបេពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច **ព្រ**ុជាជាក្រៀងពីលរណា ឃើញ ថាមិនមែនខ្លួនកង្សប ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលបុគ្គលអប់រំហើយធ្វើ ឲ្យច្រើ^{ន្ធ}ហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ជាដូចម្ដេច ជ្រាជ្យាជាគ្រឿងពីចារណា ឃើញ នូវ**េសចក្តីនឿយណាយក្នុង**រូប ដែលបុ**គ្គល**អប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងថំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច ព្រុជាជាគ្រឿងពិចារណាឃើញនូវ សេចក្តុនៀយណាយក្នុងរួប ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន ហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ជាដូចម្ដេច ប្រាជាជាគ្រឿង ព**ហ**រណយេញ នូវការប្រាសហភតម្រេក ក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអបវ តែងបំពេញនូវ ញោដូចម្ដេច **បា**ជ្ជាជាគ្រឿង លេក ដើឲ្យជ្រេនលេក នូវការ**្យាសចាកត**្រេតក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រហើយ ធ្វេទ្ធរហេយ តែងប*ពេញនូវ* បញ្ហាដូចម្ដេច **្រា**ដ្ឋាដ្រ∫្គង់ពិលរណៈឃើញ នូវសេចក្ដីលេត់ក្នុងរូប ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ជាដូចម្ដេច

សុត្តន្តប់ដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ ជំងឺសម្តិទាមគ្គោ

អន្តនាយមនុត្តជិន្ត្រ ជិត ភ្នំពេលថំពេលវិស មន្ត្រ តា ព**ហុ**លិកតា កានមំ បញ្ជុំ បរិច្ចក្រតិ រូបេ បដិ-និស្សា្ត្រខុបស្សា ភារាំ**តា** ១ហុលភាតា ភាគមេ ខញ្ញាំ ស្ស្រា ភារិតា ពហុលិកតា កេតមិ បញ្ជុំ បរិប្បវេតិ ។ រូបេ អនិទ្ធានុបស់្បានា ភាវិតា ពហុលិកាតា ជាជនព្បញ្ញឹ ត្តរជុំពេញ អញ្ចុយាយសង្សាជិត្តវាទើ ជំពេ អត្ថបំខេត្តក្រឹយ សារិសា ពហុលិកាសា ដានឲ្យញាំ ចរិច្ចបតិ រូបេ ខុ-ត្វានុសស្សា ភាព ១១០៤គាតា និព្វេធិត្តៗព្រំ ល ភាវិតា ពហុលីគេតា ៨វឧប្បញ្ជាំ មរិទ្ធវេតិ រូបេ អនត្តាក្ខស្ស្រា ភាវិតា ពហុលិកាតា មហាមពាំ ចរិច្ចព្រះ អតីតាលក់តប្បច្ចុប្បាល រូបេ អណ្តាលុច-ស្សា ភាវិតា ពហុលិតាតា ៨វិ**ធិ**ឲ្យញ្ញុំ មរិទ្ធប្រតិ

សុត្តន្ត្រីជិត ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

្រុកជាដាគ្រឿងពិលណោ ឃើញ នូវការលេតក្នុងរូប ជាអតីត អ**នាគត** បច្ចុប្បន្ន ដែលចុត្តលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហា ដូចម្ដេច ប្រាជាជាគ្រឿន៍ពិចារណាឃើញ នូវការលះក្នុងរួច ដែលបុគ្គល អប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងចំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច ក្រាដាដា គ្រឿងពិលារណាឃើញ នូវការលះក្នុងរូប ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែល បុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំ**តេ**ញនូវបញ្ជាដូចម្ដេច ។ គ្រា ជាជាគ្រឿងតិចារណាឃើញ ថាមិនទៀងក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យប្រើនហើយ តែងបំពេញខ្លុវជវនហ្វុញា ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងពិចារណា ឃើញ ថាមិន ទៀនក្នុងរូប ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលបុគ្គលអប់រំហើ**យ** ធ្វើឲ្យប្រើនហើយ តែងបំពេញនូវដវនប្បញា ក្រុង្យ ជាគ្រឿងពិចារណា ឃើញ ថាជាទុក្ខកុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែង បំពេញទូវនិព្វេធិតប្បញ្ជា (ទាញ់ជាគ្រឿងពិចារណា ឃើញ ថាជាទុក្ខភ្នុងរូប ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែង បំពេញទូវដវនប្បញ្ញា ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងតិចារ**ណាឃើញ ថាមិ**នមែន**១នក្**ង រូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងចំពេញនូវមហាបញ្ហា ្រុប្រាជាគ្រឿងពិលារណា ឃើញ ថាមិនមែនខ្លួនក្នុងរូប ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំគេញនូវ

បញ្ហារិគ្គេ មហាបញ្ហាក**ហិ** ញ

រុខេ និត្តាឧបស្បាញ ភាវិតា ឧហុល័កតា តិក្ខុប្ប-ញ ត្រូវនេះ អន្តមាសន្តស្ដីជំណីទើ ជិត ក្នុំសេថៈ មស្បាញ ភាវិតា ពហុលភាពា ជាឧប្បញ្ញាំ បរិប្បវេតិ រូបេ វិភេសនុបស្បាន ភាវិសា សហ្វេកសា វិបុលប្បញ្ញាំ ចរិច្ចរេត អត់តានាកត់ច្បីខ្មុំព្យួរ រូបេ វិភភានុបស្បីល ភាវិតា ពហុលិកតា ជាជប្បញ្ញំ បរិច្ចកេត រួម ធំរោសផុមស្បា ភាវិតា ពហុល់គាតា កម្ចីប្រេញ្ញា ចាំចូបត់ អត់តាលកតច្បីចូច្បូខ្មេ រូចេ ចំពេលជុខស្បូ-នា ភាវិតា ពហុលីគាតា ជវជប្បញ្ញំ មវិច្ចក្រត់ រួមេ មឌំនិស្សភាធុមស្សជា ភារិតា ពហុលិតាតា អស្សា-មន្ប្បីញុំ បរិប្បាត់ អតីតាលាកកប្បីចុប្បីផ្ទៃ ប្រួច បដ៌ៈ ត្**ស្បា**ត្តម្**សា្**លា ភាវិតា ពហុល់គេតា ជាឧប្បញ្ញ ចរិទ្ធបត់ ។ ៨មា សត្ត ចញា ភាវិតា ពហុលិក-តា បណ្ឌិទ្ធំ បរិច្ចព្រត្តិ ឥមា អដ្ឋ បញ្ជា ភាវិតា ពហុល់ភាគា បុដ្ឋព្រាំ បរិទ្ធប**ន្តិ ៩មា នៅ បញ្ជា**

ដែលបុគ្គលអប់រំហើយធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបែរកញនូវតិក្ខុហ្មញ្ញា ប្រាជា ជាគ្រឿងពីចារណាឃើញនូវសេចក្តីនៀយណាយក្នុងរូប ជាអតិត អនាគត ដែលបុគ្គលអប់រហើយធ្វេទ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវដវន-ព្រាជាជាគ្រៀងតែ**ហ**រណា ឃើញ នូវការព្រសហកតម្រេក ក្នុង ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងប៉ុតេញនូវវិបុល-ដែលបុគ្គ**ល**អបវរហយ ហ្វ្រុញា (ធ្យាជាជាគ្រឿងពិ**ហ**រណា ឃើញ នូវការប្រុស**ហក**តម្រេកក្នុងរូប ត់តំណឹទ្ធ ក្រុលត់^{ង្គ}លអត្តរុស្មេក ធ្វេចប្រើនស្មេក តែងបំពេញឲ្យដែរនប្បញ្ញា (ធ្យាញ់ដោះគ្រឿងពិចារណៈឃើញ ដេ_{ធិ}ឲ្យច្រេន្ទេលើយ ដែលបុគ្គលអចរហេយ វល់តក្នុងរូប ជ្រាជ្ញាជាគ្រឿងពិលរណៈឃើញ ខ្លះសេចក្តីរលត់ក្នុងរូប ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វេទ្យច្រេនហើយ បច្ចុប្បន តែងបពេញទូវដវនប្បញា ប្រាជាជាគ្រឿងពិចារណេឃើញ នូវការលះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយធ្វេទ្ធព្រៃចិនហើយ តែងបំពេញនូវអស្ជា. រុដ្ធល្អបរហេយធ្វេទ្ធិរខេ្មេនហេយ នូវជវនហ្វាញ ។ ព្រុង្យទាំង ៧ នេះ ដែលបុគ្គលអេប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវភាពជាបណ្ឌិត ប្រាជាទាំង ៤ នេះ ដែលបុគ្គលអប់រ លេច ធ្វេចិរ្រេច្នលេច ដែកព្យេសិវិក្សេសិយ ៤២ មាន។ នេះ

សុត្តន្ត្រិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ការិតា ពហុលីភាតា ហាសព្វញ្ញុំ ចរិច្ចព្រះ្តិ ។ សាសឲ្យត្លា ឧជ្ធមាលាខ្យុជ្ធមន្តិយ សម្បា អត្ត។-ត្ថាន តោ អត្តៗដែលម្តីជា អចិត្តា យោតិ សច្ចឹក-តា ជស្ស៊ិតា ចញ្ជាយ ជម្ប៉ា**ត្តាន តោ ជម្**ច្បីជិស-ម្នា អជិកគោ ហោត៌ សច្ចិកគោ ដស្សិតា បញ្ហាប ជុំត្តាវត្តាននោ ជុំត្តេច្បដែសម្ព័ធា អធិកតា យោត សច្ចិតាតា ដស្សិតា បញ្ហាយ បដិកាណាវត្តានតោ បដិកាណប្បដិសទ្ធិលា មជិតតា យោធិ សច្ចិតាតា ៩សា្ទ្រា ខត្សាយ ឧសា្ទ្រិម ខត្សស្ពិទ្ធ យោ អជ៌កាតា ហោធ្លំ សច្ចិកាតា ដស្ប៊ីតា បញ្ហាយ ។ ឋឧទាយ សញ្ជាយ សង្ខាប់ស វិញា ណេ ច-ត្តស្ទឹ ។ ចេ ។ ៩៣៩៧៣ អន់ព្រះុមស្បី៣ ភា-វិតា ពហុល់ភាតា ភាតមំ បញ្ជំ បរិប្បភេ អភិតាជា-ននុស្សស្តីស្ត្រី ខ្មានស្រា អត្ថសំខែការីស មន្ត្រី តា ពហុល់ភាតា កាត់ម **បញ្ចំ ប**រិប្បភិ ។ បេ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ប**ជិសម្ភិ**ទាមគ្គ

ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងចំពេញនូវហាសហ្វញា ហាសហ្វញា ជាតួបដិកាណហ្វដិសម្តិទា(ព្រោះថា)ហាសហ្វញានោះ តែន័ មានអត្តហ្យុដិសម្ភិទា ក្រោះការកំណត់នូវអត្ត ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គលចាត់ ច្ចុះហើយ ធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយសារប្រាជា តែងមានធម្មហ្បដិសម្តិទា ព្រោះការកំណត់នូវធមិ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គល ញក់ធ្វះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ **ពា**ល់ត្រូវហើយ ដោយសារប្រាជា តែងមាននិរុត្តិហ្សុដ៏សម្តីទា ក្រោះការកំណត់នូវនិរុត្តិ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គល ញក់ធ្លុះ ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ពាល់ត្រូវ ហើយ ដោយសារប្រាជា តែងមានបដិកាណប្បដិសម្ភិព ព្រោះការកំណក់នូវបដិកាណ ជាធម្ម-ជាតិដែលបុគ្គលចាក់ធ្លុះហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដោយសារជ្រុជា នេះឯងហាសហ្វ្ហានោះ ដែលតែងមានបដិសម្តីទា **ទាំង** ៤ ជាជម្មជាតិដែលបុគ្គល**ហក់**គ្នះ ហើយ ធ្វើឲ្យជាត់ច្បាស់ហើយ ពលត្រូវហើយ ដោយសារប្រាជ្ញ ។ ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងពិចារណា ឃើញ ឋាមិនទៀង ក្នុងវេទនា សញា សង្គារ វិញ្ចាណ ចក្ខុ ។ បេ។ ក្នុង ជរាមរណៈ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញ ្រុក្រាដាគ្រឿនពិលារណាឃើញ ថាមិនទៀន ក្នុង នូវ**៤៣**១ ដូចមេច ដែលបុគ្គល **ប**ប្តូប្បន្ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញ នូវបញ្ហាដូចម្ដេច

បញ្ជាវិគ្គេ មហាបញ្ជា**ក**ប៉ា

ដកមរណេ បដ់និស្សិត្តខេមស្បា ភា នៃ ពេហ្ហ ប៉ិត កាតា កាតម បញ្ជា បរិប្បតិ មតីតាលាកតប្បីឲ្យប្រៀ ជាមរណេ បដ់និស្សិត្តខេមស្សិល ភា និកា ពេហ្ហ ប៉ិតា-តា កាតម បញ្ជាំ បរិប្បតិ ។ ជាមរណេ អជិច្ចាឲ្-បស្សិល ភា នៃ ពេហ្ហ កាតា ជាជប្បញ្ញាំ បរិប្បតិ អតីតាលាកតបច្បីខ្មែ ជាមរណេ អធិច្ចានុបស្ស-ល ភា នៃ ពេហ្យ កាតា ជាជប្បញ្ញាំ បរិប្បតិ ។ បេ ។ តស្សិមា បត្តសេស្សិតនេយា អធិក្សា ហោធិ្ត សព្វភាគា ជស្សិត បញ្ជាំ បញ្ជាំ បរិប្បតិ ។ បេ ។

(๑๓๓) ចត្តារាមេ ភិក្ខាវ ជម្មា ភាវិតា ពហុលីភាតា សេតាបត្តិដលសច្ចិក្សិយយ សំវត្តត្តិ ភាគមេ ចត្តារា សប្បុរិសសំសេវេ សធ្វម្មស្បីជំ យោធិសោមធសិការោ ជម្មាជជម្មីប្បីដំបត្តិ សមេ ទោ ភិក្ខាវ បត្តារោ ជម្មា ភាវិតា ពហុលីភាតា សោតា បត្តិដលសច្ចិក់វិយាយ សំវត្តត្តិ ។

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកជា

ប្រាញ់ ជា គ្រឿន តិ ចារណា ឃើញ នូវការលះក្នុងជាមរណៈ ដែលបុគ្គល អប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវបញ្ហាដូចម្ដេច ប្រជាជា គ្រឿងតិ ចារណា ឃើញ នូវការរលះក្នុងជាមរណៈ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងបំពេញនូវ បញ្ហាដូចម្ដេច ។ ប្រាជាជាគ្រឿងតិ ចារណា ឃើញ ថាមិន ទៀន ក្នុង ជាមរណៈ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវ ជាមរណៈ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវ ជាមរណៈ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវ ជាមរណៈ ស្រាជាជាគ្រឿងតិ ចារណា ឃើញ ថាមិន ទៀងក្នុងជាមរណៈ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន ហើយ តែងបំពេញនូវជានប្បញ្ញា ។ បេ ។ នេះឯង ហាសប្បញ្ហានោះ ដែល តែងមានបដិសម្ភិតា តាំង ៤ ជាធម្មជាតិដែលបុគ្គលក់គ្នះ ហើយ ធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ហើយ ពាល់ត្រវ៉េហើយ ដោយសារប្រាជា ។

(១៣៣) ម្នាលក់ក្ដូទាំងទ្បាយ ធម៌ទាំង ៤ នេះ ដែលបុគ្គល

អប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវ

សោតាបត្តិផល ធម៌ទាំង ៤ តើដូចម្ដេចខ្លះ គឺការគប់កេសប្បុរស ១

ការស្ដាប់ព្រះសន្ទម្ម ១ ការធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយទេ**ជា**យនៃប្រាជា ១

ការប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគូរតាមធម៌ ១ ម្នាលក់ក្ដុទាំងឡាយ នេះឯង

ធម៌ទាំង ៤ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅ

ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ។

សុត្តនូចិដិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្នោ

ខេត្តប្រមេ កិច្ចប់ ឧញ ភាវិតា ១ហុលិកសា សភាពកាទ់៩លស់ខ្ញុំការិយាយ សំវត្តន្ទិ ។ មេ។

អនាតាមិដលសច្ចិតាវិយាយ សំវត្តខ្លិ ។ ខេ ។
អរហត្តដលសច្ចិតាវិយាយ សំវត្តខ្លិ តាតមេ ខត្តារោ
សព្វវិសសំសេរោ សខ្ទម្មស្បានិ យោធិសោមឧស៌តារោ ជម្មានជម្មេៗដើមត្តិ ៩មេ ទោ កិត្តារា ជម្មា ភាវិតា ពហុលិតាតា អរហត្តដលសច្ចិតាវិយាយ សំវត្តខ្លិ។

ក្សង្គន្លំ ដំពេញ មាន ក្សង្គន្លំ ឧណាមាស់សំ កា ក្សង្គន្លំ ឧដ្ឋពេលមាញ ក្សង្គន្លំ ឧសាឧយ៍មាញ ក្សង្គន្លំ ឧជ្ជាយ៍មាញ ក្សង្គន្លំ ឧយាយស់សំ កា ក្សង្គន្លំ និង ក្រុមន្ត្រី ឧយ៍មាញ មាល ក្សង្គន្លំ និង ក្រុមន្ត្រី ឧយ័យ មាស់សំ កា ក្សង្គន្លំ និង ក្រុមនេត្ត និង ក្រុមនេត្ត និង ក្រុមនេត្ត និង ក្រុម បាន ក

សុត្តន្តូបិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធមិទាំង ៤ ប្រការនេះ ដែលបុគ្គលអប់រំ ហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវ សកទាតាមិផល ។ បេ ។

តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគាមិផល ។ បេ ។
តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអហេត្តផល ធមិទាំង ៤
តើដូចម្ដេចខ្វះ គឺការគប់រកសប្បុរស ១ ការស្ដាប់ព្រះសទ្ធម្ម ១ ការធ្វើទុក
ក្នុងចិត្តដោយទបាយនៃ ប្រាជា ១ ការប្រតិបត្តិនូវធមិដ៏សមគួរតាមធមិ ១
ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះឯង ធមិ ៤ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន
ហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអរហត្តផល ។

(១៣៤) ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ធមិទាំង ៤ នេះ ដែលបុគ្គល់ អប់រំហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបាននូវប្រាជា ប្រ-ព្រឹត្តទៅដើម្បីលូតលាស់ប្រាជា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពធំទូលាយនៃប្រាជា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាព នៃប្រាជាជាធំ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃប្រាជាដឹ ក្រាស់ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃប្រាជាដីទូលាយ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាព នៃប្រាជាដ៏ជ្រាលជ្រៅ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃប្រាជាមិនជិត ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃប្រាជាដូចផែនដី ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃប្រាជាដ៏ប្រើន

បញ្ជារិគ្នេ មហាបញ្ហា។ថា

ស់វត្ត សមាទ្យាតាយ សំវត្ត លេញទ្យាតាយ ស់វត្តន្និ យាសប្បញ្ញាតាយ សំវត្តន្ន ជាជប្បញ្ញាតាយ ស់វត្ត តិក្ខុប្បាត្យ ស់វត្ត ធំព្រេះកាប្បា. តាយ សំវត្ត ភាគមេ ខត្តារា សព្ទាសែសសេវា សន្ទម្មក្សិន យោឌ្យមានមួយ យោង ឧតិខេតិនិ ដំបត្ត ៩ មេ **ទេវា ភក្សា ខ**ត្តារេ**វា** ជម្មា ភាវិតា ពហុល់គានា ឧញ្ជាឧល្ធិសាស្ត្រ ឧញ្ជាញ់-យា (៖) សំរុត្តិ ។ មេ។ ធំព្រេចកាប្បញ្ជាតាយ សំរុត្តិ ។ (១៣៥) បញ្ហាបដ្ឋិលាភាយ សំវត្តនិតិ ភាគមោ ဗဏ္ဍင်းလာကော ၅ ဗန္ဂဋ္ဌိ ဗန္ဂဏ္ဍလက္ခ ဧန္ဂဋ္ဌိ **င**-လြက္တာလက္ခ် ေရးဦး ေရးမွာ အေကာက္ကြက္ ေရးဦး မ-កញ្ញានំ^(៤) ត្រែសត្តន៍ ញាណានំ សត្តសត្តន៍ ញា-ឈានំ លាកោ បឌិលាភោ បត្តិ សម្បត្តិ ដស្បានា សç៌គាំរិយា នុខសម្បធា ខញ្ហាខដិលាភាយ សំ-វត្តន៍ អយំ ខញ្ជាប់ដំលាកោ ។

o ^{ជូ}.ម. បញ្ជាពុទ្ធិយា ។ ៤ **១.ម. អភិ**ញ្ញាណាតំ ។

មហាវិគ្គ មហាចញ្ហាកថា

ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដ៏នាប់ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ ដើរហ័ស ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់និង ប្រាញ់និង ប្រាញ់និង ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ និង ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដ៏មុន ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដ៏មុន ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដ៏មុន ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដឹម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដឹម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដឹម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ដឹម្បីភាពនៃ ប្រាញ់និង ចំពុះ ទំហាយ នូវកិលេស ធម៌ទាំង ៤ តើដូចម្ដេចខ្លះ គឺ ការសេពគប់សប្បុរស ១ ការស្លាប់ព្រះ សទ្ធម្ម១ ការធ្វើខុតក្នុងចិត្តដោយ ១ ជាសេពគប់សប្បុរស ១ ការប្រតិបត្តិនូវធម៌ជី សមត្តភាមធម៌ ១ ម្នាល់កិត្តទាំង ឡាយ នេះឯង ធម៌ ៤ ដែលបុគ្គលអប់រំ ហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបាននូវប្រាញ់ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីហ្វុនសសស់ប្រាញ់ ១ បេៗ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ ថា ក្រៅដើម្បីលូតលាស់ប្រាញ់ ។ បេ។ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃ ប្រាញ់ ជា ក្រៀងទំលុះទំហាយនូវកំលេស ។

(១៣៥) សំនួរត្រង់ពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត ពៅដើម្បីបាន នូវប្រាជា តើការបាននូវប្រាជា ដូចម្ដេច ។ ការបាន ការបានចំពោះ ការ ដល់ ការដល់ព្រម ការពាល់ត្រូវ ការធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ការចូល ទៅជិតព្រម នូវមគ្គញ្ញាណ ៤ ផលញ្ញាណ ៤ បដិសត្តិពេះ ញាណ ៤ អភិញ្ញា ៦ ញាណ ៧៣ ញាណ ៧៧ នេះឯង ការ បាននូវប្រាជា ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបាននូវប្រាជា ។

សុត្តស្ត្រិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្គោ

နာဆိုင္၏ (မည္ဆိုင္ ရင္ရီဒီၾက႐ိုက္မႈက ရ ဗဏ္က နည္ရန္ မႏၵေးေဆး ဆီသာ နည္ရွိသို္ နည္း မေျခာင္း ពុឌ្ឍិយា សំវត្តនិតិ អយ៌ បញ្ហាពុឌ្ឍិ ។ បញ្ហាប្រហ្វាល សំវត្តន៍ **ភគម ប**ញ្ហាប្រល្ំ ។ ကႏွင့္ကို ကြယ္လာဇ္ ပ်င္ဂ်င္ပြင္မဟလ္ပါကၽလ္ဒီ င ပဏ္ဆက္သက္က ကိုးဆိုင္ဆိုင္ဆိုင္ဆိုင္ဆိုင္ဆိုင္ဆိုင္သည့္ မ (១៣៦) មហា**ប**ញានាយ ស់វេន្ធន៍ កានមា មហាបញ្ហា ។ មហ្សេ អុស្តេ បរិក្ខណៈគឺតំ មហា-ច្ចា មហ្គេ ខុធ្ម ច្ចេះស្កាត់តំ មហ្គុច 👚 មហន្តា ធំរុត្តយោ បក្ដេណាត់តំ មហាបញ្ញា មហ្សាធិ បដ្ឋមហាធិ បង្ក្រហាន់ន មហាបញា ឧស្សេទ មួន ឧស្សេទ្ធ នេះ នេះ នេះ នេះ ឧស្សេទ មហន្តេ សមាជិក្ខាធ្វេ មរិក្ខណាត់តំ មហាមពា

ម វឌ្ឍិតវឌ្ឍនា ។ ២ វេបុលុន្តិ យុត្តតរមេវ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បជិសម្ភិទាមគ្គ

តាក្យថា ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីលូតលាស់ ប្រាជា តើការលូតលាស់ ប្រាជា ដូចម្ដេច ។ ប្រាជារបស់សេក្ខបុគ្គល ៧ ពួក និងរបស់កល្យាណបុថុដ្ជន វមែងលូតលាស់ ប្រាជារបស់ ព្រះអរហន្ត វមែងលូតលាស់ នេះឯងការ លូតលាស់ ប្រាជា ក្នុងតាក្យថា ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីសេចក្ដីលូតលាស់ ប្រាជា។

ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពធំទូលាយនៃប្រាញ់ តើភាពធំទូ លាយនៃប្រាញ់ ដូចម្ដេច ។ ប្រាញ់របស់សេត្តបុគ្គល ៧ ពួក និងរបស់ កហ្សាណបុថុជ្ជន រថែងដល់នូវភាពធំទូលាយ ប្រាញ់របស់ព្រះអរហន្ត ក៏ដល់នូវភាពធំទូលាយ នេះឯងភាពធំទូលាយនៃប្រាញ់ ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពធំទូលាយនៃប្រាញ់ ។

(១៣៦) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីភាព នៃ ប្រាយ់ ជាធំ តើប្រាជា ជាធំ ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថា ប្រាយ់ ជាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវអត្តជាធំ ឈ្មោះថា ប្រជាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវធមិជាធំ ឈ្មោះថា ប្រជាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវនិរុត្តជាធំ ឈ្មោះថា ប្រជាជាធំ ព្រោះកំណត់យក នូវបដិកាណជាធំ ឈ្មោះថា ប្រជាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវសីល. ភ្នំនួជាធំ ឈ្មោះថា ប្រជាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវសីល.

បញ្ហាវិគ្គេ មហាបញ្ហាកដា

មហ្គេ ម៉ែងមាទ ១ ខេសាងង មហ្គេញ ម-បញ្ជា មហន្តន៍ ឋានាឋានាធំ បក្តែណាត់តំ មហា-ចញា មហន្តា វិហារសមាចត្តិយោ មរិក្ខណ្ឌិតិ **ម**យាបញា មហ**ស្ពន៌** អរិយសទ្ធានិ បរិក្ខណៈតិតិ មហេបញា មហៈនេ សត់ប្បដ្ឋានេ បរិក្ខណៈតិត មហាមណា មហៈខេ សម្ពីព្រះ៤ មកែណាត់ត មហាបញ្ហា មហ្គ ឥទ្ធិទា ខេ បក្ដែណាត់ត មហា-ឧសា ឧសាខាត្ត ។ ទ្រុំលាច ឧរុមហាង្គង ឧសាឧសា ស ឧស្សន្ទ ឧសន្ទ ឧស្សន្ទ ឧស្សន បានេ ពោជ្យខ្មែ ចរឹក្ខណៈ ទំនាំ មហាមញា **មហ្**និ អក្សា យោ ១ ខែ ខេស្ត ១ ខេស្ត ១ ខេត្ត ១ ចំណិត្ត ឧស្សាន្ត ឧសាឧសា ឧសាឧសាខា ស្នេក និង ឧសាឧសា ឧសាឧសាខា ស់វគ្គិត មេលា ឧសាបញ្ញា

o ម. មហ**េ**ត្ត អរិយមក្តេ ។

មហាវគ្គ មហាបុព្វាកថា

ឈ្មោះថា **ព្រាវាជាធំ** ព្រោះកំណត់យកនូវបញ្ហាខន្ធជាធំ ឈ្មោះថា ព្រជា ជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវវិមុត្តកូន្ទជាធំ ឈ្មោះថា (ជាជាជាធំ ព្រោះ តំណត់**យក**នូវវិមុ**ត្តិញាណទស្ស**ន្ធក្នុន្ធជាធំ ឈ្មោះថាប្រាជ្ញជាជាធំ ព្រោះ កំណត់យកខ្លៅហានាហាន:ជាធំ ឈ្មោះថា ជ្រាជាជាធំ ព្រោះកំណត់យក នូវវិហាសេមាបត្តិជាធំ ឈ្មោះថា ព្រុជាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវ អរីយសច្ចជាធំ ឈ្មោះថា ព្រាដាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវសតិហ្វដ្ឋានជា ធំ ឈ្មោះថា (ជាជាជាធំ ព្រោះកំណត់យកនូវសម្មប្បធានជាធំ ឈ្មោះថា ជ្រាញ ជាធំ ក្រោះកំណត់យកន្លឹងទ្វិលខជាធំ ឈ្មោះថា ប្រាជាធាធំ ក្រោះកំណត់យកនូវឥន្ត្រិយដាធំ ឈ្មោះថា ព្រាះកំណត់ យកនុវពល;ជាធំ ឈ្មោះថា ប្រាជាជាធំ ក្រោះកំណត់យកនូវ ពោជ្ឈង្គ ជាធ ឈ្មោះថា (ជាជាជាធំ ព្រោះតំណត់យកនូវអរិយមគ្គជាធំ ឈ្មោះ ថា ប្រាជាជាធំ ក្រោះកំណត់យក នូវសាមពាផលជាធំ ឈ្មោះថា ព្រាជ្ញា ជាធំ ព្រោះកំណត់យក នូវអក់ិញាជាធំ ឈ្មោះថា ព្រជ្ញាជាធំ ព្រោះកំណត់យកខ្មវព្រះនិត្វាន ដែលមានអត្តដ៏ទត្តមជាធំ នេះឯង៍ ប្រជាជាធំ ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃប្រាជាជាធំ ។

សុត្តន្តប៊ីដពេ १ទូកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(០៣៧) បុដុប្បាញា លា ស់វត្តខ្លុំតំ កាតមា បុដុ ဂါီယေး ႕ င်္ဂလာလာ စင္ဇေနာက္ခ်ိဳး သော ဟာ တွ ရွမ္တန္တွင္ င်္ဂရီ-ត់ជុខាខាម៣ឧទេស់ ណិហា តុខ្លួន ត់ជុំតាំ**យ** ត់ជុខរយត្តក្នុងគណិទ្រមា ឈ្មិញ ត្រុងខ្លួយ ត់ជុំ-**႐ွေး**ကာ ဗုဒ္ဓာအားလက္သားအမေဒ့လက္သေလ(ၢ) ကြာလက် ဗး-ទីខុខ ជន់ពាំឃ ជន់សសម ទើស ឃាហ ឧ ខ័ឌ្ឌ ရန္ရွည္သည္က ရန္မွမ္သည္က အေန႔ မိန္နည္ကို မိန္မိန္ ပျံ့ကာ ဗုဒ္ဓာဘာဝါနီလ ကွာလာ မန္ဓီနီ ဗုဒ္ဓျွန္ **ប្ប**ញ្ញា បុដ្ឋសាលាស្**ល**ក្ខាធ្វេស ញាណំ ប**រត្តត៍តំ** បុ-ရေပါ့ကာ ရရသဘောမာ္ဆမ္ဆိုအီက သောဟာ ရန္မွားမွာ ရင္ရည္ရွိတ္က ရင္မရသင္သည္။ ၁၈ နည္မွန္နွန္နွင့္ ၀င္ဂရဏ္က ၀င္ဂရာအားမြန္မာ္လုိင္ငံက ထာတ္စစ္တန္းမွာ

o 🤋 ម. បុំជុំតាតាសុញាតមនុបលក្ដេសុ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ ចដិសម្ភិទាមគ្គ

(១៣៧) ៣ក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃបញ្ហាដ៏ក្រាស់ តើ បញ្ជាដ៏ក្រាស់ ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុង១ន្ធផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ក្រោះញាណ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងធាតុផ្សេង ។ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះ ញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអាយតន: ផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដឹ ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ គ្នុងបដិច្ចសមុហ្គា៖ ផ្សេងៗ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងធមិដ៏សូន្យ និង ធម៌ដែលបណ្ឌិតគហ្វីទាន ផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអត្ត ផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដឹ ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងធម៌ផ្សេង ៗ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថា បញ្ជាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញា្នណប្រព្រឹ**ត្តទៅ ក្**ង៍និវុត្ត ផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបដិតាណផ្សេង ៗ ដឹក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងសីលក្នុន្ធ ផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថា បញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងសមាធិក្ខន្ន ផ្សេង ១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថា បញ្ជាដ៏ក្រាស់ ព្រោះ ញា ណប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុងបញ្ហា ១ន្ធ ផ្សេង ១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៍ ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្ត**ៅ** ក្នុ**ងវិមុត្តក**្ខ្ធផ្សេង ៗ ដ៏ក្រាស់

បញ្ជារិគ្គេ មហាបញ្ជាក់ថា ម

ត់ដុត្សីយ៉ា ត់ដុសសគ្រន់យ៉ា ឃុនភាពទីរៈទំភា យ៉ា ឃុ ប់ត្រូត់តំ ប្ដូប្បាញ បុដ្ធានាឃានាឃារនេះកុ ញាក្រំ ប់ត្រៃត្តិ បុដ្ឋាញ បុដ្យាលាវិហារសមាបត្តិសុ ឈ្មី ស្ដេញ ខ្មែន ខ្មែន ខាងរួលមាន ខេម្ម ញា ណំ មវត្តគិតិ បុដុប្បញ្ញា បុដុលលអភិប្បដ្ឋា ខេសុ ឈ្មាញ ខ្យស្នេស ដុំជ្យាឈ្មាញ ដុំជ្យសមាគិតិ ដែរ ម ရှင်္ကြေလ ကောက္က စားနွာနွာ့န္တဲ့ ရင်းရာမဟာ ရင်းယ-သေးမဟုန္က သြားကို ရာမီဆီဆီ ရရဲရီသီသာ ရရဲသသ-ကေးငါ့ နေလ သောက**ွဲ ဗ**ြန္ဆမ္မွာ ဗုဒ္ဓာက္ကာ ဗုဒ္ဓဘ**ာ**-សាធ្លាជ សេស ញាលា ប់ខ្លែន ប្ដុប្បញ្ញា បុដ្ឋា. ស្នេស င္ဆီဇက္ေထား၊လာ ငး၊မွာ ကမၼဏ္ထာမ (\circ) မားမ $otin e^{\circ}$ rc ယောက္စ္က ရန္မန္ဆန္ ရရရီ၏ ရရရီ၏ မေက ការស្នួន មល្ខ ជន្សា ។ ស្នេស មល្ខ ជន្សា ។

e **ម. អតិក្កុម្ម**ា

មហារិគ្គ មហាបញ្ជាក់ថា

ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ក្រោះញា ណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងវិមុត្តិញា ណទស្ស-នត្តន្ធផ្សេង។ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ក្រោះញាណប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងហេតុនឹងមិនមែនហេតុ ផ្សេងៗ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះ**ថា**បញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងវិហារសមាបត្តិ ផ្សេ**ង១** ដ៏គ្រាស់ ឈ្មោះថា បញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអរិយសច្ចផ្សេងៗ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ក្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងសតិហ្បដ្ឋានផ្សេង។ ដ៏ទ្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏គ្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុង**ស**ម្មប្ប-ពានផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងឥទ្ធិបាទធ្វេង ១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងឥន្ត្រិយផ្សេង១ ដ៏គ្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏គ្រាស់ ព្រោះ ញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងពល: ផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ <u>ក្នុង</u>ពោជ្យន្ន៍ផ្សេង១ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដឹ ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអរិយមគ្គផ្សេងៗ ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថា បញ្ជាដ៏ក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុង**សាមពាផលផ្សេងៗ** ដ៏ក្រាស់ ឈ្មោះថា បញ្ហាដឹក្រាស់ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអភិញ្ញាផ្សេង ៗ ដីក្រាស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដីក្រាស់ ក្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងប្រះយាជន៍ ដ៏ក្រៃលែង គឺព្រះនិព្វាន កន្ងន់វុធមិដែលទូទៅដល់បុថុជូន នេះឯង បញ្ជាដ៏ក្រាស់ ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត**ទៅ**ដើម្បីភាពនៃបញ្ជាដ៏ក្រាស់ ៗ

សុត្តន្តចំដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(០៣៨) វិចុលបុក្ខាតាយ សំវត្តខ្លុំទំ ភាគមា រិទ្ធសព្វ និងស្រួន និងស្រួន នេះ រួមសាន្ទ្រ រួមសាទ្ធិ វិទ្ធលេ សំលត្តខ្លេ ១វិត្តណាត់តំ វិទ្**ល១**ព្រា វិបុលេ សមានិក្ខាធ្វេ បរិក្ខណៈគឺគំ វិបុលប្បញា វិទ្ធលេ ខណ្ឌខន្ទ ខរិត្តសាត់តំ វិទ្ធល់ខ្យុញា ပါးပုံ ကျွေးမလှုပ် အိုက်လည်းပေ ရသို့နှို့နှင့် လျှပုံ រុំតំខ្លួញ សម្បាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ វិទុលានិ ឋានាឋានានិ ១វិត្តណាត់តំ វិទុលៗព្រា វិទ្ធល វិហារសមាចត្តិយោ ចរិត្តណាតិត វិទ្ធល-វិទុលៗព្រា វិទុលេ សតិហ្សដ្ឋានេ បរិក្ខណៈគឺគំ វិទុលទ្បញ្ញា វិទុលេ សម្មទ្បនានេ ទវិត្តណាត់តំ រុំតំណង់ខ្លួយ មន្ទ្រំនេ ត្រុង សាង់ខ្លួ

សុត្តត្តចំជក ខុទ្ទកតិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

(១៣៨) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃបញ្ហាដ៏ខូលយ តើបញ្ហា ដ់ទូលេយ ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទូលេយ ក្រោះកំណត់យក ន្ទវអត្តដ៏ទូលាយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទូលាយ ព្រោះកំណត់យកន្ទវធម៌ដ៏ទូ ហយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទូលយ ព្រោះកំណត់យកនូវនិវត្ត ដ៏ទូលយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវបដិកាណ ដ៏ទូលាយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវសីលក្ខន្ធដ៏ទូលាយ ឈ្មោះ ឋាបញ្ជាដ់ទូលាយ ក្រោះកំណត់យកនូវសមាធិត្តន្ទ ដ៏ទូលាយ ឈ្មោះថា ឋញាដ៏ទូលេយ ព្រោះកំណត់យកនូវបញា១ន្ទ ដ៏ទូលេយ ឈ្មោះថា បញ្ចាដ៏ខូលាយ ព្រោះកំណត់យកខ្មវិមុត្តក្នុន្នដ៏ខូលាយ ឈ្មោះថាបញ្ចា ដឹទ្ធលាយ ព្រោះកំណត់យតនូវវិមុត្តិញាណ សេវ្ទនក្ខន្នដ៏ទូលាយ ឈ្មោះ ឋាបញ្ហាដ៏ទូលាយ ព្រោះកំណត់យក នូវហេតុនឹងមិនមែនហេតុ ដ៏ទូ-លាយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវវិហារសមាបត្តិ ដ៏ទូ-លាយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទូលាយ ព្រោះតំណត់យកនូវអរិយសច្ចដ៏ទូលាយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដីទូលាយ ក្រោះកំណត់យកនូវសតិប្បង្ខាន ដ៏ទូលាយ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ់ខ្ញុំលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវសម្មប្បធាន ដ៏ខ្ញុំលាយ ឈ្មោះថា បញ្ហាដីខូលាយ ព្រោះកំណត់យក នូវឥទ្ធិបានដីខូលាយ

ចញ្ហាវិត្តេ មហាចញ្ហាក់ថា

ပိုင္း နီးနီးကား နီးကာနဲ့ နီးကာနဲ့ အကာရန်နဲ့ ပိုင္း လေးရွာက္က ဂိုဗ္မလာန္ ကလာနဲ့ ဗဂိုက္လက္ကာရီးနီး ဂိုဗ္မလ-ဂ်းသာ ငှင်းက ဃေ**ဒီ၊**ခို ဂန္ဓမ်ားနှ_{ို့} နှင်ကရီ-ကာ ဒုံဝင္က မႏိုက္ခင္း စႏိုင္ငံက နွံ့ခွဲ ဒုံဝက္ေရးကာ វិទុសាធ៌ សាមញ្ញដលាធំ បរិក្កណាត់តំ វិទុសប្បាញ រុច្នៃសាស្ត្រ និងសាស្ត្រិច សារណាក់អ **សុ**ទ្ធិ លំ បរមដ្ឋំ ធំពាន់ បក្ដែណាត់តំ ប្ដែលប្បញា រិបុលច្បាត្រាស្យ សំរត្តរ្ល័ត់ អយំ រិប្យច្បាត្រា $m{y}$ (១៣៩) កម្តីបញ្ជា្នាសាយ សំវត្តខ្លុំតំ កាតមា កម្ពុំ-រប្បាញ ។ កម្ចីរេសុ ១ធ្វេសុ ញាណ៍ បវត្តតិតិ កម្ចីរ-ប្បញ្ញា កម្ពុំរាស់ ខាង់ស់ ឈាហ រុខ្ខំខ្លុំ មន្តិរប្បីឃ នុម្ពីរសុ មាលនុខេស ឈាហូ ឧដ្ដេន្ដ្ឋ នដ្ឋាន្ដីឃ អង្គរស់ ឧត្តមិត្តសាខេស់ ឈិហ ូ ឧន្តែម អង្គរ-ប្បញ្ញា កក្កសេស សុញាតមនុលព្ទេស ញាណ បវត្តត៍តំ

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាក្សា

ឈ្មោះថា បញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវឥន្ទ្រិយ ដ៏ខូលាយ ឈ្មោះ បញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវឥល្រៈជីខូលាយ ឈ្មោះ ថាបញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវពេលដើខ្ពសាយ ឈ្មោះ ថាបញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវពេលដង្ហែះ ជីខូលាយ ឈ្មោះ ថាបញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវអារិយមគ្គជីខូលាយ ឈ្មោះ ថាបញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវអារិយមគ្គជីខូលាយ ឈ្មោះ ថាបញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវអាភិញ្ជា ជ័ខូលាយ ឈ្មោះថា បញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវអាភិញ្ជា ជំខូលាយ ឈ្មោះថា បញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យកនូវអាភិញ្ជា ជំខូលាយ ឈ្មោះថា បញ្ជាជីខូលាយ ព្រោះកំណត់យក នូវប្រយោជន៍ជំរិក្រលៃជ គឺនិញ្ជាន ជីខូលាយ នេះឯជបញ្ជាជ់ខូលាយ ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាព នៃបញ្ជាជីខូលាយ ។

(១៣៩) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីភាព នៃបញ្ជាដ៏ដ្រាលដៅ ដៅ គើបញ្ជាដ៏ដ្រាលដៅ ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏ដ្រាលដៅ ពោះញាណប្រព្រឹត្តទៅក្នុង១ន្ធដ៏ដ្រាលដៅ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏ដ្រាលដៅ ដៅ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅក្នុងតន្តដ៏ដ្រាលដៅ ឈ្មោះថាបញ្ជា ដីដ្រាលដៅ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងតាយតនៈដ៏ដ្រាលដៅ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏ដ្រាលដៅ ព្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបដិច្ចសមុ-ហ្វាទដ៏ដោលដៅ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏ដ្រាលដៅ ព្រោះញាណ ប្រព័ត្តទៅ ក្នុងធម៌ដ៏សូន្យ នឹងធម៌គឺបណ្ឌិតគប្បីបាន ដ៏ដ្រាលដៅ

សុត្តន្ត្របិដ្ឋា ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្នោ

កម្ពុជាព្រា កម្ពុជ្រង់ គ្រេស ឈិយ ខាន់ខ្លួន កម្ពុជាព្រា កង្គីរេស ជាធ្មេស ញាណំ បវត្តគិតិ កម្មាញ កម្មាស និះត្រីស ញាណ ថាត្រីតិ កម្ពុំរប្សិយ្យ កម្ពុំរស់ ឧទ្ធម្ម ព្រះស ឧទ្ធម្មិស្ស ស្ដី និង្ស្ ន័ត៌ គម្ពីវញ្ជាញ គម្ពីរសុ សំលត្តផ្ទេស ញាណំ បវត្តតិតិ កម្ភាប្បញ្ញា កម្ភារសុ សមាជិក្ខាធ្វេសុ ញាណំ បង្កត់តំ កម្ពុជាញា កម្ពុជ្រ បញ្ជា ខេត្តកុ ញាណំ បង្កត់តំ កម្ភាប្បញ្ញា កម្ភារអ វិទុត្តក្នុសុ က္သာကို ဝႏၶဳန္မွ နည္ခ်ဳိးဝ႑္စ္ဟာ နည္ခ်ဳိးက ႏွစ္ခ်ဳိတ္ဆီကာက-សុ ឋានាឋា នេះសុ ញា ណ ខាវត្តត់ គម្ពី ១៣ គម្ពី ១-ស រំហារសមាបត្តិសុ ញាណ ប់វត្តិតិ កម្ពីប្បញ្ញា នង្ការស អរុយស ទេស ញា ឈ ១វត្តគិត គម្ពីរៗ ញា កម្ពុជា សត្តព័ណ្ឌ ឃើញ ហុ ខាន់ខ្លួន មន្តិរៈ ព្យុិញ្ញា កម្ពុីស្រុ សគ្គព្យុទា ខេស ញាណ ខែវត្តតិត

សុត្តនូចិជិក ខុក្ខកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ជ្រាលជ្រៅ ក្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអត្តដ៏ជ្រាល ជ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ជ្រាលជ្រៅ គ្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្**ងធម៌ដ៏ ព្រាល** ស្រ្គោះថា បញ្ហាដ៏ជ្រាល ដៅ ព្រោះញាណ ប្រព្រឹត្ត ទៅភ្នំង នុំត្តិដីជ្រាលដ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ជ្រាលដ្រៅ គ្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបដិកាណដ៏ជ្រាលជ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ជ្រាលជ្រៅ ក្រោះញាណ ច្រើត្តទៅក្នុងសីលក្ខន្ទដ៏ជ្រាលដ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏ជ្រាលដ្រៅ ក្រោះ ញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងសមាធិក្ខុន្ទដ៏ជ្រាលជ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ជ្រាល ដ្រៅ ក្រោះញាល្បេច្រ្មឹត្តទៅក្នុងបញ្ហា ខន្ធដ៏ដ្រាលដ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ហាដឹ ជ្រាលជ្រៅ ក្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅក្នុងវិទុត្តិក្នុន្ធដ៏ជ្រាលជ្រៅ ឈ្មោះថា ជ្រាល ជ្រៅ ឈ្មោះថា បញ្ហាដ៏ជ្រាល ជ្រៅ ក្រោះញាណ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុង ហេតុ និងមិនមែនហេតុដ៏ជ្រាលជ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ជ្រាលជ្រៅ ព្រោះញាណ ប្រព្រឹត្តទៅ ភ្នុងវិហារសមាបត្តិដ៏ដ្រាលដ្រៅ ឈ្មោះថាចញាដ៏ដ្រាលដ្រៅ ក្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងអរិយសច្ចដ៏ជ្រាលជ្រៅ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ក្រ-លដៅ ក្រោះញាណប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងសតិប្បដ្ឋានដ៏ជ្រាលដៅ ឈ្មោះថា

បញ្ហាវិគ្គេ មហាបញ្ហាកឋា ញ

កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរសុ កម្ពីរប្បញ្ញា កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរសុ កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរសុ ពេលស ញាណំ បរត្តត់ត់ កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរសុ អាយមក្ដេស ញាណំ បរត្តត់ត់ កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរសុ សាចញ្ញាជលេស ញាណំ បរត្តត់តំ កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរប្បីញ្ញាតាយ សំរត្តតំ អយំ កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរប្បីញ្ញាតាយ សំរត្តត់តំ អយំ កម្ពីរប្បីញ្ញា កម្ពីរប្បីញ្ញាតាយ សំរត្តត់តំ អយំ កម្ពីរប្បីញ្ញា

(១៤០) អស្បាននិត្យិយាម្នាល ស្នាន់ខ្លួន មេខមា លោង មស្សិតនៃ ១ យោយ ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្ត ស្សិត ១ យោយ ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្ត ស្សិត ១ យោយ ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្ត ស្សិត ១ យោយ ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្ត ស្វាល ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្តស្វាល មុខមាល ១ មិត្ត ស្វាល ១ មិត្តស្វាល ១ មិត្តស្វាល មុខមាល ១ មិត្តស្វាល មិត្ត ស្វាល មុខមាល ១ មិត្តស្វាល មុខមាល សំវាន់ស្វាល មុខមាល ១ មិត្តស្វាល មុខមាល មិត្តស្វាល មិត្តស្វាល មិត្តស្វាល មិត្តស្វាល មិត្តស្វាល មិត្តស្វាល មិត្តស្វាល មុខមាល មិត្តស្វាល មិត្ត មិត្តស្វាល មិត្តស្វា

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាក់ប៉ា ១

ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ គ្រោះញាលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងឥទ្ធិបាទដ៏ផ្រាល ផ្រៅ ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ព្រោះញាលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងឥន្ទ្រិយ ដ៏ផ្រាលផ្រៅ ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ព្រោះញាលប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ពលៈដ៏ផ្រាលផ្រៅ ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ព្រោះញាលប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ពលៈដ៏ផ្រាលផ្រៅ ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ព្រោះញាលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងតោជ្យង្គដ៏ផ្រាលផ្រៅ ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ព្រោះញាល ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសមញ្ជាសប្រជា ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ព្រោះញាល ព្រៅ ព្រោះញាលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសមញ្ជាសប្រជា ឈ្មោះថបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ព្រោះ ព្រាលជ្រៅ នេះឯងបញ្ហាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ក្នុងពេក្រថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី អាពនៃបញ្ជាដ៏ផ្រាលផ្រៅ ។

(១៤០) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃបញ្ជាមិនជិត តើ បញ្ជាមិនជិត ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលណា ហក់ធ្លះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ពាល់ ត្រូវហើយ នូវអត្តប្បដិសម្ភិត ព្រោះការកំណត់នូវ អត្តជោយសារប្រាជា ហក់ធ្លះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ពាល់ត្រូវហើយ នូវធម្មប្បដិសម្ភិត ព្រោះ ការកំណត់នូវធម៌ ដោយសារប្រាជា ហក់ធ្លះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ពាល់ត្រូវ ហើយ នូវនិវត្តិប្បដិសម្ភិត ព្រោះការកំណត់នូវនិវត្តិ ដោយសារប្រាជា

សុត្តត្តពិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្គោ

សច្ចិកាតា ដស្ស៊ីតា បញ្ជាយ បដិកាណវវត្ថានគោ ថជិកាណថ្បីជិសថ្មីទា អនិកតា ហោតិ សច្ចិកតា ដែស្ស៊ីតា ចញ្ហាយ នស្បី(0) អន្តេខ ខធ្មេខ $\hat{\mathbf{c}}_{1}$ នៃហា ខ បដិកាណេ ខ ន អត្រោ កោ**ចំ សក្តោត់** អភិសម្ប៉ាន្តិ អន្តភសមាវនិយោ ខ សេវ អ \mathfrak{m} $\mathfrak{s}^{(b)}$ អដ្ឋមកស្បី ឧឃាលា ខំពេរខំពេ សារ៉ូខំពេ ខ មាខ្ញុំ-កោ ន សាមន្តា បុដ្ដជួនភាហ្សាណភាំ ឧទានាយ អត្តឧយោ មមារិតខ្ពីរយោ អត្តឧយ្**សា** ពយា សោតាបន្តស្ស បញ្ហាយ នូវេ វិន្ទរ សុវិន្ទរេ ន សត្តិកោ ជ សាមន្តា អដ្ឋមក៌ ខ្ទានាយ សោតា-បញ្ជោ អស្សាមន្ទព្រួញ សេខាពន្ទស្បី បញ្ជា ស-ស្តេញត្នូវ ខេណ្ឌ និធ រួម អុវ្ទិធ ខ សន្តិកោ ន សាមន្តា សោតាបន្លំ ខុទានាយ

[•] ម. តស្សា ។ ៤ និ.ម. អនភិសម្ពារនិយោ ច យោ អញ្ចេហ៍តិ ។

ហក់ចុះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ពាល់ត្រវលើយ នូវបដិកាណប្បដិសម្ភិព េញ៖ការកំណត់នូវបដិកាណដោយសារប្រាជា បុគ្គលដទៃណាមួយមិន អាចដើម្បីយល់ច្បាស់ក្នុងអត្តផង៍ ធម៌ផង៍ និវត្តផង៍ បដិកាណផង៍ វបស់ បុគ្គលនោះឡើយ មួយទៀត បុគ្គលដទៃនោះ គេមិនគួរបំភ្លឺឲ្យយល់បាន ទេ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាបញ្ហាមិនជិត ។ (មែនពិត) ប្រាជារបស់កល្បាណ-បុថុជ្ជន គ្នាយ គ្នាយក់ខ្ពង គ្នាយដាច់ស្រយាល មិនជិត មិននៅក្បែរ នឹង (ជាជារបស់អដ្ឋមកបុគ្គល **ឡើយ** អដ្ឋមកបុគ្គល ឈ្មោះថាអ្នកមានបញ្ជា ញ មិនជី**ត បើប្រៀ**បធៀបនឹងកល្យាណបុថុដ្ឋន; ឯក្រុងារបស់អដ្ឋមកបុគ្គល ទ្វាយ គ្វាយកន្ទង់ គ្វាយដាច់ស្រយាល មិនជិត មិននៅក្បែរនឹងប្រាដា វបស់សោតាបន្ទបុគ្គល**្វើយ សោ**តាបន្ទបុគ្គល ឈ្មោះថាអ្នកមានប**ពា** ញ មិនជិត បើប្រៀបធៀបនឹងអដ្ឋមកបុគ្គល; ឯក្រុក្ខារបស់សោគាបន្ទបុគ្គល ឆ្ងាយ ឆ្ងាយកន្ងង៍ ឆ្ងាយងាចស្រយាល មិនជិត មិននៅក្បែរនឹងប្រាជា វបស់សភទាគាមិបុគ្គល**ឡើយ ស**ភទាគាមិបុគ្គល ឈ្មោះថាអ្**កមា**ន បញ្ហាមិនជិត បើប្រៀបធៀបនឹងសោតាបន្មបុគ្គល; ឯក្រាជារបស់សភព-គាមិថុគ្គលគ្នាយ គ្នាយកន្ងង គ្នាយដាប់ស្រយាល មិនជិត មិន**នៅក្បែរ**

បញ្ហារំគ្គេ មហាបញ្ហាក្សា ញ

សភខាតាមិអស់្ជាមន្ប្យព្រា សភខាតាមិស**្បប**ញា អភាតម៉ាស្ស ខ្ញាយ ខ្លាវ វិឌ្ឍ សុវិឌ្ឍ ជ សន្តិ-កោ ន សាម*ត្ត ស*កានាតាម៉ឺ ខ្ទានាយ អ**ភាតា**ម៉ឺ អស្សាមន្តប្បាញ្ញា មស្សាម្មស្បី ជួញ្ញា មរស នោ បញ្ហាយ នូវ វិន្វវេ សុវិន្វវេ ន សន្តិកោ ន ស-មស្តា អភាតាម៉ឺ ខុទាខាយ អរហោ អសុក្មាធ្លួប ព្រោ អរ**ល**េស ឧឈា ឧធិយម**មិស្**រី ឧឃាកា ខំពេ វិទ្ធា សុវិទ្ធា ន សត្តិកោ ន សមន្តា អហេត្ត នេសលា ឧធ្វេស មេណា ឧធិសា ខាធិយ-ពុទ្ធញ្ ស នៅភេញ លោភ ខទាខាយ តថាកាតា អរល ស្មាសត់ដេ អមេរាឧបពី ឃោ ឧឃា. បក្សេត្តស្វេល បក្ខិសាលោ អន្ទមនុស្នំ-នោ ខត្ដៅសារដ្ឋប្បត្តោ ឧសពលជាវី ចុរិសាសកោ បុរិសស៊ីហោ បុរិសនាគោ បុរិសន់ពោ បុរិសនោះ រុណ្ណេ អចចំណាហោ អចចំនេញេ អចចំណហោ

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកថា

និង ប្រាជារបស់អនាគាមិបុគ្គល ឡើយ អនាគាមបុគ្គល ឈ្មោះថាអ្នកមាន បញ្ជាមិនជិត បើប្រៀបធៀបនឹងសកទាគាមិបុគ្គល ឯក្រុជារបស់អនាគា មហុត្តល គ្នាយ គ្នាយកន្ងង គ្នាយដាច់ស្រយាល មិនជិត មិននៅក្បែរនឹង ្រុក្សារបស់អរហន្តទៀយ អរហន្ត ឈ្មោះថាអ្នកមានបញ្ហាមិនជិត ច្រៀបធៀបនឹងអនាតាមិបុគ្គល ឯក្រាជាបេសអហេត្ត គ្នាយ គ្នាយកន្ងង ធ្វាយដាច់ស្រយាល មិនជិត មិន**នៅក្បែរនឹងប្រា**ជារបស់ព្រះបច្ចេកពុ[©]្ធ *ឡេយ* ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ឈ្មោះថាអ្នកមាន**ប**ញ្ជាមិនជិត បើប្រៀបធៀបនឹង ព្រះអរហន្ត ចំណែកគ្រះតថាគតអរហន្តសម្មាសមុទ្ធ ព្រះអង្គប្រសេរផុត ឈ្មោះថាអ្នកមានបញ្ហាមិនជិត បើប្រៀបធៀបនឹងព្រះបច្ចេកពុទ្ធផង និង មនុស្សលោកព្រមទាំងទៅលោកផង ទេដ្ឋ ឈ្វាសក្នុងប្រភេទនៃ ព្រាជ្យា មានញាណបែកត្វាយហើយ ចាក់ផ្ទះនូវបដិសម្តិព សម្រេចនូវចតុវេសា -រដ្ឋញាណ **ទ្រុទ្**ង់ខ្លូវកំឡាំង ១០ ជាបុរសអាសភ: ជាបុរសសីហ: ជា បុរសភាគ: ជាបុរសអាជានេយ្យ ជាបុរសគួរដើម្បីនាំនូវធុរ: មានញាណ មិនមានទីបំផុត មានគេជះមិនមានទីបំផុត មានយសមិនមានទីបំផុត

សុគ្គខ្ពប់ជិកេ ខុទ្ធកនិកាយក្ស បជិសម្ពិទាមគ្នោ

អឌ្ឍេ មហន្តនោ ឧនវា ខេតា វិខេតា អនុនេ-តា បញ្ជាបេតា ជំនាល់ ខេត្ត ខេត្ត ប្រកាស ប្រកាស ប្រ សេ ស ភក្សា អត់តាទ្រីទៅ ឧដ្ឋភារី នំតាំប-ខេតា អសញ្ជាត់ស្បី ឧដ្ឋ សញ្ជាខេតា អចៈ ត្តាត់ស្បី ឧដ្ឋ ម៉ឺំ ឧដ្ឋ ឧដ្ឋ ឧដ្ឋ ឧដ្ឋ ឧដ្ឋ តោវិឌ្ធ មក្ខភ្កា^(១) ខ ខន ៧តេហ៍ សាកោ វិហ. វន្តិ បញ្ជាតា សោ ហ៊ុ កក្ស ជាធំ ជាភាគិ បស្បឹ បស្សត់ ខេត្តកូតោ ញាណកូតោ ជម្មក្តោ ព្រហ្មកូ-តោ តែ បត្ត អត្តស្ប និធ្វេតា អមត្តស្ប ធាតា ជម្លាំ ដ្ឋាន ខេត្ត ស្បី មណ្ឌ មួយ ខ្លួំ អន្ត អាធិត អសច្គត់ អដស្បត់ មញ្ឈ អត្ សល្ខខាជិ្ជវិទ្ទិ វេទ្សាល មារៀ ១គាំ មេឃាមno ស់ថ្មី រាងសុខ ណិហាត់ សេ ស ស ស មួយ

ខ ឱម មគ្គានុគាមី ។

សុត្តនូចិជិត ខុទ្ចកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ព្រះអង្គសកសុម្ភ មានឲ្រព្យច្រើន មានធនធានច្រើន ទ្រង់ជាអ្នកណែនាំ ពន្យល់ ដឹកនាំ ប្រញុំថ្ព ពិនិត្យមើល សំព្វឹងមើល ញ៉ាំងបុគ្គល ដ ទៃឲ្យដះថ្ងា ព្រោះថា ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ញ៉ាំងមគ្គដែល មិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងមគ្គដែលមិនទាន់ដុះដាល ឲ្យដុះដាល ឡើន ទ្រង់ជាអ្នកប្រាប់ផ្លូវ ដែលគេមិនដែលប្រាប់ ទ្រង់ជ្រាប់ផ្លូវ យល់ ថ្ងៃ ឈ្មាសក្នុងផ្ទុំ ឯពួកសារិក ក្នុងកាលឥឡូវនេះ គ្រាន់តែដើរទៅ តាមផ្ទុំ ជាអ្នកដើរ**ទៅ**តាមក្រោយទេ ព្រះមានព្រះកាគ អង្គនោះ ទ្រង់ដ្រាចហេតុដែលគួរដ្រាច ទ្រង់ឃើញហេតុដែលគួរឃើញ ទ្រង់ មានបត្ត មានញាណ មានធម៌ ជាបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ពោល ទ្រង់ បង្គើប ទ្រង់បង្ហាញនូវប្រយោជន៍ ទ្រង់ប្រទាននូវអមតនិធ្លាន ជាម្ចាស់ ហេតុធមិ ជាព្រះតថាគត ។ ធម្មជាតដែលព្រះមានព្រះភាគនោះ មិន ពុនដឹង មិនពុនឃើញ មិនពុន្យជាថ មិនពុ**នធ្វើឡ**ជាក់ហ្វាស មិនបានប៉ះពាល់ហើយ ដោយប្រាជា មិនមានឡើយ ធមិទាំងពួងដែល អាស្រ័យនូវហេតុ ជាអតីត អនាគត និងបច្ចុប្បន្ន វមែងមកកាន គន្ធង៍ ចំមុខព្រះញាណរបស់ព្រះពុទ្ធមានដោគ ដោយអាការទាំងពួង ។

បញ្ជារិគ្គេ មហបញ្ជាក់ថា ២

យំ ក់ញ៉ា នេយ្យំ សម អគ្គ១ម្មុំ ជាធិត្តាំ⁽⁰⁾ អត្តត្តោ សម្បីរាយ៍កោ វា អត្តោ ខុត្តា ភេ វា អត្តោ កម្ពីរ វា ង ទៀប កុន្ស៊ី កុន្ត្រី ខ្មែរ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក ក្នុង ក្នង ក្នុង ក សោ វា អត្តោ វេជានោ វា អត្តោ បមេដ្ឋោ វា អត្តោ សព្វ នៃ សព្វត្តាលោ ១វ៉ាត្តតិ សព្វ កាយកម្ម ដ់ខ្មែរ ឃើយបន់ព្យុនិស្ត មង្ខំ រុខ្គមត្តិ ដ់ខ្មែររី ကြာလက္ခင္းကြန္မ်ား လစ္ခ်ဲ မေလးကမ္မိ ဂုဒ္မက္မ ကြာလက္-ឧុបវិត្តិ អតីតេ ពុទ្ធស្ប អប្បឌិហតិ ញាណំ អណ-មខេ សំខិសា អពវិត្យាឌុ ឈ្យបហ្វូ ឧជំពិច្រឹ ពុឌ្**ស្ប អប្បជិហ**ត់ ញាណំ យាវតក់ នេយ្យំ ണ**്ടരം** സ്രഹ് ധാദ്രരം സ്രഹ് ബ്രഹ് ေဒယ႑ိ ေဒယ႑ဗနဲယန္နဲ့ ကို ကာ ကို ကာျကာဗနဲယန္နဲ့ ကို

ម. យំ កិញ្ចិ ខេយ្យំ នាម អត្ថិ តំ សព្វំ ជានិតពុន្តិ យុត្តសំ។ បសូរសុត្តនិទ្ទេ សេ ហិ យំ កិញ្ចិ ខេយ្យំ នាម អត្ថិ ជានិតពុន្តិ ទិស្សតិ ។

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកជា

ធម្មជាតណាមួយ ឈ្មោះថាគួរដឹង ព្រោះអាស្រ័យអត្តនឹងធម៌ ដែលគេ គហ្វីដឹង គឺប្រយោជន៍ខ្លួន ប្រយោជន៍បុគ្គលដទៃ ឬប្រយោជន៍ទាំងពីវ ប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឬប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក ប្រយោជន៍ពក់ ឬ ប្រយោជន៍ដ្រាលដ្រៅ ប្រយោជន៍ដែលគេលាក់ ឬប្រយោជន៍កំពុំង ប្រយោជន៍តួវេណនាំ ឬប្រយោជន៍ដែលត្រវិទូស្វាន ប្រយោជន៍ឥតទោស ប្រយោជន៍មិនមានកំលេស ច្រយោជន៍ផ្លូវផង៍ ឬប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែង ធម្មាត់តាំងអស់ នោះ ប្រព្រឹត្ត ទៅខាងក្នុង នៃពុទ្ធកា ណ ។ កាយកម្ទាំង អស់ ប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណរបស់ព្រះពុទ្ធ វិប៊ីកម្មពាំងអស់ ប្រព្រឹត្ត **ទៅ**តាមញាណ របស់ព្រះពុទ្ធ មនោកម្មពំងមស់ ប្រព្រឹត្តទៅតាម ញាណរបស់ព្រះពុទ្ធ ញាណរបស់ព្រះពុទ្ធ មិនមានអ៊ីពព៌ងក្នុងអតីតកាល ញាណរបស់ព្រះពុទ្ធ មិនមានអ្វីរារាំងក្នុងអនាគតកាល ញាណរបស់ ព្រះពុទ្ធមិនមានអ៊ីរារាំងក្នុងបច្ចុប្បន្នកាល ហេតុការណ៍ដែលត្រូវដឹង មាន កំណត់ត្រឹមណា ញាណក៏មានកំណត់ត្រឹម នោះ ញាណមានកំណត់ត្រឹម ណា ហេតុការណ៍ដែលត្រូវដ៏**ង៍ ក៏**មានកំណត់ត្រឹម**នោះ** ញាណមាន ហេតុដែលត្រូវដឹងដាទីបំផុត ហេតុដែលត្រូវដឹង ក៏មានញាណដាទីបំផុត

សុត្តន្ត្រប់ដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

င္တေလာ္ င္တေလာ္ မန္မာ္တာ့ မွာ ေတာ့ ကို င္တေျက္ရွင္မွာ က္သြက္ မန္တမ္တန္နာ (၁၀၂၂) (၁) ၁) မန္တမ္တန္တို့ မရာမရာ ចរិយន្តដ្ឋាយនេរ^(០) គេ ជម្មា យដា ធ្វិធ្នំ សមុត្តបដ. លានំ សុដស្សិតានំ ហេដ្ទឹមសទុក្ខជដល់ ឧបវិម៌ លាត់វត្តិត ឧបមែសមុក្ខបដល់ ហេដ្ឋិម លាត់វត្តិត អញ-ឧឃ ត្រូក នុង ក្រុម ស្រុម មួស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស ខេ-ယာ၊နာကို ေ႐ေးယ၂ိ ၏/နာကို ေတြာ ကိေ ဟာ႔ကိ ကေးကေး ေလး႐ွိ ေလးေျပးေတာင္လွဳိကို ကောက် ကောက-စ်းယာဥ္ဆီကို ေနယ္ပို ေနေထာင္ခြန္း ကြာေလ်ာ နစ္မွာ-ត្ត្រាល្ខី ខេត្ត ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត ញាណ បវត្តិ សព្វេ ខម្មា ពុទ្ធស្ប កកវេតា អាវជ្ជៈ នេញដិតខ្វា អាកាផ្ខាបដិតខ្វា មនសិការប្បដិតខ្វា ្នូ^{ខ្ពស់}ខេស្តិត្ត មានិការ មានិក្សា ឈ្និ ប់ត្រូត សព្វេសំ សត្តានំ ពុធ្វោ អស់ ជានាត់

^{🛾 🤋} សព្វត្ថ បរិយន្តដ្ឋានិយោត៍ ទិស្សតិ ។ 🔈 ម. សត្វត្ថ ឯវិមេវិសេទ្ចោ ទិស្សតិ ។

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិខាមគ្គ

ញាណមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ នូវហេតុដែលត្រូវដឹង ទាំងគន្លងនៃហេតុដែល ត្រវជ៏ង ក៏មិនកន្ងន់វញាណ ធម៌ទាំងនោះ ឋិតនៅក្នុងទីបំផុតនៃគ្នា និងគ្នា បាតស្មគ្គទាំងពីរខាង ដែលជិតស្និទ្ធល្អ បាតស្មគ្គខាងក្រោម មិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ ជាតស្មគ្គាងលើ ជាតស្មគ្គាងលើ មិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវ ហុតស្មគ្រានក្រោម ហុតស្មគ្រទាំងនោះ បិតនៅត្រឹមទីបំផុតនៃគ្នានិង គ្នា យ៉ាងណាមិញ របស់ដែលត្រវដឹង និងញាណ នៃព្រះពុទ្ធដ៏មានដោគ ឋិត នៅត្រឹមទីបំផុតនៃគានិងគ្នា ដ៏យ៉ាងនោះដែរ គឺ របស់ដែលត្រវដឹង មានកំណត់ត្រឹមណា ញាណក៏មានកំណត់ត្រឹមនោះ ញាណមានកំណត់ ត្រឹមណា របស់ដែលត្រវដ៏ង៍ ក៏មានកំណត់ត្រឹមនោះ ញាណមាន របស់ដែលត្រុវដឹងជាទីបំផុត របស់ដែលត្រុវដឹង ក៏មានញាណ ជាទីបំផុត ញា ណមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវរបស់ដែលត្រូវដឹង គន្ធង់ដែលត្រូវដឹងក៏មិនកន្ទង់ ន្សញាណ ធម៌ទាំងនោះ ឋិតនៅត្រឹមទីបំផុតនៃគ្មានិងគ្នា ។ ញាណរបស់ ព្រះពុទ្ធ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងធម៌ទាំងអស់ គឺ ធម៌ទាំងអស់ជាប់ចំពោះដោយ ការនឹក ជាប់ចំពោះដោយបំណង៍ ជាប់ចំពោះដោយការធ្វើទុកកង្មិត្ត ជាប់ចំពោះដោយចិត្តហ្វាទ វេបស់ព្រះពុទ្ធមានដោត ។ ញាណវបស់ព្រះ ពុទ្ធ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងសត្វទាំងអស់ គឺ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ជ្រាបន្ទាំអាយសធមិ

បញ្ហាវិគ្គេ មហបញ្ជាកឋា

អឆ្សយៈ ជាភាគិ ខាំឃ^(®) ជាភាគិ អឆិមុគ្គី ជា-សង្ខ អព្សរជុំ នេះ មេខ្មាំ នេះ មន្ទិ ន្ត្រីយេ ស្វាការ ន្វាការ សុវិញ្ហាមយេ នុវិញ្ហាម-យេ កញ្ភព្រ សត្តេ ខជាជាតិ ស ខៅកោ លោ-យោ ភាសាយោ ភាពិស័យ្យ ភាភាពិសាយាល័យ ជុន្សា មានក្រុង មានស្នេសាទេ ក្សាស្និត្ យថា យេ គេខំ មច្ចកច្ចា អន្តមសោ តិមិតិមិន្ត្តលិ និស្សាយ ងទើរ ឧសម្មាធ់ថ្មី ត្រូងទី ក្រុង សនៅគោ លោកោ សមាក្រោ សព្រហ្មគោ ស-អាវិតហាណ្រល់ សក្ស មា មេខេត្តម**ំអាវិ** ម យើងខ្មុំ-ស្នា ស្នេស ស្នេស ស្នេស សង្គ្រា សង្គមសោ កុខ្សំ បានគេយឿ ឧទាខាយ ភាកាសសុរ្ មនេ-សេ ១វិវត្តន្តិ រៀវទៅ យេច តេ សារបុត្តសម-**ខ្យុញា នេច ពុន្ទពាណស្ស ខនេសេ ១វិវត្តនិ**

o **ធ. ម.** ០វិតំ ។

មហាវិគ្គ មហាប**ញ្ជា**កថា

ជ្រាបនូវអនុសយធម៌ ជ្រាបនូវចរិយា ជ្រាបនូវអធ្យាស័យ បេស់ពួក សត្វទាំងអស់ ជ្រាបច្បាស់នូវពួកសត្វដែលមានផ្តល់តិចក្នុងភ្នែក មាន ធ្លើច្រើនក្នុងក្រែក មានឥន្ទ្រិយបាស់ក្លា មានឥន្ទ្រិយទន់ខ្លិ មានអាការអាក្រក់ គួរឲ្យត្រាស់ដឹងព្នេះដោយងាយ ដីង៍បានដោយក្រុ លោកព្រមទាងទេវលោក មានភព្នង់ឥតភ័ព្ទ ។ មារលោក ព្រហ្មលោក ពពួកសត្វព្រមទាំងសមណនឹងព្រាហ្មណ៍ ព្រម ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេពនិងមនុស្សដ៏សេស វមែងប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុងនៃ ពុទ្ធញាណ ពួកត្រីនិងអណ្ដើកណាមួយ ដោយ ហេច ទៅ កាប់យកទាំង ត្រីឈ្មោះតិមិត្តិល: រមែនប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាងក្នុងនៃមហាសមុទ្រ យ៉ាង ណាម់ញ លេកព្រមទាំងខែវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណ:នឹងព្រាហ្មណ៍ មនុស្សជាសម្មតិ ខេពនិងមនុស្សដ៏សេស រមែងប្រព្រឹត្តទៅខាងក្នុងនៃពុទ្ធញាណ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ពុំនោះសោត កប់យកទាំងសត្វគ្រុឌឈ្មោះ ដោយទីបផុតទៅ ពុកសត្វស្វាបណាមួយ វមែងវិលវល់នៅ ក្នុងប្រទេស នៃអាកាស យ៉ាងណា ជនទាន់ឡាយណា មានប្រាជា ស្មើនឹងព្រះសាវីបុត្ត ជនទាំង នោះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងប្រទេសនៃពុទ្ធញាណ ក៏យ៉ាងនោះឯង។

សុត្តត្តូចិងកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ពុទ្ធព្លាណ នៅមនុស្សាន បញ្ជា ៩វិត្យា អតិឃឹសិ-စ္ဘဲ ဆွဋီဆို ကောင္ သေ စစ္ဆိတ္၀ယ္နွာမွာ သြတ္ေကာင္-ណ្ឌិតា កហមតិបណ្ឌិតា សមណមណ្ឌិតា និប្តណា ន្^(๑) បញ្ជាក់នេះជ ជំនួកតាធំ គេ បញ្ជា^(២) អភិស-ថ្នាំត្វា តថាកត់ ឧបសន្តមិត្វា បុខ្ទុំ កុខ្សាធ៌ ខ ၿដីចូញ្ចិ ខ កមើត វិស្សជ៊ីតា ខ តេ មញ្ញា ខ ភកវតា យោត្តិ ជំនុំដ្ឋការណា ឧបក្ខិត្តកា ច គេ ភក់ តោ សម្បីជំនិំ អម់ ទោ កក្ស ឥត្ត អភិប្រេចតិ យខ្ញុំ ខេញ្ញ ហេត្ អក្តោ អស្សាមត្តបា្រញ្ញា អស្សា-មន្ទ្យាត្រាយ សំត្រៃនិត អយំ អស្សមន្ទ្យាញ ។ (១៤០) គូវិប្បញ្ញាតាយ សំវត្តខ្លួត ភេតមា គូវិប្ប- \mathfrak{m} ។ \mathfrak{n} \mathfrak{n} អភិក្យ្យត្តិត ក្លិប្បា \mathfrak{m} អភិក្សាត $\mathfrak{n}^{(m)}$

[🌣] ម. មញ្ញេ វទុន្តិ។ 🔈 ន.ម. បសទ្ចោ នត្ថិ។ ๓ ម. សព្វត្ថ អតិភាវិ៣តិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តបំដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដ់សម្តី១មគ្គ

ពុទ្ធពាណ ផ្សយទៅរហ៍សណាស់ ក្នុងបញ្ជា នៃទៅតានិងមនុស្សគាំង ជាខត្តិយបណ្ឌិត ក្រាហ្មណបណ្ឌិត គហបត៌-ពុកជនណា មានជ្រាជាល្អិត ស្គាល់បរប្បាក់ទ **ឬស**មណ្ឌណ្ឌត នាយៗ ខេត្តអ្នកជាញ់នូវរោម ពួកជនទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តហាក់ដូចជាទំហយ នូវទីជ្ជី (របស់ជនដទៃ) ដោយប្រាជា (របស់ខ្លួន) ពួកជនទាង៍ **នោះ** ឯឪ បានចង់ក្រង់ខ្លុំប្រេស្មា ហើយចូលទៅគាល់ព្រះតថាគត ហើយសូរខ្លុំ អាថិដែលគេលក់ផង ដែលកំប៉ាំងផង ប្រយាត់ងគោះ ព្រះមានព្រះភាគ **ជាន្**សំដៃង ដោះស្រាយហើយផង ជាប្រស្នាមានហេតុដែលព្រះអង្គ អធិប្បាយហើយផង ជាប្រស្នាដែលព្រះអង្គលើកបង្ហាញហើយផង ពួក ជនទាំងនោះបានសម្រេច (សម្បត្តិជាសាវត ឬជាឧព្សក ដោះស្រាយ) របស់ព្រះមានក្រះភាគ លំដាប់នោះ ក្រះមានក្រះភាគ ្រន់រុន៍រឿងក្រៃលែងក្នុងទីនោះ ដោយប្រាជា ហេតុនោះ ទ្រង់ប្រសើរលើស ឈ្មោះថាទ្រង់មានបញ្ហាមិនជិត ។ នេះឯង ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃបញ្ហាមិនជិត (១៤១) ពាក្យថា ប្រ**ព្រឹត្តទៅ**ដើម្បើភាពនៃបញ្ហាដូចផែនដឹ បញ្ជាដូចផែនដី ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ជាដូចផែនដី ព្រោះគ្របសង្គត់ ឈ្មោះថាបញ្ហាដូចផែនដី ព្រោះគ្របសង្គត់ហើ**ង** (នូវ**វាគ:)**

បញ្ហាវិគ្គេ មហាបញ្ហាក់ហិ

ក្សាប្បញ្ញា នោសំ អភិក្សាត្រីតិ ក្សាប្បញ្ញា អភិ-ការិតាត កូរីប្បញ្ញា មេាហំ អក់កុយ្យត់តំ កូរីប្ប-ញា អត់តាត់ ត្រឡាញា កោធំ ។ ខេ ។ ឧប-ញ លាហំ មក្តាំ មធ្យាសំ ឥស្សំ មច្ចាំយំ មាយំ សា-៩យ**ុំ** ៩៩ សារម្តី មាន អតិមាន មន មមាន សព្វេ កាំលេស សព្វេ ឧុទ្ធពិត សព្វេ អភិសន្នា-ប ។បេ។ សព្វេ ភាគាមិកាម្មេ អភិក្យុទីនិ អូ-រិប្បញ្ញា អភិកវិតាតិ ភូវិប្បញ្ញា រាគោ អរិ តំ អវឹ មន្ត្ធិឲ្យញាត់ ភ្ជាំឲ្យញា នេះសោ អវិ តំ អវិ ឧទ្ទ័ក្សិយ នៃព្រា មរ នូ មរុ មន្ទិនប្បាញ់ គ្នាប្បាញ (ការជា ។មេ។ ឧបនាយោ មក្តោ ខណ្ឌស ឥស្សា មច្ឆាំយំ មាយា សាមេយឿ ៩ទ្រោ សាវទ្រោ មានោ អតីមានោ មនោ បមានោ ស-ព្រៃ កា លេសា សព្រេ ឧុទ្ធាតា សព្ទេ សង្ខាត^(១)។បេ។

[👓] ម. អភិសង្ហារា ។

មហោវិគ្គ មហាបញ្ហាក់វ៉ា

ឈ្មេះថាបញ្ហាដូចផែនដី ្រោះគ្របសង្គត់នូវទោស: ឈ្មេះថាបញ្ហាដូច ផែនដី ក្រោះគ្របសត្តត់ហើយនូវទោស:ឈ្មោះថាបញ្ហាដូចផែនដ**ី ក្រោះ** គ្របសត្តត់នូវ មោហ: ឈ្មោះថាបញ្ហាដូចផែនដី ព្រោះគ្រប**សត្តត់ហើយ** (ខ្វះមោហ:) ឈ្មោះថាបញ្ហាដូចផែនដី ព្រោះគ្របសង្គត់ខ្វះក្រោធ ។ បេ។ នូវការបង់ដំនុំ ការលុបគុណគេ ការវេយឬកស្មើ ឫស្សា កំណាញ មាយា ការអូតអាង ការវិងត្តិង ការប្រណាំងប្រជែង ការប្រកាន់ ការ មើលងាយ ការស្រិន ការធ្វេសប្រហែស កំលេសព៌ន៍អស់ ទុប្ចវិតព៌ន៍ អស់ អភិសុត្តារទាំងអស់ ។ បេ។ នូវភវគាមកម្មាំងអស់ ឈ្មោះថាបញា ដូចផែនដី ព្រោះគ្របសង្គត់ហើយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដូចផែនដី ព្រោះកគ: ជាសត្រ ព្រាជ្យជាគ្រឿងញាំញឹ នូវភគ:ជាសត្រូវនោះ ឈ្មោះថាបញា ដូចផែនដី ព្រោះទោស:ជាសត្រុវ ព្រាជ្ញាជាគ្រឿងញ៉ាំញ៉ី នូវទោស: ជាសត្រវ នោះ ឈ្មោះថា បញ្ជាដូចផែនដី ព្រោះមោហៈជាសត្រ ្រុជ្ញាជាគ្រឿងញាំញី នូវមោហ:ជាសត្រវនោះ ឈ្មោះថា បញា ដូចផែនដី ព្រោះក្រោធ ។ បេ ។ ឧបនាហៈ មក្ខ: បឡាសៈ ឥស្សា មច្ចាំយៈ មាយា សាថេយ្យៈ ថម្ភៈ សាទ្រៈ មានៈ អតិមាន: មេ្ះ បទាទ: កំលេសទាំងអស់ ទុក្ខិតទាំងអស់ សង្ខារទាំងអស់ ។ បេ។

សុត្តតូថិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

ស ឡេ កាត់កាម្មា មា ត មា មន្ទ្ចប្បញ្ញាត់ ភូប្បែ្ \mathfrak{m} \mathfrak{p} \mathfrak{r} \mathfrak{r} \mathfrak{p} \mathfrak{s} \mathfrak{r} \mathfrak{r} \mathfrak{r} \mathfrak{s} \mathfrak{r} \mathfrak{s} \mathfrak{r} \mathfrak{s} \mathfrak{r} \mathfrak{s} វិថុលាយ បញ្ហាយ សមជ្ជាក់ តោត៌ ភូវិប្បញ្ញា អចិ ច បញ្ហាយ មេត អជ្ជិច ភ្ជុំ មេជាមរិណាយកាត់ ភ្នំឡេញ ភ្នំឡេញតាយ ស់វត្តនិត អយ៌ ភ្វំឡេញ ។ (១៤៤) ខណ្ឌពល្ល សំវត្តន៍ត កាតមំ មញ្ញាន់ត្រា មញ្ញាស្សេស មញ្ជាន់ម៉ូត្រា មញ្ញាន្ធ-**ေ**ရး မေတာ့ ကေတာင်း အေး ကျောင်္ခ အေး ကျောင်္ခ အေး ကေတာ့ အောင်္ခ အေး ကေတာ့ အောင်္ခ အေး အေး ကေတာ့ အောင်္ခ အေး အေး ត្សខ្ពស់លេ នុំឃាលខុខស់លេ មានើយំ. លាខពស់លេ មាដើយិវាធាខគាតិ រួមនៃរូបរួមជំរុ $(\mathfrak{m}^{(b)})$ តក្កក្រោ តព្វបុរេល ត $\mathfrak{L}_{\mathfrak{L}}$ ្នោ តំចោណោ នុត្តសារេ $_{(\omega)}$ នេចក្តុំ នោះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ

១ ឱ.ម. តាយសទ្ចោ នត្តិ ។ ៤ ឱ.ម. វិភូតវិហារីឥច្ជុះិតោ ។ ៣ ឱ.ម. គប្បាណោ តប្បុស្តារោ ។

សុត្តស្ត្រិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

(១៤៤) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពច្រើនដោយប្រាជា
កើតភាពច្រើនដោយប្រាជា ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកខ្វះក្នុងលោកនេះ ជា
អ្នកធ្ងន់ដោយប្រាជា មានប្រាជាជាចរិត មានប្រាជាជាអធា្យស័យ មាន
ប្រាជាជាអធិមុត្តិ មានប្រាជាជាទន់ មានប្រាជាជាទន់ជ័យ មានប្រាជាជា
អធិបតី ច្រើនដោយការពិបារណា ច្រើនដោយការពិនិត្យ ច្រើនដោយ
ការស្លាបស្ងន់មើល ច្រើនដោយការរិះរមើល មានការរិះរមើលជាធម្មតា
មានធម៌ជាគ្រឿន៍នៅប្រាកដជាចរិត ធ្ងន់ដោយប្រាជាគោះ ច្រើនដោយ
ប្រាជានោះ នុនទៅរកប្រាជានោះ ទោរទៅរកប្រាជានោះ ឈមទៅ
កេត្តជានោះ ចុះចិត្តស៊ីបក្នុងប្រាជានោះ មានប្រាជានោះជាអធិបតី

ចញ្ហារីគ្គេ មហាចញ្ហា**ព**ថា

ក្សាស្រ្ត ដូច្នៃ ឧហមាស់ហ្មូរមាន ត្នូវនេ-រុសោ វុត្ត ខ័រពេលលំគោត បត្តកុរកោ វុច្ច បត្តពាហ្ល់កោត មេខាសឧកក្រា វុច្ចត់ សេខា-សនយល់ហ្គុមេខ ត្រុម ខ្លាំ នេះ នេះ នេះ ក្សាភោ យោត៌ មញ្ញាមនោ មញ្ញាស្លេ មញ្ញា ဆီမု_ိရွာ ဗဏ္ဏာဆယာ ဗဏ္ဏာအေန ဗဏ္ဏာဆီဗ**ေလြေ**၅ ္နွင္တေဆလံုးဟာ ရန္ၾကာဆုံးဟာ နွမ္တိတ္က အေဆလံုးဟာ មានេះ ស្និង ខេត្ត ស្នា មាន ខេត្ត ម្រិង ស្និស្ស មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន វិតចូរិតោ នក្កក្រកា តព្វហុលោ នជ្ជិញេ គឺចែរណោ និយ្យារោ តាឧធ៌មុត្តោ តាខាធិប គេប្រៀ បញ្ហាពាមាុ-တော့က မွားနှင့်မှာ ရွင် ရေးသား သည် ခ

(១៤៣) សីឃឲ្យញ្ញានាយ សំវត្តជំនិ កាតមា សីឃឲ្យញ្ញា ។ សីឃំ សីឃំ សីលាធិ ១វិទូរេនិនិ សី. ឃឲ្យញ្ញា សីឃំ សីឃំ ឥឌ្ឌិយស់វ៉ ១វិទូរេនិនិ សីឃ-ខ្យុញ្ញា សីឃំ សីឃំ ភោជខេ មគ្គាន់ ១វិទូរេនិនិ

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកឋា

បគ្គលអកធ្ងន់កង្គឹត គេហៅថា អកច្រើនដោយពុក បុគ្គលអកធ្ងន់កង្គឹបវែរ គេហៅថា អ្នកច្រើនដោយចំរែ បុគ្គលអ្នកធ្ងក្នុង ជាគ្រា គេហៅថា បុគ្គលអ្នកធ្ងន់ក្នុងសេខាសន: ក្នុងលោកនេះ ទ យ៉ាង ណ**ា** បុគ្**ល**ព្ភក្ខ: មាន(ជាយុជាចរិត មាន(ជាជាជាអធ្យស្រ័យ ធ្វនដោយព្រុជា ្រុក្យាជាអធិមុត្ត មានប្រាជាជាខ្មុំ មានប្រាជាជាខ្មុំជ័យ ច្រេនដោយការរះរេមេល រុច្រនដោយការពេលវេណា មានធម៌ជាគ្រឿងនៅប្រាកដជាបរិត ការរិះរេមើលជាធម្មតា **ខ្**នេទៅកេព្រជ្ជានោះ ច្រេនដោយ **ជ្រ**ដ្ឋានោះ ឈមទៅរកព្រាជានោះ ចុះចិត្តសិច ក្នុងព្រាជានោះ មានព្រុជានោះជាអធិបតី ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ ។ នេះឯង៍ ភាពច្រើនដោយ ប្រ ព្វឹត្ត ទៅដើម្បីភាពច្រើនដោយប្រាជ្ញា (១៤៣)ពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីភាពនៃបញ្ជាដ៏នាប់ តើបញ្ជាដ៏នាប់ដូច ម្ដេច។ ឈ្មោះថាម**ពា** ដ៏នាម ព្រោះញ៉ាំងស៊ីលឲ្យពេញលេញនាម់។ ឈ្មោះ ថា បញ្ហាដីនាប់ ព្រោះញ៉ាំងឥន្ទ្រិយសំរៈទៀពេញ លេញនាប់១ ឈ្មោះថាប ញាដីនាច់ព្រោះញ៉ាំងសេច**ក្**ដឹងប្រមាណ ក្នុងកោដនឲ្យពេញលេញនាច់**ៗ** ញ

សុត្តស្ត្រិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

ស៊ីឃេញ្ញា ស៊ីឃំ ស៊ីឃំ ជាក់ហេធុយាកំ ប-វិទ្វីក្រេត្ត សីឃាញ្ញា សីឃាំ សីឃាំ សីលក្ត្រិ បរិទ្ធព្រត្ត ស៊ីឃុខ្សួញ ស៊ីឃុំ ស៊ីឃុំ សមាលិ ត្ត ប្រែប្រតិត សមាប្បាញ សីឃុំ សីឃុំ ប-ញាខ្លុំ បញ្ហែត់ត សមាឡេញ សមាំ សមាំ ម៉ុត្ត. ត្ត ខ្លាំ ខ្លាំង ម្នាំ ញ្ហា ស្ត្រាំ ខ្មាំ ខ្មាំ ស្ត្រាំ ស្ត្រាំ ស្ត្រាំ សីឃំ ឋានាឋានាធិ បដ់ដៃគ្រឹត្តិ សីឃប្បញ្ញា ស៊ីឃំ សំឃុំ ហៃរសមាខត្ត យោ បរិទ្ធារត់តំ សំឃុំ បញ្ជូញ សំឃុំ ស៊ីឃុំ អរិយសទ្ធាធិ ខដិវិជ្ឈត់តែ ស៊ីឃុខេត្តកា ស៊ីឃុំ សីឃំ សតិច្បដ្ឋាទេ ភាវេតិត សីឃឲ្យគ្នា សីឃំ សំឃុំ សម្បុន្ទាល ភាប់គីគឺ សំឃប្បុញ្ញា សំឃ សីឃ ឥទ្ធានេ ភាវគិត សីឃព្យុញា សីឃំ សីឃំ ឥន្ត្រីយាន ភាប់តីតិ សីឃុខ្សុញា សីឃុំ សីឃុំ ពលា ធំ ភាឋគិត សីឃព្យុណា សីឃំ សីឃំ ពោជ្យផ្តែ

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ចកទីកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏នាប់ ព្រោះញ៉ាំងការប្រភបរឿយៗ ក្នុងសេខក្តីភាក់រលឹក ဖျေးရော္သေးလေ့ ကောင္း ကောင္း ကောင္း ကောင္း ကေတြးေတြကို နီလီလင္မွာ နွ ឲ្យពេញ លេញ គាប់១ ឈ្មោះថាប**ញា** ដ៏គាប់ ក្រោះញ៉ាំងសមាធិ**ត្**នួឲ្យ ពេញ លេញ m တံ ေလာ္မတေတာ္က ဆီက တံ ေကြးေကာ္ကို**ရိပ္ ကာ ခု**င္ဆို႔ေ**က**က္ លេញតាប់។ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏តាប់ ព្រោះញ៉ាំងវិមត្តិទូទ្ធឲ្យពេញលេញ នាប់១ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏នាប់ ព្រោះញ៉ាំងវិមុត្តិញា ណ ទស្សនក្នុន្ធឲ្យគេញ လေ ကျောဆပ် ၁ လညားတင္ ကာဆီဆပ္ ကြားတက်င္းနွ/လေရနဲ့နိမ္ခ်ိန္မမွန ហេតុគាប់១ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏គាប់ ព្រោះញ៉ាំងវិហារសមាបត្តិឲ្យពេញ លេញធាប់ ។ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏គាប់ ព្រោះចាក់ធ្ងះនូវអរិយសច្ចគាប់ ។ ឈ្មោះថាចញាដ៏តាច់ គ្រោះញ៉ាំងសតិច្បូង្ខានឲ្យចម្រើនតាច់១ ឈ្មោះថា បញ្ហាដ៏តាប់ ព្រោះញ៉ាំនសម្មហ្វធានឲ្យបម្រើនគាប់**។ ឈ្មោះ**មាបញ្ហាដឹ តាប់ ព្រោះញ៉ាំងឥទ្ធិជាទឲ្យចម្រើនគាប់ ។ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏គាប់ ព្រោះ ញ៉ាំង៩ន្ទ្រិយឲ្យចម្រើនគាប់។ ឈ្មោះថាបញ្ជាដ៏គាប់ ព្រោះញ៉ាំងពល:ឲ្យ ចម្រើន**ទា**ល់១ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ទាល់ ព្រោះញ៉ាំងពោជ**្ជង៍ឲ្យ**បម្រើនគាល់១

បញ្ហាវិគ្គេ មហបញ្ហាកថា ញ

អាឋគីតិ សីឃប្បញ្ញា សីឃំ សីឃំ អាយមក្តិ អាឋគីតិ
សីឃប្បញ្ញា សីឃំ សីឃំ សាមញ្ជលាធិ សច្ចិការាគីតិ សីឃប្បញ្ញា សីឃំ សីឃំ អក់ញ្ញារហា
បដិវិជ្ឈគីតិ សីឃប្បញ្ញា សីឃំ សីឃំ បមេដ្ឋិ
ធំពាធិ សច្ចិករោគីតិ សីឃប្បញ្ញា សីឃាប្បញ្ញា សីហប្បញ្ញា សីឃប្បញ្ញា សីឃប្បញ្ញា សីហប្បញ្ញា សីហប្បញ្ញា សាយប្បញ្ញា សីហប្បញ្ញា សាយប្បញ្ញា សាយប្បញ្ញា សីហប្បញ្ញា សាយប្បញ្ញា សាយប្បត្រិច្ចា សាយប្បញ្ញា សាយប្រញាញ សាយប្រញាញ សាយប្រញាញ សាយប្បញ្ញា សាយប្រហាញ សាយប្រាប្បាប្បញ្ញា សាយប្រាប្បញ្ញា សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បញ្ញា សាយប្បញ្ញា សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បាប្ប សាយប្រាប្បាប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បាប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បាប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បាប សាយប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បាប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្បាប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្បាប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្រាប្ប សាយប្ប

ညာ တလုံ တလုံ ရှညၤနာမာရည္တို့တာ ရွာရဲ့ ျခန္ဓန္ ထည့် ရန္ဓန္ဓည္တာကာဗေကြီး လည္ခံ ရွာရဲ့ရှိခန္ဓန္ဓ တလုံရေိ-ထည့် ရန္ဓန္ဓည္တာကာဗေကြီး မောင်္ခ ရွာရှိခန္ဓန္ဓ တလုံရေိသာ ထည့် ရန္ဓန္ဓည္တာကာဗေကြီး လည့် လည် ရောင္ခိုင္တော့မှာ တလုံရေိသာ ထည့် ရန္ဓန္ဓည္တာကာဗေကြီး လည် လည် ရောင္ခဲ့ရေ မောင္ခ သော့ ရွာရဲ့ရေးမှာ တလုံရေသည် လည် အော့ တလုံရသည့် ထား ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် လည် ရောင်္ခ ထည့် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် လည် ရောင်္ခ ထည့် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် လည် ရောင်္ခ ထည့် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည် လည် ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်း ရောင်္ခရာမှာ လည်ရေးသည် လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်မှာ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည်။ လည်ရေးသည့် လည်ရေးသည

មហាវគ្គ មហាបញ្ជាក់ថា

ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏ធាប់ ព្រោះញ៉ាំងអរិយមគ្គឲ្យបម្រើនធាប់ ។ ឈ្មោះថា ក្រោះចាក់ធ្ងះនូវអភិព្វា ធាច់ ។ ឈ្មោះថាចញាដ៏ធាច់ ព្រោះធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ នូវប្រយោជន់ក្រែលែង គំនិព្វាន គាប់ ៗ ។ នេះ បញ្ជាជីនាប់ ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃព្រុជ្យជីខាប (១៤៤) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃបញ្ជារហិស គេ បញ្ចារហ័ស ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ជារហ័ស ព្រោះញ៉ាំងស៊ីលឲ្យ ពេញលេញរហ័ស ។ ឈ្មោះថាបញ្ហារហ័ស ព្រោះញ៉ាំងឥន្ត្រិយសំវរៈ **ឲ្យ**ពេញ លេញ ហេស ។ ឈ្មោះថា បញ្ជារហ័ស ព្រោះញ៉ាំង សេចក្ដីដឹង ប្រមាណក្នុងកោជន ឲ្យពេញលេញហើស ។ ឈ្មោះថាបញ្ហារហ័ស ព្រោះញ៉ាំងការប្រកបរឿយ ។ ក្នុងសេចក្តីភាក់រលឹក **ឲ្យពេញលេញ** រហស់ ។ ឈ្មោះថាប់ណារហស់ ព្រោះញ៉ាំងសិលក្ខន្ធ ។ បេ។ សមាធិក្ខន្ធ ម្ភិត្តិទី មិត្តិញាណ សន្រក្ខន្ធ ឲ្យពេញ លេញ ហេស ។ ឈ្មោះថាបញាវហ័ស ព្រោះတក់ធ្ងះនូវហេតុនិងមិនមែនហេតុ វហ័ស ៗ ឈ្មោះថាបញ្ជារហ័ស ព្រោះញ៉ាំងវិហារសមាបត្តិឲ្យពេញលេញរហ័ស ៗ

សុត្តន្ត្រិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

លេសឯ ឃាំ សស់ មរូលមស់ខេ ឧត្សម្នឹង មុខ န်ာ လက္ဈဏ္ဏာ လတ် လတ် လန်ာဈည္ဆာဂ*ော* ကား-ន្ទុំ សស់ឧរិយា សស់ សស់ មគិជិយខេ មា. ត់តំ លហុហ្សញ្ញា លហុំ សន្ទិទានេ ភាវេ-နား လက္ေရးကာ လက် လက် နည္သြက္ မွာ ကျ-តិត លហុយ្យញា លហុំ លហុំ ព**ហ**ធិ ភាឋតិតិ លស់ នៅ ស្រ្តាំ សេស្តាំ នេះ ស្រ្តាំង ស ហុហ្សុញា လហុំ លហុំ អរិយ**មក្ខំ** ភាប់តិតិ សហុ u្ឍុញ លេហុំ លេហុំ សាមញ្ជលាធិ សច្ចិកពេក្តិ လက္ရရွိက္တာ လတို လတို မန္တာကေလ စမ္းမြွန္ဆြန္ လၯႄၯႜၟၮၟႍၹၯႄႛၹၯႄႛၓၭႎႜၓၙႛႜၨႜႜႜႜၮၟႜ**ႜၹႜၟႜ**ၮႜႜႜ និត លេហ្ហ្សាញ លេហ្ហ្សាញតាយ ស់វត្ត្តិត អយ៌ លស់ឡើយ ។

រុខ១ស់ហេ ង់គ្នី១ស់ហេ ១គ់ជី១ស់ហេ សមាលា ។ មុខេម្មេ សមាល់ហេ (០៤៤) សមាល់ហៃ ១គ់ជី១ស់ហេ

សុត្តនូបិជិក ។ ទូកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឈ្មោះថា បញ្ហារហ៊ុស ព្រោះថា ក់ធ្លុះ នូវអរិយសច្ច រហ័**ស**១ ឈ្មោះថា បញ្ជាវល់ស ព្រោះញ៉ាំងសតិហ្ហដ្ឋានឲ្យចម្រើនរហ័**ស១** ឈ្មោះថា**បញ្ហា** វហ័ស ក្រោះញ៉ាំ**ងស**ម្មហ្បូនានឲ្យចម្រើនវហ័ស ។ ឈ្មោះថាបញ្ហាវហ័ស ព្រោះញ៉ាំងឥទ្ធិជា៖@sបម្រើនរហ័ស១ ឈ្មោះថាបញ្ហារហ័ស ព្រោះញ៉ាំង ឥន្ទ្រិយឲ្យចម្រើនរហ័ស ១ ឈ្មោះថាបញារហ័ស ព្រោះញ៉ាំ**ងពល:** ឲ្យចម្រេនរហ័ស**។** ឈ្មោះថាបញ្ហារហ័ស ក្រោះញ៉ាំងពោជ្យង្គឲ្យចម្រេីន រហស់ ឈ្មោះថាប់ពារហ័ស ព្រោះញ៉ាំងអរិយមគ្គ ឲ្យបម្រើនរហ័សៗ ឈ្មោះថាបញ្ហារហ័ស ព្រោះធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសាមពាផល វហ័សៗ ကောင္းတက္ကားက်ေလ ကြေးတင်္ကားနွေနနင္ကိုက္က တြေလက လောင္းတက္က រហ័ស ក្រោះធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែង គឺព្រះនិព្វាន រហ័ស ។ នេះឯឪ បញ្ហារហ័ស ក្ឪពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី ញ ភាពនៃ ជ្រាជ្ញាវហ័ស ។

(១៤៩) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃបញ្ហានាំឲ្យកែកយ តើ
បញ្ហានាំឲ្យរីករាយ ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ហានាំឲ្យរីករាយ ព្រោះបុគ្គល
ពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ច្រើនដោយសេចក្ដីកែរាយ ច្រើនដោយសេចក្ដី
ស្រស់ស្រាយ ច្រើនដោយសេចក្ដីត្រែកដ ច្រើនដោយសេចក្ដី

បញ្ហាវិគ្គេ មហាបញ្ហាក្សា ញ

ស៊ីលានិ ខរិឌ្ឌពត្តិត សាសខ្យុញ សាសពហុ-ហេ ជនឧស់លេ ខំឌឹមស់លេ ខាត់ជីមស់លេ លោ ជនឧស់លោ ន់ដ្ទីឧស់លោ ស្ន់ដឹងសំលេ ឧឌុយឧ ឧរ្ទំពេ**ង» សា**ភាជា យ mdia សាសពហុលោ វេឌ្ឌសុលោ តុឌ្គិពហុលេ ថា-ដុឌ្ហី សាស់លា ស្នា ស្នា ស្នា សា-សច្បញ្ញា ហាសពហុលោ វេឧពហុលោ តុដ្ឋិ. ពហុលោ ខាងជីពស់បេរ ភ្នូលខ្លុំ ។ នេ ។ សមាន់ក្ខាខ្ញុំ បញ្ហាទខ្ញុំ ម៉ុត្តក្នាខ្ញុំ ម៉ុត្តិញា ណន-ស្សានក្នុខ្ញុំ ឧរិទ្ធពត្តិត ហេសខ្យុញា ឋានាឋានាធិ បដ្ឋាជ្ឈិតត វិហាសេសត្តិយោ ចម្ងៃកើតតំ អរិយៈ សច្ជាធិ បដិវិជ្ឈត់តំ សតិប្បដ្ឋាធេ ភាពត់តំ

មហារិគ្គ មហាបញ្ជាក់ថា

វមែងញ៉ាំងស៊ីលឲ្យពេញលេញ ឈ្មោះថាបញ្ហា នាំឲ្យរឹករាយ ក្រោះ បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយសេចក្តីរីករាយ ច្រើនដោយសេចក្តីស្រស់ស្រាយ ច្រើនដោយសេចក្តីត្រេតអរ ច្រើនដោយសេចក្តីស្វួលចិត្ត ឥន្ទ្រិយសំរៈទៀ ពេញ លេញ ឈ្មោះថាបញ្ជានាំឲ្យរឹករាយ ព្រោះបុគ្គល អ្នកច្រើនដោយសេចក្តីរីករាយ ច្រើនដោយសេចក្តីស្រស់ស្រាយ ច្រើន ដោយការគ្រេកអរ ច្រើនដោយកាស្រ្ដេលចិត្ត វេមន៍ញ៉ាំងសេចក្ដីដឹង ប្រមាណក្នុងកោដនឲ្យពេញលេញ ឈ្មោះថាបញ្ហានាំឲ្យរឹករាយ ព្រោះ បុគ្គលអ្នកច្រើខដោយសេចក្តីវិករាយ ច្រើនដោយសេចក្តីស្រស់ស្រាយ ច្រើនដោយសេចក្តីត្រេកអរ ច្រើនដោយសេចក្តីស្រួលចិត្ត វមែងញ៉ាំន សេចក្តីប្រកបរឿយ។ ក្នុងសេចក្តីភាក់រលឹកឲ្យពេញលេញ បញ្ជានាឲ្យរក្សាយ រត្រាះបុគ្គលអ្នកច្រើនដោយការរីករាយ ច្រើនដោយ ការស្រស់ស្រាយ ច្រើនដោយការត្រេកអរ ច្រើនដោយការស្រួលចិត្ត វមែងញាងសិលក្នុន្ធ។ បេ។ សមាធិកូន្ធ បញ្ជា១ន្ធ វិមុត្តិកូន្ធ វិមុត្តិញាណ-ទស្សនក្ខន្ធឲ្យពេញលេញ ឈ្មោះថាបញ្ហានាំឲ្យរិករាយ ក្រោះបាក់ផ្ទះ ចំពោះនូវហេតុនិងមិនមែនហេតុ ក្រោះញ៉ាំងវិហាសេមាបត្តិ ឲ្យពេញ លេញ ក្រោះចាក់ធ្ងះនូវអរិយសច្ច ក្រោះញ៉ាំងសតិហ្វដ្ឋានឲ្យចម្រើន

សុត្តនូបិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

មាន ក្សាន្តិ មាន សាមានិត្ត សាមានិត្ត

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ **បដិសម្ភិភា**មក្គ

ក្រោះញ៉ាំងសម្បញ្ជូននឲ្យបម្រើន ក្រោះញ៉ាំងឥទ្ធិបាទឲ្យបម្រើន ក្រោះ ញ៉ាំងឥន្ទ្រិយឲ្យបម្រើន ក្រោះញ៉ាំងពលៈ ឲ្យបម្រើន ក្រោះញ៉ាំង កោដ្ឋង្គឲ្យបម្រើន ក្រោះញ៉ាំងពិយមគ្គឲ្យបម្រើន ក្រោះធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់នូវសាមញ្ញាផល ឈ្មោះថាបញ្ហានាំឲ្យរីករាយ ក្រោះបុគ្គលអ្នក ប្រើនដោយសេចក្តីរីករាយ ច្រើនដោយសេចក្តីស្រស់ស្រាយ ច្រើន ដោយសេចក្តីត្រេកអរ ច្រើនដោយសេចក្តីស្រួលចិត្ត វមែងចាក់ធ្វះនូវ អភិញ្ញា ឈ្មោះថាបញ្ហានាំឲ្យរីករាយ ក្រោះបុគ្គលអ្នកច្រើនដោយសេចក្តី រីករាយ ច្រើនដោយសេចក្តីស្រស់ស្រាយ ច្រើនដោយសេចក្តី ច្រើនដោយសេចក្តីស្រួលចិត្ត វមែងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃ លែង គឺនិព្វាន ។ នេះឯង បញ្ហានាំឲ្យរីករាយ ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីភាពនៃបញ្ហានាំឲ្យរីករាយ ។

(១៤៦) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃបញ្ញា ជាគ្រឿនស្ទុះ
ទៅ តើបញ្ហាជាគ្រឿនស្ទុះទៅ ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ហាជាគ្រឿន
ស្ទុះទៅ ព្រោះរូបណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ទាន់ក្នុងក្ដី
ទាន់ក្រៅក្ដី គ្រោតគ្រាតក្ដី ល្អិតក្ដី ថោកទាបក្ដី ទត្តមក្ដី រូបណាក្នុងទី
ធ្វាយក្ដី ក្នុងទីជិតក្ដី បញ្ហាស្ទុះទៅឆាប កាន់រូបទាំងអស់នោះ ថាមិន
ទៀង ឈ្មោះថាបញ្ហា ជាគ្រឿងស្ទុះទៅ ព្រោះស្ទុះទៅឆាប់ ថាជាទុក្ខ

បញ្ហារិគ្នេ មហាបញ្ហាក់ប៉ា

បុត្ត ហ ភេទ ប់ឧស ។បេ។ ហេ ភាខ សញា យ គេខិសន្ធារ យំ កិញ្ចាំ ពិញ្ណា អ-ឆ្មាលមុខជាជិត្ត មុខាន្ត្រ ប្រ ខ្ពស់មុខ ប្រ ខ្ពស់មុខ វា សុខុមិក ហ៊េនំកា បណ្តាំកា យន្ទ្រ សន្តិកោះ កា សត្វ វិញ្ហា សំ អនិទ្ធនោ ទិទ្យ ដាំគីតិ ជានេទ្យញា ឧត្តា ខេញ្ជំ ដាត់តំ ដាំជប្បញ្ញា អជត្តតោ ១-រឿ ជាខ្លួន ជាប្រព័ណ្ឌ ខេង្គ ឯកេណ ខ្លួន ប្រភពិសា អតីតាលក់តប្បច្ចុប្បន្នំ អនិច្ចតោ ខិច្បំ ជាតិតិ ជា. ឧប្បញ្ញា ឧុក្ខ នេះ ទិប្បី ជាភិទិ ជាឧប្បញ្ញា អនុត្ត-តោ ទិញ្ជំ ជាតិតិ ជាជញ្ជញា ប្រំ អតីតាលក់ត-រៀជំ នៃ នៃ នៃ នៃ នេះ នៃ មាន នេះ មាន នេះ មាន នេះ នេះ មាន នេះ ម អសារកដ្ឋេញតិ តុលយ៍ត្វា តិរយ៌ត្វា វិកាវយ៍ត្វា វិក្ខុត កាត្យា រុមជំរោជ ជំញាជេ ទំប្បំ ជាតិតិ ជាជប្បញ្ញា ប្រទេស មាណា មាស្តីស ស្ត្រីស ស្ត្រី ស ខេ ភ

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកជា

ឈ្មោះថាបញ្ហាជាគ្រឿងស្ទះទៅ ក្រោះស្ទះទៅឆាប់ ថាមិនមែនជារបស់ ឈ្មោះថាបញ្ហាជាគ្រឿងស្ទុះទៅ ព្រោះវេទនាណាមួយ ។ បេ ។ សង្ខាវទាំងឡាយណាមួយ វិញាណណាមួយ **សញ្ជា ណាមួយ** ខាងកង្គី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិត អនាគត បញ្ជាសុះទៅនាប់កាន់វិញ្ញា ណូទាំងអស់ (នោះ) ថាមិនទៀង ឈ្មោះថា បញ្ជាជាគ្រឿនស្ទះទៅ **ព្រោះ**ស្ទះទៅនាប់ ថាជាខុត្ន ឈ្មោះថាបញ្ហាជា គ្រឿងសុះទៅ ក្រោះសុះទៅនាប់ ថាមិនមែនជារបស់ខ្លួន ឈ្មោះថាបញ្ហា ជាគ្រឿងស្ទះទៅ ក្រោះស្ទះទៅឆាប់ កាន់បត្ត ។ បេ។ តានជវាមវណៈ; ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ថាមិន ទៀង ឈ្មោះថាបញ្ហាជា គ្រឿងស្ទុះ ទៅ ព្រោះស្ទុះទៅឆាច ថាជាទុក្ខ ឈ្មោះថាបញ្ហាជាគ្រឿងស្ទុះទៅ ព្រោះស្ទុះ ទៅភាប់ ថាមិនមែនជាបេស់ខ្លួន ឈ្មោះថាបញ្ហាជាគ្រឿត៍ស្ទុះទៅ ក្រោះថ្មី**ន៍** តិចារណា អប់រំ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ថា រូបជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះ ឋាមិន ទៀង ដោយអត្ថថាអស់ទៅ ឈ្មោះថាជាខុត្ត ដោយអត្តថាជាភ័យ ឈ្មោះថាជាអនតា ដោយអត្តថាគ្មានខ្ទឹម ហើយស្ទះមៅឆាប់ ក្នុងទីជាទី វលត់ប្រ គឺ ៗ៖ និព្វាន ឈ្មោះថាបញ្ហាជាគ្រឿងស្ទុះទៅ ព្រោះថ្មីង ពិចាវ-ណា អប់ ធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ថា ៤៤៩១ សញា សង្ខារវិញាណ ចក្ខុ។ប្រុ

សុត្តនូចិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ចដិសម្ភិទាមគ្នោ

ជាមរណ៍ អតីតានាកតប្បីឲ្យរ៉ូន្ទំ អនិទ្ធំ ១យដ្ឋេន ឧុត្តិ ភយដ្ឋេ អេខុត្តា អសាវកាដ្ឋេលតិ តុលយ៍ត្វា តិវយ៌ត្យ វិកាវយ៍ត្យ វិក្ខុតិ ភាគ្នា ជពមរណៈធំពេ ខេ ជិញ្ហា ១ ខ្យំ ដាន់តំ ដានប្បញ្ញា រ៉ូប៉ អត់តាលកៈ ស ្តេស្ត្ វយឧទ្ទំ វិកគឧទ្ទំ និកេខឧទ្ទន្តិ គុលយ៍ត្វា គឺរយ៍-ត្វា វិកាវយ៍ត្វា វិក្ខុតិ កាត្យ រួចនិរោជ និញ្ចានេ ទិប្បី ជាតិតិ ជាឧប្បញ្ញា មេឧស សញ្ញា ស. ទ្ធារា វិញ្ហាណ**ំ ខត្ត ។ ខេ ។ ជកមរណ៍ អភិ**តា-ជាកតប្បច្ចុច្បន្នំ អន់ទ្វុំ សន្ល់តំ បដ់ចូសមុប្បន្ន ១៣៩ភ្ញុំ ព្រះ ព្រះ ន្ទុំ ន្ទុំ នេះបង្គំ និស-យិត្ត តិវយ៌ត្វ វិកាវឃិត្ត វិក្ខុនំ គាត្វ ជិកមារ-ណេធិរោធ ធិញាធេ ទិហ្វី ជវតីទាំ ជវធហ្វញ្ញា ជវ-ឧប្បញ្ជាតាយ សំវត្តន៍គំ អយ់ ជវឧប្បញ្ញា ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសត្តិទាមគ្គ

ជ៣មរណ: ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថាមិនទៀង ដោយ អត្ថថាអស់ទៅ ឈ្មោះថាជាខុត្ខ ដោយអត្ថថាជាក់យ ឈ្មោះថាជា អនុត្តា ដោយអត្តថាមិនមានទឹម ហើយសុះទៅឆាប់ ក្នុងទីជាទីវល់ត ន្យុជពមរណ: គឺព្រះនិព្វាន ឈ្មោះថាបញ្ហាជាគ្រឿងស្ទុះទៅ ក្រោះ ថ្មីង៍ ពិហារណា អប់រំ គ្នេទ្បជាក់ហ្គាស់ថា រូបជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថាមិនទៀង មានពច្ច័យតាក់តែង អាស្រ័យនូវបច្ច័យ ហើយកើតឡើង មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការវិនាសទៅជាធម្មតា មានការប្រាសហតរាគ:ជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា ហើយសុះ ទៅ តាប់ក្នុងទីជាទីលេត់រូប គឺព្រះនិព្វាន ឈ្មោះថាបញ្ជាជាគ្រឿងស្ទុះទៅ ព្រោះថ្ងឹង តិចារណា អប់រំ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ថា ៤ ខេនា សញា សង្គារ វិញាណ ចក្ខុ ។ បេៗ ជាកមរណ: ជាអតិត អនាគត បច្ចុប្បន្ទ ឈ្មោះ ឋាមិនទៀង មានបច្ច័យប្រជុំគាក់តែង អាស្រ័យនូវបច្ច័យហើយកើត ទ្បើង មានការអស់**ទៅ**ជាជម្មតា មានការ**នៃស**ទៅជាជម្មតា មានកាវ ្រុល្លាករាគ:ជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា ហើយស្ទុះគាប់ក្នុងទី ជាទីរលត់ជាមេរណ: គឺព្រះនិព្វាន នេះឯង បញ្ហា ជាគ្រឿងស្ទុះទៅ ក្នុងតាត្យថា ប្រព្រឹត្ត**ទៅ** ដើម្បីភាពនៃបញ្ហាជាគ្រឿងស្ទះទៅ ។

បញ្ហាវិគ្គេ មហាបញ្ហាពថា

(១៤៧) តិក្ខុម្យុញ្ញាស្យ ស់វត្ត្តិត កាតមា សិ-ត្តព្យុណ្ឌ ។ ទិខ្សុំ គេលេស គំខ្លុំតំន^(o) គំគ្នុប្បុណ្ណ ឧប្បន្នំ ភាមវិតត្តំ សាធិកាសេត៌ ២៨ហាត់ វិលោ-នេះ ព្រឹត្តពេន(៤) អន្ទាវន៍មេន័ត និត្តព្យុញា នព្ឌិ្ញ ស្ពេសនាត្រឡើ សង្កាសេតិ មជល់ត ពិភេះ នេះ ព្រឹត្តពេត អនការដូមេតិត តិក្ខុប្បញា នេស្ស៊ី រូស្មីសង្គ្រី ខាត្សុ ភេស នេង នេង នេង ប្បាធ្នា ទាប់គោ អតុសលេ ជម្មេ ៣១៧សេត មជហត់ វិយោធេត់ ឲ្យឆ្នឹកកេត់ អនការឌ្ល័មេត់តំ ត់ក្ខេព្ញ ខ្ពុំ ភ្នំ ភាពិសាធិស្រស់ មេជ្ញសំ វិលោ-ខេត់ ព្យុធ្មាល់ អនការដូមេតិត តិក្ខុប្បញ្ញា ខុប្បន្ន នេះអំ ។ បេ។ ឧប្បន្នំ មោល ឧប្បន្នំ កោះទំ ឧបលាហំ មត្តិ បញ្ជាសំ ឥស្សំ មច្ចាំយំ មាយំ សាដេយ្យ ដង្គំ សារង្គំ មាន អតិមាន មន្

a ម. ធិត្តតិតិ ។ ៤ ម. ព្យុត្តីករោតិ ។

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកឋា

(១៤៧) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃបញ្ហាដ៏មុត តើ បញ្ចាដ៏មុត ដូចមេច ។ ឈ្មោះថា បញ្ជាដ៏មុត ព្រោះទំលាយនូវ កំលេសវហ័ស ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏មុត ព្រោះមិនទទួល លះបង់ បន្ទោ-បង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន នូវកាមវិតក្ដុះដែលកើតឡើងហើយ ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន ខ្លាំព្យាបាទវិតក្តុ: ដែលកើតឡើងហើយ ឈ្មោះ ថាបញ្ហាដ៏មុត ព្រោះមិនទទួល នូវវិហឹសាវិតក្ត: ដែលកើតឡើង ហើយ ។ បេ ។ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏មុត ព្រោះមិនទទួល បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន នូវអកុសលធម៌ ដ៏៣-មកដែលកើតឡើងហើយ ឈ្មោះថាបញាដ៏មុត ព្រោះមិនទទួល **លះ** បង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន នូវវាគ:ដែលកើត ទ្បើង ហើយ ឈ្មោះថាបញ្ហាដ៏មុត ក្រោះមិនទទួល លះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើ៖ ស្រីសាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន ខ្លះទោស: ដែលកើតឡើងហើយ ។ បេ។ នូវ មោហៈ ដែលកើតឡើងហើយ នូវ សេចក្តីក្រោងដែលកើត **េទ្យីង៍លើយ** ន្ទវិការចង់សេចក្តីក្រោធទុត ការលុចគុ**ណ**គេ ការវាយ ឫកស្មើ ឫស្សា ការកំណាញ់ ការហាក់ពុត ការអ្នកអាង ការវឹង ត្តឹង ការប្រណាំងប្រជែង ការប្រកាន់ ការមើលងាយ ការស្រវឹង

សុគ្គន្តបំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិភមគ្គោ

បមាន សព្វេ គាំលេស សព្វេ ឧទ្ធវិតេ សព្វេ អភិសុខ្លាប ។ បេ ។ សុ ត្រា ភាគាមិកា មេ ្ ភាពិវា. សេតិ បជ្ជសតិ វិយោធេតិ ព្យុខ្លឹកកេតិ អន្តាវឌ្គ-មេត្ត តិក្ខុប្បាញ រាមតំ មកខេ ខេស្ពេច ម-វិយមត្ត ខត្តា ខែ សាមពាដ្ឋបាធិ ខត្សេវា ខ បដ្ឋសម្ពិតាយោ ខ ឧ អភិពាយោ អនិតតា យោត្តិ សច្ចិតានា ដស្ស៊ីនា បញ្ហាហេត តិក្ខុប្បញ្ញា តិក្ខុ-ប្បីឃ្លាតាយ ស់តែផ្គុំតំ អយ់ ត់ក្ខិប្បីឃ្លាំ ។ (១៤៨) និព្យេះកាប្បញ្ញាតាយ ស់វត្តន្តឹត កាតមា ចំឡេះតែៗញា ។ ៩ ដេក ទ្វេ សពុសង្ខាវេសុ ឧត្យេដ្ឋាយ យោធិ ឧត្តាសពហុលោ ឧក្តា-ណ្តានពហុលោ យោតិ អវតិពហុលោ អនក្ស-តិតហុលោ តហិទុទោ ន រមតិ សត្វសន្ទ័ារ អនិត្ទិន្ទព្តឹ អប្បនាល់តម្ប៉ា លោកក្នាធ្វុំ ធិត្វ-ជ្ឈាត់ បនាលេតីតំ និត្វេនិកាប្បញ្ញា អនិត្វិន្ទបុត្វិ

អប្បធាលិតបុត្វ នោសគ្គន្ធំ និក្ខុដ្ឋាតិ បទលេតិតិ

សុត្តន្តចិដ្ឋា ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ការប្រហែលគ្នេស កំលេសទាំងអស់ ទុក្ខវិតទាំងអស់ អភិសន្តារទាំង

អស់ ។ បេ ។ កវតាមិកម្មទាំងអស់ ដែលកើតឡើងហើយ ឈ្មោះ

ថាបញ្ហាដ៏មុត ព្រោះអរិយមគ្គ ៤ សាមញ្ញផល៤ បដិសម្ភិទា ៤
និង អភិញ្ញា ៦ ជាគុណជាតិដែលបុគ្គលហក់ធុះ ធ្វើឲ្យជាត់ហ្វាស់

ពាល់ត្រូវហើយដោយប្រាជា ក្នុងអាសន:មួយ នេះឯង បញ្ហាដ៏មុត
ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពនៃបញ្ហាដ៏មុត ។

(១៤៤) ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃបញ្ជាជាគ្រឿងខំលុះ
ខំលាយ តើបញ្ជាជាគ្រឿងខំលុះខំលាយ ដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបញ្ជា
ជាគ្រឿងខំលុះខំលាយ ព្រោះបុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នក
ច្រើនដោយសេចក្ដីខ្វេត់ ច្រើនដោយសេចក្ដីគក់សុត ច្រើនដោយសេចក្ដី
អង្សុក ច្រើនដោយសេចក្ដីមិនត្រេកអា ច្រើនដោយសេចក្ដីខ្លើយណាយ
ក្នុងសង្គារទាំងពួង មានមុខជាកចេញក្រៅ មិនត្រេកអាក្នុងសង្គារទាំងពួង វមែងខំលុះខំលាយខ្វរគំនាលោក: ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ខំលុះ មិន
ធ្លាប់ខំលាយហើយ ឈ្មោះថាបញ្ជាជា គ្រឿងខំលុះខំលាយ ព្រោះខំលុះ
ខំស.យ នូវគំនរទោស: ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ខំលុះ មិនធ្លាប់ខំលាយ បញ្ជា

បញ្ហាវិគ្គេ មហាបញ្ហាកថា

ធំ ត្រេងការព្រំ មន្ទ្រិន្ទ្រព័ មន្ទ្រាល់កម្ពុំ មោ-មាត្តធំ និត្តិជាតិ មនាលេតិត និត្តេនិតម្បីញា អនិ-ရှိဋ္ဌာရှိ များရွာလဲအရုရှိ ကောင်း ၅ (၁၅ ရောက်) មត្តិ បញ្ជាស់ ឥស្សំ មច្ចាំយំ មាយំ សាថេយ្យំ ៩ម្តុំ សារុទ្ធ មាន អត្ថមាន មន បមាន សុំ កាលៃ-សេ សត្វេ ខុច្ចាំ សេ សេ អភិសស្តាប ។បេ។ ស់ត្វេ ភាសម៌កាម្ដេ ធំពុំជ្ឈាត់ មនាលេត់តំ ធំត្វេ-តិតាម្បញ្ញា តិត្រូតិតាម្បញ្ញាតាយ សំរុន្តត្តិនិ អប់រំ ត្ថិត្រូនិកមេ ព្រួញ និង សោខ្សង ចិញ្ញា ។ (០៤៩) ៩មាល់ សោឡសល់ ១៣៣ សម-ត្នាក់តោ បុក្ខលោ បដិសត្តិឧប្បត្តោ ។ ធ្វេ បុក្ខលា ឧត្តមនិត្ត ស្វាយ ដំណា ដំណាងមាន ស្វាយា င္မွာ ရုပ္သိုးကာမွာ မရွိေတာ့ အေျပာင္သည္။ အေျပာင္သည္။ အေျပာက္သည္။ အေျပာက္သည္။ အေျပာက္သည္။ အေျပာက္သည္။ အေျပာက္သည္။ សោ គេធ អតិវេសា ហោតិ អធិសោ ហោតិ ဦးလ(A) ကော်နို့ နေလ \mathbf{I} ကြာလို ဗင်္ဂဋ္ဌန်းနဲ့ ငွေ ឌុក្ខសា ជដ្ឋសម្ពិធជ្យត្តា ខ្វេច ដុព្វយោកសម្បន្នា

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកថា

ឈ្មោះថាបញ្ជាជាគ្រឿងទំលុះទំលាយ ព្រោះទំលុះទំលាយ នូវគំនរមោហ: ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ទំលុះ មិនធ្លាប់ទំលាយហើយ ឈ្មោះថាបញ្ជាជា
គ្រឿងទំលុះទំលាយ ព្រោះទំលុះទំលាយនូវក្រោធ ។ បេ ។ នូវការបង
ក្រោធទុក ការលុបគុណ គេ ការវាយឫកស្មើ ឫស្សា កំណាញ់ ការ
លាក់ពុត ការអូតអាង ការរឹងត្នឹង ការប្រណាំងប្រជែង ការប្រកាន់
ការមើលងាយ ការស្រឹង ការប្រហែសធ្វេស កិលេសទាំងអស់
ទុប្ចាិតទាំងអស់ អភិសង្គារទាំងអស់ ។ បេ ។ កវតាមិកម្មទាំងអស់
ដែលខ្លួនមិនធ្លាប់ទំលុះ មិនធ្លាប់ទំលាយហើយ នេះបញ្ជាជាគ្រឿង
ទំលុះទំលាយ ក្នុងពាក្យថា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីភាពនៃបញ្ជាជាគ្រឿង
ទំលុះទំលាយ នេះ បញ្ញា ១៦ ។

(១៤៩) បុគ្គលប្រកបដោយ ជ្រាញ់ គំន ១៦ នេះ ឈ្មោះថាអ្នក
ដល់នូវបដិសម្តិទា ។ បុគ្គលអ្នកដល់នូវបដិសម្តិទា មាន ៤ ពួក គឺពួកមួយ
បរិបូណិដោយបុព្វយោគ (ការប្រកបក្នុងកាលមុន) ពួកមួយ មិនបរិបូណិ
ដោយបុព្វយោគ បុគ្គលណា បរិបូណិដោយបុព្វយោគ បុគ្គលនោះ
ជាអ្នកលើសលុប ជាអ្នកក្រៃលែង ជាអ្នកសៃសស ជាងបុគ្គលមួយពួក
នោះ ញាណរបស់បុគ្គលនោះ បែកធ្លាយជាង នេះបុគ្គលអ្នកដល់នូវ
បដិសម្តិទា ពីរពួក ។ ឯបុគ្គលអ្នកបរិបូណិដោយបុព្វយោគ មាន ៤ ពួក

សុត្តនូចិដិពេ 🧃 ទូកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ស្បៈតោ សេ នេះ អត់ប្រាកា យោត៌ អធិកោ យោ-ត់ រ៉ុសេស យោត់ តស្ប ញាណំ បក់ជួត់តំ ខ្វេ បុក្កលា ខដិសម្ភិនឲ្យត្តា ន្វេច ចុត្តយោកសម្បញ្ញា ន្វេច ពហុស្[តា ឯកោ ខេសភាពហុលោ ឯកោ ជ ខេសខាតសុលោ យោ ខេសខាតសុលោ សោ **នេ**ជ អតិប្រាកា យោតិ អនិកោ យោតិ វិសេសោ យោ-ដូនជានា ខេត្ត ជមាលាមអាជាធា ខេត្ត មស់អារី-តា ខ្វេច ខេស៣ពហុលា ឯកោ ការួចនិស្សិតោ រាកោ ន ការឧស្សិតោ យោ ការួមនិស្សិតោ សោ នេះ អត់ប្រាសា យោតិ អនិសោ យោតិ វិសេ-សោ យោត តស្ប ញាណំ មកិជ្ជតិតិ ខ្វេ បុគ្គលា បដ្ឋសង្គិនប្បត្តា ខ្វេច បុគ្គយោគស. ត្បិញ្ញា ខេត្ត ពល់សារីមា ខេត្ត ខេមាខាពល់ហ

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

តំបុគ្គលព្ចកម្មួយជាពហុស្សត្រ ពួកមួយមិនមែនជាពហុស្សត្រ បុគ្គលណា ជាពហុស្សត្រ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកលើសលុប ជាអ្នកក្រៃលែង ជាអ្នក វិសេស ជាង៍បុគ្គលពួកមួយនោះ ញាណរបស់បុគ្គលនោះ បែកធ្លាយជាង នេះបុគលអ្នកដល់នូវបដិសម្ពិតាពីរពួក បុគ្គលអ្នកបរិប្ចូណ៌ដោយបុព្វយោគ ពីវព្ចក ។ ឯបុគ្គលជាពហុស្សត្រមាន ៤ ពួក គឺបុគ្គលពួកមួយ ជា អ្នកច្រើនដោយទេសនា ពួកមួយ ជាអ្នកមិនច្រើនដោយទេសនា បុគ្គល ណា ច្រើនដោយទេសនា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកលើសលុប ជាអ្នក ក្រៃលែង ជាអ្នកពៃសស ជាងបុគ្គលពួកមួយនោះ ញាណរបស់បុគ្គល នោះ បែកធ្លាយជាង៍ នេះបុគ្គលអ្នកដល់នូវបដិសម្ភិទាពីវពួក បុគ្គល អ្នកបរិប្យូណ៌ដោយបុព្វយោគពីរពួក បុគ្គលជាពហុស្សត្រពីរពួក ។ ឯបុគ្គល អ្នកច្រើនដោយ ទេសនា មាន ៤ ពួក គឺបុគ្គលពួកមួយ ជាអ្នកចូល ទៅអាស្រ័យនឹងត្រុ ពួកមួយ ជាអ្នកមិនចូលទៅ អាស្រ័យនឹងត្រុ បុគ្គណា ដែលចូលទៅអាស្រ័យនឹងគ្រ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកលើស លុប ជាអ្នកក្រៃលែង ជាអ្នកវិសេស ជាងបុគ្គលពួកមួយនោះ ញាណរបស់បុគ្គលនោះ បែកធ្លាយជាង នេះបុគ្គលអ្នកដល់នូវបដិ សម្ពុត ពីរពួក បុគ្គលអ្នកបរិប្ចូណ៌ ដោយបុព្វយោគ ពីរពួក បុគ្គលជាពហុស្សត្រ ពីរពួក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយទេសនា ពីរពួក ។

បញ្ហាវិគ្គេ មហាបញ្ហាកដា

វិសារពេស្ លោ យោ វិសារពេស្ លោ សោ នេះ អត់កេ-កោ យោត៌ អធិកោ យោត៌ វិសេសោ យោតិ **តស្ប** ကြားကို ဖက်င္တီး၏ ေန ဗုန္ဂလ ဖမီးမရွိေဖျွန္မွာ ខ្វេច ពុត្យយោកសម្បញ្ញា ខ្វេច ពហុស្បុតា ខ្វេច នេសនាពហុលា ខ្វេច ករុមនិស្បិតា ខ្វេច វិហារព-ည်းက ရွှေးမွှော်ကေးသုံးက ရွှေးမွှော် <mark>ဧ ရင်</mark>-រដ្ឋសាសស់លេ កោ ឧតិជុឌ្ឌិហេមស់ហេ មោ នេះ អតិប្រកោ ហោតិ អជិកោ ហោតិ វិសេ-សោ យោតិ តស្ប ញាណំ មកិជ្ជិតិតិ ខ្វេ មុ-ត្តហា ជដ្ឋមន្ត្រី ទ្វេច ដុព្វយោកអម្បដ្ឋា င္ခေင်း ကေလ့လည္ရွိက ငန္ခင်း ငေလးဆက္တလာ ငန္ခင်း ក្មេឌិសាខស់ហ វាមេ មេឌិតនិឌ្ឍមើ

មហាវគ្គ មហាបញ្ហាក្សា

ឯបគលអ្នកច្**ល ទៅ**អាស្រ័យនឹងគ្រុ ក៏មាន ២ ពួក គឺ បុគ្គលពួកមួយ ជាអ្នកច្រើនដោយវិហារធមិ ពួកមួយ ជាអ្នកមិនច្រើនដោយវិហារធមិ បុគ្គលណា ដែលច្រើនដោយវិហារធម៌ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកលើស លុប ជាអ្នកក្រៃលែង ជាអ្នកវិសេស ជាងបុគ្គលពួកមួយនោះ ញាណ របស់បុគ្គលនោះ បែកធ្លាយជាង នេះបុគ្គលអ្នកដល់នូវបដិសម្តិតាពីវត្តក បុគ្គលអ្នកបរិច្ចណ្ឌដោយបុព្វយោគពីរពួក បុគ្គលជាពហុស្សត្រ ពីវពួក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយ ខេសនាពីរពួក បុគ្គលអ្នកចូល ទៅអាស្រ័យនឹងគ្រ ពីវញ្ចក ។ ឯបុគ្គលអ្នកច្រើនដោយវិហាវធម៌ ក៏មាន ៤ ពួក គឺពួកមួយជា អ្នកច្រើនដោយការពិហារណា ពួកមួយ ជាអ្នកមិនច្រើនដោយការពិហៈ រណា បុគ្គលណាច្រើនដោយការពិហាណា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកលើស លុច ជាអ្នកក្រៃលែង ជាអ្នកវិសេស ជាងបុគ្គលពួកមួយនោះ ញាណ របស់បុគ្គលនោះ បែកធ្លាយជាង នេះបុគ្គលអ្នកដល់នូវបដិសម្ភិទាពីព្លេក ឋុគ្គលអ្នកបរិប្ចណ៌ ដោយបុ**ព្**យោគពីរពួក បុគ្គលជាពហុស្សត្រពី ពួក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយទេសនាពីរពួក បុគ្គលចូលទៅអាស្រ័យនឹង គ្រាវពួក បុគ្គលច្រើនដោយវិហាវធម៌ពីវពួក ។ ឯបុគ្គលច្រើនដោយ ការពិលារណាក៏មាន ៤ ពួក គឺពួកមួយ ជាអ្នកដល់នូវសេក្ខហ្វដិសម្តីព

សុត្តត្តបំជីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ស្សា មុសេស្តី ខ្យុំនូស្តី ខេស្តី លោ មុសេស្តី ខ្យុំ-ដំសម៌ធញ្សត្តា សោ តេខ អតិបត្តោ ហោតិ អឌិតោ យោតិវិសេសោ យោតិ តស្ប ញាណំ មកិជ្ជិតិតិ ខ្វេ ជុក្ខហ ឧត្តមក្នុំឧប្បត្តា ខ្វេច ជុព្យាក្រម្យដ្ឋា ည်း ខេត្ត រួយរពេលលា ខេត្ត ឧតិរដ្ឋយាពល់-លា ទ្វេច អសេត្តច្បដិសទ្ធិឧប្បត្តា ឯកោ សាវត-ទារមិហ្សុត្តោ ឯកោ ន សាវភាទាវមិហ្សុត្តា យោ សា-វភាទារមិហ្សុត្តា សោ នេះ អតិប្រាភា យោតិ អជ៌-តោ យោគ៌វិសេលោ យោគ៌តស្ប ញាណ៍ ថកិជ្ជ-ត់ត ខ្លេ បុក្ខណ ជន្មសម្ព័ន្ធបន្ត្រា ខ្យេច ជុព្យាយាក-អត្សិស្ថិ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត နွေင်း ကျွင်း လျှံ့၏ နွေင်း ဒီတားရတုက နွေင် តជំរុឌ្ណិហាមស់ហា ខេត្ត ងមេខេង្គជាន្យមន័តជាឹម វាយោ មារយល់ខ្មៅ វាយេ ខាធំយកដំដែ

សុត្តន្ត្តចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ពុតមួយ ជាអ្នកដល់នូវអសេត្តហ្មដ៍សម្គិល បុគ្គលណាដែលដល់នូវអសេ-ក្ប្បដិសម្ភិត បុគ្គលពួកនោះ ជាអ្នកលើសលុប ជាអ្នកក្រៃលែង ជាអ្នក វិសេស ជាង៍បុគ្គលពួកមួយនោះ ញាណរបស់បុគ្គលនោះ បែកធ្លាយជាង នេះបុគ្គលអ្នកដល់នូវបដិសម្ភិទាពីវញ្ជក បុគ្គលបរិប្ចូណ៌ ដោយបុព្វយោគ ពីវត្តត បុគ្គលជាពហុស្សត្រពីវត្តក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយទេសនាពីវត្តក បុគ្គលអ្នកចូលទៅអាស្រ័យនឹងត្រពីរពួក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយវិហារធមិ ពីវពួក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយការពិចារណាពីវពួក ។ ឯបុគ្គលដែលដល់ នូវអសេត្តប្បដិសត្តិតាមាន ៤ ពួកគឺពួកមួយ ដល់នូវសាវកធារមី ពួកមួយ មិនដល់នូវសាវកធុរមី បុគ្គលណាដល់នូវសាវកធុរមី បុគ្គលនោះ ដា អ្នកលើសលុប ជាអ្នកក្រៃលែង ជាអ្នកវិសេស ជាងបុគ្គលពួកមួយនោះ ញា ណរបស់បុគ្គលនោះ បែកធ្លាយជាង នេះបុគ្គលអ្នកដល់នូវបដិសម្ដី៣ ពីវពួក បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៍ ដោយបុព្វយោគពីវពួក បុគ្គលជាពហុស្សត្រពីវ ពួក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយទេសនាពីវេពុក បុគ្គលអ្នកចូលទៅអាស្រ័យ នឹងគ្រពីវញ្ចក បុគ្គលអ្នកច្រើនដោយវិហាវធម៌ពីវញ្ចក បុគ្គារអ្នកច្រើន ដោយការពិចារណាពីរពួក ។ ឯបុគ្គលអ្នកដល់នូវអសេត្តប្បដិសម្តីព មាន២៣ភ គឺពួកមួយ ជាអ្នកដល់នូវសាវកធាមើ ពួកមួយជាបច្ចេកសម្ទ

បញ្ហាវិគ្គេ មហេបញ្ហាក់ថា

យោ ឧធ្វេ**ត្តស**ត្តខ្នាំ សោ ខេន អនិព្រភា យោតិ អឌ៌ កោ ហោតិ រ៉ុសេស ហោតិ តស្ប ញាលាំ ចភ្ជុំតំតំ ខច្ចេកពុទ្ធពា្ ស ដៅកាញ លោក **ខ្ទានាយ តថាក់តោ អាហ សម្មាស**គ្គទ្វា អក្តោ បដ្ឋសម្ពិធប្បត្រោ បញ្ហាបកេធកាសលោ បកិច្ច-ញ្ញា ណោ អនិកតប្បដិសម្ពិនោ ចតុវេសាជ្ជេប្បត្តា ឧសពលជា ខ្មុំសាសកោ ខ្មុំសស់ ហោ ។ មេ ។ ထောင် က ခန္ဓိကဓဏ္ဍီ၏ ကြာက္သကဓဏ္ဍီ၏ ဗမာ-បនិបណ្ឌិតា សមណៈបណ្ឌិតា និបុណា ភាគបប្បុ-វានា ពាលរៅធំរុខា គេ គឺផ្គុនា មពោ ខរធ្លំ មញាក-តេខ ខិដ្ឋភភគ នេះ បញ្ហញ្ អភិសន្ត្រិត្ត នថា. កត់ ឧបសត្ថិត្តា បុខ្ពុំ កុខ្យាធិ ខ ខ៩ខ្ពុជាធិ ខ កេខិតា សៃ្ជដ្ឌិតា ខ គេ ខញា ភក់ពោ ប្រាត្តិ ជំន្ទឹដ្ឋការណា ឧបក្ខិត្តកា ខ គេ ភកវតោ សម្ប-ជំនិ អថ ទោ ភភក ឥត្ត អភិបានតំ យនិនិ មញ្ញា. យាតិ អក្តោ បដិសម្ពិធប្បត្តាតិ ។

មហោបញ្ជាក់ថា ។

មហាវិគ្គ មហាបញ្ហាកថា

បុគ្គលណាជាបច្ចេកសមុទ្ធ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកលើសលុប ជាអ្នកក្រៃលៃង ជាអ្នកវិសេស ជាឪបុនលព្ធឥមួយនោះ ញា្រណវបស់បុគ្គលនោះ បែក ធ្វាយជាង ហេតុនោះ ព្រះតឋាគតអរហន្តសម្មាសមុទ្ធ ច្រៀបធៀបនឹងព្រះ បច្ចេកពុទ្ធផង៍ នឹងមនុស្ស លេកព្រមទាំងទេវ លេកផង៍ ព្រះអង្គីជាបុគ្គល ប្រសើរ ដល់នូវបដិសម្ពិទា ឈ្វាសក្នុងប្រភេទនៃ ជ្រាជ្ញា មានព្រះញា្ញាណ បែកគ្នាយហើយ បានសម្រេចនូវបដិសម្ភិព ដល់នូវចតុវេសវដ្ឋញាណ ទ្រទ្រង់នូវកម្លាំង ១០ ជាបុរសអាសក: ជាបុរសស៊ីហ: ។ បេ។ ពួកជនណា ជាខត្តិយបណ្ឌិត ជាត្រាហ្មណបណ្ឌិត ជាគហបត់បណ្ឌិត ជាសមណប-ណ្ឌិតដែលមានប្រាជាល្អិត ស្គាល់បរហ្សក់ទ មានសភាពដូចនាយទានធអភ ជាញ់នូវរោម ពួកជនទាំងនោះហាក់ដូចជាទំលាយនូវទិដ្ឋិ (របស់ជនដទៃ) ដោយ ព្រុជា (បេស់ខ្លួន) ពួកជនទាំង់:នាះ បានបង្កក្ងន់ខ្លួវប្រស្មហើយ ចូលទៅគាល់ព្រះតថាគត ហើយសូវនូវអាថិដែលគេលាក់ផង ដែលកំប៉ាំង ផង៍ ប្រសាទាំង នោះ ព្រះតថាគត់កំពុនសំដែង ដោះស្រាយ ហើយផង ជា ប្រសាមានរហត្ដដែលព្រះអង្គអធិប្បាយហើយផង ជាប្រស្នាដែលព្រះអង្គ លើកបង្ហាញ ហើយផង៍ ពួកជនទាំងនោះ បានសម្រេច (សម្បត្តិជាសាវិក ថ្មជាទទាសត ដោយកោរដោះស្រាយ) របស់ព្រះមានព្រះកាគ លំដាប់ នោះ ក្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់រុងរឿងក្រែលែងក្នុងទីនោះ ដោយប្រាជ្ញា ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគព្រះអង្គប្រសើរ ទ្រង់ដល់នូវបដិសម្តីទា ។

ចប់ មហាបញ្ជាក់ថា ។

បញ្ហាក្រ្ក ឥទ្ធិកឋា

(១៥០) កា ឥខ្ទំ កាត់ ឥខ្ទំ យោ ឥឌ្ធំ យា កាត់ ភូមិ យោ កាត់ ទាខា កាត់ បខាន់ កាត់ មូលនំ ។ កា ឥទ្ធីតំ ឥជ្ឈឧដ្ឋេ ឥទ្ធិ ។ កាត់ ឥទ្ធិយោត៌ ဗေလ ရုဖ္ခ်ိုးကာ ၈ ရုဖ္ဖို့ကာ စမားများ ဆိုရွှဲးကာ ចត្ថាល ភាព អដ្ឋ ៦៩៦ សែខ្យួស មូលាធិ ។ (១៥០) ភាគមា ឧស ៩ខ្ញុំយោ ។ អភិដ្ឋានា មុខ្ញុំ រួយដំណ មុខ្ញុំ ឧបោឧណ មុខ្ញុំ ឈើហរ្យំសិ-ប មុខ្ជុំ មានស្រីស្លាប មុខ្ជុំ មន្ត្រាប មុខ្ជុំ មាតិរួ-ទាភាជា ឥទ្ធិ បុត្តាត្រា ឥន្ធិ វិជ្ជាមហា ឥន្ធិ ឥត្ ೫೬ ಳಾಹೆಬಿ ${
m i}$ ಣಿಯ ಜಬಿಬೆಯ $_{(0)}$ ೪೮ ${
m i}$ ಬಣಿರ ೪ ${
m i}$ 4 $(\mathbf{u}_{\mathbf{q},\mathbf{p}})$ မွန့်ကာ မာဆေး ဆေးမှားပြာ ခွန်းကာ ခ វិឋភាជា ភូមិ ೮ឋ**ម**ជ្ឈាធំ ប៉ីនិសុខភូមិ ខុសិយ**ជ្ឈធំ** នៃឈ្មេះ នេះ ខេត្ត មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត

[🔸] ឱ.ម. សម្មាបយោធប្បីចូយា ។

បញ្ហាវគ្គ ឥទ្ធិកឋា

(១៥០) ឫទ្ធិ ប្រែថាដូចម្ដេច ឫទ្ធិ មានប៉ុន្មាន ឫទ្ធិ មានភូមិ ប៉ុន្មាន មានហ្ទប៉ុន្មាន មានបទប៉ុន្មាន មានមូលប៉ុន្មាន **។**

ត្រង់សំនួរថា ឬទ្ធិ ប្រែថាដូចម្ដេច ចម្លើយថា ឬទ្ធិ ប្រែថាការ សម្រេច ។ ត្រង់សំនួរថា ឬទ្ធិ មានប៉ុន្មាន ចម្លើយថា ឬទ្ធិ មាន ១០ ។ ឬទ្ធិ មានភូមិ ៤ មានជា៖ ៤ មានប៖ ៤ មានមូល ១៦ ។

(១៥១) បុច្ចិ ១០ តើដូចម្ដេច ។ បុច្ចិ គឺការអធិដ្ឋាន (អធិដ្ឋានឥទ្ធិ) ១ បុច្ចិ គឺការធ្វើឲ្យប្រែក (ក្រៃពួនឥទ្ធិ) ១ បុច្ចិ សម្រេចអំពីចិត្ត
(មនោមយឥទ្ធិ) ១ បុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃញាណ (ញាណវិប្បារឥទ្ធិ) ១
បុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃសមាធិ (សមាធិវិប្បារឥទ្ធិ) ១ បុទ្ធិ គឺកាពអ្នក
ខ្ពង់ខ្ពស់ (អរិយឥទ្ធិ) ១ បុទ្ធិ កើតអំពីផលកម្ម (កម្មវិបាតជឥទ្ធិ) ១ បុទ្ធិ
របស់បុគ្គលអ្នកមានបុណ្យ (បុញ្ជានៃឥទ្ធិ) ១ បុទ្ធិសម្រេចអំពីវិជ្ជា (វិជ្ជាមយឥទ្ធិ) ១ បុទ្ធិ ដោយអត្តថាសម្រេច ព្រោះបច្ច័យនៃការប្រកបត្រវិ
ក្នុងកិច្ចនោះ។ (ឥជ្ជនដ្ឋឥទ្ធិ) ១ ។

(១៩៤) ថុទ្ធិមានកូមិ ៤ តើដូចម្ដេច ។ ភូមិជាទីកើតនៃវិវេក គឺបឋ-មជ្ឈន ១ ភូមិជាទីកើតខែបីតិនិង៍សុ១: គឺខុតិយជ្ឈន ១ ភូមិជាទីកើតនៃ ១បេក្ខានិង៍សុ១: គឺតតិយជ្ឈន ១ ភូមិជាទីកើតនៃវេទនាមិនខុត្តមិនសុ១

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ធិកថា

ខេត្តជា នំ ឥទ្ធិយា ឥមា ខេត្តសេរ្ជា កូមិយោ ឥទ្ធិ-ហភាយ ឥទ្ទិព្យដ្ឋហភាយ ឥទ្ធិវិតាុព្ធនាយ ឥទ្ធិវិ-សាតាយ ឥទ្ធិវីសិភាវាយ ឥទ្ធិវេសាវេជ្ជាយ សំវត្តិតិ ។ (១៥៣) ឥឌ្ទិយា គាត់មេ ខត្តារោ ទានា ។ ត្ត ភិក្តុ ជជ្ជសមាជិប្បាជាសង្ខាសេមញ្ជាក់តំ ត់ខ្ញុំថា-ខូ ភាពស រ៉ូពេសសត្ថាពេសស៊ាសេសស៊ីមេន ខ្មុំ ទាឧំ ភាប់ទំ ខិត្តសមាធិប្បាជនសន្ធាក្រម**្ពាក់ទំ** ៩-ខ្ញុំទាខំ ភាប់តំរ៉ឺម៉សាសមាជិប្បាសស*ុំ*ស្រម**្ពាក់តំ** ឥទ្ធិទាខ្លុំ អាឋាទិ ឥទ្ធិយា ឥទ្ធេខ ខេត្តារោ ខានា ឥទ្ធិ-លាភាយ ឥខ្ចិញ្ជបំលាភាយ ឥខ្ចិវិតាគ្នានាយ ឥខ្ចិវិស-វិតាយ ឥទ្ធិវសិភាវាយ ឥទ្ធិវេសារជ្ជាយ សំវត្តត្តិតិ ។ (បុណ្យ មុខ្ចុំឈ ២៩៦១ មុខ្មុំ ឧឧបទ្ធ ៤ ឧទី-ញ្ច្រេស្សាយ លក់តំ សមាជំ លក់តំ ចិត្តសុទ្ធ រាត្តិ ស្ត្រា ជ សមាធិ សមាធិ នស្តេ មយោ នស្តេ មយោ **សមា**ន អ៊ីប-ញ្ច្រាស់ ស្រាស្រ ស្សាស្ត្រ ស្សាស្ត្

បញ្ហាវិគ្គ ឥទ្ធិកថា

តំបតុត្តជ្ជាន ១ នេះឯឪភូមិទាំង ៤ របស់ថុទ្ធិ ប្រព័ត្តទៅ ដើម្បីបាននូវ ថុទ្ធិ ដើម្បីបានបំពោះនូវថុទ្ធិ ដើម្បីការធ្វើឲ្យប្រែកនៃថុទ្ធិ ដើម្បីបង្គរទៅ នៃថុទ្ធិ ដើម្បីភាពនៃការស្ងាត់ក្នុងបុទ្ធិ ដើម្បីសេចក្តីក្វៀវភ្ជាក្នុងថុទ្ធិ ។

(១៤៣) បុគ្គិ មានពុខ ៤ តើដូបម្ដេច ។ កិត្តក្នុងសាសនា នេះ បម្រើន នូវឥទ្ធិពុខ ប្រកបដោយធន្ទសមាធិនិងបធានសង្ហារ ១ បម្រើនឥទ្ធិពុខ ប្រកបដោយវ៉ៃយសមាធិនិងបធានសង្ហារ ១ បម្រើនឥទ្ធិ-ពុខ ប្រកបដោយចិត្តសមាធិនិងបធានសង្ហារ ១ បម្រើនឥទ្ធិពុខ ប្រកប ដោយវ៉ឺមំសាសមាធិនិងបធានសង្ហារ ១ នេះឯងពុខទាំង ៤ របស់បុទ្ធិ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីពុននូវបុទ្ធិ ដើម្បីពុនចំពោះនូវរុទ្ធិ ដើម្បីការធ្វើឲ្យ ប្រែកនៃបុទ្ធិ ដើម្បីបង្ហារទៅនបុទ្ធិ ដើម្បីភាពនៃការស្ថាត់ក្នុងបុទ្ធិ ដើម្បី សេចក្តីក្វៀវិក្ខាក្នុងបុទ្ធិ ។

(១៥៤) ឫទ្ធិ មានបទ ៤ តើដូចម្ដេច ។ បើកិត្តុអាស្រ័យ នូវភន្ទុះ ហើយបានសមាធិ គឺជានេនូវភាពនៃចិត្ត មានអារម្មណ៍តែ មួយ ១ ភន្ទុ:មិនមែនសមាធិ សមាធិមិនមែនគន្ទុះ ភន្ទុះដោយឡែក សមាធិដោយឡែក ១ បើកិត្តុអាស្រ័យ នូវវ៉ាំយ: ហើយបានសមាធិ

សុត្តន្ត្របិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(០៥៥) ៩ខ្ចិយ កាតមាន សោល្បក មួយ-និ ។ មហេនតំ ខិត្តិ កោសជួ ន ៩ញូតីតំ អានេញ្ជ មនុក្ខតំ ខិត្តិ ឧទ្ធុខ្វេ ន ៩ញូតីតំ(១)

ជំ. សព្វត្ថ ៩ ឥដ្ឋតិតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

តឺបាននូវភាពនៃចិត្ត មានអារម្មណ៍តែមួយ ១ រ៉ែយ: មិនមែនសមាធិ
សមាធិមិនមែនវ៉ៃយ វ៉ៃយ:ដោយឡែក សមាធិដោយឡែក ១ បើកិច្ចុ
អាស្រ័យចិត្ត ហើយបានសមាធិ គឺបាននូវភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍
តែមួយ ១ ចិត្តមិនមែនសមាធិ សមាធិមិនមែនចិត្ត ចិត្តដោយឡែក
សមាធិដោយឡែក ១ បើកិច្ចកាស្រ័យនូវ៉ីមំសា ហើយបានសមាធិ
គឺបាននូវភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ១ វីមំសា មិនមែនសមាធិ
សមាធិមិនមែនវីមំសា វីមំសា ដោយឡែក សមាធិដោយឡែក ១
នេះដង បទ ៤ បេសបុទ្ធិ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបាននូវបុទ្ធិ ដើម្បីបានចំពោះ
នូវបុទ្ធិ ដើម្បីការធ្វើឲ្យប្រែកនៃបុទ្ធិ ដើម្បីបង្ហូរទៅនៃបុទ្ធិ ដើម្បីភាព
នៃការស្ថាត់ក្នុងបុទ្ធិ ដើម្បីសេចក្តីក្រៀវភាក្នុងបុទ្ធិ ៗ

(១៥៥) បុទ្ធិ មានមូល ១៦ តើដូចម្ដេច ។ ចិត្តដែលមិនទ្រោម
វមែងមិនញាប់ញ៉ាំ ក្នុងការខ្លិលច្រអូស ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិន
ញាប់ញ៉ាំវ (ទុកជាមូល) ១ ចិត្តដែលមិន ជ៉ាងឡើង វមែងមិនញាប់
ញ៉ាំវ ក្នុងសេចក្តីរវ៉េរវាយ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា ចិត្តមិនញាប់ញ៉ាំវ
(ទុកជាមូល) ១ ចិត្តដែលមិនទន់ទោវ វមែងមិនញាប់ញ៉ាំវ ក្នុងវតិ

បញ្ហាវគ្គេ ឥទ្ធិកថា

អាធេញ អាធិបន់ ខ្ញុំ ព្យាទា ខេ និងញ៉ូនីនិ អាធិ-ញ្ជូំ អនិស្បាន ខិត្ត ឧឌ្ឌិយា ឧ ៩ញ្ចុំនិត អាឧេញ្ អព្សដ្ឋមន្ត្រី និង្ហា នេ ងយើងង មាចេញ រូពិនិង **ខ**ត្ត កាមរក ខ ៩៣, គឺ អា ខេញ វិស្សាន ខំន គាំលេស ជ ឥញ្ជូតិត អាធេញ្ជ វិមរិយាធិតាតិ ចិត្តិ តាលេសមរិយា ខេ ន ឥញ្ជូនិត្ត អាធេញ ឯកក្នេ ចំនួ សានឱ្យ លោក ខ ៩ញ៉ូនិស អា**ខេញ៉ូ** សន្ទាយ ត្រុង ខ្លុំ មុខាទ្ធិការ ខេញ្ចឹង មាចេញ ្វីយេធ បរិក្សាតំ ចំតុំ គោសជួ ជ ឥញ្គីតិ អា-ខេញ្ចំ សតិយា ចក្តែហ៍តំ ចំត្តិ ថមា ខេ ជ ឥញ្ចូត់តំ អ ខេញ្ចំ សមាជ៌នា មរិក្តុមាំតំ ចិត្តិ ឧុឝ្ធច្ចុ ន ឥញ្ជូតិតំ អាខេញ្ជិ បញ្ហាយ បក្ដេចាំនិ ចំន្តិ អវិជ្ជាយ ជ ឥញ្គីនិ

បញ្ជាវគ្គ ឥទ្ធិកថា

ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាប់ញ៉ាវ ១ ចិត្តដែលមិនបង្គោន វមែងមិន ញាប់ញ័រក្នុងព្យាធាទ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាប់ញ័រ១ ចិត្តដែល មិនអាស្រ័យ វៅមងមិនញាប់ញុំវគ្គង់ទិដ្ឋិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាថាចិត្តមិន ញាប់ញ៉ាំរ១ ចិត្តដែលមិនជាប់ចំពាក់ វេមងមិនញាប់ញ៉ាំរក្នុងធន្ទុកគ ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាប់ញុំវ១ ចិត្តដែលផុតស្រឡះ វមែងមិនញាប់ញុំវ ក្នុងកាមរាគ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាប់ញុំរែ១ ចិត្តដែលគ្មានគ្រឿង ប្រភប វមែងមិនញាប់ញឹក្រុងកំលេស ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចតួមិន ញាប់ញ៉ាំវ ១ ចិត្តដែលគ្មានភ្វឺគឺតិលេស វមែងមិនញាប់ញ៉ាំវក្នុងភ្វឺគឺតិលេស ហេតុនោះ ឈ្មោះថាបត្តមិនញាប់ញ៉ាំ ១ ចិត្តដែលមានអារម្មណ៍តែមួយ វមែងមិនញាប់ញុំវ ក្នុងកំលេសមានសភាពផ្សេង ។ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា ចិត្តមិនញាប់ញ័រ ១ ចិត្តដែលមានសទ្ធាថែរក្សា វមែងមិនញាប់ញ័រ ក្នុងវត្ មិនគួរជឿ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាច់ញ័រ ១ ចិត្តដែលមានវិរិយ: ថែរក្សា វមែងមិនញាប់ញុំរក្នុងការខ្ចិលច្រអូស ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្ត មិនញាប់ញ័រ ១ ចិត្តដែលមានសតិថែរក្សា វេមង៍មិនញាប់ញ័រក្នុងប្រមាទ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាច់ញ័រ ១ ចិត្តដែលមានសមាធិថែរក្សា វមែងមិនញាប់ញុំវ ក្នុងសេចក្តីរាយមាយ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិន ញ្ជាប់ញ៉ារ ១ ចិត្តដែលមានបញ្ជាថែរក្សា រមែងមិនញាប់ញ៉ាំរ ក្នុងអវិជ្ជា សុត្តន្ត្រប់ដពេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

មន្ទំក្មេសស្ត មន្ទំក្មេសនោះ ក្រុងខ្លុំខ្លាំ ។ មានេញ៉ូ មន្ទំយា មុសត្វ សេខាស គំហូត មន្ទំក្រុង សេច មន្ទំពាំភ្ជួលស្តាយ មន្ទំក្រុំ សិយា មន្ទំក្រុង សេច មន្ទំពាំភ្ជួលស្តាយ មន្ទំក្រុង សេច មន្ទំព្រក្សាយ មន្ទំក្មេសស្តាយ មន្ទំក្រុង សេច មន្ទំក្រុង សេច មន្ទំក្រុង

(១៤៤) ភេសម អន្តដ្ឋានា ឥខ្ជុំ ។ ៩៩ ភិក្ខុ អនេតាម៉ាន់ ៩ខ្ជុំដែ មច្ចុំក្រោត ឯកោទ ហុត្វា ពហុដា ហោត ពហុដាម ហុត្វា ឯកោ ហោត់ អាការ៉ា តំពេការ៉ា តំពេកកុខ្ចុំ តំពេទាការ៉ា តំពេម-ព្វត់ អសជ្ជមានោ កច្ចត់ សេយ្យដាម អាកាសេ បម្រិយា ឧម្មជ្ជន៍ម្មជ្ជំ ភេលេត សេយ្យដាម មកហែ ឧឧកេម អភិជ្ជមានេ កច្ចត់ សេយ្យដាម មហិយំ អាកាសេ(១) មហុវត្តែខ ភេមត់ សេយ្យដាម មហិយំ អាកាសេ(១) មហុវត្តែខ ភេមត់ សេយ្យដាម មហិយំ អាកាសេ(១) មហុវត្តែខ ភេមត់ សេយ្យដាម មហិយំ អាកាសេ(១) មហុវត្តិខ ភេមត់ សេយ្យដាម មហិយុំ ស្លាំ សេក្សា មហាសាម សាយឧ សេំ វាត្តេត់(៣) ។

^{🍳 🤋} មេ. អាកាសេប៊ ។ 🜬 🗣 មេ. បង្គមតិ ។ ៣ ម. វីត្តេតឹតិ ។

សុត្តន្តួចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ ចដិសម្តិទាមគ្គ

ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាប់ញ័រ ១ ចិត្តដែលភ្លឺស្វាង វមែងមិន ញាប់ញ័រក្នុងដ៍ជឺតគឺអវិជ្ជា ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចិត្តមិនញាប់ញ័រ ១ នេះ មូល ១៦ របស់បុទ្ធិ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបាននូវបុទ្ធិ ដើម្បីបានចំពោះខ្សបុទ្ធិ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រែកនូវបុទ្ធិ ដើម្បីបង្សាទៅនៃបុទ្ធិ ដើម្បីកាត់នៃការស្ងាត់ ដំនាញក្នុងបុទ្ធិ ដើម្បីសេចក្តីក្រៀវភ្ជាក្នុងបុទ្ធិ ។

(១៩៦) បុច្ចិ គឺការអធិដ្ឋាន តើដូចម្ដេច ។ កិត្តក្នុងសាសនានេះ តាក់តែងនូវបុទ្ធិបានច្រើនប្រការ គឺមនុស្សម្នាក់ ធ្វើឲ្យទៅជាច្រើននាក់ក៏ បាន មនុស្សប្រើននាក់ ធ្វើឲ្យទៅជាម្នាក់វិញក៏បាន ដើរ (ខំលុះ) ទៅ កាន់ទីវាល ទីខាងក្រៅ ទីក្រៅជញ្ជាំង ទីក្រៅកំពែង ទីក្រៅក្នុំ ឥតមាន ទើសទាក់ ដូចគេដើរក្នុងអាកាសក៏បាន ធ្វើនូវការដើបមុជក្នុងផែនដី ដូចគេដើបមុជក្នុងទឹកក៏បាន ដើរលើទឹកឥតមានបែកធ្លាយ ដូចគេដើរ លើផែនដីក៏បាន ទៅទាំងខែ្មឥត្តអាកាស ដូចបក្សីសកុណជាតិក៏បាន យកដៃស្វាបអង្គែល នូវប្រះចន្ទ្រនិងប្រះមាទិត្យទាំងនេះ ដែលមានបុច្ចិ ច្រើនយ៉ាងនេះ មានអានុភាពច្រើនយ៉ាងនេះក៏បាន ញ៉ាំងអំណាច ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅទាំងកាយ វហូតដល់ព្រហ្មលោកក៏បាន ហ្វ៉ាងអំណាច

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ធិកថា

អ នេកា ហៃត់ ឥធ្វិធិ បច្ចុស្សត់តំ សានប្បការៈ កាំ ឥធ្វិធិ បច្ចុស្សាត់ ។

ត្រ ស់ខិត មស់យ ឈើង ឯងម្បាញ សាង្ហា ត្រ ស់ខិត មស់ខា សាន្យា សាន្សា សានសាន្សា សាន្សា សានសានសាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្សា សាន្ស

បញ្ជាវិត្ត ឥទ្ធិកថា

ពាក្យថា ក្នុងសាសនានេះ គឺ ក្នុងខិដ្ឋិនេះ ក្នុងចំណង់នេះ ក្នុង
សេចក្តីតាបចិត្តនេះ ក្នុងសេចក្តីពេញចិត្តនេះ ក្នុងធម៌នេះ ក្នុងវិន័យនេះ
ក្នុងពាក្យជាប្រធាននេះ ក្នុងព្រហ្មបំឃ;នេះ ក្នុងសាសនានៃសាស្តា
នេះ ហេតុនោះ លោកពោលថា ក្នុងសាសនានេះ ។
ពាក្យថា កិត្ត បានដល់កិត្ត ជាក្សាណៈបុថុដ្ឋនក្តី កិត្តជាសេត្ត:

ភាក្សាថា កក្តិ មានធម៌មិនកម្រើកក្តិ ។ ក្តី ជាព្រះអវហន្ត មានធម៌មិនកម្រើកក្តិ ។

ពាក្យថា តាក់តែងនូវបុទ្ធិ បានច្រើនប្រការ គឺតាក់តែងនូវបុទ្ធិ មានប្រការផ្សេងៗ ។

គ្រង់តាក្យថា មនុស្សម្នាក់ ធ្វើឲ្យ ទៅជាច្រើននាក់ គឺ ភិក្ខុតែមួយរូបទេ ដោយប្រក្រតី តែនឹកបង់ឲ្យបានប្រើនប្រ គឺនឹកបង់ឲ្យទៅជាមួយរយរូបភ្លឺ មួយតាន់រូបភ្លឺ លុះនឹកបង់ហើយ ក៏អធិដ្ឋានដោយញាណ ថា សូមឲ្យអាគ្មាអញមានរូបច្រើន កំបានរូបច្រើន ដូចគ្រះចុលូចន្តក មានអាយុ សូម្បីមានរូបតែមួយ ក៏ធ្វើឲ្យបានច្រើនរូប ឯភិក្ខុដែលមានឲ្វថ្វិ ដល់នូវការស្ងាត់ជំនាញក្នុងចិត្តនោះ សូម្បីមានរូបតែមួយ ក៏ធ្វើឲ្យទៅជា ច្រើនរូបជាង ប្រើនូវបានរូបតែមួយ ក៏ធ្វើឲ្យទៅជា ប្រើនូវបានរួបគមួយ ក៏ធ្វើឲ្យទៅជា

សុត្តន្តថិដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្គោ

តំពេកវត្តិ គោជចំ អាវដំ យោតិ មដិច្ច-ឆ្នំ ចំហិត់ បដិតាផ្លិត ។

នំពេកកុខ្លឺ នំពេលការំ នំពេលពុនំ អសជ្ជមាលេ កេច្ចត់ សេយ្យថាថ់ អាកាសេត បក្ស័យ អាកា-សកាស់ឈសមាបត្តិយា លាក់ យោត នំពេកុខ្លឹ នំពេលការំ នំពេលពុន៌ អាវជ្ជិត្ត ញាឈោជ អជ៌ដ្ឋាន់ អាកាសេ យោត្ត អាកាសេ យោត

២ ម. ហេតុតិ ។ ៣ **ខ.ម.** ឯក្ខន្តប យកជន្តិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តបិជា ខុទ្ធពនិកាយ បដ៌សម្តី១មគ្គ

ត្រង់ពាក្យថា មនុស្សច្រើននាក់ ធ្វើឲ្យទៅជាម្នាក់វិញ គឺ ភិក្ ច្រើនរូប ដោយប្រក្រតី តែនឹកចង់ឲ្យទៅជាម្នាក់វិញ លុះនឹកចង់ហើយ ក៏អធិជ្ជាន ដោយញាណថា សូមឲ្យអាត្មាអញមានរូបតែមួយវិញ ក៏បាន រូបតែមួយ ដូចព្រះចុល្ងបន្តកមានអាយុ សូម្បីមានរូបច្រើន ក៏រួមមកតែ រូបមួយវិញ ឯកក្ដដែលមានឲុទ្ធិ ដល់នូវការស្ងាត់ជំនាញ ក្នុងចិត្តនោះ សូម្បីមានរូបច្រើន ក៏រួមមកតែរូបមួយវិញបាន យ៉ាងនោះឯង ។

ពាក្យថា ទីវាល បានដល់ទី ដែលវត្តអ៊ីមួយមិនរាំង មិនបិទប៉ាំង ពុំទីវាល ។

ពាក្យថា ទីវាងក្រៅ បានដល់ទី ដែលមានវត្តអ៊ីមួយ កំង ប៉ាងបិទ គ្រប ។

ពាក្យថា ដើរ (ខំលុះ) ទៅកាន់ទីក្រៅជញ្ជាំង ទីក្រោត់ពែង
ទីក្រៅភ្នំ មិនទើសទាត់ ដូចគេដើរក្នុងអាកាស គឺ ភិក្ខុអ្នកបាននូវ
សមាបត្តិ មានអាកាសតសំណជាអារម្មណ៍ ដោយប្រក្រតី តែងនឹក
បង់ទៅ កាន់ទីខាងក្រៅជញ្ជាំង ទីខាងក្រៅកំពែង ទីខាងក្រៅភ្នំ
លុះនឹកបង់ហើយ ក៏អធិដ្ឋាន ដោយញាណថា សូមឲ្យប្រទេសនុំ៖
ទៅជាអាកាស ទីនោះ ក៏បានទៅជាអាកាស ភិក្ខុនោះ ក៏ដើរ

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ធិកាថា

សេ នំពេតុខ្លំ នំពេទការំ នំពេទព្នំ អសជួមានា កច្ចនំ យថា មនុស្បា មកនំយា អន៌.
ខ្ញុំមណ្ឌា គេនចំ អនាវដេ អបវិច្ឆិន្តេ អសជួមានា កច្ឆិ រៀវមៅ សោ ឥខ្ចិមា ចេតាវសំច្បាត្តោ
នំពេតុខ្លំ នំពេទាការំ នំពេចព្នំ អសជួមានោ
កច្ឆិ សេយ្យថាម៉ អាតាសេ ។

បញ្ហាវគ្គ ឥទ្ធិក ថា

(ខំលុះ) ទៅតាន់ទីវាងក្រៅជញ្ជាំង ទីវាងក្រៅតំពែង ទីវាងក្រៅភ្នំ
មិនទើសទាក់ ដូចពួកមនុស្សដែលមិនមានឬខ្លិ ដោយប្រក្រតី កាល
ដើរទៅមិនជាប់ចំពាក់ ក្នុងទីដែលមិនមានវត្តអ៊ូមួយ វ៉ាង ប៉ិទបាំងឡើយ
ឯកិត្ត ដែលមានឬខ្លិ ដល់ហើយនូវការស្ងាត់ជំនាញ ក្នុងចិត្តនោះ តែង
ដើ (ខំលុះ) ទៅតាន់ទីវាងក្រៅជញ្ជាំង ទីវាងក្រៅកំពែង ទីវាងក្រៅភ្នំ
មិខទើសទាក់ ដូចគេដើរទៅក្នុងគេកាស យ៉ាងនោះឯង ។

តាក្យថា ធ្វើនូវការ ដើបមុជក្នុង ដែនដី ដូចគេ ដើបមុជក្នុង ទឹក គឺ
កិត្តដែលបានខ្លូវសមាបត្តិ មានអា បោកសំណាជាអា ម្មេណ៍ ដោយប្រក្រតី
តែងនឹកបង ដេរក្នុងជ បេះ នឹកបង់ ហើយក៏អធិដ្ឋាន ដោយញា ណាថា សូម
ឲ្យ (ដែនជី ត្រង់ទីនេះ) ទៅជា ទឹក ទីនោះក៏បាន ទៅជាទឹក កិត្តនោះ ក៏ ធ្វើ
នូវការ ដើបមុជក្នុង ដែនដី ដូចពួកមខុស្សដែលមិនមានបុទ្ធិ ដោយប្រក្រតី
ធ្វើនូវការ ដើបមុជក្នុង ដែនដី ដូចពួកមខុស្សដែលមិនមានបុទ្ធិ ដោយប្រក្រតី
ស្ងាត់ជំនាញក្នុង ចិត្ត នោះ តែង ធ្វើនូវការ ដើបមុជក្នុង ដែនជី ដូចគេ ងើប
មុជក្នុង ចិត្ត នោះ តែង ធ្វើនូវការ ដើបមុជក្នុង ដែនជី ដូចគេ ងើប
មុជក្នុង ចិត្ត នោះ តែង ច្រើន វិការ ដើបមុជក្នុង ដែនជី ដូចគេ ងើប
មុជក្នុង ចិត្ត នោះ នៃង ច្រើន វិការ ដើបមុជក្នុង ដែនជី ដូចគេ ងើប
មុជក្នុង ចិត្ត នោះ ដាំង មាន ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ដែលមាន ប្រឹក្សា ប្រាស្តា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រសាធិសិត ប្រឹក្សា ប្រសាធិសិត ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្តាសិត្ត ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រ

សុត្តត្តពិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បជិសម្ភិទាមគ្នោ

នៃ មេខ្លាំ មេខ្លាំ មេខាង ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ ខ្លុំ ខេត្តិយា ខេម្បីតសំណសមាខត្តិយា លាភ ខោត នទេស មាជ្រីន មាជ្រីខា ឈលោច អព្ទុំជាន ឧក្ស យោត្តិ មហ៊ី យោតិ សោ អភិជ្ជិមា េ ខុឧកោ កច្តិ យ៩១ មនុស្សា ខេត្តិយោ អនិន្ទិមន្តោ អភិន្ទិមានាយ តណ្សូល មតិថ្មី ត្រូវនេស មាន មន្ទិស នេះខេស្សាសិនិវិទី អភិជ្ឈមាន ខុខកោ កញ្ចុំ សេយុស្រ្ ១មវិល ។ អាកាសេរ ពល់ឡើខ មនុខ្(₀) មេ៣នៃរ ពង្ខំ សស់យោង ឧឃុខ៣ ឧណ្ឌមមួយ។ លាក់ យោត៌ អាកាសេ អាវេជ្ជិត អាវេជ្ជិត្យ ញា-លោច អភ្ជាត់ ចមវិ យោត្ត ចមវិ យោត់ សោ អាកាសេ អន្តល់ក្ដេ ខន្តមតិច តិដ្ឋតិច និសីឧតិច សេយាទ្រៀ កាប្បតិយថា មនុស្សា បកាតិយា អភិទិ្ម-က္ကေ ဗဗၢိဳဟာ ဗာဓ္ဗဗာရ္ခ်စ္ နာမ္ရန္တိုင္ နဲ႕ အရွိစ္ ေ႕ ယ႑မ႑ွ យ នៅខ្លី ក្នុង មេ ខ្លែង ខេម្មេរ ទេ ខេម្មេ ខេម្មេ ខេម្មេ ខេម្មា ខេម្មេ ខេម្មេ ខេម្មេ ខេម្មេ ខេម្មេ ខេម្មេ ខេម្ម អាតាសេ អត្តល់គ្នេ ចន្លមទិប ទិដ្ឋទិប និសិនទិប សេយ្យៀ កា ឡេតិ សេយ្យ៩១ ខេត្តិ សកុ ណោ ។

o ឱ.ម. បង្កមតិ ។

សុត្តនូចិជា ខុទ្ទពនិកាយ ចជិសថ្មិកាមគ្គ

ពាក្យថា ដើរលើទឹកមិនបែកធ្លាយ ដូចគេដើរលើផែនដី គឺភិក្ខុ បាននូវ
សមាបត្តិមានបឋិកសិណជាអារម្មណ៍ ដោយប្រក្រតី តែងនឹកបង់ដើលើទឹក លុះនឹក ង់ហើយ ក៏អធិដ្ឋានដោយញាណថា សូមឲ្យ (ទឹកត្រង់
ទីនេះ) ទៅជា ផែនដី ដូច្នេះ ទឹកក៏ទៅជាផែនដី ភិក្ខុនោះ ដើទៅលើទឹកមិនបែកធ្លាយ ដូចពួកមនុស្សមិនមានឫទ្ធិ ដោយប្រក្រតី ដើរលើផែនដីមិនបែកធ្លាយ យ៉ាង៍ណា ឯភិក្ខុដែលមានឫទ្ធិ ដល់ហើយនូវ
ការស្ថាត់ជំនាញក្នុងចិត្តនោះ ដើរទៅលើទឹកមិនបែកធ្លាយ ដូចគេដើរ
លើផែនដី យ៉ាង៍នោះឯង៍ ៗ

ពាក្យថា ទៅទាំងតែនក្នុងអាកាស ដូចបក្សីសកុណដាត់ គឺ ភិក្ខុ ដែលធ្ងន់ទូវសមាបត្តិ មានបឋិតសំណជាអារម្មណ៍ ដោយប្រក្រតី តែងនឹកចង់ដើរក្នុងអាកាស លុះនឹកចង់ហើយ ក៏អធិដ្ឋានដោយញាណថា សូមឲ្យអាកាសទៅជាផែនដី ដូច្នេះ អាកាសក៏ទៅជាផែនជី ភិក្ខុនោះ ដើរក្ដី ឈរក្ដី អង្គ័យក្ដី សិងិក្ដី ក្នុងអាកាស៖ ខេបាន ដូចពួក មនុស្សដែលមិនមានឫទ្ធិ ដោយប្រក្រតី ដើរក្ដី ឈរក្ដី អង្គ័យក្ដី ដេកក្ដី លើផែនជី យ៉ាងណា ឯកក្ដដែលមានឫទ្ធិ បានដល់ហើយ នូវការស្ថាត់ជំនាញក្នុងចិត្តនោះ ដើរក្ដី ឈរក្ដី អង្គ័យក្ដី សិងិក្ដី ក្នុងអាកាស៖ ខេ ដូចបក្សីសកុណជាតិ យ៉ាងនោះឯង ។

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ទឹកថា

ស្មេត្ត ខេត្ត ទេស្សាយ ស្មេត្ត ទៀប ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ត ស្មេត្ ទុំមា ខេតោវស់ប្បីត្រា ខំសំខ្លួកោ ក ខំមន្តកោ ក စစ္နိမည္နိုးက ဆႏုဒ္မိန္မွာ ဆႏုဒ္မိနီမွာ ထားကေန မစ္-ដ្ឋាតិ **ហ**គ្គទាសេ យោត្តតិ ហគ្គ**ទា**សេ យោតិ សោ និសិន្នាតា ។ និបន្នាតា ។ ខន្ទឹមសុរិយេ ខាណ៌ជា អាមសតិ បក្ខស់តិ បរិខ្សួត យៃថា មនុស្សា បក-ត្ថិយា អត្ថទិតយើ មួយ នៃ ជា មិនខ្លួន មាន សម្ អាមសន្តិ បក្សស្តិ បរិុមជួច្ចិ ស្នាមេវ សោ ៩ធ្និ. មា ខេត្រៅសិហ្សុត្តា និសិទ្ធគោ វា និយ្នគោ វា យន្ទិ-មេសា លោយ មានភាព ឧបានការ ខេត្ត នៃ ។ យាវ ត្រូប្លោតាម តាយេឧវសំវត្តេត៍ ស ខេ សេ ឥទ្ធិមា ចេត្រាវសិហ្សាត្តា គ្រួញ្ចេលក់ កន្តកាមោ យោតិ ខ្លាប់ សត្តិកោ អជិជាតិ សត្តិកោ យោត្តិ

បញ្ហារិគ្គ ឥទ្ធិកថា

ពាក្យថា យកដៃ ស្ថាបអង្គែល ខ្លះព្រះចន្ទ្រឌិងព្រះអាទិត្យទាំងនេះ ដែលមានឲ្យ ប្រើនយ៉ាងនេះ មានអានុភាពប្រើនយ៉ាងនេះ គឺ ភិក្ខុដែល មានបុទ្ធិភ្នុងសាសនានេះ ដែលបានដល់ហើយ នូវការស្ងាត់ជំនាញក្នុង ចិត្តនោះ ជាអ្នកអង្គ័យ ឬសិង នឹកចង់ស្ទាបអង្គែលនូវក្រះចន្ទ្រនិងព្រះ អាទិត្យ លុះនឹកចង់ហើយ ក៏អធិដ្ឋានដោយញា ណថា សូមឲ្យ (ព្រះបន្ទ្រី ឬ[ពុះអាទិត្យ) មកនៅក្នុងហត្តបាស (ក្រះចន្ទ្រប្ពុព្រះអាទិត្យ) ក៏បានមក នៅក្នុលត្ចាស ភិក្ខុនោះ ជាអ្នកអង្គ័យ ឬសិង យក់ដែទៅពាល់ស្លាប អង្គែល នូវត្រះចន្ទ្រនិងត្រះអាទិត្យជាន ដូចពួកមនុស្សដែលមិនមានថុទ្ធិ ដោយប្រក្រតី ពាល់ស្ទាបអង្គែល នូវវត្តអ៊ីនីមួយ ជារបស់មានរូបតាំងនៅ កង្គលត្តពុស យ៉ាងណា ឯភិក្ខុដែលមានឫទ្ធិ ពុនដល់ហើយនូវការ ស្អាតជំនាញក្នុងបិត្តនោះ ជាអ្នកអង្គ័យ ឬសឹង យកដែទៅពាល់ស្លាប អង្គែល ទូវព្រះចន្ទ្រនិងព្រះអាទិត្យ យ៉ាងនោះឯង ។

តាក្យថា ញ៉ាំងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅទាំងកាយ រហូតដល់ព្រហ្មៈ លោក គឺបើភិក្ខុមានបុទ្ធិ ដែលបានសម្រេចហើយនូវការ ហួតជំនាញក្នុង ចិត្តនោះ មានប្រាថ្ម ដើម្បីទៅកាន់ព្រហ្មលោក ក៏អធិដ្ឋាន (នូវវត្ត) ក្នុង ទីត្វាយ ឲ្យមកក្ងទីជីតថា សូមឲ្យ (វត្តនោះ) មកតាំងនៅក្នុងទីជីត

សុត្តន្តបំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

សត្តិកោ ហោតិ សត្តិកោចិ ខ្លូវ អនិដ្ឋាតិ ខ្លូវ ကောန္နဲ့ နွေ။ ကောန် စက္ခရိပ် ကောန်^(စ) မင်းဣန် ဗေးကို ေတာင္း ဗေးကို ေတာင္း ဗေးကမ္း စတ္ကို (b អឌ៌ដ្ឋាត់ ១ហុត់ ហោត្ត ១ហុត់ ពោត ឧ៍ព្វេន ខេត្តិលា តស្បី (១ស័យ វិត្ត ឧស្សិន ខ្មាំលា មោង-យដណ ឧទារី ស្រីសាខេ មន្ទី មាហាង ខេខេរ-ရေးကြား ကျောင့် အေးကျောင့် အောင်း ស ខេ សេ ឥទ្ធិមា ខេ តាវសិហ្សត្តោ និស្សមានេន កាយេខ ព្រហ្មលេក ឥន្តកាមោ ហេតុ កាយ-វេសែន ខិត្តិ មរិណាមេតិ ភាយ។សេន ខិត្តិ អនិដ្ឋាតិ តាយរសេន ខ័ត្ត បរិណាមេត្វ តាយវសេន ខ័ត្ត អញ្ជីញ់ត្យ សុខសញ្ញា លហុសញ្ញា ជុំក្តេមិត្ស ខុស្សមានេន កាយេន ព្រហ្មលោក កម្មត ស ខេ សោ ឥទ្ធិមា ខេតាវាសិហ្សាត្តា អនិស្សមានេន កា-យេខ ច្រហ្មលោក កន្តកាមេ ហេតុ ចិត្តស្រែន តាយំ បរិណាមេតិ ខិត្តស្រែន កាយំ អនិដ្ឋាតិ

e ម. យោកត្តិ ។ ៤ ម. ពហុកត្តិ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសទ្ធិភាមគ្គ

(វត្ននោះ) ក៏មកតាំងនៅក្នុងខិជិតក៏បាន អធិប្បាន (នូវវត្) ក្នុងខិជិត ឲ្យទៅក្នុងទីឆ្ងាយថា សូមឲ្យ (វត្តនេះ) តាំង ទៅក្នុងទីឆ្ងាយ (វត្តនោះ) ក៏តាំង ទៅក្នុងទីត្វាយក៏បាន អធិដ្ឋាននូវវត្ត ប្រើន ឲ្យទៅថាវត្តិចថា សូមឲ្យវត្តនេះមានចំនួនតិច វត្តនោះក៏ទៅជាតិចក៏បាន អធិដ្ឋាននូវវត្តិច ឲ្យទៅជាវត្ចច្រើនថា សូមឲ្យវត្តនេះទៅជាវត្តច្រើន វត្តនោះក៏ទៅជាច្រើន ក៏ព្ន (កិត្តទោះ) ឃើញច្បាស់នូវរូប នៃក្រហ្មនោះ ដោយចត្ដូដូចជា ទិព្យ ពុស៌ឡេងនៃព្រហ្មនោះ ដោយសេតគាតុដូចជាទិព្យ ដឹងច្បាស់ នូវចិត្ត នៃព្រហ្មនោះ ដោយញាណជាគ្រឿងកំណត់នូវចិត្ត បើកិក្ខុ មានឫទ្ធិ ដែលបានសម្រេចនូវការស្កាត់ជំនាញ ក្នុងចិត្តនោះ មាន ចិត្តទៅដោយអំណាចនៃកាយ អធិដ្ឋានចិត្ត ដោយអំណាចនៃកាយ លុះបង្គោនចិត្តទៅ ដោយអំណាចនៃកាយ អធិដ្ឋានចិត្តដោយអំណាច នៃកាយហើយ ទើបចុះទៅកាន់សុ**១ស**ញ្ញាផង៍ កាន់លហុសញ្ញាផង៍ ហើយទៅកាន់ព្រហ្មលោក ដោយកាយដ៏ប្រាកដបាន បើកិត្តមានឫទ្ធិ ជានសម្រេច នូវការស្ទាត់ជំនាញ ក្នុងចិត្តនោះ ជាអ្នកមានប្រាថ្វា ដើម្បីទៅ កាន់ព្រហ្មលេក ដោយកាយមិនប្រាកដ ក៏បង្គោនកាយ ទៅ ដោយអំណាចនៃចិត្ត អធិដ្ឋាននូវកាយ ដោយអំណាចនៃចិត្ត

បញ្ហាវគ្គេ ឥទ្ធិកថា

ចិត្តាសេខ កាយ បរិយោមេតា ចិត្តាសេខ កាយ អញ្ជីល្ខា សុខសយ្ឈំ សស់សយ្ឈំ ជូយឆ្មែ អន្ទមាសេខ សាលេខ ស្រាំហេយូ អតិខ្មុំ មោ សព្ថឡត្ត អហិនន្ត្រិយំ ស ខេ សោ ឥទ្ធិមា ចង្ខមតិ ជំមុំតោប់ ឥត្ត ចង្គ័មតិ ស ចេ សោ ឥន្ទមា តិដ្ត និម្មី តោម ឥត្ត តិដ្ឋា សមេ សោ ឥទ្ធិមា ជិសីឧត ជិម្មិតាថិ តត្ត ជិសីឧតិ ស ខេ សោ ឥឌ្ធិទា សេយៗ គម្រោត និទ្ធីតោច ឥត្ត សេយៗ កម្រោត ស ខេ ស ឥន្ទិមា ខ្ទុមាយតិ ធិច្ចិត្រាចិ តត្ត ខ្ទុមាយត៌ ស ខេ សា ឥន្ទិមា បដ្តល់តំ និម្មិតោម តត្ត បដ្តល់តំ ស ខេ សា ឥន្ទិមា ១ម្នំ ភាសតិ ជិម្មី តោមិ តត្ត ១ម្នំ កាសតិ ស ខេ សា ឥទ្ធិមា បញ្ជាំ បុខ្គិ ជំមុំ តោបិ តត្ត បញ្ចុំ បុច្ចតិ ស**ទេ** សេ ឥឌ្ទិមា បញ្ចុំ បុដ្ឋា វិស្សជ្លេតិ និម្មិតោម តត្ត មញ្ជាំ បុឌ្គោ វិស្សជ្លេតិ

បញ្ហាវិគ្គ ឥទ្ធិតថា

លុះបង្កោនកាយទៅ ដោយអំណាចនៃចិត្ត អធិដ្ឋាននូវកាយ ដោយ អំណាចនៃចិត្តហើយ ទើបចុះកាន់សុ**១សញា**ផង៍ កាន់លហុសញាផង៍ ហើយទៅកាន់ព្រហ្មលេក ដោយកាយមិនប្រុកដ ភិក្ខុនោះ និមិតរូបទុន ដែលសម្រេចអំពីបិត្ត មានអយៅ:គូចធំសព្វគ្រប់ មានឥន្ត្រិយមិនថោក ទាបនៅខាងមុខនៃព្រហ្មនោះ បើភិក្ខុមានបុទ្ធិនោះចង្រម រូបនិម្មិតកិចង្រឹម កង់ទីនោះដែរ បើកិត្តមានថុទ្ធិនោះឈរ រូបនិម្មិតក៏ឈរក្**ង់ទីនោះដែរ បើ** ភិក្ខុមានបុទ្ធិនោះអង្គ័យ រូបនិម្មិតនោះ ក៏អង្គ័យក្នុងទីនោះដែរ បើភិក្ខុមាន បុទ្ធិនោះសិង រូបនិម្មិតក៏សិងក្នុងទីនោះដែរ បើកិត្តមានបុទ្ធិនោះ បញ្ចេញ ដៃជ្រើ រូបនិម្មិត ក៏បញ្ចេញផ្សែង ក្នុងទីនោះដែរ បើកិត្តមានបុទ្ធិនោះ នេះទៅជាភ្លើង រូបនិម្មិតក៏នេះទៅជាភ្លើង ក្នុងទីនោះដែរ បើកិត្តមាន បុទ្ធិនោះសំដែងធម៌ រូបនិម្មិតក៏សំដែងធម៌ ក្នុងទីនោះដែរ បើកិត្តមាន បុទ្ធិនោះសួរនូវប្រសា ប្រនិម្មិតក៏សួរឱ្យប្រសា ក្នុងខ្នានដែរ ក់ក្នុមានបុទ្ធិនោះ ត្រូវគេសួរប្រស្មាហើយកំពុងដោះស្រាយ វុបនិម្មិត ក៏ត្រូវគេសូរ្ទ្រស្នា ហើយកំពុងដោះស្រាយ ក្នុងទីនោះដែរ

សុត្តន្ត្រិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ពិទាមគ្នោ

ស ខេ សា សន្ធិមា គេ០ ១១ភូត សន្ធិ សន្តិដ្ឋតិ សល្វបត់ សាកា ខ្ញុំ សមាប ខ្លួត ខិញ្ញុំ តោប់ តត្ត គេ០ ស្រីភ្នា សន្តិសន្តិដ្ឋតិ សល្វបត់ សាកា ខ្ញុំ សមាប ខ្លួត៌ យញ្ជា សន្តិសន្តិដ្ឋតិ សល្វបត់ សាកា ខ្ញុំ សមាប ខ្លួត៌ យញ្ជា សេវ^(๑) សោ សន្ទិមា ការោត តន្តានៅ ហិ សោ ខិញ្ញុំ តោ ការោត់តំ អយំ អជ៌ដ្ឋាយ សន្ធិ ។

(១៥៧) គេតមា តៃតុព្វជា ៩ខ្ញុំ ។ សំទំស្ប តការតា អាហាតា សម្មាសម្ពុខ្ពស្ប អភិក្ខ ជាម សាវាតា ព្រហ្មាលោក ប៉ាតា សហស្បីលោកជាតុំ
សពេធ ក្ញៃលោក ប៉ាតា សហស្បីលោកជាតុំ
សពេធ ក្ញៃលេខ ប៉ាត់ សេប្បាបានឧច្ច តាយេធ ជម្ពុំ
ឧសេស និស្បមានឧច្ច ហេដ្ឋិមេធ ខុចខ្លាកាយេធ អនិស្បមានឧច្ច ខុចរាំមេធ ខុចខ្លាកាយេធ អនិស្បមានឧច្ច ខុចរាំមេធ ខុចខ្លាកាយេធ អនិស្បមានឧច្ច ប្រេដ្ឋិមេធ ខុចខ្លាកាយេធ អនិស្បមានឧច្ច ខ្ពស់មេធ ខុចខ្លាកាយេធ អនិស្បមានឧច្ច ខ្ពស់មេធ ខុចខ្លាកាយេធ អនិស្បមានឧច្ច ខេត្តិមេសសំ

[•] ឯក្សាស្ត្រ ហិសុទ្ធា ទិស្សតិ ។ ៤ ១. វិញ្ញាបេតិ ។ ៣ ១. សព្ត្ ទេសេតីតំ ទិស្សតិ ។

សុត្តស្តូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

បើកិត្តមានបុទ្ធិនោះ កំពុងឈរបរបា ធ្វើសាក់ក្លា ជាមួយព្រហ្មនោះ
រូបនិម្មិតក៏ឈរបរបាធ្វើសាក់ក្លា ជាមួយនឹងព្រហ្មនោះ ក្នុងទីនោះដែរ ភិក្ខុ
មានបុទ្ធិនោះ ធ្វើនូវការណាបាន រូបនិម្មិតក៏ធ្វើនូវការនោះបានដែរ នេះ
បុទ្ធិ គឺការអធិដ្ឋាន ដូចសេចក្តីដែលពោលមកនេះឯង ។

(១៩៧) ឬទ្ធិ គឺការធ្វើឲ្យប្លែក គើដូបម្ដេច ។ កិត្តទាម អភិក្ ជាសារីកបេស់ព្រះមានព្រះកាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិទី លោកប៊ិត នៅព្វដ៏ព្រហ្មលោក អាចញ៉ាំងលោកជាតុទាំងមួយពាន់ឲ្យដឹង ច្បាស់ដោយសំឡេងបាន ព្រះអភិក្សនោះ មានកាយប្រាកដ សំដៃងធម៌ក៏ បាន មានកាយមិនប្រាកដ សំដៃងធម៌ក៏បាន មានកាយពាក់កណ្តាលខាង ក្រោមប្រាកដ សំដែងធម៌ក៏បាន មានកាយពាក់កណ្តាលខាងលើមិនប្រា-កដ សំដៃងធម៌ក៏បាន មានកាយពាក់កណ្តាលខាងលើប្រាកដ សំដែង ធម៌ក៏បាន មានកាយពាក់កណ្តាលខាងក្រោមមិនប្រាកដ សំដែងធម៌ក៏

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ធិកថា

ឧកោរិឌ្ឌ ដណ្តូ រួច ន មេរិឌ្ឌ ដការិឌ្ធ មេរិឌ្ឌ ន មេរិឌ្ឌ ន មេរិឌ្ឌ មេរិឌ្ឌ ន មេរិឌ្ឌ មេរិឌ្ឌ មេរិឌ្ឌ ន មេរិឌ្ឌ មេរិឌ្ឌ មេរិឌ្ឌ ន មេរិឌ្ឌ មេរិឌ

(០៥៨) ឧសា ឧបាឧក មន្ទិ ។ មន្ទ

បញ្ហាវិគ្គ ឥទ្ធិពបា

ញ្នេ ព្រះអភិក្ខុ នោះ លះបន់កេខជាប្រក្រតី ហើយសំដែនកេខជាកុមារ

១៖ សំដែនកេខជានាគខ្វះ សំដែនកេខជាគ្រុងខ្វះ សំដែនកេខជាយក្ខខ្វះ
សំដែនកេខជាអសុខ្វះ សំដែនកេខជាព្រះឥន្ទ្រខ្វះ សំដែនកេខជាខេត្តខ្វះ
សំដែនកេខជាព្រហ្មខ្វះ សំដែនកេខជាសមុទ្រខ្វះ សំដែនកេខជាភ្នំខ្វះ
សំដែនកេខជាព្រហ្មខ្វះ សំដែនកេខជាសីហៈខ្វះ សំដែនកេខជាខ្វះខ្វះ
សំដែនកេខជាខ្វាខ្វះ សំដែនកេខជាសីហៈខ្វះ សំដែនកេខជាសេះខ្វះ
សំដែនកេខជាបខ្វះ សំដែនកេខជាជំរឹទ្ធះ សំដែនកេខជាសេះខ្វះ
សំដែនកេខជាបខ្វះ សំដែនកេខជាពលប្មើប្រជីងខ្វះ សំដែនកេខជាកង

ពេហានប្រែក ៗ គ្នាខ្វះ នេះ បុទ្ធិ គឺការធ្វើឲ្យប្រែក ។

(១៩៨) បុទ្ធិ សម្រេចអំពីចិត្ត តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុត្នសាសនា
នេះ និម្មិតនូវកាយ មានរូបដែលសម្រេចអំពីចិត្ត មានអរ់យវៈធំតូចសព្វ
គ្រប់ មានឥន្ទ្រិយមិនថោតថយ ជាកាយដទៃអំពីកាយនេះ ប្រៀបដូច
បុរសដកចេញ នូវចណ្ដូល អំពីស្នៅយាបូន បុរសនោះ មានសេចក្ដីដឹង
យ៉ាងនេះថា នេះឯងស្នៅយាបូង នេះចណ្ដូល ឯស្មៅយាបូងដោយឡែក
បណ្ដាលដោយឡែក បណ្ដូលគេដកចេញមក អំពីស្នៅយាបូងហ្នឹងឯង

សុត្តន្តបំដ**េ ខុទ្ទពនិ**៣យស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សេយ្យថាថិ វា ខន ខ្លាំសា អស់ កោសិយា ជប្រាយ្យ នុស្ស រៀវមស្ស មញ្ចុំ មស្ មញ្ចុំ តោស៍ អញ្ញា អស់ អញ្ញា កោសំយា ន្ទេក អស្ច ឧបន្យាន្ទ សេលាន្សេត ៤ ឧន ដុក្សសា ងស្ន មន្ត្រីឃើរ ន់ខំពេញ ឧទារី វាគ្រមវិ ងភា អេញ $^{(0)}$ អ $^{(0)}$ អ $^{(0)}$ អ $^{(0)}$ អ $^{(0)}$ អ $^{(0)}$ ការឈ្មោ ការឈ្មា ត្វៅ អហិ ខុព្តតាតិ ឯវមេវ ភិក្ខា ឥម្សា ភាយា អញ្ជុំ ភាយ អភិនិម្មិលតិ ្ទូចឹ មនោមឃុំ សត្វខ្លួញចុខ្លុំ អហិធិន្ត្រិយ៍ អញ្ចុ ឧយេឧយា មុខ្ញុំ ។

ಉತ್ತಮಿಎ ಇತ್ತಿ ಜಿಮುಹದಸ್ಸ್ಪಿಯಾ ಸಂಸಮ್ಮಾಣ ಸ್ಟ್ರಾಡಾ ಪ್ರತಿಸಮ್ಮಿಯ ದಮಶಃಷ್ಟ ಇಜ್ಜಿಷ್ಟ ಮು-(೧೯೬) ಆಜಕಾ ಮುಉತ್ತಮಿಎ ಇತ್ತಿ ೩ ಅಪ್ತಿಪಿಕರ-

⁰⁻២ធ. អលិ ។

សុត្តនូបិដិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

មួយ ខៀត ប្រៀបដូចបុរស ហូតដាវ ចេញ អំពីស្រេម បុរសនោះ
មានសេចក្ដីដ៏ង យ៉ាងនេះថា នេះដាវ នេះស្រេម ឯដាវ ដោយឡែក
ស្រេមដោយឡែក ដាវ គេហូត ចេញមកអំពីស្រេមហ្នឹងឯង ពុំនោះ
សោត ប្រៀបដូចបុរស ទាញយកពស់ ចេញអំពីត្រក បុរសនោះមាន
សេចក្ដីដឹងយ៉ាងនេះថា នេះពស់ នេះត្រក ឯពស់ ដោយឡែក ត្រក
ដោយឡែក ពស់គេទាញ ចេញមកអំពីត្រកហ្នឹងឯង យ៉ាងណាមិញ
គិត្តនិមិតនូវកាយ មានរូបដែលសម្រេចអំពីចិត្ត មានអរិយវៈធំតូចសព្វ
គ្រប់ មានឥន្ទ្រិយមិន ថោកថយ ជាកាយដ ៃអំពីកាយនេះ ក៏យ៉ាងនោះ
ដែរ នេះ បុទ្ធិសម្រេចអំពីចិត្ត ។

(១៩៩) ឫទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃញាណ តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះ ថាឫទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃញាណ ព្រោះសម្រេចអត្ថនៃការលះចង់ នូវសេចក្ដីសំគាល់ថាទៀង ដោយការពិចារណាឃើញថា មិនទៀង ឈ្មោះថាឫទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃញាណ ព្រោះសម្រេចអត្ថនៃការលះ បង់ នូវសេចក្ដីសំគាល់ថាជាសុខ ដោយការពិចារណាឃើញ ថាជាខុត្

បញ្ជាវគ្គេ ឥទ្ធិពថា

រូទិស នុទ្ធំ រ ខេស និងសហសារី ឈាយរួទិស នុទ្ធំ ងក្ស ឈាយ-ការីសកា មួយសារី ស្ពារខ្មុំ មាយការិ អាយការ ស្ពេះ នុង្សិន្ទ្ធ ឈាយរួទិស មុខ្ញុំ អាយការ ស្ពេះ នុង្សិន្ទ្ធ ឈាយរួទិស នុទ្ធំ អាយការិ អាយការ ស្ពេះ នុង្សិន្ទ្ធ ឈាយរួទិស នុទ្ធំ អាយការិ អាយការ ស្ពេះ ស្ពេះ នេះ ស្ពារិស្សិន ស្ពាយក្រ នុទ្ធំ អាយការិ អាយការ ស្ពេះ ស្ពេះ ស្ពាល ស្ពាល និង មេនិ អាយការិ អាយការ ស្ពេះ ស្ពេះ ស្ពាល ស្ពាល និង ស្ពាល ស្ពាល និង អាយការិ អាយការ ស្ពេះ ស្ពេះ ស្ពាល ស្ពាល និង អាយការិ ស្ពាល ស្ពិត អាយការិ ស្ពិត អាយក្មិត អាយការិ ស្ពិត អាយការិ ស្ពិត អាយការិ ស្ពិត អាយការិ ស្ពិត អាយការិ ស្ពិត អាយក្មិត អាយ

(00) ភេតសា សមាជាំឡៃរា ឥន្ទិ ។ ១៤ម-ជួលនេន នីវេណាន ១ហានដ្ឋោ ឥដ្ឋាតីតិ សមា-ជំនួល ឥន្ទិ ខុតិយដ្ឋា នេះ វិតក្កៅចារាជំ ១ហាន-ដ្ឋោ ឥដ្ឋាតីតិ សមាជ់វិទ្យារា ឥន្ទិ គតិយដ្ឋា នេះ ចឺតិយា ១ហានដ្ឋោ ឥដ្ឋាគីតិ ។ ១ ។ ១គុត្ដ្ា នេះ សុខខុត្តាខំ ១ហានដ្ឋោ ឥដ្ឋាគីតិ ។ ១ ។

[🍳] ម. ៣កុលស្សូ ។

បញ្ជាវិគ្គ **ឥទ្ធឹកថា**

នូវសេចក្តីសំគាល់ថាទូន ដោយការពិចារណាឃើញ ថាមិនមែនទូន

នូវសេចក្តីត្រែកត្រអាល ដោយការពិចារណាឃើញថាជាសេចក្តីខ្វើយ

ណាយ នូវតម្រេក ដោយការពិចារណាឃើញ នូវវិពគធមិ នូវហេតុ

ជាទីកើត ដោយការពិចារណាឃើញ នូវការរំលត់ នូវសេចក្តីប្រកាន់

ដោយការពិចារណាឃើញ នូវការលះបង់ (ដូចជា) បុទ្ធិគឺការផ្សាយចេញ

នៃញាណ របស់ព្រះពុក្ខលៈមានអាយុ បុទ្ធិគឺការផ្សាយចេញនៃញាណ

របស់ព្រះសំគិច្ច:មានអាយុ នឹងបុទ្ធិគឺការផ្សាយចេញនៃញាណ របស់

ព្រះកូតជាលមានអាយុ នេះបុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃញាណ ១

(១៦០) បុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃសមាធិ តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះ ថាបុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃសមាធិ ព្រោះសម្រេចអត្តនៃការលះចង់នូវ នីវរណៈ ដោយបឋមជ្ឈាន ឈ្មោះថាបុទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញសមាធិ ព្រោះសម្រេចអត្តនៃការលះចង់ នូវវិតក្កៈនិងវិហាៈ ដោយទុតិយជ្ឈាន ព្រោះសម្រេចអត្តនៃកាលះចង់នូវបីតិ ដោយគតិយជ្ឈាន ។ បេ។ ព្រោះ សម្រេចអត្តនៃការលះចង់ នូវសុខនិងខុត្ត ដោយចតុត្តជ្ឈាន ។ បេ។ សុគ្គន្តបំជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

ស្សាស្សា ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេត្ត មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនុស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនិស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនុស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស ខេត្ត មន្ត មនិស្ស ខេត្ត មនិស្ស ខ **សេស**យាល ជាឧត្តសញាយ មហាខ ដោ ឥជ្ឈត់គ ។ ខេ ។ វិញ្ញា យុ នេះ សមាពន្ធ័យ អាកាសា-ឧញ្ជាយតនេសញាយ បហានដ្ឋា ឥជ្ឈត់តំ ។ បេ ។ ಸಮ್ಯ ರಮರುಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿಕುತ್ತು ನೀರನ ಅಭಿಸಾಮಾರು-ស្សាយឧបសមាជខ្មុំលា អុស្សាយ្យាយឧបសយាយ ចេលខុឌោ មុខាំខ្មែង មានគ្រួង មុខ មុខ មុខ សារបុត្សា សមាព៌វិទ្ទាក ឥខ្ទិ អាយុស្នា សញ្ជាំ-ស្ សមាធិវិទ្វារ ឥន្ទិ អាយស្ គោ ទាល់ កោណ្ឌ. ញ្សា សមាជាទៃ្រ្ក ស់ខ្ញុំ ឧត្តាយ ឧទាសិតាយ សមាជាវិទ្វារា ឥខ្ជុំ សាមាវត់យោ ឧទាស់កាយ សមាជុំវិញ្ជា ឥន្ទិ មយំ សមាជុំវិញ្ជា ឥន្ទិ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកទិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ក្រោះសម្រេចអត្ថនៃការលះបង់ នូវរូបសញ្ជា នូវបដិយសញ្ជា នូវ**នា**-នត្តសញ្ញា ដោយអាកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិ ។ បេ ។ ព្រោះសម្រេច អត្ថនៃការលះបង់ នូវអាកាសានញាយតនសញា ដោយវិញាណញ្ចូយ-តនសមាបត្តិ។ បេ ។ ព្រោះសម្រេចអត្តនៃការលះបង់ នូវវិញា ណញ្ចូយ-តនសញា ដោយអាកិញ្ច្បាយតនសមាបត្តិ ។ បេ ។ ឈ្មោះថាថ្មទិតិកាវ ផ្សាយចេញនៃសមាធិ ព្រោះសម្រេចអគ្គនៃកា**លេះ**បង់ នូវអា**ក់**ញ្ចូ**ញាយ** -តនេសញា ដោយនេវេសញានាសញាយតនសមាបត្តិ (ដូចជា) ឫទ្ធិតិការ ញ ផ្សាយចេញនៃសមាធិ របស់ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ ឫទ្ធិគឺការផ្សាយ ចេញនៃសមាធិ របស់ព្រះសញ្ជីរ:មានអាយុ បុទ្ធិតិការ**ផ្សាយ**ចេ**ញនៃ** សមាធិ របស់ព្រះភាណុកោណ្ឌ្ញ: មានអាយុ បុទ្ធិតិការផ្សាយបេញ្វនៃ សទានិ របស់ទពុសិកាឈ្មោះ «ត្តរា បុទ្ធិតិការផ្សាយចេញនៃសមាធិ វបស់ទទាសិកា ឈ្មោះសមាវតី នេះ ឫទ្ធិ គឺការផ្សាយចេញនៃសមាធិ ។

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ធិកថា

(០៦០) គេឧស មរ្ទា ។ ។ មួ ស ರ ಕಾಣಕ್ಷ್ಮ ಕ್ಷಾರ್ ಕಾಗ್ನಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾರ್ ಕ್ಷಾರ್ ಕ್ಷರ್ ಕ್ಷರ್ ಕ್ಷಾರ್ ಕ್ಷರ್ ಕ್ಷಾರ್ ಕ್ಷಾರ್ ಕ್ಷರ್ វិហាប្រព្រឹន្តិ អព្យដ្ឋិគា្លសញ្ជាំ គគ្គ វិហាវតិ ស្រ អាកាផ្ទុំតិ អប្បដិក្សាលេ បដិក្សាលសញ្ញា វិហយេប្រ្តិ បដ្តិកា្លសញ្ញុំ ត្រូវហេរត្ត ស ខេ អកផ្គុំតំ ខដិត្វលេ ខ អព្ឃដិត្វ**លេ** ខ អព្ឃដិត្វលេសញ្ញុំ វិសារយោធ្ត្រី អប្បដ្តិកា្លសញ្ញាំ ឥត្ត វិលាវតិ ស ខេ ကက္ရွိက် အေပျွင်းကွာလေ **ဗ** ဗင်းကွာလေဇ ဗင်းကွာလ**လ**-ញ ប្រយេវន្តិ បនិក្សេសញ ឥត្ត ប្រែរតិ ស ចេ က္မွာ အရွင္း អភិនិស្សីត្នា ឧបេត្តកោ វិហប្រវៀ សតោ សម្បូជា-នោត៌ ខ្យេត្តកោត់ត្តវិលវត៌ សតោ សម្បីជានោ ។ កេត្ត ឧត្តមិល អត្សិត្តិហេសញ្ញី ស្រែរង្ រ អត្តដ្សុំ វត្សុំ មេត្តយ វា ៩វត ជាតុ តោ វា ១-បស់ហៈគេ ឃុំ បនិត្វលេ អប្បនិត្វលេសញ្ញី ហៃក្រំ ។

បញ្ហាវគ្គ ឥទ្ធិកថា

(๑ ๖ ๑) บุ ฐิ ลักาตมุล วิล์ วุง เลียบเยบ សាសនានេះ បើប្រាប់ថា អាត្មាអញ គប្បីមានសេចក្តីសំគាល់ថាមិនគួរ ខ្លើម ក្នុងរបស់គួរខ្លើម លោកក៏ជាអ្នកសំគាល់ថាមិនគួរខ្លើម ក្នុងរបស់**នោះ** បើប្រាប់ថា អាត្មាអញ គប្បីមានសេចក្ដីសំគាល់ថាគួរខ្លើម ក្នុងរបស់មិន គួរទ្រើម លោកក៏ជាអ្នកសំគាល់ថាគួរទ្រើម ក្នុងរបស់នោះ បើប្រាថាថា អាត្មាអញ គប្បីមានសេចក្ដីសំគាល់ថាមិនគួរទ្រើម ក្នុងរបស់គួរទ្រើមផង កង្គីវបស់មិនគួរ ខ្លឹមផង៍ លោកក៏ជាអ្នកសំគាល់ថាមិនគួរ ខ្លឹម កង្គីវបស់ បើប្រាប់ថា អាត្មាអញគប្បីមានសេចក្តីសំគាល់ថាគួរទើម ក្នុង វបស់មិនគួរខ្លើមផង ភ្នងវបស់គួរខ្លើមផង ហេតុក៏ជាអ្នកសំគាល់ថាគួរខ្លើម ក្នុងរបស់នោះ បើប្រាប់ថា អាគ្នាអញគប្បីវៀរបង់នូវប**េ**ទាំង ៤ នោះ គក្នុងរបស់គរ្គេម និងមិនគួរគ្នេម ហើយជាអ្នកមានស្មារតី ដឹង១ន ប្រកបដោយទបេត្តា លោកក៏ជាអ្នកមានស្មារតីជំងឺ១ន មានចត្តប្រភប ដោយ។បេក្ខា ក្នុងរបស់នោះ ។

ភិក្ខុមានសេចក្តីសំតាល់ថាមិនគួរទ្ទើម ក្នុងរបស់គួរទ្ទើម តើដូច ម្តេច ។ ភិក្ខុផ្សាយមេត្តាចិត្ត ឬពិចារណាថាជាធាតុ ក្នុងវត្តមិនជាទី ព្រុថ្មា យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាអ្នកមានសេចក្តីសំគាល់ថាមិនគួរទ្ទើម ក្នុង វត្តគួរទ្វើម ។

សុត្តន្ត្រិចិនកេ ខុខ្ទុកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

អនុក្សាដូធ្លាល ខ មដ្ឋធ្លាល ខ មដ្ឋធ្លាល ខ មដ្ឋធ្លាល ខ មជ្ជធ្លាល ខ មជ្ជធ្លាល ខ មជ្ជធ្លាល ខ មជ្ជធ្លាល ខ អប្បដ្ឋធ្លាល ខ អប្បដ្ឋគ្នាល ខ អប្បដ្ឋគ្នាល ខ អប្បដ្ឋគ្នាល ខ អប្បដ្ឋគ្នាល ខ អប្បដ្ឋគ្នាល ខេត្ត ខេ

សញ្ញី វិហរត់ ។ ឥដ្ឋម្មី ៩ អនិដ្ឋម្មី ៩ វត្តុម្មី អសុកា យ វា ដាត់ អនិច្ចតោ វា ឧបសំហរត់ ឃុំ អប្បដិ គោ្លេ ៩ បដិគា្លេ ៩ បដិគា្លេសញ៉ី វិហរត់ ។

កាម បន់កា្លេ ១ អប្បនិក្លេស ១ ភនុកយំ អភិបិស្ជិត្តា ឧបក្សាភា វិទាវតិ សតោ សម្បូជា ដោ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ចកនិកាយ ថជិសម្តិខាមគ្គ

ភិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់ថាគួរទ្ទេម ក្នុងរបស់មិនគួរទ្ទេម តើដូច ម្ដេច ។ ភិក្ខុផ្សាយចិត្ត ថាជាអសុក ឬពិចារណា ថាជារបស់មិន ទៀង ក្នុងវិត្តជាទី ប្រាថា យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាអ្នកមានសេចក្តីសំគាល់ ថាគួរទ្វេម ក្នុងរបស់មិនគួរទៀម ។

ភិត្តមានសេចក្តីសំគាល់ថាមិនគួរទ្រើម ក្នុងរបស់គួរទ្រើមផង ក្នុង
វបស់មិនគួរទ្រើមផង តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុផ្សាយមេត្តាចិត្ត ឬពិចារណា
ថាជា៣តុ ក្នុងវត្តមិនជាទី ប្រាថ្នាផង ក្នុងវត្តជាទី ប្រាថ្នាផង យ៉ាង
នេះ ឈ្មោះថាអ្នកមានសេចក្តីសំគាល់ថាមិនគួរទ្រើម ក្នុងរបស់គួរទ្រើម
ផង ក្នុងរបស់មិនគួរទ្រើមផង ។

ភិត្តមានសេចក្តីសំគាល់ថាគួរទ្រើម ក្នុងរបស់មិនគួរទ្រើមផង ក្នុង របស់គួរទ្រើមផង តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុផ្សាយចិត្តថាជាអសុភ ឬពិចារណា ថាជារបស់មិនទៀន ក្នុងវិត្តជាទី (ជាថាផង ក្នុងវិត្តមិនជាទី (ជាថាផង យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាអ្នកមានសេចក្តីសំគាល់ថាគួរទ្រើម ក្នុងបែសមិនគួរ ទ្រើមផង ក្នុងរបស់គួរទ្រើមផង ។

ភិក្ខុអក វៀរបង់នូវបទ ទាំងពីវនោះ គឺកង់វបស់គួរឡើម និងមិន គួរទៀម ហើយជាអ្នកមានសា្មតើដឹង១ន មានចិត្តប្រកបដោយ (បេក្ខា ពតីដូចម្ដេច ។

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ធិកថា

មុខ ម្មន៍ ឧយ័យ វិត្ ភូសា ប្រុ ជាតយេ ឈេម ឧ ខុម្ម េ ឧ ខេត្ត កោ វិហរត់ ស តោ សម្បស់ នេ សោ នេះ សខ្ញុំ សុត្វា ឃា នេះ កខ្ញុំ ឃាយ់ត្វា ជិក្ខុយ រស់ សាយ់ត្វា កាយេធ ដោដ្ឋព្វ ដុស់ត្វា ឧទ្ធស្សា នាតិ មួយ នេះ មាន សេ ខាង ខេត្ត នេះ ឧបេក្ខាកោ វិហវតិ ស តោ សម្បជា េល ឯវិ បនិ-ត្វេល ៩ អព្យដ្ឋិត្យលេ ៩ តុខុកលំ អភិជិវជ្លេត្វា ជ្រាស្ត្រ វិ**ហរត៌ សត្ត សម**្បីជា សេ**ឃុំ** អរិយា ៩ខ្ញុំ ។

(០៦៤) ភាគមា ភាពិស្រាកជា ៩ថ្ងៃ ។ បញ្ជូន សាល់ស្រ ខេសខ្ល វាយសិច្ច គេខ់សាបិច្ច វាយ-

បញ្ហាវិគ្គ ឥទ្ធិកថា

ក្តុក្ខង៍សាសនានេះ ឃើញវូបដោយក្នែក ជាអ្នកមិនសោមនស្ប វិទី មិន ពេមនស្ស មានស្មារតីដ៏ង់ខ្លួន មានចិត្តប្រកបដោយ (បក្ខា សំឡេងដោយត្រចៀត ធុំក្និនដោយច្រមុះ លិទ្ធក្កត្យរសដោយអណ្តាត ពល់ត្រវន្ស ដោជ្ញារម្មណ៍ ដោយកាយ ដឹងច្បាស់នូវធមារម្មណ៍ដោយ ចត្ត ជាអ្នកមិនសោមនស្ស មិនពេមនស្ស មានស្មារតីដឹង១ន មានចិត្ត ប្រកបដោយ (បេត្តា យ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាភិត្តវៀរបង់នូវបទ ទាំងពីរនោះ តិក្នុងរបស់គួរទៀម និងមិនគួរទៀម ហើយជាអ្នកមានស្មារតិជំងឺ ១ន មានចិត្តប្រកបដោយ។បេក្ខា នេះ បុទ្ធិ គឺភាពអ្នកខ្ពង់ខ្ពស់ ។

(១៦២) ឬទ្ធិកើតអំពីផលកម្ម តើដូចម្ដេច ។ ឬទ្ធិរបស់សត្វ ស្វាបទាំងអស់ បេស់ទៅតាទាំងអស់ បេស់ពួកមនុស្សទុះ របស់សត្វ ជាវិនិធាតិក:កំណើតពួកទុះ នេះ ឬទ្ធិកើតអំពីផលកម្ម ។

សុត្តផ្តល់ជីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បជិសម្ពិទាមគ្នោ

ន កោរិទ្ធី ដញ្ចុំ ដូច្នាំ ន កោរិទ្ធិ ដោយ មន្ទិ ។

ប្រើ ត្រូវ ត្រូវ ន កោរិទ្ធិ មកវិទ្ធិ មេខាទ្ធិ ខ កេរិទ្ធិ មេខាទ្ធិ ខ កេរិទ្ធិ ខ កែរិទ្ធិ ខ កេរិទ្ធិ ខ កែរិទ្ធិ ខ ការិទ្ធិ ខ កែរិទ្ធិ ខ ការិទ្ធិ ខ ខ ការិទ្ធិ ខ ខានិទ្ធិ ខ ខានិទ្ធិ ខានិទ្សិទ្ធិ ខានិទ្ធិ ខា

ତ 🤋 .ម ដោតិកស្ស ។ 🖢 ម. ឯក្ខុន្ត យេសគ្គិ ទិស្សតិ ។

សុត្តតូរិជិត ខុទ្ទកមិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

(១៦៣) បុទ្ធិរបស់បុគ្គលមានបុណ្យ តើដូចម្ដេច ។ ព្រះរាជា

ចក្រពត្តិ (១៩ស្ដេចទៅកាន់អាកាសជាន មួយអន្ទើដោយសេនា ប្រកប

ដោយអង្គ ៤ ដោយហោចទៅ កប់តាំងអំពីបុរស អ្នកចង់និងអ្នករក្សា

សេះ បុទ្ធិរបស់បុគ្គលមានបុណ្យ ឈ្មោះជោតិយគហបតី បុទ្ធិរបស់បុគ្គល

មានបុណ្យ ឈ្មោះជដិលគហបតី បុទ្ធិរបស់បុគ្គលមានបុណ្យ ឈ្មោះ

មេណ្ឌកគហបតី បុទ្ធិរបស់បុគ្គលមានបុណ្យ ឈ្មោះជោតិយគហបតី

បុទ្ធិរបស់បុគ្គល អ្នកមានបុណ្យធំ ទាំង ៩ នាក់ ឈ្មោះជាអ្នកមានបុណ្យ

នេះ បុទ្ធិ របស់បុគ្គលមានបុណ្យ ។

(១៦៤) បុទ្ធិសម្រេចដោយវិជ្ជា តើដូចម្ដេច ។ ពួកវិជ្ជាធរ រាយ (ប្ដជប់) នូវវិជ្ជា ហោះទៅកាន់អាកាសទទេ តំណែងខ្លួនជាដំរឹទ្ធះ តំណែងខ្លួនជាសេះខ្វះ តំណែងខ្លួនជាវថខ្វះ តំណែងខ្លួនជា**ពលថ្មី**រជើង ខ្វះ តំណែងខ្លួនជាកងទាហានផ្សេង។ ខ្វះ នេះ បុទ្ធិសម្រេចដោយវិជ្ជា ។

បញ្ហាវិគ្គេ ឥទ្ធិកថា ញ

យា មុឌីខែ កើច មុខ្ញុំ មុស ខក មុខ្ចំ ឈេង ឯ
មុឌីខែ កើច មុខ្ចំ សូស ខក មុខ្ចំ ឈេង ឯ
មុឌីខេ ក្តី សូស សង្គ កាត់ជិន្រាយមុជិនិកា
ការ រតេ ឯ អរសេខិត ខេ កាត់ជិនិកោយ ខនិនិកា
ក្រើ មុឌីខ្លួំ ឯនេ ស្ស សង្គ សង្គ សង្គ កាត់ជិនិកាយមនិនិកា
ខក្សា មុឌីខ្លួំ ឯ ខេឌិតខែ កាត់ជិនិកា ឧសាទ
(១១៤) យន្ត សង្គ សង្គ កាត់ជិនិកោយឧនិនិកា ខ

ឥទ្ធិកាយា និដ្ឋិតា ។

បញ្ហាវគ្គ ឥទ្ធិកថា

(១៦៤) បុខ្ទិដោយអត្តថាសម្រេច ព្រោះកាប្រេកបត្រវត្តដ៍អំពើ
នោះ ១ ជាបច្ច័យ តើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាបុខ្ទិដោយអត្តថាសម្រេច
ព្រោះការប្រកបត្រវត្តដ៍អំពើនោះ ១ ជាបច្ច័យ ព្រោះសម្រេចអត្តនៃការ
លះបន់ នូវកាមច្ជនូះ ដោយនេក្ខម្មៈ ។បេ។ ព្រោះសម្រេចអត្តនៃការ
លះបន់នូវព្យាធា្ ដោយអព្យាធា្ ។ បេ។ នូវថីនមិទ្ធ: ដោយអាលោកសញា ។បេ។ ឈ្មោះថាបុខ្ទិដោយអត្តថាសម្រេច ព្រោះកាប្រេកបត្រវ
ក្តីដំពើនោះ ១ ជាបច្ច័យ ព្រោះសម្រេចអត្តនៃការលះបន់ នូវកិលេស
ទាំងពួង យ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថាបុខ្ទិ ដោយអត្តថាសម្រេច ព្រោះ
ការប្រកបត្រវត្តដ៍អំពើនោះ ១ ជាបច្ច័យ នេះ បុខ្ចិទាំង ១០ ។

ចេយ ឥទ្ធិក**ហា** ។

បញ្ហាវិគ្គេ អភិសមយកប៉ា

(១៦៦) អភិសមយោត កោធ អភិសមេតិ ។ ចំន្លេន អភិសមេត៌(👓) ។ ហញ្ចុំ ចំន្តេន អភិសមេ-ត តែនេហ៍ មញ្ញាសា មក្ស មេតិ ។ ន មញ្ញាសា អភិសុ ទេតិ ញា េណែឧ អភិស ទេតិ ។ ហញុំ ញា-ណេន អភិសមេតិ នេនហិ អចិត្តកោ អភិសមេ-តំ^(២) ។ ឧ អចិត្តកោ អភិសមេតិ ចិត្តេខ ច ញា-ເພາລ ေ អភិសមេត់(") ។ ហញ់ ខំត្តេន ေ ញា-ណេខ ខ អភិសមេតិ នេខហ កា**មា**វខរខិត្តេខ ខេ ញា ណេន ខ អភិសមេតិ ។ ន ភាទាវខរ-ចំនួនេខ ញា ឈេន ខ អភិសាមតិ ។ តេសហ រូសា-វេទវេទ័យ្ឌេខ ខ ញា លោខ ខ អភិសាសេខ ។ ឧ វេទាវ-ខែ ខេត្ត ខេត ខេត្ត អរិចា, ខេរខ្យែង ខ ឈា ហេ ខ ឧ មក្មវិធន្ធ រ ឧ អរុទាវចរចិត្តេជ ច ញា លោជ ច អភិសមេតិ ។

[•] ១. ចិត្តេនអភិសមេតីនិ ឥមេ បាថា នត្តី ។ ៤ ម ហញ្ជា ញាណេន អភិសមេតិ តេ-សហ អចិត្តេន ច ញាណេន ច អចិត្តកោ អភិសមេតិ ។ ๓ ម. ចិត្តេន ច ញាណេន ច អភិសមេតីតិ ទិស្សន្តី ។

បញ្ជាវគ្គ អភិសមយកបា

(១៦៦) សំនួរត្រង់ ពាក្យថា ការគ្រាស់ដឹង គើបុគ្គលត្រាស់ដឹង ដោយធម្មជាតអ្វី ។ បុគ្គលត្រាស់ដឹងដោយចិត្ត ។ ចើបគ្គួលត្រាស់ដឹង ដោយចិត្ត ដូចោះ បុគ្គលមិនមានញាណក៏ត្រាសដឹង ។ បុគ្គលមិនមាន ញាណមិនគ្រាស់ដឹងខេ គ្រាស់ដឹងតែដោយញាណ ។ បើបុគ្គលគ្រាស់ ដឹងដោយញាណ ដូច្នោះ បុគ្គលមិនមានចិត្ត ក៏ត្រាស់ដឹង ។ បុគ្គល មិនមានចិត្តមិនត្រាស់ដឹងខេ ត្រាស់ដឹងដោយចិត្តផង ដោយញាណ ផង ។ បើបុគ្គលត្រាសដ៏ដោយចិត្តផង ដោយញាណផង ដូច្នោះ បុគ្គលគ្រាស់ដឹង ដោយកាមាវចរចិត្តផង ដោយញាណផង ។ បុគ្គល មិនត្រាស់ដឹង ដោយកាមាវចរចិត្តផង ដោយញាណផងទេ ។ ដូច្នោះ បុគ្គលគ្រាស់ដឹង ដោយរូល្វបរចិត្តផង ដោយញាណផង ។ បុគ្គលមិន ត្រាស់ដឹង ដោយរុធ្យាចរចិត្តផង ដោយញាណផងទេ ។ ដូច្នោះ បុគ្គលត្រាស់ដឹង ដោយអរុល្វេខរបិត្តផង ដោយញាណផង 🔻 បុគ្គលមិនត្រាស់ដឹង ដោយអរុហ្វវបរចិត្តផង ដោយញាណផងទេ ។

បញ្ហាវិត្ត ឥទ្ធិកថា

តែខេហ៌ កម្ម**្សុក្តាខ៌ តែខ ខ** ញា ណេខ ខ អក់ស-មេតិ។ ៤ កម្មរាក្រាតា ខំត្តេ ៤ ញា ណេខ ៤ មកិ-សមេតិ តេជហិ ។ សច្ចានុ លោទិកាចិត្តេជ ៩ ញា ណេជ ខ អភិសមេតិ ។ ជ សច្ជានុលោមិកខើត្តេជ ខ ញា ណេខ ខម្មភម្មេខ ។ នេះខេញ មន្ទ្ទ ខេត្ត ខ ញា-ណោជ ខ អភិសមេតិ ។ ជ អតីតខ៌ត្តេជ ខ ញា-ណេន ខ អភិសមេតិ ។ គេនេហ៍ អភាគតខិត្តេន ខ ញា េណែន្ចេអភិសមេតិ។នេអសកត់ចំត្តេន ច ញា-ណេន ខមភិសមេតិ ។ តេនហិ បច្ចុប្បន្នលោកិយខិ-ត្តេខ ញា លោន ៩ អភិសមេតិ ។ ន មច្ចុប្បន្ន លោ-ត្តិយខ៌ត្តេខ ញាណេន ខ អភិសមេតិ លោកត្តិរមក្នុ ក្ខាណេ មច្ចុប្បត្នចិត្តេន ច ញាណេន ច អភិសមេតិ។ (០៦៧) យុត្ត ហេយុខាធម្មយៈហេ ជជំជាចិច្ច-ត្តេខ ច ញាណេខ ខ អភិសមេត ។ លោកុត្ត-មក្កក្ខណៈ ឧៗនាធិប នេយ្យំ ចិត្ត ញាណស្ម បោ-ត្ បច្ចុ ហេ ខ តំសម្បូយុត្តិ ខិត្តិ ឆ្នំភេឌ កោខវិ

បញ្ហារិគ្គ អភិសមយកថា

ដ្ឋទោះ បុគ្គលគ្រាស់ដឹង ដោយកម្មសុក្រតាចិត្តផង ដោយញាណផងៗ បុគ្គលមិនគ្រាស់ដឹង ដោយកម្មស្បុកតាចិត្តផង ដោយញាណផងទេ ។ ដូច្នោះ បុគ្គលត្រាស់ដឹង ដោយសច្ចានុលោមិកចិត្តផង ដោយញាណផង។ បុគ្គលមិនគ្រាស់ដ៏ង ដោយសក្ខានុលោមិកចិត្តផង ដោយញាណផង៍ទេ ។ ដុំ ្រោះ បុគ្គលគ្រាស់ដឹងដោយអតីតចិត្តផង ដោយញាណផង ។ បុ**គ្គល** មិនត្រាស់ជំងែ ដោយអតីតចិត្តផង៍ ដោយញា្នាណផង ទេ ។ ដូច្នោះ បុគ្គលគ្រាស់ដឹង ដោយអនាគតចិត្តផង ដោយញាណផង ។ បុគ្គលមិន ត្រាស់ដឹង ដោយអនាគតចិត្តផង ដោយញាណផង ខេ ។ ដូច្នេះ បុគ្គល គ្រាស់ដឹង ដោយបច្ចុប្បន្នលោកិយចិត្តផង ដោយញាណផង **។** បុ**គ្គល** មិនគ្រាស់ជំងឺ ដោយបច្ចុប្បន្នលោកិយចិត្តផង ដោយញាណផង ក្រាស់ ដឹង ដោយបច្ចុប្បន្នចិត្តផង ដោយញាណផង ក្នុង១ណៈនៃ លោក្តុរមគ្គ ។ (១៦៧) បុគ្គលត្រាស់ដឹង ដោយបច្ចុប្បន្ទចិត្តផង ដោយ ញាណផង៍ ក្នុង១ណ:នៃលោក្**តុរមគ្គ គេដ្ទូបមេច ។ ក្នុង១ណ:នៃ** លោកត្តមេត្ត ចិត្តមានកិរិយាកើតឡើងជាអធិបតី ជាហេតុ ជាបច្ច័យនៃ ញាណ ចិត្តដែលប្រកបដោយញាណនោះ មានព្រះនិព្វានដាអាវម្មណ៍

សុគ្គន្តបំជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(១៦៨) គាំខ្លួ ឯត្តគោ យៅ អភិសមយោតិ ។

ឧ ហ ហេកាត្តមេត្តគ្នាណេ ឧស្សានាកិសមយោ
សម្មានិជ្ជិ អភិធិរោបនាកិសមយោ សម្មាស់ត្តីឡោ

វេត្តហាកិសមយោ សម្មាក់ថា សម្ដានាកិសមយោ
សម្មាក់មួន ហេកាតិសមយោ សម្មាក់ជីវេ

វេត្តហាកិសមយោ សម្មាក់ថា សម្ដានាកិសមយោ
សម្មាក់អូរនេញ ហេតានាក់សមយោ សម្មាភជីវេ

វេត្តហាកិសមយោ សម្មាក់យា ១០ដ្ឋានាក់សម
យោ សម្មាស់តំ អវិគ្គេទាក់សមយោ សម្មាស់មានិ

ឧបដ្ឋានាកំសមយោ សតិសម្ពេជ្ឈាខ្មែក ។ បេ ។

សុត្តនូបិជាក ទុទូកនិកាយ បុដ្ឋិសម្តិទាមគ្គ

ញាណមានកិរិយា ឃើញជាអធិបតី ជា ហេតុជាបច្ច័យ នៃចិត្ត ញាណ ដែលប្រកបដោយចិត្ត នោះ មាននិរោធជាអាវម្មណ៍ យ៉ាងនេះ ឈ្មោះ ថាបុគ្គលគ្រាស់ដឹង ដោយបច្ចុប្បន្នចិត្តផង ដោយញាណផង ក្នុង •ណៈនៃ លេកុត្ត មគ្គ ។

(១៦៤) ការត្រាស់ដឹង មានត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះខេប្ ។ មិនមែន
មានតែប៉ុណ្ណេះខេ ក្នុង១ណៈនៃលោក្ត្រមេត្ត មានការត្រាស់ដឹងដោយ
ការឃើញ គឺសម្មាទិដ្ឋិ មានការត្រាស់ដឹង ដោយកិរិយាលើកចិត្ត
កាន់អារម្មណ៍ គឺសម្មាសត្តប្បៈ ការត្រាស់ដឹង ដោយកិរិយាកំណត់ គឺ
សម្មាក់ថា ការត្រាស់ដឹង ដោយការ១ខៀង គឺសម្មាកម្មន្តៈ ការ
ត្រាស់ដឹង ដោយកិរិយាផ្សផង់ គឺសម្មាកដីរៈ ការត្រាស់ដឹង ដោយការប្បង គឺ
សម្មាក់ថា ការត្រាស់ដឹង ដោយការប្បង់ គឺសម្មាក់ ការត្រាស់ដឹង ដោយការប្បង់ គឺ
សម្មាក់ ការត្រាស់ដឹង ដោយការប្រង់ គឺសម្មាស់ ការត្រាស់ដឹង ដោយការប្បង់ គឺ
សម្មាស់ ការត្រាស់ដឹង ដោយការប្រង់ គឺសត្តសម្ពេជ្យង្គ ។ មេ ។

បញ្ជា**រ**គ្គេ អភិសមយ**។**បា

បដ្ទាស់ស្នាសម្រោយ ខែ ទេស្វាស់ ទេស្បី មេស្បី-ខ្ញុំយេ អភម្បីយាភិសមយោ សន្ទារាលំ តោសដ្ឋ យាក់សមយោ សត៌ពលំ ឧទ្ធុទ្វេ អភាម្បីយាក់ស-ಕ ಯು ಕುಕುಪ್ಪು ಕ್ಷಮಿಯ ಕಹಕ್ಕೆಯುಹಕುಕ-្ត្រិយ បក្សាភិសមយោ វីហៃ ន្ត្រិយ ខ្មដ្ឋាភាគស-មយោ សតិន្ត្រិយ អាំ ត្តេសាតិសមយោ សមាជិន្ត្រិ-យំ ឧស្សាភាក់សម ហោ បញ្ជាំខ្លួល អាជិបតេយ្យដ្ឋេជ ឥន្ត្រិយាភិសមយោ អគម្បីយដ្ឋេន ១លាភិសមយោ ច្ចាំ ខេត្ត នេះ ទី ខេត្ត ទី ខេត្ត សម យោ ឧ្ជដ្ឋាន ដ្ឋេនសភិប្បីដ្ឋានាភិសម យោ មន្សា- \mathbf{c} ដើ $\mathbf{c}_{(0)}$ ភាគីតា្ខាសសម្រោយ មុខាំខេត្ត មុខិស-លាភិសមយោ គ៩ដ្ឋេជ សញ្ជាភិសមយោ អាំក្តេ<mark>មដ្ឋេជ</mark>

[•] ម. បគ្គហង្អេន ។

ចញាវគ្គ អភិសមយកថា

ការត្រាស់ដ៏ង៍ដោយការពិចារណា គឺ (បេក្ខាស ម្ខាជ្យង៍ ការត្រាស់ដ៏ង៍ ដោយការមិនញាប់ញុំរ ចំពោះហេតុមិនគួរធឿ គឺសទ្ធាពល: ការត្រាស់ ដឹងដោយករិយាមិនញាប់ញ៉ាំរ ចំពោះសេចក្តីខ្លឹលច្រអុស គឺរ៉ែវិយពលៈ ការគ្រាស់ដឹងដោយកិរិយាមិនញាប់ញ័រ ចំពោះសេចក្តីប្រហែស គឺសតិ-ពលៈ ការត្រាស់ដឹងដោយកិរិយាមិនញាប់ញ័រ ចំពោះសេចក្ដីរាយមាយ គឺសមាធិពល: ការត្រាស់ដ៏ង៍ ដោយក៏យោមិនញាប់ញ័រ ចំពោះអវិជ្ជា គឺបញ្ហាតល: ការត្រាស់ជំងឺដោយសេចក្ដីជឿសិច គឺសទ្ធិន្ទ្រិយ ការ ត្រាស់ដឹងដោយការផ្គង់ទ្បើង គឺវិរិយ៌ន្ទ្រិយ ការត្រាស់ដឹងដោយកិរិយា ប្រង តីសត់ន្ទ្រិយ ការគ្រាស់ដ៏ដដោយការមិនរាយមាយ គឺសមាធិន្ទ្រិយ ការគ្រាស់ដឹងដោយកិរិយាយល់ គឺបញ្ជាំខ្លិយ ការត្រាស់ដឹង គឺឥន្ទ្រិយ ដោយអត្តថាជាអធិបតី ការត្រាស់ដឹង គឺពល: ដោយអត្តថាមិនញាប់ញីវ ការត្រាស់ដឹងត់ ពោជ្ឃង្គ៍ ដោយអត្ថថា ចេញចាក់ដែ្ដ: ការត្រាស់ដឹងគឹមគ្គ ដោយអត្ថថាជា ហេតុ ការគ្រាស់ដឹង គឺសត់ហ្វដ្ឋាន ដោយអត្ថថាប្រង ការត្រាស់ដឹង គឺសម្បុជ្រាន ដោយអត្ថថាតិកល់ ការត្រាស់ដឹង គឺឥទ្ធិ-**ជា៖** ដោយអគ្គថាសម្រេច ការត្រាស់ដង៏គឺសច្ច: ដោយអគ្គថា ទៀងទែត

សុត្តន្តបិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

សមតាភិសមយោ អនុបស្បានដ្ដេន វិបស្បានាភិសម-លោ វាយសេឌីថ មាឧត្សព្ធមារី យក្មាន មេខង្ខ-វត្តឧដ្ឋេន យុគនធ្លាភិសមយោ សំវដ្ឋេន សីលវិសុខ្វិ អភិសមយោ អាំត្រោបដ្ឋេខ ចិត្តសៃខ្ញុំ អភិសមយោ ខស្សីខក្ដេច ខ្ញុំរូសខ្ញុំ អង្គមាណ មន្តក្ដេច អគ្គមោះ នក្ដេន រុំតំខ្លួំ អង្ទមាលា មាត់ដើនក្ដេន ១៣ ឈិរ-ហ្សំ អភ្មាន យោ នយ្លែ ទូលដ្ឋេន អភុម្មាយ ឧទស្ទុយលេ មានជាចានីខ ងង្មាធាលេ ឧម្សើ សមោជានដ្ឋេន អភិសមយោ ៤៩៣ សមោសវណដ្ឋេន អត្តមយោ សមាជ៌ ១៩១ ដ្ឋេន អត្តមយោ សត អាឌ្ធព្រះជា អង្គម្នេញ ឧញ្ញា នុខ្លួនជ្រើច អភុសមយោ វិទ្ធ សារដ្ឋេជ អភុសមយោ អម-នោកជំ និត្វាជំ បរិយោសានដ្ឋេន អភិសមយោ ។

ទ ម. វិមុត្តផ្នេន វិមេាក្ខាភិសមយោ ។

សុត្តតូចិជិត ខុខ្ចត់តិ៣២ បដិសម្តិទាមគ្គ

ការគ្រាស់ដឹងគឺសមថ: ដោយអត្ថថាមិន៧យមាយ ការគ្រាស់ដឹងគឺវិបស្ប-នា ដោយអត្តថាពិលារណាឃើញ ការត្រាស់ដឹង គឺសមថៈនិងវិបស្បនា ដោយអត្ថថាមានរស់តែមួយ ការត្រាស់ដឹង គឺធម៌ជាប់គ្នាជាគុ អត្តថាមិនប្រព្រឹត្តលើសគ្នា ការគ្រាស់ដឹង គឺស៊ល់ស្ដៃ ដោយអត្ថថា សង្គ្រម ការត្រាស់ដឹង គឺចិត្តវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាមិនវាយមាយ ត្រាស់ដឹង គឺទិដ្ឋិសុទ្ធ ដោយអត្តថាឃើញ ការត្រាស់ដឹង គឺអធិមេាក្ខ្ ដោយអត្តថារួច ការត្រាស់ជីងគីវិជ្ជា ដោយអត្តថាចាក់ធ្ងុះ ការត្រាស់ ដឹង គឺវិមុត្ត ដោយអត្តថាលះបង់ ការត្រាស់ដឹងគឺ១យញ្ហាណ ដោយ អត្ថថាកាត់ដាច់ស្រឡះ ការត្រាស់ដឹង គឺឆន្ទ: ដោយអត្ថថាជាបុស ការត្រាស់ដឹង គឺមនសិការ: ដោយអគ្គឋាភាំងខ្យើងព្រម ការត្រាស់ ដឹង គឺផស្ស: ដោយអត្ថហប្រមូល ការត្រាស់ដឹង គឺវេទនា អត្តថាជាទីប្រជុំចុះ ការត្រាស់ដឹង គឺសមាធិ ដោយអត្តថាជាប្រធាន ការត្រាស់ដឹង តំសត់ ដោយអត្ថថាជាអធិបតី ការត្រាស់ដឹង តំបញ្ហា ដោយអត្តថាប្រសើរជាងធម៌ទាំងនោះ ការគ្រាស់ដង គឺវិមុត្តិ ដោយ អត្តថាជា ទ្វឹម ការគ្រាស់ដឹង គឺអមតនិព្វាន ដោយអត្តថាជា ទីបំផុត (នៃកិច្ចក្នុសសសនា) ។

បញ្ហាវិគ្គេ អភិសមយកថា

(០៦៩) កិច្ច ឯត្តកោ យេវ អភិសមយោតិ ។ ១ ហ៍ សោតាបត្តិមក្កក្ខាណេ ឧស្សាជាភិសមយោ សម្មា-ឧិឌ្ឌិ ។បេ។ អមតោកដំ ឧិព្វាជំ បរិយោសាឧឌ្ឍេធ អភិសមយោ ។

ក់ន្ ឯត្តកោ យៅ អភិសមយោតិ ។ ន ហិ
សោតាបត្តិដល់ក្នាណៃ ឧស្សានាក់សមយោ សម្មាធិដ្ឋិ
។បេ។ បដិប្បស្សាទូ ដែន អនុប្បាធ ញាណំ អភិសមយោ ជញ្ហេ ទូលដ្ឋេន អភិសមយោ ។ បេ ។
អមតោកដំ និញ្ចានិ បរិយោសានដ្ឋេន អភិសមយោ ។

ក់ខ្លួំ និត្តកោយ មេនាក់សមយោតិ។ ខេសិ ស កានាតាមិមក្តី លោ មនាតាមិនបត្តិ លោ មេខេត្តក ក្តាលោ មេខេត្តសាលា នេស្សីលាភិសមយោ ស គ្នាលោ មេខេត្តសាលា នេស្សីលាភិសមយោ ស ម្នាន់ដ្ដី មក់ខំពេទនាក់សមយោ សម្មាស់ស្ព័ខ្សា ។ខេ។

បញ្ហាវិគ្គ អភិ**សមយកហិ**

[១៦៩] ការត្រាស់ដឹង មានត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះខេឬ ។ មិនមែនមាន ត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះខេ ក្នុង១ណៈ នៃសោតាបត្តិមគ្គ មានការត្រាស់ដឹងដោយ កិរិយាយល់ គឺសម្មាទិដ្ឋិ ។ បេ ។ មានការត្រាស់ដឹង គឺអមគនិព្វាន ដោយអត្តថាជាទីបំដុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ។

ការត្រាស់ដឹងមានត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះ ខេប្ក ។ មិនមែនមានត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះ ខេ ក្នុង១ណ: នៃសោតាបត្តិផល មានការត្រាស់ការដឹងដោយកិរិយា យល់ គឺសម្នាទិដ្ឋិ ។ បេ។ ការត្រាស់ដឹង គឺអនុហ្គាទញ្ញាណ ដោយអត្ត ឋារម្ងាប់ ការត្រាស់ដឹងគឺឆន្ទ: ដោយអត្តថាជាចុស ។ បេ។ ការត្រាស់ ដឹង គឺអមតនិព្វាន ដោយអត្តថាជាទីបំផុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ។

ការត្រាស់ដឹង មានតែប៉ុណ្ណេះខេថ្ក ។ មិនមែនមានតែប៉ុណ្ណេះខេ ក្នុង១ណៈនៃសក់ពាតាមិមគ្គ ។ បេ។ ក្នុង១ណៈនៃសក់ពាតាមិផល ក្នុង ១ណៈនៃអនាតាមិមគ្គ ក្នុង១ណៈនៃអនាតាមិផល ក្នុង១ណៈនៃអរហត្តមគ្គ ក្នុង១ណៈនៃអហត្តផល មានការត្រាស់ដឹងដោយការយល់ គឺសម្បាធិដ្ឋិ ការត្រាស់ដឹងដោយការលើកចិត្តកាន់អារម្មណ៍ គឺសម្បាសន្តប្បៈ ។ បេ ។

សុត្តន្តបិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ បដិសម្តិខាមគ្គោ

ខដំប្បស្បន្តដ្ឋេន អនុប្បាន ញាណំ អភិសមយោ ដូច្នេះ មុសដ្ឋេន អភិសមយោ ។ បេ ។ អមតោកដំ នំព្វានំ បរិយោសានដ្ឋេន អភិសមយោ ។
ស្វាយំ អភិនេ កាលេស ខជហតិ អនាកនេ
កាលេស ខជហតិ ខច្ចប្បន្ន កាលេស ខជហតិ ។

(០៧០) អតីនេ កាលេស ខជហតិ ហេតុ
អតីនេ កាលេស ខជហតិ ហេតុ
កាលំ នំពេល ខជហតិ សេន្ត កាល់ សេ ខេត់
នំពុំ នំពេលេស ខជហតិ ភេសា ទីណំ ទេចេត
នំពុំ នំពេលេស ខជហតិ កាន់ អត្តដ្ឋនិ អត្តដ្ឋមេតិ អតីជាមេតិ
កាលេស ខជហតិ វិកតិ វិកមេតិ អត្តដ្ឋនិ អត្តដ្ឋមេតិ អតីជាមេតិ

អភាគគេ គេលៃសេ បដល់គឺតំ ហញ៉ា អភាគេតេ គេលៃសេ បដល់គំ គេលេ អជាតំ បដល់
តំ អនិត្តត្តំ បដល់គំ អនុប្បដ្ចំ បដល់គំ អភាគុ
ភូតិ បដល់គំ អភាគតំ យំ លត្តិ តំ បដល់គំតំ ។
ជ អភាគគេ គេលៃសេ បដល់គំ ។

ខ ឡ.ម. បដ្យ**តិតិ** ។

សុត្តនូមិជក ខុទ្ទកនិកាយ មជិសម្ភិទាមគ្ន

ការត្រាស់ដ៏ង៍ គឺអនុហ្សាខញ្ញាណ ដោយអត្តថាស្ងប់ ការត្រាស់ដឹង តិ ឆន្ទ: ដោយអត្តថាជាឫស ។ បេ ។ ការត្រាស់ដឹង គឺអមតនិញ្ហាន ដោយ អត្តថាជាទីបំផុត (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) ។ កិត្តនោះ តែងលះកំលេស ដែលកន្ងសោយ លះកំលេសដែលមិនទាន់មានមក លះកំលេសដែល កើតចំពោះមុខ ។

(១៧០) ៣៩២ លះកិលេសដែលកន្ទងហើយ សំនួរថា បើលះកិលេសដែលកន្ទងហើយ មាន់តែ ញ៉ាំងកិលេសដែលអស់ហើយ មាន់តែ ញ៉ាំងកិលេសដែលអស់ហើយ មាន់កំ ញ៉ាំងកិលេសដែលស់ដែល សំនួរថា ម៉ាំងកិលេសដែលស់ដែល សំនួរថា ម៉ាំងកិលេសដែលសំដែល សាបស្ន្យហើយឲ្យសាបស្ន្យ ញ៉ាំងកិលេសដែលវិនាសហើយឲ្យវិនាស គឺថា កិលេសជាតណាកន្ងហើយ មិនមាន េ លះកិលេសជាតនោះ ឬ ។ បម្លើយថា មិនមែនលះកិលេស ដែលកន្ងហើយ ទេ ។

ពាក្យថា លះកិលេសដែលមិនទាន់មក សំនួរថា បើលះកិលេស ដែលមិនទាន់មក មានតែ លះកិលេស ដែលមិនទាន់កើត លះកិលេស ដែលមិនទាន់ដុះ លះកំលេស ដែលមិនទាន់ផុសឡើង លះកិលេស ដែលមិនទាន់កើតប្រាកដ គឺថា កិលេសជាតណា ដែលមិនទាន់មក មិនមានទេ លះកិលេសជាតនោះឬ ។ ចម្លើយថា មិនមែនលះកិលេស ដែលមិនទាន់មកទេ ។

បញ្ហាវគ្គេ អភិសមយកថា

មត្តប្បីធ្នេ កំលេស បដឋាតិត បញ្ចាំ បន្ទុប្បធ្នេ កំលេស បដឋាតិ តេនបាំ រត្តោ រាក់
បដឋាតិ ខុដ្ឋោ នោសំ បដឋាតិ មូន្យោ មោហំ
បដឋាតិ វិធិតាធ្វោ មានំ បដឋាតិ បរដឋាតិ អធិដ្ឋន្ត័នៅ វិធិតាខ្ញុំ បដឋាតិ ជាជាតា អនុសយំ បដហាតិ កាណូសុក្តាជម្នា យុកឧទ្ធា បរត្តខ្ញុំ សំកាលេសិកា មក្ការាយ បោតិតិ ។ ឧ អតីតេ
កាលេសិកា មក្ការាយ បោតិតិ ។ ឧ អតីតេ
កាលេស បដ្ឋាតិ ឧ អយាគតេ កាលេស បដឋានិ ឧ បច្ចុប្បីធ្នេ កាលេស បដឋាតិតិ ។

(០៩០) ហញ់ ឧ អត់នៃ កំលេស បជហនិ ឧ អភាក់នេ កំលេស បជហនិ ឧ បច្ចុប្បុខ្នេ កំលេស បជហនិ នេឧហិឧទ្តិមក្កាវា ឧទ្តិ ៩លសច្ចិក់វិយា ឧទ្តិ កំលេសប្បាយជំ ឧទ្តិ ឧម្មាក់សមយោ ។

១ ១. អំវិញ្ចេចតេតា ។

ចញ្ញា**វ**គ្គ អភិសម**យក**បា

ពាក្យថា លះកំលេសដែលកើតចំពោះមុខ សំនួរថា បើលះកំលេស
ដែលកើតចំពោះមុខ មានតែ កិត្តអ្នកត្រេកអា លះកនៈ អ្នកប្រទុស្ត លះ
សោស: អ្នកវេន្ធ័ន លះមោហ: អ្នកប្រកួតប្រកាន់ លះមាន៖ អ្នកស្លាប
អង្គែល លះខំដ្ឋ អ្នកមានចិត្តកយមាយ លះទទួច្ចះ អ្នកដល់នូវការមិន
ដាច់ស្រេច េះវិចិកិច្ចា អ្នកមានព្យាយាម លះអនុស័យ គឺជាធមិ
ខៅនិងធម៌ស តែងជាប់គ្នាជាគូប្រព្រឹត្តទៅ មគ្គភាវិសា ប្រកបដោយ
សេចក្តីសៅហ្មូន ដោយធម៌ទាំងពីរនោះហ្គ ។ ចម្លើយថា មិនមែនលះ
កំលេសដែលកន្ងស់ហើយ មិនមែនលះកំលេសដែលមិនទាន់មក មិនមែន
លះកំលេស ដែលកើតចំពោះមុខទេ ។

(១៧១) បើមិនមែនលះកំលេសដែលកន្ទង់ហើយ មិនមែន លះកំលេសដែលមិនទាន់មក មិនមែនលះកំលេស ដែលកើតចំពោះមុខ ទេ បើដូច្នោះមានតែ មគ្គការនាមិនមាន ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផល មិនមាន ការលះកំលេសមិនមាន ការគ្រាស់ដឹងធម៌ មិនមានឬ ។

សុត្តផ្តល់ដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្នោ

ជ ហ អត្ថ មក្កាវាលា អត្ថ ៩លស់ខ្លុំ កំណែ អត្ថ គ្នាលេសច្បាលខ្លួន មន្ត្ទី ឧឡាភិសមយោ យថា គេខំ វិយ យដាចំ (\circ) តរុណោ រុក្គោ អជាតដលោ តមេធំ ស្នាសា គំហេ ខ្លាំ ពេក (p) ឧទាវី ដែល។ អជាត្ដ**លា^(៧) អ**ជាតា យោវ ន ជាយត្តិ អចិញ-ត្តា យោវ ធ ធិត្តត្តិ អនុប្បញ្ជា យោវ ធ ឧប្បដ្ឋធ្ មេសង្គ្គា យោវ ជ ខាង្កាវេធ្តិ ស្វាមេវ ខ្ពុក្រា មោត្ត ឧប្បានោ បច្ចុយោ គាំលេសានំ និព្វត្តិយា នសិរនេ មន្ត្រ នូសា អច់លើនេ ន្ទុំ ឧយិទិំ អនុហ្គាន ចិត្តស្ប បក្ខាន្នភា យេ ឧហ្គនប្បទ្-យា កាំលេសា និត្តត្តេយ្យំ គេ អជាតា យេវ ឧ ជាយន្និ អនិត្តា យោវ ឧ ឧត្តិត្តិ អនុប្បនា យោវ ជ ខ្ពរដ្ឋថ្មី អខាតុកូតា យេវ ជ ខាតុកវធ្ ។ រាំ សេដុច្ចិយ្យ ខុត្តិចិយ្យ បង្គេសេតុ ចិមិត្ត. លេខ សល់សខសេខ(r) មាល់សម ឧជិកោ ω -លេសាខំ ខិត្តិយា អាយុហានេ អាឌីន ខិស្វា

១១មេ សេយ្យហិចិ។ ៤ ម. យេន។ ៣ ១ ឯគ្គន្គរេ គេតិ ទិស្សតិ ។ ម គេតាតិ
 ទិស្សតិ ។ ៤ ម. បរត្តំហេតុ និមិត្តំហេតុ អាយុហភាហេតុ ។

សុត្តស្តិបជា ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

មិនមែនដូច្នោះទេ មគ្គកានោមាន ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផលមាន ការ លះកំលេសមាន ការគ្រាស់ដឹងនូវធម៌មាន ១០មាដូចជាអ្វី ដូចជាដើម ឈេចទង់ មិនទាន់មានផ្ទៃ បុរសកាត់ផ្តាច់ឈើនុះត្រង់គល់ ឯអជាតផល ណារបស់ឈើនោះ ដែលមិនគាន់ចេញ ក៏លែងចេញ ដែលមិនគាន់កើត ក៏លែងកើត ដែបមិនទា**ន់ព**ក ក៏^{សែ}លង៍ពក ដែលមិនទាន់កើត**្រា**កដ ក៏លែងកើត**្រាក**ដ មានទបមាដូចម្ដេចមិញ មានទបមេយ្យដូច ការកើត ជាហេតុ ការកើតជាបច្ច័យ នៃការកើតតំលេស ចិត្តតែងសុះ ៧ក្នុងការ មិនកើត ព្រោះឃើញទោសក្នុងការកើត ព្រោះតែចិត្តស្ទុះទៅក្នុងការមិន កើត បានជា កំលេសទាន៍ឡាយណា ដែលមានការកើតឡើងជាបច្ច័យ តហ្វីកើតឡើង កំលេសទាំងនោះ ដែលមិនទាន់កើត ក៏លែងកើត វីដល់មិនទាន់ដុះ ក៏លែងដុះ ដែលមិនទាន់ផុស ក៏លែងផុស មិនទាន់កើតប្រាកដ ក៏លែងកើតប្រាកដ ។ ការរលត់ទុក្ខ ព្រោះ ការលេតនៃហេតុ យ៉ាងនេះឯង ហេតុគឺការប្រព្រឹត្តទៅ ហេតុគឺនិមិត្ត ហេតុគឺការប្រមូលមក ឯការប្រមូលមក ជាបច្ច័យ នៃការកើតនូវ កំលេស ចិត្តតែងស្ទុះទៅ ក្នុងការមិនប្រមូល ព្រោះឃើញទោស

បញ្ហាវិគ្គេ អភិសមយកថា

អភិសមយកថា និដ្ឋិតា ។

បញ្ហារិគ្គ អភិសមយកថា

ក្នុងការប្រមូល ក្រោះតែចិត្តស្ទះ ទៅ ក្នុងការមិនប្រមូល បានជា កិលេសទាំងឡាយណា ដែលមានការប្រមូលជាបច្ច័យ គប្បីកើតឡើង កិលេសទាំងនោះ ដែលមិនទាន់កើត ក៏លែងកើត ដែលមិនទាន់ដុះ ក៏ លែងដុះ ដែលមិនទាន់ផុសឡើង ក៏លែងផុំសឡើង ដែលមិនទាន់កើត ប្រាកដ ក៏លែងកើតប្រាកដ ។ ការលេត់ទុក្ខ ព្រោះលេត់ហេតុ យ៉ាង នេះ ។ មគ្គការនាមាន ការធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់នូវផលមាន ការលេះ កិលេសមាន ការគ្រាស់ដឹងធម៌មាន យ៉ាងនេះឯង ។

០ប់ អភិសមយកបា ។

(២៧៣) គេ៩៣ គិត្តាប គិត្ត សីលំ និស្សាយ សីលេ បតិដ្ឋាយ អរិយំ អដ្ឋស្តិត មក្តិ ភាប់តិ
អរិយំ អដ្ឋស្តិត មក្តិ ពហុលិតហេតិ ។ ៩១ គិត្តាប់
គិត្តា សម្មានិដ្ឋី ភាប់តិ បំផែនជំស្សិត បៃននិស្សិតំ និយេនស្សិត ហេស្បីក្តុបបៃណាមី សម្មាសផ្តុំប្បឹ
ភាប់តំ សម្មាស់ទំ ភាប់តំ សម្មាកម្មន្តិ ភាប់តំ

o a.ម. បរិបុណ្ណនិទានំ ។ 🔈 a. ពហុលករណ៍យា ។

បញ្ជាវគ្គ វិវេកកឋា

សាវិត្តិតិទាត

(១៧៤) ម្នាល់កំពុំ និទ្យាយ ការងារទាំងឡាយ ណាមួយ
ដែលត្រូវធ្វើដោយកំឡាំង ការងារទាំងអស់នោះ បុគ្គលលុះតែអាស្រ័យ
ដែនដី ឈរលើផែនដី ទើបធ្វើបាន ការងារទាំងឡាយ ដែលត្រូវធ្វើ
ដោយកំឡាំងទាំងទុំ៖ បុគ្គលតែងធ្វើយ៉ាងនេះ មានឧបមាដូចម្ដេចមិញ
ម្នាល់កំពូំ និទ្យាយ មានឧបមេយ្យដូច កិត្តលុះតែអាស្រ័យនូវសីល
តាំងនៅក្នុងសីលហើយ ទើបចម្រើននូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរបាន ប្

(១៩៣) ម្នាលក់ក្ពុទាំងឡាយ ក់ក្លុបុះតែអាស្រ័យនូវសីល តាំង
នៅក្នុងសីលហើយ ទើបចម្រើននូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរបាន
ទើបធ្វើឲ្យច្រើន នូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរបាន តើដូចម្ដេច

រូះ ។ ម្នាលក់ក្លុទាំងឡាយ ក់ក្កុងសាសនានេះ ចម្រើនសម្បាទិដ្ឋិ
ដែលអាស្រ័យវិវេក អាស្រ័យវិពត: អាស្រ័យនិពេធ បង្ហោនទៅ
ដើម្បីលះ ចម្រើនសម្បាសន្តប្បៈ ចម្រើនសម្បាត់ថា ចម្រើនសម្បាត់ម្នង;

បញ្ហាវិគ្គេ វិវេកកបា

សញ្ជាត់ដី ភាប់តំ សញ្ជាយម៉ ភាប់តំ សញ្សត់ ភាប់តំ សញ្សសមាជំ ភាប់តំ បៃកខេំស្សិតំ ហៃក-នំស្សិតំ ខំពេជខំស្សិតំ ហេស្សុក្កបំណាម៉ី ឯវិ ទោ ភិក្សា ភិក្សា សំលំ និស្សាយ សំលេ បតិដ្ឋាយ អាយំ អដ្ឋភិក់ មក្តិ ភាប់តំ អាយំ អដ្ឋភិក់ មក្តិ ពហុលិកពេត ។

បញ្ហាវគ្គ វិវេក៤ថា

ចម្រើនសម្មាឝជីវ: ចម្រើនសម្មាក់យាម: ចម្រើនសម្មាសតិ សញ្សទាធិ ដែលអាស្រ័យវិវេក អាស្រ័យវិវាគ: អាស្រ័យនិវោធ ប៉ុន្តែាន ទៅដើម្បីលះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុលុះតែអាស្រ័យសីល តាំងនៅ ក្នុងសីលហើយ ទើបចម្រើន នូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរបាន ទើបធ្វើឲ្យច្រើននូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ៨ ដ៏ប្រសេរបាន យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ពីជគាមនិងភូតគាមទាំងទ្បាយណាមួយ ពីជគាម និងក្នុតតាមទាំងអស់នោះ តែងអាស្រ័យផែនដី តាំងស៊ីប់លើផែនដីហើយ ទើបដល់នូវការចម្រើន លូតលាស់ ធំទូលាយបាន ពីជតាមនិងកូតគាម ទាំងនុះ តែងដល់នូវការចម្រើន លូតលាស់ ជំទូលាយ ដោយហេតុយ៉ាង នេះ មានទបមាដូចម្ដេចមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានទបមេយ្យដូចភិក្ខុ កាលអាស្រ័យសីល តាំងនៅក្នុងសីល ហើយចម្រើននូវមគ្គប្រកបដោយ អង្គថ ដ៏ប្រសើរ ហើយធ្វើឲ្យច្រើន នូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ ថ ដ៏ប្រសើរ ទើបដល់នូវការបម្រើន លូតលាស់ ធំទូលាយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយបាន ។

សុត្តស្ត្រិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(០៧៤) គេ៩ញ ភិគ្នាឋ ភិគ្នា សំលំ ធំប្ប-យ សំលេ បត់ដ្ឋាយ អរិយ អដ្ឋឆ្និតាំ មក្តុំ ភាប់ ឆ្នោ អរិយំ អដ្ឋត្តិតាំ មត្ត ពហុលិកាពេរន្តា វុឌ្ស៊ី វិជ្ជឿ វេទ្សុំ ទាទុណាត់ ឧម្មេសុ ។ ៩៩ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សមា្នដី ភាប់តំ វិប់គេធិស្សិត វិហគធិស្សិត ធិបោ-ជន្មវិត្ត រោស្សីដុព្ធលោត សតាសង្គព្រឹ មានេះ សមា្ឋ្រ សាវេឌ្ឌ សគា្ធ្រង់ ស្សាមុខ្មុំ ភាប់តិ សញ្ជាយល់ ភាប់តិ សញ្ជស់តិ ភាប់តិ ស្ញុ-សមាជំ ភាប់តិ វិប់គេធិស្សិត វិកេត្ស្ប៊ូតិ ធិបាជ-និស្សិត ក្រស្បត្តចរិណាទី ។ ស<u>ម្</u>ថានិឌ្ឌិយា ចញ្ច វិប់កោ មញ្ចុំរីកតា មញ្ចុំរំកេញ មញ្ចុំក្រស្នុក្តា ទ្ធានស និស្សិយា សម្មាសន្តិៗស្បី ។បេ។ សម្មា-ប្លាណ មាតាមដីដីមារី មាតាមព្រះ មាតាប្រ-ကာမေလး សដ្ទាសត៌ហា សញ្ញសសត៌ស ្រព្ វិវេកា ចញ្ចុំរិក្ខា ចញ្ចុំ នៃក្រភា ចញ្ចុ ក្រស្បូត្តា ន្ទានស និស្ស្យា ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ចជិសម្តិទាមធ្គ

(១៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះភិក្ខុភាលអាស្រ័យសីល តាំង នៅក្នុងស៊ីល ហើយចម្រើននូវមគ្គប្រភពដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរ ហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវមគ្គប្រកបដោយអង្គ៨ ដ៏ប្រសើរ ទើបដល់នូវការបម្រើន លូតលាសធំទូលាយក្នុងធម៌ទាំងឡាយជាន គេដូចមេច១៖ ។ មាលភិក្ ទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ២មើនសមា្ទិដ្ឋិ ដែលអាស្រ័យវិវេត មាស្រ្តាល្អ មាស្រ្តាល ពង្គ្រានស្សេក្តេស ពាគ្រេនសសិ-សត្តប្បៈ ចម្រើនសម្មាក់ថា ចម្រើនសម្បកម្មនៈ ចម្រើនសម្មាគាជីវៈ ចម្រេនសម្នាក់យាម: ចម្រេនសម្មាសតិ ចម្រេនសម្មាសមាធិ ដែល អាស្រ័យវិវេក អាស្រ័យវិវាគ: អាស្រ័យនិវោធ បង្គោនទៅដើម្បីលះ ។ សមាទិដ្ឋិ មានវិវេត ៤ មានវិពត: ៤ មាននិរោធ ៤ មានវេស្សគ្គ: ៤ មាននិស្ស័យ១៤ សម្មាសង្ហ្បៈ ។ បេ។ សម្មាក់ថា សម្មាក់មនៈ សញ្ទាជ់វ: សញ្ចាប់យាម: សញ្ចសតិ សញ្ចសមាធិ មានវិវេកថ មានវិកគ: ៥ មាននិះកាធ ៥ មានកៅសុក្រ្ត: ៥ មាននិស្ស័យ ១៤ ។

បញ្ហាវិគ្គេ វិវេកកថា

(០៧៤) សមាខ្ទុំយា ភេ៩មេ បញ្ជាំ៤ភា ។ វិត្តម្នាវិវេសា នឧន្ត្រីវេសា សមុខ្មេរិវេសា បដ៌-ពីទៅខ្មុំរូកម្រា ខ្ទុសារក្រោត្ត ឯង រួយ និង នេះក្រោយ ច និវរណានំ ចឋមស្ថានំ ភាវយតោ គនន្ទ័រវេកោ ខ ឧ៍ជិកតាជំ ជំព្រេះភាក់**យំ** សមាជំ ភាវយ តោ សមុច្រេន ហេតុត្តាំ ១២៣មិ មក្ត ភាវយ តោ ខដិខ្បស្បន្ទិវិវេ កោ ខ ដលក្ខាណេ និស្បី។-ឈាវិ៤៤ភោ ខ និពេរដោ និញ្ចានិ សម្មានិឌ្ឌិយា ឥមេ ចញ្ចុំវេកា ។ ៩ មេសុ ចញ្សុ វិវេកាសុ ជន្ជា-តោ យោត៌ សគ្គាធ៌មុត្តោ ចិត្តិ ចស្ប ស្វាធិជ្ញិតិ។ (០៧៦) សមាន្ទឹយ កាន មេ បញ្ជាំភាកា ។ វិត្តម្ភពិភាគោ គន់ខ្លុំវិភាគា សមុខ្ទេរវិភាគា បដិប្ប-ស្សន្ទិវិភាគោ និស្សាណវិភាគា ។ វិគ្គម្ភនវិភាគា ខ ដីវេណានំ បឋមជ្ឈានំ ភាវយ តោ នឧន្ត័វិក តោ **ខ ជំនឹកតាន់ និព្យេះភាក់យំ សមា**ន៏ ភាវយ តោ

បញ្ហាវគ្គ វិវេពពថា

(១៧៤) សមាទិដ្ឋ មានវិវេក ៤ តើដូចម្ដេច ។ វិក្មុនវិវេក ១ តទន្លីក្រេត សមុច្ចេទ្ធិកេត ១ បដិហ្វស្សទ្ធិកេត ១ និស្សរណវិកេ ១ ។ ឯវិក្ខុមុនវិវេក សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបង់) នូវនីវេណ:ទាំងឡាយ ហើយចម្រើនបឋមជ្ជាន តទង្គីវិវេត សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវ ទិដ្ឋិទាំងឡាយ ហើយចម្រើនសមាធិ ដែលជាចំណែកនៃសេចក្តីទំលុ**ះ** • លេយ សមុច្រេទវិវេត សម្រាប់បុគ្គល កាលចម្រើនមគ្គ ជាលោ-ភត្តវៈ ដែលដល់នូវការអស់**ទៅ** បដិហ្វស្សទ្ធិវិវេក មានក្នុង១ណៈនៃផល និស្សាណវិវេក គឺជានិរោធ និព្វាន ។ នេះសញ្ចុំដ្ចិ មានវិវេក ៥ ។ បុគ្គលណា មានខន្ទ:កើតហើយ ជាអ្នកមានសទ្ធាចុះស៊ុបហើយ ក្នុងវិវេក ទាំង ៩ នេះ បត្តបស់បុគ្គល នោះ ឈ្មោះថាអធិដានល្អ ហើយ ។ (១៧៦) សមានិជ្ជ មានវិវាគ: ៥ តេដ្យមេប ។ វិក្មុនវិវាគ: ១ តទុស្តីវិភគ: ១ សមុច្ចេទវិភគ: ១ បដិហ្វស្សទ្ធិវិភគ: ១ និស្សរណ-វិវាគ: ១ ។ វិត្តមុនវិវាគ: សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបង់) នូវនីវវណ: ហើយបម្រើននូវបឋមជ្ឈាន តទង្គីវិភាគ: សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបង់)

នូវទិដ្ឋិ ហើយចម្រើនសមាធិ ដែលជាចំណែកនៃសេចក្តីទំលុះទំលាយ

សុត្តន្ត្រិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

[•] ទ. និរោធោ និព្វាន់ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

សមុច្ចេទវិពត: សម្រាប់បុគ្គល កាលចម្រើនមគ្គ ជាលោក្ត្តរ: ដែល ដល់នូវការអស់ទៅ បដិប្បុស្សទ្ធិវិពត: មានក្នុងគណៈនៃផល និ-ស្សរណវិពត: គឺជានិពេធ និព្វាន នេះ សម្មាទិដ្ឋិ មានវិពត: ៤ ។ បុគ្គលណា មានធន្ទ:កើតហើយ ជាអ្នកមានសទ្ធាចុះស៊ប់ ក្នុងវិពត:ទាំង ៩ នេះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាអធិដ្ឋានល្អហើយ ។

(១៧៧) សម្មាទិដ្ឋិ មាននិះពេធ ៩ តើដូចម្ដេច ។ វិត្តម្ភនិះពេធ ១ តទ្ជេនិះពេធ ១ សមុច្ចេទនិះពេធ ១ បដិច្បូស្សិទ្ធនិះពេធ ១ និស្សរណៈនិះពេធ ១ ។ ឯវិត្តម្ភននិះពេធ សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវនីវេណៈ ហើយ ចម្រើនបឋមជ្ជាន តទ្ជេនិះពេធ សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវទីវិវេណៈ ហើយ ហើយចម្រើនខ្វុវសមាធិ ដែលជាចំណែក នៃសេចក្ដីទំលុះទំលាយ សមុច្ចេទនិះពេធ សម្រាប់បុគ្គល កាលចម្រើនមគ្គជាលោកុត្តៈ ដែល ដល់នូវការអស់ ទៅ បដិច្បូស្សិទ្ធនិះពេធ មានក្នុង១ណៈនៃផល និស្សរណៈលានិះពេធ គឺជាអមត្តធាតុ នេះសម្បាទិដ្ឋិ មាននិះពេធ ៩ ។ បុគ្គលណា មានធន្លៈកើតហើយ ជាអ្នកមានសទ្ធាចុះស៊ប់ ក្នុងនិះពេធទាំង ៩ នេះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាអធិដ្ឋានល្អហើយ ។

បញ្ហាវគ្គេ វិវេពកថា

(០៧៨) សម្មាធិដ្ឌិឃា ភាគមេ ចញ្ ក្រស្បាញ។ វិត្តាទ្ធរវេស្សាត្តា តធន្តីវេស្សាត្តា សមុច្នេខវេស្ស-ក្តោ ថជ៌ឲ្យស្បន្ទំរោស្សក្តោ និស្សាណរវេស្សក្តោ ។ រុំយ៉ង់ខែប្រហារីយើ ខ ក្នុងហោត ឧណ្ដម ម៉ារុ-យ តោ តឧត្ត័ក្រស្សាត្ត ខ ឧដ្ឋិតតាធំ ធំព្រេះភាកិយ សមាជំ ភាវយ តោ សមុ ច្នេះវាស្សាត្តា ខ លោកគ្នា ទយតាមី មក្តុំ ភាវយ តោ បឌិប្បស្បៈធ្វិរស្បៈក្តោ ច ឌលត្វាលោ និស្សាលាវេស្សត្តេ ខ និពេយា និត្វានិ សម្មានិដ្ឋិយា ឥមេ ខេញ្ វេស្សីក្ដា ។ ត់ ទេសុ ខញ្ចុស ហេស្សី ក្មេស ឧទ្ទស់ នោ ហោតិ សន្ទាន់មុត្តោ ខំតំ ខស្ស ស្វាន់ដ្ឋិត ។ សម្មានិឌ្ឌិយា ៩មេ មញ្ជា វិវេកា មញ្ជា វិវាកា មញ្ចុ និរោជា មញ្ចុ សេស្បូត្តា ន្ទានស និស្បួយ ។ (០៩៤) ភាសិទម្ដេជីវាវី ឯគេឯ មាសិប្សភា រ ខេ រ សតាមដទំហា រ ខេ រ មាស់ព្រុបា រ តេរ មាសិប្រាឧមារី រ គេរ មាសិមាស្យា រ គេរ

បញ្ហារិគ្គ វិរេតែកថា

(១៧៤) សម្មាទិជ្ជិតនេះកសត្រ្តៈ ៤ តើដូចម្ដេច ។ វិក្ខុម្ភនៈកេស្រ្តៈ
គ្នះ ១ តទ្ធេះកេសត្រ្តៈ ១ សមុច្ចេទកេសត្រ្តៈ ១ បដិប្បស្សទ្ធិកេសត្រ្តៈ ១ និស្សរណៈកេសត្រ្តៈ ១ ។ ឯវិក្ខុម្ភនៈកេសត្រ្តៈ សម្រាប់បុគ្គល(កាលលះបន់) នូវនីវេណៈទាំងឡាយ ហើយចម្រើនបឋមដ្បាន តទង្គំកេសត្រ្តៈ សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវទិជ្ជិទាំងឡាយ ហើយចម្រើនសមាធិ ដែលជា ចំណែតនៃសេចក្ដីទំលុះទំលាយ សមុច្ចេទកាសត្រ្តៈ សម្រាប់បុគ្គលកាល ចម្រើនមគ្គជាលោកត្តរៈ ដែលដល់នូវការអស់ទៅ បដិប្បស្សទ្ធិកេសត្រ្តៈ មានក្នុង១៣:នៃដល និកោធកេសត្រ្តៈ គឺជានិកោធ និត្ថាន នេះសម្មាទិជ្ជិ មានក្មេទ១៣:នៃដល និកោធកេសត្រ្តៈ គឺជានិកោធ និត្ថាន នេះសម្មាទិជ្ជិ មានក្មេទ១៣:នៃដល និកោធកេសត្រ្តៈ គឺជានិកោធ និត្តាន នេះសម្មាទិជ្ជិ មានកេសក្ត្តៈ ៥ ។ បុគ្គលណា មានជន្លៈកើតហើយ ជាអ្នកមានសម្គា ចុះសិប ក្នុងកេសត្រ្តៈទាំង ៥ នេះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា អធិជ្ជានល្អហើយ ។

នេះសម្មាធិដ្ឋិ **មា**នវិវេក ៤ មានវិវាគ: ៤ មាននិវោគ**៤ មា**ន វោស្ត្រ:៥ មាននិស្ស័យ ១២ ។

សតិសុខ ឯពេង មតិខ: ឯពេង សសិមាញ់; ឯពេង សសិប្បាស្ន: ឯពេង (ខេត្ត) មសិសុខ្មីពី: ឯពេង សសិប្បា ឯពេង មសិ-

សុត្តន្ត្របិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយក្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សញ្សសព៌សុt្ត កតេមេ បញ្ជា វិវេកា ។ វិក្ខាទ្ធវិវេតា គន់ផ្លុំវែវកោ សមុខ្ពេរវៃកោ មិន-ប្បស្បន្ទិកកោត និស្សាណាកែក កិត្តម្ភាពកោ ខ នីវេណាន៍ មឋមជ្ឈាន៍ ភាវយនោ គឧន្ត័វិវេតោ ខ ខិដ្ឋិកតានំ និព្វេះភាគិយំ សមាជំ ភាវយ តោ សមុខ្លេវិយ្យា ខ លោកគ្នាំ ១យកាមិ មក្តុំ ភាវ-យ េតា ខដិខ្យស្បន្តិថៃ កោ ខ ៩លក្ខាណ និស្បា-ឈាវិបាតោ ខ ធំពេធា ធំពាធំ សម្មាសមាធ៌ស្ប ឥមេ បញ្ច វិវេកា ។ ឥមេសុ បញ្សុ វិវេកា សុ នទ្ទជា នោ ហោត់ សន្ទាធ៌មុត្តោ ចិត្តិ ខស្ស ស្ថានិដុំតំ ។

(១៨០) សម្មាសមាន់ស្បា គេតមេ បញ្ជាំភាគា ។ វិត្តម្ភន់កែកោ តឧផ្ល់កែកោ សមុច្ចេខាំកកោ បដិ-ប្បស្ប៊ីខ្លុំកែកោ និស្បាសេរិកកោ ។ វិត្តម្ភន់កែកោ ច នីកែសោនំ បឋមជ្ឈានំ ភាយនោ តឧផ្លុំកែកោ ច និឌ្គិតតានំ និព្វេះភាគិយំ សមាជុំ ភាយតោ

សុត្តន្តូបិជិក ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

សញ្ចសមាធិ មានព្រៃក ៩ តើដូចម្ដេច ។ ក្ដិម្ភនាំក្រេ ១ តឲន្ដវិក្រេ សមុច្នេទាំកេ ១ បដិហ្បស្បទ្ធិក្រេ ១ និស្សរណាក្រែ ១ ។
ឯវិក្ខុម្ភនាំកេ សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវនីវេណៈទាំងឡាយហើយ
ចម្រើននូវបឋមជ្ឈាន តឲន្ដ៏ក្រែ សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវទិជ្ជិទាំង
ទ្បាយ ហើយចម្រើនសមាធិ ដែលជាចំណែកនៃសេចក្ដីទំលុះទំលាយ
សមុច្នេទាំកេ សម្រាប់បុគ្គល កាលចម្រើនមគ្គជាលោកុត្តរៈ ដែលដល់
នូវការអស់ទៅ បដិហ្បស្បទ្ធិក្រេ មានក្នុង១ណៈនៃដល និរោធវិកេ
គឺជានិរោធ និញ្ជាន នេះសម្មាសមាធិ មានវិកេ ៩ ។ បុគ្គលណា មាន
នន្ទៈកើតហើយ ជាអ្នកមានសម្លាចុះស៊ីប់ ក្នុងវិកេទាំង ៩ នេះ ចិត្ត
វបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាអធិដ្ឋានល្អហើយ ។

(១៨០) សម្មាសមាធិ មានវិពត: ៤ តើដូចម្ដេច ។ វិត្តម្ភនវិពត;១
តទត្តវិពត:១ សមុច្ចេទវិពត:១ បដិច្បូសទ្រ្ទវិពត:១ និស្សរណវិពត:១ ។
វិត្តម្ភនវិពត: សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបង់) នូវនីវរណ;ទាំងឡាយ
ហើយចម្រើនបឋមដ្ឋាន តទត្តវិពត: សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបង់)
នូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ហើយចម្រើនសមាធិ ដែលជាចំណែក នៃសេចក្ដី

បញ្ហាវគ្គេ វិវេកកសិ

(១៨០) សម្មាសមាធិស្ប ភានាម បញ្ជូ និកេ ជា ។ ក្រៃខ្លួន និកោ នេ នេះ និក្សាលេខិកោ សមុច្រេន និកោ ជា បនិប្បស្សន្ទិនិកោ និស្បាលេខិកោ ។ ក្រៃខ្លួន និកោ ខ និកលោនិ បឋមជ្ឈានិ ភាយេតា ភេពស្តី និក្សាលេខ បឋមជ្ឈានិ ភាយេតា ភេពស្តី និក្សាលេខ ប្រកាត់ សមាធិ ភាយាតា សមុច្នេន និកោ ខ លោកត្តាំ ១យេក ការយេតា សមុច្នេន និកោ ខ លោកត្តាំ ១យេក ការយ៍ មក្តិ ភាយេតា បនិបស្បន្ទិនិកោ ខ ៩-លក្ខាលេ និស្បាលេខិកោ ខ អមតា ជាគុំ(១) សម្មាសមាធិស្បី ៩មេ បញ្ជូនិកោ ហោតិ សន្ធាធិមុត្តោ ចិត្តិ ខស្ប ស្ថានិដ្ឋិតិ ។

o a. និរោធោ និព្វានំ ។

បញ្ហារិគ្គ វិរើកេត្យា

•ំលុះ•ំលាយ សមុច្ចេទវិកគ: សម្រាប់បុគ្គល កាលចច្រើនមគ្គជាលេកុតួរ: ដែលដល់នូវការអស់ទៅ បដិហ្វស្សទ្ធិវិកគ; មានក្នុង១ណ:នៃផល
និស្សរណវិកគ: គឺជានិកេធ និត្វាន នេះសម្មាសមាធិ មានវិកគ: ៤ ។
បុគ្គលណា មានគន្ទ:កើតហើយ ជាអ្នកមានសទ្ធាចុះស៊ិប ក្នុងវិកគ:
ទាំង ៤ នេះ ចិត្តប្រស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាអធិដ្ឋានល្អហើយ ។

(១៨១) សម្មាសមាធិ មាននិរោធ ៩ តើដូចម្ដេច ។ ក្ដៃម្ដូននិះពេធ ១ តិខុត្តនិរោធ ១ តិខុត្តនិរោធ ១ សមុច្ជេទនិរោធ ១ បដិហ្វស្សទ្ធិនិរោធ ១ និស្សៈរណៈនិរោធ ១ ។ ឯក្ដៃម្ដននិរោធ សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវ នីវេណៈទាំងឡាយ ហើយចម្រើននូវបឋមជ្ឈាន តិខុត្តនិរោធ សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវខិដ្ឋិទាំងឡាយ ហើយចម្រើនសមាធិ ដែលជា ចំណែតនៃសេចក្ដីខំលុះខំលាយ សមុច្ជេខនិរោធ សម្រាប់បុគ្គលកាល ចម្រើនមគ្គជាលោកុត្តរៈ ដែលដល់នូវការអស់ទៅ បដិហ្វស្សទ្ធិនិរោធ មានក្នុង១៣ៈនៃដល់ និស្សាឈនិរោធ គឺជានិរោធ និញ្ជាន នេះ សម្បាសធាធិ ជានិរោធ ៥ ។ បុគ្គលណា មានគន្ទុះកើតហើយ ជាអ្នក មានសម្ជាចុះស៊ប់ ក្នុងនិរោធទាំង ៥ នេះ ចិត្តបេសចុគ្គលនោះ ព្រះប់កាធិជានិល្អហើយ ។

សុត្តន្ត្របំផុត ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(បុឌុស្) ភាស៊ីភាសាភ្ភារី មាខគេ ព្យំ ម្រុសវិ-ត្តា វិត្តព្ធរសស្បត្តា តឧខ្ខ័រសស្បត្តា សមុខ្ខេះឋ-ស្បុត្តោ ជនជំនា្នសារិទ្ធិរង្គសារ្ស និស្សាសារងស្បុត្តា វិត្តម្ភាស់ ស្បាញ ខា និវាណានំ ១ឋមជ្ឈនំ ភាវ-យ តោ តធផ្តុំ វេស្ស ត្រោ ខ ជិជ្ជិកតាជំ ជំព្វេងភាគិ. **ំ** សមាជំ ភាវយ តោ សមុខ្នេរវាសាក្រ ខ លោកត្តាំ ១យកាម៉ឺ មក្តុំ ភាវយតោ បឌិប្ប-ស្សីខ្ញុំក្មេស្បីខ្មែន ខេស្តិយា ខ្ទុំស្សីយោក្រស្សី។ ត្តេ ខ និពេល និត្តនំ សម្មាសមាធិស្ប ឥមេ ចញ្ចុំ រោស្សីខ្លាំ ៩មេសុ ចញ្ចុស្ម រោស្សីខ្លេសុ នទូលាតោ ហោត់ សន្ទាន់មុត្តោ ចំត្តំ ខស្ស ស្វា-ជំនិត ។

សម្មាសមាជិស្ប ៩ មេ មញ្ជា វិវេកា មញ្ជា វិវាកា មញ្ជា និរោជា មញ្ជា វេស្បីក្តា ខ្វានស និស្បីយោ ។

សុត្តស្តីជីវា ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

(១៨៤) សមាសមាធិ មានដោស្ត្រ: ៥ តើដូចមេច ។ វិត្តមុ នរោស្សគ្គ: ១ ឥទង្គរោស្សគ្គ: ១ សមុច្ឆេទរោស្សគ្គ: ១ បដិហ្វស្សទ្ធិ-ពេស្បត្ត: ១ និស្សវណៈពេស្សគ្គ: ១ ។ ឯវិក្ខុមុនពេស្សគ្គ: សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបង់) នូវនីវេណ: ហើយចម្រើនបឋមជ្ឈាន តទង្គីរវាស្សត្ត: សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវទិដ្ឋិ ហើយបម្រើនសមាធិ ដែល ជាចំណែកនៃសេចក្តីទំលុះទំលាយ សមុច្រេទ្រៅស្បុគ្គ: សម្រាប់បុគ្គល កាលចម្រើនមគ្គជាលោកុត្តរ: ដែលដល់នូវការអស់ទៅ បដិច្បស្សទ្ធិវេ-ស្បត្ត: មានក្នុង ណ: ខែដល់ និកេធកេស្បត្ត: គឺជានិកេធ និញ្ជាន នេះ សម្មាសមាធិ មានរៅស្សគ្គ: ៥ ។ បុគ្គលណា មានធន្ទ:កេត ហើយ ជាអ្នកមានសទ្ធាចុះស៊ិច ក្នុងរៅស្សគ្គ:ទាំង៩ នេះ ចិត្តរបស់ បុគ្**ល**នោះ ឈ្មោះថាអធ្វជានល្លលើយ ។

នេះ សញ្សមាធិ មានវិវេក ៤ មានវិវាគ: ៤ មាននិវោជ ៤ មានរវាស្វគ្គ: ៤ មាននិស្ស័យ ១៤ ។

បញ្ហាវិគ្គេ វិរើកកថា

(១៨៣) សេយ្យថាមិ ភិក្ខាវេ យេ កេខិ ពលការណ៍យា^(១) កម្មភា ការិយ**ភ្នំ ស**ព្វេ គេ ព្រះស្រាស្ត្រ ស្រុក ស ភិក្ខាវ ភិក្ខា សំលំ និស្សាយ សំលេ មតិដ្ឋាយ សត្ត ពោជ្ឈផ្តុំ ភាប់តំ សត្ត ពោជ្ឈផ្តុំ ពហុល់-ការោត ។បេ។ សត្ត ពោជ្ឈា ភាប់ គ្នា សត្ យោជាម្តី ឧសហ្គម ប្រេស ដង្សំ អ្វេរី រដ្ឋ ទាមុណាតិ ខម្មេស ។មេ។ បញ្ជា ពលាធិ ភាវេតិ **ម**ញ្ចុ ពលាធិ ពហុលិកកោតិ ។ មេ ។ មញ្ចុ ពលាធំ ភាយ់នោ មញ្ជូ ពលាធំ ពហុល់កាពេន្ត្រា វុឌ្សិ វវុឌ្ឍី រុជស្នំ ខាជ់ហាន ខគេមា រគេរ ឧយំ-ន្ទ្រិយានិ ភាប់តិ មញ្ជុំន្ទ្រិយានិ ពហុលិកកោតិ ។ មេ ។

o 🤋 ពហុលករណីយា ។

បញ្ហាវគ្គ វិរេកកឋា

(១៤៣) ម្នាលក់ក្តុំ ទាំង**ទ្យា**យ ការងារទាំងឡាយណាមួយ ដែល ត្រូវធ្វេដោយកំឡាំង ការងារទាំងអស់នោះ បុគ្គលលុះតែអាស្រ័យផែនដី ឈរលើផែនដី ទើបធ្វើបាន ការងារទាំងឡាយ ដែលត្រូវធ្វើដោយ ក់ទ្បាំងន្ទឹះ បុគ្គលតែងធ្វើ យ៉ាងនេះ មានទបមាដូចមេចមិញ ម្នា $oldsymbol{w}$ ភិក្ខុទាំងឡាយ មានទបមេយ្យដូច ភិក្ខុលុះតែអាស្រ័យសីល តាំងនៅ ក្នុងសីល ហើយ ទើបបម្រើននូវ ពោជ្យង្គទាំង ៧ ធ្វើឲ្យច្រើន នូវ ពោជ្យង្គ ទាំង ៧ ហ្ន ។ បេ ។ ភិត្តកាលចម្រើននូវ ភេដ្ឋង្គាំង ៧ កាល ធ្វើឲ្យ ្រើន នូវពោជ្ឃឥ្នំ ជំ ៧ វមែងដល់នូវការចម្រើន លូតល ស់ ធំទូលាយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ។បេ។ ភិក្ខុបម៉េន នូវពល:៤ ធ្វើឲ្យប្រើននូវពល: ៥ ។ បេ។ ភិក្ខុកាលចម្រើន នូវពលៈ ៥ កាលធ្វើឲ្យច្រើននូវពលៈ ៥ វមែងដល់នូវការបម្រើន លុតលាស់ ធំទូលាយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ភាព ភា ម្តី ជា គ្មេន ខ្សុំង ខ្ទ័ក ខុ មេខ្ទៃ ព្រៃខ្ទុំ ខ្ទុំង ខ្ទ័ក ខុ ភាព ភា

សុត្តន្តបំដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្គោ

ខត្តេមាំ ឯ

ឧត្តេមាំ ឯ

ឧត្តេមាំ ឯ

ឧត្តេមាំ ឯ

ឧត្តេមាំ ឯ

ឧត្ឋេមាំ ឯ

ឧត្ឋមាំ ឯ

ឧត្យមាំ ឯ

ឧត្ឋមាំ ឯ

(ndb) កេ៩ញា ភិក្ខាវេ ភិក្ខា សីលំ និស្សា-យ សីលេ ខតិដ្ឋាយ ខញ្ជាំខ្លិយានិ ភាវេឌ្ដា ខញ្ជិ ខ្លិយានិ ពហុលីការេខ្លោ វុឌ្ជា វិរុឌ្ជា វេទុល្វំ ចាបុណាតិ ជម្មេស ។ ឥន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា សន្ធិន្រ្ជិ-យ ភាវេតិ វិវេត្តស្ប៉ាតិ និរោននិស្សិតិ វេស្ស-ក្ដុចវិណាទី វិវ័យខ្លិយិ ភាវេតិ ១១ភិស្សិយិ ភាវេតិ ភាវេតិ សមានិន្រ្ជិយិ ភាវេតិ ខញ្ញាំខ្លិយិ ភាវេតិ

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ម្នាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ ពីដគាមនិងកូតគាម ឯណាមួយ ពីដគាមនិងកូតគាម
ទាំងអស់នោះ តែងអាស្រ័យនូវផែនដី តាំងនៅលើផែនដី ទើបដល់នូវ
ការបម្រើន លូតលាស់ ធំទូលាយបាន ពីដគាមនិងកូតគាមនុ៎ះ តែង
ដល់នូវការបម្រើន លូតលាស់ ធំទូលាយបាន ពីដគាមនិងកូតគាមនុ៎ះ តែង
ជល់នូវការបម្រើន លូតលាស់ ធំទូលាយ ដោយហេតុយ៉ាងនេះ មាន
១០មាដូចម្ដេចមិញ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ មាន១០មេយ្យដូច កិត្តកាល
អាស្រ័យសីល តាំងនៅក្នុងសីល ហើយបម្រើន នូវឥន្ទ្រិយ ៥
ហើយធ្វើឲ្យច្រើន នូវឥន្ទ្រិយ ៥ ទើបដល់នូវការបម្រើន លូតលាស់
ចំទូលាយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយបាន ។

(១៨៤) ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ ចុះក់ក្តុកាលអាស្រ័យសីល តាំងនៅក្នុង
សីល ហើយចម្រើននូវឥន្ទ្រិយ ៥ ហើយធ្វើឲ្យច្រើន នូវឥន្ទ្រិយ៩ ទើប
ដល់នូវការចម្រើន លូតលាស់ ធំទូលាយ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយបាន កើដ្ឋច
ម្ដេចខ្វះ ។ ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ ក់ក្កុងសាសនានេះ ចម្រើនសទ្ធិន្ទ្រិយ
ដែលអាស្រ័យវិវេក អាស្រ័យនិរោធ បង្គោនទៅដើម្បីលះ ចម្រើនវិវិយិន្ទ្រិយ ។ ចេ ។ ចម្រើនសត់ន្ទ្រិយ ចម្រើនសមាធិន្ទ្រិយ ចម្រើនបញ្ជាន្ទ្រិយ

បញ្ហាវិគ្គេ វិវេត្តថា

វិបាតនិស្សិត វិហតនិស្សិត និហេជនិស្សិត វេសស្ត្រប-រិណាម សន្តិន្ថ្រិយសា ខេញ វិវេកា ខេញ វិវាកា ខេញ ធិកោយ ខេញ វេស្សូក្ ឆ្ងានស និស្សូយ ។ មេ ។ វ៉ាល់ ខ្លិយសា្ធ ។ បេ។ សតិ ខ្លិយសា្ធ ។ បេ។ សមា-ဆွံဖြဲ့လြေး ရောကြီးလြားလ ရောက်မြော ရောက်မြော ចញ្ និពេទា ចញ្ វេស្សីត្ថា ទូខេស និស្សីយា ។ (០៨៤) មខ្ចុំទ្រ័យមា យននេ ជឃុំ រូចមា វិត្តម្ភាពិវេត្ត តុខន្តវិវេត្ត សមុខ្មេរវិវេ**តា** ប ដំប្បសុទ្ធរំប៉េតោ និស្សាណប៉ៃតោ ក្ដៃម្ភន់ប៉ែតោ ខ ជ័យហេង ខមមជ្ឈាធំ អាវយគោ នធផ្លាំវេតោ ច ឧ៍ជិ្តតានំ ឧ៍ព្វេឌភាគិយំ សមាជំ ភាវយតោ សមុទ្រេន ហេតុ ត្តំ ១យកាមិ មក្តុ ကားလားက ဗင်္ခများများနှိုးပြီးကော ဧ ဧလာက္ခုလာ

បញ្ហាវិគ្គ វិវេកកឋា

ដែលអាស្រ័យវិវេត អាស្រ័យវិកគ: អាស្រ័យនិវោធ បង្អោនទៅដើម្បី
លះ ។ សទ្ធិទ្រ្វិយ មានវិវេត ៤ មានវិវាគ; ៤ មាននិវោធ ៤ មាន
វេស្ត្រី; ៤ មាននិស្ស័យ១៤ ។ បេ ។ វិវិយិន្រ្វិយ ។ បេ ។ សតិន្រ្វិយ
។ បេ ។ សមាធិន្រ្វិយ ។ បេ ។ បញ្ជាន្រ្វិយ មានវិវេត ៤ មានវិវាគ:
៤ មាននិវោធ ៤ មានវេសស្ត្រី: ៤ មាននិស្ស័យ១៤ ។

(១៨៩) សទ្ធិទ្រ្ទិយ មានវិរេក ៩ តើដូចម្ដេច ។ វិត្តម្ភនិរេក ១
តទត្តិវិរេក ១ សមុច្នេទវិរេក ១ បដិប្បសុទ្ធិវិរេក ១ និស្សរណវិរេក១ ។
ឯវិត្តម្ភនិរេក សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់) នូវនីវិរណៈទាំងឡាយ
ហើយចម្រើនបឋមជ្ឈាន តទត្តវិរេក សម្រាប់បុគ្គល (កាលលះបន់)
នូវទិដ្ឋិទាំងឡាយ ហើយចម្រើនសមាធិ ដែលដាចំណែកនៃសេចក្ដីទំលុះ
ទំលាយ សមុច្នេទវិរេក សម្រាប់បុគ្គល កាលចម្រើនមគ្គជាលោកត្តរៈ
ដែលដល់នូវការអស់ទៅ បដិប្បសុទ្ធិវិរេក មានក្នុង១ណៈនៃផល

សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ចដិសម្ភិទាមគ្នោ

ត្តអាស្រាប់ក្រោ ខ ខ្លំបេខ ខ្ញុំយកា ប្រក សម្បី ខ្លំបកា ខេត់ ប្រមា មុខ្លំបំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបាកា ខ្លំបាកា ខ្លំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបាកា ខ្លំបំបាកា ខ្លំបាកា ខ្លំបា

បញ្ញុំ ខ្លែបស្បា កាត់ ខេ បញ្ជា វិបាកា វិក្ខាម្ភនាំបត្តា និងប្រាស់ប្រែកា មេខ្លែវប្រែកា បន្តិប្បស្បន្តិវិបាកា និងប្រាស់ប្រៃកា ១១១ បញ្ជា និបានា
ឥមេ បញ្ជា វិបាកា បញ្ជា វិបាកា បញ្ជា និបានា
បញ្ជា ប្រាស្បត្តិ នានេស និងប្រាស់ទំ ១

វិវេកកថា និដ្ឋិតា ។

សុត្តខ្ពប់ជិក ។ ទូកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

និស្សរណ៍ កៃ គឺជានិរោធ និត្វាន នេះ សត្វិទ្រ្ទិយ មានវិរវក ៤ ។ បុគ្គលណា មានដន្ទ: កើតហើយ ជាអ្នកមានសត្វាចុះស៊ប់ ក្នុងវិវេក ទាំង ៤ នេះ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាអធិដ្ឋានល្អហើយ ។ នេះ សត្វិទ្រិយ មានវិវេក ៤ មានវិវាគ: ៤ មាននិរោធ ៤ មានរាំស្បត្ត: ៤ មាននិស្ស័យ ១៤ ។ វីវិយិទ្រិយ ។ បេ។ សតិទ្រិយ ។ បេ។ សមាធិទ្រិយ ។ បេ។

បញ្ជាំខ្លិយ មានវិវេត ៩ តើដូចម្ដេច ។ វិត្តម្ភនិវេត ១ តទ្ឋ វិវេត ១ សមុច្ចេទវិវេត ១ បដិប្បស្វទ្ធិវិវេត ១ និស្សរណវិវេត ១ ។ បេ។ នេះ បញ្ជាំទ្រិយ មានវិវេត ៩ មានវិវាគ: ៩ មាននិវោធ ៩ មាននិស្ស័យ ១៤ ។

ចប់ វិវេពកជា ។

បញ្ជាវគ្គេ បរិយាកឋា

ចរិយា អាយុតនចរិយា សត្ថិចរិយា សមានិចរិយា ញាណខរិយា មក្កខរិយា ខត្តិខរិយា លោកគ្គខរិយា ។ ស្និល្យ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាយតនខាំយាត់ នុស្ អដ្ឋត្តិកាពាហ៍រសុ អាយៈ ត នេសុ ។ សតិចវិយាតិ ខត្តុសុ សតិច្បដ្ឋា នេសុ ។ ស្សាន្ទ្រព្រឹស្ត្រ ខេត្តស លាខេស្ត ។ ញាណទាំ យាត់ ខត្តុសុ អរិយសច្ចេសុ ។ មក្តុចយោត់ ខត្តុសុ អរលាត ដើម ឯ ឧឌីឧរ្យាឌ ឧឌិម មាឧម លេស ។ លោកត្តេចវិយាត់ តថាក់តេសុ អរមាគ្លេសុ នេះសេ(๑) សារុយ្សេស ។

០ មី. បទេសេ ។

បញ្ជាវគ្គ បរិយាកថា

(១៨៦) ៣៩៩០ ចរិយា ១ សេតិចវិយា ១ សេតិចវិយា ១ សមាធិចវិយា ១ ញាណៈ ចរិយា ១ មគ្គចវិយា ១ សតិចវិយា ១ សមាធិចវិយា ១ ញាណៈ

ការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងតំរិយ្យបឋ ទាំង ៤ ឈ្មោះថាត់រិយ្យបឋចរិយា ។
ការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងកាយតនៈ ៦ ទាំងទាងក្នុងនិងទាងក្រៅ ឈ្មោះថា
ការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងកាយតនៈ ៦ ទាំងទាងក្នុងនិងទាងក្រៅ ឈ្មោះថា
ការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងកាយតនៈ ៦ ទាំងទាងក្នុងនិងទាងក្រៅ ឈ្មោះថា
សតិចរិយា ។ ការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងឈាន ៤ ឈ្មោះថា សមាធិច្រិយា ។ ការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងជាយសច្ច ៤ ឈ្មោះថាញាណចរិយា ។
ការប្រព្រឹត្តិ ក្នុងអាយមគ្គ ៤ ឈ្មោះថាមគ្គចរិយា ។ ការប្រព្រឹត្តិក្នុង
សាមញ្ជាផល ៤ ឈ្មោះថាបត្តិចរិយា ។ ការប្រព្រឹត្តិក្នុងព្រះតថាគត
អារហន្តសច្មាសមុទ្ធទាំងទ្បាយ ក្នុងព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ដោយចំណែកខ្លះ
ក្នុងសារកំទាំងទ្បាយ ដោយចំណែកខ្លះ ឈ្មោះថាលោកសត្តចរិយា ។

សុត្តន្តបិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

សុគ្គន្តបំជាក់ ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ឯឥវិយាបឋចវិយា សម្រាប់បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ដោយបណ៌ធំ (ការប្រាញ់)
កាយតនចវិយា សម្រាប់បុគ្គលអ្នកមានទូរគ្រប់គ្រង៍ ក្នុងឥន្ទ្រិយទាំង

ឲ្យយ សតិចវិយា សម្រាប់បុគ្គលអ្នកមានកិរិយានៅដោយមិនប្រមាទ
សមាធិចវិយា សម្រាប់បុគ្គលអ្នកមានកិរិយានៅដោយមិនប្រមាទ
សមាធិចវិយា សម្រាប់បុគ្គលអ្នកប្រកបក្នុងអធិចិត្ត ញាណចវិយា
សម្រាប់បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ដោយប្រាជា មគ្គចវិយា សម្រាប់បុគ្គល
អ្នកប្រតិបត្តិត្រវ បត្តិចវិយា សម្រាប់បុគ្គលអ្នកជានសម្រេចផលហើយ
លោកត្តចវិយា សម្រាប់ព្រះតថាគត អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ
សម្រាប់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធទាំងទ្បាយ ដោយចំណែក ខ្លះ សម្រាប់សារកែ
ទាំងឡាយ ដោយចំណែក ខ្លះ នេះចរិយា ៤ ។

(១៨៧) ចរិយា មាន៨ ដ ៃ ខៀត គឺ បុគ្គលកាល ដើលិច ប្រព្រឹត្ត ដោយសត្នា១ កាលផ្គង់ ប្រព្រឹត្ត ដោយព្យាយាម១ កាលប្រុង ប្រព្រឹត្ត ដោយកាយមាយ ប្រព្រឹត្ត ដោយ សមាធិ ១ កាលដឹង ប្រព្រឹត្ត ដោយបញ្ហា ១ កាលដឹង ប្បព្រឹត្ត ដោយបញ្ហា ១ កាលដឹង ប្រព្រឹត្ត ដោយបញ្ហា ១ កាលដឹង ប្បព្រឹត្ត ដោយបញ្ហា ១ កាលដឹង ប្បព្រឹត្ត ដោយបញ្ហា ១ កាលដឹង ប្បព្រឹត្ត ដោយបញ្ហា ១ កាលដឹង ប្បព្រឹត្ត ដោយវិសេសចរិយា ព្រោះគិតថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិយ៉ាង នេះ វមែង បានខ្លុវគុណវិសេស ១ ប្រព្រឹត្ត ដោយកាយ តនចរិយា ព្រោះគិតថា កុសលធមិទាំង ឡាយ តែង ចម្រើនដល់ បុគ្គល អ្នកប្រតិបត្តិយ៉ាង នេះ ១ នេះ ចរិយាទាំង ៨ ។

បញ្ហាវិគ្គេ ចរិយាកថា

មានិក្សា មាន មាន និក្សា យោង មានិក្សា ម

យរិយាកថា និគ្គិតា ។

បញ្ហាវិគ្គ ចរិយាកថា

(១៨៨) ចរិយា មាន ៨ ដទៃទៀត គឺ ទស្សនបរិយា នៃ
សម្មាទិដ្ឋិ ១ អភិពេបនចរិយា នៃសម្មាសង្គប្បៈ ១ បរិគ្គហចរិយា នៃ
សម្មារាចា ១ សមុដ្ឋានចរិយា នៃសម្មាកម្មន្នៈ ១ រវាទានចរិយា នៃ
សម្មារាជីវៈ ១ បគ្គហចរិយា នៃសម្មារាយមៈ ១ ១បដ្ឋានចរិយា នៃ
សម្មារាជីវៈ ១ បគ្គហចរិយា នៃសម្មារាយមៈ ១ ១បដ្ឋានចរិយា នៃ
សម្មាសតិ ១ អវិត្របចរិយា នៃសម្មាសមាធិ ១ នេះ ចរិយា ៨ ។
ច្ចុំ ចរិយាកិត្យ ។

បញ្ជាវិគ្គេ បុរងិយាវិយកហិ

(០៨៩) តំណើមាន កិទ្ធា៩ យាវិយានិ កាត់មាន តំណាំ ឥទ្ធិប្បានិយាវិយំ អានសេយទានិ-ហាវិយំ អនុសាសនីសានិយាវិយំ ។

(០៩០) ភាគមញ្ជា ភិក្ខាវេ អាខេសនាថាជិហារិ-ឃុំ ៩៩ ភិក្ខាវេ ឯកាញ្ជា និមិត្តេន អាខិសត៌ ឯវម្សិ តេ មនោ ឥត្តម្បី នេ មនោ ឥត៌ចិ តេ ចិត្តន្តិ សោ ពហុញេចិ អាខិសត៌ គនៅ គឺ យោត៌

បញ្ជាវិគ្គ ជាជំហាវិយកថា

(១៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជុាជិហារ្យ នេះ មាន ៣ ។ ជុាជិហារ្យ តិអ៊ីខ្វះ គឺ ឥទ្ធិហ្វាជិហារ្យ ១ អាទេសនាជុាជិហារ្យ ១ អនុសាសនីជុាជិហារ្យ ១ ។

(១៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥទ្ធិហ្វាជិហារ្យ តើដូចម្ដេច ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្វាយ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ សំដែងនូវឫទ្ធិបានច្រើន ប្រការ តឹមនុស្សម្នាក់ ធ្វើឲ្យទៅជាច្រើននាក់ក៏បាន មនុស្សច្រើន នាក់ ធ្វើឲ្យទៅជាម្នាក់វិញក៏បាន ដើរទំលុះទៅកាន់ទីវាល ទីខាងក្រៅ ។ បេ ។ ញ៉ាំងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅទាំងកាយ វហូតដល់ព្រហ្មលេក ក៏ទាន ម្នាលកិត្តទាំង**ទ្យាយ នេះ យៅថា ឥ**ទ្ធិប្បាដិ**ហារ្យ ។** (១៨១) ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ អាទេសនាជាដិហារ្យ តើដូចម្ដេច ម្នាល ភិក្ខុទាំងីឡាយ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ ទាយដោយនិមិត្តថា មនោរបស់អ្នក ៉េង៍នេះ ខ្វះ មនោរបស់អ្នក មានប្រការដូច្នេះ ខ្វះ ចិត្តរបស់ អ្នកដូច្នេះ ប្រើបុគ្គល នោះទាយឲ្យច្រើន ការទាយនោះ ក៏នៅតែយ៉ាង

បញ្ហាវិគ្គេ ជាដំហាវិយាថា

នោ អញ្ជា ឥ៩ ខន កិត្តប៉េ **រ៉ាក**្តោ ន មេរ ទោ និទិត្តេ អានិសត៌ អច ច ទោ មនុស្សនំ ក់ អមនុស្សនំ ក់ នេងនំ ក់ អន្តំ សុត្វា អាធិសត៌ ដាំម្បី តេ មយោ ឥត្ត្រាំ តេ មយោ ឥតិចិ តេ ចិត្តភ្នំ សោ ពហុញេចិ អានិស-តិ តថៅ តំ ហោតិ លោ អតាថា **៩១ ថ១** ភិត្តាវ វាកាច្នោ ន ហេវ ទោ និមិត្តេន អានិសត៌ នចំ មនុស្សនំ កំ អមនុស្សនំ កំ នេកនំ ក សខ្ទុំ សុត្វា អធិសត៌ អច ច ទោ វិតក្លាយ តោ វិទាវយ តោ វិតក្តាវិទាវសន្ទំ សុត្តា អាធិសត៌ ឃុំ-វម្ស៊ី នេ មយេ ឥត្តទ្ធា នេ មយេ ឥតិចិ នេ ចិត្ត្តិ សោ ពហុពោ្ច អាធិសត៌ តថៅ តំ យោត នោ អញ្ញថា ៩១ ១១ ភិក្ខុវៃ ឯកច្នោ ១ ហៅ ទោ ជំមិត្តេ អធ៌សត៌ ឧច៌ មនុស្សនំ វា អេត្តស្បាន ។ នេងខ្ញុំ អង្គា មាន្ទង់

បញ្ហាវគ្គ បាដិហាវិ**យព**ថា

នោះដដែល គ្មាន់ប្រភទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត បុគ្គលពួកមួយ កង្គលោកនេះ មិនទាយដោយនិមិត្តទេ គ្រាន់តែពុសម្វេងមនុស្ស ឬអមនុ-ស្យ ឬ ទៅតា ហើយ ក៏ទាយថា មនោរបស់អ្នក យ៉ាង៍នេះ ខ្វះ មនោ របស់អ្នក មានប្រការដូច្នេះ ១ ខិត្តរបស់អ្នក ដូច្នេះ ប្រទុកជាបុគ្គល នោះទាយឲ្យច្រើន ការទាយនោះ ក៏នៅតែយ៉ាងនោះដដែល គ្មាន់ប្អែក ខេ មាលភិក្ខុខាំងឡាយ មួយទៀត បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ មិន ទាយដោយនិមិត្ត ទេ ទាំងមិនបានពុសម្វេងមនុស្ស ឬអមនុស្ស ឬទៅតា ហើយទាយ ទេ តែជានឮសម្ងេងនៃការត្រិះរិះ ឬការពិបារណា របស់បុគ្គល កំពុងត្រិះរិះ ឬកំពុងពិចារណាហើយក៏ទាយថា មនោរបស់អ្នកយ៉ាងនេះខ្វះ មនោរបស់អ្នកមានប្រការដូច្នេះ ១ តិតូរបស់អ្នកដូច្នេះ ប្រសិនបើបុគ្គល នោះទាយឲ្យច្រើន ការទាយនោះ ក៏នៅតែយ៉ាង៍នោះដដែល គ្មាន់ប្អែ ខេ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ មិន ទាយដោយនិមិត្តទេ មិនពុសម្វេងមនុស្ស ឬអមនុស្ស ឬទេវតា ហើយ

សុត្តតូចិដីកេ 🥞 កូកនិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្នោ

ន តែក្លាយតោ ចែវយេតោ តែក្តា ចែវសន្តិ សុត្វា
អនិសតិ មេខ ខេសា មេតែក្តិ មេរិចាំ សមាជិ
សមាបជ្ជស្បា ខេតុសា ខេតោ បរិច្ច បជាជាតិ
យថា ឥមស្ប កោតោ មនោសខ្លាំរា បណ្ឌិតា
តថា ឥមស្ប ចិត្តស្ប អនុត្តា មមុខ្លាម(១)
វិតក្តិ វិតក្តេស្បីតិត សោ ពហុញេច អនិសត៌
តថៅ គំ ហោតិ នោ អញ្ញថា អនិសត៌
តថៅ គំ ហោតិ នោ អញ្ញថា អនិសត៌

o a អម្មា ខាតា a

សុត្តត្តប់ដត ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ទាយ ខេ មិនព្ទុស ម្វេត៍ នៃការត្រិះ រិះ ឬការពិបារណា របស់បុគ្គលក់ពុង គ្រិះ រិះ ឬពិបារណា ហើយ ទាយ ខេ គ្រាន់ តែកំណត់ ដឹង ដោយ ចិត្ត នូវចិត្ត របស់បុគ្គល ដែលចូលកាន់សមាធិ មិនមានវិតក្ត: មិនមានវិហារៈ ថា មនោសង្ខា ទៅន៍ ឡាយ ដែល លេកដ៏ចម្រើន នេះ បាន តាំង ទុក ហើយ ដោយ ប្រការណា លោកដ៏ចម្រើន នោះ នឹង គ្រិះ រិះ នូវវិតក្ភ: បែប នេះ ក្នុង លំដាប់ នៃចិត្ត នេះ ដោយ ប្រការ នោះ បើបុគ្គល នោះ ទាយឲ្យ ច្រើន ការទាយ នោះ ក៏នៅ តែ យ៉ាង៍ នោះដដែល គ្មាន ថ្ងៃក ទេ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ នេះ ហៅថា អាទេសនា បាដិហារ្យូ ។

(១៩៤) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អនុសាសន៍បាដិហារ្យ តើដូចម្ដេច
ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ តែងប្រៀនប្រដៅ
យ៉ាងនេះថា អ្នកទាំងឡាយ បូរត្រះរិះយ៉ាងនេះចុះ កុំត្រះរិះយ៉ាងនេះឡើយ
បូរធ្វើទុកក្នុងបិត្តយ៉ាងនេះចុះ កុំធ្វើទុកក្នុងបិត្តយ៉ាងនេះឡើយ បូរលះបង់
អំពើនេះ បូរបូលឈាននេះទៅ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះហៅថា អនុសាសន៍បាន់ប្រាប្បាញ យ៉ាង ។

ចញ្ញាវិគ្គេ ជាដំហាវិយ**ព**ថា

(០៤៧) ខេយ្ឌិត មុខាំខុខ មុខ ឃាត់ជំនុំ តៈ សមន្ទាកតា សព្វេ គេ សៃខ្ទុំចំត្តា អន្តាវិល-សដ្ឋក្នុង អាធ្មេសសាទាជិញ្ហា នំ ទោ បន នេត្តម្តី ៧វ អាសេរិតព្ទំ ៧វ ភាវេតព្ទំ ៧វ ពហុ-លីកាតព្ទំ ៧វិ នឧលុខម្មតាសត៌ ឧបជាបេតព្វត អនុសាសនិទានិហាវិយ៍ អព្យាភានោ ឥដ្ឋាត់តំ ឥន្ទិ ត្យសាន ខេឌិលវត្ថិ ទាឌិលាវិយ យេ គេន អញ្ជាទា នេះ សមដ្ឋាភតា សព្វេ គេ សៃខ្លុំចិត្តា អស្តិលសត្ថឲ្យតិ អានេសនាថាដំហាវិយ៏ សោ សេ ឧទ អស្សិសនេ វារ មាទេវឌ្ឍៀ វារូ សាឋតញោ ៧វំ ពហុល់កាតញោ ៧វំ តឧខុឧម្មត-សត៌ ឧបដ្ឋាបេត្តតាត់ អនុសាសន៍ថាជីហាវិយ៍ អា-លោកសញ្ញា ឥដ្ឋាត់តំ ឥឌ្ធិ ជីនមន្ទិ ជដ្ឋារត់តំ

បញ្ហាវិគ្គ ជាដីហាវិយកថា

(១៩៣) ឈ្មោះថាឥទ្ធិ ព្រោះនេត្តម្ម:សម្រេច ឈ្មោះថាជាដីហារ្យ-ព្រោះកំបាត់បង់នូវកាមចូន្ទ: ឈ្មោះថា អាទេសនាជាជីហារ្យ ព្រោះជន ទាំងឡាយណា ប្រកបដោយខេត្តម្នៈនោះ ត្អូកជនទាំងអស់នោះ ជាអ្នក មានចិត្តបរិសុទ្ធ មានតម្រះមិនល្អក់ ឈ្មោះថា អនុសាសន៍ជាជីហារ្យ ព្រោះខេត្តថ្ម:នោះឯង បណ្ឌិតត្រវសេពយ៉ាងនេះ ត្រវបម្រើនយ៉ាងនេះ ត្រវៈធ្វើឲ្យច្រើនយ៉ាងនេះ ត្រវត្តមហ៍ទុកនូវសត្ថិ ដ៏សមគួរដល់នេត្តម្ម:នោះ ណ្ឌងខេះ ហើលរៈណុងថ្មី យោះមារគូនគាន**រៀប់ ៤ហ**គែល ហើរៈណុ ជាដិហារ្យ ព្រោះកំហត់បង់នូវ**ព្យាជា៖ ឈ្មោះថាអាទេសនា**ជាដិហារ្យ ព្រោះជនទាំងឡាយណា ប្រកបដោយការមិនមាន**ព្យ**ាធាននោះ ពួកជន ពុំ និអស់នោះ ជាអ្នកមានចិត្តបរិសុទ្ធ មានតគ្រិះមិនល្អក់ ឈ្មោះថា អនុសាសន៍ជាដ៏ហារ្យ ព្រោះការមិនមាន**ព្យាធាខនោះ** បណ្ឌិតត្រូវសេព យ៉ាងនេះ ត្រូវបម្រើនយ៉ាងនេះ ត្រូវធ្វើឲ្យច្រើនយ៉ាងនេះ ត្រូវតម្គល់ទុកនូវ សត់ដឹសមគួរដល់ការមិនមានព្យាបាទនោះយ៉ាងនេះ ឈ្មោះថាឥទ្ធិ ព្រោះ អាលោកសញ្ញាសម្រេច ឈ្មោះថាជាដីហារ្យ ព្រោះកំបាត់បង់ខ្លូវថីនមិទ្ធ:

សុត្តនូបិងកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សត្វសារូយុំ (៣ ស.៣ មេសេម្ហាំជា សមន្ទាក់តា សព្វេ គេ សៃខ្ទុំខេត្តា អន្ទាហែសន៍-ជាំខ្លុំ មានេសសសន្នសារ្យុំ មា សេ ឧប តញា រៀវ ពហុល់តាតញា រៀវ តឧខ្**ជ**ម្មតា**សត** និតជីរ នេស្សន្ន អថមមានក្សា ក្នុមាន នេស្សនាន្ត្ មុខាន្ត្រ មុខ្ទុំ ឧត្តសារស្នេ សេត្តសារការ ពោ នេះ អាំ ក្តេច សមញ្ញាត់ សព្វេ តេ សៃខ្លីចំត្ថា អព្ធរលៃសន្ត័ច្យតិ អាឧសេសមាជិហាវិយ សេ សេ ឧក ក្សេស ស្ស ស្រាស្សនយោ ក្សា មានេយា រាំ ពហុលិសាតព្រោ រាំវ តធេធ្យគ្នាសត់ ខ្មដ្ឋា-**ខេ**ខឈ្ងៃ អនុសាសន្និទានិយាញ្ញេ ១ខេ១ អហេត្ត-មក្តោ ឥជ្ឈត់ត ឥខ្ទំ សព្ទក្តាលេសេ បដ្ឋមាវត់តំ

សុត្តន្តបំជិត ខុទ្ទកនិកាយ បជិសម្តិភាមគ្គ

ឈ្មោះថាអាទេសនាជាដីហារ្យ ព្រោះជនទាំងឡាយណា ប្រកបដោយ អាលោកសញានោះ ពួកជនទាំងអស់នោះ ជាអ្នកមានចិត្តបរិសុទ្ធ មាន តម្រះមិនល្អក់ ឈ្មោះថាអនុសាសនីធាជិហារ្យ ព្រោះអាលោកសញា នោះឯង បណ្ឌិតត្រូវសេពយ៉ាងនេះ ត្រូវបម្រើនយ៉ាងនេះ ត្រូវធ្វេច្យ ច្រើនយ៉ាងនេះ ត្រូវតម្មល់ទុកនូវសតិ ដ៏សមត្បូដល់គាលោកសញ្ហានោះ ណូង នេះ ឈ្មោះថាឥទ្ធិ ព្រោះការមិនរាយមាយសម្រេច ឈ្មោះថាជុដ្ឋ ហារ្យ ព្រោះកំហត់បង់ទទ្ធចូ: ឈ្មោះថាអាទេសនាធាដិហារ្យ ព្រោះ ជនទាំងឡាយណា ប្រកបដោយការមិនរាយមាយនោះ ពួកជនទាំង អស់ នោះ ជាអ្នកមានចិត្តបរិសុទ្ធ មានតម្រិះមិនល្អក់ ឈ្មោះថា អានុសាស-នីជ្ជដិហារ្យ ក្រោះការមិនរាយមាយនោះ បណ្ឌិតត្រូវសេពយ៉ាងនេះ ត្រូវ ចម្រើនយ៉ាងនេះ ត្រូវធ្វើឲ្យច្រើនយ៉ាងនេះ ត្រូវតម្កល់ខុកខ្លាសតិជីសមគ្គរ ដល់ការមិនរាយមាយនោះយ៉ាងនេះ ។ បេ។ ឈ្មោះថាឥទ្ធិ ព្រោះអរហ-ត្តមគ្គសម្រេច ឈ្មោះថា ជាដីហារ្យ ព្រោះកំហត់បន់នូវកំលេសទាំងព្លួង

បញ្ហាវគ្គេ ជាដំហាវិយកថា

ទាជ់ហារិយ៍ យេ **គេន អរ**ហត្តមក្ដេន សមញ្ញក្តា ស ឡេ តេ សៃខុទ្ធិត្តា មណ្ឌិសសង្គ័ហ្យត់ អាធេសជា-ទាជ់ហាវិយ៍ សោ ទោ ខន អរហត្តមក្តោ រៀវិ ស្ស សន្ទេចត្តាសត្ត ឧបដ្ឋាបេត្តាត់ អនុសាសន៍: ទាជិហាវិយ ខេត្តម្នំ ឥជ្ឈគំគំ ឥខ្ទំ កាមច្ចុំ បដ្-ស គេ ខា ខ ស ហ ខេ ស ខ្មុំ យ ញ ខា ឌិ ហា វិយ ឋន ដ់ដំនុង មុខិត មុខិត គេសាណូ មេសាសាសេ មុជីវិង្គ មុខិ តុក្រានំ បឌិហរតីតិ ទានិសារិយំ យា ៤ ឥន្ទិ យញ្ ខាឌិហាវិយំ ឥឌ៌ វុទូទិ ឥឌ្គិព្យាឌិហាវិយំ អាហោ. កសញ្ញា ឥជ្ឈត់តំ ឥធ្វ ជីនមិធ្វិ បដិហាត់តំ ទាជ់. ហោវិយ ។ មេ ។ មរហត្តម កោ ឥជ្ឈគឺគឺ ឥធ្វិ ស គ្វេ គាំលេស ខដិលវតីតិ ខាដិលាវិយំ យា ខ ឥន្ទិ ထက္ ဓာၕ်တာဂ်ိဳလီ နံနို ဂုံမှုန်ာ နံနို့မျာဆိုတာဂ်ိဳလို ၅ បាដិហារិយកថា និង្គិតា ។

បញ្ហាវិគ្គ ជាដំហារិយកថា

ឈ្មោះថាអាទេសនាជាដិហារ្យ ព្រោះជនទាំងឡាយណា ប្រកបដោយ អរហត្ថមគ្គនោះ ពួកជនទាំងអស់នោះ ជាអ្នកមានចិត្តបរិសុទ្ធ មានតម្រះ មិនល្អក់ ឈ្មោះថាអនុសាសនីធាដិហារ្យ ព្រោះអរហត្តមគ្គនោះ បណ្ឌិត ត្រវសេព យ៉ាងនេះ ត្រូវចម្រើន យ៉ាងនេះ ត្រូវធ្វើឲ្យច្រើនយ៉ាងនេះ ត្រាត្រមល់ ខុកនូវសតិជ៏សមគួរ ដល់អរហត្តមគ្គ នោះយ៉ាងនេះ ឈ្មោះថា ឥទ្ធិ ព្រោះនេត្តមៈសម្រេច ឈ្មោះថាធាដីហារ្យ ព្រោះកំបាត់បង់នូវ តាមច្នុន្ទ: ឫទ្ធិនិ**ង៍**ធាដិហារ្យ នេះ ហៅថា **ឥទ្ធិ**ហ្ជាដិហារ្យ ឈ្មោះ**ថា** ថ្មទ្ធិ ព្រោះការមិនមានព្យាធាទសម្រេច ឈ្មោះថាធាដីហារ្យ ព្រោះ កំហត់បង់នូវ**ព្យ**ុធ្នូន បុខ្ខិនិង**ជា**ជិហារ ្វ នេះ ហៅថា **ដ**្ឋិហ្បូជិហារ្យូ ឈ្មោះថា ឫទ្ធិ ព្រោះអា**លេកសញ្ចាស**ម្រេច ឈ្មោះថាធាដីហាវ្យ ព្រោះកំហត់បង់នូវថីនមិទ្ធ: ។ បេ ។ ឈ្មោះថាថុទ្ធិ ព្រោះអរហត្តមគ្គ សម្រេច ឈ្មោះថា ណុដិហាវ្យ ព្រោះកំបាត់បង់នូវកិលេសទាំងពួង ឫទ្ធិ និង**េ្**ជាជិហារ្យ នេះ ហៅថា ឥទ្ធិហ្វាដិហារ្យ ៗ

ចច់ ជាជីហាវិយកថា ។

បញ្ជាវិគ្គេ សមស៊ីសកឋា

(០៩៤) សព្ទម្មាន សសាសគ់នើខេ ខ្មុំបេខ ខ អនុថដ្ឋានតា បញ្ជា សមសិសដ្ឋ ញាណ ។ សព្ទខ្មានខ្លំ ខញ្ចុត្តន្វា នា្ធសាយភពនិ អដ្ឋារស ជាតុយោ តុសលា ជម្មា អតុសលា ឌាម្នាំ អព្យាក់ខា ជាម្នាំ ភាមាន ជា ខាមាន ជា ខាមនាន ជា ខាមាន ជា ខាម រុខររ ឌឝីរ ងរិស្សឧប ឌឝីរ ងព្ទេលរជឌីរ ឌឝីរ ឯ ភាសាភាពពីខេត្ត បេយិតិខ ឃុតិប៉ិ ភាស៊ា សមុខ្ទុំតំ អព្យទា ខេត ព្យទាន់ សម្មា សមុខ្ញុំ. ន្ត្នំ អាលោកសញ្ជាយ ខ្លឺនធំន្ទំ សម្ពា សមុខ្លឺ-ចំន ង្ស្រីពេច ៩៩៤ មា មាន់ចំចំន ឯក្សេង. ចេច រុច្ញដ្ឋិ ភាគិ ភាគិ និង ឈ្នះបាន អរ្ទុំ សតា មន់ ខ្ទុំ ខាង ទៀត មន្ត្រ មាន មន្តិ ចំនួ ពណ្តប្បីប្រេខ ក្សាហោ ភាគា ភាគិចិច្ច ឯ ពេ ឯ អរហត្តមក្កេន សត្តកាលេសេ សម្ភា សមុខ្លួតិ ។

បញ្ជាក្នុ សមសិសកឋា •១

(១៩៤) មញ្ញា គឺការមិនតាំង**ឡើង ព្រោះការផ្ដាច់ផ្ដិល ដោយ** ប្រពៃ ព្រោះការលេតនៃធមិទាំងពួង ឈ្មោះថា សមសីសដ្ឋញ្ញាណ (ញាណក្នុងអត្តថាស្ងប់និងជាប្រធាន) ។

ពាក្យថា ធមិទាំងពួង បានដល់១ន្ន៥ អាយតន: ១៤ ៣កុ ១៤ កុសលធមិ អកុសលធមិ អព្យាកតធមិ កាមាវិចរធមិ រូបាវិចរធមិ អរុបាវិចរធមិ អចវិយាបន្នធមិ ។

តាត្យថា ការផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ អធិប្បាយថា ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយ
ប្រពៃ នូវកាមច្ជូន្ទ: ដោយនេកូម្ម: ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ នូវព្យា បាទ
ដោយមិនមានព្យាបាទ ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ នូវថីនមិទ្ធ: ដោយអាៈ
លោកសញ្ញា ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ នូវទទួច ដោយការមិនពយមាយ
ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ នូវវិចិតិច្ឆា ដោយការកំណត់នូវធមិ ផ្ដាច់ផ្ដិល
ដោយប្រពៃ នូវអវិជ្ជា ដោយញាណ ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ នូវសេចក្ដី
មិនត្រេកអា ដោយបាមជួ: ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ នូវនីវេណៈទាំង
ទ្បាយ ដោយបឋមជ្ជាន ។ បេ ។ ផ្ដាច់ផ្ដិលដោយប្រពៃ នូវកំលេស
ទាំង់ពួង ដោយអហេត្តមគ្គ ។

បញ្ហាវិគ្គេ សមសីសពថា

ឧត្តហានិការី មានិយ្ញិ ហេកា ខ ខឧតិសេទិ() ឯ សេនិការី ខ្មុំ ហេ ខ ខេតិសេទិ() ឯ ខេង ឯបេនិងម្តី ឧត្តសិន្ត អាហោយកាញ៉ ឧត្តហេទិការី ខ្លួំខ្លួំ ខ ឧត្តសិន្ត អាហោយកាញ៉ ឧត្តហេទិការី ខ្លួំខ្លួំ ខ ឧត្តសិន្ត អាហោយកាញ៉ ឧត្តហេទិការី ខ្លួំខ្លួំ ខ ឧត្តសិន្ត អាហោយកាញ៉ូ ឧត្តហេទិការី ខ្លួំខ្លួំ ខ ឧត្តសិន្ត មាន្ត្រិក្សា ខេត្តបានិក្សា ខេត្តបានិក្សា ឧត្តសិន្ត ខេត្តបានិការី ខ្លួំ ខ ឧត្តសិន្ត ខេត្តសិន្ត្រិការី ខ្លួំ ខ ឧត្តសិន្ត ខេត្តបានិក្សា ខេត្តបានិក្យា ខេត្តបានិក្សា ខេត្តបាន

^{🔸 🤋} មេ. ៩ ឧបដ្ដីត្តិ ។

បញ្ហារិគ្គ ស**ទសឹ**សកថា

(១៩៩) ពាក្យថា ការរលត់ អធិប្បាយថា រំលត់កាមច្ជន្ទះ ដោយនេក្ខុម្នះ រំលត់ព្យាបាទ ដោយព្យាបាទ រំលត់ថិនមិទ្ធះ ដោយ
ការេសកសញ្ញា រំលត់ទទួច្ច: ដោយការមិនរាយមាយ រំលត់វិចិកិច្ចា ដោយការកំណត់ទូវធមិ រំលត់អវិជ្ជា ដោយញាណ រំលត់ទូវសេចក្ដីមិន គ្រេកអវ ដោយបាមជ្ជៈ រំលត់ទូវនីវណៈទាំងទ្បាយ ដោយបឋមជ្ជាន
។ បេ ។ រំលត់នូវតិលេសទាំងពួង ដោយអរហត្តមគ្គ ។

សុត្តន្តបិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្គោ

(១៩៦) សមន្តិ កាមច្ឆុស្ស ចមានតា នេះ-ទីនុ ភាត្ត ខាង ខាង ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត សទំ ៩ឧមន្ទុស្ស មហនត្តា អលោកសញ្ញា សទំ **ខុ**ទ្ទុស្ស បហនត្តា អាត្តោទោ សម៌ វិចិកិច្ចាយ ឧស្ដទ ឧត្ដម្មសិច្ច មាត្តិ ខាតា ឧស្ដទី ញាណំ សមំ អវត់យា បហិនត្តា ទាមុជ្ជុំ សមំ ជីវេណាជំ មហ៊ុនត្តា មេឋមជ្**ា**ជំ សម៌ ។ មេ ។ សព្ទា លេសានំ មហិនត្តា អហេត្តមក្តោ សមំ ។ ស់សន្តិ នេះស សំណន់ ចល់ពោជសំសញ្ តណ្តា ពន្ធស៊ីសញ្ $^{(o)}$ មាខោ មាមសស៊ីសញ្ ខ្ញុំ កិត្ត្របស់សញ្ នុឌ្ទ គំលេសសំសញ្ អវិ-ជា អគ្គោធ្លស់សញ្ សធ្វា បក្សស់សញុ វ៉ាល់ ន្ចដ្ឋានស៊ីសញ្ សត់ អាក្រែ្តបស់សញុ សមាធិ ឧស្ស-នស់សញ្ បញ្ញា ថាត្តសំសញ្ ជីវិតិន្រ្ចិយ កោចរ-ស៊ីសញ្ វិមោ ក្លោ សង្ខាវស៊ីសញ្ ធំពេ ភេះគំ ។

សមស់សែកថា គិផ្ចិតា ។

^{🔹 🤋} ម. វិនិពន្ធសីសញ្ហ្ ។

(១៩៦) ពាក្យថា សូច គ នេក្ម: ឈ្មោះថាសូច ព្រោះបាន លះបង់កាមច្នុន្ទ: អព្យាជាទ ឈ្មោះថាសូប ក្រោះបានលះបង់ព្យាជាទ អាលោកសញ្ញា ឈ្មោះថាស្ងប់ ព្រោះបានលះបង់នូវថីនមិន្ទ ការមិន រាយមាយ ឈ្មោះថាស្ងប់ ក្រោះបានលះបង់ទទួច ការកំណត់ធមិ ឈ្មោះថាសុថ ក្រោះបានលះថង់ថៃកិច្ច ញាណ ឈ្មោះថាសុថ ក្រោះ បានលះបន់អវិជ្ជា ជាមុជ្ជ: ឈ្មោះថាស្ងប់ ក្រោះបានលះបង់អរតិ បឋ-មជ្ឈាន ឈ្មោះថាស្ងប់ ព្រោះបានលះបង់និវេណ:តំងឡាយ ។ បេ។ អរហត្តមគ្គ ឈ្មោះថាស្ងប់ ព្រោះបានលះបង់កំលេសទាំងពួង ។

ញាត្យថា ជាប្រធាន បានដល់ប្រធា**ន**១៣ យ៉ាង គឺ ប្រធាន ភាឌ្ពស្ត្រ ជានុដ្ឋសុខ ស្គ្រាន់ សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ ប្រធានភាគ្គការស្លាបអង្គ្រែល បានដល់ទិដ្ឋិ១ ប្រធានភាគការរាយមាយ បានដល់ទទួក្ខ: ១ ប្រធានវាងការសៅហ្មង៍ បានដល់អវិជ្ជា ១ ប្រធាន **ភា**ងការដៀ បានដល់ស**ទ្ធា ១** ប្រធានភាងការដ្ឋង ឡើង បានដល់វិរិ**យ:** បានដល់សមាធិ ១ ប្រធានភាគការយល់ បានដល់ប**ញា ១** ប្រធាន **ភ**ានការប្រព្រឹត្តិទៅ បានដល់ជីវិតិន្រ្ទិយ ១ ប្រធាន**ភា**ងគោចរ **បា**ន ដល់វិមោក្ខ ១ ប្រធានខាងសង្គារ ជានដល់នំរោធ ១ ។

ចប់ សមស៊ីសព្រ ។

បញ្ជារុំ សតិប្បង្នានកឋា

សាវិត្តិបរិបណ្ណតិទាត់

(១៩៧) ខត្តាពេ ខេ ភិក្ខុ សាយេ កាយៈឧុខស្បី ខត្តាពេ ៩១ ភិក្ខុ សម្បីជានេ សត៌មា វិធេយ្យ ហៃកេ អភិជ្ឈា នោមឧស្សំ ៤៩៣សុ ១ ១ ១ ខិត្តេ ១ ខេត្ត បា ខេត្ត សម្បីជានេ សត៌មា វិធេយ្យ សេត៌មា វិធេយ្យ ហេកេ អភិជ្ឈា នោមឧស្សំ ៩មេ សត៌មា វិធេយ្យ ហេកេ អភិជ្ឈា នោមឧស្សំ ៩មេ សភិមា វិធេយ្យ សេកេ អភិជ្ឈា នោមឧស្សំ ៩មេ

បញ្ជាវិគ្គ សតិប្បដ្ឋានពឋា សាវិត្តិបរិបុណ្ណនិទាន

(១៩៧) ម្នាលក់ក្ដុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន នេះ មាន ៤
សតិប្បដ្ឋាន៤ តើអ្វីខ្វះ ម្នាលក់ក្ដុទាំងឡាយ ក់ក្ដុក្នុងសាសនានេះ
ជាអ្នកពិបារណាឃើញ នូវកាយក្នុងកាយ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុត
កំដៅកំលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតី កំបាត់បង់នូវអភិជ្ឈាទិង
គោមនស្សក្នុងលោក ១ ជាអ្នកពិរបាណាឃើញនូវវេទនា ក្នុងវេទនា
ទាំងឡាយ ។ បេ ។ ១ នូវចិត្តក្នុងចិត្ត ១ នូវធមិក្នុងជមិទាំងឡាយ មាន
ព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស ជាអ្នកជំងខ្លួន មានស្មារតី គេហ្វី
កំបាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងខោមនស្ស ក្នុងលោក ១ ម្នាលក់ក្ដុទាំងឡាយ នេះឯង សតិហ្វដ្ឋាន ៤ ។

(១៩៨) ជាអ្នកពិហរណាឃើញ នូវកាយ ក្នុងកាយ តើដូច
ម្ដេច ។ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ ពិហរណាឃើញ នូវពួកដី
ថាមិនទៀង មិនមែនថាទៀងទេ ពិហរណាឃើញ នូវពួកដី ថា
ជាទុក្ខ មិនមែនថាជាសុខទេ ពិហរណាឃើញ នូវពួកដី ថាមិន
មែនខ្លួន មិនមែនថាជាសុខទេ ពិហរណាឃើញ នូវពួកដី ថាមិន

សុត្តន្ត្រប់ជីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បជិសម្ភិខាមគ្នោ

វិជ្ជិត យោ ជ្ជិត និពេធេត យោ សមុធេត មដំនិស្បីដូតិ លោ អានិយតិ អនិទ្ធាតា អនុមស្បុ ន្តោ និច្ចសញ្ចុំ ខជ្ជបាតិ ខុត្តាតោ អនុមស្បាន្តា សុទសញ្ជំ ខ៨ហិត អន្តនោ អនុខស្សីន្តោ អត្តសញ្ញុំ ៥៨មាត់ និព្ទិន្ត្រោ នន្ទឹ ៥៨មាត់ វិវជ្ជន្តោ វាក៏ ថ៨មាត់ ធំរោធន្តោ សមុឧយ៍ មដ្ឋសុទ្ធ មន្ត្រី សុស្ត្រី ស្ដេញ មានាខ្លុំ ឧដ្ឋសុទ្ធ ត់មេហិ សត្តហាការេហិ កាយ អនុខស្បីតិ កាយោ ឧបដ្ឋាន នោ សតិ សតិ ឧបដ្ឋានិ ខៅ សតិ ខ តាយ សត៌យា តេខេ ញា ណេន តំ កាយ អនុមស្បត់តំ តេន ថ្ងៃតំ កាយេ

អាវេលាតិ ខេត្តសេ**ក្រ** អាវេលា ឥត្ត្ ជាតានិ ឧម្មានិ អនតិវត្តនដ្ឋេន ភាវេលា ឥន្ត្រិយាន ឯកសេដ្ឋេន ភាវេលា

o ម. សតិក្សង្គាតា ។

សុត្តន្តបំជាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

វមែងជំនណាយ មិនគ្រេកអរទេ វមែងរំលត់ មិនឲ្យកើតទេ វមែង លះបន់ មិនប្រកាន់ទេ កាលពិចារណាឃើញថាមិនទៀង វមែងលះបង់ សេចក្តីសំគាល់ថា ទៀង កាលពិចារណា ឃើញថាជាទុក្ខ វមែងលះបង់ វមែ**ងលះ**បង់នូវសេចក្ដីសំគាល់ថា ១៩ កាល នឿយណាយ វមែងលះបង់ ន្ទរសេចក្តីរត្តរាយ កាលជំនណាយ វមែងលះបង់តម្រេក កាលវិលត់ វមែងលះបង់ខ្លុំការកេត កាលលះបង់ វមែងលះបង់ខ្លុំការប្រកាន់ បុគ្គល ពិហារណៈឃើញនូវតាយ ដោយអាការទាំង ៧ នេះ កាយ ឈ្មោះថា ទប់ ន មិន ឈ្មោយសតិទេ ឯសតិ ឈ្មោះយាទបង្ហានផង ឈ្មោះយា សត៌ផង៍ បុគ្គលពិហារណាឃើញ នូវកាយនោះ ដោយសត៌នោះ ដោយ ញាណនោះ ព្រោះហេតុនោះ លេកពេលថា កាយេកយេនុបស្បនា សតិហ្វដ្ឋានកាវនា ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពាក្យថា ភានោ បានដល់ភានោ ៤ គឺ ភានោ ដោយអត្ត ថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវពួកធមិ ដែលកើតហើយ ក្នុងទីនោះ ១ ភានា ដោយអត្តថាងន្ត្រិយទាំងឡាយ មានរស់តែមួយ ១ ភានោ

បញ្ហាវិគ្គេ សតិប្បជ្ជានកថា

តនុខក់រិយេវាមានដ្ឋេន ភាវនា អាសេវេនដ្ឋេន ភាវនា ៩ ខេត្ត ទៀត ស ខេត្ត ខេត្ តាយំ គេសភាយំ លោមតាយំ ជាកាយំ ខម្មតាយំ មំសតាយ⁽⁰⁾ នហក្កាយំ អដ្តិកាយំ អដ្ឋិទិញ្ជាកាយ អនិទ្ធតោ អនុខស្សាតិ នោ និទ្ធ-តោ ខុត្តតោ អនុបស្បតិ នោ សុខតោ អន. ត្តតោ អនុបស្បត់ នោ អត្តតោ និព្វិន្ទិ នោ នទូតិ វិជ្ជិតិ នោ វជ្ជិតិ នំពេខតិ នោ សមុខេតិ បដិធិស្បូជួតិ លោ អាធិយតិ អធិច្ចតោ អធុបស្បូ-ន្តោ និទ្ធសញ្ញាំ ខ៨មាត់ ឧុក្ខាតោ អនុខស្សន្តោ សុទសញ្ជំ ខ៨២គំ អន្តគោ អនុខស្សីនៅ អត្តសញ្ញុំ បជ្ហេត និព្ទិស្សោ នធ្វុំ បជ្ហេត វិជ្ជេ 🧝 កកំ ថជិហទាំ ធំពេ ខេត្តោ សុមុឧយ៍ ថជិហទាំ

o ទ. ម. ឯត្តត្តរេ រុធិកោយត្តិ ទិស្សតិ ។

បញ្ហាវិគ្គ សតិប្បដ្ឋានកមា

ដោយអត្តថាដឹកនាំ នូវសេចក្តីព្យាយាម ដ៏សមគួរដល់ធម៌នោះ ១ ភាវនា ដោយអត្តថាជាគ្រឿងសេពរឿយ ១ ១ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុង លោកនេះ ពិហរណាឃើញ នូវពួកទឹក ពួកក្មេង ពួកខ្យល់ ពួកសក ព្ភករោម ពុកសម្បុរថ្ងៃ ពុកស្បែក ពុកសាប ពុកសវសៃ ពុក្ខនឹង ពុកខួរ ភុងត្នឹង ហមិនទៀង មិនមែនថាទៀងទេ ពិលារណាឃើញថាជាទុក្ខ មិនមែនថាជាសុខ េ ពិលារណាឃើញថាមិនមែនខ្លួន មិនមែនថាជាខ្លួន ទេ រមែងនឿយណាយ មិនរីករាយទេ រមែងជំនណាយ មិនក្រេកអរទេ វមែងរំលត់ មិនឲ្យកេតទេ វមែងលះបង់ មិនប្រកាន់ទេ កាលពី៣រណា ឃើញថាមិនទៀង រមែងលះបង់នូវសេចក្តីសំគាល់ថាទៀង កាលពិចារ-ណា ឃើញថាជាខុត្ត រមែងលះបង់នូវសេចក្តីសំគាល់ថាជាសុ១ កាលពី-ចារណាឃើញ ថាមិនមែនខ្លួន វមែងលះបង់នូវសេចក្ដីសំគាល់ ថាជា ខ្លួន កាលនឿយណាយ វមែងលះបង់ នូវសេចក្តីកែវាយ កាលជំន ណាយ វមែងលះបង់តម្រេក កាលរំលត់ វមែងលះបង់នូវការកើត សុត្តនូមិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្នោ

មដំនិស្បជ្ឈិត្ត អាធាធិ មជហតិ ៩មេហិ សត្ត ហាកាបេហិ កាយ អនុខស្បតិ កាយេ ឧទដ្ឋានិ នោ សតិ សតិ ឧទដ្ឋានិ ទៅ សតិ ខ តាយ សតិយា គេន ញាណេន គឺ កាយំ អនុខ-ស្បតិ៍ទី គេន ថ្ងៃតិ កាយេ កាយានុខស្ប្តា សតិទ្យដ្ឋានភាវនា⁽⁰⁾ ។

អាវនាតិ ខតសេរ្ជា ភាវនា ។បេ។ អាសេវឧដ្ឋេន

ភាវនា ។បេ។ រៀវ កាលេ កាយាឧុបស្បី វិហាតិ ។

(០៩៩) កេខំ វេឧជាសុ វេឧជាឧបស្បី វិហាតិ ។

៩៤ជកច្ចោ សុខំ វេឧជំ អនិច្ចតោ អនុបស្បីតំ
លោ និច្ចតោ ។បេ។ បដិនិស្បីជូតិ នោ អាឌិយៈ
តំ អនិច្ចតៅ អនុបស្បីខ្លោ និច្ចសញ្ញាំ បដល់តំ
។ បេ។ បដិនិស្បីជួន្តា អាធានំ បដល់តំ ៩មេហ៍
សត្តហាការេហ៍ វេឧជំ អនុបស្បិតិ វេឧជា ឧបដ្ឋានំ នោ សតិ សតិ ឧបដ្ឋាន៌ ខៅ សតិ ខ តាយ
សតិយា គេន ញាលោន តំ វេឌនំ អនុបស្បីតំ
តែន វុច្ចតំ វេឌនាសុ វេឌនាឧបស្បា សតិប្បីដ្ឋានការនា(២) ។

b −0 ម.សតិញ្ញដ្ឋាញ ។

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តីភាមគ្គ

កាលលះបន់ វមែនលះបន់នូវការប្រកាន់ បុគ្គលពិចារណា ឃើញនូវកាយ
ដោយអាការទាំង ៧ នេះ កាយ ឈ្មោះថា ១០ផ្នាន មិនឈ្មោះថាសតិ
ខេ ឯសតិ ឈ្មោះថា ១០ផ្នាន់ផង ឈ្មោះថាសតិផង បុគ្គលពិចារណា
ឃើញនូវកាយនោះ ដោយសតិនោះ ដោយញាណនោះ ព្រោះហេតុ
នោះ លោកពោលថា កាយកាយានុបស្សនា សតិប្បដ្ឋានការនា
ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពាក្យថា ភាវនា បានដល់ភាវនា ៤ ២ ខេ ២ ភាវនា ដោយអត្ត ថាសេពរឿយ ១ ២ ខេ ។ ភិត្តុជាអ្នកពិបារណា ឃើញ នូវតាយក្នុ តាយ យ៉ាង៍នេះឯង ២

(១៩៩) ជាអ្នកពិបារណាឃើញនូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងទ្បាយ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ ពិបារណាឃើញនូវសុ១-វេទនាថាមិនទៀង មិនមែនថាទៀងខេ ។ បេ។ វមេងលះបង់ មិនប្រកាន់ទេ កាលពិបារណាឃើញថាមិនទៀង វមែងលះបង់នូវសេចក្ដី សំគាល់ថាទៀង ។ បេ ។ កាលលះបង់ វមែងលះបង់នូវសេចក្ដី សំគាល់ថាទៀង ។ បេ ។ កាលលះបង់ វមែងលះបង់នូវការប្រកាន់ បុគ្គល ពិបារណាឃើញនូវវេទនា ដោយអាការទាំង ៧ នេះ វេទនា ឈ្មោះថា ១០ជាន មិនឈ្មោះថាសតិទេ ឯសតិ ឈ្មោះថា១១៥ បុគ្គល់ សតិនង់ បុគ្គលពិបារណាឃើញ នូវវេទនានោះ ដោយសតិនោះ ដោយញាណនោះ ព្រោះហេតុនោះ លោកពោលថា វេទនាសុវ វេទនានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋានកាវនា ដោយប្រការដូច្នេះ ។

បញ្ហាវិគ្គេ សតិប្បដ្ឋានកឋា

ការខាត់ ខតសេរ្ជា ការខា ១០១ អាសេវនៈ
ដ្នេត ការខា ១០១ ៩៤៩៤០ ឧក្ខុំ ៤៩៤ ១០១
អនុក្ខុមសុទិ ៤៩៤៤០ ឧក្ខុសមូស្បូជិ ៤៩៤ ១០១
តសមូស្បូជិ ៤៩៤ ឃានសមូស្បូជិ ៤៩៤ ១០១
ចដិនិស្បូជ្ជិញ អាធានំ ១៩១ត់ ៩៤១០ សត្តៈ
ហាការបាំ ៤៩៤ អនុបស្បូត់ ៤៩៣ ឧប្ហានិ
ហោការបាំ ៤៩៤ អនុបស្បូត់ ៤៩៣ ឧប្ហានិ
ហោការបាំ ៤៩៤ អនុបស្បូត់ ៤៩៣ ឧប្ហានិ
សាតិយា នេត ញាលោត តំ ៤៩៤ អតិចស្បូត
តំតំ នេត ប៉ុត្ត ៤៩៣សុ ៤៩៣ឧបុស្បាំ

ភាវទាត់ ខតស្បា ភាវនា ។ ខេ។ ឃុំ វេន-នាសុ វេននានុមស្បី វិទាវគំ ។

(២០០) ភាមិ ចិត្តេ ចិត្តាឧុបស្បី ³បារតិ ។ ឥ ដេក ្តោ សភក ចិត្តិ អភិទ្តា អនុបស្បតិ យោ ឧិទ្ធាតា ។ មេ។ បដិធិស្បជ្ជិតិ យោ អាធិយាតិ អនិទ្ធាតា អនុបស្បាញ្គា ឧិទ្ធសញ្ជី បជ**ហ**តិ ។មេ។

ម. ឯត្តន្តរេ សាមិសំ សុខ វេទនំ និវាមិសំ សុខ វេទនំ សាមិសំ ទុក្ខ វេទនំ និវាមិសំ
 ទុក្ខ វេទនំ សាមិសំ អុទុក្ខមសុខ វេទនំ និវាមិសំ អុទុក្ខមសុខ វេទនន្តិ ទិស្សន្តិ ។

បញ្ហាវគ្គ សតិប្បង្ខានពថា

ពាក្យថា ភាវនា បានដល់កាវនា ៤ ២ បេ ២ ភាវនា ដោយអត្ត ថាសេពរឿយ១ ២ បេ ២ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ ពិបារណាឃើញ នូវខុត្តវេទនា ២ បេ ១ នូវអទុក្ខមសុខវេទនា នូវវេទនាដែលកើតអំពីបក្តុ-សម្ពស្សី នូវវេទនាដែលទើតអំពីសោតសម្មស៍ស្រី នូវវេទនាដែលកើតអំពី ឃានសម្ពីស្សី ២ ១ កាលលះបន់ វេមង៍លះបង់ នូវកាវប្រកាន់ បុគ្គល ពិបារណាឃើញនូវវេទនា ដោយអាការទាំង៍ ៧ នេះ វេទនា ឈ្មោះ ថាខបដ្ឋាន មិនឈ្មោះថាសតិខេ ឯសតិ ឈ្មោះថាខបដ្ឋានផង៍ ឈ្មោះ ថាសតិផង៍ បុគ្គលពិបារណាឃើញ នូវវេទនានោះ ដោយសតិនោះ ដោយញាណនោះ ព្រោះហេតុនោះ លោកពោលថា វេទនាសុ

ពាក្យថា កាវនា បានដល់កាវនា ៤ ។ បេ។ កាវនា ដោយ អត្ថថា សេពរឿយ ។ បេ។ កិត្តជាអ្នកពិហរណា ឃើញ នូវវេទនា ក្នុជវេទនាទាំង់ទ្បាយ យ៉ាងនេះឯង ។

(២០០) ជាអ្នកពិលារណា ឃើញនូវចិត្តក្នុងចិត្ត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួក
មួយ ក្នុងលោកនេះ ពិលារណា ឃើញចិត្ត ដែលប្រកបដោយវាគ: ថាមិន
ខៀង មិនមែនថា ទៀងទេ ។ បេ ។ វមែងលះបង់ មិនប្រកាន់ទេ កាលពិច លារណា ឃើញថាមិនទៀង វមែងលះបង់សេចក្ដីសំគាល់ថា ទៀង ។ បេ ។

សុត្តនូបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្និទាមគ្នោ

បដ់និស្បីដូន្តោ អាធាន បដឋាតិ ៩មេហិ សត្ត-ហាតាប្រាំ ចិត្តិ អនុបស្បតិ៍ ចិត្តិ ឧបដ្ឋាធិ នោ សតិ សតិ ខ្មដ្ឋាន ខេ៩ សតិ ខ តាយ ស-តិយា តេខ ញាណេខ តំ ចំត្តំ អនុមស្បត់តំ **តេខ** ថ្ងៃត ខិត្តេ ខិត្តាឧុបស្បាញ សតិប្បដ្ឋានភាពេ ។ ការាល់ ខេត្តស្បា សាវល ។ ខេ។ អាសេវន-ដ្ឋេន ភាវនា ។ មេ។ ៩ ខេm ហ្គេ ខំ $\hat{\mathbf{g}}^{(0)}$ វិត្យក់ ចិត្ត សុខាសំ ចិត្ត វិត្តសេសំ ចិត្តិ សុ-មោយ ចិត្ត វិតមេល ចិត្ត សំទិត្ត ចិត្ត វិក្តិត្ត ចិត្ត មហក្តិ ចិត្ត អមហក្តិ ចិត្ត សុខុត្ត ចិត្ត អនុត្រី ចិត្តិ សមាហ៍តំ ចិត្តិ អសមាហ៍តំ ចិត្តិ ម៉ុត្តិ ចំនួំ អម្លៃ ចំនួំ ចំនួំ ខេត្តព្រៃឃាំ សោនព្រៃឃាំ ឃាំ - ကျော်ကျေးမ ကို ကျော်ကျောင်း ရေးကျော်အ - ကျော်ကျေးမ ကို ကျော်ကျော်မှ ကို ကျော်အ លាំ អនិច្ចុតោ អនុមស្បីត ពោ និច្ចុតោ ។ មេ។

សុត្តន្តប់ជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

កាលលះបន់ វមេងលះបង់ទូវការប្រកាន់ បុគ្គលពិចារណាឃើញចិត្ត ដោយអាការទាំង៧ នេះ ចិត្ត ឈ្មោះថា ១០ដ្ឋាន មិនឈ្មោះថា**សតិ ខេ** ឯសតិ ឈ្មោះថា ១០ដ្ឋានផង ឈ្មោះថាសតិផង បុគ្គលពិចារណា ឃើញ ចិត្តនោះ ដោយសតិនោះ ដោយញាណនោះ ព្រោះហេតុនោះ លោក ពោលថា ចិត្តេចិត្តានុបស្សនាសតិប្បដ្ឋានភាវនា ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

ញាក្ស្រា ការានា បានដល់ការានា ៤ ។ បេ ។ ការានា ដោយ អត្ថបសេពរឿយ ។ ។ បេ ។ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ ពិចារណា ឃេញចិត្តប្រកបដោយវាគ: ចិត្តប្រាស់ចាកវាគ: ចិត្តប្រកបដោយពេស: ចិត្តព្រសហភពេស: ចិត្តប្រកបដោយមោហ: ចិត្តព្រសហភមេហ: ចិត្តរួញរា ចិត្តរាយមាយ ចិត្តដល់នូវភាពដាំង គឺរ៉ូបាវចរនិងអរុបាវចរ ចិត្តមិនដល់នូវភាពដាំធំ គឺជាកាមាវចរ ចិត្តនៅមានចិត្តដទៃប្រសើរ ជាង៍ គឺនៅជាកាមាបែរ ចិត្តមិនមានចិត្តដទៃប្រសើរជាង៍ គឺជារុប្រាប់បរ និងអុវុល្បេរ ចិត្តតាំង នៅមាំ គឺជាអប្បនាសមាធិ និង១០០រសមាធិ ចិត្តមិនគាំង៍នៅមាំ គឺព្រុសចាកសមាធិទាំងពីរ ចិត្តប្រុស្ស ចិត្តមិន ទាន់រួចស្រឡះ ចត្តិញាណ សោតវិញាណ យានវិញាណ ដីកុវិញាណ កាយវិញាណ មនោវិញាណ ថាមិនទៀន មិនមែនថា ទៀងទេ ។ មេ។

បញ្ហាវិធ្វេ សតិប្បដ្ឋានពថា

ចដ់និស្សដូតិ លោ អានិយាតិ អានិច្ចតោ អានុបស្សី ត្តោ និច្ចសញ្ជាំ បដល់តិ ។ បេ ។ បដ់និស្សី ដូច្នេះ អានានំ បដល់តិ តមែល សត្តហាការេហ៍ ចិត្តិ អនុបស្សីតិ ចិត្តិ ឧបដ្ឋានិ លោ សតិ សតិ ឧបដ្ឋានិ បៅ សតិ ច តាយ សតិយា តេខ ញាលោន តិ ចិត្តិ អនុបស្សីតិ តេន វុច្ចតិ ចិត្តេ ចិត្តានុបស្សីលា សាតិប្បដ្ឋានកាវនា ។

ការលេត ខេត្តស្បា ភាវល ។ ខេ។ អាស្វេច-ឌ្នេ ភាវលា ។ ខេ។ ឃុំ ខំ ត្តេ ខំត្តាឲ្យស្បីវិហរតិ ។

(២០០) ភេទ្ត នេះ ដើម្លាំ ន្ទាំ នេះ មេន្ទិ ម្នាំ នេះ មេនិទ្ធ នេះ មេ

ម. អរិសេស ។

បញ្ហាវត្តេ សតិប្បជ្ជានក**ហិ**

វមេងលះបន់ មិនប្រកាន់ទេ កាលពិចារណាឃើញថាមិនទៀង វមែង
លះបង់នូវសេចក្ដីសំគាល់ថាទៀង ។ បេ ។ កាលលះបង់ វមែងលះ
បង់នូវការប្រកាន់ បុគ្គលពិចារណាឃើញចិត្ត ដោយអាការទាំង ៧
នេះ ចិត្ត ឈ្មោះថាទបង្ហាន មិនឈ្មោះថាសតិទេ ឯសតិ ឈ្មោះថា
ទបង្ហានផង ឈ្មោះថាសតិផង បុគ្គលពិចារណាឃើញ នូវចិត្តនោះ
ដោយសតិនោះ ដោយញាណនោះ ព្រោះហេតុនោះ លោកពោល
ថា ចិត្តេចិត្តានុបស្សនាសតិប្បង្ហានភាវនា ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ពាក្យថា ភាវនា បានដល់ភាវនា ៤ ។ បេ។ ភាវនា ដោយអត្តថា សេព ។ បេ។ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណាឃើញនូវចិត្តក្នុងចិត្ត យ៉ានេះឯង ។

(৬00) ជាអ្នកពិហារណាឃើញ នូវជមិក្មជធមិត្តជំនាញ គើ
ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពួកមួយ ក្នុងលោកនេះ លើកខុកកាយ លើក
ខុកវេទនា លើកខុកចិត្ត ហើយពិហារណាឃើញនូវជមិដ៏សេសសល់
អំពីកាយ វេទនា និងចិត្តនោះ ថាមិនទៀង មិនមែនថាទៀងខេ ពិហារណាឃើញថាជាខុត្ខ មិនមែនថាជាសុខទេ ពិហារណាឃើញថា
មិនមែនខ្លួន មិនមែនថាជាខ្លួនទេ វមែង នឿយណាយ មិនរីកពយទេ
វមែងជំនណាយ មិនគ្រេកអរទេ វមែងវែលត់ មិនឲ្យកើតទេ

សុត្តន្តបិជិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បជិសម្តិទាមគ្នោ

បដំធំសរួជូត នោ អាធិយត់ អធិច្ចតោ អនុបស្បៈ ត្តា
និត្តសញ្ញាំ បដឋាត់ ឧុក្ខាតោ អនុបស្បៈ ក្តា
សញ្ជាំ បដឋាត់ អធិត្តតោ អនុបស្បៈ ក្តា
សញ្ជាំ បដឋាត់ អធិត្តតោ អនុបស្បៈ ក្តា
បនាំ ជំពោធនៃ អធិត្តតោ អនុបស្បៈ ក្រា
បនាំ ជំពោធនៃ សមុនយំ បដឋាត់ មិជជំពុំ កក់ បដ
ហាត់ ជំពោធនៅ សមុនយំ បដឋាត់ បដ់ជំសប្បដ្ឋ ត្តា
អាធាជំ បដឋាត់ តម្បា ឧបដ្ឋាធំ នោ សត់ សត់
ឧបដ្ឋាធំ ខម្បា ឧបដ្ឋាធំ នោ សត់ សត់
ឧបដ្ឋាធំ ពេវ សត់ ខ តាយ សត់យា គេធ
ញាលោខ គេ ខយ្ម អនុបស្បីតីត់ គេខ វុច្ចតំ
ជម្មេស ខម្មានបស្បី សត់ប្បដ្ឋាធិតា គេខ វុច្ចតំ
ជម្មេស ខម្មានបស្បី សត់ប្បដ្ឋាធិតា គេខ វុច្ចតំ

ភាវយៈតិ ខតសេរ្វ ភាវយ តត្ត ជាតាធំ ឧញៈធំ អន់តិវត្តខដ្ឋេខ ភាវយ ឥឌ្គ្រិសាធំ ឯកៈ សេដ្ឋេខ ភាវយ តនុខកវិធិយាយបានដ្ឋេ**ខ** ភាវយ អសេវខដ្ឋេខ ភាវយ ។ ខេ ។ ឃុំ ខម្មេស ខម្មា-ឧុបស្បី វិហៈតិតិ ។

សតិប្បដ្ឋានកេខា និជ្ជិតា ។

សុត្តខ្ពុជិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ពាក្យថា ភាវនា បានដល់ភាវនា ៤ យ៉ាង គឺភាវនា ដោយអត្ថថា មិនប្រព្រឹត្តកន្ងន់នូវពួកធមិ ដែលកើតហើយក្នុងទីនោះ ភាវនា ដោយ អត្តថាឥន្រ្ទិយទាំងឡាយ មានរស់តម្លួយ ភាវនា ដោយអត្ថថាជឹកនាំនូវ ព្យាមដ៏សមគួរដល់ធមិនោះ ភាវនា ដោយអត្ថថាសេតហ្វើយ។ ។ បេ ។ ភិក្ខុជាអ្នកពិចារណា ឃើញ នូវធមិក្នុងធមិទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯង ។ ចប់ សតិប្បដ្ឋានពេញ។

បញ្ជាវិគ្គេ វិបស្សតាកឋា សាវិត្តិបរិបុណ្ណតិទានំ

(២០២) ។បេ។ សោ វត ភិក្ខាវ ភិក្ខុ ក-ញុំ សង្គារំ និច្តុតោ សមនុបស្សេត្ត អនុសោមិ. តាយ ១ឆ្នំហា សមញ្ជាត់ តាស្បត់តំ នេត មាចំ វិជ្ជតិ អនុសោមិតាយ ទន្និយា អសមន្នា. កតេ សម្មត្តចំណមំ ជុំក្លាម៉ស្សត់តំ ៤៩ ហំជំ វីជូត សម្មត្តនិយោទ អនោក្លាមមានោ សេតាម-ត្តែលេំ វា សភានាគាម់ដល់ វា អភាគាម់ដល់ វា អហេត្តដលំ វា សច្ចិត្តស្បិត្តិ នេត ឋាជំ វិជ្ជិតិ សោ វត ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សព្សខ្នាវ អន្ទុតោ សមនុមស្បីនោ អនុហេមិ**កាយ ១ន្នឹ** យា សមញ្ជាត់ កាស្បីនទំ សុខ គេម រុមីម៉ូ អនុលោមិតាយ ទន្លិយា សមន្ត្រាត សម្បត្តិ-យាម ជុំគ្នាមស្បត់ត ឋានមេត វិជ្ជិត សម្បត្តិ. យាមំ ជុំភ្លេមទា ភេ សេតាបត្តិដល់ វា **សគា**ឆា-តាមដល់ វា មនាគាមដល់ វា អាហត្តដល់ វា សច្ចិត្តស្បត្តិទំ ឋាន មេតំ ដៃ្តំ ។

ចញាវិគ្គ វិចស្សនាកថា ចា សាវិគ្គិចវិចុណ្ណនិទាន

(២០៤) ។ បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះឯង កាល តិចារណាឃើញ នូវសង្គារនីមួ**យ** ថាទៀង នឹងប្រកបដោយអនុ**លោមិ**-ការន្ត ពាក្យដូច្នេះនេះ មិនសមហេតុទេ ភក្ខុនោះ មិនប្រកបដោយ អនុលោមក ១នី នឹងចុះកាន់សមតនិយាមធមិ ពាក្យដ ចេះនេះ មិន សមហេតុទេ ភិក្ខុនោះកាលមិនចុះ កាន់សម្មត្តនិយាមធមិ នឹងធ្វើឲ្យ ជាក់ហ្វាស់ នូវ សោតាបត្តិផល ឬ សកខាតាមិផល អនាគាមិផល អរហត្តផល ពាត្យដូច្នេះនុះ មិនសមហេតុទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ នោះឯង កាលពិចារណា ឃើញ នូវសង្ខាវទាំងពួង ថាមិន ទៀង នឹង ប្រកបដោយអនុលោមិក១នី ពាក្យដូច្នេះនុះ ទើបសមហេតុ ភិក្ខុនោះ ប្រកបដោយអនុលោមិក១នី នឹងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ ពាក្យដូច្នេះ + នុះ ទេបសមហេតុ ភក្ខនោះ កាលចុះកានសមគនិយាមធម នឹងធ្វេ • ឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាចត្តិផល ឬសកខាតាមិផល អភាគាមិផល អហេត្តផល ពាក្យដូចេះនុះ ទើបសមហេតុ ។

សុត្តន្ត្រិជិព ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្នោ

(bom) សោវត ភិក្ខាវ ភិក្ខា កញ្ចេំ សង្ខាវិ សុខតោ សមនុខស្សីនោ អនុលោមិតាយ ខន្តិយា សមន្ទាក់តោ កវិស្សតីត នេត មាន វិជ្ជតិ អនុលោមិតាយ ទន្លិយា អសមជ្ញាក់តោ សម្បត្ ជំហាម ជុំក្លាមស្បីតិតិ ខេត ឃាន់ វិជ្ជិតិ សម្បត្ត និយាម អនោត្ត**មមានោ សោតា**បត្តិដល់ វា **ស**្ កតេតាមិដល់ វា អភាតាមិដល់ វា អរហត្តដល់ វា សច្ចិការិស្សតិត ខេត់ ឋានិ វិជ្ជិត សោ វត ភិក្ខុ-វេ ភិក្ខុ សពុសដ្ខាវេ ខុក្ខាតា សមនុខស្បូន្តោ អនុលោខ៌តាយ ទន្លិយា សមន្ទាក់តោ កាស្បត្តិ ឋាន មេត្ត វិជ្ជតិ អនុលោទិកាយ ទន្លិយ សម-ជាក់តោ សម្មត្តនិយាម វុក្កាម៉ស្សត់ត ឋានមេតិ វិជ្ជិតិ សម្មត្តនិយាម ជុំគ្គាមមាទោ សោតាបត្តិដល់ ក សភាពាមិនលំ វា អភាគាមិនលំ វា អរហត្តដល់ វា សច្ចិតាវិស្សតីតិ ឋានមេតិ វិជ្ជតិ ។

សុត្តនូមិជិក ខុទ្ទកនិកាយ មជិសថ្មិទាមគ្គ

(២០៣) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តសោះឯង កាលពិចារណា ឃើញ នូវសង្ខារនីមួយ ថាជាសុខ នឹងប្រកបដោយអនុលោមិកខន្តិ ពាក្យដូច្រះនុះ មិនសមហេតុទេ ភិក្ខុនោះមិនប្រកបដោយអនុលោមិ-ក ១៩ នឹង ចុះកានសមគន យាមធម៌ ពាក្យដូច្រះនុះ មិនសមហេតុទេ ភិត្តនោះ កាលមិនចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ នឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវ សោតាបត្តផល ឬ សកទាគាមផល អនាគាមផល អរហត្តផល ពាក្យដូច្រះនុះ មិនសមហេតុទេ មាលក់តូទាំងឡាយ ក់តូនោះឯង កាលពិចារណា ឃើញ នូវសង្គារទាំងពួង ថាជាខុត្ត នឹងប្រភបដោយ អនុលោមការនី ពាក្យដូច្នេះនេះ ទើបសមហេតុ ភិត្តនោះប្រកបដោយ អនុលោមការនី នឹងចុះកានសមគនិយាមធម៌ ពាក្យដូច្នេះនុះ ទើប សមហេតុ ភិក្ខុនោះ កាលចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ នឹងធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ឬ សកពគាមិផល អនាគាមិផល អរហត្តផល ពាក្យដុំចេះនះ ទើបសមហេតុ ។

ចញ្ញាវិគ្គេ វិបស្សនាកថា

(၉०៤) មោ រុង ឃុំព្យ ឃុំ ឃុំ ឃុំ ឃុំ អត្តតោ សមនុបស្បៈ ស្ត្រា អនុយោម៌កាយ ខន្លិយា សមញ្ជាត់ តោ ភាស្បីស្នំ ខេត្ត ស្នំ វូជីស្ អនុលោមិតាយ ១ភ្នំយា អសមភ្នាក់ តោ សម្មត្ត-យាម ឱ្យម្ភារ្ម័ន្ទ នេះ សង្ វិជ្ជិត សម្មត្តិយាម អេលាក្លាមទេ សោតាបត្តិដល់ វា សកាធាតាមិដ-លំ វា អភាតាមិ៩លំ វា អរហត្ត៩លំ វា សច្ចុ ការីស្បូតិតិ ខេត្ត ឋានិ វិជ្ជិតិ សោ វត្ត ភិក្ខុវេ ភិទ្ធា កញ្ចាំ ខម្មុំ អនត្តតោ សមនុខស្សុន្តោ អនុលោខ៌តាយ ១ន្ន័យ សមញ្ជាត់គោ កសៃ្បត់តំ ឋាន មេត្ត វិជ្ជិត អនុលោមិកាយ ទន្និយា សម-ជាក់ សេច្តិលោម ខ្ញុំកម្សាត់ ឋានមេតំ វិជ្ជិតិ សម្មត្តនិយាទំ ឱ្យមានា សេតាបត្តិ. ៩លំ វ សភាខាតាមិដល់ វ អភាគាមិដល់ វ អហេត្តដល់ វា សច្ចិការិស្សត់ត់ ឋានមេតំ ផ្ញៃតំ ។

បញ្ហាវិគ្គ វិបស្សនាពថា

(២០៤) ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះឯង កាលពិលារណា ឃើញធម៌នីមួយថាជាទូន នឹងប្រភពដោយអនុលោមិកទន្តី ពាក្យដូច្នេះ នុះ មិនសមហេតុទេ ភិក្ខុនោះមិនប្រកបដោយអនុលោមក១នី នឹងបុះ កានសម្មត្តនិយាមធម៌ ពាក្យដូច្នេះនុះ មិនសមហេតុទេ ភិក្ខុ**នោះ**កាល មិនចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ នឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ឬសកទាគាមផល អនាគាមផល អរហត្តផល ពាក្យដូច្នេះនុំ៖ មិនសម ហេតុ ទេ ម្នាល់ភិត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះឯង កាលពិចារណាឃើញធមិ នីមួយ ថាមិនមែន១ន នឹងប្រកបដោយអនុលោមិក១នី ពាក្យដូច្នេះនុះ លើបសមហេតុ ភិក្ខុប្រកបដោយអនុលោមិក១នី នឹងចុះកាន់សម្មតនិ**-**យាមធម៌ ពាក្យដ្ឋបេះនេះ ទេបសមហេតុ ភក្ខុនោះកាលបុះកានសមត្-→៣ និយាមធមិ នឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តផល ឬសកទាគាមិ-ផល អនាគាមផល អរហត្តផល ពាក្យដូចេះនុះ ទេបសមហេតុ ។

សុត្តន្តបំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិភាមគ្នោ

(២០៥) សោ វត ភិត្តាវេ ភិក្ខា និព្វានិ ឧុត្តា-តោ សមនុបស្បៈត្តា អនុលោមិតាយ ទន្តិយា សមញ្ជាត់ កេរិស្សត់តំ នេត់ ឋាធំ វិជ្ជត់ អនុ-លោទិកាយ ទន្តិយា អសមគ្នាឥតោ សម្មត្តនិយាម ជុំក្រុមស្បត្តិត នេត ហំជំ វិជ្ជត សម្មត្តិយាម អនោត្តមហ នោះ សេត្តដល់ វា សក្ខាតា-មិនលំ វា អភាគាមិនលំ វា អរហត្តនលំ វា សច្ចុំ-ការិស្សតិត នេត ឋាន វិជ្ជតិ សោ វត ភិក្ខុវេ ភិត្តា និព្វានិ សុខតោ សមនុបស**្ត**្រេត្តា អនុ**លោ**ម៌ តាយ ខន្ទិយា សមន្នាក់តោ ភាំស្បីតិតិ ឋានមេតំ វិជ្ជិតិ អនុលោមិតាយ ទន្តិយា សមន្ទាកតោ សម្មត្តចំណុទ៌ នុំក្លាមស្បុត្តិ ឋាន មេន វិជ្ជិត សម្មត្តន៍យាមំ ជុំគ្គាមមានោ សោតាបត្តដល់ វា សភាពមិនលើ វា អភាពមិដល់ វា អរហត្ថដល់ វា សច្ចិត្តស្បត់តំ ឋានមេតំ វិជ្ជត៌ ។

សុត្តតូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

(២០៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះឯង កាលពិចារណា ឃើញព្រះនិព្វានថា ជាខុត្ត នឹងប្រភពដោយអនុលោមិក១ន្តី ពាក្យដូច្នេះ ន់៖ មិនសមហេតុទេ ភិក្ខុ នោះមិនប្រកបដោយអនុលោមិក១នី នឹង ចុះកាន់សមគនិយាមធម៌ ពាក្យដូច្នេះនុំះ មិនសមហេតុទេ ភិក្ខុនោះ កាលមិនចុះកាន់សមត្ថនិយាមធមិ នឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លួរ សាគាបត្តិផល ឬ សកពាតាមិផល អនាតាមិផល អរហត្តផល ពាក្យដូច្រះនុះ មិនសមហេតុ េ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តនោះឯង កាលពិចារណា ឃើញព្រះនិព្វានថាជាសុខ នឹងប្រឹកបដោយអនុលោមិកខន្ត ពាក្យដូច្នេះ ្តី៖ ទើបសមហេតុ ភិក្ខុនោះប្រគបដោយអនុលោមិក១នី និងបុះកាន់ សមគនិយាមធម៌ ពាក្យដូច្នេះ ទើបសមហេតុ ភិក្ខុនោះកាលចុះភាន សមត្ថនិយាមធម៌ នឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តផល ឬសកទាគាមិ-ផល អនាគាមផល អរហត្តផល ពាក្យដ្ឋចេះនុះ ចេបសមហេតុ ។

បញ្ហាវិគ្គេ វិបស្សនាពថា

(၆၀៦) គេតំហាតារេហ៍ អនុលោម៌គាំ ទន្ទឹ ဗಜឹ. លក់តំ កត់ហាការរហំ សម្ព័ធិយាម ជុំកម្តី ។ ចត្តារីសាយ អាតារេហ៍ អនុលោមតាំ ១ឆ្នំ បដិលក-តំ ខេត្តសាយ អាគាររហ៍ សម្មត្តិយាម វ៉ុគ្គមត់។ កត្តមេហ៍ ខត្តាវិសាយ អាការេហ៍ អនុលោមិតាំ ខត្តិ ជន្មីលក់ខ្លួកខេត្ត ខេត្តា ស្នាយ អាការរបា សម្ន ត្តិយាម ជុំក្នុមតិ។ បញ្ចុត្តិនេ្ធ អនិច្ចុតោ ឧុក្ខាតា កេ កតោ កណ្ដូតោ សហ្វ**តោ អឃ តោ** អាពា ១ តោ មកតោ មហោកតោ ឦតំតោ ឧ្មខ្ចុវតោ ភយតោ ឧ្មសក្-តោ ចល់តោ ចកន្តែតា អនុវត្តោ អត្តាណគោ អលេ-ណ តោ អស្សណ តោ វិត្តតោ តុខ្ តោ សុខាត្រា អន្-ព ារ ត្តតោ អាជីជវត្តោ វិបរិណាមជម្នាតា អសាកោរតា អឃុទ្ធលា ស្រុក តោ ក្រៅ សាស់វ តោ

ចញ្ញាវគ្គ វិបស្ស**ភព**ថា

(៤ ០ ៦) ភិក្ខុជាននូវអនុលោមិក ១ ន្តី ដោយអាការប៉ុន្មាន បុះ កាន់សម្មត្តនិយាមធមិ ដោយអាការប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុជាននូវអនុលោមិក-១ន្តី ដោយអាការ ៤០ ចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ ក៏ដោយអាការ ៤០ ដែរ ។

ភិក្ខុជានន្ទាអនុលោមការន្ទី ដោយអាការ ៤០ គេដូចមេចខ្វះ ចុះ កាន់សម្មត្និយាមធម៌ ដោយអាការ ៤០ តើដូចមេចរុះ ។ ភិក្ខាិបារណា ឃើញនូវខន្ទ ៤ ថាមិន ទៀត ១ ថាជាខុត្ ១ ជាកោគ១ ជាបូស ១ ជាសព ១ ជារបស់លំហ្កា ១ ជាអាពាធ ១ ជារបស់ដ ៃ ១ ជារបស់វិទាស ១ ជា ប ្រែ ១ ជា មប ទេ ព ១ ជា ក័យ ១ ជា មបសគ្គ ១ ជា គ្រឿងញា ប់ញ័រ ១ ជាគ្រឿងបែកធ្លាយ ១ ថាមិនទៀង ១ ថាមិនមានទីជ្រកកោន ១ ថាមិន មានទីពួន១ ថាមិនមានទីពឹង១ ថាជាវាល១ ថាខ្ទេ១ ថា សោះ សូន្យ ១ ថាមិនមែនខ្លួន ១ ថាជា ទោស ១ ថាមាន សេចក្តីប្រែប្រលជា ធម្មតា ១ ថាគ្មានទ្ទិម ១ ថាជាបុសគល់នៃសេចក្តីលំហ្កក ១ ថាជា អ្នកសម្លាប់ ១ ថាមិនមានសេចក្តីចម្រើន ១ ថាប្រកបដោយអាសារ: ១

សុត្តស្តូចិដិកេ ខុទ្ទកសិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សន្ត័តតោ មារាមិសាតា ជាតិជម្នាតា ជាជម្នាតា ព្យាជំជម្មីតោ មរណជម្មីតោ សោកជម្មីតោ បរិនៅ. ជម្មាតា ឧទាយាសជម្មាតា សំកាំលេសិកជម្មាតា បញ្ជូក្ខាធ្វេ អនិច្ចនោ បស្សន្តោ អនុលោមិកាំ ១ន្តឹ មដល់កត់ មញ្ជូំ ទន្ទាន់ និកោដោ និទ្ធ និព្វានន្តិ បស្បៈនោ សម្មត្តនិយាទ ឱ្យក្មេត បញ្ចូត្តន្វេ ឧុក្ខាតោ បស្បៈន្ថា អនុលោមិក ខត្តិ ជឌិលភភិ ဗက္ခဋ္ဌိ **ទ**ន្ទាន់ និពោ សេ ទ និត្វានន្តិ មក្សាន្តោ បស្បៈន្តោ អនុលោមិតាំ ១ឆ្នំ បដិលភតិ ဗက္ခဋ္တိ ခန္ဓာနိ င်းဂဂၤက မဂၤဂာ၏ င်က္ခန္တို့ ဗမ**္မ**ုန္ရာ សម្មត្តចំណុម ជុំក្នុមត់ បញ្ជូកច្ចេ កណ្ដុះតា ចស្សាន្តា អនុលោមិក ខន្តិ បដិលភភិ បញ្ចុំ ទន្ទាន់ និរោយ និកឈ្នោ^(a) និព្ទានខ្ញុំ មក្សាខ្លោ

ខ **ខ.ម.** អគណ្ដាំ ។

សុត្តនូចិជា ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ថាជារបស់ដែលបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង ១ ថាជាគាមិស: នៃមារ ១ ថាមាន ការកើតជាជម្មា១ មានជកជាជម្មា១ មានព្យាធំជាជម្មា១ មានមរៈ ណ:ជាធម្មតា១ មានសោកជាធម្មតា១ មានការរឿករា្យជាធម្មតា១ មាន សេចក្តីបង្អៀតចង្អល់ជាធម្មតា ១ មានសេចក្តីសៅហ្មង៍ជាធម្មតា ១ គឺថា កាលពិហារណា ឃើញថា ១ន្ទ ៩ មិន ទៀង វមែងបានអនុលោមិក១ន្ទី កាលពិហរណា ឃើញថា ការរំលត់ខន្ទ ៥ គឺព្រះនិព្វានដ៏ ខៀង វមែង ចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិលារណាឃើញថា ១ន្ទ ៩ ជាខុត្ត វមែង បានអនុលោមិក១ន្តី កាលពិចារណាឃើញថា ការ៉េលត់១ន្ទ ៩ គឺព្រះ និព្វាន ដាឋានសុខ វមែងចុះកាន់សមត្តនិយាមធម៌ កាលពិចាវណា ឃើញ ឋាខន្ធ៥ ជារោគ រមែងបានអនុលោមិកន្តី កាលពិលារណាឃើញថាការ រលត់១ន្ទ៩ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមិនមានពេត វមែងចុះកាន់សមត្ថនិយាមៈ ជមិ កាលពិហារណាឃើញថា ១ន្ទ ៩ ជាបួស វមែង៍ បានអនុលោមិក ១ន្តី កាលពិបារណា ឃើញថា ការលេត់ខន្ទ ៤ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមិនមាន

បញ្ហាវិគ្គេ វិបស្សតាកថា

សត្តនិយាម វ៉ុត្តមត្ថ ពញ្ជា្ជាធ្វេ សហគ្រា បស្ប-នោ អនុលោមកាំ ទន្លំ បដល់ភគ បញ្ចុំ ទន្លាន និពេយា និសល្វំ និញ្ជាន្តិ ខស្សីន្តោ សម្បត្តិ ច្ចុំបាន ខ្លុំ និង ខ្ងុំ និង ខ្លុំ និង ខ្លុំ និង ខ្លុំ និង ខ្លុំ និង ខ្លុំ និង ខ្លុំ ន អនុលោមិកាំ ១ឆ្នំ បដ់លក់ត បញ្ចុំ ១ភ្ជាន់ និ. រោយ អនយោ ជំញាជន្តំ បង្សីន្ត្រោ សម្មត្តជំយា. ទំ ជុំភាមត់ បញ្ចុត្តន្វេ អាពាជគោ ម**ស្ប**្តោ អនុលោមិតាំ ១ន្តី បដិលភិតិ បញ្ជូំ ១ន្ទានិ ចិរោ ជា អភាពា ខេត្ត ខេត្ត មក្សា សម្បត្ត តំយាម[ិ] ជុំត្នាម់តំ បញ្ជុត្តាធ្វេ បរតោ ប**ក្**ព្រួ អនុលោមិតាំ ទន្តិ បដ្តបក្សិ បញ្ជូំ ទន្ទាន់ ច្ចលាត្ត នុយ្សនេះ ឧលាយនៃ ឧហេយខោ ឧមារិ-្តោ អនុលោមិកាំ ១ឆ្គុំ បដិលភគ ចញ្ច្ ១ឆ្នា-ជំ ជំរោយ អ**ប្បលោកដេញ ជំពាជជ្ជំ បស្ប**្តេ

បញ្ហាវិគ្គ វិបស្សនាក់ចា

បុស វមេន៍ចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិលារណាឃើញ១ន្ទ ៩ ថា ដាសរ ម៉េងជានអនុលោមិក១ខ្លី កាលពិចារណាឃើញថា ការរំលត់ ខន្ទ ៤ គឺព្រះនិព្វាន ជាហិនមិនមានសរ រមែងចុះកាន់សម្ពន្និយាមធម៌ កាលពិលារណា ឃើញ១ន្ទ ៤ ថាជា១ន្ទល់ពុក រមែងព្នេអនុលោមិក១ន្ទី កាលពិចារណា ឃើញថា ការលេត់ខន្ទ ៩ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមិន មានទុក្ខ វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិចារណាឃើញ នូវ **រ**ន្ទ៩ ថាជាអាពាធ វមែងបានអនុ**លោមិក**រន្តី កាលពិចារណា ឃើញ ឋា ការរំលត់១ន្ទ ៤ គំព្រះនិព្វាន ដាឋានមិនមានអាពាធ រមែងចុះ កាន់សមត្ថនិយាមធមិ កាលពិចារណាឃើញ១ន្ទ ៤ ថាជាបេសដទៃ វមែងព្នេះអនុលោមិក១ខ្លី កាលពិចារណាឃើញថា ការរំលត់១ខ្ល ៥ គព្រះនិត្វាន មិនជាបច្ចុយបេសអ្នកដទៃ វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិហារណៈឃើញទន្ទ ៤ ឋាវិទាស វមង៍បានអនុលោមិកខន្តី កាល តិចារណា ឃើញថា ការរល់ត់១ន្ទ ៥គឺព្រះនិព្វាន ជាសភាវ:មិនវិទាស

សុត្តន្តប់ជីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សម្មត្តនិយាម និក្តាមតិ បញ្ជូក្ខាទេ ឦតិតោ បស្បៈ្តោ អនុលោមិកាំ ទន្ទី បដល់កាត់ បញ្ជូំ ទន្ទាធំ ធំពេជោ អន់តែកំ និព្វានន្តិ បស្សន្តោ សម្បត្តនិយាម ង្គ្គា-មត់ មញ្ចុត្តផ្ទេ ឧបន្ទៅតោ មស្បៈត្តា អនុលោមិក ១ឌី ឧត្តហមស ឧសិច្ចិ ១សិច្ច ខ្មែរ មេខឧទ្ទិ ធិញ្ចន្តិ បស្សន្តា សម្មត្តនិយាម ឱ្យមតិ បញ្ចក្ន-្វេ ភយ តេ មស្បៈ នោ អនុលោមកំ ១ឆ្នំ បដ៌-លក់ត បញ្ជូំ ទន្ទាធំ ធំពេល អកយ ធំពាធ-ត្តិ ប្រជា្រ្តី សម្ម័ន្ធក្រាត្ត និង្គិន បញ្ជី ទៅ ឧបសក្តតោ អនុលោមិក ខេត្ត បដល់ក់តា បញ្ចុ ជ្ញុំ ១ឌ្វាន់ និរោ ដានុបសក្តុំ ធិញ្ចន្តិ បស្បុ-ន្តោ សម្មត្តនិយាម ឱ្យក្នុមតិ បញ្ជូក្ខាន្ទេ បហសោ មស្សន្តា អនុលោមកាំ ទន្តឹ បដល់កត់ មញ្ជ្ញុំ ១-ទ្ធាន និកោ មេខលំ និត្តានន្តិ មក្សីន្តោ សម្ព័ន្ធ-ជំឃាម ជុំត្តមត់ បញ្ចុត្តនេះ បកខ្ពុំតោ បស្បៈន្តា អនុលោងកែ ទន្តី មដល់អត់ បញ្ជូំ ទន្ទាន់ និ. ពេល អប្បកន្តិ៍ ធំពានន្តិ ខស្សន្តោ សម្មត្តធំយាមំ

សុត្តន្តបិជិត ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិខាមគ្គ

រមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ កាលពិហាណោ ឃើញខន្ធ៩ ថាជាចង្គ្រ វមែងបានអនុលោមិក១ខ្លី កាហពិហាឈាឃើញថា ការរំលត់១ខ្លួ ៥ ត់ព្រះនិព្វាន ជាឋានមិនមានចង្រែ វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាល ពិហរណាឃើញ១ន្ទ ៩ ថាជា១បទ្រព វមែងបានអនុលោមិក១ន្ទី កាល ពិហារណាឃើញថា ការរល់ត់ខន្ទ ៥ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមិនមាន ទបទ្រព រមែងបុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ ៥ ថាជាភ័យ វមែងបានអនុលោមិក១ន្តី កាលពិចារណា**ឃើញថា ការ** លែតខន្ទ ៥ គឺព្រះនិញ្ជានដាឋានមិនមានភ័យ រមែងចុះកាន់សមត្ថនិយាម-ធម៌ កាលពិលារណាឃើញ១ន្ទ ៤ ថាជា១០សគ្គ វមែងបានអនុ. លោមការន្តី កាលពិហារណាឃើញថា ការរល់តារន្ធ ៤ គឺព្រះនិត្វាន ជាហិនមិនមានឧបសគ្គ រមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ កាលពិលារណា ឃើញ១ន្ទ ៥ ថាជាគ្រឿងញាប់ញ៉ាំ វមែងបានអនុលោមិក១ន្តី កាល ពិលារណា ឃើញថា ការលែតខន្ទ ៥ គីព្រះនិញ្ចុន ជាឋានមិនមាន ការញាប់ញ៉ាំ រមែងចុះ**កា**ន់សមត្តនិយាមធមិ កាលពិ**ហរណា ឃើញ ១**ន្ ៩ ថាជារបស់បែកធ្លាយ វេមង៍បានអនុលោមិក១ខ្លី កាលពិចាវណា ឃើញថា ការរំលត់ខន្ទ ៤ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមិនមានការបែក ព្វាយ

បញ្ជាវគ្គេ វិបស្សភា។ថា

វុយ្ណិត្ត ពណ៌ស្នាថៃ អចិរុយោ ត្រាវ៉ាយ៉ា អច់ហេ-ម៉ាត់ ១ឆ្នំ បដ្ឋិលភាគ បញ្ចុំ ១ឆ្នាន់ និរោយោ ជុំ និព្វានន្តិ មក្សានោ សម្បត្តនិយាម ជុំគ្នាមត បញ្ចុក្ខាន្វេ អត្តាណតោ បស្បន្តោ អនុលោមគាំ ទន្តិ ៥៩**៤ភ**តិ ៥ញូន្និ ទន្ទានិ និរោយ តាណា နို့္ကန္တို့ ဗေလာ္႐ုံက္က လမ္ခရိုင္တာမႈ မွာ မက္-ត្តិ ត្រៃ មាលេខា ខេស្សី នៅ មនុលោមិក ខេត្តិ **ខ**េឌិលភគិ ខេញ្ច ទទ្ធានិ និកោ លេ លើ និ-က္ခန္တဲ့ ဗေလ<u>ျိုးက လခုန</u>္တင္တကမို နိုင္တာမွာ ဗဏ္ခန္တာ ပြ អសាណ នោ បស្បន្តោ អនុលោមិក ១ឆ្នំ បដិល-កត់ មញ្ជូំ ១នាន់ និហេដោ សរណ៍ និព្វានន្តិ បស្បាញ សម្មត្តជំឃាម ជុំក្នុមត បញ្ជូក្នុធ្វេ វិត្ត. តោ ចស្សុន្តោ អនុលោទិក ទន្តិ ខ៩លក់ត ចញ្ចុំ ទន្ទានំ និរោ េ អាត្តិ និញ្ចន្តិ ចស្បួន្តា សមត្ថយាម ឱ្យមត្ថ បញ្ជាផ្ទៃ ត្រូវតា បស្ប-នោ អនុលោមិក ១៤ បដិលភិត បញ្ជូ ទន្ទាន់ និរោយ អតុខ្ញុំ និត្វានត្តិ បស្បៈត្រា

ចញ្ហាវគ្គ វិបស្សនាកថា

វមែងបុះកាន់សម្មត្តិនិយាមធម៌ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ ៤ ថាមិន ទៀង វមែងបានអនុលោមិត១នី កាលពិចារណា ឃើញថា ការរល់ត់១ន្ទ ៤ គឺ ព្រះនិព្វានជាឋានទៀត វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ ៩ ថាមិនមានឲ្យជកកោន វមែងបានអនុលោមិក១ន្តី កាល ត់ចារណាឃើញថា ការរំលត់១ន្ទ ៤ គឺព្រះនិត្វានជាឋានមានទីជ្រកកោន រមែងចុះកាន់សមុគ្គនិយាមធមិ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ ៥ ឋាមិន មានទីពួន រថែងបានអនុលោមិក១ន្តី កាលពិបារណាឃើញថា ការ រលត់ខន្ធ៤ គឺព្រះនិព្វានជាហិនមានទីពួន វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមជមិ កាលតិចារណា ឃើញ**ាន្ទ ៤** ថាមិនមានទីពឹង វមែងបានអនុលោមិកខ្^ន កាលពិលារណា ឃើញថា ការរំលត់ខន្ទ ៩ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមាន ទីពឹង វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិលារណា ឃើញ១ន្ទ ៤ ថា ជារាល វមែន បានអនុលោមិក១ខ្លី កាលពិបារណា ឃើញថា ការរំលត ១ន្ទ ៥ គឺព្រះនិព្វាន ជាហានមិនមានទីវាល វាមង៍ចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិហារណា ឃើញ១ន្ទ ៤ ថាជារបស់៖ ទេ វេមង៍បានអនុហេមិក១ន្តី កាលពិចារណា ឃើញថា ការរំលត់១ន្ទ ៥ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមិន១ ទេ

សុត្តផ្តូចិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

សម្មត្តិយាម ឱ្យមតិ បញ្ជូនេះ សុញ្ញាតា បស្បៈ នោ អនុហោមកំ ១ន្នំ បដ់លក់ បញ្ជូំ ទន្ទាន់ និពេល មរម សុត្តា និត្វានន្តិ មស្បៈន្តា សម្ម-ត្តិយោម ខ្ញុំក្លុមត បញ្ចុក្ខន្ទេ អនត្តតោ បស្សន្តោ អនុលោមិត្ត ទន្តិ ខឌិលភាគិ ខញ្ជន្នំ ទន្ធានិ និពេយោ យមេដ្ឋី និព្វានន្តិ យក្សាន្តោ សម្មត្តនិ. យាម ង្គែមត៍ បញ្ជូត្រេ អាជីនវេតា បង្បា្ត អនុលោមិក ទន្លឺ បដលក់ត បញ្ជំ ទន្លាន់ និពេលោ អភាឌីលំ និញ្ចាត្ត បស្បន្តា សម្មត្តនិ-ណុត្ត នុយ្ណិត្ត ឧយាយាថៃ រូតរួហាឧឌគីខោ ឧហារិ-ကြေး မင်္ဂ**ျပာ**နည္တွင့္ စည္တိုင္တည့္ စည္တိုင္တည့္ នំ នំរោះជា អវិចវិណាមជម្មំ និទ្ធានន្តំ ចស្បៈន្តោ សម្មត្តិយាម ជុំក្លាមត បញ្ចុក្ខនេះ អសាកោះតា បស្សា្ត្រា អនុលោមគាំ ទន្លំ បដ្ឋភាគ បញ្ចុំ ទទ្ធាន និភោភ សារំ និគ្គានន្តិ មស្បៈន្តោ

សុត្តស្ត្រិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បជ៌សម្តិភាមគ្គ

រមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ ៤ ថាសូន្យ វមែងបានអនុលោមិក១នី កាលពិចារណាឃើញថា ការរំលត់១ន្ទ ៥ គឺ ព្រះនិញ្ជានជាឋានសុន្យ (បាតក់លេស) ដ៏ត្រៃលែង វមែងចុះកាន់សមត្ និយាមធម៌ កាលពិចារណាឃើញខន្ទ ៥ ឋាមិនមែនខ្លួន វមែងបាន អនុលោមិកខន្តី កាលពិលារណាឃើញថា ការរំលត់ខន្ធ ៤ គឺព្រះ និព្វាន ជាហានមានអត្ថដ៏ទត្តម វមែងបុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាល ពិហរណា ឃើញ នូវ១ន្ទ ៤ ថាជា ខាស វមែងបានអនុលោមិក១នឹ កាលពុ**ិលា ណោ ឃើ**ញថា ការលែត់ខន្ទ ៩ គឺព្រះនិញ្ជាន ជាឋានមិន មានទោស វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ ៤ ថា**មាន**ការប្រែប្រលជាធម្មតា រមែងបានអនុលោមក១ន្តី កាលពិ**៣**រ-ណា ឃើញថា ការលែត់ខន្ធ ៥ គីព្រះនិព្វាន ជាឋានមិនមានការ ប្រែប្រលជាធម្មតា វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិចារណា ឃើញខន្ទ ៥ ថាមិនមានខ្ទឹម វមែងបាន នូវអនុលោមិកខន្ត កាល ពិលារណា ឃើញថា ការរល់ត់ខន្ទ ៤ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានមានខ្ទឹម

បញ្ហាវគ្គេ វិបស្សនាពថា

សត្តនិយាធំ ជុំខ្លាំមត់ បញ្ចុំ មេឃម៉ូលតោ បស្បៈន្តោ អនុលោម៉ាត់ ទន្លឹ បដ់លក់តំ ឧណ្ឌិ៍ ១ខាឌុ ខ្មែរ ខេ មខភាគិហ ខ្មែរ ខ្មែ បស្សាណ្ឌ សម្មត្តជំឃាម ជុំគ្គាមត បញ្ជូត្តផ្ទេ វជ្ធកាតោ មក្សីខ្លោ អនុលោមិក ខត្តិ មដ្-សភតិ ខញ្ចន្នំ ទន្ទានិ និយោ អេដនត និ-ព្រះ ខ្លុំ មូស្សី នេះ ភូមិ សុខ្លុំ សុខ្លុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខេនង ខេនុំ ខេនិំ ខេនុំ ឌិលភតិ មញ្ជូំ ទន្ធាន និកោដោ អាំកាំ និញ្ជនៈ ធ្វី ឧស្បី នោ មានឧទ្ធិលាត្ត នុំភ្លាក់ខ្លួ សាសាវតោ ខស្សន្តា អនុលោមិតា ១ឆ្នំ ខឌិលគតិ មញ្ជុំ ១នាន់ និពេកោ អនាសាំ និព្វានន្តិ ម-ស្បីនោ សម្មត្តនិយាទំ ជុំក្រុមតំ បញ្ចុត្តន្ទេ សង្ខៈ ကော ဗ $\mathbf{v}_{\mathbf{q}}$ က္ကေ မ $\mathbf{c}_{\mathbf{q}}$ လောဗ်ကို စစ္ဆို ဗ $\mathbf{c}_{\mathbf{q}}$ လောက် ဗ $\mathbf{m}_{\mathbf{q}}$ စ္ဆို ទទ្ធានំ និរោគោ អសន្ទុតំ និព្វានន្តិ មស្បៈន្តោ សម្មត្តិយាទំ ឱ្យទេតិ បញ្ជូតន្ទេ មារាទិស តោ ប-ស្បីនោ្ត អនុលោមិតាំ ទន្លឺ បដិលភតិ បញ្ជូំ ទន្លានំ

បញ្ហាវិគ្គ វិបស្សនាពថា

វមែងបុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិលារណាឃើញខន្ល ៤ ថាជាបុស គល់នៃការលំបាក រមែងបានអនុលោមិក១ន្តី កាលពិចារណាឃើញថា ការរំលត់ខន្ទ ៥ គឺព្រះនិញ្ជាន ដាឋានមិនមានឲ្យសគល់នៃសេចក្តីលំពុក វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិលារណាឃើញខន្ធ៥ថាជាអ្នកសម្ងាប់ រមែងជានអនុលោមិក១ន្តី កាលពិលារណាឃើញថា ការរំលត់១ន្ទ ៥ គឺ ព្រះនិព្វានមិនជាទីសម្ងាប់ វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ កាលពិហារ-ណាឃើញទទ្ធ ៩ ថា ជ្រាសហកសេចក្តីចម្រើន វមែងជានអ**នុសោមិ**-ភទន្តី កាលពិចារណាឃើញថា ការរំលត់ទន្ធ ៤ គឺព្រះនិព្វាន មិន មែនជាទីប្រាស់ ហក់សេចក្តីចម្រើន វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាល តិហារណាឃើញ១ន្ធ ៤ ថាប្រកបដោយគាសវ: វមែងបានអនុលោ-មិក ខត្តិ កាលពិលារណា ឃើញថា ការលេត ខន្ធ ៤ គឺព្រះនិព្វាន មិនមានអាសវៈ វមែង៍ចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ កាលពិចារណាឃើញ ខន្ទ ៩ ថាបច្ច័យប្រជុំ តាក់តែង វមែងបានអនុលោមិកខន្ត កាលពិហរ-ណា ឃើញថា ការរំលត់ខន្ទ ៥ គឺព្រះនិព្វាន មិនមានបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិចារណាឃើញ១ន្ទ ៥ ថាជាអាមិស: នៃមារ វមែងបានអនុលោមិកខន្ត កាលពិបារណាយើញថា ការលែតខន្ធ

សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ធិរោ ភេ ធំភាមិសំ ធំពាធ់ធ្លំ មស្បៈត្រា សម្មត្តិឃាមំ ង្គែមតំ បញ្ចុក្ខនេះ ជាតំដូម្នាតា បង្សា្ន អុធ្-လောဗ်းကို စစ္ရီ ဗမီလအာ ဗက္ခဋ္ဌိ စစ္အာဒိ ဒါဂၤကေ អជាតំ ជំពាជជ្ជិ បស្បៈ ស្តែ សម្មត្តិយាមំ ឱ្យកម្ម បញ្ចុច្ច ជាកានម្ម សេ បស្សាន្តា អនុលោមិក ំ ១នឹ មដល់កត់ មញ្ជូន្និ ទន្ទានិ និកេដោ អន់វិ និត្វាន-ន្តិ បស្សាន្តា សម្មត្តនិយាម ជុំគ្នាមត បញ្ចុត្តា ខ្វេ ព្យាធិនម្ម តេ មស្សន្តែ អនុសោមិក ខន្តិ មជិលកតិ ဗက္ခန္ဗိ စန္ဒာနိ နဲးဂ၊ဘေ မကျခ်ာ့ခဋ္ဌိ နဲက္ခန္ရွိ ជអាស្រី អគីឧិក្ខាណត នូយៈគន្ ឧឃាំ ឧប-ណាជម្មាត្ត មក្សី នៅ អនុលោមិកាំ ១ន្នឹ បដិលភគ មញ្ជន្នំ ទន្ទាន់ និពេកោ អមតំ និព្វានន្តិ មស្សន្តោ សម្មត្តនិយាម ខ្ញុំក្អាមត បញ្ជូក្ខាន្ទេ សោកានម្ម-ကေး ဗေလ $\mathbf{1}$ ြူကော မ \mathbf{a} ူလောမ်ာကို စစ္စီ ဗင်းလ \mathbf{n} က် **មញ្ជូំ ទ**ទ្ធាធំ និរោទោ អ**សោ**កាំ និព្វានន្តិ ម-ស្បៈនោ សម្មត្តនិយាម ជុំគ្គាមតិ បញ្ជូក្ខាន្ទេ បរិនៅ-ជម្មាតា មក្សា ព្រៃ អនុលោមិក ១ឆ្នំ បដិ**លភ**តិ

សុត្តន្តបំជិក ខុទ្ធករិកាយ បដិសម្តិខាមគ្គ

៥ គឺព្រះនិព្វានមិនមានអាមិស: វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ កាលពិ-ចារណាឃើញ១ន្ទ ៩ ថាមានការកើតជាធម្មតា រមែងព្រះអនុលោមិក១ន្ទី កាលពិបារណា ឃើញថា ការលែត់១ន្ទ ៩ គឺព្រះនិព្វាន ជាឋានឈប់ កើត វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធមិ កាលពិបារណាឃើញ១ន្ទ ៤ ថា មានជរាជាធម្មតា រមែងបានអនុលោមិក១ន្តី កាលពិបារណាឃើញថា ការវលត់១ន្ទ ៥ គឺព្រះនិព្វាន មិនមានជំរា រមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាម ធម[ិ] កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ **៩** ថាមាន**ព្យាធំ**ជាធម្មតា រមែងបាន អនុលោមិត ១ន្តី កាលពិចារណាឃើញថា ការរំលត់ ១ន្ធ ៤ គឺព្រះនិព្វាន មិនមានព្យាធិជាធម្មតា វមែងចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ទ ៩ ថាមានសេចក្តីស្លាប់ជាធម្មតា វមែងបានអនុលោមក១ន្ទី កាលពិចារណា ឃើញថា ការរំលត់ខន្ធ ៥ គឺព្រះនិញ្ចាន ជាឋាន មិនស្វាប់ រមែងចុះកាន់សមត្ថនិយាមធម៌ កាលពិចារណាឃើញ១ន្ទ ឋាមានសេចក្តីសោកជាជម្មតា វមែង៍បាន នូវអនុលោមិក១ន កាលពិចារណាឃើញថា ការរល់ត់ខន្ទ ៥ គឺព្រះនិញ្ចាន មិនមាន សេចក្តីសោក វមែងចុះកាន់សមគនិយាមធមិ កាលពិចារណាឃើញ ១ន្ទ ៤ ថាមានសេចក្តីទ្បឹកទ្យល់ជាធម្មតា រមែងបានអនុលោមិក១ន្តី

បញ្ហាវគ្គេ វិបស្សភាពថា

ខេញខ្ញុំ ១នាន់ នៃរេយោ អមរិនៅ និញ្ចន្តិ

ខេស្សី ស្តេន្តិលោម ខ្ញុំក្នុងតំ បញ្ចុំក្នុង និញខេត្តិ

បរសាធន្តិ បស្សី ខេត្តិ បញ្ចុំ ១នាន់ និរោយោ អនុទាយាសំ

និញ្ចនត្តិ បស្សី ស្តេនិ បញ្ចុំ ១នាន់ និរោយោ អនុទាយាសំ

និញ្ចនត្តិ បស្សី ស្តេនិ បញ្ចុំ ១នាន់ និរោយោ អនុទាយាសំ

កិច្ចិ បនិលភិតិ បញ្ចុំ ១នាន់ និរោយោ អនុសាហាទំ

កិច្ចិ បនិលភិតិ បញ្ចុំ ១នាន់ និរោយា អសុំ កិច្ចិតិ បស្សី បញ្ចុំ ១នាន់ និរោយា អស់ំ

កាល់ដំព្រំ និញ្ចនត្តិ បស្សី នេស្សី សម្ពុន្ធនិយាម ខ្ញុំក្តិមតំ ។

(២០៩) អភិប្តាស់ អភិប្តាស្បស្បា ។

នុក្ហា នោះ នុក្ហានុបស្បា ។

បោកតោះ នុក្ហានុបស្បា ។

កណ្ឌ នោះ នុក្ហានុបស្បា ។

សហ្វនោះ នុក្ហានុបស្បា ។

អយ នោះ នុក្ហានុបស្បា ។

បញ្ហារិគ្គ វិបស្សនាកថា

កាលពិចារណា ឃើញថា ការរំលត់១ន្ធ ៥ គឺព្រះនិត្វាខ មិនមាន សេចក្តី
១្សឹក១្សិល រមែងចុះកាន់សម្បត្តនិយាមធមិ កាលពិចារណា ឃើញ១ន្ធ ៥
ថាមានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ជាធម្មតា រមែងបានអនុលោមិក១ន្តី កាល
ពិចារណា ឃើញថា ការលេត់១ន្ធ ៥ គឺព្រះនិត្វារ មិនមាន សេចក្តី
ចង្អៀតចង្អល់ រមែងចុះកាន់សម្បត្តនិយាមធមិ កាលពិចារណា ឃើញ
១ន្ធ ៥ ថាមាន សេចក្តីសៅហ្មូងជាធម្មតា រមែងបានអនុលោមិក១ន្តី
កាលពិចារណា ឃើញថា ការរំលត់១ន្ធ ៥ គឺព្រះនិត្វាន មិនមាន
សេចក្តីសៅហ្មូង រមែងចុះកាន់សម្បត្តនិយាមធមិ ។

(២០៧) ពាក្យថាមិនទៀត បានដល់អនិក្ខានុបស្សនា ។

សុត្តន្ត្រិជិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ អេញ៩ តេត់ ឧុក្ខាឧុ**បស្ប**្ ។ អ**ន្តានុបស្**ព្ ។ បរគោត់ ប លោកតោត មន្ត្រនុបស្បាល^(e)ា ត្សិតតោតិ ខុត្វាខុបស្បាញ ។ ឧប្តវាសេត្ត ឧុក្ខានុបស្បាញ ។ កយ តេខ ខុក្ខាខុបស្បា្ល ។ ឧុខសក្តុត្ត ឧុក្ខាឧុខស្ស្ទា ។ ខហ នោត់ អធិច្បានុខស្បូនា ។ មក៩ តេខាត់ អនិទ្ធានុបស្បាន ។ អនុវត្តេត អនិទ្ធានុបស្បា្តា ។ អត្តាណ តោត ឧក្ខាជុបស្បាញ ។ មលេយ តោត់ ជុត្សានុបស្បាញ ។ អសាណ តោត់ ឧុក្ខាឧុបស្បាន ។ រិត្តតេត ខុត្តានុបស្បា^(២)។ តុខ្សោត អន្តានុបស្បាញ ។

o ម. អនិប្រានុបស្សនា ។ 🔈 ម វិត្តតោតិ អងត្តានុបស្សនា ។

សុត្តន្តបំជាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ពា ត្យ ថាអាពាធ	ព្ទនដល	ទេកានុបស្សន	ל ל		
ពាក្យថា ជារបស់អូវ	កដ ខេ 🛚	ណ្ នដល់អនត្តា	នុបស្សទា	y	
ពាក្យថាវិនាស	<i>ំ</i> ពនដល	, វអ ន ត្តាន្ទបស្ប	្នា ។		
ពាក្យថាចង្រែ	ហ្នួនដល	រ <i>ុំត្</i> វានុ បស្បន	ก ซ		
ញក្ប្រាទប្រទព	ថាខដល	, រទ្ធកាន្តបស្សន រទ្ធ	ט מ		
ពាក្យថាក័យ	<i>បានដល់</i>	, វព្ <i>កានុបស្សន</i>	ז א		
ពាក្យថា ទបសគ្គ	បានដល	, រុះត្តានុបស្សន	ץ ר		
ကရေတက္ကာ ဗ်က္ခ်ဳိး	<i>បានដ</i> ល	, វអនិ ថ្ វានុបស្ប	្នា ។		
ពាក្យថាបែកធ្វាយ	ហ្នេដព	, ឋអនិប្ <u>ចា</u> នុបស្យ	វ្ទា ។		
ពាក្យថាមិនទៀង	ទាន ដព	ឋអនិ ត្ នុបស្យ	វ្ទា ។		
ពាក្យថាមិនមានទី	ជ្ជកកោ ខ	<i>បានដល់ខ្</i>	ក្ខានុបស្យ	នា	y
ពាក្យថាមិនមានទីពួ	្ទ ក្នុ	នដល់ទុ ក្ខានុប	ស្សនា	y	
ពាក្យថាមិនមានទីព	า็ส 🚓	ន ដល់ខុ ត្តានុប	ស្សនា	y	
ពាក្យថាទីវាល	ជា នដ េ	់ ឋ ុ ភ្ជានុបស្បន	કા પ્ર		
ကေကျွတ် ေန	<i>បានដ</i> ល	, វអនត្តាន្ទបស្យ	នោ ។		

បញ្ហាវិគ្គេ វិបស្សជាកថា

សុញា តោត អនត្តខ្**បស្រា ។** អន្តត្រេត អន្តានុបស្ប្ត ។ មនុះ មេខាន់ ខេត្ត ខេត្ត ។ វិបរិណាមជម្មាត់តំ អធិច្បានុមស្បូនា ។ អសារក គេតំ អនុត្តាខុបស្បីលា ។ អយុទ្ធល តេត្ត ខុត្តាខុមស្សីល ។ វេជកាតេត ខុត្តាខុបស្បាញ ។ វិកាវ តោត់ អន់ច្បានុបស្បាញ ។ សាស់វតោត ខុត្តាខុមស្បីនា ។ សង្ខត់តោត អធិច្បានុខស្បីនា ។ មារាមិស តោត់ ខុត្តាខុបស្បាញ ។ ជាតិជម្នាត់ ខុស្គានុបស្បា ។ ជភជម្នាត់ ឧក្ខាឧបស្បា ត្យាជំជម្មាស់ ខុស្គានុបស្បាស ។ មរណៈខេត្តគេខ្ញុំ អនុច្ឆាន់តអាវិទ្យា ឯ

បញ្ហារិគ្គ វិបស្សនាកជា

ពាក្យថាសោះសូន្យ បានដល់អនត្តានុបស្សនា ។ ពាក្យថាមិនមែនទូន បានដល់អនត្តានុបស្សនា ។ ពាក្យថាមានការប្រែប្រលង់ជម្មតា បានដល់អន**ិ**ហ្គានុប**ស្សនា ។** ពាក្យថាមិនមានខ្ទឹម បានដល់អនត្តានុបស្សនា ។ ពាក្យថាមានការលំណុតជាបុសគល់ បានដល់ឲ្យានុបស្សនា ។ ៣ត្យថាជាអ្នកសម្ងាប់ បានដល់ទុក្ខានុបស្សនា ពាក្យថា (ចាស់ ចាក់សេចក្តីចម្រើន បានដល់អនិប្ចានុបស្សនា ពាត្យថាប្រកបដោយអាសវ: ជានដល់ខុត្ខានុបស្សនា ។ ពាក្យថាមានបច្ច័យប្រជុំនាក់តែង បានដល់អនិក្ខានុបស្សនា ។ ពាក្យថាជាតាមិសះនៃមារ បានដល់ខុត្តានុបស្សនា ។ ពាក្យថាមានការកើតជាជម្មតា បានដល់ខុត្ខានុបស្សនា ។ ភាក្សាថាមានជកជាធម្មតា ជានដល់ខុត្តានុបស្សនា ។ ពាក្យថាមានព្យាធំជាធម្មតា បានដល់ខុត្ខានុបស្សនា ។ ពាត្យថាមានសេចក្តីស្លាប់ជាធម្មតា បានដល់អនិប្តានុបស្សនា ។ សុត្តទូបិតីកេ ខុទ្ទកទិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្គោ

សេកដេម្មតោតិ ខុត្តាខុបស្បីយ ។

បរិជាជម្មតោតិ ខុត្តាខុបស្បីយ ។

ឧទាហសជម្មតោតិ ខុត្តាខុបស្បីយ ។

សំគាំលេសិកដេមូតោតិ ខុត្តាខុបស្បីយ ។

សំគាំលេសិកដេមូតោតិ ខុត្តាខុបស្បីយ ។

ទន្លឺ ខដលភតិ ៩មេហិ ខត្តារីសាយ អាការេហិ សម្មត្តជំណម៌ ជុំគ្នាមតិ ។

ឥមេហ៍ ចត្តារីសាយ អាការេហ៍ អនុលោមិគឺ ខន្លឺ បដិលភន្តស្ប ៩មេហ៍ ចត្តារីសាយ
អាការេហ៍ សម្មត្តធំយាមំ ធ្នៃក្នុមន្តស្ប កត់ អនិទ្ធានុបស្បា កត់ ខុទ្ធានុបស្បា កត់ អនត្តានុបស្បា ។

> បញ្ជាំសតិ អជ្តាធ្បស**្រា** បញ្ជាំសតិ មធិ្ធាធ្បស**្រា** សតិ បញ្ជាំសតិ ញៅ យាធិ ខុ គ្នោ ប់(ចូបតិ (°) ។ បែសា្សាយា អិដ្ឋិតា។

[•] ម យានិ ឡានុវស្សនានិ បរិច្ចភេតិ ។

សុត្តន្តបំដាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

ពាក្យថា មានសោកជាធម្មតា បានដល់ឲុក្ខាខុបស្សនា ។ ពាក្យថាមានសេចក្តីទីក្រឹកទស្រជាធម្មតា បានដល់ឲុក្ខានុបស្សនា ។ ពាក្យថាមានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ជាធម្មតា បានដល់ឲុក្ខានុបស្សនា ។ ពាក្យថា មានសេចក្តីសៅហ្មូនជាធម្មតា បានដល់ឲុក្ខានុបស្សនា ។ កក្តិបានអនុលោមិកទីនី ដោយអាការ ៤០ នេះ ចុះកាន់សម្មត្តនិ-យាមធមិ ដោយអាការ ៤០ នេះ ។

កាលភិក្ខុជានអនុលោមិក១ន្ទី ដោយអាការ ៤០ នេះ ចុះកាន់ សម្មត្តនិយាមធមិ ដោយអាការ ៤០ នេះ តើអនិក្ខានុបស្សនា មាន ប៉ុន្មាន ទុក្ខានុបស្សនា មានប៉ុន្មាន អនត្តានុបស្សនា មានប៉ុន្មាន ។ អនត្តានុបស្សនា មាន ៤៩ អនិក្ខានុបស្សនា មាន ៩០ វិបស្សនាទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ សំដែង ចំពោះទុក្ខានុបស្សនា វិបស្សនានោះ មាន ១៤៩ ។

ចប់ វិបស្សភាពថា ។

បញ្ជាវិគ្គេ មាតិកកឋា

(២០៨) និច្ឆាតោ មុខ្មត់តំ វិមោត្តោ វិជ្ជាវិមុត្តិ^(០)
មនិសីលំ អនិទិត្តិ អនិទ្បត្តា ខស្សន្ធិ ញាលំ
ឧស្សនិ សុន្ធិ^(២) នេក្ខាខ្មុំ និស្សាលំ ទវិឋាកា
ហស្សក្តេ ទវិយា យានវិទោត្តោ ភាវនានិដ្ឋានៈ
ដីវិតិ^(៣) ។

និញ្ញាតោតិ នេក្ខាម្មែន ភាមច្ចុន្ត្រា និញ្ញាតា អញ្ជាល់នេន ព្យាទានគោ និញ្ញាតោ ។ បេ។ បឋម-ស្ពានេន និវាសោហិ និញ្ញាតា ។ បេ។ អរហត្តម-ក្តែន សព្ទក្តាលៃសេហិ និញ្ញាតា មុខ្គាំ ។

e ម. និញ្ញា មេញេ វិមេញេ វិម្ពាវិមុត្តីតិ ទិស្សន្តិ ។ ៤ ១.ម. វិសុទ្ធិ ។ ៣ ១.ម. ភាៈ វិសា អធិដ្ឋានំ ដីវិតំ ។ ៤ ម. សព្វក្តិលេសេហិ និញ្ញាតោ ។ មេញោ វិមេញោតិ ទិស្សន្តិ ។

បញ្ជារគ្គ មាតិកកឋា

(២០៨) ពាក្យថា បុគ្គលមិនមានសេចក្តីស្រេកឃ្វាន វមែងរួច បានដល់ វិមោត្ត វិជ្ជាវិមុត្តិ អធិសីល អធិចិត្ត អធិប្បញ្ញា បស្សទ្ធិ ញាណ «ស្សនៈ សុទ្ធិ នេត្តម្មៈ និស្សរណៈ បរិវេក វេស្សគ្គៈ ចរិយា ឈាន វិមោត្ត កាវនា អធិដ្ឋាន និងការសេនៅ ។

ពាក្យថា មិនមានសេចក្តីស្រេកឃ្វាន គឺ មិនមានសេចក្តីស្រេក ឃ្វាន វេមង៍រួច ចាកកាមច្ជូន្ទ: ដោយខេត្តម្ម: មិនមានសេចក្តីស្រេក ឃ្វាន វេមង៍រួច ចាកព្យាជាទ ដោយមិនមានព្យាជាទ ។ បេ ។ មិន មានសេចក្តីស្រេកឃ្វាន វេមង៍រួច ចាក់នីវៃណៈ: ដោយបឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីស្រេកឃ្វាន វេមង៍រួច ចាក់កំលេសទាំង៍ពួង ដោយអរហត្តមគ្គ ។

ពាត្យថា វិមោត្ត សេចក្តីថា សភាវៈរួចថាតតាមច្អូន្ទៈ ដោយ ខេត្តម្នៈ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាវិមោត្ត សភាវៈរួចថាតព្យាធាន ដោយមិន មានព្យាធាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាវិមោត្ត ។ បេ។ សភាវៈរួច ថាតនវិ-វណៈ ដោយបឋមជ្ឈាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាវិមោត្ត ។ បេ។ សភាវៈរួច ថាតតិលេសទាំងីពួង ដោយអរហត្តមគ្គ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាវិមោត្ត ។

សុត្តនូចិដិកេ 🥞 កតិកាយស្ស ចដិសម្តិទាមគ្នោ

(២០៩) អនិសីលំ អនិចិត្តិ អនិប្បញ្ញាត់ ៤៤ត្រូខ្មេត កាមច្ចខ្ចុំ សំរយ្នេត សីលវិសុន្ធិ អរិក្ខេចខ្មេត ចិត្តវិសុន្ធិ ឧស្សានខ្មេត និឌ្ឋិវិសុន្ធិ យោ ឥត្ត
សំរយ្មោ អយំ អនិសីលសិក្ខា យោ ឥត្ត អរិខ្គេចខ្ពោ អយំ អនិចិត្តសិក្ខា យោ ឥត្ត ឧស្សានខ្ពោ
អយំ អនិប្បញ្ញាសិក្ខា អព្យាទានេត ព្យាទានិ សំរខ្មេត សីលវិសុន្ធិ ។ ខេ ។ អរហត្តមក្តេ សព្វក្តិលេខ្មែត សីលវិសុន្ធិ ។ ខេ ។ អរហត្តមក្តេត សព្វក្តិលេយោ សំរខ្មែត សីលវិសុន្ធិ អរិក្ខេចខ្មេត ចិត្តវិសុន្ធិ

^{• ៖.}ម. អក្សាយាទោ ។

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ពាក្យថា វិជ្ជាវិមុត្តិ គឺ ឈ្មោះថាវិជ្ជា ព្រោះជំង់នេត្តម្ម: ឈ្មោះ ឋាវិមុត្ត ក្រោះរួចហកកាមចន្ទុះ ឈ្មោះថាវិជ្ជាវិមុត្ត ក្រោះបុគ្គលកាល ដឹង រមែងរួច អាលរួច រមែងដឹង ឈ្មោះថាវិជ្ជា ព្រោះដឹង អព្យាបាទ ឈ្មោះថាវិមុត្តិ ក្រោះរួចចាកព្យាធុខ ឈ្មោះថាវិជ្ជាវិមុត្តិ ក្រោះថុគ្គល កាលដឹង វមែងរួច កាលរួច វមែងដឹង ។បេ។ ឈ្មោះថាវិជ្ជា ក្រោះ ដឹង អរហត្ថមគ ឈ្មោះថាវិមុត្ត ព្រោះរួចចាកកិលេសទាំងពួង ឈ្មោះ ឋាវិជ្ជាវិមត្តិ ព្រោះបុគ្គលកាលដឹង វមែងរួច កាលរួច វមែងដឹង ។ (៤០៩) ៣៩ស្រ អធិសិល អធិបិត្ត អធិប្បញ្ញា សេចក្តីចា សីលវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថារកំងនូវតាមចន្ទ: ដោយនេត្តម: ចិត្តវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាមិនកយមាយ ខិដ្ឋិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាឃើញ អត្តនៃ សេចក្តីសង្គ្រមណា ក្នុងស៊ីលវិសុទ្ធិនោះ នេះឈ្មោះថាអធិស្លីលសិក្ខា អត្តនៃសេចក្តីមិនរាយមាយណា ក្នុងចិត្តសៃុទ្ធិនោះ នេះ ឈ្មោះថា អធិចិត្តសិក្ខា អត្ថនៃសេចក្តីឃើញណា ក្នុងទិជ្ជិសុទ្ធិនោះ នេះឈ្មោះ ថាអធិប្បញ្ជាសិក្ខា សីលវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថារកំង់ខ្ញុវិព្យាបាទ ដោយ មិនមានព្យាបាទ ។ បេ។ ស៊ល់សុទ្ធិ ដោយអត្តថារកំងនូវកំលេស ទាំងពួង ដោយអហេត្តមគ្គ ចិត្តវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាមិនពយមាយ

បញ្ហាវិគ្គេ **ស**តិកកថា

ឧស្សន ខ្លែន និដ្ឋិសុន្ធិ យោ ឥត្ត សំពង្គោ អយំ អនិសិលសិក្ខា យោ ឥត្ត ឧស្សន ខ្លែ អយំ អនិទ្ប-ញាសិក្ខា ។

ត្បីការីដើង ។ ស្នាសាដែង អស្វាសនេខ ស្វាស់ប្រហេស ឧត្ត-ស្នាសាដែង អស្វាសនេខ ស្វាស់ប្រហេស ឧត្ត-ស្នាសាដែង ។

ញាសាត្ត ភាមក្តី ខេត្ត ខេត្ត ។

ស្ពាសាត្ត ភាមក្តី ខេត្ត ខេត្ត ។

ស្ពាសាត្ត ភាមក្តី ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខ្លុំ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

បញ្ហាវគ្គ មាតិក**ក**បា

•ិដ្ឋិសុទ្ធិ ដោយអត្តថា ឃើញ អត្តនៃសេចក្តីសង្គ្រមណា ក្នុងសីល-វិសុទ្ធិនោះ នេះ ឈ្មោះថាអធិសីលសិក្ខា អត្តនៃសេចក្តីមិនរាយមាយ ណា ក្នុងចិត្តវិសុទ្ធិនោះ នេះ ឈ្មោះថាអធិបិត្តសិក្ខា អត្តនៃសេចក្តី ឃើញណា ក្នុង •ិដ្ឋិសុទ្ធិនោះ នេះ ឈ្មោះថាអធិបិត្តសិក្ខា អត្តនៃសេចក្តី

(600) ៣៩៧០ បស្សទ្ធិ សេចក្ដីថា បុគ្គលរម្ងាប់កាមច្ជូន្ទ: ដោយខេត្តម្ម: រម្ងាប់ព្យាជា៖ ដោយមិនមានព្យាជា៖ ។ បេ ។ រម្ងាប់ តំលេសទាំងពួង ដោយអរហត្តមគ្គ ។

តាត្យថា ញាណ សេចក្ដីថា ឈ្មោះថា ខេត្ដម្នះ ព្រោះលះកាមច្ជូន្ទះ ឈ្មោះថា ញាណ ព្រោះអត្ដថាដឹង ឈ្មោះថាអព្យាបាទ ព្រោះលះ ត្យាបាទ ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ញាណ ព្រោះអត្ដថាដឹង ឈ្មោះថាអរហៈ ត្ដូទត្ដ ព្រោះលះកិលេសទាំងពួង ឈ្មោះថា ញាណ ព្រោះអត្ដថាដឹង ។

យម្បិស ស្សិន: សេចក្ដីថា ឈ្មោះថា នេត្តម្ម: ព្រោះលះភាម ចូន្ទ: ឈ្មោះថា ស្សិន: ព្រោះឃើញ ឈ្មោះថាអព្យាជា ព្រោះ លះព្យាជា៖ ឈ្មោះថា ស្សិន: ព្រោះឃើញ ។បេ។ ឈ្មោះថាអ ហត្តមគ្គ ព្រោះលះកិលេសទាំងពួង ឈ្មោះថា សេវ៉ិន: ព្រោះឃើញ ។

សុត្តន្ត្រិជិព ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្នោ

តដេខ ស្រុច្សិន សានជិច្ចិ ឧព្សាយើ ខេឌ្ឌគើច រួម-ភ្នំនៃ ឯតេង មានយ្ញីហេកោ ឧព្សាយើ អាសានិ-ក្សាន ស្រុច្សិន យានជិច្ចិ ឧព្សាយើ ខេឌ្ឌគើច រួម-

ចេះ និត្ត និត្ត និសា ស្រាយមក្សា ខេម្មិត ឯក ខេម្មិត និង ខេម្មិ មាល្ខេក្សា ស្រាល ប្រាសា ខេម្មិត ខ្មែក ខេម្មិត ខេមិត ខេម្មិត ខេមិត ខ

ចំការិយាខ្ញុំ កាមាខ មេន្ត ខ្ញុំការិយា ប្រទំនុំ
ខេត្តម្នំ រិច្ចខេត្ត ខ្ញុំការិយា ប្រទំនុំ ឧត្តិកាត់ជាទ្រី ចូ
ប្រភេ ឧម មួយ មិន្តិ ការិយា មានគិតិការិយា ខេម្មិតិ ប្រភេ ឧម មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ ខេត្តមិ ប្រភេ ឧម មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ ខេត្តមិ ខ្លាំ ប្រភាព មានមាន មួយ ខេត្តមិន្ត្តមាន ខ្លាំ ប្រភាព ខ្លាំ ប្រភពពាល ខេត្តមិន្ត្តមាន ខ្លាំ ប្រភពពាល ខ្លាំ ប្រភពពាល ខេត្តមិន្ត្តមាន ខ្លាំ ប្រភពពាល ខេត្តមិន្ត្តមិន្ត្តមាន ខ្លាំ ប្រភពពាល ខេត្តមិន្ត្តមាន ខ្លាំ ប្រភពពាល ខេត្តមិន្ត្តិការិយា ខេត្ត ខ្លាំ ប្រភពពាល ខេត្តមិន្ត្តិការិយា ខេត្តមិន្តិ ខេត្តមិន្តិការិយា ខេត្តមិន្តិ ខេត្តមិនិត្តមិន្តិ ខេត្តមិនិតិសិស្តមិនិត្តមិនិត្តមិនិតិសិស្តមិនិត្តមិនិត្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិត្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិតិសិស្តមិនិសិស្តមិនិសិស្តមិនិសិស្តមិនិសិស្ត

សុត្តន្តបំដាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តីទាមគ្គ

ពាក្យថា សៃុទ្ធិ សេចក្តីថា បុគ្គលកាលលះកាមច្ជន្ទះ រមែង បរិសុទ្ធ ដោយខេត្តម្មៈ កាលលះព្យាបាទ រមែងបរិសុទ្ធ ដោយ អព្យាបាទ ។ បេ ។ កាលលះកិលេសទាំងពួង រមែងបរិសុទ្ធិ ដោយ អរហត្តមគ្គ ។

(៤១១) ៣ក្យូថា នេត្តម្ម: សេចក្តីថា ការរលាស់ចេញនូវកាម ត់នេក្ខម្នះ ការរលាស់បេញនូវរូប គឺអារុហ្វៈ ធម្មជាតណានិមួយ កើត ហើយ ដែលបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង កើតព្រោះបច្ច័យ និងការរលត់ វិញ ឈ្មោះថានេក្ខម្ម: នៃធម្មជាតនោះ អព្យាបាទ ឈ្មោះថានេក្ខម្ម: នៃព្យាជា៖ អាហោកសញា ឈ្មោះថានេក្ខម្ម: នៃថិនមិទ្ធ: ។ បេ។ ពាក្យថា និស្សរណៈ សេចក្ដីថា ការរលាស់ចេញខ្លូវកាម គឺ នេត្តម: ការរលាស់ចេញនូវរូប គឺអារុប្បៈ ធម្មជាតណានីមួយ កើត ហើយ ដែលបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង កើតព្រោះបច្ច័យ និងការរលត់ វិញ ឈ្មោះថានិស្សណេ: នៃធម្មជាតនោះ នេក្ខុម្ម: ឈ្មោះថានិស្ស-រណ: នៃកាមច្ចន្ទុះ អព្យាជាទ ឈ្មោះថានិស្សរណៈ នៃព្យាជាទ ។ ថេ ។ អរហត្តមគ្គ ឈ្មោះថានិស្សរណៈ នៃកំលេសទាំងពួង ។

បញ្ហាវិគ្គេ មាពិ**ព**េហិ

ចរំបៃ គោតិ តាមចួន្ទស្ប ខេត្តម្នំ ចរិប់ គោ ព្យាទានស្ប៍ អព្យាទានោ ចរិប់ គោ ។ ចេ។ សព្វ-ត្តិលេសានំ អរហត្តមក្តោ ចរិប់ គោ ។

់ ហេសាស្ត្រតិ ខេត្តម្លេខ តាមចួរ្ទំ ហេស្បូជូតិ អព្យាទា ខេត្ត ព្យាទាន់ ហេសា្ស្រួតិ ។ បេ ។ អរេហ-តួមក្ដេខ សព្វក្តិលេស ហេសា្ស្រួតិ^(១) ។

[•] ម. វេស្សត្តេតិ ខេត្តម្មេន ៣មក្ខន្ទំ វេស្សដ្ឋតិតិ វេស្សត្តេ អព្យាយ នេះ ព្យាយ នៃវេស្សត្តេតិ វេស្សត្តេតិ វេស្សត្តេតិ វេស្សត្តេតិ វេស្សត្តេតិ វេស្សត្តេតិ វេស្សត្តេតិ វេស្សត្តេតិ វេស្សត្តិ។ ៤ ១.ម. ឈាយ ត្តេ ។ ៥ ១.ម. ឈាយ ត្តេ ។ ៥ ១.ម. ឈាយ តិតិ ។ ៤ ១.ម. ឈាយ តែតិ ។ ៥ ១.ម. ឈាយ តែតិ ។ ២ ១.ម. ឈាយ តែតិ ។

បញ្ហាវិគ្គ មាតិក**ក**ថា

តាត្យថា បរិវេត សេចក្តីថា នេក្ខុម្ន: ជាបរិវេត (ការស្ងប់ ស្ងាត់) នៃកាមច្ជូន្ទ: អព្យាធាន ជាបរិវេត **នៃព្យា**ធាន ។ បេ ។ អហេត្តមគ្គ ជាបរិវេត នៃតិលេសទាំងពួង ។

តាក្យថា រៅស្សត្គ: សេចក្ដីថា បុគ្គលលេះកាមច្ជូន្ទ: ដោយ នេក្ម្ម: លះព្យាធា្ទ ដោយមិនមានព្យាធា្ទ ។ បេ ។ លះកិលេស ទាំងពួង ដោយអរហត្តមគ្គ ។

ពាក្យថា ចរិយា (ការប្រព្រឹត្តិ) សេចក្ដីថា បុគ្គលកាលលះកាម-ច្ជនួ: ប្រព្រឹត្តដោយនេត្តម្មៈ កាលលះព្យាជាទ ប្រព្រឹត្តដោយមិនមាន ព្យាជាទ ។ បេ ។ កាលលះកិលេសទាំងពួង ប្រព្រឹត្តដោយអរហត្តមគ្គ ។

ពាក្យថា ឈានរិមោត្ត សេចក្តីថា ឈ្មោះថា ឈាន ព្រោះនេត្តម្ម: កើត ឈ្មោះថា ឈាន ព្រោះដុតកាមច្ជនួ: ឈ្មោះថា ឈានវិមោត្ត ព្រោះ កាលកើត វេមឥរួច ឈ្មោះថា ឈានវិមោត្ត ព្រោះកាលដុត វេមឥរួច ឈ្មោះថាធមិ ព្រោះកើត ព្រោះដុត ឈ្មោះថា ឈានវិមោត្ត ព្រោះ ដឹងនូវកំលេសទាំងឡាយ ដែលកើតហើយផង ដែលនេះហើយផង ឈ្មោះថា ឈាន ព្រោះអព្យាជាទកើត ឈ្មោះថា ឈាន ព្រោះដុតព្យាជាទ

សុត្តន្តបិជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្គោ

អាស្រាសតានៃ ដន្ទេះ មាន្ទ្រាទសតានៃ មាន្ទ្រ សិក្សិ នៅ ខេត្ត មន្ត្រី អន្តេះ មន្ត្រី មន្

១ ឱ.ម ឈាយឥតិ ។ ៤ ខម ឈាយត្តោ ។ ៣ ឱ.ម ឈាយ ត្តីតិ ។ ៤ **១.ម** ឈា-តេច។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាឈាន ព្រោះអាលោកសញ្ជាកើត ។ បេ ។ ឈ្មោះថាឈាន ព្រោះដុតថីនមិទ្ធ: ។ បេ ។ ឈ្មោះថា ឈាន ព្រោះអហេត្តមគ្គកើត ឈ្មោះថាឈាន ព្រោះដុតកិលេសទាំងីពួង ឈ្មោះថា ឈានវិមោត្ត ព្រោះកាលកើត វមែងីរួច ឈ្មោះថា ឈានវិមោត្ត ព្រោះកាលដុត វមែងីរួច ឈ្មោះថាធមិ ព្រោះកើត ព្រោះដុត ឈ្មោះថា ឈានវិមោត្ត ព្រោះដឹងកិលេសទាំងឡាយ ដែលកើតហើយផង ដែល ទេះហើយផង ។

(৮១৮) ពាក្យថា កាវនា អធិដ្ឋាននិងការរស់នៅ សេចក្ដីថា
បុគ្គល ឈ្មោះថាអ្នកបរិបូណ៌ដោយកាវនា ព្រោះលះកាមច្ជូន្ទៈ ចម្រើន
នេត្តម្ភៈ ឈ្មោះថាអ្នកបរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋាន ព្រោះអធិដ្ឋានចិត្ត ដោយអំណាចនេត្តម្ភៈ ឈ្មោះថាអ្នកបរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋាន យ៉ាងនេះនោះឯង វមែងសេ
បូណ៌ដោយកាវនា បរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋាន យ៉ាងនេះនោះឯង វមែងសេ
នៅស្មើ មិនមែនមិនស្មើទេ សេ នៅដោយត្រឹមត្រូវ មិនមែនដោយ
១សទេ រស់នៅបរិសុទ្ធ មិនមែនសៅហ្មូងទេ បុគ្គលដែលបរិបូណ៌
ដោយកាវនា បរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋាន បរិបូណ៌ដោយអាជីវៈយ៉ាងនេះ

បញ្ហាវិគ្គេ មាពិពពថា

យញ្ញានេះ ចរិសំ ឧ្ទសន្ល័មត្ យុខ្ជុំ ឧត្តិយមរិសំ យនិ ព្រាញ្ណាខាំងំ យនិ កហខតិខាំងំ យនិ សមណៈបរិសំ វិសាវនោ ឧបសន្ត័មតិ អមន្ត័-ក្តុតា នំ តិស្ស្រាតុ នថា បាំ សោ ភាវេណ-ភាគរិយើ អត្តដាចមាគរិយើ មាច្បូមាគរិយើ សំរ-ទាន់ បដ្ឋារ អ្នក្សា**ទាន់ ភា**ប់គឺគឺ **ភា**វសា សម្បៈញ្ញា ដឹងមិន្ទិ ខ៨មាន្តោ អា**លោកស**ញ្ញាំ ភាពទីទី ភាពសម្បីស្ពេ ឧទ្ធុទ្ធឹ ១៩ហស្តេ អាំក្តេ-ចំ ភាប់គីតិ ភាវយសម្បីឆ្នោះ វ៉ាច់គាំចំ បជ្ហ ឆ្នោ ឧញ្ឋាត្ថាធំ ភាប់គឺគំ ភាប់**ភាសម្បី**ឆ្នោ អវិជ្ជិ **ប**ជ• ម ស្ត្រា ញា ល ំ(*) ភា វេត្តទិ ភាវនា សម្បី ឆ្នោ អវត្តិ ជជស នោ មាដុខ្លី ភាពខ្លួន សាវេល មាន្ទ្រី និវេណាំ បដល់ ខ្មៅមជ្ឈាធំ ភាវេត្តិ ភាវេត្តិ ភាវេត្តិ ។ ខេ ។ សព្ទក្តិលេសេ ១៨៣ គ្នោ អរហត្តមក្តុ ភាប់តីតិ ភាវេលសម្បីឆ្នោ អរហេត្តមក្ស**សេច ចំ**ត្តិ អញ្ជាត់តំ អញ្ជានសម្បាញ ស្វាយំ រៅ ភាវ៣-សម្បៈញា អត់ដ្ឋានសម្បៈញា សម៌ ជីវត់ នោ សៃម៌

៰ ម. វិដ្ឋំ ។

បញ្ហាវិគ្គ មាតិក**ក**មា

នោះឯង ចូលទៅរកបរិសឲ្យណា ទោះ១គ្គិយបរិសឲ្យក្តី ព្រាហ្មណបរិ-សឲ្យក្ដី គហបត់បរិសឲ្យក្ដី សមណបរិសឲ្យក្ដី ក៏ជាអ្នកក្វាភាន *ទៅក* មិនមានអៀនអន់ ដំណើរនោះ ប្រោះហេតុអ្វី ក្រោះថា បុគ្គល នោះបរិប្ចូណ៌ដោយភាវនា បរិប្ចូណ៌ដោយអធិដ្ឋាន បរិប្ចូណ៌ដោយអាជីវ: <u>ឈ្មោះថាអ្នកបរិប្ជណ៌ដោយភាវនា ក្រោះលះព្យាធាទ បម្រើនអព្យាធាទ</u> com : ថាអ្នកបរិប្ចូណ៌ដោយកាវនា ព្រោះលះថីនមិទ្ធ: ចម្រើនអាលោក-សញ្ញា ឈ្មោះថា អ្នកបរិបូណ៌ដោយកាវនា ព្រោះលះទទួច ចម្រើន សេចក្តីមិនពយមាយ ឈ្មោះថាអ្នកបរិបូណ៌ដោយភាវនា ព្រោះលះវិបិកិច្ចា ចម្រើនការកំណត់នូវធមិ ឈ្មោះថា អ្នកបរិប្ចូណ៌ដោយកាវនា ក្រោះ លះអវិជ្ជា ចម្រើនញាណ ឈ្មោះថាអ្នកបរិបូណ៌ដោយការនា ព្រោះលះ អរតិ ២ម្រើនជាមុផ្ត: ឈ្មោះថាអ្នកបរិបុណ៌ដោយកានោ ព្រោះលះ នីវេណ: ចម្រើនបឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ ឈ្មោះថាអ្នកបរិប្ចូណ៌ដោយការទា ព្រោះលះកិលេសទាំងពួង ចម្រើនអហេត្តមត្ត ឈ្មោះថាអ្នកចរិច្ចណិ ដោយអធិដ្ឋាន ក្រោះអធិដ្ឋានចិត្តដោយអំណាចអហេត្តមគ្គ ឈ្មោះថាអ្នក ចរិច្ចូណ៌ដោយអាជីវ: ក្រោះចុគ្គលដែលបរិច្ចូណ៌ដោយការនា ចរិច្ចូណ៌ ដោយអធិដ្ឋា នយ៉ាងនេះនោះឯង តែងសេនៅស្មើ មិនមែនមិនស្មើទេ

សុត្តន្តប់ដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដិសម្តិតមគ្គោ

សញ្ ជីវត៌ នោ មិញ សៃុខ្ញុំ ជីវត៌ នោ
កំលំដូខ្លុំ អជីវសម្បញ្ញេ ស្វាយំ រ)វ ភាវនាសម្បហ្គោ អន់ដ្ឋានសម្បញ្ញា អជីវសម្បញ្ញេ យញ្ញានៅ
បរិសំ ខុមសត្ថមតិ យន់ ខត្តិយមវិសំ យន់ ស្រប្បាសាបរិសំ យន់ កហបត់បរិសំ យន់ សមសាបរិសំ វិសានោ ខុមសត្ថមតិ អមត្ថកូតោ តំ
កំសា្សបេតុ តថា ហំ សោ ភាវនាសម្បញ្ញា អនំដ្ឋានសម្បញ្ញា អជីវសម្បញ្ញាតិ ។

មាតិកេយា និដ្ឋិតា ។ បដិសម្តិភាពការណំ សមគ្គំ ។

សុត្តនូមិជិត ខុទូតនិកាយ បដិសម្តិទានគ្គ

រស់នៅដោយត្រឹមត្រូវ មិនមែនដោយខុសខេ រស់នៅបរិសុទ្ធ មិនមែន
សៅហ្មុី ប្រក្សាដែលបរិបូណ៌ដោយភាវនា បរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋាន
បរិបូណ៌ដោយអាជីវ: យ៉ាងនេះនោះឯង ចូលទៅរកបរិសឲ្យណា ទោះ
ខត្តិយបរិសឲ្យក្តី ព្រាហ្មណបរិសឲ្យក្តី គហបត់បរិសឲ្យក្តី សមណៈ
បរិសឲ្យក្តី ក៏ជាអ្នកក្រហាន ចូលទៅរក មិនមានអៀនអន់ ដំណើរ
នោះ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រោះថា បុគ្គលនោះ បរិបូណ៌ដោយភាវនា
បរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋាន បរិបូណ៌ដោយអាជីវ: ។

ចថ់ មាតិកកថា ។ ចថ់ បដិសត្តិទាបការណ: ។

ត្រូទ្ធតំ ភូវត៌ ကြားကျွန်္နာ မောက်မှာ ឥច្ច្រិលំ វិទោ ទោ្ធន បញ្ចុម៌(°) ងង្ខង្គំ រួតហំទេស មេត្តោ ម ណួន(២) គេ ឧស យុភជន្ទំ សត្តជាជា្ន់ក្(m) មេឡា វិកកេន បញ្ចំ(k)ជន្មាន ឧតឧយ លោកន្តិពល់ សុគ្គាគោ គេ ឧស(lap k)ខេញ្ញា ឥខ្ញុំ អភិសមយោ វិក្រេះ ខ្សាល់ខ ខណ្ឌ ខ្(៦) ទាដ់ហំវិយញ្ សមសីសញ្ សត់ឲ្យដ្ឋាធំ ខែស្ព្រា មាត៌កាយ ខ នេះ ឧសាត៌(^{ពី)} ។

[•] ន.ម. ញាណ់ ទិដ្ឋិ អាតាបាន់ ឥន្ទ្រិយំ វិមោក្ខបញ្ចម៌។ ៤ ន.ម.មណ្តោតិ។ ៣ ន.
ម- យុគនន្ទូសចូពោដ្ឋាគ្គិ ។ ៤ និ. វិភេធបញ្ចមា ។ ម. វិភេធបញ្ចម៌។ ៥ ម. លោក្តុស្តាលសុញ្ញាតាតិ ទិស្សន្តិ ។ ៦ ន.ម. វិជិសោ បរិយបញ្ចមោ ។ ៨ ម. ជាដិហារិយសមសីសំ សតិប្បង្ហាន់ វិបស្សនា មាតិភាគីគី ទិស្សន្តិ ។ ន. បាតិហារិយញ្ច សមសីសញ្ចូសតិ វិបស្សនាមាតិកាតីគី ទិស្សន្តិ ។

ឧទ្ធានក្នុងបងិសម្តិទាបករណៈតោះ គឺ ကြာက ေနာင္ဆို ေ မလhoလ: ေ မho္ခ်ီက ေ ជាគម្រប់ ៤ នឹងវិមោក្ គតិ ១ កម្ ១ វិបណ្**ស ១** មគ្គ **១ ជាគម្រប់ ១**០ នឹងមណ្ឌ: យុគនទ្ធ: ១ សក្ខ: ១ ពោជ្យគ្និ ១ មេតា ១ ជាតម្រប់ ៩ នឹងវិភគ: បដ់សម្ភិទា ១៨មួចភ្ ១ លោក្តីរ: ១ ពល: ១ ជាគម្រប់ ១០ នឹង សុ៣: ប្រា ១ ឥទ្ធិ ១ អភិសមយ: ១ វិវេក ព្រ ព ១ ជាគម្រប់ ៤ នឹងបរិយា ជាជិហារិយ: ១ សមសិស: ១ សតិហ្វដ្ឋាន ១ វិបស្សនា ១ ជាគម្រប់ ១០ នឹងមាតិកា ។ វគ្គទាំង ញ

សុត្តសំដីពេ ខុខ្មានិកាយស្ស បដិសម្តិតមត្តេ នាំក្តោ យស្ស រិក្ខោះទោ បដិសម្ភិធាបការណេ អនុន្តឧយមក្តេសុ កម្ភិព សាកាក់ណ្ណំ នុំលោ ជាតស្សាព យថា គេខិតានំ ហៃសយ យោកនំ ញាណដោតនន្តិ ។

ឥតិ បដិសម្តិកា និដ្ឋិតា ។

សុត្តនូមិជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិភាមគ្គ

ដែលមាន ក្នុងបដិសម្តិទាបករណៈ ដាវគ្គដ៏ទូលាយ

ដោលជ្រៅ ក្នុងផ្លូវមានន័យមិនមានទីបំផុត មានទៈ

បទាដោយសាគរ ឬដូចពពកដែលដេរដាសដោយ

ដ្ឋាយ ឬក៏ដូចជាតស្រះដ៏ទូលាយ ជាវគ្គបំភ្លឺញាណ

របស់ពួកព្រះយោគី ទាំងដើម្បីទូលាយ (គំនិត

ប្រាជាស្ថាតើ) របស់ពួកលោកអ្នកសំដែងធមិ ។

ចាំ បដិសម្តិទា តែព៉ុស្ណេះ ។

សុត្តតូបិដិកេ

១ទូកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្គោ

ត់តំយោ ភាគោ

មាតិកា								ដូរ្
មហាវៈគេ	មណ្ឌ បេយ្យកថ	'n .				•	•	Đ
យុគន ទ ូវគ្គេ	យុគនទូកថា .	•	•	•	•	•	•	೯೮
	សច្ចតថា .	•	•	•				_၆ ၈
	ពោជ្យង្គិតថា .		•		•	•	•	১৫
	មេតាក្សា .	•	•	•	•	•	•	49
	វិກគតថា .		•	•			•	୭୭୯
	បដិសម្ពិលកឋា	•	•	•		•	•	၅၈၂၆
	ធម្បក្ ក ថា .		•	•			•	୭୬୯
	<i>លោក្</i> តុវក្សា		•	•	•	•		୭୯୬
	ពលតថា .		•	•	•			ඉස්හ
	សុ៣គេថា .	•	•	•			•	b∘n
ប ញា វគ្គេ ញ	មហាបញ្ជាក់ថា ញ	•	•		•		•	660
-	ឥទ្ធិត្យ .	•	•	•		•	•	686

លុត្តស្ត្របំពុក

ទុទ្ធកនិកាយ បងិសម្តិទាមគ្គ

ត់ធំយវាគ

មាតិកា		ទំព័ រ
មហាវគ្គ	မယ္သူ ဗယ္သေနတ်	9
យុគនទូវគ	យុគន ូក ថា	୭୯
	សប្តសហ	હ ૭
	ពោជ្យដ្តិតថា	કહ
	មេត្តសហ	લ્પ ક
	វិភគកហ	૭ ૭ લ્
	បដិសម្ភិពតថា	၈၈၂၆
	ធម្មក្រក្សា	69P
	លោកតវកថា	୭ଟାଣ
	ពលត្ថ	စ ಡ က
	សុ៣៩៩	ලංග
បញ្ជាវគ ញ	មហា បញាត ថា	6 60
Ü	ឥទ្ធិតថា	606

មាធិកាបត្តាគិ

មាត៌កា								ដ្ឋា
បញាវ គ្	អភិសមយកថា	٠.		• ,	•		•	೬ದರಿ
	វិឋេត្តថា .							628
	បរិយាតថា .	•	•		•		•	നഠർ
	ជាដីហាវិ យក (	ń.		•	•	•	•	၅၈ ရ
	សមស៊ីសតថា	•	•			•	•	က္ ၈ င
	សតិហ្វដ្ឋានតឲ	ń.	•				•	၈၂၆ ၈
	វិបស្សនាក់ ថា	•		•	•	•	•	೧೧ ೬ ನ
	មាតិកកឋា	•		•	•	•	•	ආර්ප්
	<i>ទេខាន់</i> .		•					றுச்ள

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា								ទំព័រ
បញ្ជាវគ ញ	អភិសមយកថា	•	•	•	•	•	•	<i>ట ద</i> ర్
v	វិជ្ជកក្សា .		•	•	•	•	•	P % P
	ចវិយាក្ថា .	•	•	•	•	•	•	നം പ്
	ជាដីហារិយកឋា		•	•		•	•	၈ ၈ ၆
	សមសិសតថា		•		•	•		ග ඉස්
	សតិហ្វដ្ឋានតថា	•	•	•		•	•	၈၂၆၅
	វិបស្សនាតថា		•	•		•	•	ಉಡಿನ
	មាតិកក្បា	•	•	•	•	•	•	ආර්ජ
	မှတ္တေ	•	•	•	•	•		றைச்ற

វិទ្ធេវិទ្ធេបត្តិ

र्रेष्ट्रकाक	मग्रैड्डा क	អន្លេ៍	វដ្ដលេ ទា យ
ការតិ	ការេត	6 b	ශ්
សញាជនា ញ	ស ហោ ជនា ញ	୭၆୩	9 ව
សល	សិល-	<i>໑ ຐ</i> ໐	ed.
ന്ന നു	ယာ ယံ	စက္မမ	ற
គោចក	គោបក ប	१८०	હ
វិភគតថា	បដ់សម្ពិពតថា	<i>૭૯૮</i>	ō
បដិសមិទាថា	"	ඉප්ඉ	"
បដ់សម្ភិលក្	ជម្លក់ក្បា	စစ် က	"
បវត្តត	បវ់គេតត	99G	Ŀ
"	"	၈	96
សដ្ឋនិតិ	សជនត យព	ବର୍ଷବ	9 9
ខ ត្	ន ត់ ទ	೯ ನ ದ	98
mal .	ဏဧၨ၂ိဳ-	606	ಭ

វិទ្វេវិទ្វេបត្តិ

វិត្តទាប់	मोर्ड काण	អ(ផ្ល	រដ្ឋលេខា យ៉
តយា	តែយោ	605	6
វយលក្ណណេ ន	វេយលក្ខណន	<u></u> ಅಂದ	"
សពុក្ក លេស	សពុកលេសា	600	อญ
សញា ការយហិ ញ	សញាកាយេហិ ញ	હ ા	อต
សញា កាយា ញ	ស្ពាក្រយ ញ	"	වශ්
យុគនទូវ គេ	បញ្ជាវគ្គេ ញ	<u>ෂ්ෂ</u> භ	୭
ស្ពាក់ថា 'ញ	មហាប ញា ត់ថា ញ	,,	,,
មហន ត	មហរន ត	မ ကက	*4
a	ઇ-	"	୭୭
តហ្វាណោ	តប្បោះណា	ଜଓଘ	ඉප්
(669)	(වරව)	⊌ වි ස්	Ь
វិស្សដ្ឋេត	វិសជ្ជេតិ	<i>હા જા હ</i>	55
"	"	"	,,
ពុឝសរិ	ព្យុធស្ស	ଜମମ	,,
បដិក្ខលសញ្ចំ ញ	_{ថដ់កូ} លសពា ញ	ଜପଧ	Ŀ

ignigue

វិវុឌ្ធមេហ	भगैरद्भ छ। छ	អដ្រ័	ಗಡ್ಡೀ ಚಾ ಯೆ ಇ
หลังเชล	អភិសមេតិ	6 ದ ಶ	n
इंद्रेन क	អភិសមយកថា	ଜଣନା	Đ
តេនហិ ។	។ គេនហ	>1	Ŀ
អត្ ក ប់គ្រ	អតិតប៉ុត្តែន	"	P
សុពា ក្ ថា រ ញ	មហាបញ្ជាក់ថា ញ	ර්පිහ	୭
ឥទ្ធិកថា	អភិសមយកថា	ଜଘନା	"
បដ្ ចសុវ្រទ្ធិនិរោរធា	បដ់ហ្វស្សត្តិនិរោរនា	<i>ດ</i> ງ o ກງ	96
បិ <i>ភារោ មេ</i> ព	មិតារោមេ ត	ကျမစ	ற
ទុកតោត ^{រក}	ទុក្ខតោ ទ	ကျွင်စ	ତ ଚ
ចវិ យ	ត្វិយ	ගුප්ගු	อญ

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ស–ត្រូវ

ញ ក្យ ទុស	ពា ក្ ត្រូវ	\$ DI	បត្វាត់
និកាយស្ស	និតាយ	ے	Đ
េឈ្មាះអមត:ជាទីពឹង	ដែលជាពុកអមត:		
(របស់សត្វ)		စ ဤ	96
ឋដំឃានុស ័យ:	ថដិឃានុស ័យ	60	P
[៧] ភិក្	ភិក	66	٩
שו ע	7 10 7	<i>්</i> ය	୭୦
ដោអត្	ដោយអត្	က စ	อ <i>ท</i>)
ប្រមូ ល មក	ត្រ តំហែនង ខ	८०	6
ដល់តថាគត	ដល់តថាគតថា	& હ	୭୭
មគ្ <i>ស</i> ប៊ូ:	មគ្ <i>ស</i> ឲ្	50	୭୫
ព្រះលេត្	ព្រោះហេតុ	No	Ŀ
បើសត	បេសតិសម្ពោជ្យង៍	«ر ٥	• ခွ
ឃ្វាត េព្រាះ	ឃ្វាតព្រោះ	ત જ	b
បដ់សម៌មគ ភ គ	បដិសម្ពិ៣មគ្គ	« 6	Đ
នូវកាវ ប	ខ្ រំការ	જ હ	ಡ

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស-ត្រវ

ពា ក្ ្រ។ស	ពាក្យត្រវិ	ទំ ភ រិ	ប គ្នាត់
ក្រោដ់ ណើវ	រ	# &	ඉර
តេ មេ ត	មេតា ព	e4 9	ற
ए था ए ७	y 10 y 9	es W	စ ဤ
១ ។ ៤៤ ។	9 to 9 0	<i>k</i> d	Ŀ
ចំពោះសេត្	° ពោះសត្	ed ed	စွင့
មានកាន	មានការ	୭ଜଧ	୭୯
ថាថាជា	ឋា ជា	୭ଜ୍ୟ	อ <i>ต</i>)
<i>ពោជ្យង្គកថា</i>	វិភគតថា	୭୯ ମ	Ð
វា ន៍ក្រោ	ท สเกา	୭ % ×	n)
ធម្លាំង នោះ	ជមិទាំងឡាយណា ជា		
	អារម្មណ៍ របស់និវុតិហ្វដិ-		
	សម្តិ ទានោះ ធ មិទាំងនោះ	११७	6
អង្គការមុន ក្	ភង <i>កាលមុន</i> រ	୭୯୩	n
មាបក ^ទ ុំ	ទា នបត វ	೯೮೦	ර
ן אוע א	y 10 y	୭୪୭	6

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស - ត្រូវ

ពាក្យទុស	ពាក្យត្រ វិ	^e nî	បត្ទាត់
ដិន	<i>វ</i> ដឹង	୭୪୭	စပ
មេប ត	មេខ ។	၈၀က	4
បដ់សម្ភិពតថា	ធម្មភ្ភ <i>ប់</i> ។	29	Đ
,,	"	වෙරිර	"
1707	។ ហេ ។	୭ମଧ୍ୟ	n)
ធមក ក ហ់ ⊸n	ធម្មក្ក ថា → ព	๑๗๗	9
លេកតវ: រត	លោក្ខត្តវៈ	୭ ଘ'ଚ	ಡ
លោកក្នុវ: រព្	,,	,,	වෙ
ទ្រង់ច្បាស់	<i>ទ្រង់ដ្រាបច្បាស់</i>	૭ % લ	စက္
គត្ឋាគត្លប:	តថាគតពល:	609	ಡ
សូន្យ	ពំ ងសូន្យ	600	9 9
ខេត្ត • •	រនេក្ម:	bod	อก
ភ្នំ ភ្នំដូច មេច បំព	តេដ្ឋ ២ ទេ ២ ៤ ១	હિકહ	6
មហាវគ្គ	បញ្ជា វគ ញ	669	ଚ
n	"	မမ က	,,

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ស - គ្រុវ ពាក្យ១ុស ទំព័រ បត្វាត់ មហាវគ្គ បញ្ជាវគ្គ ញ 650 Ð 660 ,, ,, 662 6 mo ,, ၆ဤက ,, 6 m& ,, ලිනුව **ង្គ្រាល**ដេង ង្គ្រាល : ជ្រុ<u>រ</u> ୭୯ មហាវគ្គ បញ្ជាវគ្គ ញ 601 ୭ ជ្រាលជ្រោ **ង្គ្រាលដ្រៀ** ୭୦ មហាវគ្គ ឋព្រាវគ្គ ញ 660 ୭ ,, 660 ,, " អាយសធម៌ អាសយធម៌ 666 อ๗ មហាវគ្គ បញ្ជាវគ្គ ញ 668 ୭ 660

,,

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស - ត្រូវ ពាក្យ១ុស ទំព័រ ពាក្យត្រូវ បត្វាត់ មហាវគ្គ បញ្ជាវគ្គ ញ 650 Ð 660 ,, ,, 662 ,, " 6 mo ,, ၆ဤဤ " රගර ලිනු න ដ្រាលជ្រោ ជ្រាល ដ្រេវ ୭୯ **ម**ហាវគ្គ បញ្ជាក់ ញ ලිගුන් ୭ ជ្រាលជ្រោ ជ្រាលជ្រៀ ୭୦ មហាវគ្គ ឋញាវគ្គ ញ 660 ୭ 66 න ,, ,, " អាយសធម៌ មាលយធម៌ 666 อ๗ មហាវគ្គ បញ្ជាវគ្គ ញ 668 9 660 "

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស-ត្រូវ

		b	
ពាក្យ 🤊 ស	ញក្សត្រូវ	ទំព័រ	បត្វាត់
មហាវគ គ	ប ពា វគ ញ	لهلط	Đ
"	"	ଜଟନ	"
"	"	<i>ලස්</i> හ	"
••	,,	<i>ලප්ප්</i>	"
"	"	<i>ବସ</i>	"
ទំលាយហីយេ	៖លាយ ហើយ -	666	9 &
មហាវិន	បញ្ជាវគ ញ	682	9
"	"	650	"
"	))	မြစ်က	"
រវេរវយ	រវើរវាយ	665	ඉද්
<i>ឈ្មោះ</i> ជាជា	<u>ឈ្មោះ</u> ថាជា	6611	b
ទីក្រោក់ពេ ង	จีเ _ร ศา กใกล	6 <i>1</i> 10	96
ត្រាស់ដ៏	ត្រាស់ដឹង	<i>೬ದರ</i>	ಡ
សេបត្ត	សេចក្ត	હિલ્લ	စ ဉ်
គណ:	9 ណ :	<i>ന</i> ∘ •	ளு

សន្លឹកប្រាប់ភាក្យុខុស - ត្រូវ

		<i>y</i>	
ពាក្យ 🤊 ស	ពាក្យត្រូវ	ទំ ព័រ	បត្ទា ត់
<i>ការព្រឹត្ត</i>	ភា វប្រព្រឹត្ត	m c &	9 ၁
<mark>ជាដំ</mark> ហារ្យ	ទា ដ់ហាវិយ៍	က္ ၅ ၆	ഩ
តត្រះ	ត្តទេះ	က္စေၓ	9 9
៣០៦ (សេខទំព័រ)	က စ စ	<i>ဂေ့</i> စစ်	
ព្ រ ដ់	<i>ថាដំ</i>	,,	es)
យ៉ានេះ	យ៉ាងខេះ	୩୯୩	୭୦
ព្យាម	ព្យា យាម	က ၆ ဝ	9 ర
អគ្គបា	អត្តថា	"	,,
គាន១ម	គាន១ឹម -• វ	<i>ເ</i> ກ ເກ ເກ	9 હ
ឬសគល់	<i>ប្</i> សគល	"	"
អនុលោមកន	អនុលោមិក១នី	ကကျင်	ଚ୍ଚ
សមននិយាម	សមគ្គនិយាម	ගු ගු ප්	لى

ស្បែវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Shorinji Temple Ms. Setsuko Miyazawa 4-10-1 Arigasaki, Matsumoto-shi, Nagano-ken 390 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

木澤 正麟寺 宮澤節子 〒390 長野県松本市蟻ヶ崎4-10-1 ☎0263-33-4063 ព្រះត្រៃបិដក ភាគមី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃមី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 71 (of 110 volumes total) "SUTTANTA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第71巻スッタンタピタカ(経部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷·製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

